- Hóa ra là như thế, Ngưu Ma Vương quả thật là cường đại, nhưng là, thập đại thần khí dù sao cũng có cường đại cấm chế thủ hộ giả, các người ba ngàn năm rồi đều không thể có được nó, nên sớm nghĩ biện pháp khác, bằng không mà nói, Hung thú sẽ càng trở nên mạnh mẽ hơn nữa, mà thần thú thì lại càng ngày càng yếu hơn thôi. Chẳng lẽ, thật sự là không có cách nào khác sao?

Y Nhược lắc đầu, nói:

- Nếu như có cách khác, chúng ta cũng sẽ không bị trở thành cục diện bị động như vậy. Vốn tôi còn mong mỏi anh là hậu đại của Thần thú chi Vương, tuy nhiên thực lực hiện tại của anh còn thiếu rất nhiều, vốn với thiên tư của anh, nói không chừng còn có thể trở thành thần thú chi vương còn mạnh hơn cả Ngưu Ma Vương. Đáng tiếc, anh lại là kẻ đến từ thế giới khác, chúng ta cũng chỉ đành chờ đợi mất công.

Tề Nhạc nói:

- Tiền bối, người cũng đừng thất vọng, trước khi chúng tôi còn chưa rời khỏi thế giới này, chỉ cần dùng tới tôi, tôi nhất định sẽ trợ giúp thần thú. Dù sao tôi cũng là một trong những thành viên của tộc Kỳ Lân, tuy là thời đại khác nhau, nhưng tôi cũng có trách nhiệm phải giúp đỡ tộc nhân của mình.

Ánh mắt Y Nhược sáng lên, nói:

- Thật là như thế sao?

Tề Nhạc hơi kinh ngạc nói:

- Đương nhiên là thật rồi, chẳng lẽ tôi còn biết nói dối hay sao. Trận chiến ngày hôm nay, tôi cũng hoàn toàn đứng ở phe đối lập đối với đám hung thú kia. Ngưu Ma Vương còn chưa biết tình hình thật của chúng tôi, trong ấn tượng của hắn, chỉ sợ tôi còn là một Mặc Kỳ Lân mạnh tới mức có thể nhuyễn hóa thành hình người, cho dù tôi không tìm hắn gây sự, chỉ sợ hắn cũng sẽ nghĩ biện pháp tới tìm tôi gây chuyện.

Y Nhược mỉm cười, nói:

- Cậu chịu giúp chúng tôi, như vậy, mọi chuyện đều có cơ hội thay đổi. Có lẽ, chúng ta thật sự có thể tiêu diệt Ngưu Ma Vương cũng không chừng. Chỉ là nếu không có sự tồn tại của hắn thì cho dù chúng ta không có cách nào có được Thập đại thần khí, cũng có thể chống lại với Hung thú. Dù sao, thần thú chúng ta cũng không phải là dễ bị khi dễ như vậy, kể cả chính bản thân ta trong đó, tất cả còn có bảy vị Kỳ Lân, chỉ cần chúng ta liên hợp với nhau, cùng với sự trợ giúp của các thần thú khác, hung thú có muốn làm xằng bậy cũng không phải dễ dàng.

Tề Nhạc nói:

- Tôi? Tiền bối, bây giờ người còn cho là tôi cũng có năng lực chống lại Ngưu Ma Vương hay sao?

Y Nhược mỉm cười nói:

- Dĩ nhiên là không phải, năng lực của cậu tối đa cũng chỉ có thể chống lại một tên Hung thú vạn năm, vẫn còn chưa chiếm được ưu thế. Nhưng điều này không có nghĩa là cậu không thể tiêu diệt Ngưu Ma Vương. Vừa rồi ta mới nói, hiện tại cần giữ bí mật, đợi tới thời điểm thích hợp thì tự cậu cũng sẽ biết, hoặc tự ta cũng sẽ nói cho cậu biết. Giờ tôi có một ý tưởng, hy vọng cậu có thể giúp chúng tôi một chuyện.

Tề Nhạc nói:

- Tiền bối, người nói đi, chỉ cần tôi có thể giúp được, cũng coi như báo đáp lại ơn cứu mệnh của các người.

Y Nhược nói:

- Không phải chúng ta cứu các người, không cần phải báo đáp cái gì hết, ta nhờ các người hỗ trợ đương nhiên có hồi báo. Trên thế giới này, người biết rõ ràng vị trí cụ thể của Thập đại thần khí cũng chỉ có Kỳ Lân chi Vương chúng ta thôi, cũng chính là Thần thú chi Vương hiện tại. Chỉ cần cậu có thể giúp chúng ta chuyện này, ta liền mang bọn cậu tới gặp lão, xin lão nói cho cậu biết vị trí của Côn Lôn Kính, còn chuyện các cậu có thể phá tan được cấm chế hay không còn phụ thuộc vào vận may của cậu rồi.

Nghe xong lời này, Tề Nhạc không khỏi vô cùng vui mừng, biết được chỗ phong ấn của Côn Lôn Kính, vậy mình với Văn Đình, Tuyết Nữ coi như có hy vọng trở về rồi!

Ánh mắt Tề Nhạc nhìn Y Nhược lập tức sáng lên, nói:

- Tiền bối, ngài nói đi, tôi đồng ý giúp các ngài.

Y Nhược nói:

- Đối với dân tộc Thổ mà nói, Hiên Viên Kiếm là đồ đằng tuyệt đối, tôi muốn mời các cậu hỗ trợ, đi tới Hiên Viên mộ của Hiên Viên Kiếm một lần, nếu như có thể lấy được Hiên Viên Kiếm, thì sự hưng thịnh của Thần thú chúng ta liền coi như nắm trong lòng bàn tay rồi.

513. Chương 509 : Huyền Vũ Và Thổ Kỳ Lân. (4)

Chương 509: Huyền Vũ và Thổ Kỳ Lân. (4)

Tề Nhạc nhíu mày, nói:

- Tiền bối, các người cố gắng ba ngàn năm mà không có được nó, chúng tôi chỉ sợ cũng...

Y Nhược giơ tay lên, chặn lời nói của Tề Nhạc, nói:

- Điều này các cậu không cần phải lo lắng, bất luận là thành công hay thất bại, đều coi như các cậu đã hỗ trợ, tôi đều sẽ dẫn các cậu đi gặp Kỳ Lân chi Vương, xin lão nói cho các cậu biết nơi hạ lạc của Côn Lôn Kính.

Tề Nhạc nhìn sang Văn Đình, Văn Đình nhẹ gật đầu:

- Vậy được rồi, tôi đồng ý giúp tiền bối đi tìm Hiên Viên Kiếm, nhưng mà, bất luận là vì thần thú nhất mạch hay ta vì chúng tôi, tôi hy vọng đều có thể lấy an toàn làm trọng, không nên khinh địch mạo hiểm. Dù sao, nếu mất đi tính mạng thì toàn bộ đều không còn ý nghĩa gì nữa.

Y Nhược vuốt cằm nói:

- Điều này là đương nhiên, chúng ta đã vào trong Hiên Viên mộ không biết bao nhiêu lần, ở đó có nguy hiểm gì, chúng ta đều vô cùng nắm chắc, lần này ta với Long Giang sẽ cùng các cậu đi vào trong Hiên Viên mộ, tuy rằng ta không thể đảm bảo không hề có chút nguy hiểm nào, nhưng ta nghĩ, ít nhất chúng ta hoàn toàn có thể tự vệ được.

- Các cậu cũng thấy được, thân thể của tôi không được tốt lắm, đó cũng không phải là vì chiến đấu với Hung thú, mà là do lần đầu tiên vào trong Hiên Viên mộ, quá nôn nóng muốn cướp đoạt lấy Hiên Viên Kiếm, ngược lại bị kiếm khí của Hiên Viên Kiếm gây thương tích, cho tới bây giờ vẫn chưa khôi phục, đó cũng như bài học, từ đó về sau, chúng tôi đã cẩn thận hơn nhiều.

Văn Đình nói:

- Tiền bối, vì sao ngài cho là chúng ta sẽ có khả năng lấy được Hiên Viên kiếm chứ?

Y Nhược hơi chút do dự, nói:

- Cô đã hỏi, tôi cũng không có gì phải giấu diếm, bí mật này cũng chỉ có Kỳ Lân chúng ta mới biết được, kỳ thật Thập đại thần khí cũng không phải là bất kỳ tộc nào cũng có thể sử dụng. Chúng ta luôn cố gắng suốt ba ngàn năm cũng không hề có kết quả, đây cũng là do một trong số thập đại thần khí chỉ có thể do nhân loại sử dụng, trong đó có Hiên Viên Kiếm.

- Chúng ta cũng đã từng có ý định bồi dưỡng một số nhân loại cao thủ để phối hợp hành động với chúng ta, nhưng tính mạng của con người dù sao cũng không thể trường thọ như thần thú chúng ta được, chỉ ngắn ngủi mấy thập niên, cho dù người có thiên phú tốt đến mấy, cũng không thể trở thành cao thủ chống lại Hung thú. Bởi vậy, cố gắng của chúng ta luôn luôn trở thành uổng phí.

- Các cậu cũng nghe nói giải thi đấu anh hùng của tứ tộc rồi chứ, kỳ thật đó chính là giải do chúng ta lập ra để tìm ra cao thủ nhân loại. Tình hình trước mắt, Hung thú cũng không phải hữu hảo với nhân loại, chỉ có đám Tộc Cửu Lê cả đám hung ngoan thủ lạt mới có thể có được sự duy trì của Hung thú.

- Mà quan hệ của thần thú chúng ta với nhân loại luôn luôn hòa hữu, đây cũng chính là nguyên nhân tại sao ta có thể trở thành Đại tế tự của dân tộc Thổ. Dưới sự nỗ lực không ngừng của chúng ta, nhân loại, thần thú và cự thú đã thành lập được những mối quan hệ hữu hảo, mà nhân loại hiện nay, ngoại trừ Tộc Cửu Lê thì tứ đại chủng tộc khác lần lượt đều được một vị thần thú chúng ta thủ hộ, che chở.

- Mà Bạch tộc thì người che chở là Thanh Long, Nguyệt tộc là Bạch Hổ, Hỏa tộc là Chu Tước. Chúng ta luôn cố hết sức truyền thụ cho nhân loại một chút năng lực, nhưng bất đắc dĩ, cấu tạo cơ thể của nhân loại kém hơn của cự thú rất nhiều, bởi vậy rất khó có thể bồi dưỡng ra được cao thủ chân chính.

- Nhưng Tề Nhạc thì khác biệt, hắn mặc dù là nhân loại, nhưng lại có huyết mạch của Kỳ Lân chúng ta, ta tin rằng, chỉ cần có sự trợ giúp của hắn, có lẽ chúng ta có thể có được một chút cơ hội cũng khó nói. Dù sao cũng đã cố gắng hơn ba ngàn năm, nếu không thử một lần, ta không có cách nào cam tâm mà!

Tề Nhạc nói:

- Được thôi, thế thì chúng ta liền tới Hiên Viên mộ một lần, nhưng mà, tiền bối, thân thể của ngài...

Y Nhược mỉm cười, nói:

- Yên tâm, thân thể của ta vẫn có thể chèo chống được, huống chi, còn có sự có mặt của anh, tuy rằng tôi

Sử dụng Kỳ Lân Du trên không trung vẫn là lần đầu tiên của Tề Nhạc, nhưng hiệu quả lại tốt tới thần kỳ, có thực lực sáu vân ủng hộ, hắn vận dụng khống chế bản thân còn thuận lợi hơn nhiều.

Long Giang một chưởng đánh ra ngăn cản kiếm hồn, nhìn Tề Nhạc gật gật đầu. Lúc này, thân ảnh uyển chuyển của Y Nhược cũng đi theo sau lưng Tề Nhạc rơi vào cột đá.

Cột đá hình trụ có đường kính một mét, đứng ba người lập tức trở nên chen chúc, nhưng mà tu vi ba người rất mạnh, dựa lưng vào nhau, song chưởng tung bay, ngăn cản công kích của kiếm hồn ở bên ngoài.

Đại bộ phận công kích của kiếm hồn bị Y Nhược cùng Long Giang đỡ được. Tề Nhạc cũng tiếp xúc hai lần với kiếm hồn, hắn hoảng sợ phát hiện, năng lượng của kiếm hồn nặng như núi, tuy vỗ lên kiếm tích, nhưng cổ lực lượng phản chấn vẫn kinh người.

Nếu không phải thực lực của hắn tăng lên sáu vân, chỉ sợ một cái kiếm hồn cũng mang phiền toái thật lớn cho hắn.

Y Nhược trầm giọng nói:

- Tề Nhạc, đợi tí nữa anh phải chú ý, chúng ta lựa chọn con đường ngắn nhất, ước chừng phải đi qua ba bộ phận, bây giờ là bộ phận thứ nhất, chỉ có một thanh kiếm hồn tập kích, đến trung đoạn sẽ có hai thanh, một bộ phận cuối cùng sẽ biến thành ba thanh. Đợi đến lúc tiếp cận đài cao kia, sẽ có ba cột đá có sáu kiếm hồn khảo nghiệm.

- Thời điểm tiến lên phía trước, tuy thân thể không vượt qua cột đá khoảng cách nhất định, đồng thời. Cũng không thể thấp hơn mặt bằng đã định. Nếu không, lực hấp xả phía dưới sẽ thôn phệ anh xuống. Cho dù năng lực phi hành mạnh thế nào cũng không có tác dụng gì, anh hiểu chứ?

Trong nội tâm Tề Nhạc thầm run sợ, hiện tại hắn càng hiểu tầm quang trọng của dây leo là như thế nào rồi, gật gật đầu, nói:

- Chúng ta tiếp tục a.

Trải qua cột đá đầu tiên, hiện tại hắn có nhận thức nhất định về cột đá và kiếm hồn.

Dưới công kích không ngừng của kiếm hồn, năng lượng bản thân bọn họ không ngừng tiêu hao, chỉ có mau chóng vượt qua nơi này, mới có thể nhanh chóng giữ được thể lực Long Giang ý bảo hai người đi phía sau, nhẹ nhàng bay lên, nhảy qua cột đá thứ hai, hắn vừa rời khỏi, kiếm hồn cột đá đầu tiên lập tức buông tha hắn, tập trung lực lượng công kích Tề Nhạc cùng Y Nhược, Y Nhược một chưởng đẩy kiếm hồn ra, vân lực thổ thuộc tính của nàng phi thường hùng hậu, những nơi năng lượng đi qua, lại đánh kiếm hồn văng xa năm mét, tay kia vỗ lên bờ vai Tề Nhạc, quát:

- Đi.

Tề Nhạc không dám lãnh đạm, vội vàng thả người bay lên, đuổi theo thân ảnh của Long Giang rơi xuống cột đá thứ hai. Lúc này, hắn mới hiểu được vì cái gì Y Nhược cùng Long Giang lại bảo mình đi giữa, như vậy, kiếm hồn cột đá phía trước có Long Giang phụ trách ngăn cản, mà kiếm hồn phía sau do Y Nhược ngăn chặn, áp lực của mình không lớn lắm. Được bọn họ quan tâm, Tề Nhạc âm thầm cảm kích.

Văn Đình khẩn trương nhìn qua ba người Tề Nhạc di động về phía trước, cũng hiểu vì sao Y Nhược dùng máu tươi của mình phụ trợ năng lực Long Giang tìm ra vị trí của kiếm hồn, những chuyện xảy ra trong các cây cột nàng nhìn thấy rõ ràng, hai tay đã ngưng kết ba đoàn năng lượng, tùy thời chuẩn bị cứu trợ Tề Nhạc.

Nhưng mà, thời điểm nàng khống chế năng lượng bản thân đi cứu trợ Tề Nhạc thì không thể không buông tha suy nghĩ này, bởi vì, thời điểm năng lượng của nàng vừa tiến vào trận thế của cột đá, lập tức bị kiếm hồn bên ngoài ngăn cản, tuy cường độ năng lượng của nàng không kém, nhưng kiếm hồn đan xen xoắn giết liên tục kia, ngay cả phạm vi cột đá đầu tiên cũng không thông qua.

Có Long Giang cùng Y Nhược quen đường đi như vậy, ba người Tề Nhạc tiến lên phi thường thuận lợi, một thanh kiếm hồn căn bản không cách nào uy hiếp với bọn họ, lúc bắt đầu vì để Tề Nhạc thích ứng công kích của kiếm hồn, tốc độ của Y Nhược cùng Long Giang còn tương đối chậm, đợi đến lúc Tề Nhạc dần dần tìm được bí quyết ứng phó kiếm hồn, cùng với việc thăm dò được thủ đoạn công kích của kiếm hồn, tốc độ của

ba người tăng lên trên phạm vi lớn, ước chừng chỉ dùng thời gian hai mươi phút đồng hồ, bọn họ đã tiến vào phạm vi trung đoạn.

Một thanh kiếm hồn biến thành hai thanh, nghe thì gia tăng không nhiều, nhưng mà, Tề Nhạc lại cảnh giác phát hiện, áp lực hai thanh kiếm hồn mang tới không phải gấp đôi, mà ít nhất tăng lên gấp ba, bởi vì kiếm hồn có chút ít linh tính nên phối hợp với nhau, mà ba người lại không dám chính diện ngăn cản nó

518. Chương 514 : Hiên Duyến Kiếm Hồn Trận. (1)

Chương 514: Hiên Duyến Kiếm Hồn Trận. (1)

Thời điểm bọn họ ngăn cản, nhất định phải trả giá thêm tinh lực cảm thụ vị trí của kiếm hồn, từ cứng chọi cứng và gia tăng tránh né, tốc độ của ba người giảm xuống trên phạm vi lớn, đồng thời, năng lượng trong người giảm đi rất nhiều.

Vì không liên lụy Y Nhược cùng Long Giang, Tề Nhạc lúc này đã tiến vào Kỳ Lân biến giai đoạn thứ nhất, Kỳ Lân giáp trên người bảo hộ khiến cho năng lượng bản thân hắn tăng lên rất nhiều, đồng thời, hắn triệu hồi Kỳ Lân kính, nương tựa theo lực phòng ngự của Kỳ Lân kính, tuy không dám chọi cứng với kiếm hồn, nhưng cũng có thể dễ dàng tìm ra vị trí của kiếm hồn.

Hai thanh kiếm hồn như điện xạ, lúc này, thân thể Tề Nhạc đang ở giữa không trung, mỗi khi tiến lên một cột đá chính là thời khắc nguy hiểm nhất của Tề Nhạc, dù sao, chỉ có vào lúc này, hắn mới có thể một mình một người đối mặt công kích của kiếm hồn.

Nếu như không phải không gian hạn chế, có lẽ Tề Nhạc đã dựa vào Kim Sí Đại Bằng Điêu Phù Diêu Trực Thượng Cửu Vạn Lý né tránh công kích kiếm hồn, nhưng mà, hiện tại bị hạn chế trong không gian nhỏ hẹp, hắn có thể né tránh qua hai bên mà thôi.

Kỳ Lân Du khiến thân thể của Tề Nhạc không ngừng lóe lên trên không trung, bởi vì tốc độ quá nhanh, sau lưng mang theo một chuỗi tàn ảnh, không trung cũng không có chỗ mượn lực, nhưng Tề Nhạc nương tựa vào năng lượng của bản thân, tuy không thể bay cao, nhưng cũng không có rơi xuống, dưới loại tình huống này, thân thể của hắn bảo trì tính linh hoạt đầy đủ, lập tức có hai thanh kiếm hồn bay về phía mình, tay phải đặt ở ngực, một đạo lôi điện từ lòng bàn tay bắn ra, đánh lên kiếm hồn.

Bởi vì đánh chính diện không có hiệu quả với kiếm hồn, cho nên thời điểm Tề Nhạc phát động công kích, cố ý đưa tay phải qua bên cạnh mình, kích lên trên mũi của kiếm hồn, kiếm hồn phát ra một tiếng vù vù, thế tiến lên hơi dừng một chút, mà thừa cơ hội này, Tề Nhạc đã xoay thật đẹp trên không trung, tránh thoát kiếm hồn chém vào thân thể của mình, tay trái Kỳ Lân kính đưa ra, mang theo hỏa vân lực bắn lên kiếm tích của kiếm hồn, đánh kiếm hồn bay ngược ra sau hai mét, đồng thời thân thể bay về phía trước, cơ hồ là lúc kiếm hồn khác bay tới.

Thời điểm chuôi kiếm hồn này muốn chém ngang thân Tề Nhạc, hắn thông minh dùng Kỳ Lân kính chúi về phía trước, chống đỡ kiếm tích của kiếm hồn, khiến cho nó không thể chém xuống, lợi dụng cơ hội trong khoảng khắc này, Tề Nhạc đã nhẹ nhàng đáp xuống cột đá.

Lúc bắt đầu, Y Nhược cùng Long Giang còn có chút bận tâm với Tề Nhạc, dù sao đây chỉ là kiếm hồn mà thôi, tuyệt đối không thể chống lại, cho nên, thời điểm hai người đi tới phía trước, cũng phân thần chiếu cố Tề Nhạc, e sợ hắn gặp nguy hiểm, nhưng đi lên cột tiếp theo chính là trung đoạn rồi, hai người phát hiện, tuy tu vi của Tề Nhạc không tính là cao, nhưng vận dụng năng lượng rất tốt.

Mà hắn chính là Tự Nhiên Chi Nguyên, năng lượng tổng thể của hắn vượt xa người bình thường, ngưng tụ cực độ, mật độ thật lớn, mỗi lần phát động công kích, tuy không thể đánh bay kiếm hồn ra xa, nhưng cũng làm kiếm hồn dừng lại đôi chút thời gian, trong lúc nhất thời, kiếm hồn không cách nào cấu thành uy hiếp với hắn. Y Nhược âm thầm gật đầu, càng ngày càng thỏa mãn tộc nhân là nhân loại này. Nàng và Long Giang cùng buông tay buông chân, tăng tốc độ lên một ít, cũng ít cố kỵ hơn nhiều.

Thân thể ba người được kết nối với dây leo thật dài, giống như khỉ nhảy nhót vào sâu trong mộ Hiên Viên, lực công kích của kiếm hồn cực kỳ cường hoành, Tề Nhạc không dám có chút phân tâm, trong quá trình toàn lực chống cự kiếm hồn, các loại năng lực Kỳ Lân cũng tiến vào quá trình thông hiểu.

Dù sao, tuy trước kia chiến đấu không ít lần, nhưng chiến đấu tiêu hao thời gian dài như vậy thì mới lần đầu tiên, đối mặt tình huống thế này, Tề Nhạc trong bất tri bất giác càng ngày càng ăn ý vận dụng tinh thần lực phối hợp với vân lực, cấp bậc sáu vân hiện giờ lại chênh lệch thật lớn với đám cự thú thời đại này, nhưng mà đối với Tề Nhạc mà nói cũng đủ cường đại, bắt đầu thích ứng, hắn đang nắm giữ tiết tấu.

Lúc bắt đầu hắn còn dựa vào Kỳ Lân du cùng vân lực chống lại kiếm hồn, lúc này dần dần chuyển hóa thành kỹ năng Kỳ Lân, trong quá trình thông hiểu các đạo lý, dưới tình huống sử dụng ít vân lực nhất đạt thành quả lớn nhất.

Đồng thời, trong quá trình tiến lên, Tề Nhạc cũng phát hiện, tuy năng lượng ngưng tụ của mình hiện giờ không co thể tích lớn bằng lúc bốn vân, nhưng thời điểm sử dụng tiêu hao phi thường chậm rãi. Lại dùng Kỳ Lân biến thành giai đoạn thứ nhất, cũng không mang lại quá nhiều tiêu hao. Ngược lại trong mộ Hiên Viên các phần tử năng lượng phi thường dày đặc, trong quá trình không ngừng hấp thu, tiêu hao, tiêu hao chỉnh thể phi thường chậm rãi.

Phát hiện này làm tin tưởng của Tề Nhạc tăng lên rất nhiều, tinh thần lực bao phủ phạm vi ba mươi mét vuông, thời điểm kiếm hồn phát động công kích hắn cũng bằng vào đó mà phản ứng. Lúc bắt đầu còn có chút lúng túng, sau khi quen thì ứng phó hai thanh kiếm hồn cũng dư xài.

Rốt cục, ba người lại giảm tốc độ đi lên phía trước, bởi vì bọn họ đã tiến vào giai đoạn thứ ba, hai thanh kiếm hồn biến thành ba thanh, lực công kích cũng khác trước.

Đột nhiên Tề Nhạc phát hiện một thanh kiếm hồn đánh về phía của mình. Mặc dù trong nội tâm hơi giật mình, nhưng có kinh nghiệm trước kia, hắn đối mặt với kiếm hồn có tin tưởng mười phần, lập tức ba thanh kiếm hồn hiện lên xếp theo hình tam giác, dùng tốc độ nhanh hơn trung đoạn lao lên, thân thể ở giữa không trung có chút hơi nghiêng, đồng thời vân lực trong người cũng khởi động, một quang đoàn màu xanh hiện ra trong tay phải, quang đoàn màu xanh này nhìn thì uy lực không lớn, nhưng phong vân lực trong cơ thể áp súc tới mức lớn nhất, cộng thêm vân lực của hắn vốn áp súc từ đầu, dưới tình huống song trọng áp súc, năng lực tích súc càng cường đại hơn.

Ba thanh kiếm hồn chỉ trong nháy mắt đã tới trước mặt của Tề Nhạc, động tác ứng phó của hắn vô cùng đơn giản, thân thể trầm xuống nửa mét, đồng thời. Ánh sáng màu xanh trong lòng bàn tay phải lóe lên. Dưới tình huống này quang cầu thoát khỏi tay Tề Nhạc, lập tức xuất hiện biến hóa. Hình thành một vòng xoáy màu xanh lá, không khí chung quanh lập tức vặn vẹo một chút, ngay sau đó, tay trái của Tề Nhạc đánh ra một đạo điện quang màu tím, trực tiếp tiến vào trong cơn lốc xoáy này, trong chốc lát, không khí chung quanh nhộn nhạo như sóng nước, lực hấp xả cường đại bành trướng, vừa vặn làm ba thanh kiếm hồn trì trệ một nháy mắt, vòng xoáy co rút lại vài phần, đồng thời, thân thể vọt tới trước bị trì trệ lại.

Tề Nhạc phản ứng thật nhanh, tuy tốc độ công kích của ba thanh kiếm hồn dừng lại trong nháy mắt, nhưng với hắn mà nói là đủ rồi, quang ảnh màu vàng sau lưng sáng lên, chân đạp Kỳ Lân du, thân thể linh xảo chuyển đổi mấy lần trên không trung, đã lặng yên từ ba thanh kiếm hồn xuyên qua bên cạnh, đuổi theo Long Giang, đồng thời, con lốc xoáy hắn tạo ra lúc trước hiện giờ phát huy tác dụng, nó vẫn hút ba thanh kiếm hồn về phía nó

519. Chương 515 : Hiên Duyến Kiếm Hồn Trận. (2)

Chương 515: Hiên Duyến Kiếm Hồn Trận. (2)

Y Nhược nhân cơ hội này cũng nhảy theo. Ba thanh kiếm hồn vốn không cách nào uy hiếp được Y Nhược, dưới tác dụng của vòng xoáy, tốc độ của chúng giảm đi trên phạm vi lớn, Y Nhược không cần ngăn cản chúng, cũng chỉ cần sử dụng Kỳ Lân du, cơ hồ làm ra động tác giống Tề Nhạc, nhảy lên cột đá phía trước, thời điểm ba thanh kiếm hốn muốn công kích lần nữa, đột nhiên năng lượng của lốc xoáy phóng đại, lôi quang phong vân lực lại ngăn cản chúng, kéo chúng về phía sau, tuy chỉ xoay tròn một lúc, nhưng mà, chính thời gian ngắn ngủi này lại làm cho bọn người Tề Nhạc có cơ hội thở dốc.

Long Giang tán thán nói:

- Tốt, quả nhiên Tứ Tường Vân Kỳ Lân không giống người thường, chúng ta tiếp tục đi thôi.

Tề Nhạc sáng tạo ra chính là vòng xoáy hai thuộc tính phong lôi, hắn gọi là Phong Lôi Dẫn, cũng không phải năng lực vốn có của Kỳ Lân, mà Tề Nhạc căn cứ vào điểm chung của lốc xoáy và lôi điện, chính là lực hấp dẫn, từ khi sáng tạo ra và sử dụng, tuy hiệu quả của nó tạm thời chỉ làm giảm tốc độ công kích, nhưng mà, trong tương lai một thời gian ngắn, Phong Lôi Dẫn sẽ hiển danh trong tay Tề Nhạc.

Tuy Phong Lôi Dẫn không tiêu hao quá nhiều năng lượng, đương nhiên, đây là đối với Tề Nhạc mà thôi, dù sao, năng lượng bản thân của hắn áp súc qua, cho dù người khác có được hai chủng thuộc tính phong lôi, thực sự không thể trong thời gian ngắn như thế chế tạo ra hiệu quả đồng dạng.

Huống chi, đồng thời có được hai chủng thuộc tính này, đừng nói là Kỳ Lân, chu dù là toàn bộ viễn cổ cự thú cũng không có bao nhiêu, đại bộ

phận trong đó còn không phải thượng vị giả.

Có Phong Lôi Dẫn trợ giúp, trong phạm vi ba thanh kiếm hồn, tốc độ của ba người nhanh hơn, lúc bắt đầu Y Nhược cùng Long Giang còn sợ Tề Nhạc tiêu hao quá lớn, còn bảo hắn tiết kiệm vân lực. Về sau bọn họ phát hiện, Tề Nhạc có Kỳ Lân Châu. Sau khi sử dụng Phong Lôi Dẫn dường như không có suy yếu cái gì, mà Kỳ Lân Châu lại nhanh chóng hấp thu năng lượng bổ sung toàn bộ năng lượng vừa tiêu hao, tuy trong qua trình này tiêu hao không ít, nhưng mà cũng khiến hắn tiết kiệm được đôi chút vân lực. Có Phong Lôi Dẫn, tiến lên đã không thành vấn đề. Tề Nhạc với tư cách người yếu nhất trong ba người, vào lúc này lại phát huy tác dụng lớn nhất, mắt thấy đã tới gần cầu thang bằng bạch ngọc.

Y Nhược khẽ quát một tiếng.

- Cẩn thận!

Tề Nhạc biết rõ, bọn họ đã đi tới ba cây cột đá có sáu thanh kiếm hồn công kích, mà ba người trong lúc nhảy lên cũng chính là điểm cuối của hậu đoạn, tối đa sẽ bị mười hai kiếm hồn công kích, đây cũng là địa phương nguy hiểm nhất trong toàn bộ quá trình.

Hắn không dám có chút chủ quan, đây không phải lúc quý trọng năng lượng, hai Phong Lôi Dẫn xuất hiện trong tay của Tề Nhạc, lúc Long Giang nhảy lên, hai đạo Phong Lôi Dẫn bay ra, hai đạo tử sắc lôi quang trực tiếp tiến vào trong vòng xoáy màu xan. Hình thành lực hấp dẫn Phong Lôi Dẫn chân chính.

Sáu chuôi kiếm hồn cơ hồ lóe lên chung quanh thân thể Long Giang, lúc này, Long Giang mới hiển thị thực lực chân chính của hắn, trong khoảnh khắc đó, Tề Nhạc nhìn thấy rõ ràng, cánh tay Long Giang biến thành sáu cái. Năng lượng khổng lồ ngưng tụ chung quanh thân thể hắn, mỗi một chưởng đánh ra đều mang theo tiếng sấm nổ.

Sáu tiếng nổ đồng thời vang lên, trong âm thanh trầm thấp còn mang theo tiếng nổ, sáu chuôi kiếm hồn đồng thời bay ra, lợi dụng thời gian trong nháy mắt này, Phong Lôi Dẫn của Tề Nhạc lập tức dẫn phát, lực hút cường đại của chúng cuốn lấy sáu thanh kiếm hồn, mà Tề Nhạc cùng Y Nhược cũng lợi dụng nháy mắt này nhảy theo Long Giang.

Có hai Phong Lôi Dẫn nên lực hút của chúng mạnh hơn trước nhiều. Nhưng mà, chuyện làm Tề Nhạc không nghĩ tới đã xảy ra. Sáu chuôi kiếm hồn phân thành hai tổ.

Mỗi tổ ba thanh, trong lực hút của Phong Lôi Dẫn, đột nhiên tỏa hào quang. Thân kiếm hồn vốn dài hai mét, ba thanh kiếm hồn đột nhiên hợp hai làm một, biến thành kiếm hồn dài bốn mét, cự kiếm rộng nửa mét, hai thanh kiếm quấy trên không trung, lập tức hủy diệt Phong Lôi Dẫn của Tề Nhạc, đồng thời, dùng tốc độ không kém chém về phía Tề Nhạc cùng Y Nhược.

Sắc mặt Y Nhược hơi đổi, trầm giọng nói:

- Anh đi trước đi.

Tề Nhạc biết rõ, bây giờ không phải thời điểm do dự, thân hình lóe lên, đuổi theo Long Giang, Y Nhược lúc này toàn thân phóng xuất hào quang màu vàng nhạt, ngay sau đó, nàng nâng cánh tay phải lên, áo trên cánh tay hóa thành tro bụi, cánh tay phải mang theo hai đạo quang mang vàng bạc đánh ra hai quyền, nàng cũng không oanh kích kiếm hồn, mà là oanh kích trụ đá dưới chân.

Nói cũng kỳ quái, cây cột này nhìn thì làm từ ngọc trắng, trình độ cứng cỏi ngay cả năng lượng Kỳ Lân Tí cũng không thể phá hư, hai cổ năng lượng khổng lồ trong qua trình oanh kích sinh ra nổ vang, ngay sau đó, hai cổ năng lượng bắn ngược lên, vừa vặn từ dưới lên đánh tới hai thanh cự kiếm.

Trong nổ vang ầm ầm, hai thanh cự kiếm dừng lại một chút. Y Nhược mượn cơ hội này bay lên, đuổi theo Tề Nhạc, hai người đồng thời hạ xuống cột đá thứ hai có sáu kiếm hồn.

Bởi vì biến dị lúc trước, Tề Nhạc không dám dùng Phong Lôi Dẫn, đồng dạng sử dụng năng lực Kỳ Lân Tí, trong miệng ngâm xướng "Cửu Tự Chân Ngôn", tăng phúc lực công kich của bản thân, đồng thời, Kỳ Lân biến của hắn đạt tới giai đoạn thứ hai, ngay cả Kỳ Lân Xích cũng dùng đến, dưới hai cổ phòng ngự này, tuy lực công kich của Tề Nhạc không thể so sánh với Long Giang, nhưng ít ra cũng đủ lực đánh bay kiếm hồn chung quanh.

Tay phải Long Giang không biết lúc nào đã cầm một cái khiên tròn màu vàng, đường kính khiên tròn chỉ hai mươi cm, nhìn thì rất nhỏ, nhưng mà nương theo cái khiên tròn này, Tề Nhạc nhìn thấy Long Giang

Tề Nhạc thiếu chút nữa bị sặc nước miếng của mình mà chết, hắn không nghĩ tới Y Nhược lại nói ra cái tên này.

- Tiền bối, ngài không phải nói đùa chứ, Hoàng Đế. Hoàng Đế không phải đã sớm chết từ nhiều năm rồi sao? Tại sao thủ hộ mộ Hiên Viên này?

Y Nhược cười khổ nói:

- Anh cảm thấy tôi giống nói đùa sao? Hiên Viên kiếm sinh ra thế nào không ai biết. Nó là vũ khí có tính công kích cường đại nhất thiên thần lưu lại. Trên thế giới của chúng ta, đã từng sử dụng Hiên Viên kiếm chỉ có một người. Đó chính là Hoàng Đế. Mà Hoàng Đế dựa vào Hiên Viên kiếm đánh bại Xi Vưu, nhân loại đi theo hắn từ từ phát triển. Thời điểm tính mạng của hắn sắp hết, hắn được an táng trong lăng tẩm của Thổ Tộc.

- Nhưng mà, sau khi hắn chết, Hiên Viên kiếm đã biến mất, đồng thời, Hiên Viên kiếm cũng mang theo linh hồn của hắn. Có lẽ, đây chính là số mệnh của người sử dụng Hiên Viên kiếm a. Cho nên, cửa ải thứ hai, chính là Hoàng Đế gác cầu thang Hiên Viên. Anh chỉ cần thông qua ngăn cản của Hoàng Đế đi lên cầu thang trăm mét này, mới có thể thành công đi tới điểm cuối cùng, nhìn thấy Hiên Viên kiếm chân chính.

Tề Nhạc ngẫm lại nói:

- Hai vị tiền bối, cho dù các người nói là thật. Như vậy, Hoàng Đế thực sự khó chiến thắng như vậy sao? Dù sao hắn chỉ có một người a! Cho dù linh hồn của hắn thủ hộ Hiên Viên kiếm, với năng lực của các người, chẳng lẽ không cách nào chiến thắng hắn sao?

Y Nhược nói:

- Nếu như anh nghĩ như vậy thì anh sai lầm quá lớn rồi đấy. Đầu tiên, Hoàng Đế đã từng là cường giả nhân loại mạnh nhất chiến thắng Xi Vưu. Mà năng lực của bọn họ, tuyệt đối không thể dùng tình huống nhân loại bình thường mà tưởng tượng. Tiếp theo, cũng là điểm trọng yếu nhất. Hoàng Đế đã từng là người sử dụng Hiên Viên kiếm.

- Chẳng lẽ anh cho rằng thời điểm hắn thủ hộ Hiên Viên kiếm không được sử dụng Hiên Viên kiếm sao? Dưới loại tình huống này, trừ phi tu vi của anh vượt xa hắn mới có thể đánh bại hắn. Cuối cùng, cũng là chuyện làm khó chúng ta nhất, nếu Hoàng Đế không giao thủ với chúng ta, đồng thời, chúng ta cũng không đi lên cầu thang này được.

Tề Nhạc sững sờ, nói:

- Đây là tại sao vậy?

Sắc mặt Long Giang trở nên khó coi.

- Bởi vì, yêu cầu của Hoàng Đế chỉ có nhân loại mới có đi lên và có tư cách giao thủ với hắn. Tuy chúng tôi là thần thú, thực sự không thể.

- À?

Tề Nhạc kinh ngạc:

- Vậy đây là nguyên nhân tiền bối nói Hiên Viên kiếm chỉ có nhân loại mới sử dụng được sao?

Long Giang gật gật đầu, nói:

- Chúng tôi đã từng thử qua rất nhiều lần. Nhưng Hoàng Đế lại nói cho chúng tôi biết, trừ phi là nhân loại, nếu không hắn sẽ không xuất thủ. Chúng tôi cũng đã có ý đồ xông qua. Nhưng mà, chỉ cần chúng tôi vừa đi lên, Hiên Viên kiếm trên đài lập tức xuất kiếm khí cường đại bức lui chúng tôi. Lần trước Y Nhược bị thương chính là như vậy.

- Cho nên, lần này chúng tôi mới mang anh tới đây, trong cự thú, thực lực của anh chẳng tính là nổi bật, nhưng trong nhân loại, chỉ sợ không có ai so sánh được với anh cả. Cho nên, anh chính là cơ hội cuối cùng của chúng tôi, nếu như vẫn không thể thành công, chúng ta cũng hết hi vọng. Tề Nhạc, anh nên nghỉ ngơi

trước đi, sau khi khôi phục vân lực lại bắt đầu a. Chúng tôi ở dưới chờ anh, nếu như anh có thể xông qua cửa ải Hoàng Đế, nhất định phải đem Hiên Viên kiếm mang xuống.

Tề Nhạc nhìn qua Long Giang, và Y Nhược, có chút bất đắc dĩ nói:

- Hai vị tiền bối, chẳng lẽ các người không sợ tôi mang Hiên Viên kiếm về rồi bỏ đi sao?

Y Nhược nói:

- Đây là tất nhiên, nhưng mà, chúng tôi cũng hy vọng anh có được Hiên Viên kiếm.

Nghe Y Nhược nói như vậy, Tề Nhạc nhíu mày, trầm giọng nói:

- Thì ra tiền bối không tín nhiệm tôi như vậy.

Y Nhược lắc đầu, nói:

- Không, đây không phải là vấn đề tin hay không tin anh. Tình huống chính thức của Hiên Viên kiếm thì ai cũng rõ, nhưng nó từ khi được Hoàng Đế sử dụng qua có thể nhìn ra, thần kiếm sẽ nhận chủ, những người khác muốn sử dụng là không có khả năng, dưới loại tình huống đó, anh đạt được Hiên Viên kiếm là tất nhiên.

Tề Nhạc sững sờ, nói:

- Thế nhưng mà, hai vị tiền bối cố gắng mấy ngàn năm, chính là vì muốn có Hiên Viên kiếm, nếu như bị tôi lấy đi, như vậy...

Hắn còn không muốn thiếu nợ nhân tình của người ta, nếu quả thật đạt được Hiên Viên kiếm, những thần thú này còn cho hắn rời khỏi thời kỳ viễn cổ cự thú sao?

Y Nhược mỉm cười, nói:

- Anh không cần lo lắng, bất luận anh có được Hiên Viên kiếm hay không, chúng tôi cũng thỉnh cầu anh xử lý một chuyện. Nếu như đạt được nó, khả năng nắm chắc của anh sẽ lớn hơn, nếu như không chiếm được, cũng có được cơ hội. Cố gắng ba ngàn năm, tôi không hy vọng sẽ thất bại. Cho dù từ xa nhìn ngắm Hiên Viên kiếm tôi cũng thỏa mãn rồi.

- Anh biết không, Hiên Viên kiếm với tư cách là đồ đằng của Thổ Tộc, ý nghĩa biểu tượng của nó với Thổ Tộc còn lớn hơn uy lực của nó. Chỉ cần Hiên Viên kiếm xuất thế, tất nhiên sẽ kéo theo Thổ Tộc hưng thịnh! Huống chi, anh có được Hiên Viên kiếm, trước khi rời khỏi thời đại này, cũng mang lại chỗ tốt lớn cho thần thú, đồng dạng với tư cách Kỳ Lân, tôi sao không hy vọng Hiên Viên kiếm rơi vào trong tay Kỳ Lân chứ?

Tề Nhạc nói:

- Thì ra là như vậy. Nhưng mà, tôi cũng không dám cam đoan là mình sẽ có được nó, dù sao, phải chiến thắng Hoàng Đế, chỉ sợ chẳng phải dễ dàng gì, huống chi trong tay hắn còn có Hiên Viên kiếm.

Vừa nói, Tề Nhạc khoanh chân ngồi xuống.

Long Giang cùng Y Nhược phân biệt đứng sau lưng Tề Nhạc, trong mắt hai người có hào quang chờ mong, đều đặt một tay lên vai của Tề Nhạc, chậm rãi đưa năng lượng vào trong người Tề Nhạc, trợ giúp hắn khôi phục vân lực tiêu hao trước đó.

Tề Nhạc cảm nhận được, Long Giang cùng Y Nhược không giữ lại năng lượng với mình, vân lực trong cơ thể trong chốc lát đã khôi phục tới đỉnh phong, Long Giang cùng Y Nhược vốn còn muốn trợ giúp Tề Nhạc tăng thực lực lên, nhưng thân thể Tề Nhạc quá đặc thù, sau khi năng lượng đạt tới đỉnh phong, năng lượng hai người đưa vào không bị hấp thu.

- Tề Nhạc, tất cả dựa vào anh rồi. Thứ này anh cầm đi, coi như là trả thù lao của chúng tôi cho anh.

Y Nhược nhìn thấy Tề Nhạc đứng lên, từ trong lòng lấy ra một thứ đưa cho Tề Nhạc.

Tề Nhạc có chút kinh ngạc nhìn qua, đó là một phiến lá cây bằng kim loại, kim loại là màu vàng nhạt, cũng không có hào quang mạnh mẽ, nhưng mà, vừa nhìn thấy nó, Tề Nhạc lập tức cảm nhận được khí tức kỳ dị trong đó. Nó phát ra năng lượng của Kỳ Lân bát trân a!

- Tiền bối, đây là?

Tề Nhạc hỏi.

522. Chương 518 : Kỳ Lân Huyễn Chiến Hiên Viên Kiếm. (1)

Chương 518: Kỳ Lân Huyễn chiến Hiên Viên kiếm. (1)

Y Nhược mỉm cười, nói:

- Có lẽ anh cũng nhìn ra, đây là Kỳ Lân chí bảo giống như Kỳ Lân Châu của anh. Cũng là một trong những bảo vật trân quý nhất trong tộc. Thời điểm đối kháng với Hoàng Đế, anh không có vũ khí sao được. Bảo vật này có tên là Kỳ Lân Huyễn, chính là vũ khí mạnh nhất trong Kỳ Lân tộc.

- Kỳ Lân Huyễn?

Đây là một trong Kỳ Lân bát trân nha, có lẽ Kỳ Lân bát trân chưa xuất hiện toàn bộ, cho nên Y Nhược mới nói Kỳ Lân trân bảo mà thôi. Kỳ Lân Huyễn, nó có tác dụng gì? Tề Nhạc vừa nghĩ, nhận lấy tấm kim loại hình chiếc lá kia.

Vừa cầm trong tay, Kỳ Lân Huyễn lập tức có hào quang lóe lên, một hào quang hư ảo bao trùm tay phải Tề Nhạc, Tề Nhạc cảm thấy lòng bàn tay nóng lên, Kỳ Lân Huyễn đã biến mất, mà trong lòng bàn tay của hắn còn lưu hình dáng chiếc lá.

Y Nhược nói:

- Có lẽ anh còn không biết cách dùng Kỳ Lân Huyễn, trong Kỳ Lân trân bảo, nó là vũ khí công kích mạnh nhất, còn nhớ rõ Hiên Viên kiếm lần trước dọa lùi vương của hung thú không? Kỳ thật chính là do nó biến thành đấy. Kỳ Lân Huyễn đã dung hợp với tay anh, sau này nó chính là vũ khí của anh, chỉ cần anh vừa nghĩ tới, nó có thể biến thành bất kỳ loại vũ khí có hình dáng nào.

- Bản thân Kỳ Lân Huyễn có thể xem như hình thái năng lượng, sở dĩ anh nhìn thấy chiếc lá kim loại chỉ là môi giới mà thôi. Muốn chính thức phát huy uy lực của Kỳ Lân Huyễn, anh cần dựa vào nhiều vân lực duy trì, vân lực của anh càng khổng lồ, Kỳ Lân Huyễn uy lực lại càng lớn, đồng thời, vũ khí ngưng kết càng mạnh.

- Hơn nữa, Kỳ Lân Huyễn có chỗ tốt lớn nhất chính là vĩnh viễn không tổn hại, nó có hình thái năng lượng cho nên không bị bất cứ năng lượng gì phá hư. Cho dù công kích của địch nhân vô cùng cường đại phá hư vũ khí do Kỳ Lân Huyễn biến thành, chỉ cần vân lực của anh còn đầy đủ, anh vẫn có thể ngưng tụ thành vũ khí chiến đấu với địch nhân.

Có thể biến ảo vũ khí? Đây chính là thứ thần khí a, trong nội tâm Tề Nhạc tràn ngập kinh hỉ, hắn cũng không biết, trước khi có Kỳ Lân Ẩn mang theo Thiên Ky Bách Biến Tuyền Ki Giới Pháp xuất hiện, thì Kỳ Lân Huyễn mới là bảo bối xếp hàng đầu tiên trong Kỳ Lân bát trân ah!

Tuy lực công kích của nó còn kém xa công kích của Hiên Viên kiếm, nhưng đặc tính và uy lực của nó còn mạnh hơn bất cứ vũ khí nào. Hơn nữa. Bản thân nó chỉ cần nó năng lượng cường đại là đủ rồi. Có năng lượng cường hãn của Kỳ Lân Tí phối hợp, cho dù không thể vô kiên bất tồi, cũng không khác cho lắm.

- Tiền bối, thứ này quá quý trọng, chờ tôi đánh một trận với Hoàng Đế xong sẽ trả lại cho ngài.

Tuy trong lòng Tề Nhạc có chút không nỡ. Nhưng Y Nhược và Long Giang đã cứu mạng hắn và Tuyết Nữ, Văn Đình, hiện tại thần thú bị hung thú áp chế. Nếu như mất đi Kỳ Lân chí bảo. Bọn họ lấy gì chống lại hung thú đây? Cho nên, trong nội tâm chỉ do dự một chút, hắn vẫn quyết định không nhận bảo bối này.

Y Nhược mỉm cười lắc đầu, nói:

- Không, Kỳ Lân Huyễn không có trọng yếu với tôi như anh, năng lực của tôi đạt tới đỉnh phong của Kỳ Lân rồi. Thời gian ba ngàn năm khiến tôi cận kề cái chết. Nếu không có năng lượng Tự Nhiên Chi Nguyên của anh, chỉ sợ tôi sống không quá mười năm. Anh cho tôi sinh mạng mới, tôi dùng Kỳ Lân Huyễn để trao đổi là vô cùng hợp lý. Anh không cần lo lắng Kỳ Lân nhất tộc chúng ta cái gì.

- Trong Kỳ Lân chúng ta, bản thân những chí bảo này không được nhìn trúng, chỉ có thực lực bản thân tăng lên, mới là căn bản. Những thứ này chỉ là ngoại vật mà thôi. Sau khi rời khỏi đây, anh còn phải đi tìm Côn Lôn kính, tôi nghĩ. Nó càng hữu dụng với anh hơn. Cầm đi, tôi tin tưởng, Kỳ Lân Huyễn trong tay anh sẽ không bị bôi nhọ.

- Thế nhưng mà, tiền bối...

Con mắt Tề Nhạc ướt át, Y Nhược tuy nhìn thì trẻ tuổi, nhưng mà, tâm tính của nàng sớm già rồi, nhiều năm trước tới nay, thần thú dần dần bị hung thú áp chế. Cảm giác áp chế này càng làm cho nàng cảm thấy tuyệt vọng. Mà Tề Nhạc xuất hiện đã mang lại hy vọng trong tuyệt vọng, cơ hồ mang tới hy vọng cho tất cả thần thú.

Nàng lấy Kỳ Lân Huyễn đưa cho Tề Nhạc là do thưởng thức Tề Nhạc, đồng thời, cũng muốn thỉnh cầu Tề

- Vậy thì tốt, Hoàng Đế bệ hạ, tôi nghĩ tôi sẽ không nhụt chí. Thẳng đến khi leo lên đỉnh cầu thang. Nhưng mà, có một điểm tôi cần phải nói trước. Trong khi chiến đấu với ngài, tôi sẽ dùng toàn bộ thủ đoạn để lao lên đỉnh, đến lúc đó, ngài không nên trách tôi hèn hạ a.

Tề Nhạc phòng ngừa chu đáo tìm ra đường lui tốt nhất cho mình.

Hoàng Đế cười nhạt một tiếng, nói:

- Lực lượng lớn nhất của nhân loại là gì? Anh có biết không?

Tề Nhạc ngẫm lại, nói:

- Là sức sáng tạo sao?

Hoàng Đế lắc đầu, nói:

- Sức sáng tạo là diễn sinh ra. Cho dù anh kế thừa huyết mạch Kỳ Lân, nhưng năng lượng huyết mạch cũng không sánh bằng năng lực cường đại nhất của nhân loại. Mà lực lượng cường đại nhất chính là trí tuệ. Cái gì gọi là hèn hạ trong chiến đấu chính thức, chỉ có thắng lợi mới là mục tiêu cuối cùng. Nếu như anh có thể bằng vào trí tuệ vượt qua cửa ải của tôi, tôi chỉ cảm thấy vui sướng. Tiểu tử, đến đây đi, cho ta xem xem, anh hèn hạ tới cỡ nào.

Tề Nhạc cười ha hả, nói:

- Tổ tiên vĩ đại, Hoàng Đế bệ hạ, vậy ngài cũng phải cẩn thận. Thiên Ky Bách Biến Tuyền Ki Giới Pháp.

Tay trái đặt lên ngực, thân thể Tề Nhạc trên không trung, rốt cục dùng kiện Kỳ Lân bát trân thứ năm của mình, chính là Kỳ Lân Ẩn.

Cho dù đang ở trong mộ Hiên Viên, không gian chung quanh Kỳ Lân Ẩn cũng bị ảnh hưởng cực lớn, hào quang màu đỏ sậm trong khoảng khắc bao phủ toàn bộ không gian. Chung quanh lập tức tối lại, Thiên Ky Bách Biến Tuyền Ki Giới Pháp đem Tề Nhạc cùng Hoàng Đế và cầu thang bao phủ vào bên trong.

Trong nháy mắt Thiên Ky Bách Biến Tuyền Ki Giới Pháp xuất hiện, Tề Nhạc đã động, hắn không trông cậy vào lĩnh vực của mình vây khốn Hoàng Đế, dù sao, trước mặt là Hiên Viên kiếm, bất luận lĩnh vực gì cũng bị phá giải dễ dàng. Chuyện hắn cần làm hiện giờ, chính là lợi dụng năng lực di chuyển tức thời trong Thiên Ky Bách Biến Tuyền Ki Giới Pháp.

Cơ hồ chỉ trong nháy mắt, chung quanh lâm vào bóng tối, mà thân thể Tề Nhạc cũng biến mất trong nháy mắt này, sau một khắc, đã xuất hiện trên bình đài có Hiên Viên kiếm.

Lúc nội tâm Tề Nhạc mừng rỡ, cho rằng mình đã thành công, đột nhiên âm thanh của Hoàng Đế vang lên bên cạnh lỗ tai của hắn.

- Quên rồi sao? Ta đã đọc toàn bộ trí nhớ của anh. Tuy ta không cách nào sử dụng lĩnh vực này, nhưng mà, tất cả biến hóa trong lĩnh vực này ta biết rõ trong trí nhớ của anh rồi.

Thân thể Tề Nhạc di chuyển tức thời đình trệ, một lực hút không cách nào kháng cực phát ra, hắn cảm giác thân thể phiêu đãng, kinh mạch toàn thân vừa mới khôi phục lại, nhưng mà, sau một khắc hắn lại cảm giác có cổ khí tức sắc bén hiện ra, kim quang ẩn hiện như có uy năng khai thiên ích địa, chém toàn bộ bóng tối chung quanh, Thiên Ky Bách Biến Tuyền Ki Giới Pháp biến mất.

Hoàng Đế vẫn đứng ở chỗ cũ, trong tay vẫn cầm Hiên Viên kiếm, nhìn qua Tề Nhạc trên không trung gật gật đầu, nói:

- Đây là do Kỳ Lân sáng tạo ra, lĩnh vực này là lĩnh vực thần kỳ nhất tôi từng nhìn thấy. Nếu như không phải biết được uy lực của nó từ trước, có lẽ anh thật sự đắc thủ rồi.

Tề Nhạc có chút bất mãn nói:

- Bệ hạ, khảo nghiệm này thật sự không công bằng nha. Ngài đã biết rõ toàn bộ năng lực của tôi, đọc được trí nhớ của tôi. Thậm chí ngay cả phương thức chiến đấu của tôi cũng rõ ràng. Như vậy phải chiến đấu như thế nào?

Hoàng Đế mỉm cười, nói:

- Ta nói rồi, chỉ cần anh nguyện ý ở lại chỗ này, có thể không ngừng khiêu chiến ta. Anh nói rất đúng, ở chỗ này, một mình ta quá tịch mịch. Ta không ngại lần lượt đánh bại anh. Về phần đọc được trí nhớ của anh, ta chỉ biết một lần. Nếu như anh có bản lĩnh sáng tạo ra lĩnh vực thần kỳ như vừa rồi, như vậy, ta không ngại bại trong tay anh đâu.

Tề Nhạc nhìn qua Hoàng Đế, có chút bất đắc dĩ lắc đầu, nói:

- Xem ra, chúng ta còn phải tiếp túc chiến đấu rồi. Mẹ, Long Giang tiền bối. Các người đi đi, bất luận con ở chỗ này có thành công hay không cũng sẽ quay về tổng bộ Tộc Thổ tìm các người.

Y Nhược cùng Long Giang vẫn luôn nghe Tề Nhạc cùng Hoàng Đế nói chuyện với nhau, nhưng bọn họ không nghĩ rằng Tề Nhạc lại có thể cò kè mặc cả với Hoàng Đế, cuối cùng lại biến Hoàng Đế thành người bồi luyện cho hắn. Mà làm bọn họ giật mình nhất chính là Hoàng Đế không cần nói gì vẫn đáp ứng. Loại tình huống này hoàn toàn làm bọn họ bất ngờ.

527. Chương 523 : Mũi Tên Ngưng Tụ Bốn Thuộc Tính. (2)

Chương 523: Mũi tên ngưng tụ bốn thuộc tính. (2)

Long Giang nhìn Y Nhược nháy mắt, nói:

- Vậy được rồi, chúng ta về trước đi. Có thể được Hoàng Đế chỉ điểm là vinh hạnh của anh, chúng tôi sẽ mang vợ của anh cùng đi, cũng ở lại trong tộc chờ tin tức từ anh.

Hoàng Đế bệ hạ, chúng ta cáo từ.

Hoàng Đế chỉ gật gật đầu, không nói thêm cái gì. Nhưng mà, ánh mắt của hắn vẫn có thiện ý. Từ nội tâm của Hoàng Đế mà nói, hắn không có hảo cảm gì với cự thú, đây cũng là nguyên nhân hắn nói nhiều với Tề Nhạc. Hắn quyết định lưu Tề Nhạc lại là có nguyên nhân.

Tuy Tề Nhạc có huyết mạch Kỳ Lân, nhưng dù sao hắn cũng là nhân loại. Có thể nhìn thấy hậu đại của mình xuất hiện cường giả. Tự nhiên Hoàng Đế rất nguyện ý. Nếu như không phải Y Nhược cùng Long Giang một mực thủ hộ Thổ Tộc, chuyện bọn họ tới mộ Hiên Viên nhiều lần như vậy, đã sớm đã bị Hoàng Đế hủy diệt.

Tề Nhạc nhìn qua Văn Đình ở xa xa la lớn:

- Đình Đình, các người mau theo hai vị tiền bối trở về Thổ Tộc chờ anh. Sau khi chuyện ở nơi này kết thúc, anh sẽ đi tìm em.

Dưới tác dụng của năng lượng, âm thanh của hắn truyền di rất xa, khiến cho Văn Đình cùng Tuyết Nữ nghe rất rõ ràng.

Thời điểm Y Nhược, Long Giang cùng Tề Nhạc đi tới tới thì có kiếm hồn ngăn cản, nhưng lúc rời đi kiếm hồn chẳng có phản ứng gì, với tu vi của hai người, rất mau chóng quay về cánh cửa màu vàng.

Văn Đình vốn không muốn rời đi, muốn ở lại chỗ này làm bạn với Tề Nhạc. Nhưng Y Nhược nói cho nàng biết, nàng ở lại đây sẽ ảnh hưởng tới tâm tình của Tề Nhạc, mà Hoàng Đế chắc chắn không gây tổn thương cho Tề Nhạc. Lúc này mới theo hai người rời đi. Dù sao mộ Hiên Viên vẫn tồn tại, bọn họ muốn tới đây thăm Tề Nhạc cũng không phải là chuyện khó khăn gì.

Trong hào quang màu vàng lóng lánh này, Văn Đình, Tuyết Nữ không bỏ rời đi. Trong mộ Hiên Viên này, hiện tại chỉ còn Tề Nhạc và Hoàng Đế mà thôi.

Hoàng Đế cười nhạt một tiếng, nói:

- Anh có thể tiếp tục được rồi. Tuy trí tuệ rất trọng yếu, nhưng mà, nếu như thực lực kém quá xa thì anh dựa vào cái gì thông qua khảo nghiệm. Có chuyện ta cần nói cho anh biết. Kỳ thật, nếu như từ năng lượng bản thân mà nhìn, kỳ thật ta còn không bằng anh. Nhưng mà bàn về kinh nghiệm thực chiến, anh lại kém

ta quá xa. Muốn chiến thắng ta, trước hết sử dụng tốt năng lượng bản thân anh đi, chỉ khi năng lực thực chiến đạt tới mức nhất định, anh mới có thể thông qua khảo nghiệm này.

Tề Nhạc cười khổ nói:

- Nhưng còn có năm thành năng lực Hiên Viên kiếm, không phải sao?

Hoàng Đế nói:

- Không nên trông cậy vào việc ta sẽ dàn xếp với anh, nếu như anh ngay cả cửa ải của ta cũng không thông qua, càng không khả năng thông qua khảo nghiệm của Hiên Viên kiếm. Ta sẽ không phóng nước.

Đột nhiên Tề Nhạc nói:

- Phóng nước, ah, đúng rồi, nếu tôi muốn đi tiểu, nên làm cái gì bây giờ?

Hoàng Đế sững sờ, trong nội tâm có cảm giác không biết nên khóc hay nên cười, thời điểm hắn đang định nói chuyện, đột nhiên Tề Nhạc có hành động. Đồng dạng cự kiếm do Kỳ Lân Huyễn biến ảo thành hiện ra trong tay của hắn, chân đạp Kỳ Lân du, thân thể không ngừng lóe lên trên không trung.

- Lâm, binh, đấu, nhân, giai, trận.

"Cửu Tự Chân Ngôn" nhanh chóng xuất hiện trong miệng Tề Nhạc, mỗi khi nói một chữ, thân thể của hắn lại biến ảo phương vị, đồng thời, Kỳ Lân Huyễn trong tay bổ một kiếm. Sáu chữ chấm dứt, sáu kiếm chém ra, mỗi một góc độ của kiếm vô cùng xảo trá, những vị trí trảm nhất thời không thể né tránh.

Đồng thời, Tề Nhạc chém ra sáu kiếm này thuộc tính đều không giống nhau, phát huy năng lượng tứ tường vân của mình tới cực hạn, đồng thời, trong đó còn bao hàm hai kiếm ẩn chứa năng lực bổn nguyên Kỳ Lân. Có Hoàng Đế chỉ điểm, lúc chém ra sáu kiếm, hào quang và khí thế nhỏ yếu hơn trước rất nhiều. Nhưng mà, trong sáu kiếm có năng lượng ngưng kết ngắn ngủi, mỗi một bóng kiếm đều mang theo năng lượng bành trướng.

Sau khi đồng thời chém ra sáu kiếm, công kích của Tề Nhạc còn chưa xong, Kỳ Lân kính trên tay trái biến mất, một trường cung dài hai mét xuất hiện, tay phải kéo dây cung, cung như trăng rằm, một mũi tên mang theo tử, lam, hồng, thanh bốn sắc quang mang biến ảo thành mũi tên.

Kỳ Lân Huyễn không phải có thể tùy ý biến ảo thành vũ khí sao? Đương nhiên cung tiễn là có thể. Vân lực của Tề Nhạc không ngừng thông qua Kỳ Lân Tí áp súc vào trong cây cung, hào quang trên mũi tên bắt đầu vặn vẹo, mà khí cơ hoàn toàn tập trung vào người Hoàng Đế.

Sáu đạo kiếm quang đồng thời tới người, rốt cuộc thân thể Hoàng Đế cũng động, Tề Nhạc chỉ thấy thân thể mặc áo giáp màu vàng di động vài bước chân, mà Hiên Viên kiếm trong tay vô cùng linh xảo liên tục sử dụng các động tác đơn giản là: chọc, trảm, câu, bổ, mà sáu bóng kiếm của Tề Nhạc trước mũi kiếm của Hoàng Đế, bộc phát năng lượng khổng lồ.

Đinh, đinh, đinh, đinh, đinh, đinh, sáu âm thanh nhẹ vang lên, công kích được "Cửu Tự Chân Ngôn" tăng phúc lập tức tan thành bong bóng. Hiên Viên kiếm chẳng những hóa giải toàn bộ công kích, đồng thời còn chém nát tất cả năng lượng bộc phát từ sáu kiếm mang theo.

Lúc này sắc mặt Hoàng Đế có chút ngưng trọng, hắn rõ ràng cảm giác được áp lực từ chỗ Tề Nhạc mang lại cho mình, mà áp lực này lại tới từ chính mũi tên đang nằm trên dây cung. Tuy hắn nhẹ nhõm đánh tan sáu kiếm của Tề Nhạc, nhưng mà, hắn lập tức tập trung lên thân thể đang di động của Tề Nhạc. Thời điểm thân hình của hắn lóe lên, thời điểm hóa giải công kích ở phía trước, Tề Nhạc đã buông tay ra.

Mũi tên bắn theo quỹ đạo không cách nào bắt được vị trí, dây cung run lên vù vù vù, mũi tên đã tới gần người, mà Hoàng Đế lúc này cũng làm xong động tác cuối cùng, vừa mới hóa giải toàn bộ sáu kiếm của Tề Nhạc. Tề Nhạc nắm chắc thời gian ở điểm này, đúng vào thời khắc Hoàng Đế yếu nhất.

Tiếng dây cung bên này run lên, ánh mắt Hoàng Đế bên kia đã co rút lại, thời điểm Tề Nhạc cho rằng công kích của mình đánh trúng Hoàng Đế, Hiên Viên kiếm dùng xu thế không tưởng tượng được chặn ngang trước người Hoàng Đế. Vừa vặn ngăn cản mũi tên bốn thuộc tính của mình.

Hào quang từ một điểm mà bắn ra, năng lượng khổng lồ lập tức bộc phát cùng một điểm, đầu tiên là vầng sáng nhàn nhạt tỏa ra bốn phía, ngay sau đó, quang mang tán đi chung quanh, năng lượng này vô cùng khổng lồ, cũng không có phát ra bất cứ âm thanh nào, thân thể Tề Nhạc bị khí cơ dẫn dắt bay lên không trung, trong nguy cơ hắn phản ứng thật nhanh, Kỳ Lân kính lập tức hoành ở trước người, đồng thời đem thân thể của mình ẩn sau Kỳ Lân kính, mượn nhờ lực phản chấn này bắn lên không trung.

Hắn không dám ngăn cản trực tiếp, tuy dọc theo dư âm ảnh hưởng của vụ nổ thì sức ép nhỏ nhất, nhưng phía sau là Kiếm Hồn Trận a! Tề Nhạc còn chưa muốn biến thành thành đích ngắm của toàn bộ kiếm hồn. Cả mộ Hiên Viên như rung động lên, năng lượng khổng lồ làm rung rẩy lắc lư. Tất cả kiếm hồn tạm thời đình chỉ tuần tra lui tới, phong, hỏa, lôi, thủy bốn loại năng lượng nguyên tố bộc phát từ từ bình tĩnh lại.

528. Chương 524 : Mũi Tên Ngưng Tụ Bốn Thuộc Tính. (3)

Chương 524: Mũi tên ngưng tụ bốn thuộc tính. (3)

Mũi tên của Tề Nhạc chẳng những ngưng tụ toàn bộ năng lượng của hắn, đồng thời, cũng ngưng tụ đầy đủ lý giải về năng lượng của bản thân. Nhìn thì mũi tên này chẳng qua là ngưng tụ năng lượng thôi, trong đó bao hàm rất nhiều thế kế xếp đặt năng lượng xảo diệu.

Trong mũi tên kia năng lượng bốn thuộc tính xếp đặt theo kiểu tương sinh với nhau, vào lúc bộc phát dùng phong trợ hỏa, dùng hỏa trợ lôi, dùng thủy làm môi giới, bốn loại năng lượng thuộc tính điệp gia bộc phát uy lực cực lớn. Đồng thời vì năng lượng ngưng tụ vào một điểm, cho nên hiệu quả ngưng tụ năng lượng là lớn nhất. Sức chịu nén sinh ra sức nổ, cơ hồ gấp năm lần thực lực của bản thân. Đây cũng là nguyên nhân hắn phóng xuất công kích mạnh nhất.

Ngay cả Tề Nhạc cũng không biết lực phản chấn làm mình bay lên bao nhiêu mét. Từng đợt cảm giác suy yếu từ trên người truyền ra, không chỉ có năng lượng bản thân suy yếu, đồng thời cũng làm tinh thần lực suy yếu. Phải biết rằng, hắn ngưng tụ năng lượng vào mũi tên, cùng với xếp đặt chỉnh hợp năng lượng trong mũi tên tới cuối cùng là bộc phát năng lực, tinh thần lực tiêu hao cực lớn. Không có tinh thần lực chỉ huy, làm sao chế tạo hiệu quả như vậy?

Thẳng tới khi không còn năng lượng chấn động nữa, Tề Nhạc mới thu hồi Kỳ Lân kính của mình. Sau đó mở đôi cánh nhìn xuống phía dưới. Hắn giật mình phát hiện, bình đài rộng lớn trước kia bây giờ biến thành quang điểm màu vàng nhỏ, bộ dáng Hiên Viên kiếm còn không thấy rõ.

Bởi vì chỗ của Hiên Viên kiếm hoàn toàn bị một tầng hào quang màu vàng bao phủ.

Lúc này, Tề Nhạc đã không còn chút ít hy vọng chiến thắng Hoàng Đế. Mũi tên vừa rồi ngưng tụ bao nhiêu năng lượng và bộc phát ra sao thì hắn quá rõ ràng.

Từ khi vừa bắt đầu, hắn tràn ngập tôn sùng và kính ý vơi Hoàng Đế, trong lúc giao thủ với Hoàng Đế, Hoàng Đế đã hạ thủ lưu tình, nếu như mũi tên vừa rồi thật sự làm Hoàng Đế bị thương, Tề Nhạc có chút không dám nghĩ tới, vội vàng thu liễm hai cánh sau lưng, rất nhanh chóng hạ xuống dưới.

Quang điểm màu vàng trong mắt Tề Nhạc không ngừng biến lớn, Tề Nhạc đem tinh thần lực hoàn toàn tập trung vào hai măt, cẩn thận tìm kiếm tung tích của Hoàng Đế. Nhưng mà cầu thang hiện giờ trống rỗng. Tất cả như biến mất theo mũi tên vừa rồi.

Người nhẹ nhàng đáp xuống, rơi vào địa phương mình đứng trước kia. trong nội tâm Tề Nhạc khẩn trương, cao giọng la lên:

- Hoàng Đế bệ hạ, ngài ở chỗ nào? Tôi không có ý làm tổn thương ngài. Là ngài dạy bảo tôi tận lực ngưng tụ vào một điểm a! Hoàng Đế bệ hạ, ngài ở đâu, không thể nào. Ngài nhất định không thể có việc gì a.

Tề Nhạc thu hồi Kỳ Lân biến, chạy nhanh tới bình đài, nếu như Hoàng Đế vẫn còn, nhất định sẽ ở trên bình đài, lúc này, trong lòng của hắn thậm chí có chút ít cảm giác khủng hoảng, e sợ Hoàng Đế thật sự bị mình hủy diệt, đây là tổ tiên của mình a. Thời điểm khoảng cách Tề Nhạc với đỉnh bình đài là mười mét, đột nhiên một lực cản không chút báo hiệu hiện ra trước mặt của hắn, Tề Nhạc chỉ cảm thấy trước mặt của

mình như có một bình chướng không thể vượt qua, phanh một tiếng, bởi vì hắn xông lên rất gấp, thân thể lập tức bắn ngược ra phía sau. Trong tiếng nổ vang ầm ầm, trùng trùng điệp điệp ngã vào bình đài.

Một cú ngã này đối thành người bình thường, chỉ sợ đã đã sớm bị ném thành bánh thịt, dù sao bình đài cũng cao tới trăm mét. Nhưng mà, dùng thân thể Tề Nhạc được cải tạo qua, cho dù không sử dụng vân lực cũng chẳng ngã chết. Cốt cách toàn thân đau đớn kịch liệt, nhưng hắn vẫn nghiêng người nhảy dựng lên.

Âm thanh Hoàng Đế tràn ngập uy nghiêm từ phía trên truyền tới.

- Trước khi chưa xác định đối thủ của mình hoàn toàn mất đi năng lực chống cự, tuyệt đối không được thư giãn, anh quá đại ý.

Thân ảnh màu vàng mới vừa xuất hiện, chậm rãi từ trên đi xuống dưới.

Nhìn thấy Hoàng Đế, Tề Nhạc vui vẻ, hô to nói:

- Bệ hạ, ngài không có sao chứ. Quá tốt, chuyện này thật sự quá tốt..

Những lời này hoàn toàn là hưng phấn tận đáy lòng, bởi vì còn thêm mười mét, Tề Nhạc cũng không có nhìn kỹ, mà lúc này, vừa vặn nhìn thấy hào quang ôn nhu của Hoàng Đế.

- Tiểu tử, anh cho rằng cường độ công kích này có thể đánh thắng ta sao? Anh quá đề cao mình rồi. Ta nói rồi, dùng thực lực của anh bây giờ muốn đánh bại ta còn xa xa chưa đủ.

Âm thanh Hoàng Đế vẫn uy nghiêm như trước, thậm chí còn có chút nghiêm khắc, nhưng mà, không biết vì cái gì, nghe Hoàng Đế giáo huấn, trong lòng Tề Nhạc phi thường thoải mái. Hắn từ nhỏ đã không có phụ thân, tiểu thuyết lại xem không ít, ngay cả hắn cũng không biết, trong tiềm thức hắn đã xem tổ tiên trở thành cha của mình. Mặc dù chỉ là cảm giác nhàn nhạt trong nội tâm, nhưng tinh thần thân thiết này tán phát ra trên người Tề Nhạc.

- Tôi biết ngay. Ngài nhất định không có việc gì.

Tề Nhạc nhẹ nhàng tiến lên, đứng ở giữa cầu thang tụ hợp với Hoàng Đế. Trong tay Hoàng Đế cầm Hiên Viên kiếm đã chuyển qua tay trái, tay phải vắt chéo sau lưng, bình tĩnh nhìn qua Tề Nhạc, nói:

- Anh không cần lo lắng cho ta, đừng nói thực lực anh bây giờ còn chưa đủ, cho dù anh có đầy đủ thực lực cường đại. Cũng không có khả năng hủy diệt ta. Với tư cách kiếm hồn thủ hộ Hiên Viên kiếm, là thủ hộ giả trong mộ Hiên Viên. Trừ phi Hiên Viên kiếm bị hủy diệt, nếu không, ta vĩnh viễn ở lại trong không gian này. Thế nào, còn muốn tái chiến nữa không?

Tề Nhạc cười khổ nói:

- Cho dù là hiện tại. Công kích vừa rồi là tôi vắt hết đầu óc nghĩ ra. Ngưng tụ toàn bộ lực lượng. Hiện tại vân lực trong cơ thể của tôi quá yếu, căn bản không có khả năng tạo thành bất cứ uy hiếp nào với ngài.

Hoàng Đế hừ một tiếng, nói:

- Đầu đất, bất luận là công kích gì, trừ phi không còn uy hiếp nào khác. Hơn nữa có nắm chắc đưa đối thủ vào chỗ chết, bằng không tuyệt đối không thể xuất toàn lực.

Tề Nhạc sững sờ, nói:

- Đây là tại sao chứ?

Hoàng Đế nói:

- Cô thật sự đối đãi với hắn là người cha sao?

Tuyết Nữ nhìn qua Văn Đình, thản nhiên nói:

- Nếu như không phải cha, vậy còn có thể là cái gì?

Văn Đình mỉm cười nói:

- Nếu như chúng tôi suy đoán không sai, cô hắn là thực vật tu luyện thành người. Về phần là thực vật gì chúng tôi không rõ ràng lắm. Nhưng nếu đúng là như vậy, chỉ sợ tuổi của cô còn lớn hơn tôi nhiều. Chớ đừng nói chi Tề Nhạc chỉ hai mươi tuổi.

Tuyết Nữ cúi đầu xuống, nói:

- Tuổi thật sự trọng yếu như vậy sao?

Văn Đình lắc đầu, nói:

- Không, đương nhiên tuổi không trọng yếu, trọng yếu chính là tâm tính của mình. Cho nên tôi mới hỏi cô, cô thật sự đối đãi với Tề Nhạc như người cha sao?

Trong mắt Tuyết Nữ xuất hiện một tia cảm xúc không biết nên giải quyết như thế nào.

- Thẳng thắn mà nói, tôi cũng không biết. Hiện giờ tôi cảm thấy anh ta đối xử thật tốt với tôi, mà cô cũng thế. Khi ở chung với các người tôi thật sự rất an tâm. Tôi rất yêu mến những người quan tâm mình, càng yêu mến những người mà họ yên tâm. Loại cảm giác này chính là thứ tôi mong đợi nhất. Về phần chuyện khác, tôi cũng không biết. Có lẽ cảm tình của nhân loại quá phức tạp a.

Văn Đình thở dài một tiếng, nói:

- Nếu đã không xác định, cô cũng đừng làm khó xử mình. Tất cả đều đã qua. Cô cần làm chính là nhìn thẳng vào tâm của mình, bất luận thời điểm gì, mẹ vẫn ở bên cô, Cha, mẹ chỉ là vấn đề xưng hô. Nhưng tôi thích cô gọi tôi như vậy.

Tuyết Nữ mỉm cười, tiến tới gần Văn Đình, đem đầu tựa vào bờ vai của nàng.

- Mẹ. Có thể kể chuyện của cha và mẹ cho tôi nghe được không?

Văn Đình gật gật đầu, mỉm cười nói:

- Cô muốn nghe cái gì?

Tuyết Nữ có chút nghịch ngợm cười cười, nói:

- Tôi muốn biết tất cả những chuyện xảy ra với cha và mẹ. Ví dụ như sao các người quen nhau! Tại sao cô lại yêu mến hắn ta? Còn nữa, các người đính ước khi nào, lúc nào kết hôn?

Văn Đình cười một tiếng, nói:

- Không nghĩ tới nha đầu như cô lại bát quái như vậy. Cha của cô a! Kỳ thật hắn là côn đồ, là lưu manh chân chính.

Tuyết Nữ buột miệng cười, nói:

- Thì ra mỹ nữ đều ưa thích côn đồ nha. Trách không được trước kia tôi nghe người ta nói nam nhân không xấu, nữ nhân không yêu đấy.

Văn Đình đỏ mặt lên, tức giận nói:

- Ai nói tôi yêu hắn. Kỳ thật hai chúng tôi còn chưa kết hôn đâu. Tôi và hắn còn chưa có quan hệ chính thức.

Tuyết Nữ le lưỡi, nói:

- Lời này chỉ sợ ngay cả bản thân cô cũng không tin đấy, ngay cả con gái lớn như vậy cũng có rồi mà. Lúc ấy cha bảo tôi gọi cô là mẹ, cũng không thấy cô phản đối nha.

"..."

Gương mặt Văn Đình càng đỏ hơn, gương mặt mang khí chất thanh nhã của nàng lúc này còn mang theo vài phần vũ mị.

- Nha đầu kia, lúc nào trở nên quỷ quái như vậy thế. Được rồi được rồi, xem ra tôi mà không nói hết chuyện giữa tôi và hắn ra, còn không biết cô sẽ "hãm hại" tôi ra sao đấy. Lúc trước, tôi và Tề Nhạc quen nhau trong trường học...

...

Oanh –, một thân ảnh màu đen bay ngược về, thân thể biến hóa mười hai lần trên không trung, mỗi một lần đều có phương hương khác nhau, vô số đạo hào quang từ trên tay không ngừng lóe lên, đem từng đạo kim sắc quang mang truy đuổi bên người hóa giải.

Từ kim sắc quang mang tập kích có thể thấy rõ đó chính là từng đạo kiếm quang, mà thân ảnh màu đen đó đón đánh kiếm quang, các loại màu sắc hiện ra, nhưng đều là đón đánh vị trí, nhưng đó đều là vị trí của kiếm tích, không có va chạm chính diện.

Hai đạo thân ảnh đen vàng tách ra, âm thanh cười to truyền tới.

- Tốt, xem ra anh đã lĩnh ngộ chân lý chiến đấu. Hiện tại muốn chiến thắng anh không dễ dàng như vậy rồi.

Tề Nhạc hạ xuống đất, hắn đã không sử dụng Kỳ Lân biến, lúc này, toàn thân có hai đạo hào quang đen bạc hiện ra. Kỳ Lân biến chỉ có thể tăng cường công kích và phòng ngự trên phạm vi lớn. Nhưng đồng thời cũng tiêu hao vân lực rất nhiều. Trong chiến đầu liên tục với Hoàng Đế hắn đã hiểu được, sử dụng Kỳ Lân biến cần thời gian nhất định.

Tuy thời gian này phi thường ngắn ngủi, nhưng nếu như địch nhân đủ mạnh cũng đủ nắm lấy tiên cơ trong thời gian đó. Chỉ có thực lực bản thân đủ cường đại mới có thể đối phó với những chuyện xảy ra. Cũng cần tiết kiệm năng lượng trong chiến đấu thật tốt. Bởi vậy, ngày thứ ba chiến đấu với Hoàng Đế hắn đã không sử dụng Kỳ Lân biến.

531. Chương 527 : Bái Hoàng Đế Làm Thầy. (2)

Chương 527: Bái Hoàng Đế làm thầy. (2)

Dù sao lực phòng ngự của Kỳ Lân biến không đủ nhìn trước Hiên Viên kiếm. Chẳng bằng tiết kiệm năng lượng tăng cường công kích của bản thân, cùng với đủ loại biến hóa trong chiến đấu.

- Đây còn không phải do ngài dạy bảo sao? Có ngài là sư phụ tốt như vậy, tiến bộ của tôi rất nhanh. Nhưng mà, cho dù kỹ năng chiến đấu của tôi tăng lên thì thế nào, thời điểm ngày phát huy uy lực chân chính của Hiên Viên kiếm cũng chẳn thể thắng ngài được.

Tề Nhạc có chút bất đắc dĩ nói.

Hoàng Đế cười nhạt một tiếng, nói:

- Nhân tâm chưa đủ rắn nuốt voi ah! Tiểu tử này, tiến bộ trong chiến đấu thời gian dài như vậy còn chưa cảm thấy đủ hay sao? Anh đã có một trăm ba mươi bốn lần công kích vào thân thể của ta. Cho dù ta có Hiên Viên kiếm đủ để hủy diệt anh. Nhưng ta cũng không dám cam đoan khi sắp chết ăn cắn trả của anh làm ta bị thương nặng hoặc đồng quy vu tận không đấy. Dù sao, anh là Kỳ Lân, năng lực Kỳ Lân Tí ta vẫn biết rõ.

Tề Nhạc nói:

- Hoàng Đế bệ hạ, tôi có một vấn đề, nếu như ngài vẫn tồn tại, nương tựa vào uy lực chính thức của Hiên Viên kiếm có thể chiến thắng vương của hung thú là Ngưu Ma Vương không?

Hoàng Đế nhíu mày, nhìn qua Tề Nhạc, hào quang trong mắt trở nên ảm đạm.

- Đứa nhỏ ngốc, nếu như có thể, nhân loại còn có thể như bây giờ hay sao? Không sai, ta có được Hiên Viên kiếm đúng là rất mạnh, nhưng mà, lúc trước ta cũng chỉ là nhân loại thôi. Nếu như không có thần thú trợ giúp, kéo dài thời gian kiềm chế hung thú ủng hộ Tộc Cửu Lê, ta cũng không thể nào tiêu diệt Xi Vưu.

- Hiên Viên kiếm là thần binh có lực công kích mạnh nhất trong thập đại thần khí. Nhưng mà, ta có thể phát huy bao nhiêu uy lực của nó đây? Cho dù ta có thể phát huy tòan bộ uy lực, tối đa có thể kiên trì bao nhiêu công kích? Tuy ta không biết Ngưu Ma Vương trong lời anh nói là ai, nhưng mà, vương của hung thú trong thời đại của ta, cho dù ta muốn liều đồng quy vu tận cũng là chuyện không thể nào.

- Nơi này là mộ Hiên Viên, nếu như không có năng lượng bản thân Hiên Viên kiếm, chỉ sợ anh và hai người bạn thần thú của anh đã có được nó rồi. Dù sao ta vẫn là nhân loại a! Cho dù năng lượng của ta mạnh hơn anh một chút, dưới tình huống có Hiên Viên kiếm ủng hộ mạnh nhất, tối đa cũng chỉ có thể chống lại hung thú đỉnh cấp mà thôi.

- Huống hồ, ta không giống như anh, anh có huyết mạch Kỳ Lân ủng hộ, mà ta chỉ là nhân loại. Ta đưa lực lượng vào trong Hiên Viên kiếm, nhưng mà lực lượng đó không đủ khả năng biến đổi cái gì! Nếu thật sự giao thủ với hung thú cường đại chân chính, nó chỉ cần lực lượng to lớn và không gian áp chế tiêu hao lực lượng của ta là đủ rồi, thời điểm ta không thể giơ Hiên Viên kiếm lên nổi chính là lúc ta bị hủy diệt.

- Hoặc là, bọn chúng chỉ cần hi sinh một con hung thú vạn năm, mạnh bạo chịu công kích của ta, hoặc là đánh lén từ chung quanh, ta cũng phải chết thôi. Ta là người chứ không phải thần. Cho dù ta là Hoàng Đế thì thế nào. Ta vẫn không thể cải biến việc mình là một nhân loại. Có thể cải biến nhân loại, chỉ có bản thân nhân loại, chuyện này không phải sức một người cố gắng là làm được, anh hiểu chứ?

Từ trong mắt của Hoàng Đế Tề Nhạc nhìn thấy một tia bi ai thắm thiết, đó là cảm giác bất đắc dĩ, đồng thời cũng là cảm giác bất lực. Ở chung với Hoàng Đế thời gian càng lâu dài, thông qua không ngừng trao đổi, Tề Nhạc cũng hiểu được nội tâm của hắn trong chừng mực.

Đúng thế! Với tư cách một vị cường giả, cũng chỉ có thể đứng xa xa nhìn thấy tộc nhân của mình không bằng với đám cự thú, hắn thống khổ như thế nào đây? Cũng bởi vì nguyên nhân này hắn mới có thể đứng dưới góc độ một nhân loại tiếp nhận mình, không chút giữ lại truyền thụ kỹ xảo cho mình.

Mỉm cười, trong mắt của Tề Nhạc có một tia hàn quang nhàn nhạt lóe lên, hắn cũng không biết hiện tại nên nói thế nào để khuyên bảo Hoàng Đế, nhưng mà, dù sao hắn không thuộc về thời đại này, ý niệm nhân loại chính là trung tâm của vạn vật đã ăn sâu vào nội tâm rồi, thở dài một tiếng, nói:

- Hoàng Đế bệ hạ, ngài cũng không cần vô cùng khổ sở. Bất luận phát triển gì cũng cần một quá trình. Nhân loại ưu tú không phải một điểm, có lẽ mấy ngàn năm, có lẽ mấy vạn năm về sau, chúa tể trên thế giới này chắc chắn là nhân loại chúng ta.

mọi thứ của anh sau này, đều là của con chúng ta. Cho nên, tên của con anh đã chọn rồi, gọi là Tề Nhạc a. Tề gia vĩnh viễn nguy nga như núi cao.

Oanh –, nghe nam tử nói câu sau cùng, Tề Nhạc cảm giác đầu của mình như nổ tung lên, hắn tuyệt đối không ngờ, đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của mình lại chính là ngày mình chờ mong nhất, không biết hận bao nhiêu lần, chờ mong bao nhiêu lần, cha mẹ trong ấn tượng của hắn suốt hai mươi năm qua.

Tề Nhạc muốn hò hét, nhưng mà không có phát ra âm thanh nào, đúng vào lúc này, cảnh vật trước mặt đột nhiên biến mất, ngay sau đó, chung quanh lại lâm vào bóng tối.

- Cha, mẹ, các người ở nơi nào?

Tề Nhạc đau khổ hét lên, bởi vì linh hồn của hắn run rẩy, cha mẹ và những người thân chính là điểm là đau khổ của hắn.

Hào quang biến đổi, trước mặt lại sáng lên, vẫn là căn phòng bệnh này, nhưng mà trong phòng bệnh lúc này đã mất đi tung tích của cha mẹ hắn, chỉ còn lại đứa trẻ sơ sinh nằm trên giường, giống như đang ngủ say.

Đây là chính mình sao? Tâm tình của Tề Nhạc lại kích động lần nữa, đây là mình khi còn bé sao? Thì ra mình cũng có cha mẹ, hơn nữa còn là cha mẹ yêu con, nhưng tại sao bọn họ lại bỏ rơi mình? Tại sao?

Tề Nhạc phát hiện, chính mình chẳng những không phát ra được âm thanh nào, ngay cả thân thể của hắn chỉ đứng nguyên tại chỗ chứ không di động được. Cửa phòng mở ra, một người mặc âu phục đen im lặng đi vào. Hắn nhìn ra khắp bốn phía, bộ dáng dường như rất cảnh giác, ngay sau đó, tên này bước lên giường của đứa trẻ, trên mặt xuất hiện một tia bất đắc dĩ nhàn nhạt.

- Hôm nay là cơ hội cuối cùng, bọn họ sắp xuất viện rồi. Thực xin lỗi.

Người này tiến lên trước, ôm lấy đứa trẻ mới sinh trên giường lên, lấy ra một cái chăn bông nhỏ bọc lên tay, gói kỹ đứa trẻ lại, sau đó lại rời khỏi phòng.

Nhìn thấy một màn trước mặt này, Tề Nhạc đã hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, người áo đen kia ôm đứa trẻ chính là mình a, hắn muốn làm gì? Tại sao hắn lại ôm mình? Tề Nhạc không suy nghĩ nhiều mà đuổi theo. Nhưng mà, thân thể của hắn lại không thể nhúc nhích được.

Cảnh trước mặt lại biến mất, tất cả mọi thứ chung quanh lâm vào bóng tối, trong bóng tối vô biên vô hạn kia, đột nhiên hắn nghe được tiếng hét thê lương.

- Con trai, con trai của tôi đâu! Rốt cuộc nó ở nơi nào?

Âm thanh kích động này hét lên như người bệnh tâm thần, nhưng mà Tề Nhạc lại phân biệt được rõ ràng, âm thanh này chính là của mỹ phụ kia, chính là mẹ của hắn.

- Con ở đây, con ở chỗ này, mẹ, mẹ ơi...

Tề Nhạc khóc, tuy hắn hiện tại không có thân thể, nhưng mà tâm của hắn đã rơi lệ.

Đột nhiên trói buộc hắn vào lúc này lại buông lỏng, hắn hiểu được, bản thân mình không có bị cha mẹ vứt bỏ. Mà là bị người khác bắt đi. Tại sao phải bắt mình đi, nhưng lại ném mình vào cô nhi viện? Vì cái gì lại làm mình chia lìa với cha mẹ chứ, ăn khổ sở nhiều năm như vậy?

Cảm xúc Tề Nhạc lâm vào trong kích động, mà đúng lúc này, cảnh vật chung quanh lại sáng lên, chỉ có điều, lúc này không còn ở trong bệnh viện nữa.

Tề Nhạc vô cùng quen thuộc cảnh vật chung quanh, chính là nơi hắn sinh hoạt từ nhỏ, là trước cửa cô nhi viện, một tiểu nam hài ba bốn tuổi đứng ở cửa, ánh mắt nhìn người qua đường tới lui. Âm thanh chung quanh rất ồn ào, người đi qua lại không dứt, nhưng mà. Ánh mắt của tiểu nam hài chỉ có cô đơn và bất lực, ánh mắt của nó bình tĩnh, bình tĩnh tới dọa người. Mà bé trai này chính là Tề Nhạc ba tuổi.

Ánh mắt của đứa trẻ nhìn xa xăm, hóa thành một hình ảnh phóng lớn, mà trong ánh mắt của Tề Nhạc, từng hình ảnh lập đi lập lại, Tề Nhạc nhìn và phân biệt ra được, những nhân vật xuất hiện chính là mình, bắt đầu từ khi ba tuổi, về sau là năm tuổi, tám tuổi, mười tuổi, mãi cho đến khi mình mười chín tuổi, hình ảnh định dạng ở một màn dùng chiêu Bản Chuyên Phá Vũ Thuật đánh Yến Tử Ất.

Tất cả lại lâm vào bóng tối, tâm thần của Tề Nhạc luôn lâm vào trong kích động, âm thanh la lên thê lương không ngừng xuất hiện trong nội tâm, tất cả những cảnh này đều là mình, tất cả những gì trải qua chính là một phần của sinh mạng. Đã thật lâu không nghĩ tới chuyện của cha mẹ mình, khi tuổi của hắn tăng lên, hắn đã sớm nhận định mình là một cô nhi chân chính, bất luận là bị cha mẹ vứt bỏ cũng tốt, cha mẹ mất đi cũng được, tất cả đã không còn quan hệ gì với mình. Còn sống với mình mà nói là chuyện xa xỉ, còn sống mới là chuyện thống khổ. Mà tất cả những chuyện này, thẳng đến ngày gặp được Trát Cách Lỗ đại sư mới phát sinh cải biến.

Bóng tối, bóng tối vô tận, Tề Nhạc phát giác mình rất vô lực, tất cả mọi thứ chung quanh dường như không thuộc về mình. Từ góc độ người quan sát cuộc đời, đột nhiên tâm của hắn có cảm giác bị nghiền nát. Giống như bóng tối trước mặt là nơi đẹp nhất trên đời này.

536. Chương 532 : Ngân Long Tráo Miễn Dịch Năng Lượng. (4)

Chương 532: Ngân Long Tráo miễn dịch năng lượng. (4)

Thật sự là như vậy sao? Đột nhiên chung quanh lại sáng lên, lúc này đây, địa phương hắn xuất hiện là đại thảo nguyên bao la, mà Tề Nhạc đột nhiên phát hiện thân thể của mình cũng có thể di động.

Từ khi thảo nguyên xuất hiện, một cổ uy áp vô cùng khổng lồ đánh tới thân thể của mình, từ đường chân trời hơi nghiêng, một thân thể to lớn khó hình dung được đang di chuyển làm mặt đất rung động lắc lư, hắn đang đi về hướng của mình. Đầu có hai sừng, tay cầm xiên ba chỉa, thân thể khổng lồ xuất hiện khí thể cường đại, chính là Ngưu Ma Vương.

Đột nhiên nhìn thấy Ngưu Ma Vương xuất hiện, Tề Nhạc lập tức co rút tâm thần, hắn cúi đầu nhìn hai tay của mình, lúc này đây cũng không phải là cảm giác hư ảo, tất cả trở nên chân thật.

- Tề Nhạc, chúng ta nên làm gì bây giờ?

Một âm thanh quen thuộc vang lên bên tai, Tề Nhạc quay đầu lại nhìn qua, lập tức kinh ngạc đến ngây người. Sau lưng của hắn có năm người, đó là năm nữ nhân, theo thứ tự là Hải Như Nguyệt, Minh Minh, Văn Đình, Thương Băng cùng Tuyết Nữ.

Năm nữ nhân, năm tánh mạng hắn trân trọng nhất trên đời, lúc này trong mắt đều lộ ra hào quang sợ hãi, thẳng tắp nhìn qua Ngưu Ma Vương từng bước tiếp cận.

Tuyết Nữ buồn bả nói:

- Cha, cứu con, cứu con đi.

Văn Đình không có nói cái gì, chỉ dán chặt vào người Tề Nhạc, thấp giọng nói:

- Để em biến thành lực lượng của anh, hấp thu năng lượng Cự Thú Hoạt Xá Lợi của em đi, chỉ cần có thể ở cùng chỗ với anh. Cho dù mất đi thân thể em cũng nguyện ý.

Hàn quang trong mắt Hải Như Nguyệt đại phóng, hừ lạnh một tiếng, toàn thân tỏa ra khí phách mạnh mẽ của chiến sĩ cầm tinh long.

- Chúng ta liều với hắn, cùng lắm là chết chung thôi.

Minh Minh cúi đầu, tuy không nói cái gì. Nhưng mà thân thể của nàng run lên vì sợ hãi, đột nhiên Tề Nhạc nhìn thấy trong ngực của nàng cầm một cây gai nhọn, là cây gai màu tím, khiến hắn liên tưởng tới một màn ở trên đỉnh Quỷ Kiến Sầu.

Thân thể Thương Băng run rẩy, nhìn qua Ngưu Ma Vương xa xa.

- Là Hắc Ám Quốc Hội tới bắt em, Tề Nhạc, là Hắc Ám Quốc Hội tới bắt em. Em bây giờ nên làm gì? Anh đi đi, anh chạy đi thật xa, không cần lo cho em.

Ánh mắt của năm nữ nhân nhìn qua Tề Nhạc, Hải Như Nguyệt thở sâu, quyết định thật nhanh nói:

- Tề Nhạc, anh nên mang theo Văn Đình lập tức rời đi, nếu như thật sự không tránh được, anh nên hấp thu năng lượng của Văn Đình. Dù sao chúng ta cuối cùng cũng chết. Để cho Văn Đình chết trong tay Ngưu Ma Vương, không bằng nàng đem năng lượng cho anh. Như vậy, bằng vào năng lực Kim Sí Đại Bằng Điêu rời đi, nói không chừng anh sẽ chạy thoát được đấy.

Minh Minh có chút suy yếu tựa vào người Hải Như Nguyệt, ngẩng đầu, ánh mắt nhu hòa nhìn qua Tề Nhạc.

- Đi thôi, anh nên chạy nhanh đi. Em sắp không chịu được nữa rồi, chúng em sẽ ngăn cản hắn. Anh nhanh đi đi, đây là cơ hội cuối cùng.

Đột nhiên hào quang sợ hãi trong mắt Tuyết Nữ biến mất, nàng dùng sức lắc đầu.

- Không, con không muốn cha chết, cha đi mau, Tuyết Nữ không ngăn cản hắn được, nhanh đi đi, nếu không sẽ không kịp.

Khoảng cách thân thể Ngưu Ma Vương càng ngày càng gần mọi người. Áp lực khổng lồ của Ngưu Ma Vương ép tới mức không thở được, năm nữ nhân chung quanh. Ánh mắt lộ ra vẻ kiên quyết, đồng thời tiến lên một bước, ngăn ở trước người Tề Nhạc, các loại hào quang khác nhau từ người các nàng hiện ra, năng lượng khổng lồ chấn động, các nàng lúc này cao lớn hơn rất nhiều.

Nhìn qua bộ dáng các nàng, nhìn Ngưu Ma Vương đang tươi cười tiếp cận, máu trong người Tề Nhạc như sôi trào lên.

- Đi, các người muốn anh đi nơi nào? Cho dù chết, chúng ta cùng chết đi.

Tất cả chung quanh trở nên chân thật, trong đầu Tề Nhạc không còn suy nghĩ nào khác, chỉ còn lại một cảnh trước mặt, hắn căn bản không biết tại sao ở chỗ này bị Ngưu Ma Vương tập kích, cũng không biết vì sao năm nữ nhân xuất hiện, nhưng mà, trong tinh thần lực của hắn, tất cả mọi thứ chung quanh là tự nhiên, không có bất cứ cảm giác hư ảo nào.

Năm nữ nhân đồng thời xoay người lại, các loại biểu tình xuất hiện trên năm gương mặt tuyệt mỹ của các nàng, Như Nguyệt phẫn nộ nói:

- Đầu đất, tại sao anh còn không đi?

Văn Đình buồn bả nói:

- Tề Nhạc, anh mau đi đi, em giúp các nàng ngăn cản một lúc rồi đuổi theo anh..

Minh Minh thở hổn hển từng ngụm, nhìn qua Tề Nhạc lo lắng nói:

- Van cầu anh, mau chóng rời khỏi nơi này đi. Chỉ cần anh còn sống, cho dù em chết cũng đáng.

Thương Băng lạnh lùng nói:

- Tề Nhạc, anh là đầu đất, nếu anh không đi thì không kịp.

Tuyết Nữ nhìn qua Tề Nhạc thật sâu, ôn nhu nói:

- Cha, cha có biết không, tuy cha không phải cha ruột của con, nhưng mà, cha lại mang cho con cảm giác ôn hòa ấm áp, trong nội tâm Tuyết Nữ, cha vĩnh viễn là người trọng yếu nhất, cha đi đi, chết vì cha, Tuyết Nữ cho rằng đáng giá.

Nhìn qua các nữ nhân trước mặt, đột nhiên Tề Nhạc cảm giác tâm tình rất bình tĩnh, thân hình lóe lên, hắn đi tới bên cạnh năm người, vân lực trong người tăng lên tới cực hạn, gật gật đầu, nói:

- Tốt, anh đi, vậy ở nơi này nhờ các nàng vậy.

Trong mắt năm người tỏa ra hào quang thoải mái, giống như vì mình có thể bảo vệ nam nhân yêu thương mà hưng phấn.

Thời điểm ánh mắt của nàng toát ra hào quang ôn nhu, đột nhiên thân thể Tề Nhạc chấn động, cơ hồ không chút dừng lại, thân thể của hắn đã hiện ra bên người Hải Như Nguyệt, ngay sau đó giống như lưu thủy hành vân đảo qua năm người. Trừ Thương Băng ra, trong mắt bốn nữ nhân khác tràn ngập hào quang khó hiểu, chậm rãi ngã xuống đất.

Động tác của Tề Nhạc rất nhanh, không cho bất cứ nàng nào ngã xuống đất, ánh mắt lập loè, Kỳ Lân Châu phát ra hào quang óng ánh, đem Hải Như Nguyệt, Văn Đình, Tuyết Nữ cùng Minh Minh thu vào bên trong.

Thương Băng trợn mắt há hốc mồm nhìn hắn, nói:

- Vì cái gì? Anh đang làm gì?

Tề Nhạc bình tĩnh nhìn nàng, mỉm cười nói:

- Nha đầu ngốc, em cảm thấy, với tư cách một nam nhân anh sẽ chạy trốn khỏi chết để nữ nhân mình yêu thương chết đi sao? Cho dù là bạn bè bình thường anh cũng không muốn các người chết thay anh.

Thương Băng có chút ảm đạm, nói:

- Vậy sao anh lưu em lại?

Tề Nhạc ôm lấy vòng eo nhỏ nhắn của Thương Băng, kéo nàng vào ngực của mình.

- Bởi vì trong các nàng em là người tỉnh táo nhất. Từ tình huống trước mắt, tỉnh táo mới có thể nhìn thấy hy vọng. Thương Băng, đáp ứng anh, thay anh mang các nàng rời đi, đến nơi an toàn nhất, bảo vệ tính mạng của các nàng, cũng bảo vệ tốt chính mình. Anh dùng vân lực phong bế Kỳ Lân Châu, một ngày sau, Kỳ Lân Châu sẽ tự hành phóng các nàng ra ngoài. Đây là yêu cầu cuối cùng của anh, em đáp ứng không?

Thương Băng ngơ ngác nhìn qua Tề Nhạc, nói:

- Em đi rồi, vậy còn anh thì sao?

Tề Nhạc không có trả lời, ánh mắt của hắn chậm rãi nhìn lại, chỗ đó, Ngưu Ma Vương đã tiến tới gần.

- Chết không phải chuyện đáng sợ, anh hy vọng không lo lắng mà chết đi, cho dù chết, anh cũng muốn lưu lại trí nhớ không phai mờ cho các nàng. Đi thôi, anh tin tưởng mình không nhìn lầm em, hiện tại, em gánh vác tính mạng của năm người, không nên làm anh thất vọng.

537. Chương 533 : Thiên Nhân Hợp Nhất Chi Hiên Viên Tân Chủ. (1)

Chương 533: Thiên Nhân Hợp Nhất chi Hiên Viên tân chủ. (1)

Vừa nói hắn chậm rãi tháo Kỳ Lân Châu xuống, cẩn thận từng chút một đeo lên cổ Thương Băng, vì không cho khí tức Kỳ Lân Châu bài xích nàng, còn cố ý lưu lại năng lượng khống chế Kỳ Lân Châu.

Thương Băng nhìn qua Tề Nhạc thật sâu, gật gật đầu, nói:

- Em hiểu rồi, các nàng đáng giá khi yêu anh.

Nàng nói xong, thân thể nàng đã chạy đi, chạy về phương xa nhanh như gió.

Nhìn thân ảnh Thương Băng rời đi, hào quang trong mắt Tề Nhạc trở nên nhu hòa rất nhiều, giống như buông được một tâm sự to lớn, một lần nữa đối mặt với Ngưu Ma Vương đang tiếp cận. Lúc này, vân lực ngưng tụ trên cánh tay của hắn bành trướng, khí tức khổng lồ tỏa ra năng lượng thật mạnh mẽ, chống cự uy áp của Ngưu Ma Vương mang lại.

Đúng lúc này, đột nhiên cảnh vật chung quanh biến mất, bóng tối xuất hiện trước mặt Tề Nhạc, trải qua ngây ngốc ngắn ngủi, tất cả trí nhớ như quay về trong đầu Tề Nhạc.

Vừa rồi là cái gì? Những kinh nghiệm kia là cái gì? Vì sao tất cả lại chân thật như vậy? Tâm của Tề Nhạc từ từ tỉnh táo lại, hồi tưởng những cảnh phát sinh lúc trước, dường như trí nhớ của mình bị người ta khống chế, chỉ có bản năng phản ứng mà thôi. Giờ này khắc này, đột nhiên đầu óc của hắn thanh tỉnh, nhớ lại những gì mình trải qua, cũng nhớ lại Hiên Viên kiếm.

Chẳng lẽ, chẳng lẽ đây chính là khảo nghiệm Hiên Viên kiếm mang lại cho mình sao?

Nếu là như vậy, khảo nghiệm này hình như khá đơn giản. Cảm thụ bóng tối chung quanh, tâm của Tề Nhạc lúc này bình tĩnh lại, hiện tại trong đầu của hắn vẫn nhớ cảnh chỉ có tiếng mẹ của mình hò hét thê lương khi mất con.

Dùng sức vẫy đầu, lý trí nói cho hắn biết, chuyện kia chỉ là hư ảo, cũng không phải thật, nhưng mà, từ mặt cảm tình, hắn lại nguyện ý tiếp nhận ảo giác này. Trong lúc nhất thời, đầu óc trở nên hỗn loạn.

- Nếu có một người, đột nhiên hắn đạt được lực lượng phi thường cường đại, mà bây giờ, đột nhiên xuất hiện hai chuyện trước mặt của hắn. Một, nữ nhân mà hắn yêu thương bị địch nhân bắt đi và chờ cứu viện, mà một chuyện khác, hắn đang sợ chạm trán địch nhân đáng sợ nhất, địch nhân chỉ xuất hiện một sơ hở để hắn giết địch, như vậy, nếu như là anh, anh chọn đi làm chuyện nào?

Một âm thanh lạnh như băng không mang theo bất cứ sắc thái tình cảm nào vang lên trong bóng tối.

Cảm thụ bóng tối chung quanh biến hóa, bình tĩnh nói:

- Tôi sẽ đi cứu người yêu của mình.

- Như vậy, nếu như anh biết rõ vì đi cứu nữ nhân mình yêu mến mà bỏ qua cơ hội giết chết địch nhân đáng sợ nhất của mình, anh và nữ nhân của anh có khả năng bị địch nhân giết chết, anh vẫn chọn như vậy sao?

Tề Nhạc không chút do dự nói:

- Sẽ!

- Nói cho tôi biết vì cái gì?

Dường như âm thanh lạnh như băng có chút kinh ngạc.

Tề Nhạc lạnh nhạt nói:

- Không vì sao cả, bởi vì đạo lý của hai chuyện rất đơn giản.

- Thỉnh anh giải thích rõ một chút. Nếu như lúc ấy anh giết chết địch nhân, như vậy anh không cần phải chết, nếu là như vậy, có lẽ anh sẽ có thời gian đi cứu nữ nhân của mình.

Tề Nhạc cười nhạt một tiếng, nói:

- Không, anh sai rồi, phương thức lý giải không giống nhau mà thôi. Kỳ thật rất đơn giản, bởi vì nếu nữ nhân tôi yêu mến chết đi, như vậy tôi sống còn ý nghĩa gì? Tôi nhất định sẽ chết theo. Cho dù giết cừu địch tôi cũng sẽ chết. Nếu nữ nhân của tôi sau khi bị bắt đi, nếu như tôi không kịp thời cứu nàng ra, ít nhất chúng tôi cũng gặp mặt nhau lần cuối cùng, có thể gặp nhau một lần cuối như thế, cho dù sau đó bị địch nhân giết chết, chúng tôi cũng có thời gian với nhau dài hơn. Đã như vậy, vì sao tôi cần phải lựa chọn?

Âm thanh kia hơi dừng lại.

- Tôi nghĩ, có lẽ anh đoán được tôi đại biểu cho cái gì.

Tề Nhạc nói:

- Hiên Viên kiếm.

- Đúng vậy, tôi chính là Hiên Viên kiếm. Từ khảo thí của tôi mà thôi cũng nhận thấy được, anh là một người vô cùng trọng tình cảm, phải nói là chí tình chí nghĩa, nói không dễ nghe là không đủ tỉnh táo, thậm chí là ngu xuẩn. Anh cho rằng anh có thể trở thành chủ nhân của Hiên Viên kiếm sao?

Tề Nhạc cười nhạt một tiếng, nói:

- Nếu như anh cho rằng là như vậy, tôi không còn gì để nói.

Hiên Viên kiếm lạnh lùng nói:

- Tôi cho anh thêm một cơ hội, dù sao. Anh có thể xông vào cửa ải này không dễ dàng, tuy khảo nghiệm trước anh đã thất bại, phi thường không lãnh tĩnh, nhưng mà, tôi vẫn nguyện ý cho anh thêm cơ hội. Hiện tại, tôi cho anh ba lựa chọn. Thứ nhất, buông tha những gì anh có trước kia, ở lại thời kỳ viễn cổ cự thú, tôi sẽ đem năng lực Hiên Viên kiếm ban cho anh, trợ giúp anh chỉnh đốn thời đại này.

- Thứ hai, giết chết Hoàng Đế, như vậy anh cũng có được tôi, đại biểu anh có đầy đủ lý trí. Bản thân Hoàng Đế đã chết đi, linh hồn của hắn còn sống vẫn chỉ sống trong mộ Hiên Viên này, không có quá nhiều ý nghĩa, mà anh chính là kiếm hồn mới sinh ra, như vậy, anh ta nhất định phải chết.

- Lựa chọn thứ ba, đơn giản nhất, Hiên Viên kiếm sẽ ban cho anh, nhưng mà, yêu cầu chính là cướp đoạt Tự Nhiên Chi Nguyên của anh rồi đưa cho tính mạng của nhiều người. Hiện tại, anh từ trong ba yêu cầu này chọn một, anh phải hiểu được, Hiên Viên kiếm có khả năng mang cho anh lực công kích cường đại không có thần khí nào sánh được, có Hiên Viên kiếm.

- Khi thực lực của anh mạnh lên, cộng thêm anh có được huyết mạch Kỳ Lân, tương lai không lâu anh sẽ trở thành người mạnh nhất trên thế giới này. Hiện tại tôi cho anh ba con đường, anh chỉ có thể lựa chọn một, anh sẽ có được nó. Tôi cho anh thời gian mười giây để suy nghĩ, sau mười giây anh phải cho tôi đáp án.

Tề Nhạc cười nói:

- Không cần mười giây, hiện tại tôi sẽ trả lời anh. Tôi chọn điều thứ tư.

- Không có điều thứ tư.

Hiên Viên kiếm không chút khách khí trách cứ nói.

Tề Nhạc nói:

cạnh hắn lại càng quan trọng hơn bất cứ thứ gì khác. Nếu như nói hắn không có trí tuệ, anh chẳng phải kém hơn sao. Hắn có thể đoán được anh tuyệt đối không giết hắn, cho dù trí tuệ kém một chút cũng miễn cưỡng có thể vượt qua kiểm tra.

- Về phần nhân ái sao? Tôi thấy khó nói, muốn từ cái nhìn và phán đoán của mình định ra thì hơi thiếu khách quan. Hiện tại, hắn đã thông qua khảo nghiệm Thiên Nhân Hợp Nhất, gượng ép chống đỡ uy áp khủng bố thế này, hơn nữa hoàn toàn dung nhập vào trong không gian, hiện tại lựa chọn xuất hiện trước mặt người ta, hoặc là lựa chọn của hắn, hoặc là hắn ta rời đi, dù sao, hắn không phải là chủ nhân thiên mệnh của anh, anh bây giờ không có chỗ trống lựa chọn.

- Cho dù anh lựa chọn cho hắn rời đi, hắn cũng không có tiếc nuối gì. Ít nhất sau khi trải qua khảo nghiệm của anh, tinh thần lực và ý chí của hắn đều tăng lên thật lớn. Nhưng mà, đứa nhỏ này quả thật có chút quá cảm tính, đầu tiên biểu hiện trên hai chữ giết và tình. Nhưng mà. Hắn ta cũng có trái tim chính nghĩa, cho nên tôi không cần lo lắng. Tốt, anh cứ lựa chọn đi, hoặc là theo hắn hoặc cho hắn rời đi.

Nghe Hoàng Đế nói, Hiên Viên kiếm lâm vào trong trầm mặc, nó tự hỏi thật sâu. Sau khi Tề Nhạc tiến vào ảo ảnh Hiên Viên, tất cả biểu hiện của Tề Nhạc đều hiện ra trong suy nghĩ của nó.

Thật lâu sau Hiên Viên kiếm thở dài, nói:

- Theo lý trí nhìn lại, tôi không muốn lựa chọn hắn, hắn cũng không phải chủ nhân thiên mệnh của tôi, đồng thời, tôi cũng không ưa thích tính cách của hắn ta. Tiểu tử này có chút quá tự cho là đúng.

Hoàng Đế không có lên tiếng, chỉ mỉm cười nhìn qua Hiên Viên kiếm.

Hiên Viên kiếm nói tiếp:

- Nhưng mà, tôi ở lại nơi này thời gian đã quá lâu quá lâu rồi, tiểu tử này xem như miễn cưỡng hợp cách. Nếu như buông tha hắn, chỉ sợ tôi còn phải nghỉ ngơi ở nơi này không biết bao nhiêu năm tháng. Nghĩ lại cũng không tệ, dù sao tiểu tử này cũng là người có được huyết mạch Kỳ Lân, đi theo hắn cũng không tính bôi nhọ tôi. Nhưng mà, tôi cũng không mang lại bất cứ trợ giúp gì cho hắn. Trừ phi thực lực của hắn đạt tới mức cho phép, nếu không tôi tuyệt đối không phát huy uy lực tuyệt đối của mình.

Hoàng Đế cười nói:

- Nói như vậy, anh chuẩn bị lựa chọn cảm tính à!

Hiên Viên kiếm hừ một tiếng, nói:

- Hy vọng lựa chọn của tôi không sai lầm. Hoàng Đế, mộ Hiên Viên này nhờ anh rồi.

Hoàng Đế mỉm cười, nói:

- Chúng ta đã là bạn cũ, anh nói vậy làm gì? Tốt! Tất cả nên chấm dứt rồi.

Trong mộ Hiên Viên, Tề Nhạc vẫn ngồi ở đó, hay tay cầm chặt Hiên Viên kiếm, lúc này trên người của hắn phóng thích hào quang kim sắc như Hiên Viên kiếm, mà chuôi Hiên Viên kiếm từ màu đen hóa thành màu vàng, trên chuôi kiếm có những chữ nhỏ thần bí, lúc này dùng trạng thái năng lượng hiện ra chung quanh, xoay tròn chậm chạp quanh Tề Nhạc, từng đạo hào quang không ngừng hiện ra bên ngoài thân Tề Nhạc và Hiên Viên kiếm.

Đột nhiên thân thể của Tề Nhạc run rẩy kịch liệt. Ngay sau đó vị trí mi tâm của hắn. Một đạo kim sắc quang mang lập tức sáng lên, một giọt máu tươi, chậm rãi hiện ra trên mi tâm, vừa vặn nhỏ vào chuôi Hiên Viên kiếm.

Giống như mơ ngủ từ xa xưa tỉnh lại, Tề Nhạc chậm rãi mở to mắt, ánh mắt của hắn như hóa thành thực chất, hai đạo kim sắc quang mang bắn ra như điện, giống như lần đầu tiên hắn nhìn thấy hào quang trong mắt Hoàng Đế lúc vừa vào mộ vậy, giờ này khắc này hắn không còn khí chất côn đồ nữa, mà là tràn ngập khí chất vương giả như Hoàng Đế, đứng ở nơi đó hắn như quân chủ chưởng khống thiên hạ, kim sắc quang mang trong mắt giống như có thể bao quát mỗi góc.

Hai tay chậm rãi nhấc lên, một âm thanh vù vù như long ngâm từ trong chuôi Hiên Viên kiếm tản mát ra khắp không gian chung quanh, kim quang chói mắt đột nhiên xuất hiện trong mỗi góc ngách nơi này, những

nơi kim quang chiếu qua cảnh vật như ảm đạm thất sắc. Thân kiếm chậm rãi bị Tề Nhạc rút ta từng chút một, mà kim sắc quang mang càng ngày càng mạnh hơn trước.

Trong mộ Hiên Viên này, bầu trời vốn sáng ngời đã tối lại, giống như đêm tối của nhân gian, mà trong bầu trời tối tăm đó có vô số tinh đấu đang quay quanh một vầng trăng đang hiển hiện ra, ánh trăng màu vàng đang tỏa sáng trên bầu trời.

Xa xa như có vô số dãy núi nguy nga, vô số thực vật đang sinh trưởng mạnh mẽ trên những khu vực này, tiếng nước chảy vững vàng mang lại sinh cơ bừng bừng cho thế giới này.

Hai mắt Tề Nhạc như hóa thành thực chất nhìn qua thân Hiên Viên kiếm, trên thân kiếm có hào quang kim sắc chói mắt nhưng không cách nào làm mắt hắn bị thương, hắn lẩm bẩm nói:

- Một mặt khắc mặt trời mặt trăng và ngôi sao, một mặt khắc sông núi cỏ cây, Hiên Viên kiếm ah! Anh đại biểu cho thế giới này sao?

Vừa mới nói xong, hai tay Tề Nhạc vung lên, một âm thanh vù vù vang lên, Hiên Viên kiếm dài hơn hai mét rời vỏ, trống rỗng xuất hiện trong lòng bàn tay của Tề Nhạc.

Hai tay nắm chặt chuôi kiếm này, ánh mắt Tề Nhạc tràn ngập hào quang kỳ dị, nhìn qua thân kiếm cực lớn, các loại cảm giác kỳ diệu không ngừng hiện ra chung quanh thân thể, Hiên Viên kiếm lóe hào quang khác thường chiếu sáng thân thể Tề Nhạc.

Một âm thanh thanh thúy từ trong kiếm vang lên.

- Chủ của tôi, từ giờ trở đi, thẳng đến khi tính mạng của anh kết thúc, Hiên Viên vĩnh viễn là thủ hộ giả của ngài, trở thành sự giúp đỡ lớn nhất của ngài.

Tề Nhạc cười nhạt một tiếng, nói:

- Tôi cũng vĩnh viễn thủ hộ anh, không cho Hiên Viên thần kiếm như anh bị vũ nhục.

Một điểm kim quang từ trong mi tâm của Tề Nhạc bắn ra ngoài. Ngay sau đó, quang mang của Hiên Viên kiếm yếu đi rất nhiều, cái vỏ kiếm cực lớn từ từ giãy dụa thoát khỏi bệ đá, hợp lại làm một với thân kiếm, hào quang lóe lên liền chui vào mi tâm của Tề Nhạc.

Mà vào lúc này, mặt đất dưới chân Tề Nhạc run rẩy kịch liệt. Tề Nhạc nhìn thấy những bậc thang đá bằng bạch ngọc xuất hiện vết rách.

540. Chương 536 : Thiên Nhân Hợp Nhất Chi Hiên Viên Tân Chủ. (4)

Chương 536: Thiên Nhân Hợp Nhất chi Hiên Viên tân chủ. (4)

Trong nội tâm hơi động một chút, thân thể Tề Nhạc đã bay lên. Cho tới bây giờ, tinh thần của hắn còn chưa thoát ra khỏi ảo cảnh. Nghe tiếng nổ mạnh dưới chân, nhìn thấy cách thang bằng bạch ngọc trăm mét biến mất, mà chung quanh không ngừng xuất hiện cỏ cây, dòng sông, mặt trời mặt trăng và ngôi sao trên trời phát sáng.

Đây là sự thật sao? Mình thật sự có được Hiên Viên kiếm trong thập đại thần khí sao? Trong nội tâm Tề Nhạc xuất hiện nghi hoặc, mà đầu óc của hắn lúc này đang từ từ thanh tỉnh.

- Đúng thế, hài tử của ta, anh đã chính thức đạt được Hiên Viên kiếm, đây là chuyện ngay cả ta cũng không ngờ.

Quang ảnh lóe lên, Hoàng Đế đã trống rỗng xuất hiện bên người Tề Nhạc, đang mỉm cười nhìn qua hắn.

- Lão sư, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Tề Nhạc nhìn qua Hoàng Đế giống như nhìn cọng cỏ cứu mạng.

Hoàng Đế nhìn qua hắn, nhẹ nhàng lắc đầu, nói:

- Tiểu tử ngốc, anh không giống ta.

- Ân?

Tề Nhạc khó hiểu nhìn qua Hoàng Đế.

Hoàng Đế mỉm cười nói:

- Nếu như ta là anh, thời điểm Hiên Viên kiếm đưa ra ba lựa chọn, nhất định sẽ lựa chọn thứ hai, hi sinh tính mạng của người thân mình đổi lấy Hiên Viên xuất thế. Đây tuyệt đối là đáng giá. Thế nhưng mà tiểu tử ngốc như anh lại buông tha.

Tề Nhạc nói:

- Điều này sao có thể lựa chọn. Một ngày làm thầy, cả đời là cha, đừng nói là Hiên Viên kiếm. Cho dù thập đại thần khí đều tới cũng không có khả năng thuyết phục tôi tổn thương thân nhân của mình.

Lúc này đầu óc của hắn đã thanh tỉnh lại, hồi tưởng lại những chuyện xảy ra trước kia giống như hành vi vô thức. Hắn cũng không biết, Hiên Viên kiếm kích phát ra chính là những gì trong tiềm thức của hắn. Cũng chỉ có như vậy mới có thể khảo nghiệm tâm tính của một người. Về phần trong quá trình dung hợp với Hiên Viên kiếm, sẽ do bản thân Hiên Viên kiếm tự hoàn thành. Cũng không phải Tề Nhạc cố ý gây nên.

Hoàng Đế nhìn qua ánh mắt Tề Nhạc thay đổi.

- Lúc trước Hiên Viên kiếm cho ta ba lựa chọn, trong đó một chính là hi sinh linh hồn của mình sau khi chết, trở thành kiếm hồn thủ hộ nó, mà hai lựa chọn kia chính là hủy diệt chủng tộc và thân nhân hoặc rời khỏi thế giới này đến một không gian khác. Vì vậy, ta sẽ lựa chọn kiếm hồn.

- Kỳ thật, hôm nay Hiên Viên kiếm căn bản không có ý định cho anh thông qua khảo nghiệm, lúc trước nó đưa ra ba lựa chọn kia, chỉ có trở thành kiếm hồn mới chính thức thông qua khảo nghiệm, hôm nay nó đưa ra ba khảo nghiệm lại không có một cái nào khiến anh làm chủ Hiên Viên kiếm. Là vận khí của anh, hoặc là nói do tâm chí, cuối cùng anh mới trở thành chủ nhân của nó. Tất cả những chuyện này, xem ra đều là duyên phận.

Tề Nhạc nhìn qua Hoàng Đế rồi cười nói.

- Thật không nghĩ tới, tôi lại có thể kế thừa hy vọng của ngài, trở thành chủ nhân của Hiên Viên kiếm. Nói thật, hiện tại tôi còn có cảm giác như mình đang nằm mơ vậy. Hiên Viên kiếm, đây là Hiên Viên kiếm, thật sự không thể tưởng tượng nổi.

Sau khi tinh thần tỉnh táo lại, cảm xúc chính là vui sướng. Mũi kiếm Hiên Viên kiếm Tề Nhạc đã nhìn thấy, có thể có được thần khí như thế chẳng những đối với việc đi tìm Côn Lôn kính càng có nắm chắc nhiều hơn, đồng thời cũng làm thực lực của hắn tăng lên đỉnh phong! Cho dù không cách nào so sánh được với Ngưu Ma Vương, nhưng ít ra cũng có được lực uy hiếp nhất định với hắn.

Sắc mặt Hoàng Đế trầm xuống, trịnh trọng nói:

- Tề Nhạc, đừng tưởng rằng đạt được Hiên Viên kiếm thì anh có thể trở thành ta thứ hai, hoặc là trở thành tuyệt thế cường giả. Trên thế giới này không có chuyện chẳng làm mà hưởng, nhất là thực lực cường đại. Hiên Viên kiếm không dễ dùng như suy nghĩ của anh đâu. Anh muốn phát huy thực lực của Hiên Viên kiếm, đầu tiên anh phải có đủ thực lực mới được.

- Nếu không anh không có khả năng dẫn động kiếm hồn của Hiên Viên kiếm, mà thúc dục thần khí này tôi và anh không giống nhau, tôi lúc trước là do Hiên Viên kiếm tự hành tuyển định làm kiếm chủ, mà anh dưới cơ duyên xảo hợp biến thành chủ nhân của nó, dưới loại tình huống này, anh muốn sử dụng năng lực của Hiên Viên kiếm không có khả năng trực tiếp sử dụng như ta lúc ban đầu, mà anh phải lấy thực lực bản thân làm dẫn mới được. Từ tình huống của anh bây giờ mà nhìn, cho dù muốn chém một kiếm cũng khó khăn, thậm chí có thể nói là không có khả năng.

Tề Nhạc trợn mắt há hốc mồm nói:

- Vậy tôi có được Hiên Viên kiếm và không có được chẳng có gì khác nhau sao?

Hoàng Đế mỉm cười, nói:

- Đương nhiên không thể nói như vậy, hoặc là anh có thể hiểu như vậy, sau khi có được Hiên Viên kiếm, thực

- Vậy là tốt rồi, nhưng mà, dù sao Hiên Viên kiếm cũng là thánh vật trong suy nghĩ của Tộc Thổ. Mà hai vị tiền bối chỉ điểm anh có được Hiên Viên kiếm, đối với Tộc Thổ cùng thần thú anh cũng sinh ra trách nhiệm. Còn nhớ rõ Y Nhược tiền bối nói những lời thỉnh cầu kia không? Lúc ấy anh trực tiếp đáp ứng em đã cảm thấy không ổn, nếu như em đoán không sai, vậy nhất định là nhiệm vụ nguy hiểm mười phần. Em thật sự hơi sợ.

Ánh mắt Tề Nhạc hơi động, đứng người lên, đi tới kéo tay Văn Đình vào người, ngẫm lại, nói:

- Nếu anh đã đáp ứng, cho dù yêu cầu là khó anh cũng đi làm. Nhưng mà, anh cũng tin tưởng mẹ sẽ không để chúng ta mạo hiểm đâu. Dù sao anh đã nhận mẹ rồi, anh cảm giác nàng quan tâm anh từ nội tâm của mình.

Văn Đình thở dài một tiếng, nói:

- Anh đấy! Anh cho rằng ai cũng hướng tới cảm tình như mình sao, vĩnh viễn đặt tình cảm ở vị trí đầu tiên? Đại sự trước mắt, có nhiều thứ là không nói chắc. Chờ xem đi, nếu như gặp chuyện thập phần nguy hiểm, anh nhất định phải từ chối cho em, được không?

Nghe Văn Đình nói, trong nội tâm Tề Nhạc cũng có chút do dự, từ chối cho ý kiến ứng một tiếng, vừa muốn nói gì đó, bên ngoài lại truyền đến âm thanh của Y Nhược.

- Tề Nhạc, con có thể đi ra một chút không?

- Mẹ, con ra ngay!

Tề Nhạc vỗ nhẹ bàn tay của Văn Đình, Văn Đình nháy mắt với hắn, Tề Nhạc lúc này mới gật đầu rồi đi ra.

Tuyết Nữ đi đến bên người Văn Đình, dùng năng lượng hóa thành âm thanh, nhìn Văn Đình nói:

- Mẹ, chẳng lẽ người cho rằng bọn họ sẽ hại chúng ta sao?

Văn Đình lắc đầu, nói:

- Hại thì không, nhưng mà, mẹ lo lắng Tề Nhạc bị lợi dụng, cô biết không, cha của cô có tính tình gì chứ, một khi xử trí theo cảm tính sẽ không cân nhắc hậu quả. Tuy nhiên cũng nếm qua vài lần thiệt thòi, nhưng lại không chịu sửa.

Nói tới chỗ này, nàng lại nhớ tới tình cảnh Tề Nhạc vì cứu mình xả thân sử dụng chung cực Kỳ Lân Tí, vành mắt lại đỏ lên.

Tuyết Nữ mỉm cười nói:

- Tuy tính tình cha hơi xử trí theo tình cảm một chút, nhưng tôi nhìn ra được, đây cũng là một trong những nguyên nhân tôi thích hắn.

Văn Đình sững sờ, nhìn qua Tuyết Nữ, muốn phản bác, nhưng cẩn thận nghĩ lại Tuyết Nữ nói cũng không sai. Đúng a! Nếu như Tề Nhạc thật sự là người lý trí, chính mình có không oán không hối đi theo hắn không?

Tề Nhạc ra khỏi nhà gỗ, chỉ thấy Y Nhược tinh thần sáng láng đang chờ hắn ở ngoài.

Tuy sắc mặt Y Nhược tốt hơn lần đầu Tề Nhạc nhìn thấy nàng nhiều, nhưng Tề Nhạc cũng từ trong mắt của nàng nhìn ra nét do dự.

- Mẹ, ngài tìm con?

Tề Nhạc đi đến bên người Y Nhược, thân thiết kêu một tiếng.

Y Nhược nhẹ nhàng gật gật đầu, kéo tay Tề Nhạc, nói:

- Con đi theo mẹ, mẹ có việc cần nói với con.

Vừa nói nàng vừa kéo Tề Nhạc đi.

Tay Y Nhược thật ấm áp, nhưng lòng bàn tay hơi có mồ hôi ẩm ướt, dường như tâm tình rất không ổn định. Tề Nhạc bị nàng kéo tới phòng của mình, lúc này, Long Giang không ở đây, cả gian phòng chỉ có Tề Nhạc cùng Y Nhược hai người mà thôi.

Thở sâu, Y Nhược than nhẹ một tiếng, tay phải huy động, hoàng sắc quang mang hiện ra, đem toàn bộ khí tức phong tỏa vào trong, tuy Tề Nhạc tự hỏi có thể làm được, nhưng tuyệt đối không cách nào làm được nhẹ nhàng như Y Nhược cả, đối với người mẹ này, trong nội tâm vẫn có mấy phần kính nể.

- Mẹ, có chuyện gì cứ nói thẳng đi.

Nhìn qua bộ dáng của Y Nhược, Tề Nhạc đã ẩn ẩn đoán được, chỉ sợ chuyện Văn Đình mới lo lắng đã tới rồi.

Y Nhược nhìn qua Tề Nhạc, đột nhiên trong mắt xuất hiện hào quang thống khổ.

- Hài tử, mẹ do dự liên tục có nên quyết định nói với con hay không. Sau đó lại do chính con lựa chọn. Thẳng thắn mà nói, con có thể có được Hiên Viên kiếm, là mẹ cùng Long Giang không có nghĩ tới. Dù sao con không thuộc về thời đại của chúng ta. Sau khi con đạt được Hiên Viên kiếm không lâu sau lại đi tìm Côn Lôn kính, sau đó trở lại thời đại của mình, đúng không?

Tề Nhạc gật gật đầu, kiên định nói:

- Vâng, con không có khả năng ở lại chỗ này, chỉ có trở lại thời đại của mình mới là lựa chọn tốt nhất, chỗ đó mới là thế giới thuộc về con.

Y Nhược thở dài một tiếng, nói:

- Có lẽ con còn không biết, bởi vì sự xuất hiện của con đã cải biến thời đại của chúng ta.

545. Chương 541 : Thỉnh Cầu Thần Bí. (1)

Chương 541: Thỉnh cầu thần bí. (1)

Tề Nhạc sững sờ, nói:

- Mẹ, lời mẹ nói là có ý gì?

Y Nhược nói:

- Sau khi con tiến vào mộ Hiên Viên mộ, mẹ có liên hệ với vương của thần thú, hơn nữa còn nói tình huống của con cho hắn biết. Hắn nói cho mẹ biết, sau khi con xuất hiện, Kỳ Lân Châu cùng Kỳ Lân kính trên người của hắn đã biến mất. Mà một Kỳ Lân khác trên người có Kỳ Lân Xích cũng đồng dạng biến mất. Nói cách khác, thời điểm con đi tới thời đại này, tuy chỉ là ngẫu nhiên.

- Nhưng mà sau khi con tới đây, Không Gian Pháp Tắc ảnh hưởng, mà Kỳ Lân bát trân chỉ có thể có một kiện, lúc con xuất hiện thì Kỳ Lân bát trân trên người của mọi người không còn. Mà sau khi con rời đi, ai cũng không biết Kỳ Lân bát trân có xuất hiện lần nữa hay không. Theo chúng ta phán đoán, chỉ sợ là không xuất hiện. Nếu không, lịch sử lại xuất hiện biến hóa.

- Đây chính là suy đoán thôi, nhưng mẹ nghĩ Kỳ Lân bát trân sẽ là như vậy. Chỉ sợ Hiên Viên kiếm cũng là như thế, chờ sau khi con rời khỏi thời đại này, Hiên Viên kiếm cũng biến mất trong thời đại của chúng ta, mà thẳng đến thời đại của con mới có thể xuất hiện trên người con, con đã hiểu ý của mẹ chứ?

Tề Nhạc gật gật đầu, nói:

- Con hiểu rồi, Hiên Viên kiếm đã nhận chủ nên con không có biện pháp gì. Dù sao các người cũng nhìn thấy. Hiện tại nó không nghe lời của con. Về phần Kỳ Lân bát trân, chúng ta đều là Kỳ Lân nhất tộc, nếu như có thể con nguyện ý trả lại cho các người. Cho dù trở lại thời đại của con không có Kỳ Lân bát trân, cũng không có gì.

Sau khi thực lực đạt tới sáu vân, Tề Nhạc biết rõ năng lực của mình đạt tới đỉnh phong rồi, cho dù không có Kỳ Lân bát trân phụ trợ cũng chẳng suy yếu quá nhiều. Mà thời đại đó của mình, Kỳ Lân sáu vân có

thể ứng phó tất cả, huống chi có Hoàng Đế trợ giúp, năng lực thực chiến của hắn tăng lên trên phạm vi lớn, đối với những bảo vật này không còn quá nhiều hứng thú.

Y Nhược nhẹ nhàng lắc đầu, nói:

- Đứa nhỏ ngốc, mẹ nói những chuyện này cũng không phải vì bảo con lưu Kỳ Lân trân bảo lại. Kỳ Lân nhất tộc chúng ta đồng khí liên chi, tuy thời đại khác nhau. Nhưng mà, chúng ta cũng không có tiếc rẻ Kỳ Lân trân bảo ah! Mẹ nói những lời này chỉ muốn nói cho con biết phàm những thứ gì con mang khỏi thế giới này sẽ không có đạo lý tái xuất hiện.

Tề Nhạc nghe có chút hồ đồ, nói:

- Mẹ, ngài cứ việc nói thẳng đi. Chẳng lẽ, ngài muốn cho con mang theo thứ gì của thế giới này sao? Đưa tới thế giới của con?

Y Nhược gật gật đầu, nói:

- Đúng vậy, đúng là như thế. Nhưng không biết con có nguyện ý hay không.

Tề Nhạc ngẫm lại, nói:

- Mẹ, nếu như con đoán không sai, ngài muốn con mang đi chắc chắc là đồ vật trọng yếu, ít nhất là phi thường trọng yếu vào thời đại này, có thể nói cho con biết là cái gì hay không?

Y Nhược nói:

- Đương nhiên là cho con biết rồi. Mẹ muốn con mang đi kỳ thật là...

Miệng nàng máy động, tuy dưới tình huống chung quanh có năng lượng phong bế.

Nhưng nàng vẫn dùng phương pháp truyền âm nói cho Tề Nhạc nghe.

Nghe Y Nhược nói, toàn thân Tề Nhạc rung mạnh.

- Cái gì? Ngài, ngài bảo con mang nó đi? Cái này, điều này sao có thể?

Y Nhược cười khổ nói:

- Chính vì khó khăn và nguy hiểm cho nên mẹ phi thường do dự, con là con của mẹ, mẹ không thể không cân nhắc sự an toàn của con, đồng thời mẹ không hy vọng nhiễu loạn thời đại của con. Nhưng mà vì thần thú nhất tộc, mẹ không thể không yêu cầu con như vậy. Hài tử, con thấy...

Vừa nói, bờ môi Y Nhược lại máy động, cẩn thận nói gì đó với Tề Nhạc.

Nghe Y Nhược nói, cảm xúc của Tề Nhạc bình phục lại, ánh mắt của hắn cũng từ từ trở nên lạnh băng, nhìn qua Y Nhược, dường như không còn thân thiết như trước.

- Mẹ, ngài có thể nói cho con biết, các ngươi dựa vào cái gì mà nắm chắc thành công như vậy? Mang nó đi, nếu như mang tới tai nạn cho thời đại của con thì thế nào?

Y Nhược có chút bất đắc dĩ nhìn qua Tề Nhạc, nói:

- Không biết, có thể sau khi con mang nó đi, trước tiên thời đại này sẽ thanh bình trong thời gian ngắn, xác nhận không còn căng thẳng, sau khi trở lại thời đại của con có lẽ sẽ gây nhiễu loạn. Đây chỉ là thỉnh cầu của thần thú. Chính vì tính nguy hiểm của nó, cho nên mẹ mới do dự không dám nói với con ngay. Chuyện này mẹ không có nói với vương của thần thú, chỉ có mẹ và Long Giang nghĩ cách mà thôi, hôm nay mẹ gọi con tới nơi này, chính là nghe ý kiến của con. Nếu như con không chịu thì chuyện này xem như xong. Mẹ tuyệt đối không ép con làm cái gì.

Tề Nhạc trầm ngâm tự hỏi, ánh mắt của hắn không có nhìn qua Y Nhược, trong mắt lộ ra hào quang do dự và phức tạp.

Thật lâu, Tề Nhạc chậm rãi ngẩng đầu, nói:

- Mẹ, đây là hy vọng duy nhất của thần thú sao? Nếu như con mang nó đi, thần thú thật sự có thể đông sơn tái khởi?

Y Nhược kiên định gật gật đầu, nói:

- Đúng vậy, chỉ cần có thể mang nó đi, như vậy, thần thú sẽ có hy vọng đông sơn tái khởi, không, có lẽ là khẳng định, là nhất định có thể đông sơn tái khởi. Nó là mấu chốt trong mấu chốt.

Trầm mặc, cả gian phòng lâm vào trầm mặc, biểu lộ của Y Nhược có chút ảm đạm, còn mang theo vài phần áy náy, mà Tề Nhạc thì không ngừng suy tư, ánh mắt của hắn mặc dù có chút do dự, nhưng mà nhiều hơn chính là thần sắc phức tạp.

Ánh mắt Tề Nhạc dần dần khôi phục bình tĩnh, thản nhiên nói:

- Thẳng thắn mà nói, tuy chuyện này là một hồi đánh bạc, nhưng là tỷ lệ thành công cũng hơn chín phần. Mẹ, con đồng ý.

Quang mang trong mắt Y Nhược sáng rực, tuy sâu trong lòng của nàng hy vọng đứa con mới nhận không lâu này đồng ý với thỉnh cầu của nàng, nhưng mà, thời điểm Tề Nhạc thật sự đồng ý, trong nội tâm nàng áy náy càng sâu hơn.

- Hài tử, con...

Tề Nhạc mỉm cười, nói:

- Dù sao, nếu như lúc trước không có ngài cùng Long Giang tiền bối, con và Đình Đình, Tuyết Nữ đã sớm chết rồi. Cho dù là vì báo đáp ân cứu mạng, con cũng không có lý do không đồng ý, huống chi khả năng thành công tới chín phần. Con nguyện ý đánh bạc một lần.

Nhìn qua Tề Nhạc, Y Nhược giống như nhìn thấy người vĩ đại nhất. Nàng rất rõ ràng, Tề Nhạc hiện tại đã giống như thần thú cùng đám hung thú, đều là kẻ có tính mạng dài dằng dặc. Mặc dù nói nguy hiểm chỉ có một thành, nhưng mà dù là thần thú cường đại cũng không dám bốc lên nguy hiểm như vậy. Dù sao, kết quả thất bại chỉ có một. Mà Tề Nhạc sau khi tự hỏi trong ngắn ngủi lại đồng ý.

Loại này ý chí cùng dũng khí này. Nàng tự hỏi không thể so sánh. Trong tuyệt cảnh có lẽ ai cũng có dũng khí liều chết đánh cược một lần, nhưng mà sau khi biết trước một chuyện phải chết lại có thể thong dong đáp ứng thì không có thần thú nào làm được.

Tề Nhạc lựa chọn đã nói rõ hắn là người có tính cách giống Y Nhược.

Tề Nhạc đi đến trước mặt giữ chặt tay Y Nhược. Mỉm cười, nói:

- Mẹ, nếu như thành công tất cả không cần nhiều lời. Nhưng mà nếu như thất bại, con chỉ hy vọng mẹ có thể trợ giúp Đình Đình các nàng trở lại thế giới thuộc về chúng con, được chứ?

546. Chương 542 : Thỉnh Cầu Thần Bí. (2)

Chương 542: Thỉnh cầu thần bí. (2)

Y Nhược chậm rãi gật gật đầu, thời điểm này, nàng đã không biết mình nên nói với Tề Nhạc cái gì.

Trở lại gian phòng của mình, biểu lộ của Tề Nhạc không có gì khác cả, nhìn hắn lúc này như chẳng có chuyện gì xảy ra.

- Y Nhược tiền bối tìm anh có việc gì?

Văn Đình hỏi.

Tề Nhạc mỉm cười nói:

- Không có gì, mẹ chỉ nói cho anh biết chúng ta đi gặp vương của thần thú, phải đi một đoạn đường không ngắn. Dặn dò anh trên đường phải chiếu cố kỹ hai người các nàng, phải cẩn thận. Dù sao thời đại này hung thú phi thường hung hăng ngang ngược.

Văn Đình có chút nghi hoặc nói:

- Chỉ có những chuyện này sao?

Tề Nhạc gật gật đầu, biểu lộ của hắn nhìn không có chút sơ hở nào.

Văn Đình nhàn nhạt nhìn qua Tề Nhạc, nàng không nói thêm cái gì, dù sao, hai người không chỉ một lần vào sinh ra tử với nhau một lần, nàng biết rõ, mặc dù bề ngoài thì nàng còn chưa chấp nhận tình cảm của Tề Nhạc, nhưng mà sâu trong nội tâm đã sớm đem tính mạng của mình và Tề Nhạc buộc cùng một chỗ, nếu như hắn quả thật có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, như vậy...

Sáng sớm hôm sau, Y Nhược cũng không mang theo bất cứ hành lý nào, cùng với Tề Nhạc ba người lên đường. Tổng bộ Tộc Thổ cần có người thủ hộ, với tư cách thủ hộ thần của Tộc Thổ, Huyền Vũ Long Giang lưu lại. Thời điểm bọn người Tề Nhạc lên đường, Tề Nhạc có thể nhìn thấy ánh mắt ngây ngốc của Long Giang, trong ánh mắt ngây ngốc là có thần sắc không bỏ được.

Liên tưởng đến quan hệ giữa Y Nhược cùng vương của thần thú, Tề Nhạc cũng chỉ có thể nhìn Huyền Vũ mà thở dài trong lòng. Thời đại khác nhau, phong tục khác nhau, dù sao hắn biết rõ nếu để cho mình đối mặt với chuyện để vợ mình quan hệ với nam nhân khác, chính mình tuyệt đối không cách nào làm được.

Sau khi rời khỏi tổng bộ Tộc Thổ, bốn người không có bay, Y Nhược mang theo bọn họ đi suốt một thời gian mới xuyên qua tổng bộ Tộc Thổ, tiến vào một thảo nguyên rộng lớn.

Vào thời kỳ viễn cổ cự thú, các loại thực vật cơ hồ tùy ý có thể thấy được. Sau khi rời khỏi mộ Hiên Viên Tề Nhạc liền phát hiện tinh thần lực của mình trải qua khảo nghiệm của Hiên Viên kiếm đã có tiến bộ nhảy vọt, phạm vi dò xét tinh thần lực tăng lên không chỉ một lần. Nhìn thảo nguyên xanh mướt trước mặt, áp lực vốn có trong lòng của hắn biến mất rất nhiều.

Y Nhược nói:

- Tốt, ở đây đã không có người Tộc Thổ nữa, chúng ta nên bay nhanh thôi.

Tuy nàng là Thổ Kỳ Lân nhưng cũng có được năng lực phi hành. Đương nhiên, tuy vân lực của nàng cường đại, nhưng cuối cùng tốc độ vẫn kém phong vân lực và kỹ năng Phù Diêu Trực Thượng Cửu Vạn Lý của Tề Nhạc. Mà Tề Nhạc là Kỳ Lân có nhiều thuộc tính, trong lịch sử Kỳ Lân cũng hiếm thấy. Mà bốn tường vân lại chỉ có mình hắn.

Bốn người bay lên không trung, Tề Nhạc mang theo Văn Đình, Tuyết Nữ thì nhu thuận ở phía sau hắn, một bên bay lên, Tề Nhạc nhìn Y Nhược hỏi:

- Mẹ, con nghe nói Kỳ Lân chúng ta chỉ có bốn loại, đó là phong, hỏa, lôi, thủy. Mà mẹ lại là Thổ Kỳ Lân, đây là tại sao chứ? Chẳng lẽ truyền thuyết là sai?

Vấn đề này hắn sớm muốn hỏi rồi nhưng lại không có cơ hội hỏi, lúc này chạy đi, rãnh rỗi sinh nhàm chán, hắn mới nghĩ tới một lần nữa.

Y Nhược mỉm cười, nói:

- Truyền thuyết cũng không sai. Trong Kỳ Lân chúng ta, đúng là chia làm bốn chủng tộc. Nhưng mà, tất cả không phải là tuyệt đối. Mà mẹ là Thổ Kỳ Lân, chính là khác loại trong Kỳ Lân. Lúc trước cha mẹ của mẹ là Phong Kỳ Lân cùng Hỏa Kỳ Lân, bọn họ kết hợp sinh ra mẹ, thời điểm sinh ra mẹ vừa vặn là ngày thổ, tháng thổ, năm thổ, giờ thổ, hành thổ.

- Phong, hỏa biến dị nên xuất hiện Thổ Kỳ Lân. Từ cơ bản mà nhìn trừ năng lực thuộc tính khác nhau ra, mẹ và các Kỳ Lân khác chẳng có gì khác nhau. Nhưng mà, con lại là Tứ Tường Vân Mặc Kỳ Lân, mà là Kỳ Lân biến dị thuộc tính, cho dù trong lịch sử Kỳ Lân nhất tộc cũng là hiếm thấy.

Tề Nhạc chợt nói:

- Thì ra là như vậy. Mẹ, vậy địa vị trong Kỳ Lân của mẹ rất cao a.

Y Nhược thở dài một tiếng, cười khổ nói:

- Địa vị cao hay không có ích gì, hiện tại Kỳ Lân tổng cộng còn lại có bảy vị, ai đi quan tâm chuyện này? Tuy chúng ta chỉ vẻn vẹn có mấy người, và phân tán ở các nơi trên lục địa, phân biệt làm các chuyện khác nhau, nhưng mục tiêu chỉ có một chính là phục hưng thần thú. Vốn tính mạng của mẹ sắp kết thúc, may mắn gặp được con, xem ra mẹ có thể phấn đấu cho Kỳ Lân nhất tộc thêm mấy ngàn năm nữa.

Văn Đình nói:

- Tiền bối, Kỳ Lân nhất tộc chỉ còn lại Kỳ Lân, vậy hậu đại của Kỳ Lân thì làm sao bây giờ?

Y Nhược mỉm cười, nói:

- Nha đầu, tôi chỉ nói là Kỳ Lân, đây đều là Kỳ Lân trưởng thành. Đương nhiên chúng ta có hậu đại rồi. Đời sau của tôi không tệ, có mười một hài tử, cũng vì sự tồn tại của bọn họ, mới khiến thần thú chúng ta tràn ngập hy vọng phục hưng. Nhưng mà, bởi vì Kỳ Lân chưa trưởng thành còn rất yếu ớt. Cho nên, hiện tại bọn chúng đang tu luyện ở các nơi bí mật, đợi đến lúc trưởng thành mới có thể gia nhập đại gia đình Kỳ Lân, sẽ vì hưng thịnh của thần thú mà cố gắng. Ai, chúng ta đều già rồi, bất luận là mẹ hay là vương của thần thú và các Kỳ Lân cùng thế hệ, tuổi của chúng ta đã rất lớn rồi. Không còn sống được bao nhiêu năm, trước khi đời sau còn chưa hưng thịnh, sợ rằng chúng ta đã...

Tề Nhạc từ trong lời của Y Nhược hiểu được chuyện gì đó, mỉm cười, nói:

- Đây không phải là vấn đề. Nếu con đã có thể trợ giúp mẹ, con nghĩ cũng có thể trợ giúp mấy vị tiền bối Kỳ Lân khác. Cho dù chỉ có thể kéo dài tính mạng của mỗi người một ngàn năm, cũng đầy đủ kiên trì đợi những Kỳ Lân còn nhỏ trưởng thành rồi.

Y Nhược nhìn qua Tề Nhạc, ánh mắt của nàng không chỉ xuất hiện mẫu tính, trong đó còn mang theo cảm kích. Mà Văn Đình nghe Tề Nhạc nói, nội tâm ngược lại hưng phấn hơn, nàng vẫn sợ việc Tề Nhạc được Y Nhược cùng Long Giang cứu nên cảm thấy thua thiệt nên đáp ứng chuyện nguy hiểm gì. Mà lúc này Tề Nhạc đã nguyện ý trợ giúp cả Kỳ Lân nhất tộc kéo dài tuổi thọ, đối với Kỳ Lân bọn họ mà nói chuyện này là báo đáp cực lớn.

Tốc độ phi hành của bốn người rất nhanh, bầu trời có mây trắng làm nổi bật, hít thở không khí trong lành, trừ năng lực Tuyết Nữ tiêu hao nhiề ̃ ̆ ̀ ̉ humonha B

Đương nhiên thiếu nữ này không thể thực hiện được, Tề Nhạc căn bản không cần thúc dục vân lực, chỉ bằng vào bản năng thân thể, thân trên khẽ động ra phía sau đã đứng vững lại. Bất luận thiếu nữ dùng sức ra sao, cũng không có khả năng làm hắn di động nữa phần.

Thiếu nữ này dốc sức liều mạng vặn Tề Nhạc, mà Tề Nhạc thì nhìn thấy đồ vật không nên thấy.

Cô gái này hai chân quấn quanh hông của Tề Nhạc, mà lúc này, nửa thân trên của nàng ngã ra sau, bởi vì động tác rất mạnh cho nên váy rủ xuống đất, bao phủ thân trên, không biết có phải do nàng dùng sức quá nhiều hay không. Nhưng đùi của nàng rất thon tròn, cộng thêm bộ vị thần bí rậm rạp và khe suối huyền bí hiện ra trước mặt của Tề Nhạc.

Thời kỳ viễn cổ cự thú có đồ lót không? Tề Nhạc có thể nói cho các vị biết, đáp án là không.

Khe suối trắng nõn như ngọc, cộng thêm thiếu nữ không ngừng dùng sức vặn ngã cho nên đùi ngọc lúc này hiện ra đường cong rõ ràng, Tề Nhạc nhìn thấy một màn này, động tác đầu tiên của hắn là đưa tay lên sờ mũi, nhìn xem mình có chảy máu mũi hay không.

Với tư cách người thừa kế huyết mạch Kỳ Lân, phương diện này phản ứng của hắn rất nhanh, đột nhiên nhìn thấy khe suối thần bí lại xinh đẹp như vậy, tiểu đệ của hắn nhanh chóng phản ứng lại.

Khá tốt, thiếu nữ không có đồ lót nhưng hắn lại có, cho nên chuyện mất mặt không xảy ra.

Một tiếng hừ lạnh truyền tới, đem Tề Nhạc đang thừ người kéo trở về, hắn lúc này mới nhớ tới, Văn Đình đang cách mình không xa nhìn qua đấy, e sợ cho Văn Đình hiểu lầm cái gì, phần eo vội vàng dùng sức, có chút hất lên, nâng thân trên của thiếu nữ kéo lên, đồng thời một tay ôm eo của nàng, để tránh nàng lại trồng chuối ngược ra sau.

Đương nhiên Tề Nhạc có hảo ý, nhưng mà, sau khi thân trên của nàng nâng lên, bờ mông đầy đặn của nàng khó tránh khỏi trượt xuống, mà phía dưới của Tề Nhạc hiện tại có phản ứng, tuy còn cách quần của hắn, nhưng bộ vị thần bí của thiếu nữ lại vừa vặn ma sát vào tiểu đệ đệ, khoái cảm tràn ngập tâm thần làm cho toàn thân Tề Nhạc vô ý thức run lên, mà lúc này, vẻ mặt cô gái hoảng sợ nhìn qua hắn, vung mạnh tay lên, một cái tát vào mặt Tề Nhạc.

- Ách...

Tề Nhạc ăn một tát đã thanh tỉnh lại, những chuyện phát sinh diễn ra cực nhanh, lúc này hắn mới hoàn toàn tỉnh táo lại. Nhìn qua thiếu nữ định đánh tát thứ hai, vội vàng nghiêng đầu tránh đi, dùng âm thanh Tộc Thổ thét lên:

- Cô nương, tôi giúp cô đấy.

Nghe được Tề Nhạc nói, thiếu nữ không có tát cái thứ ba, nhưng mà, nàng tát đầu tiên của nàng dùng rất nhiều lực, tuy da mặt Tề Nhạc rất dầy, nhưng vẫn mang theo dấu bàn tay đỏ ửng.

Trong nội tâm Tề Nhạc thầm hô không may, nhưng lúc này không chú ý nhiều như vậy, hắn vừa định buông thiếu nữ ra, thì những truy binh đằng sau chạy tới. Lập tức, ác phong đập vào mặt, hơn mười đạo thân ảnh to lớn lao về phía Tề Nhạc.

Đúng vào lúc này, Hiên Viên kiếm trong người Tề Nhạc khẽ chấn động một cái, âm thanh trong trẻo của Hiên Viên hồn vang lên trong nội tâm Tề Nhạc.

- Tộc Cửu Lê.

Tộc Cửu Lê? Đó không phải hậu nhân của Xi Vưu sao? Tề Nhạc không kịp nghĩ nhiều, tay trái ôm thiếu nữ và bảo trì tư thế vốn có, tay phải của hắn chém ra, một đạo hào quang hỏa hồng hiện ra ngoài, tạo thành một bình chướng lửa ngăn cách địch nhân ở bên ngoài, ngay sau đó năng lượng hỏa diễm bành trướng như thuốc nổ vậy, lập tức đẩy lùi mười thân ảnh này ra phía sau.

Dưới hỏa diễm chiếu rọi, cả khu rừng nhỏ này sáng lên. Tề Nhạc chân đạp Kỳ Lân du, thân thể lóe lên, đã trở lại bên người Văn Đình. Mà lúc này, Tuyết Nữ cùng Y Nhược cũng từ trong tỉnh tọa thức tỉnh.

Hào quang tức giận lóe lên trong mắt Văn Đình, nhìn qua Tề Nhạc, ôn hoà nói:

- Anh tốt lắm! Thật sự sự đi làm anh hùng cứu mỹ nhân. Anh có cần biểu diễn lại hiện trường thêm lần nữa không?

Tề Nhạc lúc này mới tỉnh ngộ, vội vàng buông tay ôm cô gái ra, giải thích:

- Đình Đình, em hãy nghe anh nói, tình huống vừa rồi em đã thấy rồi, anh không cố ý mà, sự cấp tòng quyền a.

Văn Đình cũng biết Tề Nhạc không có cố ý, nhưng nàng nhìn thấy nam nhân mà mình yêu mến lại thân mật với nữ nhân khác, trong nội tâm khó tránh khỏi có chút không được tự nhiên, hừ một tiếng, nói:

- Trước đối phó địch nhân rồi nói sau.

Thiếu nữ cuối cùng từ bên trong khẩn trương thanh tỉnh lại một ít, lúc này mới buông lỏng hai cái đùi đang quấn quanh hông của Tề Nhạc. Bất quá nàng vẫn bị Tề Nhạc kiên quyết giữ chặt, tuy rằng còn cách vài lớp quần nhưng nàng vẫn cảm thấy hạ thân của Tề Nhạc nóng lên. Điều này làm trên gương mặt tuyệt mỹ tái nhợt của nàng nhiều thêm vài phần huyết sắc.

Trong mắt Tề Nhạc quang mang chớp động quang mang, đối mặt với Văn Đình hắn tuy rằng rất dễ dàng khẩn trương, nhưng mà đối mặt với địch nhân hắn thì thong dong hơn. Lúc này cách gần đó rồi, những người truy binh đã đi tới trước mặt họ.

Những người đuổi theo đều có thân cao trên hai thước rưỡi, tuy rằng thoạt nhìn giống nhân loại, nhưng trên người lại có một ít lân phiến màu xanh sẫm. Lân phiến không phải là rất nhiều, nhưng nhìn sơ qua hung ác dị thường, đỉnh đầu phần lớn không có tóc. Một đôi con mắt hung ác kinh nghi bất định nhìn chăm chú mấy người Tề Nhạc, bước chân di động có vẻ như muốn vây quanh hai người.

Lông mày Y Nhược cau chặt, âm thanh lạnh lùng nói:

- Tộc Cửu Lê! Bọn chúng làm sao dám chạy đến nơi đây.

Trải qua Y Nhược cùng Hiên Viên Hồn trước sau xác nhận, Tề Nhạc biết được những gia hỏa nửa người nửa quỷ trước mắt mình quả nhiên là hậu nhân của Ma Thần Xi Vưu.

Trong lòng ngược lại có chút hưng phấn, sau khi tiến vào thời kỳ Cự Thú Viễn Cổ, những gì trải qua có thể nói là đặc sắc mười phần, vốn là gặp người Tộc Thổ Cao Sơn, về sau lại gặp được tổ tiên Hoàng Đế vĩ đại, cũng đã nhận được Hiên Viên kiếm, mà hiện tại thậm chí ngay cả hậu nhân của Xi Vưu cũng nhìn thấy.

Tiếng gầm gừ trầm thấp không ngừng phát ra từ những người Tộc Cửu Lê, tựa hồ muốn nói cái gì đó. Tề Nhạc vốn ý đồ thông qua thực vật lý giải ngôn ngữ của họ, nhưng mà đáng tiếc thực vật cũng không cách nào nghe hiểu Tộc Cửu Lê.

549. Chương 545 : Cửu Lê Hung Nhân. (1)

Chương 545: Cửu Lê hung nhân. (1)

Y Nhược nói:

- Mấy người đó đang nói: giao cô bé này cho chúng ta, nếu không chúng ta sẽ giết toàn bộ. Xem ra, bọn họ là sợ ngươi rồi. Vừa rồi ngươi chấn nhiếp bọn chúng, nếu không dùng tập tính của Tộc Cửu Lê đã sớm nhào lên công kích.

Ánh mắt Tề Nhạc nhìn về phía Y Nhược hỏi:

- Làm sao bây giờ? Muốn tiêu diệt mấy người họ hay không?

Bởi vì hắn cũng không thuộc về thời đại này. Đối với Tộc Cửu Lê cũng không có cảm giác cừu hận gì, cho nên mới hỏi thăm Y Nhược.

Y Nhược hừ lạnh một tiếng, nói:

- Tộc Cửu Lê vô cùng hung tàn, mỗi một tên đều đáng chết.

Tề Nhạc gật nhẹ đầu, nói:

- Người xấu thì để con làm thịt là xong.

Vừa nói, hắn chậm rãi đi ra ngoài.

Chính tại thời điểm lúc này, một tiếng gào thét tiếng điếc tai nhức óc vang lên. Trên mặt đám người Tộc Cửu Lê đều toát ra một loại thần sắc quái dị, từ cảm xúc của họ cho thấy dường như là đang hưng phấn.

Bước chân Tề Nhạc vừa nhấc lên đột nhiên dừng lại, trong mắt toát ra một tia quang mang cảnh giác. Tinh thần lực như là một tấm lưới cực lớn, dùng thân thể của mình làm trung tâm lập tức hướng ra phía ngoài phóng thích ra. Tiếng gầm gừ cực lớn lại không có dấu hiệu đình chỉ, khi tinh thần lực của Tề Nhạc vừa mới cảm giác được thật thể, một cái thân ảnh khổng lồ đã xuất hiện trước mặt mọi người.

Một Cự Nhân cao tới năm thước, bề ngoài giống như những Tộc Cửu Lê khác, chỉ là chiều cao thì gấp nhiều lần. Hai con ngươi trên cái đầu lâu cực lớn tản ra hung quang khiếp người, khí tức hung ác bành trướng. Đám Tộc Cửu Lê đuổi tới trước vừa nhìn thấy hắn lập tức phát ra những tiếng hoan hô. Theo những mùi tanh hôi, bọn họ không do dự nữa ép về phía đám người Tề Nhạc.

Tộc Cửu Lê thân cao năm thước có những lân phiến khác với Tộc Cửu Lê bình thường, lân phiến trên thân người Tộc Cửu Lê bình thường kỳ thật chỉ là một loại biến dị của làn da, nhìn bên ngoài giống như một lớp sừng. Mà lân phiến trên người hắn lại tản ra một tầng u lục quang mang, nhìn càng thêm dầy. Đồng thời khí tức hung ác trên người hắn cũng rõ ràng cường thịnh hơn.

Y Nhược nói:

- Là đầu lĩnh Bộ Lạc Tộc Cửu Lê Na Thôn, ở bên trong Tộc Cửu Lê chia làm từng cái tiểu bộ lạc. Từng Bộ Lạc bất quá chỉ trên dưới ngàn người do năm tên Na Thôn cùng một gã tù trưởng Bộ Lạc khống chế họ được xưng là Na Lê. Thực lực của Na Thôn bên trong Tộc Cửu Lê rất mạnh, cơ hồ có thể cùng một ít hung thú cấp thấp so sánh. Có chút Na Thôn cùng Na Lê còn có thể có được đồng bọn Cự Thú là đại địch các tộc nhân loại chúng ta.

- Người Tộc Cửu Lê thiên tính hung tàn, giết chóc cùng hủy diệt là sự tình bọn chúng thích làm nhất. Từ lúc chúng được sinh ra thì chưa bao giờ coi chính mình là nhân loại, các tộc nhân loại khác của chúng ta cũng chưa bao giờ coi họ là đồng loại. Năm đó Xi Vưu ứng với thiên tượng, khi mà hắn thống soái, người Tộc Cửu Lê suýt nữa đã hủy diệt cả nhân loại. May mắn Hoàng Đế kịp lúc xuất hiện, mới có thể ngăn cơn sóng dữ lật ngược tình thế.

Tề Nhạc hiện tại đã không có thời gian đi hỏi thăm Y Nhược về tình hình cụ thể và tỉ mỉ của Tộc Cửu Lê. Một tên Na Thôn Tộc Cửu Lê, tuy rằng mặt ngoài hung ác mười phần, nhưng lại làm sao có thể làm cho Tề Nhạc phải xem trọng để vào mắt? Thân hình lóe lên, Tề Nhạc đã nhẹ nhàng đi ra ngoài, đứng cách Na Thôn ở một địa phương chừng mười thước. Những người Tộc Cửu Lê khác hiển nhiên nhận ra Tề Nhạc chính là nhân loại vừa rồi đẩy lui bọn chúng, trong đó có mấy người gầm lớn lên chậm rãi đem Tề Nhạc vây quanh ở chính giữa.

Na Thôn phát ra một tiếng gầm rú trầm thấp, cánh tay cực lớn chỉ Tề Nhạc, lúc này Tề Nhạc mới phát hiện, những ngón tay của người Tộc Cửu Lê đều giống móng vuốt sắc bén của động vật. Mặc dù cũng không thật là dài, nhưng móng tay này có lục quang nhàn nhạt lóe lên, hiển nhiên có lực sát thương rất mạnh. Lại nhìn thân thể của người Tộc Cửu Lê cao lớn hùng tráng hơn nhân loại bình thường rất nhiều. Rất dễ dàng tưởng tượng đến mấy người vì cái gì có thể mang đến tai nạn cho nhân loại.

Tất cả hơn mười tên Tộc Cửu Lê đồng thời đánh tới Tề Nhạc, mấy tên này hiển nhiên cũng không ngu dốt, trong lúc tấn công đồng thời phong kín đường lui của Tề Nhạc.

Đáng tiếc, mấy tên này lại không biết được, Tề Nhạc không né tránh đấy, bởi vì, căn bản hắn không cần phải né.

Người Tộc Cửu Lê tấn công chính mình lập tức đại não của Tề Nhạc tiến vào trạng thái thanh tỉnh, dưới tác dụng rà quét của tinh thần lực, toàn bộ thế cục trong tràng hoàn toàn khống chế bên trong cảm giác của mình. Tất cả động tác của người Tộc Cửu Lê dưới sự quan sát của tinh thần lực phảng phất đều chậm lại vô số lần, từng chút từng chút lại gần Tề Nhạc.

Một tiếng hừ lạnh từ trong miệng của Tề Nhạc phát ra, tinh thần lực vô hình dưới sự khống chế đặc thù

Tề Nhạc đồng thời phát động Liệt Diễm Địa Ngục, công kích của bốn đầu hung thú cũng đã đi tới trước mặt hắn. Đối mặt với công kích của bọn họ, Tề Nhạc sớm đã có tính toán của mình, loại đẳng cấp hung thú này hắn không đặt vào mắt. Tề Nhạc đang chuẩn bị thi triển Thiên Ky Bách Biến Tuyền Ki Giới Pháp lập tức cải biến phương hướng công kích, sau đó lại đưa bọn chúng vào trong lĩnh vực hủy diệt thì dị biến đột nhiên xảy ra.

Tề Nhạc chỉ cảm thấy một cỗ năng lượng mãnh liệt xẹt qua đầu khiến hắn chấn động. Ngay sau đó, một đạo kim sắc quang mang từ chỗ mi tâm của hắn điện xạ mà ra, kim quang lóe lên lập tức khuếch trương thành một bức tường vừa vặn đón nhận công kích của bốn đầu hung thú. Đừng nói bốn đầu hung thú, mà ngay cả Tề Nhạc đều không có kịp phản ứng, một cỗ lực phản chấn mãnh liệt đẩy bốn đầu hung thú bay ra ngoài.

Quang mang màu vàng tại giữa không trung như là Thái Dương lóe sáng, Cự Kiếm dài đến 2m lăng không rủ xuống đứng ở trước người Tề Nhạc. Uy áp vương giả lập tức chấn nhiếp toàn trường.

Thanh âm của Hiên Viên Hồn vang lên trong đầu của Tề Nhạc:

- Rất lâu không có hoạt động một chút rồi, vừa vặn gặp người Tộc Cửu Lê cùng những tiểu hung thú này, để cho tôi cũng tới nhấm nháp hung ngoan chi huyết này đi.

Thanh âm của hắn tuy rằng vẫn trong sáng, nhưng mà lại nhiều thêm vài phần khát máu và hưng phấn.

Hiên Viên kiếm muốn phát uy, Tề Nhạc tự nhiên là không ngăn cản. Ngay tại lúc hắn cho rằng Hiên Viên kiếm đã chính thức tán thành chính mình, có thể để cho mình sử dụng kiếm thì Cự Kiếm màu vàng dài đến 2m cũng đã động.

Trong tiếng vù vù to rõ, sóng âm hướng chung quanh tán đi, quang mang màu vàng đột nhiên ảm đạm bỗng chốc. Ngay sau đó, thân kiếm dài đến 2m thoát xác ra.

Trong khoảnh khắc đó, Thiên Địa biến sắc, minh nguyệt tinh đấu không trung ảm đạm theo.

Nhạc thấy rõ ràng núi non sông ngòi điêu khắc trên thân kiếm cùng mặt trời mặt trăng và ngôi sao. Sau một khắc, Hiên Viên kiếm đã di động.

Mang theo đuôi lửa dài đến hơn mười trượng, thân kiếm thật lớn xông tới. Bốn đầu hung thú công kích đang vây quanh Tề Nhạc đã bị một màn vừa rồi sợ ngây người, hung thú thấp giai như chúng tự nhiên không nhận biết được Hiên Viên kiếm, nhưng mà trong suy nghĩ của Người Tộc Cửu Lê Hiên Viên lại có ấn tượng quá sâu.

Hiên Viên kiếm ra, lập tức chấn nhiếp toàn trường, mà ngay cả đám người Tộc Cửu Lê đang giãy dụa trong Liệt Diễm Địa Ngục đều tĩnh lặng lại. Trên khuôn mặt hung hãn của chúng tràn đầy vẻ vặn vẹo và sợ hãi. Bao nhiêu năm qua đi rồi? Khi bọn hắn cho rằng Tộc Cửu Lê có thể một lần nữa trọng chấn thì Hiên Viên Thần Kiếm đáng sợ kia lại một lần nữa xuất hiện.

Thân kiếm thật lớn hơi động một chút, đã từ bên người bốn đầu hung thú xẹt qua, hướng xuống người Tộc Cửu Lê bên dưới. Tề Nhạc lúc này vừa mới tỉnh táo lại, hắn nhìn qua là đầy trời huyết vũ, lúc trước bốn đầu hung thú còn công kích mình hiện giờ bị Hiên Viên kiếm xẹt qua, ngay cả cặn bã đều không để lại.

Mà kim sắc quang mang của Hiên Viên kiếm đã hóa thành huyết vũ, ngay cả cặn bã cũng không còn. Mà kim sắc quang mang của Hiên Viên Kiếm nhưng vẫn óng ánh quang mang, tiếp tục như là cắt lúa mạch trực tiếp tiến nhập trận doanh của Người Tộc Cửu Lê.

Giết một người phải cần bao nhiêu thời gian? Hiên Viên Kiếm cấp ra đáp án, chỉ cần trong nháy mắt, hơn nữa, cái chết cũng tuyệt không phải đơn giản là một người. Kim quang lóe lên, lập tức liền có trên trăm tên Người Tộc Cửu Lê đã mất đi sinh mệnh. Kể cả Tề Nhạc ở bên trong Liệt Diễm Địa Ngục, tất cả người Tộc Cửu Lê trước mặt Hiên Viên Kiếm đều trở nên yên tĩnh, bởi vì, đám người đều thấy rõ ràng, mình và đồng bạn đang dần dần chia lìa nhau.

Không có bất kỳ âm thanh nào phát ra, kim sắc quang mang đã biến thành cầu vồng kinh thiên, vài đạo kiếm khí tràn ngập giữa không trung, Hiên Viên Thần Kiếm bộc phát ra quang ảnh thiên vạn đạo quang

mang. Hào quang bộc phát tựa như đại thanh tẩy cuốn thi thể của những người bị chém thành hai nửa vào trong đó.

Cái gì gọi là cối xay thịt, Tề Nhạc rốt cuộc đã biết rồi, trong nháy mắt phía dưới kim sắc quang mang huyễn lệ tức thì biến thành kim hồng sắc quang mang, đừng nói thi thể, mà ngay cả chân cụt tay đứt đều không có để lại. Những nơi kiếm quang màu vàng đi qua, người Tộc Cửu Lê hoàn toàn triệt để biến mất trên thế giới này.

554. Chương 550 : Hiên Viên Khát Máu. (2)

Chương 550: Hiên Viên khát máu. (2)

Yên tĩnh, tuyệt đối yên tĩnh! Bên trong yên tĩnh trước hết phản ứng là hung thú đang vây quanh Thanh Long Kim Nghê cùng Y Nhược liên thủ có vẻ rơi vào hạ phương. Bọn chúng căn bản không cần suy nghĩ nửa giây đã lập tức dùng tốc độ nhanh nhất từ lúc mình chào đời tới nay bỏ trốn. Mà lúc này Y Nhược cùng Thanh Long Kim Nghê hoàn toàn sợ ngây người, cơ hội truy kích tốt như vậy cũng bỏ qua.

Kim sắc quang mang thu liễm, Hiên Viên Kiếm phóng lên trời, ngay tại lúc Tề Nhạc cho rằng nó muốn đi truy mấy đầu hung thú chạy trốn thì mũi kiếm Hiên Viên Kiếm rơi xuống, trong tiếng âm vang, thân kiếm cùng vỏ kiếm hoàn toàn phù hợp cùng một chỗ, một lần nữa về trước mặt Tề Nhạc.

Trước sau bất quá cũng chỉ mười giây, từ lúc Hiên Viên Kiếm xuất hiện, đến lúc nó vào vỏ thì chỉ có mười giây. Ở trong 10 giây ngắn ngủn này, nó đã lấy đi mấy ngàn tính mạng. Mặc dù là người Tộc Cửu Lê, nhưng cũng đều là sinh mạng cơ mà.

Tề Nhạc có chút mờ mịt nhìn Cự Kiếm trước mắt, uy lực của Thần khí cường đại như thế.

Đồng thời đây là Hiên Viên Thần Kiếm đại biểu cho dũng khí, trí tuệ cùng nhân ái trong miệng Hoàng Đế sao? Như thế nào theo mình thấy thì nó giống một thanh kiếm giết chóc vậy?

Thanh âm của Hiên Viên Hồn trong đầu Tề Nhạc vang lên:

- Thu tôi trở về đi, chủ nhân của tôi. Anh không cần phải suy nghĩ gì nhiều, đối với sinh vật có được hung tà chi khí, tôi là tuyệt đối sẽ không lưu thủ. Trừ ác chính là làm việc thiện, đạo lý này anh chẳng lẽ không hiểu sao? Giết chết một người Tộc Cửu Lê thì tương đương với cứu vớt mười mấy tên nhân loại bình thường.

Tay phải của Tề Nhạc vung lên, được vân lực dẫn dắt đem Hiên Viên Kiếm từ thu vào mi tâm rồi tiến vào trong thân thể mình. Lúc này hắn có chút mờ mịt, đã bất chấp chung quanh biến hóa vội vàng hỏi Hiên Viên Hồn:

- Anh vừa rồi tự chủ phát động công kích, có phải là sau này tôi cũng có thể sử dụng uy lực lớn như vậy.

Hiên Viên Hồn hừ một tiếng, nói:

- Đương nhiên không được, tôi vừa mới một lần nữa xuất thế, cần dùng máu tươi hung đến tẩy lễ mới có thể tự hành phát động công kích, anh phải nhớ muốn sử dụng năng lực của tôi, nhất định phải dựa vào năng lượng của bản thân mình thì mới có thể làm được. Bất quá, anh bây giờ, còn kém quá xa, chính mình phải cố gắng lên.

- Nhưng mà, tôi xem anh vừa rồi giết rất hăng hái, địch nhân sau này của tôi cũng rất hung tàn, không bằng chúng ta thương lượng một chút, sau này thời điểm chiến đấu, tôi mời anh ra, anh phát huy uy lực. Chẳng những tôi không có tốn vân lực mà đồng thời có thể tạo được hiệu quả giết chóc hung tàn thật tốt ah!

Tề Nhạc chưa từ bỏ ý định lên tiếng.

Hiên Viên Hồn hừ một tiếng, nói:

- Với tư cách là hồn phách của Hiên Viên Kiếm, không sai, bản thân tôi là năng lượng, nhưng mà, năng lượng của tôi không phải do trời sinh, cũng không phải Hậu Thiên tu luyện mà thành. Đó là do chủ nhân Hiên Viên Kiếm rót vào cho tôi mới có thể có được đấy. Mỗi lần tiêu hao một ít, năng lượng của tôi sẽ yếu

bớt. Tôi tuyệt đối không thể tùy tiện trợ giúp anh, anh muốn không làm mà hưởng sao? Hiện tại tôi thực hoài nghi lựa chọn anh trở thành chủ nhân Hiên Viên Kiếm có phải chính xác không.

Tề Nhạc tức giận nói:

- Anh cho rằng tôi nguyện ý cho anh tuyển tôi à! Đây cũng quá hai ngày thôi, náo loạn cả buổi, chỉ có thời điểm lão nhân gia ngài cao hứng mới sẽ ra tay, bình thường coi như là tôi chết đi, anh cũng không quản, đúng hay không.

Hiên Viên Hồn không chút khách khí mà nói:

- Đúng! Dù sao anh chết tôi sẽ cùng Hiên Viên Kiếm tự hành trở lại bên trong Hiên Viên mộ, chờ đợi vị chủ nhân vị kế tiếp. Dùng thực lực anh bây giờ, cho dù đem hết toàn lực, tối đa cũng chỉ có thể sử dụng ra một nửa đệ nhất kiếm của Hiên Viên Bát Kiếm. Anh còn kém quá xa.

Tề Nhạc cả giận nói:

- Đến cùng tôi là chủ nhân của anh, hay anh là chủ nhân của tôi?

Hiên Viên Hồn hừ một tiếng, nói:

- Tuy rằng anh là chủ nhân, nhưng mà, thực lực anh bây giờ còn quá kém, căn bản không được tôi tôn kính. Huống chi, anh không được quên đối với Hiên Viên Kiếm mà nói, bản thân anh chính là dị số, nguyên bản anh thì không nên trở thành chủ nhân của Hiên Viên Kiếm. Hiện tại, muốn cho tôi tự nguyện giúp anh là không thể nào.

- Chỉ có dựa vào năng lực của mình thúc dục Hiên Viên Kiếm, mới có thể sử dụng một chút lực lượng của tôi. Chính anh tự xử lý đi, muốn điều khiển tôi thì anh cũng chỉ có cố gắng tu luyện mới được. Bất quá, theo tôi đoán chừng. Tuy rằng anh có được huyết mạch Kỳ Lân, còn là một Hắc Kỳ Lân, chỉ sợ anh đạt tới cấp bậc chín vân thì tối đa cũng chỉ có thể dùng thức thứ ba của Hiên Viên Bát Kiếm mà thôi.

Nghe xong Hiên Viên Hồn nói những lời này, Tề Nhạc ngược lại tỉnh táo lại, hỏi:

- Vậy nếu như tôi muốn phát huy ra uy lực của Hiên Viên Kiếm có đường tắt nào không? Thí dụ như, tôi bình thường rót vào nhiều năng lượng cho anh, đợi đến lúc phải cần thì anh phóng thích năng lượng trợ giúp tôi?

Hiên Viên Kiếm khinh thường mà nói:

- Anh cho tôi là cái gì? Dụng cụ lưu trữ năng lượng của anh sao? Tôi là linh hồn của Hiên Viên Kiếm. Muốn đem năng lượng rót vào cho tôi, cũng chỉ có lúc anh chính thức sử dụng Hiên Viên Kiếm mới có thể làm được, bình thường là không thể nào. Đường tắt đến cũng có một, bằng thực lực anh bây giờ, muốn sử dụng Hiên Viên Kiếm thì rất đơn giản.

Ánh mắt của Tề Nhạc sáng lên:

- Đơn giản? Vậy đường tắt là cái gì?

Hiên Viên Hồn cười hắc hắc, nói:

- Còn phải hỏi tôi sao? Kỳ Lân Các anh có năng lực uy hiếp đối thủ lớn nhất là cái gì? Chỉ cần anh dùng chung cực Kỳ Lân Tí thôi động, tôi đoán chừng dùng thực lực anh bây giờ, ít nhất cũng có thể dùng liền nhau ba kiếm, tương đương với là đem uy lực của chung cực Kỳ Lân Tí khuếch trương lớn hơn rất nhiều.

- Nếu như anh có thể đạt tới Hắc Kỳ Lân đỉnh phong, tái sử dụng chung cực Kỳ Lân Tí, nói không chừng có thể sử dụng đến kiếm thứ sáu của Hiên Viên Kiếm. Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán của tôi mà thôi, đến cùng có thể dùng được hay không còn phải xem mức độ năng lượng của anh như thế nào.

Tề Nhạc thế mới biết chính mình bị chơi xỏ, sử dụng chung cực Kỳ Lân Tí, vậy cùng tự sát còn có cái gì khác nhau, lập tức hắn cả giận nói:

- Nói như thế nào, tôi hiện tại cũng là chủ nhân của anh. Chẳng lẽ lúc trước anh cũng làm khó Hoàng Đế như vậy sao?

Hiên Viên Kiếm cười hắc hắc, nói:

- Không, đương nhiên không phải rồi. Bất quá, anh phải biết, Hoàng Đế hướng Hiên Viên Kiếm kính dâng linh hồn của mình, sau khi chết linh hồn cũng vĩnh viễn là kiếm hồn, có chút cùng loại với tôi. Nhưng mà, hắn lại chỉ có thể vĩnh viễn thủ hộ lấy Hiên Viên mộ.

- Chính là hình thức trả một cái giá lớn hắn mới có được năng lực sử dụng Hiên Viên Bát Kiếm đệ nhất kiếm. Đương nhiên, toàn bộ năng lượng của hắn trong vòng một ngày cũng chỉ có thể sử dụng ba lượt mà thôi, mà toàn bộ năng lượng thúc động, cũng có thể sử dụng một lần kiếm thứ hai.

555. Chương 551 : Hiên Viên Khát Máu. (3)

Chương 551: Hiên Viên khát máu. (3)

Tề Nhạc trợn mắt há hốc mồm mà nói:

- Anh là nói, lúc trước Hoàng Đế từ đầu đến cuối cũng chỉ sử dụng qua hai kiếm của Hiên Viên Kiếm đã hoàn thành sự thống trị vĩ đại chém giết Xi Vưu như vậy sao?

Hiên Viên Hồn ngạo nghễ nói:

- Anh cho rằng Hiên Viên Kiếm là cái gì? Hiên Viên Kiếm, chính là thần khí thiên thần lưu ở nhân gian, đừng nói là ở cái thế giới này cho dù trước mặt thiên thần, Hiên Viên Kiếm cũng là thần khí cường đại nhất. Muốn chính thức phát huy ra toàn bộ uy lực Hiên Viên Kiếm cũng chỉ có thiên thần mới có thể làm được. Kiếm thứ tám của Hiên Viên Kiếm thậm chí là có thể hủy diệt cái thế giới này. Anh cho rằng dễ dàng làm được điều này sao?

Thanh âm của Hiên Viên Hồn biến mất, Tề Nhạc cũng từ trong trao đổi tỉnh táo lại, khi hắn vừa mới hoàn hồn chợt nghe liên tiếp tiếng hoan hô như là sóng biển vang lên:

- Tham kiến Hoàng Đế bệ hạ. . .

Tề Nhạc trong lòng cả kinh lúc này mới phát hiện, không biết từ lúc nào Y Nhược, Văn Đình, Tuyết Nữ cùng với một người trung niên đều vây bên cạnh mình, mà tiếng hoan hô truyền từ từ bên dưới lên. Tất cả người Tộc Bạch đều quỳ bên trong lãnh địa của mình, hưng phấn hoan hô chính mình, thanh âm kia nghe rất rõ ràng.

Trong bộ lạc, lửa lớn đã bị Tuyết Nữ cải biến hiện tượng thiên văn thành mưa dập tắt.

Lúc này, trong bộ lạc mặc dù là một mảnh bừa bãi, nhưng mà trên mặt mỗi một người Tộc Bạch cũng tràn đầy hưng phấn tươi cười, cung kính quỳ trên mặt đất, rất nhiều người đều lệ rơi đầy mặt hướng chính mình cúng bái.

- Tề Nhạc!

Thanh âm Y Nhược đem Tề Nhạc từ trong lúc kinh ngạc tỉnh lại.

- Mẹ. Thế này là thế nào?

Tề Nhạc vô ý thức hỏi thăm.

Y Nhược mỉm cười, nói:

- Con đã trở thành anh hùng trong lòng họ, bọn họ đang cảm tạ con.

Tề Nhạc nói:

- Nhưng mà bọn họ đang hoan hô hai chữ Hoàng Đế.

Y Nhược bất đắc dĩ lắc đầu:

- Đứa nhỏ ngốc, con bây giờ là chủ nhân của Hiên Viên Kiếm, nương tựa theo Hiên Viên Kiếm hóa giải nguy cơ của bọn hắn. Lúc này, trong mắt Người Tộc Bạch, con chính là tân Hoàng Đế của bọn họ. Con chính là Hoàng Đế trong mắt của người Tộc Bạch.

Ánh mắt Tề Nhạc có chút ngốc trệ nhìn hết thảy những gì đang diễn ra trước mắt, Hiên Viên Kiếm phát uy, chính mình lại biến thành tân Hoàng Đế. Hết thảy giống như có lẽ đã vượt ra khỏi tưởng tượng cùng khống chế của mình, nên làm cái gì bây giờ.

Ánh mắt của trung niên nhân bên cạnh Y Nhược nóng bỏng nhìn Tề Nhạc:

- Thật tốt quá, cố gắng của bọn hắn không có uổng phí, Hiên Viên Kiếm rốt cục đã xuất thế. Chào vị anh hùng của chúng ta. Ta là Thanh Long Kim Nghê.

Tề Nhạc vội vàng hướng Thanh Long Kim Nghê hành lễ nói:

- Bộ lạc Tộc Bạch đã bị đả kích lớn như vậy, ngài là đại tế tự tại đây, nên dẫn đầu các tộc nhân thu thập tàn cuộc trước đã. Chúng ta cũng nên đi.

Thanh Long Kim Nghê kéo tay của Tề Nhạc lại vội la lên:

- Không, anh không thể đi ah! Ít nhất hiện tại không thể đi.

- Vì cái gì?

Thanh Long Kim Nghê nói:

- Trong mắt người Tộc Bạch, anh đã đã trở thành anh hùng của bọn hắn, nếu như anh bây giờ đi, hy vọng vừa mới dấy lên trong lòng đám người sẽ tan vỡ. Ta biết rõ các anh nhất định có việc phải đi làm, nhưng mà hãy dừng chân ở đây hai ngày rồi hãy đi. Hiện tại, anh đã là ủng hộ trên tinh thần duy nhất của người Tộc Bạch. Chỉ cần có anh ở đây thì người Tộc Bạch cũng không sợ hãi Tộc Cửu Lê nữa. Ở lại đi, dù là chỉ là hai ngày cũng được.

Nhìn ánh mắt tha thiết của Thanh Long Kim Nghê, Tề Nhạc không khỏi có chút do dự, đối mặt phía dưới nhiều người Tộc Bạch nhiều như vậy quỳ bái, hắn thật sự có chút không thích ứng, chỉ muốn rời đi. Nhưng mà Thanh Long Kim Nghê khẩn thiết cầu xin như thế, cùng với những người Tộc Bạch tha thiết phía dưới với ánh mắt khát vọng. Mình rốt cuộc có nên đi hay không đây?

Y Nhược tới sát bên cạnh Tề Nhạc thấp giọng nói:

- Lưu lại hai ngày đi, không ngờ con biết sử dụng uy lực của Hiên Viên Kiếm. Người Tộc Bạch hiện tại vừa mới chuyển sợ hãi thành đại hỉ. Ở thời điểm này đừng cho tâm tình của bọn họ thêm kích thích. Hai ngày sau, chờ tâm tình của bọn họ bình tĩnh trở lại, chúng ta lập tức liền rời đi, được chứ?

Ánh mắt của Y Nhược có chút khẩn cầu, Tề Nhạc còn có thể nói cái gì nữa, chỉ đành gật nhẹ đầu hướng Thanh Long Kim Nghê nói:

- Tiền bối, tôi không hy vọng bị quấy rầy, hãy cho tôi một gian phòng thanh tịnh, được chứ?

Thanh Long Kim Nghê đại hỉ, cao giọng nói:

- Người của Tộc Bạch nghe đây. Hoàng Đế vĩ đại của chúng ta đã đáp ứng tạm thời ở tại chỗ này, Thủ Hộ Giả con dân của người, hãy hoan hô người đi....

Nhìn người Tộc Bạch phía dưới hoan hô tung tăng như chim sẻ, trong lòng Tề Nhạc không khỏi thầm mắng Hiên Viên Hồn, nếu như không phải nó không có việc gì rỗi rãnh mà đi ra khoe khoang, cũng sẽ không gây ra động tĩnh lớn như vậy. Dùng thực lực của mình, mấy đầu hung thú cùng những người Tộc Cửu Lê cũng hoàn toàn có thể đối phó được. Bất đắc dĩ lắc đầu, dưới sự dẫn dắt của Thanh Long Kim Nghê hướng lãnh địa Tộc Bạch hạ xuống.

Bên trong thanh âm hoan hô của người Tộc Bạch, bốn người Tề Nhạc được Thanh Long Kim Nghê dẫn tới một tòa mộc phòng hoàn hảo trong bộ lạc. Sau đó hắn lại phân phó các chiến sĩ Tộc Bạch vây nhà gỗ lại tránh có người tới quấy rầy.

Chờ Thanh Long Kim Nghê mới vừa vào gian phòng, Y Nhược không thể chờ đợi được mà hỏi:

- Đã xảy ra chuyện gì, người của Tộc Cửu Lê lại đột nhiên hướng Tộc Bạch phát động công kích? Hơn nữa thế tới còn hung mãnh vô cùng, còn cho hung thú đến cuốn lấy anh, hiển nhiên là sớm có dự mưu.

Sắc mặt Kim Nghê trầm xuống, hắn nói:

- Tôi cũng không rõ ràng lắm, khi bọn hắn công kích không có chút dấu hiệu nào. Bên trên bình nguyên có

Lúc này, Tề Nhạc cũng cảm thấy ánh mắt bất thiện của Văn Đình phía sau lưng mình. Nhưng Bạch Trữ lại phảng phất không có cảm giác được cái gì, nàng nhìn thật kỹ Tề Nhạc lúc này mới thối lui ra khỏi gian phòng.

Thanh Long cười ha ha nói:

- Sao hả Tề Nhạc, anh xem đệ nhất mỹ nữ của Tộc Bạch chúng ta thế nào?

Tề Nhạc sợ Văn Đình lại hiểu lầm, chặn lại nói:

- Rất đẹp, xác thực không hổ là đệ nhất mỹ nữ của Tộc Bạch. Nàng có lẽ đã lập gia đình a.

Thanh Long lắc đầu nói:

- Đương nhiên không có, Bạch Trữ vào tuổi này xác thực có lẽ lập gia đình, bất quá, nàng một mực hy vọng mình có thể gả cho một vị anh hùng. Tề Nhạc ah! Vừa rồi ta nghe ngươi nói ngươi là hậu nhân của Kỳ Lân cùng nhân loại lập tức sinh ra một cái ý nghĩ, ta biết rõ các ngươi nóng lòng ly khai, cũng không nên ngăn trở, không biết có một thỉnh cầu nho nhỏ ngươi có thể hay không đáp ứng.

Trong lòng Tề Nhạc vui vẻ, thầm nghĩ, chỉ cần ngươi không lưu ta lại thì không có vấn đề, lập tức gật nhẹ đầu nói:

- Thanh Long tiền bối, mời nói.

Thanh Long Kim Nghê mỉm cười nói:

- Là như vậy, vừa rồi ta nghe anh nói, Kỳ Lân chỉ cần phát sinh quan hệ cùng bốn nhân loại sẽ có khả năng cho ra đời thế hệ sau. Đã nói như vậy, trên người của anh cũng có huyết mạch Kỳ Lân, lại là Hắc Kỳ Lân xuất sắc nhất. Anh nhìn xem có thể lưu lại chủng loại cho Tộc Bạch cho chúng ta hay không? Nếu như anh đáp ứng thì ta cam đoan có thể thuyết phục Bạch Trữ, sau đó lại từ Tộc Bạch tuyển ra ba nữ hài tử xinh đẹp nhất cùng anh tiến hành, hy vọng có thể đản sinh ra hi vọng Kỳ Lân khác. Cũng lưu lại một chút hi vọng cho Tộc Bạch.

Thanh Long Kim Nghê nói rất tự nhiên, một bên Y Nhược cũng không có kinh ngạc quá nhiều, nhưng hắn những lời này lại làm cho Tề Nhạc, Văn Đình cùng Tuyết Nữ đồng thời chấn động:

- Cái gì? Thanh Long tiền bối. Tôi không nghe lầm chứ. Ngài, ngài là nói muốn mượn chủng loại?

Nghe Kim Nghê nói để cho mình đồng thời cùng bốn mỹ nữ Tộc Bạch phát sinh quan hệ. Nếu như nói cảm giác động tâm thì tuyệt đối không có khả năng, huống chi trong đó còn có Bạch Trữ để lại cho hắn ấn tượng rất sâu. Nhưng mà, Tề Nhạc càng quan tâm tới cảm giác của Văn Đình, không đợi Văn Đình đang có cảm xúc bất ổn phía sau, hắn quả quyết nói:

- Không, đây tuyệt đối không được. Tôi sao có thể hại cả đời của bốn vị cô nương chứ?

Kim Nghê sững sờ nói:

- Chuyện này làm sao lại là làm hại? Anh thân là thành viên của Kỳ Lân nhất tộc, đồng thời lại có được Hiên Viên Kiếm, là người thừa kế của Hoàng Đế. Có thể cùng anh phát sinh quan hệ, đó là vinh hạnh lớn nhất của các nàng. Bất luận là thần thú chúng ta hay là trong nhân loại đều là chuyện bình thường. Có cái gì không được chứ? Chẳng lẽ là anh chướng mắt thiếu nữ Tộc Bạch chúng ta sao?

- Tộc Bạch cùng Tộc Thổ không giống nhau, trong tứ tộc của nhân loại thì mỹ nữ của Tộc Bạch cùng Tộc Nguyệt chúng ta rất nhiều. Hơn nữa nữ hài tử của Tộc Bạch có đặc điểm lớn nhất là làn da rất đẹp, non mịn như sữa tươi, điều này thì nữ hài tử nhân loại của các tộc khác kém rất xa, vì thế cũng không tính là làm nhục anh đâu.

Nhìn nộ khí trên mặt Kim Nghê dần dần lên cao, Tề Nhạc cũng không biết nên giải thích thế nào cho tốt. Xác thực tại thời kỳ Viễn Cổ Cự Thú, ngay cả một nữ nhân đều có thể đồng thời có hai cái trượng phu, nam nhân cường đại có nhiều thê tử hiển nhiên cũng rất bình thường. Nhưng mà, chính mình cũng không phải thuộc về thời đại này!

Huống chi, Thanh Long đang nói trước mặt Văn Đình, đây không phải làm cho mình mâu thuẫn nội bộ sao?

Văn Đình chậm rãi đi đến bên người Tề Nhạc, sắc mặt của nàng nhìn có vẻ rất bình tĩnh, nhưng ánh mắt lại dị thường thâm trầm, nhìn về phía Tề Nhạc, nói:

- Nếu như anh nguyện ý, em không sao cả, dù sao đây là chuyện của anh.

Không sao cả? Nữ nhân nói không sao cả ý tứ chỉ có một, đó chính là tuyệt đối không được.

Mà nhìn Văn Đình trước mặt thâm trầm như nước, Tề Nhạc chặn lại nói:

- Đình Đình, em đừng hiểu lầm ah! Anh không phải là đã cự tuyệt sao?

Văn Đình nhếch miệng, nói:

- Em còn không biết trong lòng anh nghĩ như thế nào hay sao? Vừa chứng kiến cô nương Tộc Bạch người ta, anh cũng đã động tâm. Hiện tại cơ hội tốt như vậy, anh ngàn vạn đừng buông tha ah! Nếu không rất đáng tiếc. Đây chính là cả một rừng hoa đó.

- Cái này...

Tề Nhạc nhìn Văn Đình, trong lòng thầm oán. Đây không phải thịt đưa tới miệng còn từ chối sao.

Thanh Long Kim Nghê nhìn Văn Đình nhíu nhíu mày, nói:

- Khí tức trên thân vị cô nương này có vẻ kỳ quái, giống như là hung thú.

Văn Đình vốn đối với thần thú cũng không có gì ác cảm, nhưng duy chỉ có Kim Nghê trước mắt là tràn đầy nộ khí. Nàng xoay người lại không chút khách khí mà nói:

- Con mắt nào của ngươi nói ta là hung thú hả?

Kim Nghê cũng không nghĩ tới nàng đột nhiên sẽ trở nên như vậy, bị nàng trách cứ liền sửng sốt một chút. Phải biết, Thanh Long Kim Nghê cũng là một trong Tứ đại thủ hộ thần thú, địa vị trong thần thú phi thường cao, bị một nữ hài tử quát lớn, sắc mặt của hắn lập tức trở nên có chút khó coi:

- Trên người của cô có khí tức hung thú không cách nào che dấu, còn cần dùng mắt để xem sao?

558. Chương 554 : Tả Hữu Hỗ Bác. (2)

Chương 554: Tả hữu hỗ bác. (2)

Văn Đình hừ một tiếng nói:

- Đương nhiên phải xem, trừng lớn ánh mắt của ngươi nhìn cho rõ đi.

Nàng tiến lên trước một bước, hồng sắc quang mang nhàn nhạt xoay tròn quanh thân thể, hào quang dần dần lóe sáng. Một cái hư ảnh cái cự đại bỗng nhiên xuất hiện sau lưng nàng, hư ảnh đó có bộ dáng Hỏa Kỳ Lân. Văn Đình nguyên thân là hỏa lân hồ, dưới sự khống chế tận lực của nàng, hỏa lân hồ kéo rủ xuống ở sau lưng nàng. Từ vị trí của Thanh Long Kim Nghê, vừa vặn chỉ có thể nhìn ra bộ dáng của Hỏa Kỳ Lân.

Kim Nghê chấn động:

- Cô, cô là Hỏa Kỳ Lân. Ah, thực xin lỗi, vừa rồi ta nói lỡ lời.

Ngay cả Y Nhược cũng bị biểu hiện của Văn Đình càng hoảng sợ, Hỏa Kỳ Lân? Nhưng mà khí tức trên thân nàng rõ ràng không phải khí tức Kỳ Lân thuần khiết a!

Văn Đình lãnh đạm nói:

- Tề Nhạc là trượng phu của tôi. Không có sự cho phép của tôi, hắn không có khả năng cùng bất kỳ nữ nhân nào phát sinh quan hệ. Tôi muốn giữ gìn trượng phu của tôi, cũng giữ gìn tôn nghiêm của mình. Xin lỗi Thanh Long tiền bối, hắn không có khả năng làm sự tình cẩu thả như vậy.

Thanh Long Kim Nghê tuy rằng chứng kiến Văn Đình có được khí tức Kỳ Lân nhưng không chịu buông tha nói:

- Nhưng mà, loại chuyện này là do bản thân Tề Nhạc đến quyết định. Hỏa Kỳ Lân, cô không có quyền ngăn cản lựa chọn của Tề Nhạc. Cô phải hiểu được, đây đối với nhân loại cùng thần thú cùng chúng ta có một ý nghĩa trọng đại. Một khi Tề Nhạc cùng người Tộc Bạch sinh ra hậu đại, cho dù không thể trở thành Kỳ Lân chính thức cũng trở thành cường giả của nhân loại.

- Đối với phát triển của Tộc Bạch tất nhiên có rất nhiều chỗ tốt. Thần thú chúng ta hiện tại cùng hung thú đối kháng một mực vẫn rơi vào yếu, phát triển nhân loại là một trong mục tiêu trọng yếu của là của chúng ta. Tề Nhạc, hy vọng anh có thể đáp ứng đề nghị của ta. Đối với anh mà nói cũng không có gì tổn thất ah! Bốn thân thể xử nữ Tộc Bạch chẳng lẽ còn không thể để cho anh thoả mãn sao?

- Ngươi. . .

Trong mắt Văn Đình lóe lên tia sáng, một lần nữa trở lại nhìn Tề Nhạc, không nói gì cả. Tề Nhạc là lần đầu tiên chứng kiến Văn Đình có vẻ mặt như thế. Âm thầm thè lưỡi, hắn vừa cùng Văn Đình xác lập quan hệ. Nàng đối với chính mình cùng những nữ nhân khác tựa hồ không thế nào can thiệp, nhưng theo thời gian càng ngày càng dài cùng một chỗ với nàng, nàng tựa hồ cải biến một chút. Dục vọng độc chiếm đối với chính mình càng ngày càng mạnh hơn. Nhất là sau khi đi vào thời kỳ Viễn Cổ Cự Thú thì càng thêm ghen tuông hơn.

Lắc đầu, Tề Nhạc nói:

- Thanh Long tiền bối, ngài cũng đừng để cho tôi phải khó xử. Tôi hiện tại còn chưa đạt tới trạng thái đỉnh phong Kỳ Lân, rất khó cho nữ hài tử thụ thai. Đã như vầy, tôi cần gì phải hủy hoại thân thể thuần khiết của các cô nương Tộc Bạch.

Nghe Tề Nhạc vừa nói như vậy, Thanh Long cũng dễ dàng tiếp nhận một chút. Xác thực năng lực thụ thai của Kỳ Lân rất kém cỏi, nếu không số lượng của Kỳ Lân nhất tộc cũng sẽ không càng ngày càng ít. Thấy Tề Nhạc kiên trì không đáp ứng, mà vẻ mặt của Văn Đình có bộ dáng tràn đầy nộ khí, hắn cũng đành phải bất đắc dĩ thở dài một tiếng, nói:

- Đã như vầy, quên đi a. Ta đi an bài thông tri các tộc nhân loại khác về chuyện của Tộc Cửu Lê.

Nói xong, hắn quay người đi ra khỏi gian phòng.

Thanh Long đi rồi, ánh mắt của Văn Đình dần dần trở nên nhu hòa, nhìn vẻ mặt vẻ bất đắc dĩ Tề Nhạc, nàng tiến lên giữ chặt tay của hắn, thấp giọng nói:

- Tề Nhạc, có phải em quá bá đạo hay không?

Tề Nhạc ôm vòng eo mảnh khảnh của Văn Đình ôn nhu nói:

- Không, đương nhiên không phải, dù em không ở đây anh cũng không thể làm vậy.

Y Nhược đi tới, cười khổ nói:

- Tề Nhạc, có lẽ bởi vì các con cũng không phải là người thuộc về thời đại này, vì thế không hiểu rõ lắm phong tục nơi này. Kỳ thật, không chỉ là con, chỉ cần là cường giả, hơn nữa tại điều kiện tiên quyết không tổn thương người khác phái. Đến bất kỳ một địa phương nào đều rất có thể đưa ra loại thỉnh cầu này.

- Nhất là nam giới, các ngươi cũng không cần trách Thanh Long, Tộc Bạch những năm này thực lực thật vất vả mới tăng cường một ít, hôm nay chiến một trận lại tổn thất thảm trọng, cũng khó trách hắn bức thiết hy vọng có thể trợ giúp Tộc Bạch trở nên cường đại hơn.

Tề Nhạc gật nhẹ đầu, nói:

- Con có thể hiểu được mà. Nhưng mà, mẹ, loại chuyện này sao con có thể đáp ứng chứ? Dù sao, nhân sinh thời đại của chúng con hoàn toàn bất đồng cùng thế giới quan của thời đại các người.

Tiến lên vài bước, Tề Nhạc lôi kéo Văn Đình cung kính hành lễ hoàn toàn phát ra từ nội tâm:

- Xin chào ngài. Vương của Thần Thú tôn kính.

Hắc Kỳ Lân mỉm cười, nói:

- Không cần đa lễ, tên của ta gọi là Mặc Hỏa. Bên trong Hắc Kỳ Lân chúng ta đều dùng danh tự là họ Mặc. Bất quá đặc thù giống như con có bốn loại năng lực, danh tự cũng không thể ít hơn năm chữ.

Nghe lời nói của Hắc Kỳ Lân Mặc Hỏa có chút ẩn dấu, Tề Nhạc không khỏi mỉm cười, nói:

- Tôi đây nếu sanh ra ở thời đại này của các người chỉ sợ sẽ được đặt tên là Mặc Tứ Vân a.

Thân thể cực lớn của Mặc Hỏa có chút lười biếng, ánh mắt chuyển hướng nhìn Y Nhược nói:

- Chuyện tình của Tộc Cửu Lê ta đã nghe nói. Nếu như không phải là vì chờ đám các nàng, nói không chừng ta đã ra ngoài một chuyến. Sự kiện kia nàng đã nói cho Tề Nhạc biết rồi chứ?

Y Nhược nhìn Tề Nhạc rồi gật nhẹ đầu nói:

- Tề Nhạc đã đáp ứng giúp chúng ta. Hắn có Hiên Viên Kiếm hộ thể, chắc có lẽ không có vấn đề gì.

Mặc Hỏa thở dài một tiếng, nói:

- Tề Nhạc, nếu có lựa chọn khác thì tuy rằng chúng ta cũng không thuộc về cùng một thời đại, ta cũng không hy vọng con mạo hiểm. Nhưng mà, vì hưng suy của thần thú nhất tộc lại không thể không thỉnh cầu con. Hy vọng con có thể hiểu được.

Nghe Mặc Hỏa nói xong, sắc mặt Văn Đình không khỏi đại biến, nàng dùng sức nắm chặt tay của Tề Nhạc vội vàng hỏi:

- Tề Nhạc, anh đã đáp ứng đám người họ cái gì, vì cái gì không có nói cho em biết.

Tề Nhạc chặn lại nói:

- Không có gì, chỉ là một chút trợ giúp đối với thần thú mà thôi.

- Không, không đúng. Nếu như chỉ là đơn giản trợ giúp thì sao lại nguy hiểm tới tính mạng. Tề Nhạc, anh gạt em.

Văn Đình khẩn trương nhìn Tề Nhạc tới nỗi không thể diễn tả bằng ngôn ngữ. Ở thời đại này, Tề Nhạc có thể nói là người duy nhất nàng có thể dựa vào, đồng thời cũng là nam nhân nàng yêu nhất. Đã có kinh nghiệm chung cực Kỳ Lân Tí lúc trước, nàng thật sự không muốn Tề Nhạc lại chịu đựng bất kỳ nguy hiểm nào.

Chính Tề Nhạc không biết nên giải thích Văn Đình như thế nào thì một đạo hồng sắc quang mang nhàn nhạt đột nhiên từ trong miệng Mặc Hỏa phụt lên. Trong lòng Tề Nhạc cả kinh, vừa muốn ngăn cản, lại bị một cỗ sức mạnh không cách nào chống cự đẩy lui lại.

Chênh lệch của chín vân cùng sáu vân thật sự quá lớn, huống chi bản thân Mặc Hỏa cũng là Hắc Kỳ Lân, lúc này thực lực của hắn căn bản là không cách nào chống lại.

Quang mang màu đỏ hoàn toàn bao phủ ở bên trong thân thể của Văn Đình, dưới ánh mắt tràn ngập kinh ngạc, thân thể Văn Đình chậm rãi mềm nhũn xuống.

Tề Nhạc kinh sợ hô to:

- Ngươi làm gì vậy?

Vân lực trong cơ thể phi tốc vận chuyển, năng lượng bành trướng rất nhanh vây quanh thân thể của hắn phát ra. Giờ khắc này, hắn đầu tiên nghĩ đến đúng là Hiên Viên Kiếm, chỉ sợ cũng chỉ có Hiên Viên Kiếm mới có thể cùng Vương của Thần Thú cùng trước mặt chống lại.

Mà Tuyết Nữ ở sau lưng Văn Đình nhẹ nhàng bay lên, quang mang màu xanh da trời sáng bên trên thân thể nàng. Chỉ có điều trước mặt Hắc Kỳ Lân hỏa thuộc tính, băng năng lực và phong năng lực của nàng có thể phát huy ra bao nhiêu tác dụng cơ chứ?

- Đừng nóng vội, con của ta, ta cũng không có ác ý gì.

Mặc Hỏa ôn hòa nói.

Tề Nhạc ôm thân thể mềm mại của Văn Đình vào trong ngực, dùng tinh thần lực của mình dò xét lấy thân thể của nàng, hắn phát hiện, nguyên nhân là Văn Đình chính thức hôn mê bởi vì có một cỗ hỏa năng lượng khổng lồ đang chậm chạp vận chuyển kinh mạch toàn thân nàng.

Mặc Hỏa nói:

- Trên người đứa nhỏ này cũng có huyết mạch của Kỳ Lân chúng ta, đồng thời, thuộc tính của nàng cũng giống thuộc tính của ta. Lần đầu gặp mặt, ta tặng nàng một phần lễ vật, coi như hồi báo sự kiện kia của thần thú chúng ta. Con không cần sốt ruột, chỉ cần đem nàng thu vào Kỳ Lân Châu, bảy bảy bốn mươi chín ngày sau, chỉnh thể hỏa năng lực của nàng sẽ có một bước tiến mới.

- Sau này sẽ càng dễ dàng khống chế hơn, đồng thời nàng cũng mới có thể sử dụng được năng lực Hỏa Kỳ Lân mới. Đây là ta căn cứ huyết mạch Kỳ Lân của nàng mà ban cho, ta nghĩ đối với nàng sau này có một chút có một chút trợ giúp.

563. Chương 559 : Vương Của Thần Thú. (3)

Chương 559: Vương của Thần Thú. (3)

Thông qua dò xét năng lượng trong cơ thể Văn Đình, Tề Nhạc biết rõ Mặc Hỏa cũng không có nói dối. Hỏa năng lượng tuy rằng phi thường khổng lồ, nhưng cũng không có ác ý gì, trong quá trình kinh mạch trong cơ thể Văn Đình vận chuyển, thân thể của nàng dần dần hấp thu lấy.

Chỉ là tốc độ đó phi thường chậm chạp, đồng thời hỏa năng lượng đang hấp thụ cũng phi thường chậm chạp dần dần áp súc hỏa năng lượng nguyên bản trong thân thể nàng.

Giống như lúc chính mình tu luyện chiết xuất ra vân lực xác thực cần một thời gian để hoàn thành quá trình thoát thai hoán cốt này.

Hào quang lóe lên, Tề Nhạc đem Văn Đình thu vào bên trong Kỳ Lân Châu của mình, vừa thấy mặt Mặc Hỏa đã đưa cho chính mình một phần đại lễ, hiển nhiên là vì tăng thêm quyết tâm kiên định cho mình đi làm sự kiện kia. Đồng thời cũng lấy lòng của mình, trước đó Văn Đình lo lắng ngăn cản lúc này cũng biến mất theo nàng, có thể nói là một công ba việc. Dùng năng lượng tinh khiết của Kỳ Lân để đổi, mình cũng không tính là phải chịu thiệt.

- Mặc Hỏa tiền bối, tôi không biết có nên cám ơn ngài hay không.

Nhìn Hắc Kỳ Lân thân thể cực lớn ở trước mặt, ánh mắt của Tề Nhạc trở nên phi thường bình tĩnh, đây là một cái thói quen của hắn. Một khi Tề Nhạc tiến hành suy nghĩ thì đó thường là lúc hắn bình tĩnh nhất.

Mặc Hỏa cười nhạt một tiếng, nói:

- Con không cần cảm tạ ta, so với những chuyện con làm với thần thú nhất tộc chúng ta thì đó căn bản chẳng tính là gì. Người bạn này của ngươi đã bị khí tức Luyện Yêu hũ quấy rối, để nàng tiến vào Kỳ Lân Châu sẽ có lợi hơn nhiều.

Tề Nhạc nói:

- Mặc Hỏa tiền bối, thỉnh cầu của các người tôi đã đáp ứng thì tuyệt đối sẽ không đổi ý. Hiện tại, ngài có thể nói cho tôi biết vị trí của Côn Lôn Kính trước, sau khi tìm được Côn Lôn Kính, tôi liền sẽ thực hiện lời hứa của mình.

Mặc Hỏa nói:

- Đều là Kỳ Lân, chúng ta nhất định sẽ tín nhiệm con. Nếu không cũng sẽ không đưa ra thỉnh cầu như vậy. Côn Lôn Kính ở trên Côn Lôn Sơn cách nơi này hơn ba vạn dặm. Côn Lôn Sơn cũng bởi vì nó mà có danh tự đó. Bất quá, muốn chính thức đạt được Côn Lôn Kính chỉ sợ phi thường khó khăn.

- Tựa như Luyện Yêu hũ, ta biết rất rõ ràng nó ở bên trong ngọn núi lớn này, nhưng mà bất luận ta cố gắng đi tìm cỡ nào cũng thủy chung không có tìm được địa phương cụ thể mà nó ẩn dấu. Con có thể có được Hiên Viên Kiếm, chứng minh vận khí của con rất tốt. Vận khí thứ này mặc dù có chút hư vô mờ mịt, nhưng đôi khi vận khí phi thường trọng yếu.

- Hy vọng con có thể thành công! Con không cần lo lắng tìm không thấy Côn Lôn Sơn, lúc con rời đi, ta sẽ để lại lạc ấn vào trí nhớ của con lộ trình đi tới Côn Lôn Sơn. Nương tựa theo trí nhớ của con con có thể đơn giản tìm kiếm được sự hiện hữu của nó. (lạc ấn: dấu vết khó phai)

Tề Nhạc gật nhẹ đầu nói:

- Vậy là tốt rồi. Mặc Hỏa tiền bối, tôi tới gặp ngài mục đích chỉ muốn hỏi tung tích hạ lạc của Côn Lôn Kính, hiện tại đã biết thì chúng tôi cũng nên rời đi.

Thân thể cực lớn của Mặc Hỏa giật giật nói:

- Đừng nóng vội, Kỳ Lân nhất tộc chúng ta còn chưa bao giờ có tình huống hai Hắc Kỳ Lân đồng thời xuất hiện. Tuy rằng con cũng không phải là thuộc về thời đại này, nhưng chúng ta dù sao cũng là huyết thống thân cận nhất, tìm kiếm Côn Lôn Kính cũng chiếm không ít thời gian, chúng ta tâm sự một chút được chứ?

Tề Nhạc nhìn Mặc Hỏa, từ trên người Mặc Hỏa, hắn cảm thấy khí tức trưởng lão thân thiết. Thoáng do dự một chút, Tề Nhạc gật nhẹ đầu.

Mặc Hỏa hướng Y Nhược nói:

- Nàng mang theo vị cô nương này đi ra ngoài một chút đi, Thương Sơn này bởi vì không có hung thú quấy rối, các loại linh thảo rất nhiều, đối với tu vi của vị cô nương này có chỗ tốt không nhỏ. Để cho ta cùng Tề Nhạc nói chuyện với nhau một chút.

Y Nhược gật nhẹ đầu, mà ánh mắt của Tuyết Nữ lại rơi vào người Tề Nhạc, tuy rằng nàng không giống biểu hiện của Văn Đình nhưng trong mắt vẫn có sự lo lắng tồn tại.

Tề Nhạc hướng Tuyết Nữ gật nhẹ đầu, ra hiệu nàng đi theo Y Nhược, Tuyết Nữ lúc này mới không nhìn hắn mà nói:

- Cha, vậy người nhanh một chút. Tôi không thích cảm giác ở nơi này.

Năng lượng thuộc tính của nàng chủ yếu là băng, mà trong huyệt động này khắp nơi đều tràn ngập năng lượng hỏa thuộc tính Hắc Kỳ Lân, nàng thích mới là lạ.

Y Nhược mang Tuyết Nữ đi, Mặc Hỏa nâng lên chân trước của mình chỉ chỉ một khối cự thạch trước mặt nói:

- Tề Nhạc, con ngồi xuống đi. Chúng ta nói chuyện một lúc.

Tề Nhạc đi đến tảng đá ngồi xuống, ngay trước mặt hắn là Mặc Hỏa có thân thể hùng tráng như một tòa núi nhỏ. Đây là Vương của Thần Thú ah!

Tồn tại cường đại nhất trong Thần thú. Đồng thời ở bên trong thân thể khổng lồ kia của hắn cũng chảy xuôi huyết mạch cũng giống như mình. Cảm giác thân thiết này khiến cho lòng đề phòng của Tề Nhạc đối với Mặc Hỏa trở nên càng ngày càng ít rồi.

Mặc Hỏa thở dài một tiếng.

- Từ khi con xuất hiện, ta vẫn để cho Y Nhược đem tin tức của con không ngừng truyền đến. Nghe nàng nói lại thuộc tính cùng năng lực của con cùng với quá trình về sau đạt được Hiên Viên Kiếm, ta thiệt tình cảm thấy kiêu ngạo vì con. Sự xuất hiện của con, cũng mang cho chỉ dẫn truyền thừa của Kỳ Lân nhất tộc chúng ta sau này.

- Con có lẽ cũng biết, Kỳ Lân muốn sinh sôi nảy nở hậu đại thật sự quá khó khăn. Tuy rằng đời sau chúng ta, số lượng Kỳ Lân có mười người, nhưng mà với tư cách Vương của Thần Thú nhất tộc, chúng ta lại thủy chung là mục tiêu của hung thú. Chờ những hài tử kia sau trưởng thành, chúng tất nhiên sẽ phải vùi đầu vào trong chiến đấu, có bao nhiêu người có thể thành công sinh sôi nảy nở hậu đại, bây giờ còn rất khó nói.

Mà chúng ta Kỳ Lân của thế hệ này cũng đều tiếp cận tới giới hạn của tánh mạng. Có lẽ, thật sự không được bao lâu thời gian nữa Kỳ Lân nhất tộc sẽ hoàn toàn biến mất.

Nói tới chỗ này, trong lời của hắn mang theo một cỗ khí tức bi thương, cũng không có bất kỳ cảm giác oán hận nào, chỉ thuần túy là bi thương mà thôi.

Tề Nhạc không có nói chen vào, chỉ im im lặng lặng nghe Mặc Hỏa nói tiếp.

- Vương của Hung Thú thế hệ này xuất hiện khiến thần thú chúng ta lâm vào tình trạng thống khổ giãy dụa. Đúng vậy, có lẽ con rất khó tin tưởng. Nếu như dùng một từ hợp thành để hình dung tình cảnh thần thú hiện tại thì thống khổ giãy dụa là thích hợp nhất.

- Bất quá trên Viêm Hoàng đại địa này, nguyên bản thần thú cùng hung thú từng người chiếm cứ lấy hai phần năm lãnh địa, đại bộ phận thần thú chúng ta chiếm cứ lãnh địa còn muốn nhiều hơn một chút. Một phần năm là do trung lập thú cùng một ít chủng tộc khác chiếm cứ lấy, thí dụ như nhân loại các con. Mà chủng loại từ một vạn năm trước bắt đầu phát sanh biến hóa. Cũng chính là từ khi đó bắt đầu, thần thú ngày càng xuống dốc, phong quang ngày xưa đã không còn. Mà nguyên nhân làm cho những chuyện này phát sinh chính là Vương của Hung Thú.

564. Chương 560 : Vương Của Thần Thú. (4)

Chương 560: Vương của Thần Thú. (4)

Tề Nhạc nói:

- Ngài đang nói là Ngưu Ma Vương sao?

Mặc Hỏa gật nhẹ đầu, nói:

- Đúng vậy, chính là hắn. Vương của Hung Thú xuất hiện như thế nào thì phải tìm hiểu từ một vạn năm ngàn năm trước rồi. Tuy rằng ta cũng không biết Vương của Hung Thú trước kia cường đại đến cỡ nào, nhưng mà có thể khẳng định là, trước khi hắn trở thành Vương của Hung Thú thì chẳng qua là một hung thú bình thường mà thôi. Khi đó, tu vi của hắn có lẽ vẫn chưa tới vạn năm. Hơn nữa tuyệt đối không phải thượng vị hung thú. Nhưng mà tại một vạn năm ngàn năm trước, một chuyện đáng sợ đã xảy ra.

Nói tới chỗ này, Mặc Hỏa ngừng lại, trong hai mắt cực lớn tràn đầy vẻ ảm đạm.

Tề Nhạc bị Mặc Hỏa khơi gợi lên hứng thú, hắn truy vấn:

- Đến tột cùng chuyện gì xảy ra, ngay cả Vương của Thần Thú ngài cũng cảm giác được sợ hãi.

Thân thể cực lớn của Mặc Hỏa giật giật, trong ánh mắt phóng xuất ra một mảnh quang mang nhàn nhạt, nói:

- Nhắm mắt lại, ta sẽ cho con thấy được những gì xảy ra lúc đó. Đây là hình ảnh truyền thừa vương giả Kỳ Lân nhất tộc chúng ta.

Tề Nhạc mang theo tâm tình hiếu kỳ cùng nghi ngờ, hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Chung quanh thân thể của Tề Nhạc xuất hiện những luồng sóng năng lượng tựa hồ là tới từ năng lượng của tinh thần lực, không đợi Tề Nhạc đi rõ ràng cảm thụ chân thực tồn tại của nó thì trong đầu đột nhiên xuất hiện một tia sáng.

Đó là một mảnh thảo nguyên rộng lớn, khắp nơi đều tràn đầy sinh cơ vô hạn, tựa như hắn đã tới nơi này, trong đầu xuất hiện mà đúng là thời kỳ Viễn Cổ Cự Thú.

Phần đông thần thú tụ tập trên đại thảo nguyên rộng lớn, rất nhiều chủng tộc thần thú Tề Nhạc chưa bao giờ thấy qua. Sở dĩ có thể xác định những Viễn Cổ Cự Thú này đều là thần thú là vì phía trước nhất chút ít thần thú này xếp thành một hàng tổng cộng hơn mười đầu Kỳ Lân hình thể cực lớn. Một vị ở trung tâm đúng là Hắc Kỳ Lân giống như Mặc Hỏa, chỉ có điều năng lượng trên người phát ra là Phong thuộc tính, hiển nhiên không phải là Mặc Hỏa.

Chúng thần thú đều im im lặng lặng đem ánh mắt nhìn vào không trung, ánh mắt nhìn mỗi một con thần thú đều phi thường ngưng trọng. Bọn họ tựa hồ đang đợi cái gì đó xảy ra.

Đột nhiên, hết thảy trước mắt lập tức phát sanh biến hóa, nguyên bản thiên địa nắng ráo sáng sủa đột nhiên thay đổi, góc nhìn từ các thần thú chuyển hướng không trung, một cái bóng đen một cái hình tròn chậm rãi trùng hợp cùng Thái Dương che đậy quang mang của Thái Dương.

Ngày nhật thực toàn phần? Chẳng lẽ tai nạn trong miệng Mặc Hỏa chính là ngày nhật thực toàn phần sao? Đây chỉ là hiện tượng thiên văn bình thường thôi mà! Chẳng lẽ đám người họ cho rằng thật sự có Thiên Cẩu Thực Nhật hay sao?

Rất nhanh, Thái Dương quang mang đã bị bóng đen hình tròn hoàn toàn che chặn, bầu trời tối xuống, chỉ có bóng đen hình tròn chung quanh, còn lưu lại một vòng kim quang nhàn nhạt, có thể cho thế gian một ít hào quang.

Ngay tại lúc Tề Nhạc cho rằng hết thảy sắp kết thúc, biến hóa tiếp theo xuất hiện, lại là một cái bóng đen hình tròn chậm rãi từ bên cạnh lướt ngang tới, đem kim sắc quang mang của Thái Dương chỉ còn le lói chặn hết, sau đó chậm rãi hợp lại với quang ảnh hình tròn.

Tiếng hít thở của các thần thú trở nên dồn dập. Bầu trời trở nên càng thêm hắc ám.

Bóng đen hình tròn tiếp tục xuất hiện, một cái tiếp một cái trùng hợp với những bóng đen thứ nhất. Mà quang mang của Thái Dương bị chúng che đậy thì trở nên càng ngày càng yếu ớt, đại địa cũng trở nên càng ngày càng hắc ám lên.

Đột nhiên, chung quanh hết thảy đều đen lại, một mảng lớn Ô Vân không hề báo hiệu xuất hiện giữa không trung. Thế giới trở nên hắc ám đột nhiên sáng lên trong tích tắc, ngay sau đó quang mang tia chớp lóe lên, tiếng sấm điếc tai nhức óc khiến cho Thiên Địa phải chấn động.

Từng đạo tia chớp liên tiếp xuất hiện, tia chớp bình thường thì không nói, nhưng nếu như nó toàn là một màu đỏ thì không phải là chuyện bình thường rồi. Tia chớp màu đỏ lóng lánh trên không trung như là máu tươi. Phát hiện phương hướng những tia chớp này rơi xuống đều tập trung ở vị trí cuối cùng của đại thảo nguyên.

Tiếng sấm cuồn cuộn làm cho chúng thần thú phủ phục trên mặt đất, ánh mắt đám người vừa rồi ngưng trọng thì lúc này tràn đầy sợ hãi. Tựa hồ tia chớp màu đỏ ở đằng kia không ngừng rơi xuống có một đoàn khí lưu màu đen nhàn nhạt xoay quanh bay lên, Tề Nhạc cũng không biết khí lưu màu đen kia đại biểu cho cái gì, nhưng mà trong lòng mơ hồ đoán được, đây mới là thứ đáng sợ mà Vương của Thần Thú Mặc Hỏa đã nói.

Quang ảnh lóe lên, toàn bộ hình ảnh biến mất, khí tức năng lượng thân thể thân thể Tề Nhạc cũng một lần nữa trở về bình thường. Tề Nhạc chậm rãi mở to mắt, hắn phát hiện Mặc Hỏa không đợi hắn đặt câu hỏi, đã mở miệng nói:

- Khi tia chớp huyết sắc kết thúc, ngay tại lúc này Vương của Hung Thú mang theo khí thế hung ác của Thiên Sát xuất hiện, hắn mang theo lực lượng vô cùng. Từ một khắc này bắt đầu hung tà chi khí lan tràn khắp Viêm Hoàng đại địa, nó nương tựa theo hung tà chi lực vô cùng cường hoành chinh phục tất cả hung thú, đã trở thành Vương của Hung Thú một đời mới.

- Dưới sự dẫn dắt của hắn, thần thú nhất tộc chúng ta tiến nhập thời đại cực khổ, một vạn năm nghìn năm tranh đấu, chúng ta chẳng những đánh mất ưu thế nguyên bản, càng bị đám người bọn hắn áp bách chỉ có thể chiếm một phần mười diện tích của Viêm Hoàng đại địa.

- Cứ theonĂ ⎡ ᵎ ⎀ vỦởụ̆ít ‖ n5hí Thᵡ huĭt

- Nhân loại? Nhân loại được thần thú trợ giúp, ngài cần gì phải lo lắng nữa.

Mặc Hỏa lắc đầu, nói:

- Không, không có đơn giản như con tưởng tượng đâu. Bất luận là thần thú chúng ta hay là hung thú đều không phải là một chủng tộc, chỉ có thể ở trình độ nhất định trợ giúp đám người. Mà khi con người cùng Tộc Cửu Lê chính thức phát sinh xung đột, chúng ta cũng chỉ sẽ phụ trợ, cũng không bởi vì bọn họ mà toàn lực ứng phó.

566. Chương 562 : Vũ Khí Hiện Đại Đến Viễn Cổ Cùng Thú Vương Truyền Kỹ. (2)

Chương 562: Vũ khí hiện đại đến Viễn Cổ cùng Thú Vương truyền kỹ. (2)

- Dù sao, chúng ta cùng hung thú cũng phòng bị lẫn nhau, lợi dụng nhân loại các tộc hoặc là Tộc Cửu Lê chế tạo bẫy rập đánh đối phương. Vì thế, thời đại này chúng ta có hai tầng diện, một cái là chúng ta cùng hung thú, cái khác thì là nhân loại các tộc cùng Tộc Cửu Lê.

- Kỳ thật, ta nghĩ cho con lưu lại, nguyên nhân chủ yếu là muốn cho con đi lãnh đạo nhân loại. Tuy rằng hiện tại nhân loại các tộc cộng lại không ít hơn Tộc Cửu Lê, nhưng mà con cũng đã thấy thân thể của Tộc Cửu Lê Nhân cường hãn đến cỡ nào. Một Tộc Cửu Lê nhân bình thường thậm chí có thể giết chết mười hoặc mười mấy nhân loại bình thường.

- Nếu như chiến tranh thật sự bạo phát, ta thấy tương lai nhân tộc rất u ám. Dù sao cũng không có người có bản lĩnh như Hoàng Đế. Con có trí tuệ hơn xa thời đại này, nếu có con lãnh đạo, không chỉ có thể bằng vào Hiên Viên Kiếm làm cho nhân loại quy tâm.. Đồng thời cũng có thể chống lại Tộc Cửu Lê.

Bởi vì vui sướng trước đó nói chuyện là trong đầu Tề Nhạc bắt đầu lung lay, trong đầu hắn linh quang đột nhiên lóe lên, trong lòng bay lên một cách nghĩ vô cùng lớn mật:

- Mặc Hỏa tiền bối. Lãnh đạo cố nhiên trọng yếu, nhưng mà, nếu như nhân loại có thể có được một ít vũ khí vượt xa quá thời đại này. Như vậy, ưu thế tại thân thể của Cửu Lê Tộc Nhân có lẽ có thể bị triệt tiêu đi.

Mặc Hỏa kinh ngạc nói:

- Ngươi là nói, chuẩn bị đem vũ khí thời đại kia của ngươi tới thời đại này sao?

Tề Nhạc cười hắc hắc, nói:

- Ta đúng là có ý nghĩ này, bất quá, điều này cũng phải chờ điều kiện tiên quyết là ta có thể có được Côn Lôn Kính phản hồi thời đại kia của chúng ta.

Con mắt cực lớn của Mặc Hỏa chớp chớp, không cho là đúng mà nói:

- Chỉ có vũ khí chỉ sợ không được a. Hiện tại nhân loại cùng thân thể Cửu Lê Tộc Nhân kém thật sự quá xa, chỉ sợ không phải vũ khí có khả năng đền bù đấy.

Trong mắt Tề Nhạc lóe ra quang mang tự tin nói:

- Vậy cũng phải nhìn xem đó là vũ khí cấp bậc nào. Nói mà không có bằng chứng cũng không được, như vậy đi, Mặc Hỏa tiền bối, chúng ta đi ra bên ngoài. Ta để cho ngài xem vũ khí thời đại kia của chúng ta có uy lực ra sao để ngài hiểu rõ ý của ta.

Hắn biết rõ, thân ở tại thời đại này các thần thú bọn họ đối với khái niệm vũ khí vẫn chỉ là cực hạn tại vũ khí lạnh mà thôi. Có lẽ, vũ khí lạnh trừ phi là thần binh lợi khí, nếu không xác thực không cách nào cải biến tuyệt đối hoàn cảnh xấu trên phương diện thân thể.

Nhưng mà chính mình muốn biểu hiện ra trước mặt Mặc Hỏa chỉ là vũ khí lạnh đơn giản như vậy sao?

Đương nhiên không. Lúc trước, chiến một trận trong nhà kho. Hắc Ám Quốc Hội bị chính mình tiêu diệt. Mà súng ống đạn được của đám người hồ ly Thánh Hỏa Giáo vẫn nằm trong Kỳ Lân Châu của chính mình.

J†+ /M i`QM; M°B i•K- ?„M pšM +ÁM +¦ +?9i HQ H„M; pB + KbM? +¦ [m€ bÈK ç2K p
+¦ ªM? ?QÎM; ;b ? v F?¬M;X

L?QM; K¨ i`ªB [m +˜M i?”M bmv M;?o i?b h L?¢+ M;?o ç M- imv `ˆM; pk F?Q M¦M
H¢M? F?¬M; #B i# Q M?B m- M?QM; K¨- +?QM? KbM? +mM; +'T +?d H¨ T?QÆM; T
T?QÆM; T?€T +? i¢QX Í # M i`QM; i?ÌB ç¢B M¨v- Km®M i¢Q ` pk F?Q M¦M; K¨ M
i? H¨K +?Q M?•M HQ¢B ç®B pÈB *Ym G h°+ bBM? ` €T +? M?'i ç`M? çQÊ+- M?
ªM? ?QÎM; iÈB bU +•M ç®B +O i?ÌB ç¢B M¨vX

L?bM iU iBM i`QM; K„i +O h L?¢+- J†+ >Ä ?SM; i?9 H M iB M;,

@ h®i- i ç•v pÈB +QM çB ` M;Q¨B t2KX

>²M; b„+ [m M; K M; M?¨M M?¢i H”T iS+ iW i` M M;QÌB J†+ >Ä ?QÈM; ` T?Q M
L?¢+ +?d +ªK i?'v iQ¨M i?•M tB i +?†iX JÈB ?Q K„i K°i +€B- F?¬M; ;B M +?mM;
;B”i KbM? T?€i ?B M- KbM? ç½ #` J†+ >Ä K M; ` F?ÄB ?mv i ç°M; çB p¨Q # M i`
/QÈB +?•M M9B h?QÆM; aÆMX

h?•M i? +U ç¢B +O J†+ >Ä # M M;QÌB h L?¢+ F?¬M; i?'v ç•m M[K¨ +?d +ÁM K°
M,K KQÆB im´BX J°i i?•M i`QÌM; #¨Q K¨m ç2M i`¨M ç–v F?Q iS+ M,M; HQÊM; #¨M?
M,M; HQÊM; ?bM? i?¨M?X E?m¬M K†i +QÆM; M;?` K¨ M? im'M- K€B i¦+ ?ÆB /¨B
M,M; HQÊM; ?Ä i?m°+ iQM? #ªM i?•M iU M?B M i?m HB K- imv `ˆM; ?mv M ?¦ i?¨
M?Q i? M¨Q #ªM i?•M pšM i?'v J†+ >Ä H¨ K°i + Q i?O i?•K #'i F?ª i`„+- ?„M ;BÆ
M?B M T?€i ` F?Q iS+ çO ç M;QÌB i +?9 wX

J†+ >Ä M?bM ` FBM? M;¢+ i`QM; K„i h L?¢+ i?b KdK +QÌB- M¦B,

@ æ•v H¨ i HoM? pU+ b m F?B i ç¢i iÈB +Ym p•M bBM? ` X h?m'M ;B M /B ç°M;
G•M- HoM? pU+ +O i iQÆM; ç®B ç†+ i?MX *kM; F?¬M; +–M bY /KM; p•M HU+ ç
?B M +kM; F?¬M; #B M K'iX .MM; i?•M i? +O i H¨K i`mM; i•K- i`QM; T?¢K pB ç
i? iMv w /B ç°M; ç M K¶B K°i +€B ;¦+ M?Ä- +kM; +¦ i? K M; i?2Q p”i i? p¨Q i`QM
X PÈ+ +?WM; K°i M;¼M M9B M?Ä +kM; +¦ i? X

h L?¢+ i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K M?bM J†+ >Ä - i?2Q ?„M M¦B M?Q p”v- +?ŠM; T?ªB
çªQ ?ªB b Q\

J†+ >Ä M?bM #° /€M; ;B”i KbM? +O h L?¢+ F?¬M; F?ÄB +QÌB K°i iB M;- M¦B,

@ æÊB +QM ç M +ªM? ;BÈB +Ym p•M ç²M; /¢M; +kM; b) +¦ çQÊ+ #´M K¢M; HoM? p
o•M >„+ E€ G•M- i M;?o #´M K¢M; HoM? pU+ +O +QM +QÌM; ç¢B ?ÆM +O i `'i
#B i K°i +?9i p pk F?Q M?Q HÌB +QM M¦B çBX "'i [m€- +¦ K°i +?9i pB + i Km®M M
pk F?Q M?Q HÌB +QM M¦B i?”i bU `'i +QÌM; ç¢B- M?QM; H¨ T?ªB H¨ +¦ i? `°M; F?
#ˆM; F?¬M; K¨ M¦B +?9i Qi pk F?Q +kM; F?¬M; +¦ w M;?o ;bX

h L?¢+ T?K+ ?²B iBM? i?–M H¢B- KdK +QÌB- i v T?ªB Î i`QÈ+ M;U+ E€ G•M *?•m F
K M; H¦2 ` - K°i +€B `QÆM; HÈM /¨B # i?QÈ+- `°M; # Kûi- + Q RK8 tm'i ?B M i¢
ç2K M?[M; b9M; ®M; ç¢M çQÊ+ M¨v i?m M?”T # M i`QM; E€ G•M *?•m- ç•v H¨ H–M
i`QÈ+ p®M Km®M i`ª H¢B +?Q >² Zm M; +MM; .`+? M- M?QM; p b m HB M iK+ +¦
K'i çB +?mv M M¨v- ?B M i¢B pW p†M H'v ` KQÊM ?Q ?B M T?”iX

J°i +QÈ+ ç€ p,M; ` M„T ?ÁK ` - H”T iS+ H° ` ç² p”i # M i`QM;X J°i `QÆM; b9M; ®
>„+ •K Zm®+ >°B ç†i ?¨M; ç m H¨ pk F?Q mv HU+ `'i HÈM- h L?¢+ ç½ iWM; t2K [m
b9M; M;„M- +ÁM H¢B ç m H¨ b9M; K€v ?¢M; M†M;X

>„M ç®B pÈB [m•M ;BÈB +kM; F?¬M; ?B m `ä H„K- +kM; F?¬M; #B i H¨ HQ¢B ;bX
+?Q +ÁM +¦ HUm ç¢M iQ #ˆM; M„K i vX L?[M; pk F?Q M¨v h?€M? >Ä :B€Q #ªQ /Q
#¬B /–m F?B M # K†i ç2M M?€M? +O M¦ H° ` p¨B T?–M H¨M? H¢M?X

J¨ M?bM K°i +€B `QÆM; b9M; ®M; ç¢M /QÊ+- J†+ >Ä ?B m F€ ?QÈM; h L?¢+ M¦B

@ *€B M¨v H¨ pk F?Q M?Q HÌB M;QÆB M¦B b Q\ L?[M; p”i M¨v /MM; M?Q i? M¨Q\

8edX *?QÆM; 8ej , ok E?Q >B M æ¢B æ M oB M *´ *MM; h?9 oQÆM UjV

*?QÆM; 8ej,ok F?Q ?B M ç¢B ç M oB M *´ +MM; h?9 oQÆM; i`mv M F„X UjV

@ •+?X X X

*?Q ç M H9+ M¨v- h L?¢+ KÈB ç°i M?B M M?È iÈB- pk F?Q KbM? H¨ +¦- M?QM; K¨ ?„M i¢B b K¢+ h FH J F M imv ``^M; ç½ iWM; F?„+ F?´ ?m'M Hmv M K°i i?€M;- M´ i?•M t F?¬M; T?ªB pk F?Q #bM? i?QÌM; +¦ i? bQ b€M?X ob i? - h L?¢+ ?m'M H i`mM; ªM? ?QÎM; ç®B pÈB i?•M i? X J¨ +kM; F?¬M; +¦ HB M [m M ç M ç M #'i F€ p ?„M i?"i ç9M; H¨ F?¬M; +¦ bÌ [m - ç®B pÈB T?QÆM; T?€T bY /KM; ?B M i¢B +kM;

E?¬M; ,M [m i?`i ?2Q i?b +kM; iWM; i?'v ?2Q +?¢v +Æ K¨X æ–m ¦+ +O h L?¢+ +? iS+ ç½ M;?o ` #B M T?€TX >„M K°i # M /MM; iBM? i?–M HU+ i?¬M; i`B o,M æbM +MM; KbM? iK ?ÊT- K°i # M iW i`QM; `QÆM; H'v ` K°i i`€B HUm ç¢M iQ #^M; M„K ç®B T?B M iQ€B- M?QM; i?S M¨v F?€ çÆM ;BªM ?ÆM `²B- M m pšM F?¬M; #B i/M K¢M? MûK çB ` M;Q¨B- +kM; +¦ i? /šM ç°M; i?m®+ M´ # M i`QM; #¢Q i¢+ X

J†+ >Ä ç®B pÈB h L?¢+ H'v ` M?[M; pk F?Q M¨v +kM; +ªK i?'v ? ibS+ iÁ KÁ- iB M?bM HUm ç¢M i`QM; i v ?„M pÈB p F€ H¢X h`QM; K„i H° ` p M;?B ?Q†+- /MM; i? +ªK ;B€+ çQÊ+ `ä `¨M;- ç•v +?ŠM; [m H¨ K°i F?®B FBK HQ¢B- +kM; F?¬M; +¦ ` - ?B M M?B M F?¬M; T?ªB

H¨ i?–M #BM? HÊB F?Q ;bX

h L?¢+ +–K HUm ç¢M HQ v ?Q v K°i +?9i- ?²B iQÎM; ç M i`QÈ+ FB i` M M;QÌB i +?®i ;¨B ` `²B pmM; i v ç2K HUm ç¢M MûK çB ` M;Q¨B- pb bÊ F?¬M; i? /šM #¢Q- HU+ p¨Q i`QM; ç¦- HUm ç¢M K¨m ç2M H"T iS+ T?€ F?¬M; /UM; H M- MûK çB ` M;Q

•M? K„i? B M;QÌB i?2Q HUm ç¢M ?QÈM; T?QÆM; t K¨ çB- i`QM; HÁM; J†+ >Ä i`` i?2Q T?QÆM; ?QÈM; HUm ç¢M `ÆB tm®M;X

h`QM; –K –K M´ p M;- K°i iB M; M´ F`+? HB i iW t T?QÆM; i`mv M ç M- K•v F?¦B HY # v H M F?¬M;- ç¢B ç` +¦ +?9i +?'M ç°M; `mM H M K°i +€BX J†+ >Ä #` M´ K H¢B +¨M; ?QªM; bÊ- i v T?ªB #„i H'v #ª p B h L?¢+- +ªM? p"i +?mM; [m M? ?ÆB M´ imM; +O HUm ç¢MX

JMB i?m®+ HQm ?m€M? M²M; ç"K ç†+ ç"T p¨Q K†i- H¨K +?Q J†+ >Ä F?¬M; F?ÄB +ªM? iQÊM; i`QÈ+ K„i pšM H¨K +?Q ?„M T?ªB +?'M ç°M;X h` M K†i ç'i tm'i ?B M K

S?€T +?ŠM; M?[M; H¨ HoM? pU+ bB m +QÌM; pU+- ?„M +¨M; +¦ i? ç2K HoM? pU+ i?”i H¨ +?mv M #’i F?ª iQ M;?`X

o,M æbM? i?Î /¨B K°i iB M;- M¦B,

@ L m M?Q F?¬M; T?ªB #ÎB pb T?K i?•M p¬ +MM; +QÌM; ç¢B- Kšm i?•M +kM; b) M;QÌBX *¦ H)- F?¬M; +¦ HÌB +O Kšm i?•M- T?K i?•M /šM i?2Q i?–M i?9 M?’i i°+- ?mM; i?9 i?¨M? +€B /¢M; ;bX "’i [m€- +kM; +?QM? H¨ iW H–M ç¢B #B M ç¦ K¨ +?Š `’i M? M? #` imv i /B i- ç€K ?mM; i?9 pb T?K i?•M b„T +? i +„M i`ª ?¢ T?–M HÈM i?ÌB F€ oB M *´ *U h?9 +?’K /Si- M?•M HQ¢B T?€i i`B M M„K ;B[Î [mv M F?®M; + ç` i`QM; i v KbM?X

8dRX *?QÆM; 8ed , hB M o *¬M G¬MX UjV

*?QÆM; 8ed, hB M p *¬M G¬MX UjV

h L?¢+ ;”i M? ç–m- M¦B,

@ 1K M¦B F?¬M; b B- #’i +S +?mv M ;b +kM; +¦ M?•M /mv M ç’v- i?b ;B®M; +?9M; >²B [mª i`Î H¢B i?ÌB ç¢B M¨v +kM; H¨ M?Q i? X *¦ H) +?QM? H¨ pb ?B M i¢B i?–M i HU+ +? M? H +? [m€ HÈM- +?9M; i KÈB +¦ i? i?2Q H½Q i?B M b„T ç†i K¨ H–M iÈB # Q ;BÌ iBM iQÎM; M?[M; çB m M¨v- M?QM; ?B M i¢B bU i?”i #¨v Î i`QÈ+ K„i- pšM iBMX

o,M æbM? KdK +QÌB- M¦B,

@ *?9M; i +kM; +?d +¦ /U i?2Q p”M K M? M #¨B çB iB T i?¬BX "’i Hm”M M?Q i? Î # M +¢M? M? OM; ?° M?- +?Q /M +?9M; i F?¬M; +€+? M¨Q i`Î p - 2K +kM; H¢B #¢M pÈB M?X æQÊ+ +?S\

L;?2 o,M æbM? M¦B tQM;- h L?¢+ M?È iÈB u L?QÊ+ +MM; ç€K M;QÌB J†+ >Ä i?dM i?b i`QM; HÁM; i?Î /¨B K°i iB M;- æbM? æbM? ? æbM? æbM?- 2K +kM; ç½ #B i- F?¬M;- H½Q +¬M; +O 2K +kM; +?`m K¢Q ?B K +U+ HÈMX

L?QM; K¨- #’i Hm”M M¨v K¢Q ?B K M?Q i? M¨Q- M? imv i b) F?¬M; +?Q 2K #` #’i #B i ç€K M;QÌB J†+ >Ä M #¨B i? M¨Q `²BX *?Ì H–M M¨v iW *¬M G¬M aÆM K¢+? KbM? i?U+ ?B M HÌB ?S `²BX

JdK +QÌB- [m M; K M; i`QM; K„i h L?¢+ i`Î M M ¬M ?Á `’i M?B m- K¨ M?bM #–m ?¨Q F?Q i`QM; H²M; M;U+ ?¨Q F?QX J†+ F M¦- #’i Hm”M F i [mª M?Q i? M¨Q i?b T?ªB çB ç®B K†iX >B M i¢B M;?o M?B m M?Q i? +¦ i€+ /KM; ;b ç•m- F?¬M; #^M; hmv i L[b®M; i?”i i®iX L;?o iÈB ç•v- h L?¢+ ;¨Q iQ K°i iB M;,

@ *?9M; i M? M? i,M; i®+- ?B p¼M; bÈK +¦ i? ç¢i çQÊ+ KK+ çQ+?X

hBM iS+ J†+ >Ä +?Q h L?¢+ T?B i?QÌM; F„ +¨M;- *¬M G¬M EQM? pÈB iQ +€+? H¨ i`QM; i?”T ç¢B i?–M F?Q- M¦ #` i?B M i?–M HQm i¢B /½v M9B *¬M G¬MX

hW i?ÌB t tQ - i?ÌB çB K *¬M G¬M EQM? tm’i ?B M F€ i?”i F?¬M; #B i p` ç¢B i?–M F?¬M; +¦ mv HU+ +¬M; FQ+? +kM; F?¬M; +¦ M,M; HU+ T?ÁM; M;UX

L?QM; K¨- M¦ +¦ i? t2K i?’m ? i i?ªv M;Kv i` M;- i?”K +?Q H¨ t2K i?’m i?ÌB F?¬M; H¨ K°i FB M #ªQ p”i /mv M?’i i`QM; i?”T ç¢B i?–M F?Q +¦ i? tmv M pB i i?ÌB F?¬M; +kM; F?¬M; +? M? H +? # Q M?B m pÈB i?–M F?Q F?€+- iQM? ç†+ i?M +O M¦ tûi +€+ i?–M F?Q F?€+ M?B mX

æ®B pÈB h L?¢+ K¨ M¦B- F?¬M; i? M;?B M;Ì ç9M; H¨ M?Q i? - ?„M imv `^M; ç½ M M?QM; K¨ M m ç +?Q ?„M HU +?¼M ?„M H¢B i?¨ `^M; HU +?¼M *¬M G¬M EQM? /KM; >B M oB M EB K- ?„M +kM; b) HU +?¼M M?Q p”vX *QB M?Q H¨ ç´B i?¨M? æ

i?”T ç¢B i?–M F?Q- HU +?¼M +O h L?¢+ +kM; imv i ç®B b) F?¬M; i? v ç´BX .
F?¬M; +¦ ;b i`¼M; v m ?ÆM bQ pÈB i`Î H¢B i?ÌB ç¢B FB +O KbM?X

*¬M G¬M aÆM K¢+? i?ÌB ç¢B M¨v F?¬M; ;B®M; *¬M G¬M aÆM K¢+? i?ÌB ç¢B FB
#° /€M; F?¬M; ;B®M; M? m- ?Q¨M +ªM? F?¬M; ;B®M; M? m- K¨ M; v +ª p`i`Q ç`

h L?¢+ iW J†+ >Ä ç½ M?”M çQÊ+ K°i i’K ç` ç² ;BªM /` /MM; / ç°M; p”i +? i€+-
çÆM ;BªM- M?QM; Î i?ÌB F€ oB M *´ *U h?9 K¨ M¦B +¦ i? iQM? iQ€M H¨ #ªQ p”i p
ç¢B M¨v p) ` K°i i’K #ªM ç² i`QM; Fw S+- M?’i ç`M? T?ªB çB iÈB +€+ ç` T?QÆM;
+?mv M F?¦ F?,M H¨ #U+ M¨Q\

*¬M G¬M aÆM K¢+? MˆK Î ?QÈM; h•v "„+ +O oB K >Q¨M; ç¢B ç` - +?dM? i? p` i
h L?¢+ +¦ +?9i ;–M- M?QM; i?B M p ?QÈM; i•v ?ÆMX *ªK ;B€+ +O h L?¢+ H9+
>Q¨M; ç¢B ç` /QÌM; M?Q HÈM ?ÆM i?ÌB ç¢B FB +O h L?¢+ `’i M?B mX h?¬M; [
h L?¢+ T?€i ?B M- i? ;BÈB H9+ M¨v +MM; i?ÌB ç¢B FB +O KbM? F?€+ M? m `’i
+€+ F?®B ç¢B HK+ +kM; F?¬M; ;B®M; M? mX

h?”K +?Q +¦ F?ª M,M;- H9+ M¨v • *?•m +MM; +€+ HK+ ç` F?€+ pšM +ÁM F i M®B
L?¢+ ç®B pÈB K’v +€B M¨v +kM; F?¬M; +¦ ?SM; i?9 [m€ HÈM- ?„M +?d Km®M K
/’m i` M #ªM ç² ibK FB K çQÊ+ *¬M G¬M aÆM- ?ÆM M[ /U i?2Q ç` ç² ibK ` ç` T
EQM?X

J†+ >Ä +?Q h L?¢+ iBM iS+ ç½ `’i F„ +¨M;- M?QM; K¨- ?„M +kM; F?¬M; #B i *¬M
MˆK Î p` i`Q M¨Q i`QM; *¬M G¬M aÆM K¢+?- ç®B pÈB i`QM; i?”T ç¢B i?–M F?Q- #
i?9 #¼M ?¼ ç m ç½ iWM; +˜M i?”M ibK FB K /Á tûi [m - i?¬M; [m çO HQ¢B /’m ?B
>Ä ç2K T?¢K pB +¦ *¬M G¬M EQM? i?m ? T çB `’i M?B mX æ¢B F?€B M; v Î F?m
i–K ? B iÁ M9B imv iX Jm®M ibK çQÊ+ *¬M G¬M EQM?- p”M F?Q pšM M?Q +k H¨

am®i # M;¨v T?B ?¨M?- i?¬M; [m #B m ?B M +O ç` ç²- h L?¢+ #B i `ä- F?QªM;
+ÁM +¦ K°i çQ¢M F?¬M; M;„MX *¦ H) T?ªB ;’T # F?QªM; +€+? [m½M; çQÌM; +?Q
i?2Q +QM çQÌM; M¨v +QB M?Q H¨ #bM? ioM?X .QÈB ibM? ?m®M; i?9+ /K+ o•M GU
h?QÊM; *Ym o¢M Gw- h L?¢+ ç¬B F?B /MM; HU+ HQÊM; K°i M;QÌB K M; i?2Q o,M
ç²M; i?ÌB T?B ?¨M?X ob i? i®+ ç° T?B ?¨M? i?”i M? M?X *?Q /M +ÁM t KÈB b€M
ç¢B +O ?„M- M?QM; pšM +ÁM M? M? ?ÆM t2 HY `’i M?B mX

æ M; # v çB- hmv i L[ç°i M?B M i?Á i v +?d ?QÈM; T?Q /QÈB- M¦B,

@ *? - K - ? B M;QÌB K m M?bM- T?Q /QÈB +¦ `WM; +•v i?”i `”K `¢T ?5

h L?¢+ +?QM? i?9+ /K+ o•M GU+ K°i # M T?B ?¨M? K°i # M ?’T i?m H’v T?–M iY
F?Q- ç°i M?B M M;?2 tQM; hmv i L[M¦B i?b p¬ w i?S+ ?QÈM; tm®M; t2K tûiX æ9
p”v- T?Q /QÈB H¨ K°i KªM? `WM; `”K `”K `¢T K M? K¬M;- +?Q /M H¨ i` M F?¬M; i`
+?SM; FB M ;BÈB ?¢M +O M¦- T?¦M; M?½M M?bM H¢B `”K `¢T `”K `¢T iU M?Q K
H€X •M? K†i i`ÌB +?B m tm®M; F?¬M; +€+? M¨Q tmv M [m i€M +•v ç i?’v ç’i ç B

L;mv M K°i ç€K i€M +•v +U+ HÈM ?Q¨M iQ¨M +?2 +?„M i–K K„i +O K¼B M;QÌB- +
+kM; +¦ i? +ªK ;B€+ çQÊ+ F?Q iS+ iU M?B M #¨M? i`QÈM;X

oÈB iQ +€+? hU L?B M *?B L;mv M- ç°i M?B M +ªK ;B€+ çQÊ+ iU M?B M K½M? H
i?–M +O h L?¢+ H”T iS+ bªM; F?Q€B p¬ +MM;,

@ *€B +?¶ M¨v i?”i ç T- B- i +¨M; M;¨v +¨M; i?Q+? i?ÌB ç¢B M¨v `²BX *?d +–M +
ç`M? T?ªB K M; i?2Q i’i +ª K¼B M;QÌB ç M # M M¨v M?bM t2K- +QB M?Q H¨ /m H`

hmv i L[M,M Md M¦B,

@ *? - +?9M; i ?¢ tm®M; M;?d M;ÆB K°i +?9i çQÊ+ F?¬M;\ *?9M; i ç½ # v ?ÆM
M;?d M;ÆB K°i +?9i X

h L?¢+ +¦ +?9i FBM? M;¢+ M?bM M¨M; K°i +€B ?ÄB,

@ hmv i L[- +QM K i KÄB `²B ?ª\

E?m¬M K†i hmv i L[çÄ H M +¦ +?9i t'm ?´ K¨ M¦B,

@ J i i?b F?¬M; T?ªB ``i K i - M?QM; +QM Km®M çB tm®M; t2K K°i +?9i- çQÊ+ F?

8dkX *?QÆM; 8e3, hB M o *¬M G¬MX U9V

*?QÆM; 8e3, hB M p *¬M G¬MX U9V

L?bM €M? K„i +O M¨M; +¦ +?9i H"T HQ - i`QM; HÁM; h L?¢+ F?¬M; F?ÄB M;?B ?

@ *?d H¨ `WM; `"K K¨ i?¬B- +¦ +€B ;b ç T K„i ç•m- +?9M; i pšM M? M? çB i?¬BX a
+?9M; i +kM; +¦ i? bÈK K°i +?9i i`Î H¢B i? ;BÈB +O KbM?X

hmv i L[p°B H H M,

@ L?QM; K¨- +? - T?Q /QÈB +¦ MQÈ+X

@ *¦ MQÈ+\

h L?¢+ H9+ M¨v KÈB +?Êi ?B m ?B m ` - hmv i L[H¨ T?B i?QÌM; Q i?Q+? b¢+?
i?€M;- M¨M; +kM; b) i?QÌM; tmv M ç +?Q u L?QÊ+ K M; i?2Q M¨M; çB ` M;Q¨B ib
çB # M;¨v t2K ` M¨M; H¢B H¨ Km®M i„K `Y ç•vX

h L?¢+ KdK +QÌB M¦B,

@ æQÊ+ `²BX *?9M; i çB tm®M; t2K K°i +?9i - #'i [m€- i M?Q i? M¨Q F?¬M; i?
MQÈ+ M?d\

hmv i L[M¦B,

@ *QM +¦ M,M; HU+ i?Ov i?m°+ iQM?- ?ÆM M[+kM; +¦ M,M; HU+ S?QM; i?m°+ iQ
+¦- M?QM; iBM? HU+ ç m i"T i`mM; Î T?B ?¨M? iU M?B M F?¬M; +¦ T?€i ?B MX *QM
i²M i¢B- ?ÆM M[H¨ i?Ov M;mv M i® T?B i?QÌM; iBM? F?B i- M?'i ç`M? +¦ ``i MQÈ
+€M? `WM; `"K M¨vX

o,M æbM? +QÌB M¦B,

@ 1K +kM; Km®M i„K M[M? - +?9M; i +MM; K°i +?¶ çB tm®M; çBX

hBM? i?–M HU+ +O h L?¢+ H†M; v M # Q i`MK- # Q T?O ?QÈM; F?m `WM; `"K `¢
F?Q iS+ bBM? K M? i`QM; `WM; `"K- T?€i ?B M M;m²M MQÈ+ +€+? MÆB M¨v K°i
F?QªM; +€+? F?¬M; ;–M- ?ÆM M[+?mM; [m M? +kM; ç m H¨ `WM; `"K pb i? i` M
F?¬M; +€+? M¨Q i?'v çQÊ+X

*¦ i? i¢Q M M K°i +€M? `WM; `°M; HÈM M?Q i? M¨v- t2K ` M;m²M MQÈ+ F?¬M; M
+kM; H¨ +?¼M HU F?¬M; i²BX L;?o iÈB ç•v- h L?¢+ K°i i v ¬K o,M æbM? KªM? F
FûQ hmv i L[ç2K i®+ ç° T?B ?¨M? H¢B ç i?,M; p¨B T?–M- ?QÈM; tm®M; p` i`Q M;

E?Q iS+ i?Ov M,M; HQÊM; # ç°M; +¨M; M;¨v +¨M; `ä ``¨M;- i?2Q ç° + Q ;BªK tm®M
T?€i ?B M- +€M? `WM; `"K M¨v t€+ i?U+ T?B i?QÌM; F€ H¢- F?ÄB +–M T?ªB M¦B-
ç H¨K ?„M ;B"i KbM?X G9+ i`QÈ+- pW çB p¨Q +€B i? ;BÈB M¨v- Î # M i`QM; F?
+O >¶M æ°M oQÆM;- h L?¢+ ç½ FBM? M;¢+ F?¬M; Qi- M?QM; +?B m + Q +O +•
i?QÈ+X

J¨ +•v +®B i`QM; +€M? `WM; `"K i`QÈ+ K„i M¨v + Q ?ÆM # KQÆB KûiX æ•v Qi M
M;Q¨B M;¨M M,K `²B X5 æ m +¦ i? M¦B H¨ ?¦ i?¢+? b®M; `²BX *•v +®B + Q HÈ
F?¬M; F?Q i` M `WM; `"K K„/B m M¦B F?¬M; M M HÌB- ?Qi K'v M;KK F?¬M; F?Q i?
;B€+ i`QM; +Æ i? i``¨M ç–v bS+ b®M;X

L,M; HQÊM; h?B M M?B M M?Q H¨ >ªB L¢T "€+? smv M ?QÈM; i?•M i? h L?¢+ K½
/KM; F?¬M; M;WM; +O o•M GU+ +?mv M ç´B i?¨M? M,M; HQÊM; +?Q h L?¢+X L?[
+kM; F?¬M; i? i,M; o•M GU+ +O h L?¢+ H M- M?QM; H¢B #´ bmM; i? HU+ +MM;

J†+ /M +?d +¦ i€+ /KM; #´ bmM;- M?QM; ç®B pÈB h L?¢+ K¨ M¦B +kM; T?B i?QÌM;
i? +O ?„M imv `^M; ç½ #` i`B i ç +ªB i¢Q- M?QM; +?`m F?Q iS+ iU M?B M ªM? ?
K°i Qi #B M ?¦ M?Ä #û F?B M +?Q i?•M i? +O ?„M i`Î M M +¨M; i? K FB M +QÌM
M;"T bS+ b®M;X

æ M; T?B ?¨M?- ç°i M?B M- h L?¢+ +?SM; FB M T?Q /QÈB +¦ K°i ç¢Q ?„+ ªM? M
+?mB ` - ?QÈM; F?¬M; i`mM; # v H MX S?Q b m M¦ H¨ H¢B +?mB ` ?ÆM KQÌB ç
i?2QX "¦M; ç2M T?Q i`QÈ+ #` €M? K†i i`ÌB H¨K H¦ K„i- i®+ ç° ç°i M?B M ?¢ i?'T
#Ä [m K°i F?QªM; +€+? F?€ t ?B M ;BÌ #` M?[M; #¦M; i`„M; FûQ H¢B ;–MX

h L?¢+ ;BªK i®+ ç° T?B ?¨M? +O +?QM? KbM? tm®M; M?bM +?,K +?9 M?bM H¢B
;½ M K iY T?B i?QÌM; M? im'MX hQ¨M i?•M iªM ` K°i i–M; F?Q iS+ K¨m ç2M- iQÈM
M?QM; ? B +€B `,M; M M? t¬M; ` F?ÄB K¬BX h L?¢+ +ªK ;B€+ F?Q iS+ M,M; HQÉ
€K- +¦ +?9i [m2M i?m°+- M?QM; h L?¢+ +kM; F?¬M; +?„+ +?„M +m®B +MM; H¨ +€

a m HQM; i? M? MB M M? im'M +¦ K°i +†T +€M? KÄM; M?Q +€M? p2 K¨m ç2MX L
€M? b€M; tmv M [m - K¨ +€M? +O ?„M `'i ç†+ i?M- # M i` M F?¬M; +¦ H¬M; pk M?
K¨m ç2M `"K `¢TX G9+ M¨v- i? M? MB M K†+ /M ç M; /®+ bS+ HB m K¢M; T?B ?¨
/€M; +O ?„M iU ?² `'i i?®M; F?´X

h?•M ªM? K¨m i`„M; çm´B i?2Q çˆM; b m- M[+¦ M K +¦- i´M; +°M; ?ÆM KQÌB M;QÌ

J¶B M;QÌB b„+ K†i ç m T?B i?QÌM; M;QM; i`¼M;X L K iQÈM; K¢Q M? im'M- M[iQ
i`–MX .o M?B M H¨ K°i ç€K im'M M K K„ M[X h`QM; HÁM; +O h L?¢+ i?–K M;?o-
M[M?Q p"v K¨ çQ iÈB i?ÌB ç¢B KbM? i?b +¦ i? i`U+ iB T çB i?B ?Q ?"m- ?Q F?-

æ€K M;QÌB F?¬M; T?ªB H¨ i?2Q /U p¨Q i?•M i? +O KbM? T?B ?¨M?- /QÈB i?•M
+?BK HÈM- i?•M +?BK /¨B +?WM; ? B Kûi- bªB +€M? ç¢i iÈB #®M Kûi- iQ¨M i?•M
imv iX h?•M i? +U ç¢B K¨ +MM; +€M? +kM; F?¬M; ªM? ?QÎM; i`bM? ç° HBM? ?Q
+€M? ç½ iÈB ;–M M K iY M? im'M T?Q i`QÈ+X

E?¬M; çÊB h L?¢+ iU ?ÄB [m€ M?B m- i? M? MB M M? im'M F?Q iS+ K¨m ç2M T
?QÈM; +O #¼M ?„M # v iÈB- K¨ T?Q b m M?[M; M;QÌB €Q i`„M; +?d +ÁM +€+?
h`QM; i v #¼M ?¼ ç m +–K pk F?Q H¨K #ˆM; ç€- M m M?Q F?¬M; T?ªB #ÎB pb T?B
+?d bÊ ç½ #„i ç–m MûK `²BX

h L?¢+ +?Q iÈB #•v ;BÌ +kM; F?¬M; T?ªB H¨ M;QÌB i?Q+? t2M p¨Q +?mv M +O M
æbM? +MM; hmv i L[M?€v K„i- HB M +?m˜M #` i,M; ç° + Q T?B ?¨M? ç +?Q M;QÌB
+?mv M ibM? H¨K ?„M F?¬M; iQÎM; çQÊ+ ç°i M?B M tªv ` X >„+ v M?•M T?B ?¨M? Î
H¢B K°i +?9i- M; v b m ç¦- i?•M i? +O ?„M ?QÈM; i?ŠM; i„T # v iÈB F?¬M; i`mM
;B[F?¬M; i`mM; ?Q¢+? tm'i K°i +€B çQÌM; +QM; H"T iS+ Mû M? M? [m i`mv #BM
T?B ?¨M? iÈB i`QÈ+ K†i # M;QÌB h L?¢+X

h L?¢+ p¬ w i?S+ i,M; H M o•M GU+ i`QM; +Æ i? - M m M?Q ç®B T?QÆM; Km®M
+?QM? KbM? i?b ?„M imv i b) F?¬M; F?€+? F?QX

G9+ M¨v M K iY €Q ç2M ç½ +€+? ç€K M;QÌB `'i ;–M- ç°i M?B M +?SM; FB M # M
T?B ?¨M? ;B[F?¬M; i`mM;- ?„M `ä `¨M; b[M; bÌ- H"T iS+ ç M T?K +"M- T?ªM SM;
+?¦M;- i?•M i? i` M F?¬M; i`mM; tªQ /B m +?mv M ?QÈM;- H¢B ?Q¢+? tm'i K°i çQÌ
h L?¢+ +?WM; ? B Kûi # v p9i iÈBX

JdK +QÌB- i`QM; K„i h L?¢+ F?¬M; F?ÄB iQ€i ` K°i iB i?QÎM; i?S+- T?B ?¨M?
?ÊT M?Q p"v ç9M; H¨ T?QÆM; T?€T i®i M?'i i`€M? Mû +?QÈM; M;¢BX "'i [m€- MK
i`b # Q H•m- i`mv #BM? T?Q /QÈB +kM; ç½ p¼i H M- H9+ M¨v- i? M? MB M K†+ €
M;QÌB h L?¢+- K¨ M?[M; M;QÌB i`mv #BM? ç M; +QÐB M?[M; +QM +?BK HÈM M¨v
HBM? tªQ M?Q p"vX

8djX *?QÆM; 8eN , >„M G¨ .` +mH X URV

*?QÆM; 8eN, >„M H¨ .` +mH X URV

"¢+? çB m +U+ HÈM H¢B # v i?ŠM; ç M # M;QÌB h L?¢+ ç€M? iÈB- i®+ ç° ``i M? M
i`QÈ+ M?'i ?Qª M; bÊ M¦B,

@ J m i`€M? ` 5

æ½ ç M `²B- +kM; ç m H¨ M?•M HQ¢B- h L?¢+ +kM; F?¬M; F?ÄB ç®B pÈB #¼M ?½
M;QÌB M¨v ?B M M?B M H¨ i?m°+ p +€M? `WM; `"K M¨vX L m H¨ M?•M HQ¢B- +kM
b) H¨ K'v +€B M?•M i¨B +?OM; i°+ F?€+X

h•K MB K i? v ç´B i?"i M? M?- h L?¢+ K M; i?2Q o,M æbM? +MM; hmv i L[?ÆB ç°
ç½ i`–K tm®M; RyK- pW p†M i`€M? [m i`MM; FQ+? +O #¢+? çB mX >„M +kM; F?
i v ` - K°i i–M; M;•M b„+ [m M; K M; M?¨M M?¢i T?B m M?B M K¨ ` ?QÈM; M?[M; M
T?OX

E +ª >„+ v M?•M T?B ?¨M? Î T?Q i`QÈ+ +MM; M?[M; M;QÌB ç M; +QÐB +?BK i`m
çQÊ+ i?•M i? +O KbM? i`b i` - T?ªM; T?'i #` b p¨Q #MM H–vX h®+ ç° T?B ?¨M?
i? iU ?² F?¬M; +?`m bU F?®M; +? +O KbM?- +?ŠM; M?[M; F?¬M; +€+? M¨Q i,M;
H¢B /–M /–M M;WM; H¢BX

æ€K M;QÌB ç m F?¬M; +¦ T?€i ?B M- i¢B i` M M;QÌB +O #¼M ?„M- H9+ M¨v ç½ tm
K¨m #¢+X æ•v H¨ K°i HQ¢B T?QÆM; T?€T bY /KM; ç†+ i?M +O M,M; HU+ #´M M
i?¨M?- +?Q /M E€ G•M M¨Q +kM; +¦ i? bY /KM;- ç®B pÈB o•M GU+ v m +–m +kM; F
i?U+ HU+ +¨M; K¢M? i?b mv HU+ +kM; H¢B +¨M; HÈM- i M H¨ E€ G•M hBX

*¦ i? i`QM; #'i i`B #'i ;B€+ ?¢M +? ç®B i?O- #bM? i?QÌM; +?d /MM; ç #„i M;QÌBX
+O ç®B i?O [m€ K¢M? i?b E€ G•M hB +kM; +?d +¦ i? T?€i ` M´B i€+ /KM; i`b ?Q

"'i [m€ i?U+ HU+ +O M?[M; M;QÌB M¨v i`QÈ+ K„i ?B M M?B M +? M? H +? ``i HÈM
[m'M [m M? +MM; M,M; HQÊM; # Q i`MK H¬B FûQ- i®+ ç° T?B ?¨M? +O ç€K M;QÌ

h?•M ?bM? H¦2 H M- h L?¢+ ç½ i?9+ /K+ o•M GU+ çB iÈB # M +¢M? bQM; T?QÆM

@ sBM +?¨Q K¼B M;QÌB- +€+ M;QÆB ç•v H¨

>„+ v M?•M ç M; # v T?Q i`QÈ+ FBM? ?²M M?bM h L?¢+- H¢B F?¬M; M¦B K°i HÌ
i?QÌM; i€B M?ÊiX hWM; ;B¼i K² ?¬B iQ M?Q ?¢i ç"m iW i` M K†i ?„M +?ªv tm®M;
HQm K¨m ç2M / Q ç°M;X J¶B K°i H–M +?'M ç°M;- ç m bmv v m çB p¨B T?–M- imv ``
Mûi K†i +O ?„M H¢B i`Î M M +¨M; M;¨v +¨M; i?®M; F?´X

*–K ç–m "¢+? v M?•M H¨ K°i K„ M[- #° /¢M; i` M QÈ+ +?WM; ? B KQÆB K'v im´BX
H¨ M¨M;- M?bM h L?¢+- M¨M; F?¬M; +€+? M¨Q +?2 /'m €M? K„i FBM? M;¢+- /M b
+¦ /U #'i F€ +QM /` i?9 M¨Q K¨ pšM +¦ i? H,M; F?¬M; T?B m T?MX æ®B pÈB #¼M
p"v i?"i bU H¨ H¨K +?Q M;QÌB i ``i ;B"i KbM?X

h L?¢+ KdK +QÌB- M¦B,

@ h F?¬M; +¦ €+ w- pW p†M çB M; M;[m H9+ ;†T çQÊ+ +€+ M;QÆBX *?d H¨ i'i +
M;QÆB i`mv FQ+? M?Q p"v ç M +MM; H¨ pb +€B ;b ç•v\

J„ M[€Q i`„M; +¦ /€M; M;QÌB T?B i?QÌM; M?Ä M?„M tBM? t„M- i`QM; i v +–K K°i i?
FB K M?bM +¦ +?9i çÆM bÆ- M?QM; HQÐB FB K i?b T?B i?QÌM; b„+ #ûMX o ç T
i?m°+ p +'T #"+ / M?bM- +MM; o,M æbM? p¨ hmv i L[i?b pšM +ÁM +¦ +?9i +? M?
M[- h L?¢+ +ªK M?"M çQÊ+ K°i Qi F?Q iS+ M,M; HQÊM; F?¬M; T?ªB H¨ K¢M? K) +

@ L;QÆB H¨ B- +?9M; i i`mv FQ+? •K i¨ i`QM; i°+ +¦ [m M ? À

T33Cð Ð #2Q Ð +À M¨M0H- M ` F?¬M 1P° Hƒ3p

'@ ; i`„¹K @‹‡ L;` Ð / À Ð B F€

@ æ +?Q +?9M; i M;?2 K°i +?9i ;BªB i?Q+? +O ?„M- çQÊ+ +?S\ *?Q /M ?„M i?"i
+?Q ?„M K°i +Æ ?°B ;BªB i?Q+?- F?¬M; T?ªB b Q\

h?•M H¨ E€ G•M- h L?¢+ iU M?B M iªM K€i ` F?Q +?'i+ Q [mw- K¨ M?bM iQÈM; K¢
hBM? H¢B F?¬M; i? M´B H M K°i iB w MB K T?ªM F?€M;X æ¢B çB m +?Î K'v M;
çSM; b M; K°i # M- K¨ +€+ i°+ M?•M # M +¢M? L;mv i hBM? +kM; ç½ p•v i? M? MB
K°i ç€K ;BÆ pk F?Q i`QM; i v H M iU ?² iMv i?ÌB +?m˜M #` ç°M; päX

h L?¢+ ?QÈM; i? M? MB M K†+ €Q ç2M ;"i M? ç–m- M¦B,

@ >B M i¢B H¨ +Æ ?°B +?Q M? ;BªB i?Q+?- M? +¦ i? M¦B çQÊ+ `²B ç'vX

h? M? MB M K†+ €Q ç2M +¦ +?9i bÊ ?½B M?bM L;mv i hBM?- i`QM; `WM; `"K b„+
?ÆM M?B mX F?¬M; ? ;B®M; H9+ i`QÈ+ i€B M?Êi- F?Q iS+ K¨m ç2M iQ¨M i?•M /–
FBM? M;¢+ H¨ ç¬B +€M? F€ /` b m HQM; ?„M +kM; #B M K'iX J¨ M; v +ª ? B +€B `,
G9+ M¨v- ?„M ?Q¨M iQ¨M ;B®M; K°i M?•M HQ¢B #bM? i?QÌM;X

@ >Q¨M; æ # ?¢ po ç¢B- tBM M;¨B +?O i`b +¬M; ç¢Q +?Q i¬BX h¬B i?"i F?¬M; T
T?ªB i? ? i¨ €+- ? ii?ªv K¼B +?mv M i¢B b Q T?€i bBM? M; v +ª +?QM? i¬B +kM;
i¬B `'i F?¬M; K vX

8d8X *?QÆM; 8dR , >„M G¨ .` +mH X UjV

*?QÆM; 8dR, >„M H¨ .` +mH X UjV

L¦B ç M ç•v- K„i +O i? M? MB M K†+ €Q ç2M +?ªv p¨B ;B¼i MQÈ+ K„i- i•K ibM? +C
M¨v h L?¢+ +¦ i? t€+ ç`M?X >„M +kM; F?¬M; +¦ +?2M p¨Q M;?2 i? M? MB M K†+ ª

h? M? MB M K†+ €Q ç2M ´M ç`M? i•K ibM? +O KbM? `²B M¦B iB T,

@ aU ibM? H¨ M?Q p"v- #ªM i?•M i¬B H¨ M;QÌB +O h°+ L;mv i- K°i ;½ *?B M ao i`Q
M;QÌB L;mv i hBM? +kM; +¦ i? +?SM; KBM?X L; v i¢B # i?€M; i`QÈ+- i¬B Hv F?
ç°M; i` M M;¼M M9B FB - w ç² ibK FB K i?S +¦ i? i`Ê ;B9T *U h?9 ç²M; #¼M +O
+kM; +?QM? H¨ H9+ ç¦ T?O tm®M;X

@ L;¨v ç¦- i¬B K°i M;QÌB H†M; H) iB M p¨Q M9B- T?¢K pB +O M¦ F?¬M; HÈMX G9+
pb *U h?9 ç²M; #¼M imv `^M; +¦ i? K M; +?Q +?9M; i¬B i`Ê ;B9T- M?QM; ç²M; i?Ì
M;mv ?B KX L m M?Q F?¬M; +?B K çQÊ+ i€M i?¨M? i?b `'i +¦ i? b) K M; ç M +?
K¢M;X ob i? - b m F?B i¬B iB M p¨Q i`QM; T?¢K pB +O M9B i?b +¦ +?9i F?˜M i`Q

@ h¬B +kM; F?¬M; +¦ #'i F€ FBM? M;?B K M¨Q- ?ÆM M[- i`QM; i°+ +kM; F?¬M; +
? ii?ªv ç m +?d +¦ i? /U p¨Q HU+ HQÊM; +O KbM?X J†+ /M i`QÈ+ F?B çB p¨Q M
+¦ çQÊ+ *U h?9 ç²M; #¼M ç½ M?"M çQÊ+ K°i Qi FBM? M;?B K- M?QM; +?QM? i?
H¨K i?b pšM p¬ +MM; F?˜M i`QÆM;X

L¦B iÈB +?¶ M¨v- €M? K„i +O ?„M +¦ +?9i K Hv- T?ªM; T?'i H¢B M?È iÈB ibM? +ª

"ÎB pb +¦ [m M ? h L?¢+- L;mv i hBM? p¨ ç€K M;QÌB h°+ L;mv i +kM; F?¬M; +¦ M
+?d H¨ b„+ K†i H¢M? M?Q #,M;X

h L?¢+ KdK +QÌB- i`QM; K„i iQ€i ` K°i iB [m M; K M; ¬M ?Á M¦B,

@ M? #` #B M i?¨M? M?Q p"v- +¦ H) +MM; +¦ [m M ? pÈB *U h?9 ç²M; #¼MX

h? M? MB M K†+ €Q ç2M ;"i M? ç–m- M¦B,

@ æ9M; p"v- M m M?Q i¬B #B i `ä iB M p¨Q i`QM; M9B b) H¨K +?Q i¬B #B M i?¨M?
ç–m p¨Q ç¦\ *?Q /M F?¬M; +€+? M¨Q i`Î i?¨M? K°i ;½ *?B M ao +QÌM; ç¢B- i¬B +k
iK+ bBM? ?Q¢i ?5 L?QM; K¨ ?B M i¢B M¦B +€B ;b +kM; ç½ ç½ +?"KX L;¨v ç¦- i¬B
K°i # M pW çB- K°i # M ibK FB K imM; iQ+? *U h?9X

@ L?QM; K¨ H¨K i¬B i?'i p¼M; +?QM? H¨ ç½ iB M p¨Q b•m i`QM; M9B +kM; F?¬M
*U h?9 M¨Q- bm®i MY M;¨v i?ÌB ;B M çB [m - HÁM; iBM +O i¬B +kM; #„i ç–m +¦ +
çB K M¨v- i¬B ç°i M?B M T?€i ?B M K°i +€B ?mv i ç°M;X ob p"v- i¬B ç½ çB iÈB ç¦

@ E?B ç¦- #ÎB pb ç½ iB M p¨Q M9B K'i F?¬M; Qi i?ÌB ;B M- bU F?˜M i`QÆM; i`QM
K°i +?9iX JÈB pW ç M +Y ç°M;- i¬B HB M M;?2 i?'v çQÊ+ K°i KMB i M? M?¨M M
+¦ +?9i ;B"i KbM?- i?–K M;?o ç¦ H¨ ?QÆM; p` +O *U h?9 p¨ •K i?–K +–m M;mv M
*U h?9 ¬M ?Á K°i +?9i i?b i®iX

L;?2 ?„M M¦B ç M ç•v- o,M æbM? M?`M F?¬M; çQÊ+ M¦B,

@ G9+ 'v +?ŠM; H) M? F?¬M; M;?o iÈB b) ;†T M;mv ?B K b Q\ aU +QÌM; ç¢B +O
+¦ F?ª M,M; bQ çQÊ+- M m M?Q ;†T çQÊ+ K°i ç–m +U i?9 ?mM; i¨M i?b H¨K b Q M
K¢M; +?d bÊ +kM; #` K'i i¢B ç¦ `²BX

h? M? MB M K†+ €Q ç2M +QÌB F?´ M¦B,

@ h¬B b Q H¢B F?¬M; M;?o iÈB +?S- M?QM; K¨ Km®M +¦ çQÊ+ HU+ HQÊM; +QÌM
i?b H¨K b Q +¦ çQÊ+X J¨ ç +¦ çQÊ+ K°i *U h?9 ç²M; #¼M ç®B pÈB i¬B +¦ HU+ ?'T
M[+€+ i°+ M?•M i`QM; i°+ ;–M ç•v F?¬M; i?Q+? i¬BX L?QM; K¨- M m M?Q i¬B +¦
*?B M ao i?b ç` p` +O i¬B b) i`Î M M ?Q¨M iQ¨M F?¬M; ;B®M; pÈB H9+ i`QÈ+X

@ ob i? - i¬B F?¬M; +¦ [m€ M?B m /Q /U- HB M iB M p¨Q +€B ?mv i ç°M; FB X a r
i M? i`Î M M +¨M; M;¨v +¨M; `ä `¨M;- i¬B pW çB i`QM; HÁM; /–M /–M tm'i ?B M +ª
`'i HÈM- p¬ +MM; `°M; HÈM- +?Q Qi + Q ?ÆM # M;QÌB HÈM t T H M M? mX " M i`
T?B i?QÌM; F?¬ K€iX

@ *¨M; çB p¨Q # M i`QM;- €M? b€M; H¢B +¨M; ªK ç¢K- i¬B QÈ+ +?WM; çB F?QªM
`'i F?¦ M?bM `ä +ªM? p"i i`QM; ç°M; `²BX *¨M; p¨Q # M i`QM;- ?mv i ç°M; i`Î M M
çB K i¬B /Q /U Km®M ? v F?¬M; H¢B iB T iK+ çB iÈB i?b ç°i M?B M i¬B i?'v çQÊ
çÄX •M? b€M; K¨m çÄ iQ #^M; ç–m M;QÌB i`¨M M;"T F?Q iS+ F?OM; #®X

@ J€m +O i¬B i¢B K°i F?„+ M¨v T?ªM; T?'i ;B®M; M?Q ç¼M; H¢B- F?¬M; çÊB i¬B
? B Hm²M; €M? b€M; K¨m çÄ ç½ ç°i M?B M +?ÈT ç°M;X J°i +¶ €+ T?QM; ç€M? iÈ
+QÌM; ç¢B iÈB M¶B K°i iB T?ªM F?€M; i¬B +kM; F?¬M; H¨K çQÊ+X h¬B +?d +ªK i
ç½ ?Q¨M iQ¨M i HB i- M; v b m ç¦- i¬B HB M ç½ K'i çB ? i i?ªv +ªK ;B€+X

h?ÌB çB K i? M? MB M K†+ €Q ç2M M¦B iÈB +?¶ M¨v- i`QM; K„i ç½ i`¨M ç–v bÊ ?¹
i?€M;- M?QM; ibM? +ªM? FBM? F?OM; FB pšM F?„+ i?"i b•m i`QM; ç–m ?„MX

@ G9+ i¬B idM? H¢B +?d +ªK i?'v iQ¨M i?•M ç m `'i H¢M?X _'i H¢M? M?Q #,M;- i?•
T?ªM; T?'i ?mv i /`+? i`QM; +Æ i? ç½ #` ?9i çBX h¬B p®M +?Q H¨ KbM? ç½ #` +?
;B M /¨B MˆK i` M K†i ç'i- H¢B K°i H–M M[F?¬B T?K+ HU+ HQÊM; çSM; /"vX E?B
+¦ K°i bmv M;?o- ç¦ +?QM? H¨ +?¢v F?ÄB ç` T?QÆM; F?OM; #® M¨vX

@ ob p"v- i¬B +?¢v F?ÄB M9B p¨ p i°+X Zm€ i`bM? ;B M F?´ F?B ç¦- i¬B i?Ov +?m
KbM? p¬ +MM; bmv v m- i?U+ i /QÈB €M? K†i i`ÌB +?B m tm®M;- HQ¢B +ªK ;B€+
_®i +K+ b m F?B i¬B i`®M i`Î p - +?d +ÁM M;?2 iB M; +O +€+ i°+ M?•M +QÌB M?
L;O K°i +€B- H¢B i`¼M p M M;O # M;¨v # ç KX

L;?2 ?„M M¦B ç M ç•vX h`QM; HÁM; +O h L?¢+ ç½ +¦ T?€M çQ€M ç¢B F?€B- F?-
€Q ç2M M?'i ç`M? H¨ #` ?mM; i?9 M¨Q ç¦ i"T FQ+? `²B- p b m K v K„M F?¬M; +? i-
pB`mb M¨Q ç¦ +O ?mM; i?9 H•v # M? KÈB /šM iÈB i?•M i? /` #B M- T?ªB M¦B H¨ ;

.WM; H¢B K°i +?9i- i? M? MB M K†+ €Q ç2M M¦B,

@ æÊB i¬B H¢B H9+ idM? H¢BX h?•M i? pšM bmv v m M?Q i`QÈ+- M?QM; K¨ i¬B
bU p"i +?mM; [m M? ç m i`Î M M `ä `¨M; ?ÆM bQ i`QÈ+ FB `'i M?B m- K¨ M; v +ª i®
iU ?² +kM; +?"K ?ÆMX G9+ 'v i¬B +kM; F?¬M; +¦ bmv M;?o M?B m +€B ;b- M;O
,M p¨B i?SX

@ ob p”v- i¬B ibK +?9i Qi ?Q [mª ,M- i?•M i? +kM; /–M /–M F?¬B T?K+ p¨B T?–M
T?€i ?B M- ?Q [mª #bM? i?QÌM; p¬ +MM; M;QM H¨M? i`QM; KB M; F?¬M; +¦ #’i F
` # M M;Q¨B +kM; iU ?² +¨M; i? K +?€M ;?ûi €M? b€M; K†i i`ÌBX

@ æ9M; H9+ M¨v- K°i Qi i°+ M?•M çB b,M i`Î p - K M; p F?¬M; Qi +QM K²BX æB b
MÆB +mM; +’T i?U+ T?˜K +?O v m +?Q +?9M; i¬BX h¬B M?bM i?’v i` M M;QÌB +Q
#B ipb +€B ;b F?B M?bM i?’v K€m iQÆB- ?mv i /`+? iQ¨M i?•M i¬B b¬B i`¨QX

8deX *?QÆM; 8dk , >„M G¨ .` +mH X U9V

*?QÆM; 8dk, >„M H¨ .` +mH X U9V

@ h¬B F?¬M; i? +?Ì çÊB çQÊ+ +?¢v iÈB- i?”i p’i pª KÈB K M; K°i +QM K²B p M;-
E?B ç¦- i`QM; ç–m +O i¬B ç½ i`¨M ç–v F?€i p¼M; ç®B pÈB K€m iQÆB +kM; #’i -
KB M; +„M M€i i?•M i? +QM K²B /MM; bS+ K9i H’v K€m iQÆB i`QM; +Æ i? M¦X o
H9+ M;O b vX

@ E?¬M; #B i ç½ [m i?ÌB ;B M # Q H•m- F?B i¬B iW i`QM; H9+ M;O KÆ i? M? idM
?² +kM; ç½ +ªB #B M- +ªK ;B€+ bmv v m K°i çB F?¬M; i`Î H¢B- i?•M i? +O i¬B i`
i¬B T?€i T?€i ?B M i?•M i? +O KbM? +kM; tm’i ?B M #B M ?¦ - `,M; M M?- H¬M;
ç m tm’i ?B MX G9+ ’v i¬B +U+ bÊ- F?¬M; #B i pb +€B ;b +?QM? KbM? H¢B #B M
ç–v +ªK ;B€+ bÊ ?½BX

@ L?QM; K¨ +ªK ;B€+ i`¨M M;”T HU+ HQÊM; F?B M i¬B F?¬M; #B i M M H¨K b Q #
#ªM F?¬M; +¦ K°i M;QÌB #¢M i?•MX J¨ M?bM H¬M; K¨m ç2M i` M M;QÌB- i¬B bÊ #
i? +,M #ªM H¨ F?¬M; /€K ` F?ÄB +Y X E?¬M; # Q H•m- #B M ?¦ i` M M;QÌB i¬B
K°i H–M M[çB ` F?ÄB M?¨ ç®B K†i pÈB i°+ M?•MX

@ L?QM; K¨ +kM; #„i ç–m iW M;¨v ç¦- i¬B ç®B pÈB ç² ,M #bM? i?QÌM; ç½ K’i çB ?
KÈB i?Ä K½M F?€i p¼M; +O i¬BX æ²M; i?ÌB- i¬B +kM; /–M /–M +¦ i? F?®M; +? #
L;Q¢B i`W ç®B pÈB €M? K†i i`ÌB ``i +?€M ;?ûi ` i?b i¬B T?€i ?B M HU+ HQÊM; +
i,M; H M i` M T?¢K pB HÈM i`QÈ+ M v +?Q +¦- H¢B +¦ i? #^M; p¨Q +€M? b m HQ
h?ŠM; i?„M M¦B H9+ ç¦ i`QM; M°B i•K +O i¬B i?”K +?Q +¦ +?9i Qi +ªK ;B€+ ?QM;
+€+ i°+ M?•M #B i `ä i¬B i?Q+? m®M; K€m iQÆB K¨ #¨B tQ+? i¬BX

L;mv ihBM? ?W H¢M? K°i iB M;- M¦B,

@ L?QM; p b m #B M ?¦ +O M;QÆB pšM #` +?9M; i T?€i ?B MX L;QÆB ç½ #B M

@ æ9M; p”v- p` M¨v +?QM? H¨ i?B m i°+ i`QÎM; +O h°+ L;mv i +?9M; i¬B- ç²M; i?
H¨ M?•M HQ¢BX h?B m i°+ i`QÎM; i M H¨ L;mv i .¢X

L;mv i .¢ +QÐB #¢+? ?´ ?QÈM; # M;QÌB h L?¢+ # M M¨v iW iW ç MX •M? K„i #¢
+?,K +?9 i` M M;QÌB h L?¢+- i`QÈ+ ç¦ F?Q iS+ +QÌM; ç¢B K¨ h L?¢+ +ªK ;B€+ ç
h L?¢+ KdK +QÌB- i`QM; K„i iQ€i ` K°i iB iBM? [m M; M?¨M M?¢iX a m K°i T?9
i?–M i?€B +O ?„M ç½ F?¬B T?K+ #bM? i?QÌM;X

>„M M?È iÈB HÌB M¦B +O u L?QÊ+ ç®B pÈB KbM?- i?O ?° i?–M i?9 +O h°+ L;mv
?ŠM F?¬M; T?ªB H¨ ç–m #¢+? ?´ i`QÈ+ K„i M¨v- #ÎB pb F?Q iS+ M,M; HQÊM; imv
>mv M ok GQM; :B M; +MM; h? M? GQM; EBK L;? H9+ i`QÈ+ KbM? ç½ iWM; i?’v i

_’i M? M?- #¢+? ?´ ç½ çB iÈB +?¶ +€+? # M;QÌB h L?¢+ F?QªM; # Kûi i?b M;WM
?´ K°i KU+ ç€M? ;B€ h L?¢+- i`QM; €M? K„i +O M¨M; `ä `¨M; +¦ +?9i i?’i p¼M;- ?I
K¢Q #bM? i?QÌM; +O h L?¢+ F?¬M; +¦ ?SM; i?9- M¨M; H¢M? M?¢i M¦B,

@ L;QÆB +?QM? H¨ M;QÌB i?W F +O >Q¨M; æ # ?¢ @ h L?¢+ ç M iW h°+ h?´ b

L?bM L;mv i .¢ pšM +QÐB i` M HQM; ?´- i`QM; HÁM; +O h L?¢+ F?¬M; F?ÄB tm
M¨M; +QÐB i` M HQM; ?´ M¦B +?mv M pÈB KbM?X o®M H¨ K°i HQ¢B F?¬M; i¬M i
H¨ M;QÌB i?W F +O >Q¨M; æ - pÈB iQ +€+? K°i M?•M HQ¢B +O /•M i°+ F?€+- +
çQÊ+ +€B ;b ;¼B H¨ +’T #”+ H M;?o b Q\

hQM? +€+? +O h L?¢+ Hm¬M Hm¬M H¨ M;QÆB FQM? i K°i tQ+?Uy-jjKV- i M?QÌ
M m ;†T T?ªB M;QÌB + Q + Q i¢B i?QÊM; M?Q p”v- ?„M +kM; H¨ b) F?¬M; F?€+? P
pb ç®B T?QÆM; H¨ K„ M[i?b H9+ M¨v b„+ K†i ?„M +¨M; F?¦ +QB ?ÆMX

*QÌB M?¢i K°i iB M;- h L?¢+ M¦B,

@ L;QÌB i?W F +O >Q¨M; æ i?b F?¬M; /€K M?”M- #’i [m€ i¬B t€+ i?U+ +?QM?
L;mv i .¢ iB m i?Q h°+ L;mv iX

L;mv i .¢ M?bM h L?¢+ iW i` M tm®M; /QÈB `²B i?Á i v p¶ p¶ i` M HQM; #¢+? ?´ M

@ >„M [mª i?U+ H¨ h L?¢+ b Q\

*€B ç–m H•m +U+ HÈM +O "¢+? ?´ ;B”i ;B”i- +QM M;QÆB M?bM +?,K +?9 h L?¢
i`–K i?’TX

L;mv i .¢ ;”i M? ç–m M¦B,

@ "¢+? ?´ +O i M¦B i` M M;QÌB +O M;QÆB F?¬M; +¦ F?Q iS+ +O +QÌM; ;Bª- +¦ i
F?¬M;\

83yX *?QÆM; 8de , *Sm æQÊ+ h´ hB M *O >’T >mv i Zm,X UjV

*?QÆM; 8de, *Sm çQÊ+ i´ iB M +O >’T >mv i Zm,X UjV

L;?2 L;mv i .¢ pW M¦B M?Q p”v- i`QM; HÁM; h L?¢+ H”T iS+ /•M; H M K°i Hm²M;
h°+ L;mv i ç9M; H¨ F?¬M; #B i çB m- `ä `¨M; +ÁM T?ªB ?ÄB i?,K +QM ?´ i`„M; M;r
i¢B i?QÊM; M¦B +?mv M pÈB KbM?- M?bM #° /€M; +O M¨M;- M m M?Q KbM? F?¬M
p¨ i?•M T?”M M;QÌB i?W F >Q¨M; æ i?b +¦ H) b) F?¬M; F?€+? F?Q pÈB KbM?X

hB M H M K°i #QÈ+- h L?¢+ ç½ çB iÈB i`QÈ+ K†i #¢+? ?´- F?QªM; +€+? # Kûi +
i v T?ªB H M ?W H¢M? M¦B,

@ h`QÈ+ K†i aB m +’T i?–M i?9- ç•v H¨ i?€B ç° +O M;QÆB b Q\

*?¶ HÁM; #¨M i v T?ªB +O h L?¢+ #¶M; M?B M b€M; H M K°i +¶ M;•M b„+ [m M;
M;mv M #ªM ?Q¨M iQ¨M i?m HB K H”T iS+ ç¢B T?¦M;- K°i +?QÎM; +O ?„M p¶ p¨Q

L;QÌB i M¦B ç€M? +?¦ T?ªB M;¦ K†i +?O- K¨ +QM ?´ HÈM i`QÈ+ K„i h L?¢+ +?QM
ç'vX J°i +?QÎM; F?¬M; +¦ #'i F€ ç° K¢M? v m- M?QM; K¨ pW p¶ tm®M;- H"T iS+ #
h?•M i? *U+ HÈM HB M iB T ?QÈM; HmB p T?Q b m ` ?ÆM KQÌB #QÈ+X h?•M i
?´ +U+ HÈM +¦ +?9i `mM `˜vX

h?¬M; [m K°i +?QÎM; M¨vX h L?¢+ +kM; +ªK M?"M çQÊ+ pÈB M,M; HU+ +O #¢+?
?° i?–M i?9- +?ŠM; [m H¨ +¦ K°i Qi ?mv i K¢+? +O i?O ?° i?–M i?9 K¨ i?¬B- M?C
F?B i- iQM? iQ€M ` - i®B ç +kM; +?d H¨ ç–m h`mM; o` h?–M h?9 K¨ i?¬BX

J¨ im pB +kM; b) F?¬M; pQÊi [m # M;¨M M,KX E?Q iS+ E€ G•M iW i` M M;QÌB h L
M?[M; i?S M¨v- +,M #ªM H¨ F?¬M; +–M >B M oB M EB K- #ªM i?•M +O h L?¢+ ç®
ç½ H¨ i²M i¢B bB m +'T +QÌM; ;BªX

"ÎB pb #¢+? ?´ HmB p T?Q b m- L;mv i .¢ M;²B Îi` M HQM; ?´ H"T iS+ ?Q /mM; i
?¨Q [m M; FBM? M;¢+- M;QÌB M¨M; M? M?¨M; /UM; H M- iW #¢+? i` M HQM; ?´ M
L?¢+ ç M; çSM; +?WM; K°i KûiX

æSM; i` M K†i ç'i- h L?¢+ T?€i ?B M- M[ iY i`QÈ+ K†i çQÊ+ tQM; H¨ ç M?'i K„ M
pQÊi [m RK3- +?d i?'T ?ÆM KbM? K°i +€B ç–mX hmv `^M; K†+ p€v K¨m i`„M; M?Q
ç–v ç†M F?¬M; i? M¨Q +?2 H'T- +†T K¬M; Mªv MÎ p M? H M `'i ;ÊB +ªK +MM; pÈB
pW `ÆB tm®M; K†i ç'i- iBM? i?–M HU+ +O h L?¢+ ç½ ?Q¨M iQ¨M #„i H'v M¨M;X

@ L;QÆB i¢B b Q H¢B ç€M? M¦\

L;mv i .¢ i`ÊM K„i M?bM h L?¢+- ?B M M?B M M¨M; `'i v m [mw +QM #¢+? ?´ ç¦X

h L?¢+ +QÌB M?¢i K°i iB M;- M¦B,

@ h? ;BÈB +¦ [mv Hm"i +O +O i? ;BÈB- i`QM; i? ;BÈB +O *U h?9 +kM; H¨ M?Q
M¦ K¨ +?d M¦B +?Q M¦ #B i H¨ T?ªB #B i [mv +O H¨ +€B ;bX E?¬M; iBM- +¬ +¦ i? ç

L;mv i .¢ +¦ +?9i M;?B ?Q†+ M?bM #¢+? ?´- H9+ M¨v i?•M i? F?´M; H² FB +O #
T?K+ i` M K†i ç'i- ç²M; i?ÌB +ÁM `mM `˜v K½B- ç–m ?´ +U+ HÈM +9B i?'T F?¬M; /€
K°i +€BX hbM? ?bM? M?Q p"v- F?¬M; i? M;?B M;Ì ç½ +?SM; KBM? i?•M T?"M +M

*QÌB M?¢i K°i iB M;- h L?¢+ M¦B,

@ >B M i¢B L;mv i .¢ iB m i?Q +ÁM +¦ +€B ;b ?Q¨B M;?B b Q\

L;mv i .¢ M?bM iQÈM; K¢Q #bM? i?QÌM; +O h L?¢+- ç°i M?B M M¨M; +ªK ;B€+
?ÆM KbM? K°i +€B ç–m M¨v p¬ +MM; +QÌM; i? X oÈB iQ +€+? H¨ +¬M; +?9 h°+ L;
i`QÎM; ?¢ M?B K- M¨M; H–M ç–m iB M bBM? ` HQ¢B +ªK ;B€+ M¨v- i`QÈ+ K†i h
M;¢Q +O KbM? iU ?² `'i H¨ #m²M +QÌBX

> B i`ÁM; K„i i?•K i?9v FB M?bM KbM?- H¢B K M; ç M +?Q KbM? p¨B T?–M F?OM
+O M;QÌB i?W F >Q¨M; æ b Q\ æ€M; iB +- iQÈM; K¢Q +O ?„M i?"i bU H¨ [m€ +
#^M; i°+ M?•M +O KbM?X "^M; F?¬M; K¨ M¦B X X X M;?o iÈB ç•v- i` M K†i ç T +
K M; i?2Q K°i T?–M çÄ YM;- M?bM +¨M; i? K p¨B T?–M pk K` F?B M i`QM; HÁM; +C
M?kMX

@ M?- M? i?"i H¨ M;QÌB i?W F +O >Q¨M; æ b Q\ o"v- p"v i¢B b Q M? H¢B iÈB
+O iS i°+ ç½ iK i"T Î +MM; K°i +?¶- pÈB iQ +€+? M;QÌB i?W F +O >Q¨M; æ - M
ç9M; +?S\

h? M? •K +O L;mv i .¢ M?m ?Á ?ÆM i`QÈ+ K°i Qi- +ªK ;B€+ M?Q H¨ +?BK ?Q¨M;
K i B #bM? i?QÌM; M;?2 ? ibS+ i?QªB K€BX

h L?¢+ H¢M? M?¢i M¦B,

@ h?U+ tBM H¶B- pB + i¬B iÈB ç•v F?¬M; i? M¦B +?Q +¬ #B i çQÊ+X h¬B +kM; F
t€+ M?"M i?•M T?"M +O KbM? H¨ +€B ;bX hÈB MÆB M¨v +?d H¨ i`MM; ?ÊT K¨ i?¬

p¼M; +¦ i? Î +?¶ M¨v i„K `Y X æ²M; i?ÌB i¬B ;†T T?ªB +?mv M ibM? +O * BM- ?v [mv i i?Q+? ç€M;X

L;?2 h L?¢+ M¦B i? iY +MM; +QM ;€BX •M? K„i L;mv i .¢ F?¬M; F?ÄB +?mv M / æbM? +MM; hmv i L[- F?B M¨M; +?SM; FB M o,M æbM? F?¬M; F?ÄB tm'i ?B M +ª H¨ o,M æbM? i`QÈ+ ç¦X h`QM; bmv M;?o +O M¨M;- h L?¢+ M m H¨ M;QÌB +O h° +kM; +¦ i? H¨ M;QÌB h°+ h?´ K¨ i?¬BX

L?QM; K¨ iW / i?`i i`„M; MäM ?²M; M?m"M T?ÆM T?Èi +O o,M æbM? +,M #ªM H' /'m p i +O h°+ h?´ ç²M; i?ÌB F?Q +?'i +MM; iQÈM; K¢Q +O M¨M; `¨M; F?¬M; ? /C

L?'i H¨ K€B i¦+ /¨B K¨m çÄ /QÈB €M? K†i i`ÌB +?B m tm®M; iªM K€i ` [m M; K M i`¬M; i?"i ç°M; HÁM; M;QÌBX

æ•v H¨ pÊ +O ?„M b Q\ G9+ M¨v- L;mv i .¢ +¨M; i? K ç²M; w i?•M T?"M +O h L? `^M; M;QÌB M?Q h L?¢+ # M M;Q¨B +kM; F?¬M; tm'i b„+- M m M?Q F?¬M; T?ªB +¦ b Q +¦ i? +¦ çQÊ+ i? iY M?Q p"v\ L;?o iÈB ç•v- M¨M; +¦ +?9i iÁ KÁ ?QÈM; o,M æb

@ *¬ ?ŠM F?¬M; T?ªB H¨ M;QÌB h°+ h?´ - +¬ H¨ M;QÌB h°+ "¢+? b Q\

L;Q¢B i`W h°+ L;mv i- i`QM; +€+ i°+ M?•M HQ¢B +?d +¦ h°+ "¢+? KÈB +¦ i? i¢Q `

o,M æbM? H„+ ç–m- F?) KoK +QÌB M¦B,

@ h +kM; ;B®M; h L?¢+ ç m H¨ M;QÌB +O h°+ h?´X

L¨M; +MM; h L?¢+ i•K w iQÆM; i?¬M;- iW #B m ?B M i`QÈ+ K„i +O ?„M- iU M?B pÈB M?[M; M;QÌB h°+ L;mv i M¨vX

EBM? M;¢+ i`QM; K„i L;mv i .¢ +¨M; i? K +QÌM; i?`M? p¨B T?–M- +¦ +?9i F?¬M; i?"i b•m p¨Q o,M æbM?X •M? K„i H¢B çªQ [m iQÈM; K¢Q tm'i +?9M; b„+ K†i H¢M' h`QM; HÁM; H"T iS+ tm'i ?B M +ªK ;B€+ [m€B /`X L;mv M #ªM bU + Q M;¢Q +O M æbM? +MM; hmv i L[H¢B H"T iS+ ;BªK #Èi `'i M?B mX æ²M; i?ÌB- M¨M; +kM; T?B F, +kM; F?¬M; HÈM- i¢B b Q +¦ ?¨B iY HÈM M?Q p"v\

@ h„K `Y H¨ +?mv M F?¬M; i? - ?² MQÈ+ L;mv i GQÊM; >² +O +?9M; i +?d +¦ i? L;mv i +?9M; i /MM; K¨ i?¬BX L?QM; M? M m H¨ M;QÌB i?W F +O >Q¨M; æ - i +MM; +QM ;€B +O M? i„K `Y X "'i [m€- p T?–M bU ibM? +O * BM- +€+ M? F?¬ H¨ +?mv M i`QM; i°+ +O i - /M M? H¨ M;QÌB i?W F +O >Q¨M; æ +kM; F?¬M; +¦

83RX *?QÆM; 8dd , *Sm æQÊ+ h´ hB M *O >'T >mv i Zm,X U9V

*?QÆM; 8dd, *Sm çQÊ+ i´ iB M +O >'T >mv i Zm,X U9V

L;?2 tQM; L;mv i .¢ M¦B- i` M K†i h L?¢+ iQ€i ` K°i iB iQÆB +QÌB M?¨M M?¢i,

@ L?Q p"v b Q\ L?QM; K¨ i¬B ç½ ç€T SM; * BMX J¨ ;BªB i?Q+? +O ?„M +kM; T?E F?¬M; Km®M pQÊi [m€ M°B pK +O [mw i°+- M?QM; K¨ i¬B H¢B F?¬M; i? F?¬M; M +? iX *?Q /M +€+ M;QÆB F?¬M; i? /mM; ?¢ ?„M +kM; F?¬M; çQÊ+ H¨K ;b #'i HÊE

L;mv i .¢ M?bM h L?¢+- i`QM; €M? K„i M?B m i? K p¨B T?–M H¢M? HMM;- M¨M; F

@ h M¦B `²B- ç•v H¨ +?mv M +O h°+ L;mv i +?9M; i - M;Q¢B M?•M F?¬M; +¦ [mv M +¦ + M i?B T p¨QX

h L?¢+ +QÌB M?¢i K°i iB M;- M?9M p B- M¦B,

@ o"v çQÊ+ `²B- i¬B Km®M #B i- +€+ M;QÌB ç`M? tY Hw * BM M?Q i? M¨Q\

•M? K„i b„+ #ûM +O L;mv i .¢ M?bM ?QÈM; * BM- •K i? M? M¨M; i`Î M M H¢M? HM

@ > i i?ªv M?[M; B +¦ F?Q iS+ i¨ €+- F i +K+ +?d +¦ K°iX æ¦ +?QM? H¨ ?Ov /B iX

L;?2 L;mv i.¢ pW M¦B M?Q p”v-* BM pW #bM? ioM? K°i +?9i H”T iS+ T?`+? K°i i F?´ +–m F?˜M M¦B,

@ h?B m i°+ i`QÎM;- M;¨B F?¬M; i? M?Q p”v ?5 h¬B K†+ /M ç®B pÈB i`QM; i°+ F i¬B /M b Q +kM; H¨ i°+ M?•M +O h?B m i°+ i`QÎM;X h¬B +kM; ç•m ?v p¼M; KbM? M¨v- p M +–m M;¨B- i¢K i? i?S +?Q i¬B çBX

h L?¢+ +?”K `½B çB ç M # M M;QÌB * BM- çQ HQM; p T?Q L;mv i.¢ M?bM ?„M

@ L;mv i.¢ i?B m i°+ i`QÎM; M¦B F?¬M; b B- ? ii?ªv i¨ €+ ç m T?ªB çQÊ+ iB m /B ?„M- i¬B ç•v +kM; F?¬M; iB M M;,M i`ÎX s2K ` - h°+ L;mv i i?”i H¨ Km®M ;B i ?„M I F?¬M;\

L;mv i.¢ FB M ç`M? ;”i M? ç–m- M¦B,

@ æ9M; p”v- i°+ [mv F?¬M; i? H¨K i`€BX

h L?¢+ H¢M? M?¢i M¦B,

@ o”v çQÊ+ `²B- +€+ M;QÌB ç½ Km®M ;B i +? i?„M- +kM; F?¬M; ?v p¼M; F?Q iS+ KªM? ç’i iBM? F?B i M¨v- ç +?Q i¬B i? v +€+ M;QÆB ç°M; i?OX

oW M¦B- K°i i v +O h L?¢+ ç½ M? M? M?Q i?B K çB M ç”T H M çdM? ç–m * BM T?ªM SM; +kM; F?¬M; F`T- ç½ #` ?Q¨M iQ¨M +„M Mm®i # M i`QM; [m M; K M; K’v

@ E?¬M;

h? M? •K +O L;mv i.¢ pW KÈB T?€i ` - i?•M i? +O + BM +kM; ç½ #B M K’iX

h L?¢+ M?¨M M?¢i M?bM L;mv i.¢ M¦B,

@ h?B m i°+ i`QÎM;- +¬ F?¬M; T?ªB Km®M ;B i +? i?„M b Q\ h¬B ;B9T +¬ tm’i i’ i?€M? ç` M¨v- ç•v iU ?² H¨ F i [mª i®i M?’i `²BX

L;mv i.¢ imv `^M; F?¬M; +€+? M¨Q +ªK M?”M çQÊ+ KK+ çQ+? i?U+ bU +O h L?¢ +ªM? iQÊM; i`QÈ+ K„i +¦ +?9i F?¬M; ç9M;- M?QM; H9+ M¨v * BM +kM; ç½ #B M K’ M¨M; +ÁM +¦ i? M¦B +€B ;b M[X L;mv i.¢ +,K iS+ M?bM h L?¢+ M¦B,

@ L;QÆB pšM + M i?B T p¨Q +?mv M `B M; +O h°+ L;mv i+?9M; i \

h L?¢+ KdK +QÌB- M¦B,

@ E?¬M;- +€B M¨v +kM; F?¬M; i? M¦B H¨ + M i?B T- i¬B +?d H¨ Km®M i`Ê ;B9T F?¬M; #B i +?9M; i +¦ i? çB i„K `²B +?S\ s2K ` +¬ iU ?² +kM; F?¬M; ?Q M M;? v M i•K çB- i„K tQM; +?9M; i¬B b) H”T iS+ `ÌB F?ÄB H½M? ç` h°+ L;mv iX

L;mv i.¢ M?bM h L?¢+- F?Q iS+ `ä `¨M; +¦ +?9i F?¬M; ´M ç`M?- €M? K„i H¦2 H M pšM F?¬M; i? çB i`€+? i°B h L?¢+ çQÊ+ ;b- HB M ;¼B iÈB K°i i?B m M[h°+ L;mv M¨M; K M; i?2Q # M;QÌB h L?¢+ çB i„K `Y X

" M;QÌB h L?¢+ çB i?2Q i?B m M[h°+ L;mv i `ÌB çB- L;mv i hBM? +¦ +?9i F?¬M; # M M;QÌB L;mv i.¢- i?’T ;B¼M; M¦B,

@ h?B m i°+ i`QÎM;- +?9M; i H¨K M?Q p”v F?¬M; ´M H„KX >Q¨M; æ imv `^M; tm K¨ ?„M +kM; H¨ H½M? ç¢Q +O M?•M HQ¢BX J¨ M m h L?¢+ H¨ M;QÌB i?W F +O +?ŠM; F?€+? F?Q M?Q i? - b m M¨v ?„M +¦ i? ç®B pÈB h°+ L;mv i+?9M; i

L;mv i.¢ ?W H¢M? K°i iB M;- M¦B,

@ L;QÆB F?¬M; i?’v çQÊ+ i?€B ç° +O ?„M H¨ ;b F?¬M;\ h°+ L;mv i+?9M; i H¨ M?•M HQ¢BX *?Q /M F?¬M; +?B K çQÊ+ >Q¨M; æ i`Ê ;B9T i?b M?Q i? M¨Q- +?9M L;mv i GQÊM; >² +MM; *?B M ao +QÌM; ç¢B M?’i- +,M #ªM H¨ F?¬M; +–M 2 M;¢B +

@ J¶B K°i H–M +MM; h°+ *Ym G ç®B F?€M;- F?¬M; T?ªB ç m H¨ *?B M ao h°+ L;mv i`QÈ+ M?’i b Q\ h L?¢+ M¨v imv `^M; +ªK ;B€+ `’i +QÌM; ç¢B- M?QM; K¨- #° /€M

?Q¨M; ç X *,M #ªM F?¬M; +¦ K°i +?9i ç€M; i¬M FQM?X æQÊ+ `²B- +?mv M M¨v +
i„K tQM;- M;QÆB çQ ç€K M;QÌB ç¦ `ÌB çBX E?¬M; +–M T?ªB ?²B #€Q +?Q i #B iX

L;mv ihBM? +ÁM Km®M M¦B +€B ;b- M?QM; L;mv i.¢ ç½ [m v M;QÌB `ÌB çB- M?bM
hBM? F?¬M; F?ÄB i?Î /¨B i`QM; HÁM; K°iiB M;- imv `^M; HÌB +O L;mv i.¢ M¨M
KÆ ?² +ªK i?'v p¨B T?–M F?¬M; ´M- F?¬M; #B ipb +€B ;b- M¨M; ç®B pÈB # M;QÌ
+¦ ?ªQ +ªKX

_Y b¢+? M?[M; ?¢i #KB i` M M;QÌB- # M;QÌB h L?¢+ H"T iS+ +ªK i?'v i?•Mi? p¬
H B- L;mv iGQÊM; >² F?¬M; T?ªB H¨ M;m²M MQÈ+ /mv M?'iÎh°+ L;mv iX h`QM;
bm®B MQÈ+ M¦M; HÈM M?Ä F?¬M; ç m- i?B m M[h°+ L;mv içQ #¼M ?¼ iÈB ? B

h L?¢+ p®M +ÁM Km®M i`°K M?bM i?•Mi? K K K¢B ç°M; HÁM; M;QÌB +O o,M æb
M?„+ ç M +ÁM +¦ hmv iL[- F?¬M; i? F?¬M; #Ä çB +€B w MB K t'm t M¨vX L?QM; I
MQÈ+ M¦M; i?b ?„M +kM; #B içQÊ+ ç•v +kM; H¨ +?mv M ?QÎM; i?K i`QM; çÌBX

a m F?B i„K `Y tQM;- # M;QÌB +kM; F?¬M; +¦ i`b ?Q½M Î h°+ L;mv iM[- çQ¨M M
[m€ M?B m ?ªQ +ªK pÈB h°+ L;mv iX a m F?B +?¨Q i¢K #B ii?B m M[K M; ?¼ iÈB
v H Mi`ÌB- ?QÈM; p T?Q KK+ çQ+? +O +?mv M çBX

" v ` QÈ+ +?WM; KQÌB FK- h L?¢+ F?®M; +? i®+ ç° +O KbM? +?"K H¢B- i v T?ª
Îi`QÈ+ M;U+X "¦M; ç2M # v ` - * BM H"T iS+ tm'i?B Mi`QÈ+ K†i # M;QÌBX

JÈB pW tm'i?B M- * BM H"T iS+ #` ibM? ?m®M; Î F?¬M; i`mM; H¨K +?Q ?QªM; b
F?¬M; +?"K- H"T iS+ #B Mi?•Mi?¨M? >'T >mv i Zm,- MQÆM; iU i?2Q ? B +€M? +

h L?¢+ +QÌB M?¢i K°iiB M;- M¦B,

@ h®i `²B- i¬B F?¬M; +¦ pB T?¢K pÈB HÌB ?S +O M?X LÆB M¨v ?B Mi¢B ç½ M
#'i Hm"M ;BªBi?Q+? M?Qi? M¨Q- h°+ L;mv i+kM; b) F?¬M; /mM; M¢T M?X æ½ M
Î H¢B ç¦ M[X

G9+ M¨v * BM KÈB ?Q¨M iQ¨M ?B m çQÊ+ i`QÈ+ ç¦- h L?¢+ M¦B Km®M ;B i?„M H
iS+ i`¨M ç–v p +ªK FQ+?- ?„M +mM; FQM? M¦B,

@ æ i¢ >Q¨M; æ # ?¢ +Sm i¬B- +ª +m°+ çÌB M¨v * BM poM? pB M F?¬M; /€K [m

h L?¢+ KdK +QÌB- M¦B,

@ E?¬M; +–M T?ªB i¢ ÆM i¬BX "•v ;BÌ M? +¦ iQM? iQ€M ;b F?¬M;\

L;?2 h L?¢+ M¦B tQM;- €M? K„i * BM H"T iS+ i`Î M M KÌ K`iX >„M i?bi?¨Q M¦B,

@ v ç`M?\ h¬B +kM; F?¬M; #B iM M çB MÆB M¨QX hW M;¨v çQÊ+ bBM? ` +?Q i
L;mv iX >B Mi¢Bi¬B ç½ F?¬M; p M?¨ çQÊ+ `²BX L M çB MÆB M¨Q ç•v\ h°+ L;mv
bÊ M?[M; M?•M HQ¢B +€+ i°+ F?€+ +kM; F?¬M; i? +¦ i? +?S i¬BX J¨ +€B i? ;BÈ
M;mv +ÆX L m ;†T *U h?9 i?b +?d bÊ bBM? K M? +O i¬B b) +?'K /SiX

83kX *?QÆM; 8d3 , æ¢B æ² a€iX URV

*?QÆM; 8d3, æ¢B ç² b€iX URV

L¦B iÈB +?¶ M¨v- €M? K„i ?„M ç°i M?B M b€M; M;ÌB- M?bM h L?¢+ M¦B,

@ >Q¨M; æ # ?¢- F?¬M; #^M;- ç +?Q i¬B çB i?2Q M;¨B X *?d +–M M;¨B F?¬M; +?
M;QÌB ?–m +O M;¨BX ooM? pB M ?–m ?¢ # M +¢M? M;¨BX

@ a Q\

h L?¢+ #` ?„M H¨K +?Q +¨M; ?QªM; bÊX æ +?Q i´ iB M >'T >mv i Zm, H¨K M;QÌ
KB M; +O h L?¢+ iQ€i` p iQÆB M? K M?B K- ?„M H„+ ç–m M¦B,

@ E?¬M;- çB m M¨v F?¬M; i? X h`QM; K„i +O i¬B- /M +?Q H¨ M;QÌB T?QÆM; M¨
i®B ç +kM; pšM H¨ #^M; ?[m- b Q +¦ i? +?Q M? i`Î i?¨M? M;QÌB ?–m +O i¬B\ h¬
Km®M çB H¨K- M?[M; +?mv M ç¦ T?B i?QÌM; M;mv ?B KX h¬B F?¬M; i? K M; M
M?'i ç`M? b) ;†T M;mv ?B KX

* BM M?Ki +?Q M?bM h L?¢+- +QÌB F?´ M¦B,

@ æ9M; p"v 5 h¬B H¨ K°i M;QÌB +¦ HU+ HQÊM; i¨ €+- M;¨B M?Q i? M¨Q +?`m M?"

h L?¢+ M?Qm K¨v- M¦B,

@ E?¬M;5 h¬B +?Q iWM; +¦ +?Q `^M; M?Q p"vX * BM- M? +¦ H) +kM; ?B m çQÊ+X
M;QÌB i¨ €+ i?b +,M #ªM b) F?¬M; +Sm M?X

a„+ K†i +O * BM H"T iS+ i`„M; # +?- ?„M +9B ç–m M¦B,

@ h?U+ tBM H¶B- >Q¨M; æ # ?¢- i¬B- i¬B F?¬M; T?ªB H¨ +¦ wiS ç¦X *?d H¨ i¬B ?
H¨K ;bX L;¨B +?Q i¬B çB i?2Q M;¨B - +?Q /M H¨ i`ª ;B€ i€M? K¢M; i¬B +kM; p"v M
i¬B +kM; H¨ /Q M;¨B +Sm- +¦ i? b®M; i? K K°i M;¨v +kM; ç½ HÌB `²BX

h L?¢+ M¦B,

@ E?¬M;5 M? +ÁM +¦ im´B i?¼ `'i /¨BX *¦ H) M? +ÁM F?¬M; #B i- imv `^M; i?•M
ç M +?Q KbM? T?B M iQ€B `'i HÈMX L?QM; K¨ i€M? K¢M; +O M? +kM; ç½ FûQ /
H) M? i?b F?¬M; ?v p¼M; KbM? +¦ i? i¢Q /UM; K°i bU M;?B T b Q\

@ L?Q p"v çB- i¬B +?d çB K K°i +QM çQÌM; +?Q M?X "ÎB pb F?¬M; +€+? M¨Q çQ
#•v ;BÌ ç½ F?¬M; i?Q+? ?ÊT +¦ +m°+ b®M; Î oB K >Q¨M; ç¢B ç` - F?¬M; #^M; M?
F?€+- +?¶ ç¦ F?¬M; +¦ *U h?9 i²M i¢B- +?d +¦ M?•M HQ¢B #bM? i?QÌM;- +¦ H) b m
M? b) F?¬M; +ÁM ;B®M; M?Q ?B M ;BÌX

@ J°i MÆB F?€+\ æ¦ H¨ +?¶ M¨Q\

* BM KÌ K`i ?ÄBX

h`QM; HÁM; +O h L?¢+ M;–K +QÌB F?´- +?QM? KbM? H¢B H¨ M;QÌB +?d çQÌM;
L;mv M H B >'T >mv i Zm, tm'i ?B M i¢B h•v S?QÆM; /o M?B M H¨ /Q +?QM? KbM
H¨ M?Q i? - p"v +S M?Q i? çBX

@ G¨ h•v S?QÆM;- oB K >Q¨M; ç¢B ç` +?9M; i¬B Î +€B i? ;BÈB M¨v i?m°+ æ¬M; S
S?QÆM;- +ÁM +¦ `'i M?B m ç¢B HK+ i²M i¢BX M? F?¬M; #^M; ç M # M FB çB i?\
M;?o M? b) +¦ K°i +m°+ b®M; ?Q¨M iQ¨M KÈBX G9+ M¨v `ÌB çB- M? çB i?2Q ?QÈ
ç–v çO ç² ,M i?b K M; i?2Q ç² ,M ` #B M- çB i?2Q ?QÈM; i•vX *¦ H) +–M K°i çQ¢M
+?d +–M M? +¦ i? ç M h•v S?QÆM;- M?Q p"v M? b„T +¦ çQÊ+ +m°+ b®M; KÈBX

•M? K„i +O * BM M?bM pšM M;Æ M;€+- M?QM; h L?¢+ /M b Q +kM; ç½ K M; +?Q
/¨B K°i iB M; * BM +QÌB F?´ M¦B,

iMv p¨Q +Æ /mv M p¨ i?U+ HU+- #'i Hm"M F M¨Q +kM; +¦ i? H'v çQÊ+X

ob i? - L;Qm J oQÆM; K°i # M çB m ç°M; +?9i Qi ?mM; i?9 +'T i?'T i?9 OM; ?° h°+
HQ¢B /–M /–M i`B M F? B iB M +¬M; iQ¨M /B M- K°i # M H¢B çB m ç°M; i?O ?¢ +O
H¢+ +O i?–M F?Q F?„T MÆBX :–M ç•v pW p†M ç½ M?"M çQÊ+ K°i Qi iBM iS+- p
i?9 i K pQÆM;- +MM; pÈB K°i Qi i?O ?¢ ?mM; i?9 +'T i?'T iB M p T?Q i•vX

æB M; M;[m H½M? ç` h°+ L;mv i- /MM; iQM? +€+? +O ?„M p®M H¨ F?BM? i?QÌM
M;?o ç M Km®M T?®B ?ÊT h°+ *Ym G i¢Q M M çª FQ+? K½M? HB i+?Q M?•M HQ¢
#m¬M; iQ i?€B- b m ç¦ ?„M K M? H M? +?Q i?O ?¢ KbM? iU /Q T?€i ?mvX ob i? i´
M?'i H¨ ?mM; i?9 b€m M;¨M M,K +QÌM; ?Q¨M? +¬M; FQ+?- i`QM; F?QªM? F?„+ ç½

h´M; #° h°+ L;mv i M;mv M #ªM # Q ;²K ?ÆM KQÌB p¢M M;QÌB h°+ L;mv i- K¨ H9+ M
bo h°+ L;mv i +kM; ç½ ` M;Q¨BX *?d +ÁM H¢B # #®M p¢M H½Q M?•M p¨ ?¨B iY- I
+¦ *U h?9 ç²M; #¼M ç m F?¬M; +¦- M M ç€K M;QÌB M¨v H¨K b Q +¦ i? +?®M; H¢B
FB çQÊ+X

J€m iQÆB M?m°K ?²M; +ª #MM ç'i +O `WM; `"K- K¨ ?Ä /B K ç½ +„M Mm®i? i i?ªv
i i?ÌB F€ oB M *´ *U h?9 /M b Q pšM H¨ ç€K +U i?9- K'v p¢M ç–m ?mM; i?9 +¬M; I
i?¨M? iWM; KªM; HÈM- +?d i`QM; K'v T?9i M;„M M;OM ç½ #` K'v +?K+ ç–m ?mM; i?
i? i`®M F?ÄB ?B M i`QÌM; H9+ M¨v +?d +¦ K°i M;QÌB L;mv i .¢ K¨ i?¬B- M¨M; +k
M?¢v +ªK KÈB +¦ i? i`€M? çQÊ+ FB T M¢M H9+ M¨v ç•vX

*QM K„i +O L;mv i .¢ ç½ i`Î M M KÆ ?²- ? i i?ªv i`QÈ+ K„i iU ?² i`Î i?¨M? ?Q ªQX

hB M; F m i?ªK i?B i M;"T i`ÌB M?Q H¨ b¦M; #B M F?¬M; M;WM; ç"T p¨Q i`QM; i B

hmv `^M; M¨M; ç½ i`®M i?Q€i M?QM; K¨ iBM? i?–M pšM M?"M H'v çª FQ+? i`–K i`
M;"T i`ÌB /–M /–M `ÌB t - M¨M; ?B M i¢B ç½ Km®M F?¦+ K¨ F?¬M; F?¦+ M´BX

*ªK ;B€+ +O "¢+? ?´ t€+ i?U+ ``i M?¢v +ªKX oW pW T?€i ?B M F?Q iS+ +QÌM; ç
H¨K ` HU +?¼M M? M? M?'iX E?B ç¦ M;QÌB h°+ L;mv i ç½ F?¬M; +¦ F?ª M,M; i?
K M; i?2Q ç²M; #¼M +O KbM? /MM; i®+ ç° M? M? M?'i Hv F? B +?¶ ç¦X

G9+ M¨v- M¦ /®+ bS+ HB m K¢M; K¨ +?¢v i`QÈ+- i`QM; HÁM; M¦ i?b ç M; bmv M;?o
h L?¢+ iªM K€i ` +€+? ç¦ F?¬M; t X h`QM; HÁM; i?–M i?9 i?b E€ G•M ç m H¨ +?Q
bQ€B +O i?–M i?9- H¨ pQÆM; ;Bª +O i'i +ª i?–M i?9X

839X *?QÆM; 83y , æ¢B æ² a€iX UjV

*?QÆM; 83y, æ¢B ç² b€iX UjV

ob i? - M¦ ?B M i¢B +?¢v i`®M i?2Q T?QÆM; ?QÈM; /U K¨ F?Sm ;B€+ M?¢v +ªK
p i +O # M;QÌB h L?¢+ Hv F? BX >B M i¢B M¦ ?v p¼M; M?[M; +QM ?mM; i?9 FB
M m F?¬M; F i[mª +?d +¦ K°i H¨ #` ?Ov /B i K¨ i?¬BX

oQÆM; +O >mM; h?9 L;Qm J oQÆM; BK BK H†M; H†M; T?B m T?M Î ;B[F?¬M;
?B M L;mv i .¢ i?Q€içB b Q\ æB m M¨v H¨K b Q +¦ i? - /MM; i?U+ HU+ +O ?„M i?
i?–M HU+ ç½ ç2K iQ¨M #° H½M? ç` h°+ L;mv i # Q T?O p¨Q # M i`QM;- #¢+? ?´ K
i®+ ç° M? M? M?'i +?¢v i`®M- M?QM; +,M #ªM F?¬M; +€+? M¨Q ç¨Q i?Q€i F?ÄB iI
çB m i`QM; K„i ?„M- L;mv i .¢ bQ ` +kM; +?d #^M; K°i +QM FB M K¨ i?¬BX ob i? ?
+?d Km®M i` m çM ?Q H°M; K Q pÌM +?m°i K°i T?2M- H9+ M¨v ?„M +?QM? ç M; M

@ æ¢B "^M;- +¦ +QM K Q M?Ä K M; i?2Q K°i M;QÌB +O h°+ L;mv i +?¢v p # M FB
?¢ çB F i HB m #¼M +?9M; çBX

L;Qm J oQÆM; +ªK ;B€+ çQÊ+ #¢+? ?´ b„T i?Q€i F?ÄB T?¢K pB iBM? i?–M HU+ +O
æ¢B "^M; JBM? oQÆM; ` H M?X Í # M i`QM; ç€K ?mM; i?9 Hm"M i®+ ç° T?B ?¨M
JBM? oQÆM; K¢M? M?'iX h?2Q bmv M;?o +O L;Qm J oQÆM;- #¢+? ?´ ç¨Q i~m F
i?9 EBK aQ æ¢B "^M; æB m i`mv çm´B i?b ?Q¨M iQ¨M +¦ i? çÆM ;BªM i?m i?"TX

@ o•M;- oQÆM; i¬M FQM?X

a m F?B æ¢B "^M; JBM? oQÆM; ç€T SM; K°i iB M;- i`QM; KB M; T?€i ` K°i iB M;
iS+- K°i +QM EBK aQ æ¢B "^M; æB m im pB b€m M;¨M M,K # v H M i`ÌB- ç"T ç¬B
+¢M? æ¢B "^M; JBM? oQÆM;X

æ¢B "^M; JBM? oQÆM; +?d +?d T?QÆM; ?QÈM; i?2Q HÌB oQÆM; +O >mM; h?9 M
æ¢B "^M; æB m H"T iS+ iQ€i ` p ?QM; T?'M F?€i K€m- ç¬B +€M? +U+ HÈM K¢M
K°i ç¢Q FBK [m M; # v ` M;Q¨BX

L;Qm J oQÆM; `'i ?QÎM; i?K ç2K iBM? i?–M HU+ F?®M; +? +?mM; [m M? L;mv i
M?•M K¶B F?B ?ûi i?ªK K°i iB M;- ç m H¨K +?Q i`QM; HÁM; +O ?„M bBM? ` p¨B T
i?B M iQM? +O ?„M- ?Ov /B i H¨ ibM? v m +O ?„MX

>„M ç½ ?Q¨M iQ¨M ç„K +?bK # M i`QM; +ªM? ;B i +?¦+ K„ /B m i`QÈ+ K„i- ?„M ç
ibM? +O +€+ i?–M i?9 b m F?B #B i `ä i´M; #° h°+ L;mv i #` ?Ov- K'v p¢M h°+ L;m

"¢+? ?´ F?¬M; ? ;B[H¢B T?¦M; i?Q+? ` M,M; HQÊM; i`QM; +Æ i? +?QM? KbM?-
#9 iQ +?Q iÈB #•v ;BÌX E?m `WM; `"K M¨v M¦ ``'i [m2M i?m°+- i`QM; H9+ +?¢v i`
M? M? [m M?[M; +•v +®B +U+ HÈM- ç²M; i?ÌB M¦ /MM; M,M; HQÊM; +O KbM? i?O
ibM? i`¢M; #B i?QÆM;X G9+ M¨v L;mv i .¢ ç½ #ÎB pb #B i?QÆM; [m€ ç° K¨ ?Q¨M i
M,M; i?•M i? +kM; ç½ K'i çB- M m F?¬M; T?ªB #¢+? ?´ +?2 +?Î M¨M;- +?d bÊ M¨M

"¢+? ?´ +kM; F?¬M; #B i KbM? +?¢v ç½ çQÊ+ # Q t - M,M; HQÊM; i`QM; +Æ i? M¦
M?QM; M¦ +kM; F?¬M; /€K /WM; H¢BX E?B K°i F?„+ ?Ov /B i T?O tm®M;- M¦ +ªK ;
+O ç`+? M?•M +QÌM; ç¢B ç M +Ð M¨Q- +?ŠM; M?[M; H¨ M¦ F?¬M; i? M¨Q ç®B F?
i?9 +QÌM; ç¢B M?'i iÈB ç•v- +kM; +?Q +?„+ +¦ i? H'v çQÊ+ +?¶ i®iX

"•v ;BÌ H¨ bBM? iY i²M pQM; i`QÈ+ K„i- M¦ #B i `ä- +?QM? KbM? +?d +¦ +€+? +?
F?ª M,M; b®M; b¦iX ob i? - M¦ F?¬M; +?9 i iB + ` M,M; HQÊM; #ªM i?•M çB M +m²
?QÈM;- ?v p¼M; M?[M; ?mM; i?9 FB F?¬M; +ªK M?"M çQÊ+ F?Q iS+ +O KbM?X

L?QM; K¨ i®+ ç° +O #¢+? ?´ +¦ M? M? ç M K'v +kM; +¦ i? i?2Q F`T ?mM; i?9 T?B
b Q\ \ æ€T €M i'i M?B M H¨ F?¬M; i? X L?'i H¨ i?QÊM; p` ?mM; i?9 EBK aQ æ¢B "
?¨M? M? M? M?'i çm´B i?2QX

*ªK i?K F?Q iS+ M,M; HQÊM; K¢M? K) /Á iÈB- i`QM; HÁM; #¢+? ?´ H"T iS+ +?bK t
çQÊ+ M;mv +Æ +U+ HÈM ç M; iB T +"M +?QM? KbM?- M;mv +Æ +¨M; ;–M i?b i?¬
t€+ ç`M? çQÊ+ ç®B i?O çm´B i?2QX *?¢v i`®M /–M /–M +?"K H¢B- M¦ #B i `ä- KbM
i`®M M[ `²BX

h?Î ?¨Q ? M K°i +€+? F`+? HB i- MQÈ+ KB M; F?¬M; M;WM; iW i`QM; KB M; M?Ä
K¢M; +?¢v M?Q çB M ç½ +ÁM i?W F?¬M; +¦ K'v- H9+ M¨v bÊ ?½B i`QM; K„i ?´ +U-
+?¢v F?¬M; i?Q€i i?b +?d +ÁM +€+? HÊB /KM; i?ÌB ;B M +m®B +MM; M¨v F?¬B T
[mv i ;¢+? M;¦B +MM; i M +MM; ç®B i?O K¨ i?¬BX

"¢+? ?´ K°i # M /®+ bS+ HB m K¢M; ?'T i?m H'v T?–M iY M,M; HQÊM; i`QM; F?¬M
.¢ pšM ç M; #B i?QÆM; ç†i tm®M;X *€B ç–m +U ç¢B +O M¦ F?¬M; M;WM; /KB p
KB M; T?€i ` iWM; iB M; ;–K i`–K i?'TX .QÈB bU M¶ HU+ F?¬M; M;WM; +O #¢+?
iW i`QM; #B i?QÆM; idM? i€Q H¢BX L?bM ç–m ?´ +U+ HÈM i`QÈ+ K„i- M¨M; +kM;
i€M? K¢M; +O KbM?- M;„M M;OB M?bM +?,K +?9 K°i H€iX L;mv i .¢ Q K°i iB M;
i?B i +O +€+ i°+ M?•M pšM F?¬M; M;WM; [m M? [m˜M # M i B M¨M;- M¨M; imv `
M?QM; i`QM; HÁM; ?B m `ä- i°+ M?•M +O KbM? ç½ F?¬M; +¦ F?ª M,M; +¦ ?v p¼M

æ°i M?B M tm'i ?B M M?B m ?mM; i?9 M?Q p"v- M¨M; H–M ç–m iB M KÈB çQÊ+ +?S
ç¢B ç¦ M¨M; +?Q iWM; ;†T # Q ;BÌX L¨M; #B i `ä- M?¨ +O KbM? ç½ #` ?Ov /B i
?mM; i?9 ç¦X J¨ +€+ i°+ M?•M +?d bÊ +kM; F?¬M; +¦ K°i B i?Q€i F?ÄB K +?QÎM;

«K +€B ç–m iQ +O #¢+? ?´- L;mv i .¢ F?¦+ HÈM,

@ hB m #¢+?- iB m #¢+? +?9M; i M M H¨K +€B ;b #•v ;BÌX h°+ M?•M +O i - #¼M

•M? K„i +O "¢+? ?´ #bM? ioM? K M; i?2Q p¨B T?–M bOM; M`+?- M?bM L;mv i .¢
KbM?X L¦ ;–K i?ûi p¨B iB M; i`–K i?'T iU ?² ç M; M OB L;mv i .¢X

L;mv i .¢ K¢M? K) M;˜M; ç–m H M,

@ L;QÆB- M;QÆB M¦B +€B ;b\ æ +?Q i çB- F?¬M;X h F?¬M; çB- i imv i ç®B b)

"¢+? ?´ H–M M[T?€i ` iB M; ;¨Q i?ûi- +?d +¦ çB m iB M; ;–K ;W +O M¦ H9+ M¨v ç
J¨ K„i ?´ H¢B iQ€i ` p HQ H„M;- +€B ç–m iQ F?¬M; M;WM; /KB p¨Q #Ì p B +O L;m

@ h ?B m- ç`+? M?•M +QÌM; ç¢B M?Q p”vX L?QM; K¨ i°+ M?•M +O i ç m ç½ #` +?
i? +?¢v i?Q€i F?ÄB bU çm´B ;B i +O M?[M; ?mM; i?9 ç¦- +?Q /M +¦ i? +?¢v çB i
p¢M i°+ M?•M ç m ç½ #` +? i `²B- i b Q /€K ç®B K†i pÈB Kšm i?•M\ hB m #¢+?- iW
pšM i?O ?° i X h`QM; HÁM; i - M;QÆB +MM; +? +kM; F?¬M; +¦ F?€+ M? mX h im
#Ä M;QÆBX J°i M;QÌB +?¢v i`®M +kM; T?ªB +? i i?b ç +?Q +?9M; i +? i +MM; K

L;mv i .¢ pW /Si HÌB- i` M F?¬M; i`mM; ç½ i`mv M ç M K°i ?²B +QÆM; T?QM; ?m
K°i Kª M? [m M; K M; K¨m p¨M; ?B M H M- K°i F?Qª M; `WM; `”K iQ¨M ç¢B i?K + Q ?
#` M;½ tm®M; K°i F?Qª M; HÈMX h?•M ?bM? +U+ HÈM +O EBK aQ æ¢B "^M; æB m
#¢+? ?´ +MM; L;mv i .¢X G9+ M¨v- M¦ K M; ç M K°i Hm²M; F?Q iS+ p¬ +MM; F?OM

838X *?QÆM; 83R , æ¢B æ² a€iX U9V

*?QÆM; 83R, æ¢B ç² b€iX U9V

"¢+? ?´ `Qi ;¨Q K°i iB M; #B i?QÆM;- i?QÊM; p` ç®B pÈB i`mM; p`- # M;¨M M,K i
im pB- F?¬M; +–M +?B M ç'm F i [mª ç½ `'i `ä `¨M; `²BX *? M? H +? +U+ HÈM +,M
K¨ #•v ;BÌ L;mv i .¢ +kM; ç½ K'i çB K°i iB +Æ ?°B +m®B +MM;X

"¢+? ?´ `ä `¨M; ?ÆM ?ÆM H¨ +?Q /M H¨ +?QM? KbM? HB m +? i ç€M? +QÊ+ K°i H
EBK aQ æ¢B "^M; æB m i?ÌB ;B M [m€ /¨BX L?bM i?”i b•m L;mv i .¢- €M? K„i M¦ i`¨
p¨ L;mv i .¢ +?d bÊ ç m T?ªB +? i Î +?¶ M¨v `²BX

h`QM; HÁM; #B i ?ŠM T?ªB +? i- #¢+? ?´ M;QÊ+ H¢B ç½ K'i çB HÁM; bÊ ?½B- M
T?€i ` K°i iB M; K½M? HB iX hB M; ;–K +m²M +m°M- ?QÈM; EBK aQ æ¢B "^M; æB

EBK aQ æ¢B "^M; æB m b) bÊ #¢+? ?´ b Q\ æQÆM; M?B M F?¬M;- M¦ H¨ i?QÊM;
M;¨M- ç®B K†i pÈB K°i +QM ?´ M?Ä- i`QM; HÁM; M¦ i`¨M ç–v F?BM? i?QÌM;X > B -
mv K¢M? K) ?mv ç°M;- H”T iS+ ? B Kª M? FBK [m M; +U+ HÈM T?B m M?B M K¨ ` -
+QÌM; ?Q¨M? +O M¦ ?Ov /B i K°i Kª M?X

Zm M; K M; i`QM; K„i EBK aQ æ¢B "^M; æB m i`¨M ç–v p i` m çM ?Q H°M;- iU ?
+MM; L;mv i .¢ ç½ H¨ M;QÌB +? i p¨ ?´ +? i `²BX E?Q iS+ M,M; HQÊM; F?´M; H² iV
`WM; +•v i`QÈ+ K„i- M¦ F?¬M; M¦M; HÁM; +¬M; FQ+?- M?bM ç®B i?O [m€ v m Èi ç
"^M; æB m i`¨M ç–v w MB K i¨ €+X

L¦ imv `^M; pšM F?¬M; i? #B M ªQ i?¨M? M;QÌB M?QM; +kM; +¦ i`Q im +U+ + Q-
M?Q i? M¨Q ç2K L;mv i 6iK,6p^Ð ð 0p L; 0p +• šM F?¬M; i?`¨M b°•K@ K ç i?' M é2Ð Æ

@ *?d +–M +¦ i? +Sm hB m "¢+?- i¬B +kM; ç½ `'i i?Ä K½MX hB m "¢+?- /M +?Q M
#bM? i?QÌM; +kM; poM? pB M ç m H¨ ç²M; #¼M i®i M?'i +O i X

"¢+? >´ ?QÈM; h L?¢+ ;"i M? ç–m- T?€i ` K°i iB M; ;–K M? - imv `^M; M¦ ç½ K'i çE
M?QM; K¨ H9+ M¨v i`QM; HÁM; i`¨M ç–v pmB bQÈM;X æ½ F?¬M; +¦ M,M; HQÊM; i?
L?¢+ +kM; F?¬M; +?d p M p M +?[? i i?QÆM; i? +O M¦ K¨ i`QM; [m€ i`bM? i`` H
iBM? F?B i F?´M; H² FB +O #ªM i?•M h L?¢+ ç½ i`B i ç +ªB i¢Q i?•M i? +O M¦

>B M i¢B K†+ /M F?¬M; +¦ M,M; HQÊM; - M?QM; K¨ i?•M i? +O M¦ ç½ T?€i bBM? /`
o` h?–M h?9 #B M i?¨M? i?QÊM; p` i?–M i?9- imv `^M; +–M T?ªB i`¼M; im- M?QM;
HÈM ?ÆM M?B m bQ pÈB i`QÈ+ FB X

h L?¢+ #B i `ä "¢+? >´ ç M; +ªK i¢ +?QM? KbM?- ?„M KdK +QÌB- M¦B,

@ æ•v H¨ # M i?QÎM; M;QÆB tSM; ç€M; +¦ çQÊ+X ob ç²M; #¼M +O KbM? F?¬M; i
çB m F?B M +?Q i #°B T?K+X L;QÆB i`QÈ+ ? i F?¬B T?K+ M;mv M F?Q- b m ç¦
M;QÆB M?'i ç`M? +¦ i? i`Îi?¨M? K°ii?–M i?9 +QÌM; ç¢BX

L¦B tQM;- h L?¢+ çB ç M # M M;QÌB o,M æbM? M;²B tm®M;- o,M æbM? ¬M M?m /
i` M i`€M- h L?¢+ bÌ #¨M i v M?Ä #û +O o,M æbM? KdK +QÌB M¦B,

@ M? ;BÌ T?ªB im Hmv M ç F?¬B T?K+ o•M GU+- +?Ì o•M GU+ F?¬B T?K+ +?9M;

@ *?O M?•M5

L;mv i .¢ ç°i M?B M iW # M M;QÌB "¢+? >´ çSM; H M #QÈ+ M? M? çB ç M i`QÈ+ K

h L?¢+ M?Qm K¨v- M¦B,

@ h¬B M¦B `²B- i¬B +Sm "¢+? >´ +kM; F?¬M; T?ªB #ÎB pb +¬- +¬ F?¬M; +–M ;¼B i

@ E?¬M;5 L;QÌB h°+ L;mv i +?9M; i¬B ç½ M¦B i?b imv i ç®B b) F?¬M; ?®B ?"M- M
M¨v H¨ +?O M?•M +O i¬BX "'i Hm"M M;¨B ç +?Q i¬B H¨K +€B ;b- i¬B ç m M?'i ç`M

Zm M; K M; i`QM; K„i L;mv i .¢ T?B i?QÌM; FB M ç`M?- pW M¦B- M¨M; ç½ [m€ tm

L?bM L;mv i .¢ i`QÈ+ K„i- €+ +ªK i`QM; HÁM; +O h L?¢+ ;BªK #Èi p¨B T?–MX .M
L;mv i ç½ K'i çB ;B pB M +MM; i°+ M?•M- ?„M +kM; bBM? ` p¨B T?–M +ªK ;B€+
iB M; h L?¢+ M¦B,

@ *¬ F?¬M; +–M M?Q p"vX >B M i¢B +¬ +MM; "¢+? >´ +¦ i? `ÌB çB çQÊ+ `²B- i¬B
+?Q iÈB #•v ;BÌ F?¬M; Km®M M¬ /`+? M;QÌB M¨Q- çB ibK +€+ i°+ M?•M +O +¬ çB
/B i M¦B +?Q #¼M ?„M #B i- ?B M i¢B- i¬B +kM; F?¬M; ;B9T çQÊ+ +¬ +€B ;b ç•mX

L;mv i .¢ [m"i +QÌM; H„+ ç–m- M¦B,

@ E?¬M;- M;¨B H¨ +?O M?•M +O i¬B- çB K M¨v H¨ imv i ç®B b) F?¬M; i? v ç´BX *
+–M i¬B- i¬B i?¨ `^M; +? i Î i`QÈ+ K†i M;¨B- ç2K K¢M; M¨v i`ª H¢B +?Q M;¨BX

@ ±\

h L?¢+ F?¬M; M;?o iÈB L;mv i .¢ +Q M?B M +QÆM; HB i M?Q i? - ?„M ;B"M /[M¦

@ J¢M; +O +¬ F?¬M; ç€M; iB M M?Q p"v b Q\ hU /QM; +? i çB +¦ +€B ;b w M;?o
i? v i°+ M?•M +O +¬ #€Q i?M b Q\ *?ŠM; H) +S M?Q i? H¨ #€Q i?M çQÊ+ b Q\

L;mv i .¢ b[M; bÌ- M¦B,

@ L?QM; K¨ M m M?Q +?O M?•M M;¨B F?¬M; +?`m ç +?Q i¬B i?U+ ?B M HÌB ?S i
+kM; F?¬M; +ÁM K†i KkB ;†T BX h¬B ?B M i¢B F?¬M; i? çB ;†T i°+ M?•M +O i¬
;B Q ;B pB M i°+ M?•M +?Q i¬B- M?QM; ?B M i¢B H½M? ç` +kM; ç½ #` ?Ov iQ¨M
;†T M;QÌB\ >B M i¢B i¬B ç½ H¨ M;QÌB F?¬M; M?¨ ç p - i¬B +?d +¦ i? çB i?2Q M;`

h L?¢+ ?W H¢M? K°ii B M;- M¦B,

@ >B M i¢B M;QÆB F?¬M; +¦ M;¢Q F?Q M?Q i`QÈ+ FB M[b Q\ L m M?Q i¬B M¦B
+¬- +¬ /€K +?Q b Q\

L;mv i .¢ +?'M ç°M; iQ¨M i?•M- ?¨K `,M; i`„M; iBM? +„M K¬B /QÈB +O KbM?- M¨M
+O h L?¢+- i`QM; K„i iQ€i ` [m M; K M; +?–M +?Ì p¬ w i?S+ ?QÈM; HmB p T?Q

h L?¢+ +QÌB M?¢i K°i iB M;- M¦B,

@ *¬ çB çBX

L;mv i .¢ ç°i M?B M /MM; bS+ H„+ ç–m- M¦B,

@ E?¬M;- i¬B F?¬M; çBX æQÊ+- M;¨B Km®M i¬B b) +?Q M;¨BX

oW M¦B- M¨M; H¢B çQ i v #„i ç–m +ÎB #Ä v T?K+ i` M M;QÌB KbM?X

h L?¢+ H¢B +¨M; ?Qª M; bÊ- ?„M +?Q `^M;- /MM; bU + Q M;¢Q +O L;mv i .¢- F?B
t M?Q i? - M¨M; i'i M?B M b) T?˜v i v €Q #Ä çB- H¢B F?¬M; M;?o `^M; M¨M; H¢B
bU FQ+? i?Q+? +O +?QM? KbM? i?"i bU Km®M ?B M i?•M- h L?¢+ +?†M H¢B M¦B

@ E?¬M; +–MX h¬B ?B M i¢B F?¬M; Km®M M[X

oW M¦B- ?„M +ÁM pKM; i`°K M?bM o,M æbM? # M +¢M? i?b T?€i ?B M o,M æbM
M?Q +QÌB K¨ F?¬M; T?ªB +QÌBX

G¢B K°i H–M M[[m€ tm®M;- L;mv i .¢ M¦B,

@ sBM +?O M?•M M?"M H'v i¬B- #'i Hm"M ;†T çQÊ+ # Q M?B m F?¦ F?,M- +¦ M;mv
b m M;¨B- ?–m ?¢ M;¨B- H¨K ç–v iÈ +O M;¨BX

h`QM; HÁM; +O h L?¢+ i?–K M;?o- KbM? F?¬M; T?ªB H¨ iU /QM; H¢B çB `QÈ+ T?
K„ M[M¦B Km®M H¨K M¬ H +?Q KbM? imv `^M; FQ+? i?Q+?- M?QM; K¨- ?B M i¢B
M¨v F?¬M; t - K M; i?2Q M¨M;- i'i M?B M b) +¦ HB M HKvX >m®M; +?B- KbM? H¨ K
+ÁM F?¬M; #B i ;†T çQÊ+ M;mv ?B K ;b- M m M?Q K M; i?2Q K°i M[?¨B iY i'i T?
M¨M;- F?B M +?Q +?QM? KbM? T?•M i•KX

oW Km®M +U imv i i?b o,M æbM? H¢B M¦B,

@ h L?¢+- i`QÈ+ ? i HQm M¨M; H¢B `²B ?½v iQM?X LÆB ç•v H¨ /½ M;Q¢B ?Q M;
HU+- M? +¦ i? ç +?Q ?¼ çB MÆB M¨Q\

h L?¢+ M?bM o,M æbM? `²B ç¨M? #'i ç„+ /o ;"i M? ç–m M¦B,

@ o"v çQÊ+ `²B- +¬ i`QÈ+ ? i i¢K i?ÌB HQm H¢BX "'i [m€- i?•M T?"M +O +¬ +kM;
+?Q iÈB #•v ;BÌ ç m F?¬M; ç€T SM;X

L;mv i .¢ +kM; F?¬M; +¦ H¢B #S+ #€+? h L?¢+ T?ªB i?m KbM? H¨K M¬ H p°B p¨M

@ *ªK ÆM +?O M?•M- +?O M?•M- i¬B +¦ i? ?¼+ i"T #ªM HoM? +O M;¨B F?¬M;\ h
KbM? çB #€Q i?MX

L;?2 M¨M; pW M¦B M?Q p"v- i`QM; HÁM; +O h L?¢+ H"T iS+ #WM; idM? ç¢B M;°-
H¨ F?¬M; +¦ i•K F ?5 L¨M; M¦B Km®M H¨K M¬ H +O KbM?- +® M?B M H¨ #ÎB pb
+O M¨M; +MM; "¢+? >´X æ²M; i?ÌB H9+ ç¦ +?ŠM; T?ªB +QB i`¼M; M,M; HU+ +O I

@ L;mv i .¢- +¬ [m€ M;•v i?Æ `²B- çWM; M¦B M,M; HU+ +O i¬B F?¬M; i?Q+? ?ÊT
i? ?¼+ çQÊ+ iQ¨M #° #ªM HoM? +O i¬B i?b b Q\ h¬B +¦ i? i?ŠM; i?„M M¦B +?Q
L;mv i +€+ +¬ H¨ oQÆM; +O >mM; h?9 K¢M? M?'i i`QM; ?mM; i?9X

8NyX *?QÆM; 83e , *¬M Gm•M aÆM J¢+?X URV

*?QÆM; 83e, *¬M Gm•M aÆM J¢+?X URV

@ æWM; M¦B H¨ i¬B- +QB M?Q H¨ oQÆM; +O h?–M h?9 +kM; F?¬M; T?ªB H¨ ç®B
?„M +¦ i? M¦B H¨ M;QÌB K¢M? M?'iX *?Q /M +¬ ?¼+ tQM; iQ¨M #° M,M; HU+ +O i-
M¨Q H¨ ç®B i?O +O ?„MX æWM; M MKÆ iQÎM; ?½Q ?mv M M[- ?ªQ ?ªQ b®M; b¦i
i`¼M; M?'i pÈB +¬ #•v ;BÌX æQÊ+ `²B- F?¬M; M M [m'v `–v i¬B M[- i¬B T?ªB #„i

L¦B tQM;- ?„M F?¬M; ? ç wiÈB L;mv i.¢- M?„K +?†i ? B K„i H¢B #„i ç–m F?¬B T

L;mv i.¢ M;Æ M;€+ M?bM h L?¢+ i`QÈ+ K„i- ?¨Q [m M; i`QM; K„i H"T iS+ i`Î M M
+O KbM? /o M?B M H¨ +QÌM; ;Bª +QÌM; ç¢B M?'i i? ;BÈB M¨v- i?M M¨v #€Q i? M
K„i çQÊ+ KbM? +?Q H¨ K¢M? M?'i +kM; M¦B t F?¬M; T?ªB H¨ ç®B i?O- p"v +ÁM ?

h L?¢+ /MM; i?ÌB ;B M K°i M;¨v H–M M[F?¬B T?K+ i?•M i? KbM? ç M ibM? i`¢M
F?ÄB ?mv i ç°M;- ?„M K°i KbM? ` M;Q¨B /Á tûi ?Q¨M +ªM? +?mM; [m M? K°i +?9i
+¦ F?Q iS+ oQÆM; +O >mM; h?9- H9+ M¨v KÈB ;¼B i K M[` X

>„M ?B M ;BÌ +kM; +?Q #B i T?ªB H¨K b Q ç ;BªB [mv i p'M ç +O L;mv i.¢ M[X

o,M æbM? M¦B F?¬M; b B- H9+ M¨v oB M *´ *U h?9 M;mv ?B K M?Q i? - ç M¨M; HQ
M¨Q ç M¨M; iU bBM? iU /B iX æ½ +Sm çQÊ+ M¨M;- b Q +¦ i? M?bM M¨M; +? i +?S
+?d +¦ i? i`QÈ+ iB M K M; ç M?'i K„ M[M?•M HQ¢B M¨v # M M;QÌB i?¬BX

o T?–M "¢+? >´- h L?¢+ i`U+ iB T i?m M¦ p¨Q i`QM; E€ G•M *?•m +O KbM?- ç M
KQÊM K°i Qi F?Q iS+ E€ G•M +O E€ G•M *?•m- ç®B pÈB pB + im Hmv M +O "¢+?
pmB p M?Q i? X

"®M M;QÌB H–M M[` M;Q¨B- h L?¢+ H'v ` ç` ç² T?•M #B i T?QÆM; ?QÈM; H–M
aÆMX h`QM; HÁM; +O ?„M ç½ +¦ w ç`M?- +?Q /M i?m"M HÊB ç¢i çQÊ+ *¬M Gm•M
i?–M i?9 çB H¨K +?mv M FB - ç M H9+ ç¦ H¢B çQ L;mv i.¢ ç M h°+ L;mv i H¨ çQE
*¬M Gm•M EQM? ;†T T?ªB iQ€B ;b- ?B M ;BÌ +¦ M;?o M?B m +kM; F?¬M; Q+? ;bX

æ²M; i?ÌB F?B #®M M;QÌB h L?¢+ çB ` M;Q¨B- # M FB - ç€K ?mM; i?9 ç½ ?Q¨M
L;mv i +kM; tªv ` #B M ?¦ X

@ >¶M æ°M- ;B Q +?Q M;QÆB K°i M?B K pK- M;QÆB /šM ç–m KQÌB i M ?mM; i?9
T?K i`Ê #¼M ?„M- +?d +–M F?¬M; T?ªB ;†T çQÊ+ ç¢B HQÊM; i?–M i?9 i?b M;QÆB
+?Q i X

L;Qm J oQÆM; H¢M? HMM; ?¢ K M? H M? +?Q >¶M æ°M oQÆM;X

@ o•M;- oQÆM; po ç¢BX oQÆM;- M?[M; M;QÌB FB i?U+ bU ç€M; +?Q +?9M; i +
i?'v ç'v- i`QÈ+ K'v p¢M M;QÌB i`QÈ+ FB +kM; +?d #` +?9M; i ?Ov /B i i`QM; T?9
bBM? bªM +O #¼M +?9M; +¦ +QÌM; i?`M? i`Î H¢B i?b +?d +–M +?9M; i Km®M ?C
çÆM ;BªM H¨K çQÊ+- i?m°+ ?¢ +ªK i?'v +–M T?ªB ç®B T?¦ pÈB M?[M; M;QÌB FB

oQÆM; +O >mM; h?9 L;Qm J oQÆM; H¢M? HMM; M?bM >¶M æ°M oQÆM;,

@ h H¨K pB + ;b +–M M;QÆB iÈB ç€M? ;B€ b Q\ L?•M HQ¢B imv `^M; M?Ä v m- M?
L,K ç¦ i M >Q¨M; æ +¦ çQÊ+ >B M oB M FB K FB M; v +ªi +kM; T?ªB FB M; F` p¨
M M t2K i?QÌM; M?•M HQ¢B- #¼M ?„M +?ŠM; M?[M; bBM? b¬B Mªv MÎ +U+ M? M
M? M?X

@ hmv `^M; ?B M ;BÌ +ÁM t F?¬M; T?ªB H¨ ç®B i?O +O +?9M; i - M?QM; +kM; F?
?„M F?¬M; i? +QÌM; ç¢BX hW bU +QB i`¼M; +O i?–M i?9 ç®B pÈB M?•M HQ¢B +
*€+ M;QÆB p b m T?ªB ?¼+ i?¬M; KBM? K°i +?9i +?Q i - /M +?d +¦ K°i +?9i F?ª M
i? ç #'i Hm"M +?OM; i°+ M¨Q mv ?B T çQÊ+ ç` p` i?®M; i`` +O +?9M; i çQÊ+X

>¶M æ°M oQÆM; i?'v L;Qm J oQÆM; +¦ /'m ?B m iS+ ;B"M HB M p°B p¨M; bÊ ?½B

@ o•M;- oQÆM; po ç¢B- +Æ i`Q +O M;¨B i?m°+ ?¢ t t F?¬M; +€+? M¨Q #^M; çQÊ-
KÈB +¦ i? /šM ç–m +?9M; i poM? pB M H¨ +?9 i +O i? ;BÈB M¨v- i?m°+ ?¢ H"T

L¦B tQM;- M¦ H"T iS+ T?B i?•M K¨ tm®M;- iMv iB M +?¼M HU KQÌB i M ?mM; i?9

h?'v >¶M æ°M oQÆM; çB `²B- L;Qm J oQÆM; M¦B pÈB æ¢B "^M; JBM? oQÆM; p
oQÆM;,

@ > B M;QÌB +€+ M;QÆB +?9 w M¦ M?B m ?ÆM çBX æWM; i?'v M¦ #bM? i?QÌM; i¬
i°+ p¨ ?mM; i?9 +?9M; i F?¬M; ;B®M; M? m- #¼M ?„M i`ÌB bBM? +?QM? H¨ pb i?-
M;¨v M¦ ç–v çO +QÌM; ç¢B `²B- F?¦ #ªQ iQ¨M b) F?¬M; i?¬M T? iQ¨M #° +?9M; i -
oQÆM;- +€+ M;QÆB M?'i ç`M? T?ªB +˜M i?"M K°i +?9i KÈB çQÊ+X

@ o•M;- oQÆM; po ç¢BX

@ h®i `²B- ?B M ;BÌ +€+ M;QÆB K M; i?2Q i°+ M?•M F?€+ `ÌB F?ÄB MÆB M¨v- i`Î
i?ÌB ;B€K i?` ç°M; ioM? T?Q i?–M i?9- i +¦ +?mv M T?ªB çB H¨KX h`QÈ+ F?B i i
T?QÆM; iB M +¬M; [mv K¬- +€+ M;QÆB +kM; F?¬M; i? ?¨M? ç°M; i?B m bmv M;
M;?2 M;¦M; i M M?•M HQ¢B M„K ;B[>B M oB M FB K FB +?Q i X

@ hMv i?ÌB +?9 w ?QÈM; çB +O ?„MX h?2Q M;QÌB +O +?9M; i ?²B #€Q- i i?'v- >
p¨Q i`QM; i v +QM >„+ E€ G•M H–M i`QÈ+- M m [mª i?"i M?Q p"v- ç¦ H¨ mv ?B T +
i?9 ç½ #` +?9M; i €T +? K'v M;¨M M,K- imv i F?¬M; i? ç #¼M M¦ +¦ +Æ ?°B H"i #

æ½ +¦ FBM? M;?B K >¶M æ°M oQÆM; i?'i #¢B H–M i`QÈ+- æ¢B "^M; JBM? oQÆM
oQÆM; +kM; F?¬M; /€K ?ÄB M?B m- b m F?B +mM; FQM? ç€T H¢B HB M /šM i?2Q
#¦M; HQM; #¼M ?„M `ÌB çB- i?•M ?bM? L;Qm J oQÆM; M?Q€M; K°i +€B- #B M i
M?Q M?•M HQ¢B- H9+ M¨v KÈB T?€ F?¬M; # v H M- # v p T?Q T?QÆM; i•vX

X X X

h L?¢+ +9B ç–m M?bM +?9 ;BªB p¨ p` i`Q +O #ªM ç²- i?b i?¨Q iU M?O,

@ sQ+? i?Ov +?B ?"m- ?„+ i?Ov +?B iB M- ?[m ç¢B bÆM- / M? pB i +¬M Hm•M +
i?B M Hw- i?–M p"i +?B bÎ bBM?- i?€M? M?•M iB M M?•M +?B bÎ i"T /½X h`QM; i`
iU ?² H¨ +?¶ i?–M M?•M iK i"T- +¦ H) +?QM? H¨ +?¶ M¨v X

h`ªB [m T?B ?¨M? M,K M;¨v- i`QÈ+ K†i K°i +QM b¬M; HÈM K¨m p¨M; M•m ` ?B M
L?¢+ #B i `ä- M m M?Q ç` ç² H¨ ç9M; i?b MÆB M¨v +?QM? H¨ +?¶ çQÊ+ ;¼B H¨ i`
i` M #ªM ç² iU ?² +¦ +?9i F?Q i`QÆM;- `°M; p¢M /†K +ÁM +¦ i? - M?QM; K¨ + Q K
i? M¨Q çQÊ+X

æ€M; iB +- ?B M ;BÌ ç½ F?¬M; +ÁM i?€M? M?•M- iB M M?•M ;b M[`²B- ç M ;–M
çQÊ+ *¬M Gm•M EQM? i`QM; HÁM; h L?¢+ i`Î M M M;¨v +¨M; #S+ i?B iX •M? K„i
hmv i aÆM FûQ /¨B p¢M /†K #„i M;¨v b m sQ+? h?Ov- M?bM [m M;mv M; ?MM; p
F?¬M; F?€+ ;b M9B #bM? i?QÌM; +ª- M?QM; b m F?B pQÊi [m ;B[bQÌM M9B H¢
Q T?O H'v- h L?¢+ H9+ çB o•M L K +kM; ç½ ;†T imv i bÆM- M?QM; imv i bÆM Î
aÆM M;mv M; i`QÈ+ K†i M¨v i?b H¢B M?Q ;†T T?ªB /•M +?ÆB i?S i?B i `²BX

8NRX *?QÆM; 83d , *¬M Gm•M aÆM J¢+?X UkV

*?QÆM; 83d, *¬M Gm•M aÆM J¢+?X UkV

h L?¢+ M¦B pÈB o,M æbM? M¦B,

@ "¼M 2K ibK MÆB M iQ¨M +?Ì M?- M? çB p¨Q i`QM; *¬M G¬M aÆM ibK FB KX

o,M æbM? + m K¨v M¦B,

@ L?Q p"v b Q çQÊ+- K°i KbM? M? çB 2K HQ H„KX 1K Km®M çB pÈB M?- 2K H¨ ?
M9B +¦ `ûi H¢M? i?b ç®B pÈB 2K +kM; b) F?¬M; +¦ ªM? ?QÎM; ;bX

hmv i L[M¦B,

@ "ªM i?•M +QM H¢B +¦ #,M; imv i i?m°+ iQM?- iU M?B M +¨M; F?¬M; bÊ `ûi H¢M
;b- M;QÌB K°i M?¨ +?9M; i +MM; ç®B K†i pšM ?ÆM K°i KbM? +? ç®B K†i 5 >ÆM

;B€+ +O +QM b) i`Î M M +¨M; i? K M?¢v +ªK- M¦B F?¬M; +?WM;- +ÁM +¦ i? ;B9T
+kM; M MX

L;?2 hmv i L[M¦B p"v- h L?¢+ F?¬M; F?ÄB ç°M; i•KX G–M i`QÈ+ T?€i ?B M ` GK
hmv i L[- +ªK i?K +O M¨M; ç®B pÈB F?Q iS+ M,M; HQÊM; [mª i?"i F?¬M; FûK Kb
#,M; imv i ?Q†+ H¨ i?U+ p"i- GBM? :B€+ iBM? i?–M HU+ +O M¨M; b) i`Î M M +¨M; i
çQÊ+ iU M?B M +?B M;mv M ¬M M?m"M- M,M; HU+ +O M¨M; i'i M?B M K¢M? ?ÆM
çÐ F?¬M; i X J¨ i?U+ HU+ +O o,M æbM? ç½ +¦ iB M #° M?ªv p¼i- imv `^M; F?¬M;
M?QM; M,M; HQÊM; +?dM? i? +O M¨M; +kM; F?¬M; +? M? H +? ;b KbM? X

•M? K„i h L?¢+ `ÆB p¨Q i` M M;QÌB L;mv i .¢- M¦B,

@ L;mv i .¢- +¬ +kM; çWM; i?2Q #¼M i¬B- F?Q ?"m hmv i bÆM €+ HB i- +¬ F?¬M;

L;mv i .¢ b[M; bÌ- M¦B,

@ E?¬M;- i¬B Km®M çB i?2Q M;¨BX *?O M?•M- +¦ M;¨B #ªQ ?°- i¬B bÊ ;b F?Q i`ÌB
+?9 +O h°+ L;mv i ;b M[`²B- ?B M ;BÌ i¬B H¨ ç–v iÈ +O M;¨B- #'i Hm"M M;¨B iÈ

o¨B M;¨v M v- imv `^M; h L?¢+ F?¬M; ç€T SM; i?m M¨M; H¨K M¬ H - M?QM; L;mv
i`b tQM; ?¬ +O KbM? pÈB h L?¢+- çQÆM; M?B M- +kM; +?d ;BÈB ?¢M Î i` M M;Q
M;QÌB M¨M; /QÌM; M?Q ç½ #B M K'iX *?ŠM; M?[M; H9+ M;?d M;ÆB +?O ç°M; çB
M;QÌB h L?¢+ m®M;X *ÁM +¦ i? çB ?€B i`€B +•v- i"M F?ª M,M; ?–m ?¢ h L?¢+X E
L?¢+ ç®B pÈB M¨M; ç½ +¦ +?9i Qi +ªB #B MX

h L?¢+ + m K¨v M¦B,

@ L?Q p"v b Q çQÊ+- +?9M; i¬B +kM; F?¬M; T?ªB çB +?ÆB- M;mv ?B K iQ HÈM-
i?9 ;†T T?ªB Î h°+ L;mv i- +¬ +¦ ?B m F?¬M;\

L;mv i .¢ +„M +„M #Ì K¬B- M¦B,

@ "'i Hm"M M?Q i? M¨Q- i¬B M?'i ç`M? T?ªB çB i?2Q M;¨BX L m M?Q M;¨B F?¬
M;QÌB çB- i¬B +kM; b) M;?o +€+? çB [m b¬M;X

L?bM ?¨Q [m M; FB M ç`M? i`QM; K„i M¨M;- h L?¢+ F?¬M; F?ÄB K°i ?²B ç m ç–m
.¢ ç½ F?¬M; +¦ €+ +ªK M?Q H9+ ç–m- M?QM; i?U+ HU+ +O M¨M; i?"i bU [m€ M?Ä
ibK FB K *¬M Gm•M EQM? `²B- b Q +¦ i? K M; i?2Q M¨M; çQÊ+\

o,M æbM? M¦B,

@ æQÊ+ `²B- i?b K M; i?2Q M¨M; Ðö• ÀI7'yi?2Q + K¹ ià 2QÀ K¹ç® ià i3`ÀÀ æ•`ð C

ç` € ÈB°¿ FûK M?[M; ?°Ð ÊM; M? p%°Ð °

h L?¢+ H¢M? HMM; M¦B,

@ o”v >Q¨M; æ i?b b Q\ *?ŠM; H) ¬M; ’v F?¬M; T?ªB M?•M HQ¢B\ G9+ i`QÈ+ ¬M; +O KbM? H½M? ç¢Q M?•M HQ¢B ç€M? #¢B h°+ *Ym G - F?B M +?Q M?•M HQ¢B + ’v H¨ i?–M b Q\ *kM; H¨ M;QÌB- pb +€B ;b ¬M; i +¦ i? H¨K çQÊ+ K¨ +¬ i?b F?¬M; çQÊ+ i?U+ HU+ K¨ +¬ F?¬M; çQÊ+\

@ GmB K°i #QÈ+ K¨ M¦B- F?¬M; ç +”T iÈB >Q¨M; æ - +?d H’v #ªM i?•M i¬B K¨ M¦ çQÊ+ i?U+ HU+ M?Q ?¬K M v- çQÊ+ >B MoB M FB K i€M i?¨M?- #^M; p¨Q +?d H¨ p ;b Hm¬M HQm +?Q M;QÌB +¦ +?m˜M #`- M m #m²M #½ iU Q€M M?Q +¬- poM? pB M +QÌM; ;Bª- +¨M; F?¬M; T?ªB M¦B ç M #€Q i?M M[X

•M? K„i L;mv i.¢ M?bM h L?¢+ ?B M H M +¦ +?9i F€ [m€B- T?ªM; T?’i M?Q H9+ M i?b i?¨Q iU M?O,

@ *Æ ?°B Hm¬M HQm H¢B +?Q M;QÌB +¦ +?m˜M #`- M?[M; HÌB M¨v i?”i + Q i?•KX

oW M¦B- M¨M; H’v ?Q [mª i`QM; i v h L?¢+- /MM; bS+ +„M K°i +€BX

h L?¢+ MÎ MK +QÌB- M? ;”i ç–m pÈB L;mv i.¢- M¦B,

@ h? M¨v KÈB ç9M;- i`QÈ+ iB M #ªQ p iQM? K¢M; KbM? ç½- i?S F?€+ M¦B b mX

L;mv i.¢ pW ,M H’v ?Q [mª- €M? K„i /–M /–M i`Î M M FB M ç`M?,

@ *?O M?•M- M? +¦ i? /¢v i¬B M,M; HU+ +O M? F?¬M;\ h¬B Km®M i`Î M M K¢M? ;Bª M?Q M? ç #€Q i?M +?Q +€+ i°+ M?•MX

h`QM; K„i h L?¢+ H¦2 ` +?9i ?¨Q [m M; /Q /U- M¦B,

@ E?¬M; T?ªB i¬B F?¬M; Km®M /¢v +¬- M?QM; +¬ F?¬M; i?Q+? ?ÊT ?¼+ i”T M,M; i ``’i +¦ i? b) T?ªB `ÌB F?ÄB MÆB M¨v ç M K°i MÆB t t¬B- ç¦ H¨ MÆB +¬ F?¬M; i? M?Q +¬ M;mv M w ?¼+ i?b i¬B +¦ i? ç +Y K°i p` i?–M i?9 +QÌM; ç¢B ç M i`mv M i

•M? K„i L;mv i.¢ pW +¦ +?9i ?v p¼M; ç½ ªK ç¢K tm®M;- +9B ç–m M¦B,

@ *?O M?•M- M? pšM +ÁM ;B”M i¬B b Q\ E?B ç¦ H¨ i¬B F?¬M; ç9M;- i¬B F?¬M; M *?QM? pb FB m M;¢Q +O i¬B KÈB F?B M +€+ M? `ÌB çB- #^M; F?¬M; i?b +€+ M i°+ M?•M `²BX

h L?¢+ H„+ ç–m- M¦B,

@ æ9M; p”v- i¬B i?W M?”M i¬B +?€M ;?ûi bU FB m M;¢Q +O +¬X L?QM; +¦ K°i çB F?B ç¦- /M +?Q +?9M; i¬B Î ç¦ +kM; F?¬M; +¦ F?ª M,M; i`Ê ;B9T +€+ i°+ M?•M +O +kM; t t F?¬M; T?ªB ç®B i?9 +O oQÆM; +O >mM; h?9 FB X L?[M; HÌB i¬B KÈB Km®M [m HQ i„+ i`€+? +¬X h¬B M¦B ç m H¨ HÌB M¦B i?”i- +?d H¨ F?¬M; +€+? M¨

@ oÈB iQ +€+? +¬M; +?9 h°+ L;mv i- +¬ +¦ H) +kM; +¦ K°i Qi M,M; HU+ - imv ``^M +€+? M¨Q i`mv M i?K +?Q +¬- M?QM; H¨ i¬B M;mv M w ;B9T ;B9T +¬ +?d çB K M,M b) +¦ +?9i Qi ?B m [mªX

8NjX *?QÆM; 83N , *¬M Gm•M aÆM J¢+?X U9V

*?QÆM; 83N, *¬M Gm•M aÆM J¢+?X U9V

L;mv i.¢ K°i H–M M[M;˜M; ç–m M?bM p T?Q h L?¢+- iW i`QM; K„i h L?¢+ M¨M; ©K ç¢K i`QM; HÁM; #B M K’i K°i Qi- M¦B,

@ L,M; HU+ +O i¬B F€ i?”i ``’i v m- bQ pÈB K i¬B i?b +ÁM FûK t H„KX aÎ /o M;QÌ M?[M; M?•M HQ¢B F?€+- M;mv M M?•M +?O v m H¨ pb +?9M; i¬B H¨ ?¨B iY +O i? L;mv i GQÊM; M[i?–M M M +?9M; i¬B +¦ çQÊ+ HU+ HQÊM; iU M?B MX L¦ +?ŠM;

+¦ çQÊ+ M,M; HU+ +?B M ç'm- +kM; ç²M; i?ÌB F?B M im´B i?¼ +?9M; i¬B /¨B ?ÆM
M,KX

h L?¢+ i`QM; M°B i•K F?) ç°M;- M¦B,

@ L,M; HU+ iU M?B M\ *¬ ;BÌ +¦ i? i?B i`B M +?Q i¬B t2K +?9i F?¬M;- M m h°+ L
M,M; HU+ iU M?B M i?b ç®B F?€M; pÈB h°+ *Ym G [mª i?"i +¦ +?9i Qm i? X

L;mv i .¢ #m²M #ª M¦B,

@ Pm i? b Q\ *?9M; i¬B p®M pb KbM? +¦ çQÊ+ M,M; HU+ iU M?B M K¨ FB m M;¢Q
çQÊ+ +¬M; FQ+? K M; iQM? ?Ov /B i +O ç€K ?mM; i?9- i¬B F?¬M; # Q ;BÌ +?Q `^
ç¢B i? M¨Q M[X Í i`QÈ+ K†i ç€K ?mM; i?9 FB - +€+ i°+ M?•M +O i¬B i?"K +?Q M
M,M; HU+ #ªM i?•M +kM; F?¬M; +¦ ?5

h L?¢+ M¦B,

@ *¬ +kM; F?¬M; +–M M?Ki +?Q M?Q p"v- Î i`QÈ+ K†i HU+ HQÊM; imv i ç®B- #'i
+?®M; H¢B- M?QM; M m iU M?B M +?B HU+ +O +¬ +QÌM; ç¢B ç M +'T ç° M?Q ?m
L¨Q- i?B i`B M M,M; HU+ iU M?B M +O +¬ +?Q i¬B t2K +?9i- +¦ H) i¬B b) ;B9T çQ

L m i`QÈ+ FB L;mv i .¢ im Hmv M M,M; HU+ ;b F?€+- +¦ H) h L?¢+ +kM; F?¬M; ;
M m M?Q H¨ M,M; HU+ iU M?B M- p"v i?b ?Q¨M iQ¨M F?¬M; M?Q i? `²BX S?ªB #
HQÊM; Gm•M >²B [mª- h L?¢+ ç½ #B M i?¨M? iU M?B M +?B M;mv M +?QM? i?S+

hmv `^M; ?„M K°i KU+ F?¬M; +¦ +Æ ?°B im Hmv M ç–v çO iU M?B M +?B i? +O Kb
M?B M +?B M;mv M +¦ çQÊ+ M,M; HQÊM; iU M?B M M,M; HQÊM; iBM? F?B i M?'i
b) i`Ê ;B9T çQÊ+ +?Q L;mv i .¢ `'i HÈMX

.QÈB bU +´ pk +O h L?¢+- L;mv i .¢ F?) ;"i ç–m K°i +€B- +–K K°i [mª i`€B +•v +
HÁM; #¨M i v KbM?- ?¨Q [m M; i`QM; K„i i`Î M M ç¼M; H¢B- i?2Q M¨M; i?Î b•m- /
M[F?¬B T?K+ ?²M; M?m"M T?ÆM T?Èi- K°i +´ F?Q iS+ M,M; HQÊM; M?¨M M?¢i
;B[bQM; +?QÎM;- HK+ b„+ [m M; K M; M?m ?Á tm'i ?B MX

>¨Q [m M; imv `^M; `'i v m- M?QM; ç¦ [mª i?"i +?QM? H¨ iU M?B M M,M; HQÊM; +
+O h L?¢+X *´ [m M; K M; M?¨M M?¢i M¨v p•v [m M? tQ v i`ÁM [m M? i`€B +•v- ?
i?QÌM; M?m ?Á - M?QM; T?QÆM; i?S+ p"M ?¨M? i?U+ bU T?B i?QÌM; F€ H¢X

h?¬M; [m iBM? i?–M HU+- h L?¢+ +˜M i?"M +ªK i?K çQÊ+ T?QÆM; T?€T p"M ?¨M
iW L;mv i .¢- i`QM; M°B i•K F?¬M; F?ÄB i?–K ;B"i KbM?- ç¦ H¨ K°i HQ¢B T?QÆM;
i?M- i`QM; [m€ i`bM? p"M ?¨M?- M,M; HQÊM; iU M?B M bBM? ` /` #B M M?'i ç`M
M;WM; iB M ?¨M? [m€ i`bM? i´M ?¢B p¨ /mM; ?ÊT- ç²M; i?ÌB- M,M; HQÊM; iU M?
tQ€v M?Q K†i M;Q¨B K¨ H¨ /Q p¬ b® pÁM; tQ€v i?"i M?Ä i¢Q i?¨M?- i`QM; ç¦- iWM;
i®+ ç° #'i ç²M;- F?¬M; M;WM; /mM; M?"T p¨Q [mª i`€B +•v FB - h L?¢+ T?€i ?B
M?B M ç M; tQ v i`ÁM H'v FB iU ?² ç M; #„i +?QÈ+ +€B ;b ç¦ i`QM; i`€B +•v p"v-
FB ç½ #„i ç–m tm'i ?B M #B M ?¦ X

æ–m iB M H¨ #ªM i?•M i`€B +•v iQ H M- i`€B +•v p®M +?d +?WM; i`SM; ;¨ ç½ #„i ç
M¦ HÈM ç M +?WM; M„K i v i?b #B M ?¦ ç½ tªv ` - iW ;®+ i`€B +•v- +¨M? +•v M?Ä
?B M- +¨M? +•v M?Ä MQM MÈi K¨ t M? #B + FB /QÈB F?Q iS+ iU M?B M ¬M M?m"

h`QM; M?€v K„i M¨v- h L?¢+ ç½ ?B m M,M; HU+ +O h°+ L;mv iX L;mv i .¢ i`QÈ-
K°i h?U+ o"i >²M F?€+ ?5 *?d +¦ çB m M,M; HQÊM; F?Q iS+ i` M M;QÌB M¨M; #B
iB T M?Q h?U+ o"i >²M- +kM; F?¬M; +?mv M ç´B M? M? +?¦M; M?Q h?U+ o"i >²MX

L;?o ç M h?U+ o"i >²M- h L?¢+ iU M?B M M;?o iÈB p'M ç +O M¨M;- i`QM; M°B i
+?d +–M +¦ i? i`Î p - pB + ç–m iB M T?ªB H¨K +?QM? H¨ i`Ê ;B9T i?U+ p"i ?²M i``
M?QM; b m F?B KbM? +¦ çQÊ+ M,M; HQÊM; +O iU M?B M +?B M;mv M ç½ #B M i?
M,M; HQÊM; ç²M; M;mv M T?®B ?ÊT pÈB E€ G•M h˜v hMv .`+? *•M *¬M;- ?B p¼M
M;Q¨B b€m i?¨M?X

G9+ M¨v- i`€B +•v i`QM; i v L;mv i .¢- +¨M? +•v M?Ä FB ç½ M;¨v +¨M; /¨B- H€ MQM
i`QM; +¨M? +•v M?Ä i€+? ` - K¨ L;mv i .¢ b m F?B i?Q+? SM; M;„M M;OB- M,M; HQ
i v +kM; i`Î M M +¨M; M;¨v +¨M; +QÌM; i?`M?- F?¬M; M;WM; t9+ iB M i®+ ç° bBM?

@ æQÊ+ `²B- ç M ç•v i?¬BX

h L?¢+ M;,M i`Î L;mv i .¢ iB T iK+ iB m ? Q M,M; HQÊM;X

L;mv i .¢ M;˜M; ç–m M?bM p T?Q h L?¢+- i`QM; K„i iQ€i ` ?¨Q [m M; +?Ì KQM;,

@ *?O M?•M- M,M; HU+ +O i¬B +¦ i? K¢M? H M F?¬M;\

h L?¢+ KdK +QÌB ;"i ç–m- M¦B,

@ æQÆM; M?B M H¨ +¦ i? X *?ŠM; H) +¬ F?¬M; #B i H¨ i` M i? ;BÈB M¨v- HU+ H
iQ¨M +?QM? H¨ HU+ HQÊM; +O iU M?B M b Q\ L m M?Q +¬ +¦ i? bY /KM; i®i HU+
i?B M M?B M ç + Q i?U+ HU+ +?QM? KbM?- M?Q p"v- +¬ M?'i ç`M? +¦ i? i`Î i?¨M
+?®M; H¢B çQÊ+ M?[M; ?mM; i?9 FB X

L;mv i .¢ +QÌB F?´ M¦B,

@ *?O M?•M- M?QM; pB + ç¦ +Æ ?² F?¬M; i? M¨QX L;QÌB h°+ L;mv i +?9M; i¬B ç
+¦ çB m K¢M? v m F?€+ M? m H¢B `'i HÈM- M,M; HU+ M?Q i¬B ç½ H¨ iQÆM; ç®B
t9+ iB M i?U+ p"i bBM? i`QÎM;- F?B h°+ L;mv i +?9M; i pšM bBM? i²M Î H½M? ç`
i?M- +¦ i? K M? H M? +?9M; T?ÁM; M;U ?Q†+ H¨ +¬M; FQ+? ç`+? M?•M +?Q i¬B i

@ L?QM; ç•v ç½ H¨ +U+ ?¢M +O i¬B `²BX GU+ HQÊM; i?B M M?B M +?9M; i¬B ?¨
i? ?'T i?m K°i Qi i?¬B- +QB M?Q H¨ i`QÎM; H½Q i`QM; i°+ MB M F, ç¢i iÈB M;Q¨
HU+ +kM; T?B i?QÌM; +¦ ?¢MX

L;?2 tQM; M¨M; M¦B- h L?¢+ F?¬M; F?ÄB b[M; bÌ,

@ *€+ +¬ H¨K b Q ?'T i?m iU M?B M +?B HU+\

L;?2 ?„M ?ÄB M?Q p"v- F?m¬M K†i L;mv i .¢ ç°i M?B M çÄ H M- /ÌB €M? K„i b M;
K†i pÈB h L?¢+X h?'v M¨M; M?Q i? - +ªK ;B€+ ?B m F€ i`QM; HÁM; h L?¢+ H"T i
p'M,

@ L¦B çB- +€B M¨v ç®B pB + +¬ +¦ i? i`Î i?¨M? +QÌM; ;Bª F?®M; +? i?B M M?B M

L;mv i .¢ +9B ç–m tm®M;- ;–M M?Q Md MQM M¦B,

@ >'T i?m HU+ HQÊM; i?B M M?B M M?'i ç`M? T?ªB ç2K i?•M i? KbM? /'M i?•M
HÈM KÈB çQÊ+X L;QÌB h°+ L;mv i +?9M; i K¶B F?B ç M #m´B i®B- b) +ÎB b¢+? [
+O KbM? i„K `Y i`QM; €M? i`,M;- +ªK i?K F?Q iS+ i?B M M?B M- i?•M i? +O +
+?•M H¬M;- F?B M HU+ HQÊM; i?B M M?B M iU ?¨M? iB M p¨Q i`QM; i?•M i? +O
i?¨M? B- iU M?B M +?B HU+ i`QM; +Æ i? M;QÌB ç¦ b) iQ+? b9+ +¨M; M?B mX

8N9X *?QÆM; 8Ny , h?,K .Á o¢M LB M >¨M ",M;X URV

*?QÆM; 8Ny, h?,K /Á o¢M LB M >¨M ",M;X URV

@ §\ L?Q p"v +kM; çQÊ+\

h L?¢+ i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K M?bM L;mv i .¢X J¨ M; v +ª hmv i L[p¨ o,M æbM? Î
M;•v M;QÌBX S?QÆM; T?€T im Hmv M M¨v +O h°+ L;mv i +?ŠM; F?€+ ;b +?Ì #€M
K¨ #¼M ?„M pšM +¦ i? +¦ çQÊ+ iU M?B M +?B HU+ M?'i ç`M?- çB m M¨v ç¢B #B m

æ¢B #B m +?Q #¼M ?„M +¦ i?B M T?9 imv i ç®B ?5 L?QM; iQ iQÎM; +O M?[M; M;
[m€ ?O ?¦ `²B- +¦ i?B M T?9 i®i M?Q p"v H¢B +?Ì # M •M +O h?QÊM; h?B M ç F?
HU+X h L?¢+ i?"i F?¬M; #B i M M M¦B #¼M ?¼ HQÌB #B M; ? v H¨ M;m M;®+ M[X

L;mv i .¢ +¦ +?9i KÌ K`i M?bM p T?Q h L?¢+- M¦B,

@ *?O M?•M- +€B M¨v +¦ +€B ;b F?¬M; ç9M; b Q\ *?9M; i H¨ ç M; +ªK i?K # M •M +
p¨ i?B M M?B M ?5

h L?¢+ +¦ +?9i iS+ ;B”M K¨ M¦B,

@ E?¬M; ç9M;- çQÆM; M?B M F?¬M; ç9M;X *€+ +¬ [mª i?U+ H¨ ç M;X X X ç•v F?-
`Èi tm®M; b Q\ *?ŠM; H)- +¬ F?¬M; +?Q `^M; b m F?B KbM? +¦ çQÊ+ K°i T?QÆM

"'i Hm"M +® ;„M; i? M¨Q- h L?¢+- ? v H¨ i K M[- ç m F?¬M; +¦ T?€i ?B M- M?QM
i`–K +€+? ?–K #,M; F?¬M; t pšM i?Ov +?mM; v M H†M; M?bM +?,K +?9 H M #¼M

@ *? - ç½ çQÊ+ +?WM; M;¨M Kûi `²B M? 5

hmv iL[K°i# M çQ ?Q [mª H M- pW M¦BX

h L?¢+ M? ;"i ç–m- M¦B,

@ " çQ€M +?WM; +kM; F?¬M; t tQ+? ;b M?B mX "'i [m€- ?B M ;BÌ Km®M iB M H
F?,M- K"i ç° +O #,M; ç½ pQÊi t T?¢K i`M M?"M i?S+ +O # `²BX J¶B H–M tm®M;
iB M H M F?¬M; ç M kyK i?¬BX

o,M æbM? M?bM F?m¬M K†i h L?¢+ ç½ i`Î M M i€B M?Êi- ç m HÁM; K¨ M¦B,

@ h L?¢+- M m F?¬M; M? M;?d M;ÆB i¢K ? B M;¨v `²B ?ŒM iB T iK+X L?B iç° #
iK+ M?Q p"v- +?9M; i +ÁM +?Q T?€i ?B M ` ;b i?b i?•M i? +O M? ç½ +?`m F?-

h L?¢+ KdK +QÌB- M¦B,

@ E?¬M; +¦ +?mv M ;b ç•mX hmv ``^M; ``'i ;B M M M- M?QM; Î ?Q¨M +ªM? M¨v M?
Hmv M- +kM; +¦ i`Ê ;B9T ``'i HÈM pÈB pB + i,M; H M o•M GU+X u M i•K- i?•M i? +
M[- ?B M ;BÌ ç½ +¨M; M;¨v +¨M; iB T +"M p€+? M9B `²B- M? M;?o- F?¬M; # Q H•m
H B- ?B M ;BÌ M? +?d H¨ ?B p¼M; +® ;„M; K'v M;¨v M¨v F?¬M; m´M; T?Q i?¬BX

G9+ M¨v- L;mv i .¢ idM? H¢B iW i`QM; im Hmv M- pW KÎ K„i ç½ i?'v çQÊ+ h L?¢+

@ *?O M?•M- i¬B- i¬B iU ?² ç½ ibK çQÊ+ T?QÆM; T?€T im Hmv M M,M; HQÊM; iU
iU M?B M Î ç•v p¬ +MM; KÄM; K M? i?Q i?Èi- M?QM; i¬B ç½ +¦ i? iU +?O ?'T i?m

8N3X *?QÆM; 8N9 , L;mv *Æ5 L;Qm J oQÆM; sm'i >B MX URV

*?QÆM; 8N9, L;mv +Æ5 L;Qm J oQÆM; tm'i ?B MX URV

h L?¢+ KdK +QÌB- M¦B,

@ *?d +–M +® ;„M; i?b M?'i ç`M? b) +¦ i?m ?Q¢+?- +?9+ KWM; +¬X *?d +–M +¬ +
ç`M? b) +¦ i?m ?Q¢+?X

L;mv i .¢ M? ;"i ç–m- +–K H'v K'v ?Q [mª #„i ç–m ,M- M?[M; M;¨v M¨v im Hmv M F
i,M; H M M?B m- +kM; /–M /–M i?Q€i F?ÄB #B i?QÆM; H9+ i`QÈ+- i?Q+? SM; pÈB
#B M- H¨M / +O M¨M; H¢B H–M M[?B M ` ¦M; €M? p®M +¦- +kM; F?¬M; bÊ H¢M

h?Î b•m- h L?¢+ çSM; M;QÌB H M- çB p¨Q ?–K #,M; # M +¢M?- /Si F?Q€i M¦B,

@ >¬K M v M? M?'i ç`M? T?ªB F?Q M b•m tm®M; /QÈB K°i +?9i- M? çB ç•v5

oW KÈB M¦B tQM;- ?„M ç½ i?ª M;QÌB M?ªv p¨Q #,M; ç°M;- ;B®M; M?Q i? M; i`QÊ
i`ÆM #¦M; ?QÈM; tm®M; T?Q /QÈB- i`QM; M?€v K„i ç½ #B M K'i i`QM; i–K K„i i

h®+ ç° ?¢ i?'T /–M /–M i,M; H M- h L?¢+ i?dM? i?QªM; K b€i p¨Q #,M; #Q+? ç ;
i?2Q M?B i ç° +?mM; [m M? M? M? +?¦M; ?¢ i?'T- ?„M ç½ ç½ tm®M; /QÈB ç€v #,M

h'i +ª +?mM; [m M? ç m ç2M F`i- i`QM; #,M; F?¬M; +¦ #'i F€ €M? b€M; M¨Q- E€ C
i`QM; HÁM; #¨M i v h L?¢+- F?Q M ?Ä /B K +U+ HÈM FB K M; ç M +?Q +?mM; [r

h®+ ç° F?Q M bÎ /o F?¬M; M;WM; ;BªK #Èi +¦ [m M ? `'i HÈM pÈB ?Q¨M +ªM? +?m
K†+ /M +¦ M?B i ç° + Q- +kM; H¨ +U+ T?˜K i`QM; ?Ä /B K- M?QM; i`QM; ?Q¨M +ª
[mª #` ;BªK ``'i M?B mX h L?¢+ F?¬M; i? F?¬M; T?•M ` K°i #° T?"M o•M GU+ ç +
[m M?- F?B M +?Q i?ÌB ;B M K¶B H–M F?Q M ç m ç M; ;BªK #ÈiX

E€ G•M ?mv M T?€i b€M; H M- +?B m b€M; #,M; i? +?mM; [m M?- ç°i M?B M- h L
+O KbM? iU ?² #` +?¦B i?Q€M; K°i T?€i- T?ªM; T?'i +¦ ?¨Q [m M; M¨Q ç¦ H¦2 H M
?ÆB FBM? ?½B i?b M;QÊ+ H¢B ç¢B ?d- ç•v H¨ H–M ç–m iB M ?„M +¦ T?€i ?B M ?

E?¬M; +?9i /Q /U i?m ?²B E€ G•M ?mv M- /MM; K°i ?Ä +–m i? v i? M¦ +?B m b€M
+?¶ ?¨Q [m M; H"T HÁ2X ",M; i? +kM; F?¬M; +¦ #'i F€ #B M ?¦ M¨Q- pšM +¦ #° /€
K M; H9+ i`QÈ+ +kM; ?Q¨M iQ¨M #B M K'iX h L?¢+ +kM; +?Q +? i i•K- ?„M +˜M i
K„i- +˜M i?"M iWM; HB iWM; iQ [m M b€i- +?Ì çÊBX >„M #B i `ä- +?d +–M +¦ i? t
+kM; F?¬M; b B- p"v i?b `'i +¦ i? b) +¦ T?€i ?B MX

æ9M; M?Q h L?¢+- +Æ ?°B Hm¬M +?m˜M #` +?Q M;QÌB +¦ +?m˜M #`- b m F?B ?„M
T?ªM t¢ FB H¢B H–M M[tm'i ?B MX "ÎB pb H–M M¨v h L?¢+ i"T i`mM; iBM? i?–M
`ä `¨M;- ç¦ H¨ K°i HQ¢B p–M; b€M;- K¨ ?¨Q [m M; T?ªM t¢ ç9M; H¨ >Ä [m M; i`Q
+?9i b¦M; #¶M; M?9+ M?Q+?- p–M; b€M; T?€i ` #'i [mv i„+- K†+ /M +?d i`QM; M?€
i`QM; M°B i•K h L?¢+ F?¬M; F?ÄB +m²M; ?d- +® ;„M; M?B m M;¨v `®i +K+ +kM; +

G9+ M¨v- i`QM; #,M; +SM; K"i ç° +U+ + Q- iBM? i?–M HU+ +O ?„M ç½ `'i F?¦ i?,K
M?QM; +¦ T?€i ?B M M¨v `²B- h L?¢+ H"T iS+ ?¨M? ç°M;- E€ G•M ?mv M i? v ç´B
T?Q tm'i ?B M p–M; b€M; FB X

o,M æbM? p¨ hmv i L[+ÁM Î T?Q i` M HQ H„M; +?Ì çÊB- o,M æbM? iQM? iQ€M i?Ì
ç½ ç M H9+ h L?¢+ T?ªB H MX æ9M; H9+ M¨v- i? M? •K +O h L?¢+ iW i`QM; #,M

@ o,M æbM?- hmv i L[- tm®M; ç•v M? M? çBX

h? M? •K +O ?„M `ä `¨M; i`¨M ç–v ;B"i KbM? p¨ F?¬M; /€K iBM- ç°i M?B M M;?2 ç
o,M æbM? p¨ hmv i L[ç²M; i?ÌB iBM? i?–M +?'M ç°M;- ? B M[HB + M? m- +kM; #B
T?€i ?B MX

hmv i L[M?bM p T?Q L;mv i .¢ Î # M +¢M?- M¦B,

@ *–M ;¼B +¬ 'v +MM; tm®M; F?¬M;\

o,M æbM? /Q /U K°i +?9i- M¦B,

@ h?¬B çB- M?B i ç° # M /QÈB [m€ i?'T- p¢M M?'i K F?¬M; #ªQ p çQÊ+ i?b M¨M;
Î ç•v im Hmv M çB- +?9M; i tm®M; /QÈB t2K K°i +?9iX

oW M¦B- o,M æbM? HQm i'i +ª ?Q [mª H¢B # M M;QÌB L;mv i .¢- +MM; hmv i L[i

h?ÌB ;B M F?¬M; /¨B- +€+ M¨M; ç½ tm®M; ?ÆM M?bM i?QÈ+- çB iÈB ç'v #,M; ç°M
ç°i M?B M T?€i ?B M- h L?¢+ +kM; F?¬M; ç¨Q tm®M; /QÈB M[- K¨ H¨ M; M; p T
M? M? p T?Q i`QÈ+- ç¢B F?€B b m ?ÆM KQÌB i?QÈ+ +€+ M¨M; i?'v çQÊ+ h L?¢

æSM; Î MÆB ç¦- i?•M i? h L?¢+ iU M?Q +SM; M;„i M;²B Î ç¦ F?¬M; M?9+ M?Q+?X
bÊ- p°B p¨M; F?) ;¼B M¦B,

@ h L?¢+- M? F?¬M; b Q +?S\

>Ä [m M; iW i`QM; i v h L?¢+ T?€i b€M; H M- imv `^M; ?B M ;BÌ o•M GU+ +O ?„M
i•K ibM? +O ?„M H¢B ?Q¨M iQ¨M H•K p¨Q FQ+? ç°M;- i? M? •K ?ÆB +¦ +?9i `mM `

@ "¼M 2K K m iÈB ç•v- t2K- t2K ç•v H¨ +€B ;b\

hmv i L[p¨ o,M æbM? M;?2 p"v HB M ç M b m HQM; h L?¢+- #,M; ç°M; F?¬M; + C
i?•M i? - i`QM; H9+ +€+ M¨M; çB ç M # M M;QÌB h L?¢+ HB M bÊ M;•v M;QÌBX

>B M ` i`QÈ+ K†i # M;QÌB +?QM? H¨ çB K +m®B +O #,M; ç°M;- ç¦ H¨ K°i ç°M; [m
T?ªB M¦B H¨ ?–K #,M; iU M?B MX E?¬M; F?Q `ûi H¢M? F?¬M; M;WM; iW i`QM; ?-
L?B i ç° p"v K¨ `ûi H¢M? ?ÆM i`QÈ+ p¨B H–MX

J¨ F?B M M¨M; ;B"i KbM? M?'i +?QM? H¨- i`QM; ?–K #,M; +U+ HÈM M¨v H¢B H¨ K°i
T?¦M; K„i M?bM H¢B- i`QM; ?–K #,M; +U+ HÈM M¨v H¢B H¨ K°i i? ;BÈB MQÈ+X

o–M; b€M; h L?¢+ T?€i ?B M i`QÈ+ FB - ç9M; H¨ iW MÆB M¨v T?ªM t¢ ` X G9+ M
M +¢M? p€+? iQÌM; ?–K #,M;- #ÎB pb ?Ä +–m i`QM; i v h L?¢+ +?d +¦ i? +?B n
+?Q M M- #¼M ?„M ?B M ;BÌ +,M #ªM F?¬M; +€+? M¨Q i?'v `ä ?–K #,M; M¨v + Q # C
H¢B ?Q¨M iQ¨M +¦ i? F?ŠM; ç`M?- MQÈ+ Î i`QÈ+ K„i +U+ F€ ç†+ i?MX *?d +¦ i?
?–K #,M; M¨v T?ªB pQÊi [m •K dy ç°X J¨ MQÈ+ +kM; +¦ +?9i / Q ç°M;- F?¬M; +¦ #
F i- HQ¢B i`¨M; +ªM? F€ /` M¨v ç½ çO ç F?B M #¼M ?„M ;B"i KbM? `²BX

o,M æbM? T?ªM SM; ç–m iB M- i`QM; K„i H¦2 H M [m M; K M; K¨m çÄ- i v T?ªB +?û
?Ä +–m # v H M i`ÌB- # v p T?Q ç°M; [m"iX E?B M¦ iB M iÈB i`QÈ+ +?WM; i`,K
H M- K M; ç M p¬ b® ?Ä iBM? i`QM; ç°M; [m"i- +?B m b€M; H'v i'i +ª +?mM; [m M

•M? b€M; i`QM; M?€v K„i M;„M M;OB- h L?¢+ i?'v `ä `¨M;- ç°M; [m"i M¨v HÈM pQ
€M? HY K¨ o,M æbM? T?¦M; i?Q+? +?B m `¼B- p"v K¨ F?¬M; +€+? M¨Q +?SM; FB
M?Q i? - F?¬M; F?ÄB F?B M ?„M `'i ;B"i KbM?- K¨ ?² #,M; # M /QÈB H¢B +¨M; [m
/ Q ç°M;- ?² MQÈ+ p®M /o v M ioM? iU ?² H'v ;b ç¦ H¨K i•K- +¦ +?9i ;ÊM b¦M; M´B

@ *¦ T?ªB Î ç•v F?¬M;\

hmv i L[iÁ KÁ ?ÄBX h? M? •K +O M¨M; F?¬M; M;WM; [m M? [m˜M i`QM; ?–K #,M

h L?¢+ i?Î b•m- /QÈB FQ+? i?Q+? +O F?¬M; F?Q H¢M? M?Q #,M;- iQ¨M i?•M `M

@ >B p¼M; ç€T €M H¨ T?ªB- +® ;,M; M?B m M;¨v +m®B +MM; +kM; F?¬M; m´M; T?

hmv `^M; +ÁM +?Q T?€i ?B M MÆB ?¢ H¢+ *¬M Gm•M EQM?- M?QM; #,M; ?² F€ /
?„M `²BX L m M?Q M¦B K°i MÆB ç†+ i?M i? M¨v H¢B F?¬M; +¦ ;b F€ /`- B iBM +?

8NNX *?QÆM; 8N8 , L;mv *Æ5 L;Qm J oQÆM; sm'i >B MX UkV

*?QÆM; 8N8, L;mv +Æ5 L;Qm J oQÆM; tm'i ?B MX UkV

" v H M i`ÌB- h L?¢+ ¬K pÁM; 2Q KªM? F?ªM? +O o,M æbM?- E€ G•M *?•m H9+
t M? / i`ÌB- i?¬M; [m ?'T i?m T?–M iY M,M; HQÊM; i?Ov i?m°+ iQM? i`QM; F?¬M
o•M GU+ ç½ iB m ? QX hmv ``^M; M?B i ç° Î ç•v `'i i?'T- M?QM; T?–M iY M,M; HQ
F?´M; H² i?–M F€- i`QM; [m€ i`bM? ?'T i?m- i? HU+ +O h L?¢+ F?¬B T?K+ ``i M

hmv i L[M;QÌB M? M?¨M; # v ç M # M M;QÌB h L?¢+- # M;QÌB +MM; M? M? # v c

E?B #¼M ?¼ # v ç M K†i #,M; ?²- h L?¢+ T?€i ?B M- F?¬M; F?Q +?mM; [m M? ç
i v T?ªB pmM; H M- K°i +´ o•M GU+ t¬M; i?ŠM; tm®M; ?² MQÈ+- T?€i ` K°i iB M;
i?K iBM? i?–M HU+- h L?¢+ ;B"i KbM? T?€i ?B M- M?B i ç° ?² MQÈ+ p"v K¨ i?'T ?
``i M?B mX *¦ MQÈ+ Î HQ¢B M?B i ç° M¨v- imv i ç®B H¨ F€ iQ+? i`QM; F€ iQ+? ?5
çQÊ+ M?Q i? \ ob b Q H¢B F?¬M; M;QM; F i\

J M; M;?B ?Q†+- # M;QÌB h L?¢+ iB T iK+ # v p¨Q b•m i`QM; ?–K #,M;- ç²M; i?Ì
tQ+? +O KbM?- MQÆM; iU i?2Q ?¨Q [m M; +O E€ G•M tQ+?- KB M +QÐM; +¦ i?
+?9i b€M;- i?2Q ;ÊM b¦M; bBM? ` iW K†i ?²- /–M /–M # v p T?Q +?¶ b•m i`QM; I
Km®M ibK +?QM? H¨ M;¼M M;m²M bBM? ` ;ÊM b¦M;X :ÊM b¦M; +kM; F?¬M; T?ªI
Hm"i- K¨ i¢B i`QM; ?–K #,M; v M ioM? M¨v- M;¼M M;m²M +O M¦ ç M +MM; H¨ ;b\

hBM? i?–M HU+ T?€i ` M;Q¨B- ibK FB K i`QM; T?¢K pB ?–K #,M;- MÆB M¨v ç½ F
h L?¢+ ;B"i KbM? T?€i ?B M- i`QM; T?B M ?–K #,M; M¨v- T?¢K pB /o M?B M H¢B
i?–M HU+ +O ?„M +¦ i? +ªK SM; T?¢K pB ?ÆM K°i M;¨M FB@H¬@Kûi pm¬M; `ä `
çQÊ+ çB K +m®B +O #,M; ?²X L?QM; M?bM H¢B- p`i`Q +O T?B M #,M; ?² M¨v H¨
+?B K +S HÁM; M9B ?5 ",M; ?² F€ H¢ M?Q p"v- ç M i°i +MM; +¦ ;b i²M i¢B ç•v\

S?€i ?B M ` #,M; ?² çO ç F?B M h L?¢+ ?QM; T?'M- M?QM; F?B M ?„M +¦ +?9i #
i?–M HU+ /Á tûi pšM F?¬M; T?€i ?B M ` #B M ?¦ F?Q iS+ F?€+- ?B M M?B M- F?
F?¬M; tm'i ?B M +?¶ M¨vX

h?2Q ibK FB K ;ÊM b¦M;- i?ÌB ;B M F?¬M; /¨B- h L?¢+ `®i +K+ T?€i ?B M çB K +m
+O MQÈ+ ``'i M?Ä- M?QM; Î +?¶ M¨v H¢B ç†+ #B i `ä ``¨M;- #¼M ?„M T?€i ?B M- i
T?mM M?Q M?Ä- çQÌM; FQM? bm®B T?mM QÈ+ +?WM; K°i Kûi- K¨ M¦- iU ?² +?QM
;ÊM b¦M;X

" M;QÌB M;WM; H¢B i` M bm®B T?mM- +Æ ?² ç²M; i?ÌB- h L?¢+ p¨ hmv iL[ç m +¦
HQ¢B +ªK ;B€+ H¨ iW i`QM; bm®B T?mM i`mv M iÈB- M?QM; T?¢K pB H¢B T?B i?
T?mM #¼M ?„M KÈB +ªK ;B€+ çQÊ+ K°i +´ F?Q iS+ ç†+ i?M- +€B F?Q iS+ FB +U
M?B M `ûi H¢M?- #¶M; M?B M M¦M; `U+- #¶M; M?B M T?B m /"i- +?d +ªK M?"M ç
Qi M?'i #B M ªQ K'v +?K+ HQ¢B ibM? i? X E?Q iS+ imv ``^M; H¨ p¬ ?bM?- M?QM;
H¢B p†M p QX

" M;QÌB HB + M? m- ç m iW i`QM; K„i ç®B T?QÆM; M?bM ` FBM? ?d- i`QM; F?Q
o,M æbM? ibM? i?–M HU+ v m K°i +?9i +kM; +ªK i?'v iQM? ç†+ i?M +O bm®B T?m

@ *?QM? H¨ i`QM; +?¶ M¨v b Q\

h L?¢+ i`QM; K„i H¦2 H M ?¨Q [m M;X

@ >ŠM H¨ i¢B ç•v `²B- /M +?Q F?¬M; T?ªB *¬M Gm•M EQM? i?b +kM; +¦ +€B ;b ç¦

hmv iL[ç°i M?B M M? F m K°i iB M;- M¦B,

@ ?5 *QM #B i MQÈ+ Î ç•v H¨ ;b `²B5

h L?¢+ FBM? M;¢+ M?bM p T?Q M¨M;- iQ€i ` €M? K„i ?ÄB i?,KX hmv iL[M¦B,

@ LQÈ+ Î ç•v H¨ >¨M ",M; æ®M; hmv M- M;?2 M¦B M¦ poM? pB M b) F?¬M; M;QM; F
i¨B ç` #ªQ- +QM +?d H¨ M;?2 i`QÎM; #®B +O +QM M?„+ iÈB [m - H¢B F?¬M; M;?c
ç•vX h`€+? F?¬M; çQÊ+ pW `²B +QM pW iB M p¨Q T?¢K pB T?B M #,M; ?² M¨v ç½
ç9M;X h`ÌB ¢5 L?B m >¨M ",M; æ®M; hmv M M?Q p"v- ;B€i `` +O M¦ [mªi?U+ F?¬M

h L?¢+ iÁ KÁ ?ÄB,

@ >¨M ",M; æ®M; hmv M M¨v H¨K çQÊ+ ;b\ E?¬M; T?ªB +¦ i? F?ÎB iY ?²B bBM? +?

hmv iL[H„+ ç–m- M¦B,

@ æQÆM; M?B M F?¬M; T?ªB `²B- #'i [m€- >¨M ",M; æ®M; hmv M ç®B pÈB i'i +ª M
i?m°+ iQM? K¨ M¦B H¢B +¦ +?¶ i®i +U+ HÈM- +?Q /M H¨ K°i ;B¼i >¨M ",M; æ®M; hm
i,M; H MX >¨M ",M; æ®M; hmv M Î ç•v Î b•m /QÈB #,M; i? M;¨M Kûi- M?B i ç° i?'T
+U+ T?˜K i`QM; >¨M ",M; æ®M; hmv M `²BX L m M?Q +QM çQ€M F?¬M; b B- T?Q
hmv M M¨v- M?'i ç`M? b) +¦ ?¨M M;¼+ p¢M M,K i²M i¢BX æ•v KÈB i?U+ bU H¨ p"i #

oW M¦B- €M? K„i hmv iL[ç½ `ÆB p¨Q i`mM; i•K bm®B T?mM- i`QM; K„i H° ` ?¨Q

h L?¢+ M¦B,

@ L m H¨ p"v i?b +¨M; i®i ?ÆMX hmv iL[- +QM F?¬M; T?ªB H¨ #^M; i?m°+ iQM?
hmv M M?Q p"v- ç®B pÈB im pB +O +QM M?'i ç`M? b) +¦ i`Ê ;B9T ``'i HÈM ç'vX

hmv iL[F?) ;"i ç–m- M¦B,

@ L?QM; >¨M ",M; æ®M; hmv M Î ç•v H¢B M?B m H„K- ?¨M F?Q p¬ +MM; #€ ç¢Q-
+€+? M¨Q im Hmv M- +?d +¦ i? K M; >¨M ",M; æ®M; hmv M ` M;Q¨B- b m ç¦ H¢B ?
+€B M¨v i`QÈ+ iB M F?¬M; ;'T- +?9M; i pšM T?ªB ibK *¬M Gm•M EQM? ç½X .QÈ
æ®M; hmv M M¨v F?ŠM; ç`M? +¦ ?¨M M;¼+ p¢M M,K ç H M- M m F?¬M; MQÈ+ bm®
M?Q p"v- +QM M;?o- +QM bm®B +?QM? i?S+ /QÈB ?¨M M;¼+ p¢M M,K +¦ H) +?QM

@ "ÎB pb F?Q iS+ T?€i ` i`QM; ç¦ [m€ KS+ F€ H¢- M m M?Q +?d H¨ >¨M ",M; æ®M
` ?¨M F?Q i?m–M i9v- #'i +S bBM? p"i M¨Q çKM; +?¢K p¨Q- ç m H"T iS+ #` ç¦M; #
?Q¨M iQ¨M F?¬M; T?ªB M?Q i? - +¦ i? bBM? ` M?B m #B M ?¦ M,M; HQÊM; M?Q
ªM? ?QÎM;- ``'i +¦ i? +?QM? H¨ *¬M Gm•M EQM? K¨ +?9M; i T?ªB ibKX

h L?¢+ M? ;"i ç–m- M¦B,

@ *kM; ?v p¼M; H¨ M?Q i? X L?Q p"v çB- K¼B M;QÌB +?Ì i` M M¨v çB- M? çB tm®
[m€ i?'T- M m M?Q K¼B M;QÌB F?¬M; +?`m M´B i?b +S H M i` M i`QÈ+ +?Ì M?X

o,M æbM? ?Qi K°i ?ÆB H½M? F?Q- M¦B,

@ h L?¢+- M? i?"i bU Km®M tm®M; /QÈB b Q\ L?B i ç° i` M K†i MQÈ+ ç½ `ûi H¢
T?ªB H¨

h L?¢+ F?¬M; +?9i /Q /U M¦B,

@ hm pB +O M? + Q ?ÆM #¼M 2K- M? tm®M; /QÈB H¨ HU +?¼M i®i M?'i- +kM;
pb `ûi H¢M? K¨ #m¬M; i? b Q\ u M i•K çB- M? b) +~M i?"M- K°i F?B M,M; HQÊM;
bU `ûi H¢M? +O >¨M ",M; æ®M; hmv M- M? b) H"T iS+ çB H MX

o,M æbM? M?bM ?„M i?"i b•m- M¦B,

@ o"v çQÊ+ `²B- #'i [m€ Î +?¶ M¨v M? M?'i ç`M? T?ªB +~M i?"M- M;¨M p¢M H–M F
1K p¨ hmv i L[Î +?¶ M¨v +?Ì M?- M;¨M p¢M F?¬M; M M KB M +QÐM;

h L?¢+ M¦B,

@ M? #B i `²BX

oW M¦B- ?„M ç½ #„i ç–m çB m iS+ o•M GU+ i`QM; +Æ i? `²B- i?Ov M,M; HQÊM; Î ç
i?ÌB ;B M M¨v- o•M GU+ +O ?„M ç½ F?¬B T?K+ ç½ ç M +?WM; d i?¨M?X

eyyX *?QÆM; 8Ne , L;mv *Æ5 L;Qm J oQÆM; sm'i >B MX UjV

*?QÆM; 8Ne, L;mv +Æ5 L;Qm J oQÆM; tm'i ?B MX UjV

>° i? E€ G•M tQ+? /QÈB bU OM; ?° +O >Ä o•M GU+ HB M F?B M M?B i ç° +?mM
bm®B i`QÈ+ K†i- E€ G•M ?mv M Î i v T?ªB h L?¢+ ?¨Q [m M; H¦M; H€M?- K°i K†i i
i`QM; i v ?„M- ç²M; i?ÌB- i v i`€B +kM; T?¦M; tm'i ` E€ G•M FQM?- ?„M Km®M H
+QÐM; ûT /MM; M,M; HQÊM; i€+? MQÈ+ ` - /QÈB ibM? ?m®M; i"M HU+ F?¬M; iB T
K¨ t•K M?"T p¨Q /QÈB ç€v ?²X

@ S?B i?QÌM; +ªK i¢ +€+ M;QÆB /šM i iÈB ç•vX L m M?Q F?¬M; +¦ bU +® ;„M; +C
+Y p¨Q MÆB +'i /'m *¬M Gm•M EQM? +kM; F?¬M; / /¨M; ?5

h? M? •K i`–K i?'T K¨ •K H½M? ç°i M?B M tm'i ?B M i`QM; F?¬M; ;B M v M ioM? M
h L?¢+ ç²M; i?ÌB +?'M ç°M;- €M? K„i H"T iS+ M?bM p T?Q T?€i ` •K i? M?

J°i çQ¨M ?¨Q [m M; €M? H K b„+ b€M; H M- K°i M?•M HQ¢B i?•M + Q +?WM; ? B K
h` M K†i +O ?„M # Q T?O K°i i–M; bQÆM; KM K¨m ç2M- M,M; HQÊM; i?•M i? ?Q¨
HU+ p¬ ?bM? FB - pšM F?B M +?Q # M;QÌB bBM? ` K°i HQ¢B +ªK ;B€+ F?¬M; i
?„M- H¢B ç M; K M; i?2Q L;mv i .¢ b„i K†i i€B M?ÊiX

h L?¢+ i`QM; K„i iQ€i ` ?¨Q [m M; F?B T bÊ- `mM ;B¼M; M¦B,

@ L;Qm J oQÆM;5

h?•M i? +U+ HÈM +O L;Qm J oQÆM; i`QM; +?ÈT K„i ç½ ç M i`QÈ+ K†i # M;QÌB
+QÌB H M ? ?ª- i`QM; iB M; +QÌB i?"i ç„+ w,

@ E?¬M; M;?o iÈB - F€ i?"i- i ç½ bÈK ç M MÆB M¨vX *€+ M;QÆB +?Q `^M;- M;¨v
;B i +O i b Q\ L m M?Q F?¬M; T?ªB pb çB i?2Q b m +€+ M;QÆB ç ibK FB K MÆ
bÈK ç°M; i?O `²BX

a m F?B ?QªM; bÊ M;„M M;OB- i•K iQM? h L?¢+ /–M ?²B T?K+- bU tm'i ?B M +O
?„M KÈB ?ÆB +?9i ?QM; T?'M HB M +?bK p¨Q ç€v +®+X G9+ M¨v- M?B i ç° i`QM;
",M; æ®M; hmv M # M /QÈB +ÁM Km®M `ûi H¢M? ?ÆM K'v T?–MX

æ½ iWM; +?QM? i?S+ çQÊ+ +?SM; FB Mi?U+ HU+ L;Qm J oQÆM;- h L?¢+ çQÆM
+Ð M¨Q- imv ``^M; i?•M i? +O ?„M `9i M?Ä- M?QM; i?U+ HU+ +O ?„M H¢B F?¬M;
?5 *QB M?Q H¨ J†+ >Ä oQÆM; +O h?–M h?9 +kM; F?¬M; i? ç`+? M´B- # M;QÌB
H¢B ?„M ç•vX

@ h¬B F?¬M; iBM- ¬M; b Q +¦ i? H¨K çQÊ+\

h L?¢+ M?¨M M?¢i M¦BX

L;Qm J oQÆM; i v FB ;BÆ H M- €K H K b„+ ?¨Q [m M; M;QM; F i i?¨M? ?bM? #¨M
i v +U+ HÈM FB +?”K `½B F?ûT H¢B- K¶B F?ûT H¢B K°i T?–M- +?mM; [m M? i?•
b) i,M; H M K°i T?–MX

G9+ M¨v- ç½ ç M bBM? iY i²M pQM; i`QÈ+ K„i- M?QM; #B m H° +O h L?¢+ H¢B #
?„M ç M; çÊB ;b ç¦X

E€ G•M *?•m- iªM ` ?¨Q [m M; K¨m çÄ b”K- E€ G•M tQ+? /–M /–M #` ?„M i?m ?²B
€T HU+ F?´M; H² M¨v- h L?¢+ T?¦M; tm'i` F?Q iS+ E€ G•M i`QM; M;QÌB- ?„+- M
p•v [m M? tQ v i`ÁM [m M? i?•M i? +O ?„M- F?Q iS+ F?´M; H² iS i€M- /MM; HU+
€T HU+ L;Qm J oQÆM; K M; ç M +?Q #¼M ?„MX

aQÆM; KM ç2M i` M K†i #B M K'i- L;Qm J oQÆM; H° ` iQÈM; K¢Q bŒM +¦ +O K
#B M i?¨M? K¨m çÄ M?Q K€m- F?QªM; +€+? kyK- ?„M T?¦M; tm'i` #¨M i v F?´M; H
+?d +¦ M,K Kûi- F?Q iS+ F?´M; H² +?”K `½B #S+ ç M- i`QM; K„i L;Qm J oQÆM; H°
F?¬M; p°B p½ ç°M; i?O- iU ?² ç M; +?Ì çÊB ;b ç¦X

h?U+ HU+ +O h L?¢+ Î i`QÈ+ K†i L;Qm J oQÆM; [mª i?”i F?¬M; çO M?bM- M?Q
+¦ iQM? iQ€M +O KbM?X >B M oB M FB K- /M b Q +kM; H¨ i?–M F?Q +¦ HU+ +¬M
h L?¢+ i?”i bU /®+ bS+ HB m K¢M; /MM; *?mM; *U+ E€ G•M hQ ç M i?9+ /K+ i?b +
i?•M ?„M +?9i i´M i?QÆM; M?'i ç`M?- +?Q M M- ?„M Î K°i # M /MM; M,M; HQÊM;
€T HU+- €T #€+? H'v # M;QÌB h L?¢+- K°i # M i iK M,M; HQÊM; +O KbM? H¢B
M?B M T?€i ç°M; /®+ bS+ HB m K¢M; K°i FQ+?X

h L?¢+ T?B m T?M F?¬M; ç°M;- ?„+ M;•M HQÐM; b„+ [m M; K M; +?mM; [m M? i?
+O L;Qm J oQÆM; T?€i ` ç tm®M; M;¨v +¨M; v m Èi- ?„+ M;•M [m M; K M; /QÈB
p QX

eykX *?QÆM; 8N3 , h`Q5 S?d h?9v h? :BÈBX URV

*?QÆM; 8N3, h`Q5 S?d h?9v i? ;BÈBX URV

J¨ b„+ K†i h L?¢+ +kM; i`Î M M +¨M; M;¨v +¨M; i€B M?Êi- M?QM; ?„M H¢B i?Ov
M?Q+?- E€ G•M ?mv M p¨ E€ G•M FQM? ?bM? i?¨M? ? B K†i i'K +?„M M;,M Î i`QÈ

L; v F?B L;Qm J oQÆM; +¦ +?9i F?¬M; FB M M?šM- +?m˜M #` T?€i ç°M; K°i FQ+
L;mv i.¢ /QÈB M€+? ?„M H”T iS+ ç½ tªv ` #B M ?¦ +U ç¢B- ?¨Q [m M; K¨m t M? #
K„i #°+ T?€iX aBM? K M? F?Q iS+ H”T iS+ # Q T?O i?•M i? L;Qm J oQÆM; H¢B
i`QM; KB M; L;mv i.¢ T?€i ` - #„M i?ŠM; ç M K†i L;Qm J oQÆM;X

L;Qm J oQÆM; i`QM; M°B i•K +ª FBM?- H'v M,M; HQÊM; iU M?B M K¨ L;mv i.¢ in
M?B M F?¬M; +€+? M¨Q K M; ç M +?Q ?„M +?9i i´M i?QÆM; M¨Q- M?QM; ç°i M?B
i?–M +O ?„M +?`m +?9i ªM? ?QÎM;X

J¨ M; v i`QM; M?€v K„i M¨v- h L?¢+ ç°i M?B M ç°M;- +?d i`QM; M?€v K„i [m M; K M
iW b m E€ G•M FQM? p¨ E€ G•M ?mv M T?€i b€M; H M- HÊB /KM; i`QM; M?€v K„i
M,M; HQÊM; ªM? ?QÎM;- ?„M ç½ ?Q¨M iQ¨M # Q T?O T?¢K pB i`,K Kûi +?mM; [m M
L;Qm J oQÆM; +?d +ªK i?'v /QÈB M€+? +?Êi M? - i?•M i? L;mv i.¢ ç½ ?Q F?¬M;
?„M H¢B #` H•K p¨Q K°i i? ;BÈB çÄ b”KX

æ9M; H¨ h?B M E€ "€+? "B M hQ¨M *Æ :BÈB S?€TX GÊB /KM; +Æ ?°B K¨ L;mv i
K„i- h L?¢+ T?¦M; tm'i` bB m +'T HoM? pU+ M¨v- ?ÆM M[ ç²M; i?ÌB F?B /MM; `
/KM; M,M; HU+ /B +?mv M iS+ i?ÌB +QÐM; ûT +Sm çQÊ+ L;mv i.¢ iW i`QM; i v L;Q
J oQÆM; p¨Q i`QM; h?B M E€ "€+? "B M hQ¨M *Æ :BÈB S?€TX

J°i iB M; ;¨Q i?ûi T?šM M° iW i`QM; KB M; L;Qm J oQÆM; T?€i ` - ?„M F?¬M; M;
KbM? ?Q¨M iQ¨M €T +? - h L?¢+ ç®B K†i pÈB €T HU+ +U+ HÈM M?Q p”v- `ä `¨M; +
M¨vX

L;Qm J oQÆM; T?šM M°- ç¢B #B m +?Q M,M; HQÊM; #°+ T?€i- +Æ ?² +?d i`QM; H² i` M M;QÌB ?„M ç²M; i?ÌB i`¨M ` #®M T?QÆM; i€K ?QÈM;X æ¦ H¨ M,M; HQÊM; /B i ?5 *?d i`QM; M?€v K„i- i`QM; h?B M E€ "€+? "B M hQ¨M *Æ :BÈB S?€T K¨m ç HQÊM; #°+ T?€iX

h?B M E€ "€+? "B M hQ¨M *Æ :BÈB S?€T +¦ K°i M,M; HU+- +¦ i? bmv v m M,M; HQ i` M i`bM? ç° M?'i ç`M?- M?QM; /M b Q ç¦ +kM; +?d H¨ K°i +€B HoM? pU+- ?B m [ +¦ ?¢MX *Æ ?² +?d i`QM; M?€v K„i +¬M; T?m- M,M; HQÊM; F?OM; #® K¨ L;Qm J ç¢i ç M ;BÈB ?¢M +O h?B M E€ "€+? "B M hQ¨M *Æ :BÈB S?€TX

*kM; F?¬M; T?ªB M¦B h?B M E€ "€+? "B M hQ¨M *Æ :BÈB S?€T F?¬M; çO K¢M?- K bU [m€ +QÌM; ç¢B- p¨ i?U+ HU+ +O h L?¢+ H¢B FûK ?„M [m€ t X

*¦ K°i b® pB + i?QÌM; i?QÌM; +?d i`QM; M?€v K„i H¨ +¦ i? T?€i bBM? #B M /`- ? i p”vX h L?¢+ HÊB /KM; M?€v K„i i?ÌB +Æ K¨ L;mv i .¢ +? i¢Q ` /MM; h?B M E€ "€ S?€T +Sm çQÊ+ M¨M;- K¨ +kM; i`QM; M?€v K„i ?„M HÊB /KM; h?B M E€ "€+? "B ;•v ªM? ?QÎM; pÈB L;Qm J oQÆM; i?b +kM; H”T iS+ /MM; M,M; HQÊM; +O KbM? p¨Q # M i`QM;- p¼i iÈB bm®B T?mM # M /QÈBX

a¦M; MQÈ+ ;¢i ` - i?•M i? #®M M;QÌB /QÈB o•M GU+ h L?¢+ iQ¨M HU+ T?€i ç # i`QM; +QM bm®B >¨M ",M; æ®M; hmv MX J¨ +MM; H9+ #®M M;QÌB h L?¢+ #B M H "€+? "B M hQ¨M *Æ :BÈB S?€T ç½ ç¢i iÈB çB K iÈB ?¢M i`Î p - E€ G•M —M H¨ p”i / HQm H¢B i? ;BÈB M¨v- +kM; H¨ T?€T #ªQ /mv M?'i +O h L?¢+- ?„M imv i F?¬M; i´M i?QÆM; M¨QX

E?B ? i i?ªv i`QÈ+ K„i L;Qm J oQÆM; ç m F?¬B T?K+ #bM? i?QÌM;- ?„M pW ? v L?¢+ +?mB p¨Q i`QM; >¨M ",M; æ®M; hmv M- M,M; HQÊM; ?„M T?¦M; i?Q+? #¶M; M i`QM; iB M; –K –K M´ p M;- +ª iÁ ?–K #,M; ç m F`+? HB i`mM `˜v H MX o¬ b® F? `ÆB tm®M;- ?–K #,M; M¨v +kM; iU M?Q #` ?Ov /B i p”vX

J v K„M H¨ M,M; HQÊM; L;Qm J oQÆM; #°+ T?€i i`QÈ+ FB #` h?B M E€ "€+? "B H¨K bmv v m- p¨ ?¨M #,M; Î ç•v +SM; `„M ?ÆM b„i i?ûT p¬ b® H–M- p”v M M KÈB F? /B iX L?QM; M; v +ª M?Q p”v- iQ¨M #° ?–K #,M; +kM; çQÊ+ F?m +? i`QÆM; ?ÆM i? #` K°i FQ+? +QÌM; ?½M M¨v +O L;Qm J oQÆM; ?Ov /B iX

hB M; ;–K ;W T?šM M° +kM; F?¬M; çbM? +?d- L;Qm J oQÆM; K„i i?'v #®M M;QÌB +Æ ?² F?¬M; +¦ +?9i /Q /U +kM; H Q i?2QX

h`QM; K„i T?¦M; i?Q+? ` ?¨Q [m M; F?€i K€m- i?S ?„M ?B M ;BÌ Km®M H¨K +?d +

h`QÈ+ M;mv +Æ i`Q K¢M; /Q L;Qm J oQÆM; K M; ç M- +,M #ªM F?¬M; +¦ MY çE L?¢+ +,M #ªM F?¬M; /€K i`b ?Q½M- i`QM; iQ+? i„+ F?B h?B M E€ "€+? "B M hQ¨M i€+ /KM;- ?„M H”T iS+ F?m +? i`QÆM; o•M GU+ +O KbM?- H”T iS+ # Q T?O i?•M +?mB p¨Q bm®BX

h L?¢+ ç®B pÈB F?®M; +? o•M GU+ +O KbM?- [mª i?”i T?B i?QÌM; tªQ /B m i?B o•M HU+- #ÎB pb h?Ov o•M HU+ iB T +”M M?'i pÈB >¨M ",M; æ®M; hmv M- F?¬M; hmv M #¨B tQ+?- i`QM; h?Ov o•M HU+ H¨ S?QM; o•M GU+- MQÆM; iU i?2Q ç†+ i HU+ +€+? i`Î >¨M ",M; æ®M; hmv M i?¬M; [m h?Ov o•M HU+ i`mv M p¨Q i`QM; S i`QM; +MM; M?'i i?b +?QM? H¨ >Ä o•M GU+ `²B- /MM; >Ä o•M GU+ ç +?®M; çÐ `¨ p¨Q- M?Q p”v +¦ i? ;BªK #Èi mv ?B T +O >¨M ",M; æ®M; hmv M K M; ç M iÈB i`bM

JdK +QÌB- i`QM; K„i h L?¢+ iQ€i ` ?¨M [m M; M?¨M M?¢i- ? B i v F?ûT H¢B i`Q KÈB çB p¨Q imv M M?½M >¨M ",M; æ®M; hmv M- ?„M H”T iS+ /MM; iBM? i?–M HU+ +MM;- F?B M i?•M i? #®M M;QÌB M? M? +?¦M; +?bK tm®M; /QÈBX

h L?¢+ `'i `ä `¨M;- L;Qm J oQÆM; T?€i ?B M #` KbM? HW X L?'i ç`M? b) M´B ;B" H9+ M¨v- ç½ ç M bBM? iY i²M pQM; i`QÈ+ K„iX E€ G•M —M H¨ ?„M iU ?¨M? i?m ? #` L;Qm J oQÆM; T?€ ?Q- +MM; H9+ L;Qm J oQÆM; #Ä +'K H M?- E€ G•M —M ç¹

bU F?®M; +? +O o•M GU+ K¨ h L?¢+ T?•M ` i?B i`B M ` h?B M E€ "€+? "B M h
T?O i?•M i? #®M M;QÌB- i`U+ iB T /MM; ` ?B m [mª i¨M; ?bM? +O E€ G•M —M-
M?Q ç½ ç²M; ?¦ pÈB >¨M ",M; æ®M; hmv M p"v- `'i M? M? HB M +?bK tm®M; /QÈ

h'i +ª +?mv M tªv ` +?d i`QM; M?€v K„i- M?QM; H¢B M;QM; iK ç–v çO i`Q im p¨ /k
i?ÌB ;B M M;„M M;OB- o•M GU+ +O ?„M T?€i ` i` M T?¢K pB HÈM- H9+ M¨v KÈB ?
L m M?Q F?¬M; T?ªB im Hmv M E€ G•M M,M; HU+ pÈB J†+ >Ä K°i i?€M;- ?„M Km
KbM? i?m–M i?K+ M?Q i? imv i ç®B F?¬M; i? M¨Q H¨K çQÊ+X

h`QM; bm®B >¨M ",M; æ®M; hmv M- F?¬M; ;†T T?ªB ?'T HU+ +QÌM; ç¢B F?B iB M
K° K¨ i`€B H¢B- Î i`QM; >¨M ",M; æ®M; hmv M M¨v- h L?¢+ ç–m iB M +ªK M?"M ç
F?€+ i?QÌM;X

eyjX *?QÆM; 8NN , h`Q5 S?d h?9v h? :BÈBX UkV

*?QÆM; 8NN, h`Q5 S?d h?9v i? ;BÈBX UkV

*´ HU+ HQÊM; #¨B tQ+? M¨v T?ªM; T?'i M?Q Km®M F?m i`K+ #¼M ?„M F?ÄB >¨M
HQÊM; +O bm®B T?mM +kM; H"T iS+ # Q i`MK H M H²M; M,M; HQÊM; /Q h L?¢
#¼M ?„M H M i` M- F?B M +?Q h L?¢+ çB m F?B M ?¢ tm®M; H"T iS+ #` i`b ?Q½M

h L?¢+ iBM? i?–M HU+ ç½ +ªK ;B€+ çQÊ+ `ä `¨M; L;Qm J oQÆM; ç€M? iÈB- K¨
hmv M H¢B +¦ HU+ #¨B tQ+? HÈM M?Q i? - M m [mª i?"i #` L;Qm J oQÆM; çm´B i
?bM? +O E€ G•M —M- +kM; +?Q +?„+ +¦ i? ç¨Q i?Q€i ?ÄB ç°+ i?O +O ?„MX æ
L?¢+ i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB F?˜M i`QÆM;X

L?QM; i`QM; H9+ HQ H„M;- i`QM; ç–m +O ?„M +ÁM #ªQ i`b p¨B T?–M i? M? KBM?
i`®M; `¶M; tm'i ?B M /QÈB +?•M #®M M;QÌB- ç9M; H¨ >B M oB M FB K +U+ HÈMX
+? i?•M i? #®M M;QÌB t T i?¨M? K°i ?¨M;X

S?•M #B i çSM; Î K°i # M i` M HQÐB FB K >B M oB M FB K- H¢B MQÆM; iU i?2Q
?mv M ?mv M ?¦ ` F?B M H²M; M,M; HQÊM; #B M i?¨M? ?bM? # T- ?ÊT H¢B +MM
L?Q p"v- #¼M ?„M ?B M ;BÌ ;B®M; HQÐB +O K°i i? M? *U S?O p"v- F?¬M; +–M `
+O >B M oB M FB K H"T iS+ çQÊ+ T?€i ?mv p¬ +MM; iBM? i X

L;Qm J oQÆM; M?bM h L?¢+- iU M?Q K Q i` m çM ?Q H°M; +?m°i p”v- ;BÌ M¨v F
H¨ h L?¢+ ç m ``i `ä ``¨M;- +?¢v i`®M ç½ i`Î i?¨M? imv i ç®B F?¬M; i? i? `²dX L
J oQÆM; i?b h L?¢+ +ÁM +?9i +Æ ?°BX

h?U+ HU+ imv i ç®B- +€B M¨v H¨ i?U+ HU+ imv i ç®B ?5 h L?¢+ i`QM; M°B i•K
/M b Q +kM; [m€ +QÌM; ç¢BX J†+ >Ä +¦ çQÊ+ HoM? pU+ i?m'M ;B M /B ç°M;- p”v
+¦ i? iB M ?¨M? i?m'M ;B M /B ç°M;- K¨ M,M; HU+ F?®M; +? i`¼M; HU+ M¨v +kM
+QÌM; ;Bª M¨Q +kM; F?¬M; +€+? M¨Q +?®M; H¢B `²BX

L?bM ?„+ b„+ [m M;K M; T?€i ` i` M M;QÌB L;Qm J oQÆM;- H9+ M¨v i`QM; HÁM;
p¼M;X L?QM; €M? K„i +O ?„M pšM #'iF?m'iM?Q i`QÈ+- ?mM; ?,M; M?bM +?,K +
+QÌM; ç¢B FB - ?¨Q [m M; >B MoB M FB K i`QM; i v +kM; i`Î M M +¨M; M;¨v +¨M;

h?•M i? pšM iB T iK+ i`–K tm®M; M?Q i`QÈ+- M?QM; h L?¢+ ç½ #„i ç–m i?B m ç©
KbM?- i?•M i? MQÆM; i?2Q iU M?B M +?B M;mv M- iU M?B M M,M; HQÊM; ?„M +
i?¨M? bBM? K M? M,M; HQÊM;

eydX *?QÆM; eyj , .mM; >ÊT5 L?”i L;mv i hBM? h?–M sQ+? EBK E

*?QÆM; eyj, .mM; ?ÊT5 L?”i L;mv i hBM? h?–M sQ+? EBK E?ªBX UkV

h`QM; [m€ i`bM? F?¬M; M;WM; i?B m ç®i F?B M o•M GU+ #ªM i?•M h L?¢+ F?¬M
H9+ M¨v- h L?¢+ ç½ F?¬M; +¦ +?9i M¨Q T?ªB +® F} `²BX >„M +ÁM +?Q bY /KM;
pb ?„M Km®M ibK K°i +Æ ?°B i®i M?'i ç bY /KM;X J¨ F?B ç¦- +?QM? H¨ i?ÌB F?„
[mv i +?B M bBM? iYX

L;Qm J oQÆM; F m M? K°i iB M;- €M? K„i M?bM h L?¢+ M?B m i? K p¨B T?–M F
M?B M T?€i ?B M- /QÈB bU F?®M; +? i`¼M; HU+ +O KbM?- i?•M i? h L?¢+ `ä `
iW b m HQM; +O ?„M- p”v K¨ #®+ +?€v H M K°i Kª M? ?Ä /B K K¨m #¢+- ? B K„i h
#B M i?¨M? K¨m #¢+- E€ G•M ?mv M tm'i ?B M i` M çdM? ç–m h L?¢+- p”v K¨ #B
M? M? +?¦M; tQ v i`ÁM- ;BªK tm®M; HU+ ªM? ?QÎM; +O i`¼M; HU+ ç®B pÈB ?„M

@ :B i

h L?¢+ çB M +m²M; ?ûi H M K°i iB M;- i?•M i? i` M F?¬M; i`mM; K M; i?2Q K°i +
F?¬M; #B i KbM? +¦ i? iB T iK+ F?¬M; +?`m ªM? ?QÎM; +O i`¼M; HU+ # Q H•m-
GU+ +O ?„M b) iB m ? Q i? K p¨B T?–MX *?Q M M- ?„M F?¬M; i? i`b ?Q½M- M?
KbM? +QÌM; ç¢B M?'i [mv i K°i i`”M i?„M; #¢B pÈB ç®B i?OX

*?Q M M- ?„M ç°M;- H9+ M¨v F?¬M; +¦ #'i F€ bS+ iQÎM; iQÊM; M¨Q- KkB FB K >E
T?Q i`QÈ+- i?•M i? h L?¢+ K M; i?2Q K°i ç¢Q +–m p²M; FBM? i?B M- i`U+ iB T
L;Qm J oQÆM;X J†+ /M F?¬M; +¦ F„ tªQ- M?QM; +¬M; FQ+? i?ŠM; i„T M?Q p”v H
+¬M; FQ+? +O h L?¢+ ç M KS+ HÈM M?'i- +kM; i,M; i®+ ç° +O ?„M H M ç M i`b
+¦- K°i FB K M¨v- i?2Q L;Qm J oQÆM; T?QÆM; ?QÈM;- +?d +¦ i? M?bM çQÊ+ K
HB M çB iÈB i`QÈ+ K†i KbM?X

@ EB K iBM? ?¨M X

æ¦ +kM; F?¬M; T?ªB H¨ #'i Hm”M K°i FB K M¨Q i`QM; >B MoB M #€i FB K- #ÎB p
pšM +ÁM +?Q çO ç T?€i ?mv ` imv i F„ ç¦- M?QM; H¨- K°i FB K M¨v t€+ i?U+ H¨
i`QM; i?U+ +?B M K¨ >Q¨M; æ i`mv M i?K +?Q ?„M- M;QM; iK iQ¨M #° M,M; HQÊM
H”T iS+ `9i b¢+? M,M; HQÊM; +?mM; [m M?- H”T iS+ i,M; i®+ ç° +O KbM? i,M; H
KÈB +¦ i? T?€i ?mv i?U+ HU+ #ªM i?•M ç M i`¢M; i?€B çdM? T?QM; çQÊ+X

L;Qm J oQÆM; +?d +ªK i?'v +?mM; [m M? i?•M i? M?Q bB i +?†i- iQ¨M #° F?¬M;
#` €T t9+ H¢B- H'v h L?¢+ p¨ KbM? H¨K i`mM; i•K- i'i +ª +?mM; [m M? ç m i`Î M M
b Q EBK FB ç½ ç M i`QÈ+ M;U+ KbM?X o¨Q i?ÌB F?„+ M¨v- /B +?mv M iS+ i?ÌB
G–M i?S M?'i- L;Qm J oQÆM; b„+ K†i #ÎB pb h L?¢+ K¨ i`Î M M F?¦ +QBX

L,M; HQÊM; K¨m ç2M ç°i M?B M #B M K'i- +?mM; [m M? #B M i?¨M? K¨m t M? #B
i`QM; F?Q ªM? F?„+ ç¦- i?•M i? L;Qm J oQÆM; +kM; ç½ #B M i?¨M? K¨m çÄ M?Q
T?'i M?Q i?¬M; i?'m- M,M; HQÊM; +O ?„M p¨Q i?ÌB F?„+ M¨v ç½ tªv ` #B M ?¦ p

P M? M´ p M; F`+? HB i F?B M +?Q iQ¨M #° S?d h?9v i? ;BÈB i`Î M M `mM `˜v-
T?B m T?M Î +?¶ ç¦- M?QM; Î ;B[F?¬M; i`mM;- h L?¢+ M;mv M p®M ?ŠM M M +
>B M oB M FB K p¨Q H²M; M;U+ ?„M H¢B F?¬M; i?'v ç•m M[X

@ *?mv M ;b i? M¨v\ h¢B b Q H¢B #B M i?¨M? M?Q p"v\

h? M? •K i®B M;?o iW +?¶ h L?¢+ i`mv M ç M- i?•M i? +O ?„M- M; v iB T b m >
i?"i b•m p¨Q çdM? S?d h?9v i? ;BÈB- E€ G•M tQ+? i` M M;QÌB ç½ #B M K'i- K¨ i
?B M K°i i–M; p i `€+? `"K `¢TX æ¦ +kM; F?¬M; T?ªB H¨ çª FQ+? /Q L;Qm J oQÆ
iQ¨M /Q tmM; HU+ iQ¨M HU+ +O ?„M H9+ i`QÈ+ ;•v ` X

L m M?Q F?¬M; T?ªB E€ G•M tQ+? p¨ E€ G•M ;B€T- iQÆM; çQÆM; pÈB ç½ M?"M
L?¢+- +?d bÊ H9+ M¨v ?„M ç½ #` i?QÆM; M†M;X .M +?Q ?v bBM? iQ¨M #° HU+ T?
i? ?„M ?B M ;BÌ +kM; ç½ #` +?'M ç°M; K½M? HB i- HU+ T?ÁM; M;U +O E€ G•M ;
MY X

L;Qm J oQÆM; M;˜M; ç–m M?bM h L?¢+- H¢M? HMM; M¦B,

@ hB m iY- M;QÆB p"v K¨ F?B M i +ªK i?'v M;mv ?B K- +€B M¨v ç½ çO ç F?B M
M;QÆB ç½ [m M K°i +?mv M- i ç½ +¦ i? F?B M i`¼M; HU+ i`Î M M p¬ +MM; HÈM
i`¼M; HU+ i`Î M M p¬ +MM; #ûX GU+ +¬M; FQ+? +O M;QÆB imv `^M; ç½ i,M; H M
i? i - M?QM; i H¢B ç°i M?B M p¬ ?¢M ;BªK M?Ä i`¼M; HU+- ?ÆM M[/MM; M,M; H
M;QÆB +?d +¦ i? H¨ i? M¨v i?¬BX

h L?¢+ /MM; bS+ [m˜v M;QÌB K°i +€B- i?•M i? iW i`QM; p€+? iQÌM; K¨m T?d i?9
K°i +?MK #°i T?'M K¨m t M? #B +- ?¬ ?'T +O ?„M ç½ i`Î M M +¦ +?9i F?¬M; ç m `
i?B m ç®i H M b m HQM; +kM; bmv v m ?ÆM i`QÈ+ K°i +?9i- imv `^M; L;Qm J oQ
HU+ F?®M; +? - M?QM;- i`¼M; HU+ F?®M; +? H¢B iMv i?ÌB ç m +¦ i? ?¨M; H•K H

*? M? H +? i?U+ HU+ H¢B HÈM M?Q i? - L;Qm J oQÆM; +kM; F?¬M; +?QM? i?S+
F?®M; +? i`¼M; HU+ ç½ #S+ KbM? ç M M?Q ;BÌ- i?U+ HU+ FûK M? m HÈM M?Q i?
b Q\

>mM; [m M; i`QM; K„i L;Qm J oQÆM; i`Î M M +¨M; M;˜v +¨M; +QÌM; i?`M?,

@ h`Á +?ÆB ç½ tQM;- iB m iY- ç M H9+ F i i?9+ `²BX L;QÆB +¦ i? F?B M i M?¼
b m K'v H–M ç¨Q i?Q€i iW i v i - ç½ +¦ i? tQM; H¨ +QÌM; ;Bª i`QM; i?–M i?9 `²B- +
M?'i i°+ K'i K†iX æ M ç•v çB- T?€i ç°M; *?mM; *U+ E€ G•M hQ çB- +?Q i t2K t2K-
bU i?9+ /K+ +O *?mM; *U+ E€ G•M hQ- ç M i°i +MM; +¦ i? K M; i?2Q M,M; HU+ +

oW M¦B- i?•M i? ç½ #B M i?¨M? çÄ M?Q K€m +O L;Qm J oQÆM; ç°i M?B M #¨M
i`QÈM; ç M +?WM; M,K Kûi- h K *´ h?€+ h?B M sQ +U+ HÈM tm'i ?B M i`QM; HÁM
M? M b„+ h K *´ h?€+ h?B M sQ +kM; ç½ ?Q¨M iQ¨M #B M i?¨M? K¨m çÄ M?Q K€m
J oQÆM; ç°i M?B M ç m i`Î M M KÌ çB- iU M?Q ;ÊM MQÈ+ p"v- M?°M M?¢Q i`QÈ+
+ª i?"i i? +kM; ç½ F?¬M; i²M i¢B M[X

@ hB m iY- M;QÆB ç½ Km®M +? i- i +kM; F?¬M; M;¢B M¦B +?Q M;QÆB #B iX ob
M;QÆB- i b„T T?€i ç°M; K°i i`QM; M?[M; M,M; HU+ +QÌM; ç¢B M?'i +O KbM?- S?
/QÈB i€+ /KM; +O HoM? pU+ M¨v- i`QM; T?¢K pB M?'i ç`M?- i?•M i? +O i H¨ ?bM
?Q†+ +¦ i? M¦B- +kM; F?¬M; T?ªB ?bM? i?€B M,M; HQÊM; çÆM ;BªMX

@ h`W T?B M;QÆB +¦ i? ?Q¨M iQ¨M ?Ov /B i M,M; HQÊM; p¨ iBM? i?–M H¢+ 'M +
poM? pB M b) #'i iY- +?Q M M- HoM? pU+ M¨v +kM; çQÊ+ i ;¼B H¨ "'i hY HoM? pU
M¨v ç M i?Y K°i H–M bU b„+ #ûM +O >B M oB M FB KX

@ "'i [m€- i T?ªB M?„+ M?Î M;QÆB- H9+ i`QÈ+- F?B i?U+ HU+ +O i KÈB ç¢B i?¨
ç¦ iU ?² H¨ h?B M G¬B /Q h?QÊM; h?B M #'i K½M i K¨ ç€M? tm®M;- ç€M; iB +-

pU+- i M; v +ª K°i +¼M; H¬M; i¦+ +kM; F?¬M; #` i´M i?QÆM;X >B M oB M FB K
Km®M i?QÆM; i´M ç M "'i hY HoM? pU+ +O i i?b +Æ ?² F?¬M; i? M¨Q H¨K çQÊ
iQ¨M M„K ;B[bU ?mv M #Q +O M¦- +kM; F?¬M; +¦ F?ª M,M;X

ey3X *?QÆM; ey9 , .mM; >ÊT5 L?"i L;mv i hBM? h?–M sQ+? EBK E

*?QÆM; ey9, .mM; ?ÊT5 L?"i L;mv i hBM? h?–M sQ+? EBK E?ªBX UjV

h? M? •K +O L;Qm J oQÆM; iW #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; i`mv M iÈB h L?¢+- i`Q
iQM? €T #€+?- i?•M i? ?Q ªQ FB imv `^M; M; v Î i`QÈ+ K†i- M?QM; +kM; T?ªM;
M;€+? i`QM; S?d h?9v i? ;BÈB p"vX

@ h?"i H¨ M?Q p"v b Q\ L m M?Q >B M oB M FB K i?"i +¦ i? T?€i ?mv ` M,M; HU+
¬M; +kM; p¬ /KM;X

h? M? •K +kM; F?¬M; T?ªB /Q h L?¢+ T?€i ` - K¨ H¨ iW b m HQM; ?„M- F?¬M; #B
çB iÈB b m HQM; h L?¢+- i`QM; F?B h L?¢+ FBM? M;¢+- M¨M; ç½ iW T?Q b m /€
? B i v KbM? ¬K H'v 2Q h L?¢+X hmv `^M; +€+? E€ G•M ;B€T- M?QM; h L?¢+ pšM
`¨M; M?B i ç° T?€i ` i` M M;QÌB o,M æbM? iW ? B F?®B K K K¢B i`¨M M;"T +Q /½

*?Q /M ç®B K†i pÈB L;Qm J oQÆM; p¬ +MM; +QÌM; ç¢B h L?¢+ +kM; F?¬M; +¦ +
ç°i M?B M T?€i ?B M o,M æbM? tm'i ?B M- ?„M H¢B +¦ +?9i FBM? ?QªM;,

@ æbM? æbM?- 2K- 2K b Q +ÁM +?Q +?¢v\

o,M æbM? iU ç–m KbM? H M T?–M HQM; h L?¢+- i? M? •K +O M¨M; `'i M?m ?Á ,

@ u M i•K çB- 2K ç½ çQ hmv i L[p¨ L;mv i .¢ p¨Q i`QM; K¬M ?° `²BX *¦ hmv i L[Î
+¦ pB + ;b ç•mX G¨ 2K #m°+ +€+ M¨M; `ÌB çB ç'v- M?QM; +€+ M¨M; +¦ i? çB- 2K H
pÊ +O M?X

*QM K„i h L?¢+ i`Î M M 'K €T `²B- HÁM; +O ?„M +kM; ç²M; i?ÌB M¦M; H MX "ÎB pI
+?[M;„M M;OB H¢B ç¢B #B m +?Q [mv i i•K +O o,M æbM?- ;BÌ M¨v F?„+ M¨v- ?„M
M¨Q #ªQ o,M æbM? `ÌB çB M[ `²B- i•K ibM? FQ+? ç°M;- ç½ F?B M +?Q ?„M [m M i
ç¢B i`QÈ+ K„iX

@ h L?¢+- # M ç–m M? /MM; *?mM; *U+ E€ G•M hQ +Sm 2K- 2K ç½ ?¢ [mv i i•K- c
+? i +MM; +? i- #'i Hm"M M? çB ç•m 2K +kM; b) K½B i?2Q M?X *?Q /M H¨ T?ªB
Km®M /€M +?†i p¨Q M;QÌB M?X >B M ;BÌ- +?9M; i ç½ F?¬M; +¦ çQÌM; HmB `²B- +
HmB M¨Q +ªX

@ æ M ç•v çB- ?„M i F?¬M; T?ªB M¦B >B M oB M FB K F?¬M; +€+? M¨Q K M; H¢B #
T?ªB M¦B M,M; HQÊM; +O >B M oB M i?–M FB K F?¬M; +€+? M¨Q #¨B i`W "'i hY H
*?9M; i b) +?Q ?„M t2K- +€B ;b KÈB i?"i bU H¨ mv HU+ +O >B M oB M FB KX .mM

> B +?[+m®B +MM;- H¨ o,M æbM? +?"K `½B i?®i ` X L?B i HQÊM; F?´M; H² i`QM
L?¢+ i`mv M ç M- i`QM; K°i F?„+ ç¦- i•K +O h L?¢+ ç½ /•M; H M ç M +´ ?¼M;- M
M;,M +ªMX

>„M ç®B pÈB /mM; ?ÊT ç½ +¦ FBM? M;?B K `'i b•m #B i `äX h`QM; [m€ i`bM? /mM
M;,M +ªM- b) i¢Q i?¨M? i´M i?QÆM; +U+ HÈM pÈB T?QÆM; F?€+- i?"K +?Q H¨ iY

L,M; HU+ /mM; ?ÊT M¨v H¨ H9+ b m F?B h L?¢+ K'i çB E€ G•M hQ- ?„M p¨ o,M æb
F?B ç¦- ?„M HB M +¦ i? KQÊM p¨Q +€M? i v T?ªB /Q o,M æbM? #B M ªQ ` ç i?9
L?QM; iW b m F?B E€ G•M hQ +O ?„M F?¬B T?K+- +kM; F?¬M; bY /KM; [m F„ M,

"ÎB pb +€M? i v T?ªB ç½ F?¬B T?K+- #'i Hm"M H¨ h L?¢+ ? v H¨ o,M æbM? +kM; F
?ÊT- b) tm'i ?B M ibM? ?m®M; ;bX L?QM; H9+ M¨v o,M æbM? ç°i M?B M H¢B T?
F?¬M; +?d F?¬M; ç w ç M bBM? iY- ç²M; i?ÌB- +kM; H¨ +Æ ?°B +m®B +MM; +O #

EBM? M;?B K i?U+ +?B M p¨ Hw i`Q- ç m M¦B +?Q h L?¢+ M M H¨K M?Q i? M¨Q-
bBM? iY- +kM; F?¬M; ? ?v p¼M; t pÌB o,M æbM? b) ç€T SM; `ÌB çB M[- HÌB o,M
F?¬M; +?d +¦ M,M; HQÊM; ç M; i?B m ç®i- K¨ ?mv i /`+? +O h L?¢+ +kM; /QÈB
i`B i ç #®+ +?€v H M- b®M; +MM; b®M;- +? i +MM; +? i- +¦ i? +? i +MM; K°i +?
ç€M; bÊ +?S\

h`QM; M°B i•K #¶M; M?B M [m€M i?¬M;- h L?¢+ ?Q¨M iQ¨M #m¬M; ` i?•M i? +O
?„M ç½ #„i ç–m +?9 i•K p¨Q [m€ i`bM? /mM; ?ÊT pÈB o,M æbM?X ob F?B M +?Q /
oQÆM; [m'v `–v- /QÈB bU +?d /šM +O Hw i`Q- i?•M i? h L?¢+ M? M? +?¦M; # v
S?d h?9v Î b m HQM;X

L;Qm J oQÆM; H–M M¨v T?B M Km°M ?5 h?2Q ?„M M;?o i?b h L?¢+ ç®B K†i pÈ
+QÌM; ç¢B +O KbM?- i'i M?B M T?ªB bY /KM; *?mM; *U+ E€ G•M hQ ç T?€i ç°M;
?„M KÈB T?€i ç°M; ` "'i hY HoM? pU+X

o,M æbM? M¦B `'i ç9M;- ?„M #B m ?B M ` K†+ /M M? M?äK- M?QM; i`¼M; v m
+QÌM; ç¢B i`QM; M°B i•K h L?¢+- /QÈB HQ¢B ibM? ?m®M; M¨v- i'i M?B M b) F?
T?€i ?mv ` i?U+ HU+ #ªM i?•MX J¨ "'i hY HoM? pU+- H¨ K°i i`QM; M?[M; #´M K¢M
J oQÆM; +¦ çQÊ+- +kM; H¨ i?O çQ¢M T?ÁM; M;U +QÌM; ç¢B M?'i +O ?„MX

>„M ç®B pÈB >B M oB M i?–M FB K +U+ F€ i`¼M; i?`- M?'i H¨ >B M oB M i?–M F
*U+ E€ G•M hQ T?€i ç°M;X J¨ "'i hY HoM? pU+- +kM; +?mv M K¬M +?m˜M #` pb i?

L¦B i` M Hw Hm"M- "'i hY HoM? pU+ +¦ i? M¦B H¨ K°i i`QM; +€+ HoM? pU+ K¢M? M
pÈB L;•M GQM; h`€Q h L?¢+ ?¼+ çQÊ+ H9+ i`QÈ+ T?ªB K¢M? ?ÆM `'i M?B m- "
+¦ i? ?Q¨M iQ¨M T?ÁM; M;U +¬M; FQ+? p"i Hw- ç²M; i?ÌB- +kM; +Æ ?² +¦ i? #Ä [m
T?ÁM; M;U HoM? pU+ i®B +?mM; +U+X

æQÆM; M?B M- +QB M?Q T?ÁM; M;U HoM? pU+ +¦ +QÌM; i?`M? i`Î H¢B +kM; +¦ +
+U+ ?¢M ?¢M- pšM +¦ i? i€+ ç°M; ç M #ªM i? T?€i ç°M; "'i hY HoM? pU+X

L;Qm J oQÆM; ç®B K†i *?mM; *U+ E€ G•M hQ T?€i ç°M; >B M oB M i?–M FB K- /
M?B M H¨ T?QÆM; T?€T ç®B SM; i®i M?'i- M?QM; ?„M H¢B F?¬M; M;?o `^M;- Î i'
M?B M tm'i ?B M- H¨K `®B HQ¢M b„T t T +O ?„MX

"'i hY HoM? pU+ [mª i?"i H¨ T?ÁM; M;U HoM? pU+ +QÌM; ç¢B M?'i- M?QM; M¦ +kM
p¬ F?mv i- L;Qm J oQÆM; M¦B imv `^M; ç m H¨ bU i?"i- M?QM; ?„M pšM F?¬M; +
çB K +O "'i hY HoM? pUX E?mv i çB K +O "'i hY HoM? pU+ +?d +¦ K°i- ç®B pÈ
+QÌM; ?½M +O M¦ K¨ M¦B- F?mv i çB K M¨v +¦ i? F?¬M; ç€M; F X

L?QM; H9+ M¨v- +kM; +?QM? F?mv i çB K M¨v +¦ i? F?B M h L?¢+ p¨ o,M æbM?
J oQÆM; ?Q¨M i?¨M? /mM; ?ÊTX "ÎB pb- F?mv i çB K +O "'i hY HoM? pU+ +?Q
i`W T?B çbM? +?d HoM? pU+- #^M; F?¬M; i?b b) F?¬M; +€+? M¨Q T?€i ç°M; +¬M;
iBM? F?B i- KÈB +¦ i? i,M; HU+ T?ÁM; M;U H M iÈB +U+ ?¢M ?5

J¨ T?€i ç°M; K°i "'i hY HoM? pU+ M?Q p"v- +?Q /M H¨ ç®B pÈB L;Qm J oQÆM; K¨
HÈM- ?„M imv i F?¬M; ?B p¼M; #ÎB pb KbM? i?m ?²B "'i hY HoM? pU+- HU+ T?ÁM
ç ç®B K†i pÈB h L?¢+ /MM; *?mM; *U+ E€ G•M hQ i?9+ /K+ >B M oB M i?–M FB K
M¨v ?„M +kM; +?d +¦ i? i`Æ K„i M?bM h L?¢+ p¨ o,M æbM? /mM; ?ÊT i` M F?¬M;

eyNX *?QÆM; ey8 , .mM; >ÊT5 L?"i L;mv i hBM? h?–M sQ+? EBK E

*?QÆM; ey8, .mM; ?ÊT5 L?"i L;mv i hBM? h?–M sQ+? EBK E?ªBX U9V

>Ä /B K K¨m #¢+ i?B m ç®i b m HQM; # Q i`MK H M K°i i–M; ?¨Q [m M; K¨m çÄ- t
?Q¨M iQ¨M +„M Mm®i i?•M i? h L?¢+ p¨ o,M æbM?X .mM; ?ÊT F?B h L?¢+ ç½ K'
hQ ?Q¨M iQ¨M H¨ /Q M,M; HQÊM; o,M æbM? i`ª ;B€- +?mv M ?¦ M,M; HQÊM; #ªM

*?ŠM; M?[M; T?ªB T?•M ` M,M; HQÊM; F?¬B T?K+ E€ G•M hQ +O ?„M- +ÁM T?ªB
H¢B i?¨M? o•M GU+ +?Q h L?¢+ T?€i ç°M; +¬M; FQ+?X G9+ 'v M m M?Q F?¬M; T
M¨Q bY /KM; M,M; HQÊM; +O *U h?9 >Q¢i s€ GÊB i?b ç•v imv i ç®B H¨ +?mv M F
/mM; ?ÊT- M,M; HQÊM; #ªM i?•M o,M æbM? b) +¦ ? Q i´M M?'i ç`M?- +kM; F?¬M; i'
HU+ i` M M;QÌB h L?¢+X æ•v +kM; H¨ K°i i`QM; M?[M; M;mv M M?•M pb b Q b m F
M,M; HQÊM; *U h?9 >Q¢i s€ GÊB +kM; F?¬M; /mM; ?ÊT pÈB h L?¢+ M[X

L?QM; ;BÌ H¢B ?Q¨M iQ¨M F?¬M; ;B®M; i`QÈ+- h L?¢+ F?¬M; +?d F?¬B T?K+ ç M
+ÁM i,M; o•M GU+ H M iÈB +'T #"+ b€m p•M- iB M H M ç M #ªv p•MX h`QM; K°i i?
ç½ i`B i ç p[M; +?„+ o•M GU+ b m F?B i,M; H M +O KbM?- +kM; ?Q¨M i?B M `'i M
+O E€ G•M i?,M; p•M #Q [mv i- /QÈB HQ¢B ibM? ?m®M; M¨v- i?U+ HU+ +O h L?
+?Q iWM; +¦- i`K +°i +kM; i`Î M M/` i?QÌM; FB M +® `²BX J¨ i`QM; F?QªM; i?ÌB ;
*U h?9- #B M ?¦ +O h L?¢+ imv `^M; HÈM M?'i- M?QM; #B M ?¦ +O o,M æbM? +

G9+ i`QÈ+ F?B h L?¢+ ?'T i?m M,M; HQÊM; # M i`QM; Gm•M >²B [mª- i`Î i?¨M? iU
æbM? p¨ hmv i L[+kM; M?"M çQÊ+ +?¶ i®i `'i HÈM- imv `^M; F?¬M; ;B®M; i?m–M
i?m- M?QM; /QÈB i€+ /KM; +O M,M; HQÊM; iU M?B M +?B M;mv M- i?•M i? +O
ç`M?X

L¨M; H¢B H¨ M;QÌB i?•M M?'i pÈB h L?¢+- i`QÈ+ ;BÌ pšM Î +MM; h L?¢+- /QÈB

L?QM; h L?¢+ ?B M ;BÌ H¢B +¦ çQÊ+ M,M; HQÊM; +?QM? i?S+ bY /KM; K°i FB K
F?BM? i?QÌM; +O L;Qm J oQÆM;- F?¬M; +?d +¦ h L?¢+ iS+ ;B"M K¨ M; v +ª >
iS+ ;B"M- +?Q M M- K°i FB K M¨v- H¨ M¦ +MM; h L?¢+ F i ?ÊT ?Q¨M K„X L¦ +?QM
oQÆM; M?bM t2K- >B M oB M i?–M FB K- ç M i°i +MM; +¦ i? T?€ "'i hY HoM? pU-

S?ªM; T?'i i'i +ª tªv ` h?QÊM; h?B M ç½ +?9 ç`M? +ª `²B- *U EB K K¨m p¨M; /¨B ç
+?"K +?¢T- M?QM; H¢B F?®M; +? iQ¨M #° F?¬M; ;B M- "'i hY HoM? pU+- Î i`QÈ+
K M; p®M +¦X

L,M; HQÊM; F?´M; H² H"T iS+ i`¨M M;"T- M?[M; MÆB FBK [m M; çB [m - p¬ FB M

h?B M L?•M >ÊT L?'iX .mM; ?ÊT i'i +ª +?mM; [m M?X

h?B M L?•M >ÊT L?'i- ç•v +?QM? H¨ mv HU+ +?QM? i?S+ +O h?QÊM; *´ i?–M F?

h?B M L?•M >ÊT L?'i- K°i FB K FB ç½ F?¬M; #` #'i +S M,M; HQÊM; K†i i`€B M¨Q

æB i?¬B- h?B M L?•M >ÊT L?'i- pb h?•K >ªB JBM? s¨ p¨ "¢+? MQÆM; iY ç½ +? i ç

eRRX *?QÆM; eyd , >B M oB M "€i EB K *?B h?B M L?•M >ÊT L?'i

*?QÆM; eyd, >B M oB M #€i FB K +?B h?B M L?•M >ÊT L?'iX UkV

smv M [m `²B- # v [m `²B- ç½ ç•K `²B- +?ûK [m `²BX .M +?Q MÆB M¨v +¦ p¢M M
i? i?'v `ä [m„ iQ+? T?B ?¨M? +O M¦X L?[M; MÆB FBK [m M; çB [m - +kM; F?¬M
HÈM- +kM; F?¬M; +¦ #¨M? i`QÈM; FBM? i?B M po ç` X

*?d +¦ K°i ç¢Q FBK b„+ ?mv M H FB - HŠM; H†M;- iU ?² +?"K +?¢T- H¢B iU ?² t

L?"i L;mv ihBM? h?–M sQ+? EBK E?ªB #B M K'i- h L?¢+ iQ¨M i?•M tQ+? Hä KB
F?¬M; i`mM;- i v M„K >B M oB M FB K H¢B +¦ +?9i `mM `˜v- i`QM; M?€v K„i F?B h
/Si- /mM; ?ÊT +O ?„M +MM; pÈB o,M æbM? +kM; ç½ +?'K /Si- #ÎB pb- K°i FB K
M,M; HQÊM; +O #¼M ?¼X

o,M æbM? #ÎB pb iB m ? Q [m€ ç°- i`U+ iB T H•K p¨Q i`QM; M;O b v- #` h L?¢+ i?
+kM; `'i K i KÄB- M?QM; ?„M #B i `ä KbM? F?¬M; i? M;O- Qi M?'i- ?B M ;BÌ pšM F
+QÌM; ç¢B FB pšM +ÁMX

h L?¢+ tQ+? Hä Î K°i K†i S?d h?9v i? ;BÈB- K¨ K°i +?¶ F?€+- i?•M ªM? +U+ HÈ
i`QÈ+ i²M i¢B- i?•M i? +U+ HÈM + Q iÈB M,K Kûi T?B m T?M Î +?¶ ç¦- H9+ M¨v-
+?•M +?QM?- K€m iQÆB- iWM; ;B¼i- iWM; ;B¼i iW i?•M i? ?„M M?Ä tm®M; /QÈB
?½M i`¨M ç–v p F?B T bÊX h` M i?•M i? F?´M; H² +O ?„M- ;B,M; F?„T Qi M?'i i
J¶B K°i ç¢Q ç m ç M; ç´ K€m- ç m ç M; +?SM; KBM? bU F?OM; #´ +O K°i FB K H9

>mM; ?½M i`QM; K„i L;Qm J oQÆM; #B M K'i- ?„M +kM; F?¬M; çB tY Hw p ii?QÆ
[m h L?¢+- #bM? ioM? M¦B,

@ .QÈB bU #ªQ p +O "'i hY HoM? pU+- M;QÆB pšM +¦ i? H¨K #` i?QÆM; i - M?
F?¬M; T?ªB H¨ M,M; HQÊM; i?m°+ p M;QÆBX

h L?¢+ M? ;"i ç–m- +¦ +?9i i? m i?¨Q M¦B,

@ æ9M; p"v- ç¦ +kM; F?¬M; T?ªB HU+ HQÊM; i?m°+ p i X G¨ >B M oB M i?–M FB
T?€ pÐ HoM? pU+ T?ÁM; M;U +QÌM; ç¢B +O M;QÆB i?¬BX

•M? K„i L;Qm J oQÆM; +?mv M /ÌB ç M >B M oB M FB K i`QM; i v h L?¢+ pb K'i
K¨ F?¬M; +ÁM T?¦M; i?Q+? ` ?¨Q [m M; M[,

@ æ9M; p"v- H¨ M¦X h F?¬M; i? F?¬M; i?W M?"M- >B M oB M FB K t€+ i?U+ H¨ i
M?'iX E?¬M; i?W M?"M +kM; F?¬M; çQÊ+- Î i`QÈ+ K†i oB M *´ i?–M F?Q- i +kM;
i'i +ª ç½ tQM;- +?Q /M i #` i?QÆM; i?b F i +K+ +kM; p"v i?¬BX

h L?¢+ ç°i M?B M MÎ MK +QÌB,

@ L;Qm J oQÆM;- +¦ H) M;QÆB +kM; F?¬M; #B i- i p®M +kM; F?¬M; T?ªB i?m°+

@ ?\

L;Qm J oQÆM; M?QÈM; KB H M- +¦ +?9i FBM? M;¢+ M?bM h L?¢+X

h L?¢+ KdK +QÌB M¦B,

@ æ9M; p"v- i p®M +kM; F?¬M; T?ªB i?m°+ p i? ;BÈB M¨v- p,M ?¼+ ;B p¨Q i?ÌB K°i +•m i T?B i?QÌM; Q i?Q+?X L;QÌB i M¦B- i` M i? ;BÈB p®M F?¬M; +¦ çQÌM tm'i ?B M çQÌM;X h`bM? ç° p,M ?¦ +O i i?'T- F?¬M; M¦B `ä çQÊ+ M?[M; HÌB i?• H¢B Km®M M¦B pÈB M;QÆB- i` M i? ;BÈB p®M +¦ ``'i M?B m +?mv M F?¬M; +¦ F? +?9M; i?¨M? +¦ F?ª M,M;X

L;Qm J oQÆM; +¦ +?9i ?,M; ?€B M?bM h L?¢+- M¦B,

@ L?Q i? M¨Q\ L;QÆB #•v ;BÌ +?ŠM; H) +ÁM +?Q iW #Ä w ç`M? b Q\ *?ŠM; H) M çQÊ+ HU+ HQÊM; +?®M; H¢B i b Q\ h +kM; ``'i Km®M #B i- M;QÆB H¨K b Q ç #

h L?¢+ i?ªM M?B M M¦B,

@ L;QÆB ``'i M? M? b) #B iX

L;Qm J oQÆM; F?BM? i?QÌM; ?W K°i iB M;- i?•M i? +U+ HÈM +¦ +?9i M?Q€M; i?QÆM; i` M M;QÌB p"v K¨ H"T iS+ #B M K'i- +kM; F?¬M; ? +¦ K€m iQÆB M?Ä tm® #´M iQÈM; oQÆM; +O >mM; h?9- M,M; HQÊM; F?Q iS+ F?´M; H² Qi M?'i Î M;Q¨B ?ÆM i`QÈ+ # Q M?B m,

@ *?Q /M M;QÆB #•v ;BÌ bY /KM; *?mM; *U+ E€ G•M hQ- +kM; F?¬M; +¦ F?ª M,M; pW `²B- +?Q /M M;QÆB +¦ i? T?€i ç°M; +¬M; FQ+? M?Q pW `²B- +kM; F?¬M; çO +?Q i X

h L?¢+ MÎ MK +QÌB- ?„M ç°i M?B M +QÌB H M ? ?ª- i?•M i? +?"K `½B # v p T?Q ?¨Q [m M; H¦2 H M- p"v K¨ i?m ?²B >B M oB M FB K- +S M?Q p"v iQ¨M i?•M tQ+? H

@ L;Qm J oQÆM;- i [mª i?U+ ``'i #°B T?K+ M;QÆB- M;QÆB H¨ i²M i¢B +QÌM; ç¢ i?W M?"M- K°i FB K pW `²B F?¬M; çO ç K M; ç M # Q M?B m i´M i?QÆM; +?Q H9+ M;QÆB iQ¨M HU+ T?ÁM; M;UX L m M?Q M;QÆB +?`m M?B m i´M i?QÆM; K° #` +? i `²BX

@ L?QM; i Km®M M;QÆB F?¬M; i?W M?"M +kM; F?¬M; çQÊ+- mv HU+ +O >B M i +kM; F?¬M; +¦ HU+ HQÊM; bY /KM; M¦ H¨K i?QÆM; i´M M;QÆB- M?QM; M,M; HU FB K M;QÆB +¦ H) +kM; +ªK M?"M çQÊ+X

L;Qm J oQÆM; b„+ K†i ?ÆB ç´B,

@ h?b iQM? b Q\ >B M oB M FB K b m F?B i`9M; KK+ iB m- b„+ #ûM +?B F?Q b) i?ÌB ;B M M;„M- /MM; i?U+ HU+ +O i - i®B ç #'i [m€ +?d # T?9i H¨ +¦ ?Q¨M iQ¨ FB X >m®M; +?B- b„+ #ûM +?B F?Q M¨v +kM; +?d F?B M i F?¬M; +€+? M¨Q bY /K F?¬M; i? M;,M +ªM iQ¨M #° ?¨M? ç°M; +O i - ?B M ;BÌ ;B i M;QÆB- pÈB i K¨ M¦B

h L?¢+ KdK +QÌB M¦B,

@ h?ÌB ;B M # T?9i ç½ +¦ i? H¨K ``'i M?B m +?mv MX *?ŠM; H) M;QÆB pšM F?¬M Km®M +?QM? i?S+ +?B M i?„M; M;QÆB- +?d bÊ >B M oB M #€i FB K T?ªB i?B i` M;QÆB i?"i bU [m€ +QÌM; ç¢BX .M +?Q i ç M +'T #"+ *Ym o•M- +kM; F?¬M; +¦ F? FB K- H9+ M,M; HQÊM; i iB m ? Q ? i pšM b) +? i i`QM; i v M;QÆBX L?QM; ?B +kM; ç½ çO `²BX oQÆM; po ç¢B M?'i i`QM; H`+? bY >mM; h?9- ?B M ;BÌ- M;QÆB KbM? i?¬BX

E?¬M; #B i pb b Q- L;Qm J oQÆM; ç°i M?B M +ªK ;B€+ çQÊ+ HQM; +O KbM? `û
;B€+ F?¬M; `ä K½M? HB ii`QM; F?QªM? F?„+ H M F?„T iQ¨M i?•MX o¬ w i?S+- ?„
+O KbM? H M iÈB +U+ ?¢M- F?¬M; iB M K¨ HmB- ?QÈM; p b m # v çBX

@ G•K- #BM?- ç'm- ;Bª- ;B B- i`"M- HB i- iB M- ?¨M?5 h?–M b„+ KBM? b„+- i?B
i? M? [m•M- #'i ¬ #'i i`¼+- [m, K` ?¨M; T?K+- •K /QÆM; ?Á ?ÊT- ?¨M;X

h? M? •K h L?¢+ i`–K i?'T p M; H M i` M F?¬M; i`mM;X h? M? •K +O ?„M +kM; F
HÌB H¢B •K p M; ?[m HU+- ç² €M >„+ E€ G•M M;•M- ?„+ ? B K¨m i?Q€i i? K¨ ` X >
F?„+ M¨v ?Q¨M iQ¨M #B M i?¨M? K¨m #¢+X

æ–m ç–v i¦+ ç2M /UM; çSM;- K°i +´ F?Q iS+ F?OM; #® +kM; iW i?•M i? +O ?„M
E€ G•M F?¬M; M;WM; F?m +? i`QÆM; H'v- +?d i`QM; M?€v K„i- +kM; ç½ #B M ªQ i
G•M +U+ HÈM KbM? /¨B [m€ jyKX E€ G•M +9B ç–m- K°i bWM; i` M çdM? ç–m M´B H
+?¦BX J¨ h L?¢+ +kM; p¨Q i?ÌB çB K M¨v- ;BÆ H M +€M? i v T?ªB +O KbM?X

L;?2 +?9 M;[+O h L?¢+- L;Qm J oQÆM; F?¬M; F?ÄB bYM; b®i K°i +?9i- i`QM;
[m€B /`- i?b i?¨Q M¦B,

@ hB m iY- +€B M¨v H¨ #B M T?€T +O M;QÆB b Q\ L;QÆB H¨K M?Q p"v- +kM; +'
;B M iY pQM; +O M;QÆB i?¬BX

eRkX *?QÆM; ey3 , >B M oB M "€i EB K *?B h?B M L?•M >ÊT L?'iX

*?QÆM; ey3, >B M oB M #€i FB K +?B h?B M L?•M >ÊT L?'iX UjV

>¨Q [m M; i`QM; K„i h L?¢+ +kM; [m€B /`- H¢M? M?¢i M¦B,

@ h?"i H¨ M?Q p"v b Q\

L;mv M K°i ç€K Fw ?B m K¨m #¢+ iW ç–m M;¦M i v T?ªB +O h L?¢+ T?€i ` - K¨ Fw
i`QM; bWM; +O >„+ E€ G•M [m M; ªM? iªM ` X S?M ?B m K¨m #¢+ ;B®M; M? m ;
?bM? i?¨M? K°i pÁM; i`ÁM F?m +? i€M ` +?mM; [m M?- L;•M Zm M; i`QM; K„i ç°i
i`ÁM /Q Fw ?B m K¨m #¢+ i¢Q i?¨M H"T iS+ p¼i iÈB i`QÈ+- # Q T?O p T?Q i?•M

æ®B pÈB [m–M; b€M; /Q Fw ?B m K¨m #¢+ FB i¢Q i?¨M?- L;Qm J oQÆM; +kM; F
pb M¦ F?¬M; +?d +¦ i®+ ç° +U+ M? M?- H¢B +ÁM i`mv imM; H'v i?•M i? +O ?„MX
+,M #ªM +kM; F?¬M; +¦ w Mû i`€M?X >¨Q [m M; H¦2 H M- ?¨Q [m M; i`QM; K„i h
i?•M i? F?´M; H² +O L;Qm J oQÆM; +kM; i?2Q ç¦ #B M K'i- iQ¨M #° S?d h?9v i?
H¢B #bM? ioM? p®M +¦ +O M¦X

S?B m T?M Î?B $°° F? im? K°?¢@ FK²p PP°;+ 0ðUXº¢+ FB K0 4` ÀÁ3F S H'M- [m4`5

h L?¢+ i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K- M?bM hmv i L[- hmv i L[+kM; M?bM ?„M- K„i ? B M;
L[+kM; F?¬M; M;QÊM; M;MM; K¨ iW i`QM; +†T K„i iQ K¨m i?Ov H K +O M¨M; iQ€
F?€+ i?QÌM;X

@ h`QÈ+ iB M +QM tQ v [m +?¶ F?€+- ç +? K†+ v T?K+ p¨QX

h L?¢+ H9M; i9M; M¦BX

hmv i L[+QÌB M¦B,

@ æQÊ+ `²B- +? +¦ ;b T?ªB i? M i?MM; ç•m- +QM H¨ +QM ;€B +O +? 5 L¨Q M¨Q

oW M¦B- M¨M; F?¬M; 2 / €T H¢B # M M;QÌB h L?¢+- i?•M i? K K K¢B FB /€M
i?•M i? ?„M M?'i i?ÌB +¦ T?ªM SM;- ?¢ i?•M t9+ ç°M; /UM; i?ŠM; H MX G9+ M¨v ?
L;Qm J oQÆM; +ÁM ?ÆM ç®B K†i pÈB ó+QM ;€Bô +O KbM?X

_ÆB p¨Q çQÌM; +MM;- h L?¢+ ç¨M? T?ªB H'v v T?K+ +O KbM? iW i`QM; E€ G•M *
ç° M? M? M?'i- ç²M; i?ÌB +kM; H'v ` K°i #° i`QÌM; #¨Q # Q H'v i?•M i? K K K¢B +

eReX *?QÆM; eRk , æ²M; aBM? *°M; hY GoM? oU+ o¬ *MM; *QÌM h K aY G M?X UjV

*?QÆM; eRk, æ²M; bBM? +°M; iY HoM? pU+ p¬ +MM; +QÌM; ?Q¨M? ç i K bY H M'

hmv i L[+QÌB ?„+ ?„+- M?bM h L?¢+ M¦B,

@ *? - M;QÌB iQ€i K² ?¬B ¨\ *¦ T?ªB H¨ +¦ ;b F?¬M; i?QªB K€B F?¬M;\

h L?¢+ M?Q i? M¨Q F?¬M; i?QªB K€B- `ä `¨M; H¨ F?˜M i`QÆM; KÈB ç9M;X >„M +

@ *QM #û M¨v- F?¬M; #B i HÈM M?Ä- +?ŠM; H) F?¬M; #B i M K M K i?K i?K #'i i
M;QÌB M;Q¨B- M m ç ?¼ i?'v çQÊ+ i?b i?¨M? ` +€B ;b M[\

hmv i L[M?bM h L?¢+ i? HQÐB- H9+ M¨v M¨M; F?¬M; +¦ +?9i /€M; p hmv i L[#,M

@ *? - +? H¨K +QM bÊ 5 *QM M?È H9+ +ÁM #û M m F?¬M; M;?2 HÌB i?b b) #` ç€
+QM ? B +€B H¨ çQÊ+ `²BX

oW M¦B- i?•M i? M¨M; M;?B M; p T?Q i`QÈ+- p M? +€B K¬M; +O KbM? H MX

J¬M; hmv i L[`'i i`ÁM- M? +? H M i¢Q i?¨M? K°i çQÌM; +QM; ?Q¨M K„- +?Q /M /MM
+ªK M?"M çQÊ+ #Ì K¬M; FB +Q /½M M?Q i? M¨QX •M? K„i h L?¢+ pW M?bM H
H M +O M¨M; i?b +kM; +¦ +?9i F?¬M; MÐ /ÌB çBX

>„M +kM; F?¬M; T?ªB +?QM? M?•M [m•M iY ;b- +QB M?Q H¨ +?QM? M?•M [m•M iY
M[M? +? K¬M; H M M?Q p"v i?b +?Q /M +¦ [m•M iY M?Q i? M¨Q +kM; #B M i?¨M?

*® MûM t9+ ç°M; ç M; /•M; H M- h L?¢+ •K i?–K Mm®i MQÈ+ #¼i- i?–K M;?o i`QM
iW H9+ M¨Q K¨ i`Î M M ?'T /šM M?Q p"v X

@ æQÊ+ `²B- çQÊ+ `²B- H–M M¨v i¢K i? +?Q +QMX L;mv i .¢ ç•m `²B- ² +¬ 'v M?Q

h L?¢+ +QÐM; ûT €M? K„i +O KbM? M?bM [m K°i # M- M;²B tm®M; # M M;QÌB o,

G9+ M¨v ?„M KÈB M?bM i?'v L;mv i .¢ ç M; MˆK M;O Î K°i # MX

hmv i L[tQ v M;QÌB H¢B- i? HQÐB pÈB h L?¢+- M¦B,

@ *? - H9+ M;QÌB iÈB ç•v i?b ç½ ?¬M K `²BX L;mv i .¢ +¬ 'v +® ;„M; i`¬M; +QB M
b m i?•M i? +O +¬ 'v +¦ +?9i F?¬M; FB M i`b M´B M[ M?QM; pšM F?¬M; +?`m M;
#B M T?€T- +?d +¦ i? ç€M? +¬ 'v M;'i tdm ç +¬ 'v M;O i? K K°i +?9iX

G9+ M¦B M?[M; HÌB M¨v- €M? K„i hmv i L[+¦ +?9i H"T HÁ2X .MM; +ªK ;B€+ M?¢v
b) ˜M ˜M +ªK ;B€+ +¦ +?mv M ;b ç¦ p¨ +kM; +¦ +?9i KBM? #¢+? M?QM; +kM; F?¬M;

hmv i L[M;²B tm®M; # M +¢M? h L?¢+- H¨K #° F?¬M; T?€i ?B M i?•M i? h L?¢+ c
M;„+- F?Q€+ i v ?„M- i?ªM M?B M M¦B,

@ *? - M;QÌB #B i F?¬M;\ h`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;QÌB ?¬M K i?b +QM ç½ bm
iB M ;†T K†i +?Q ç M H9+ M¨v- K¶B K°i F?QªM? F?„+ ç m ?B M H M `ä `¨M; i`QM; ç
?B M F?¬M; #B i iW H9+ M¨Q K¨ M;QÌB ç½ i`Î i?¨M? M;QÌB i`¼M; v m M?'i pÈB +Q
i?€+ iBM? i?–MX *?QM? pb +¦ bU ?B M ?[m +O M;QÌB i?b HÁM; +QM KÈB +¦ i? #b
F?´ i`QÈ+ FB X *?d +¦ i? /U p¨Q +? i?b +ÁM KÈB +¦ i? pmB p p¨ # M? i`QÈ+ FB
M?Q p"vX

hW b•m i`QM; K„i hmv i L[- h L?¢+ i?'v çQÊ+ K°i iB #B B- ?„M #B i `ä çS ó+QM
ç`M? M;?o iÈB +?mv M H9+ M½v M?QM; ?„M F?¬M; ? +¦ w `9i +€M? i v +O KbM?
i?"T T?–M +Q /½M /€M p¨QX >„M i? M M? K°i iB M;- M¦B,

@ hmv i L[- v M i•K çB- ?B M ;BÌ +?9M; i ç½ pQÊi [m +Y ªB F?¦ M?'iX *?d +–M
FQM? i`Î p i?b +? M?'i ç`M? b) K M; +QM çB #€Q i?MX *QM +¦ i? M¦B +?Q i #B
[m M?[M; çª FQ+? M?Q i? M¨Q F?¬M;\

h?•M i? hmv i L[i?Q€M; `mM H M K°i T?€i- M? M?¨M; iU ç–m KbM? p¨Q p B h L

@ G9+ M¨v +kM; M M M¦B +?Q M;QÌB #B i `²BX *? - #'i Hm"M +?9M; i +¦ i? i`Î p
+kM; M M M¦B ` ? i i?ªvX *¦ H) +? p¨ K +kM; ç½ çQ€M çQÊ+ +QM F€ i?"i F?¬M;
M,M; HQÊM; +O +QM iBM? i?m–M M?Q p"v H¨ pb +QM i?m°+ p i?U+ p"iX *QM- ?
ç m H¨ æ h•K hmv i GB M i` M h?B M aÆM- pÈB iQ +€+? H¨ ;B®M; hmv i GB M + Q
+QM ç½ +¦ HBM? iQM?X

@ hmv i GB M #bM? i?QÌM; i?b Î i`QM; ",M; i?B M imv i ç` +¦ i? i`€M? i?Q€i i?B
i²M ?ÆM p¢M M,K M?QM; +Æ ?°B +¦ çQÊ+ HBM? iQM? +kM; +?d ?ÆM RyW- K¨ +–M
çQÊ+ i`Q im M?'i ç`M?X J¨ æ h•K hmv i GB M +?9M; +QM H¢B F?€+- +?d +–M b
K°i Qi i`Q im +'T i?'T `²BX

@ æÊB b m F?B bBM? i`QÎM; çQÊ+ # M;¨M M,K i?b i`Q im +?9M; +QM ç½ M; M;
im´B- +kM; +¦ çQÊ+ M,M; HU+ iU KbM? im Hmv MX h`ªB [m ?'T i?m HBM? F?Q i
M,K M;¨M M,K i?b æ h•K hmv i GB M +?9M; +QM +?QM? i?S+ i?¨M? i?K+- i`Î i?¨M
i?B M i¨B ç` #ªQ i`•M [mw M?'i i` M i? ;BÈB M¨vX

hmv ç½ bÈK /U HB m hmv i L[H¨ i?U+ p"i M?QM; +?QM? i?S+ M;?2 M¨M; M¦B i?b +
i`QÈ+- h L?¢+ M? M?¨M; pm®i p2 ç–m i¦+ /¨B K¨m H K +O hmv i L[- M? M?¨M; M

@ h`€+? F?¬M; çQÊ+ hmv i L[M?¨ i i?m–M F?B i M?Q i? - M;mv M H B H¨ æ h•K
aÆMX

hmv i L[HB + M?bM h L?¢+- iB T iK+ M¦B,

@ æ h•K hmv i GB M +?d bBM? i²M Î p€+? M9B M;mv ?B K M?'i- b m F?B +?9M;
M;WM; im Hmv M i?b /–M /–M +¦ çQÊ+ M,M; HU+ #B M ªQ i?¨M? M;QÌBX h`QM; ;B
tQM; H¨ i?€M? ;Bª- K¨ +? `m°i +O +QM +?QM? H¨ æ h•K hmv i GB M ?Q +?B pQ

h L?¢+ ;"i ç–m- M¦B,

@ o"v +QM H¨ +¬M; +?9 æ h•K hmv i GB M `²B\

o #B B i`QM; K„i hmv i L[+¨M; i? K ç"K- M¦B,

@ *¬M; +?9 \ *QM K¨ H¨ +¬M; +?9 +€B ;b\ æ h•K hmv i GB M pQÆM; +¦ çQÊ+ M,M
æ h•K hmv i GB M- +Æ ?² +¦ i? ?²B bBM? M;QÌB +? i- FûQ /¨B im´B i?¼ +QM M;
+¦ çQÊ+ M,M; HQÊM; #,M; ?¨M +O æ h•K hmv i GB M oQÆM; i?b +¦ i? i`Î i?¨M?

@ *?Q M M iW H9+ M?•M HQ¢B T?€i ?B M æ h•K hmv i GB M +?9M; +QM i²M i¢B i
;B çbM? +?9M; +QM `'i F?Q€B ?Q¢i- +? +QM H¨ M?'i ;B +?B +?O +MM; pÈB K p
?ÊT i?¨M? K°i ç¢B ;B çbM? æ h•K hmv i GB MX

@ *?9M; +QM bBM? ?Q¢i F?Q€B ?Q¢i i` M K°i iÁ M9B M;mv M; i¢B /½v h?B M aÆ F?B i p¨ ;B¦ `ûi H¢M? H¨K #¢MX L?QM; +¦ M,M; HU+ ?¦ i?¨M? ?bM? M;QÌB p¨ HU+ i?M i?b ? i i?ªv +kM; F?¬M; i? +ªB #B M p”M K M? +O +?9M; +QM M?QM; M,K M ?Q¢i ç¦ ç½ #` T?€ pÐX

L¦B iÈB ç•v- p¨M? K„i hmv i L[çÄ H M- h L?¢+ M?bM K¨ F?¬M; F?ÄB ç m HÁM; K°i çB +€+? M;?o FB pÈB hmv i L[- çQ i v` M? ¬K hmv i L[p¨Q M;U+ KbM?- M¦B,

@ L¦B çB- M¦B ` b) H¨K +QM / +?`m ?ÆMX

@ "ÎB pb +? +QM +¦ ç†+ iQM? +O æ h•K hmv i GB M pQÆM;- M?•M HQ¢B #B i`ä FB K bU ?B M ?[m +O M;QÌB Î T?K +”M h?B M aÆMX "¼M +?9M; ç m ?B p¼M; +¦ im´B i?¼ p¨ i?U+ HU+ +O KbM?X o b m F?B ;B M?”T oB K >Q¨M; ?²M- i?¬M; [n çQÊ+ æ h•K hmv i GB M +¦ i? #€M çQÊ+ R i, la. i¢B +?Ê ç2M- K¨ æ h•K hmv i GB p¨B i, la.X

eRdX *?QÆM; eRj , æ²M; aBM? *°M; hY GoM? oU+ o¬ *MM; *QÌM; h K aY G M?X U9V

*?QÆM; eRj, æ²M; bBM? +°M; iY HoM? pU+ p¬ +MM; +QÌM; ?Q¨M? ç i K bY H M?

@ "` HÊB Q+? M?Q p”v H¨K KÌ K„i- ``i M?B m M?•M HQ¢B i?U+ HU+ +QÌM; ç¢B ç m +QMX _®i +K+- p¨Q K°i M;¨v- K°i ç€K M;QÌB M;Q¢B [m®+ çB iÈB +?¶ p€+? M9B + ªQ i?¨M? M;QÌB M?QM; +?9M; +QM Î i` M p€+? M9B M M F?B #¼M ?„M T?€i ?B M ` /` i?QÌM;- /MM; K°i HQ¢B /QÊ+ p”i ç†+ i?M H¨K ¬ M?B K ` +•v +?9M; +QMX

@ E?B #` HQ¢B i?m®+ M¨v ªM? ?QÎM; i?b +ªK ;B€+ +?9M; +QM b) T?B i?QÌM; bmv ?bM? KÈB +¦ i? +?®M; +U M?QM; M?[M; M;QÌB FB ?B M M?B M bÈK ç½ +¦ /U KQ i`Î p i?b +kM; #B i`ä ç¢B bU F?¬M; ´M M?QM; ` +•v +?9M; +QM Î ç¦- +,M #ªM F? T?€i ç°M; ` M,M; HU+ #,M; M?QM; pb ;®+ +•v ç½ #` ¬ M?B K M M i?U+ HU+ ;BªK

@ J¨ M?[M; M;QÌB ç M ibK FB K +?9M; +QM ç m +¦ çQÊ+ M,M; HU+ ``i K¢M?X :B® /MM; i`QÈ+ FB - #` #¼M ?„M €T +? iQ¨M /B M- +? /–M /–M F?¬M; i? M;,M +ªM M +QM +ÁM t F?¬M; #^M; +? - H¢B #` /QÊ+ p”i ªM? ?QÎM; M M /–M /–M #B M p #° +•v +O KbM?XX

@ L; v i¢B H9+ +? b„T F?¬M; /mv i`b M´B M[ - #` M?[M; M;QÌB FB #„i çQÊ+ i?b M;QÌB M[ç M- KK+ iB m +O #¼M ?„M +kM; H¨ +?9M; +QMX æ€K M;QÌB iÈB i`Q i?QÆM;- #¼M ?„M H”T iS+ T?•M ` K°i #° T?”M çB M;,M +ªM M?[M; F ç M b m- #½ +¦ i?ÌB ;B M ç¨Q #ÈB +?9M; +QM M M #¼M ?„M iQ¨M HU+ ç€M? +? +QM i`Î H¢B M ç¨Q #ÈBX

@ Jm®M +?QM? i?S+ ç¢i çQÊ+ /QÊ+ HU+ æ h•K hmv i GB M i?b M?’i ç`M? T?ªB ç +?9M; +QM #` +?9i i´M i?QÆM; M¨Q- M m F?¬M; i?b HBM? F?Q b) ;BªK HÈMX L? çB K M¨v- K¨ F?B ç¦- i? +¬M; +O ç€K M;QÌB ç M b m T?B i?QÌM; K½M? HB i- #½ M;,M +ªM M´B M[- +?d çO i?ÌB ;B M ç¨Q #ÈB KbM? +? K¨ i?¬BX

@ L; v i¢B H9+ +?9M; +QM i?®M; F?´ M?bM +? #` ç¨Q #ÈB iWM; +?9i K°i i?b M?[ ?¶M çªM FB /MM; HB i/B K i?B m +?€v K p¨ +€+ M? +?`- #¼M +?9M; +?d çO i?Ì ?Ov /B i iQ¨M #° +?9M; +QM- F?¬M; HQm H¢B +?9i M¨Q +?Q #¼M ç M b mX GY - Mm®i iQ¨M #° M? +?`X GY HÈM- ``i HÈM 5

@ Í i?ÌB F?„+ +m®B +MM;- K /MM; iQ¨M #° M,M; HQÊM; #ªM i?•M i`mv M H¢B `² M; v b m ç¦ H¨? B M? i` B +O +QM- #¼M ?¼ ç m /MM; M,M; HQÊM; ç +?2 +?„M + M?QM; #` /QÊ+ p”i FB ªM? ?QÎM;- /M M?”M çQÊ+ M,M; HQÊM; +O K p¨ +€+ M? ç¨Q i?Q€i- +m®B +MM; +€+ +?` +O +QM F?¬M; +?9i /Q /U i`mv M i’i +ª M,M; HQÊ +K+ +QM ç½ +¦ i? i?Q€i F?ÄB- çQÊ+ M,M; HQÊM; +O K¼B M;QÌB #ªQ ?° `ÆB tm

L¦B ç M ç•v- hmv i L[ç½ F?¦+ F?¬M; i?¨M? iB M;- ? B i v +?,K +?9 ¬K +´ h L?¢+
F?¬M; M;WM; `mM `˜v- F?Q iS+ #B B iW i` M M;QÌB M¨M; F?¬M; M;WM; H M i`¨M
M¨M; p¨ i•K + M +O h L?¢+X

G9+ M¨v- h L?¢+ F?¬M; #B i M M M¦B ;b ç /¶ /¨M? hmv i L[- i`QM; HÁM; +O ?„M
? i i?ªv H¨ pb HÊB Q+? K¨ M?[M; i M F?®M M¢M FB ç½ ?Ov /B i +ª M?¨ hmv i L[-
;B i +? i ? i M;QÌB M?¨ +O M¨M;X J¨ ?¨M? ç°M; +m®B +MM; i`QÈ+ F?B +? i +O
M -/MM; bBM? K M? +O KbM? ç +Sm hmv i L[M?Ä M?'i +ÁM b®M;- iBM? i?–M tª
M?Q i? M¨Q\ æ h•K hmv i GB M i?m–M F?B i M?Q i? - ? i i?ªv F i ?ÊT i?¨M? K°i
i`QM; H9+ #'i i`B #'i ;B€+- €M? K„i +O ?„M +kM; çÄ H MX

@ hmv i L[- M¦B +?Q +? #B i- ç M i°i +MM; H¨ M;QÌB M¨Q #„i +? +O +QM çB\

h? M? •K •K p M; ?[m HU+ +O h L?¢+ p M; H M-# M i`QM; ˜M +?S b€i +Æ `'i `ä

hmv i L[M;˜M; ç–m M?bM ?„M K°i +€B `²B M? M?¨M; H„+ ç–m- M¦B,

@ *QM +kM; F?¬M; #B i H¨ M;QÌB M¨Q- +?d M?È Î i?ÌB F?„+ +m®B +MM; i`QÈ+ F?
i?b iU ?² +ÁM ?¬ K°i +•m F?¬M; HQm H¢B K°i +?9i +?¶ i®i M¨Q +?Q #¼M ;B€Q ç
iÈB `²BX

@ E?¬M; HQm H¢B +?Q :B€Q æbM? K°i +?¶ i®i\

h L?¢+ H–K #–K HÌB hmv i L[M¦B- i`QM; K„i b€M; M;ÌB- iU ?² ç½ ?B m i?'m +€B

@ L¦B M?Q p”v ç€K M;QÌB ç M b m ?ŠM H¨ :B€Q æbM? ;b ç¦ `²BX *¦ + M çªK ç®B M
H¢B H¨ M;QÌB M;Q¢B [m®+ i?b F?ª M,M; HÈM M?'i +?d +¦ K°iX

>„M i`U+ iB T M;?o ç M >„+ •K Zm®+ >°BX

hmv i L[+9B ç–m- M¦B,

@ G9+ +QM i? M? idM? H¢B i?b i?•M i? ç½ #` #,M; imv i +?¬M pMB- F?B ç¦ iU ?
+O +QM +kM; T?€ibBM? #B M ?¦ -#° /¢M; ç¦ +? +kM; i?'v `²BX o b m +QM iB M
+kM; M;?o ç M F?ª M,M; >„+ •K Zm®+ >°B H¨ ?mM; i?O #„i +? çB M?QM; >„+ •K
i?–M #Q- +kM; [m€ +QÌM; ç¢B- +QM +,M #ªM F?¬M; +¦ +Æ ?°B çB ibK #¼M +?9M;X

@ *QM ç½ iWM; i?Y [m +?•m •m M?QM; pb bÊ HY M M bmwi M[#` F i Î ç¦- K v H¨
oB K ?Q¨M; ?²M +Sm +QM i`Î p H9+ +QM #¢Q i˜mX hW ç¦ p b m HÁM; +QM +Æ ?
Km®M #€Q i?M F?¦ F?,M M?Q i? M¨QX *?Q M M +QM ç¦M; #,M; HÁM; KbM?- M;¨v
+O i´M; #° oB K >Q¨M; ?²MX

@ >„+ •K Zm®+ ?°B b Q\ hmv i L[- +?d +–M +?9M; i +¦ i? i`Î p i?b +? M?'i ç`M
*?•m •m ibK FB K +Wm M?•M +O +? `m°i +QMX

h L?¢+ #bM? i?ªM M¦B M?QM; hmv i L[+¦ HÁM; iBM imv i ç®B pÈB HÌB ?„M M¦BX
M?bM F?m¬M K†i FB M ç`M? K¨ i`¨M M;”T b€i +Æ FB +O h L?¢+- €M? K„i +O M

@ *? X

hmv i L[#B i?B i F m H M K°i iB M;-/€M ?Q¨M iQ¨M i?•M i? +O KbM? p¨Q i`QM;
#'i i`B #'i ;B€+- M¨M; ç½ M;²B H M çMB h L?¢+- iQ¨M #° T?QÆM; p` iB T t9+ F?B
/ i?`i €M? M?m”M H¢M? #m®i +O M¨M;-/M +¦ [m–M €Q +€+? i`Î M M +ªK ;B€+ K
FB pšM K M; H¢B +ªK t9+ K½M? HB i +?Q ?„MX L?QM; H9+ M¨v h L?¢+ ç½ [m M
+?bK p¨Q i`QM; +•m +?mv M tQ +O hmv i L[X

h?ÌB F?„+ M¨v- hmv i L[ç½ T?€i iB i` iQ¨M #° Ov F?m'i +O KbM?- MQÈ+ K„i æ
M¨M; p¬ +MM; ¦M; €M? i?m–M F?B iX L¨M; ¬K +´ h L?¢+ `'i +?†i- iU ?² M?Q bÊ
K¢B `mM `˜v F?¬M; i?¬BX G9+ M¨v h L?¢+ +kM; F?¬M; #B i M M M OB M¨M; M?
H†M; H†M; ¬K H'v M¨M;-/MM; i'K HÁM; +O KbM? ç tQ /`m çB #Èi M¶B #B i?QÆ
M¨M;X

hB M; F?¦+ +O hmv i L[/–M /–M ;BªK çB M?QM; M¨M; pšM M;? M M;¨Q MS+ MÎ i
L?¢+ p¶ M? p¨Q HQM; M¨M;X hW H9+ idM? i€Q H¢B- F?B ¬K K°i #,M; K„ M?•M im
M?Q p”v- i?•M i? +O ?„M bÈK ç½ +¦ T?ªM SM; M?QM; H9+ M¨v H¢B F?¬M; /€K ç°
i?Q+? hmv i L[X

eR3X *?QÆM; eR9 , :BªB h`o a®M; G¢BX URV

*?QÆM; eR9, :BªB h`o b®M; H¢BX URV

J¨ pb ç M; MS+ MÎ M Mi?•M i? hmv i L[pšM +ÁM `mM `˜v F?B M #Ì K¬M; ç–v ç†M
K b€i/QÈB M;QÌB ?„M- +€B M¨v F?B M h L?¢+ +ªK i?'v i?®M; F?´ p¨ F?Q€B ?Q¢

h?”i H•m b m- K°i iB M; ?Q M? F?B M ? B M;QÌB #WM; idM? H¢B i`QM; +ÆM t'r
?QªM; M;²B M; v M;„M H¢B- #Ì K¬M; ç–v ç†M H¢M? #m®i +O M¨M; F?¬M; F?ÄB i`
+?¶ ç½ i`Î M M +SM; `„M + Q M;'i p¨ M¦M; `U+ +O h L?¢+ i?Q€M; K°i T?€i F?B M
K°i iB M; i? M M? X

G9+ M¨v- F?m¬M K†i i`„M; MäM +O hmv i L[ ç½ i`Î M M çÄ #WM;- M¨M; M?Q i? I
T?ªM SM; +O h L?¢+X hmv #B i?QÆM; i`QM; HÁM; ç½ /Si/B iW H•m M?QM; M¨M
/Si +€B iQ i? t'm ?´ M¨vX h? M?QM; H9+ M¨v +¦ F?¬M; Km®M +kM; F?¬M; çQÊ+ p
/Q o,M æbM? T?€i ` X

hmv i L[+¦ +?9i FBM? ?QªM; `ÌB F?ÄB M;QÌB h L?¢+- i? M i?MM; HB + ?„M K°i +

@ J - M;QÌB ç½ idM? `²BX

o,M æbM? çSM; H M- H'v +€B €Q +O h L?¢+ K†+X "ÎB pb /€M; M;QÌB h L?¢+ ``i
bÆ KB +O ?„M K¨ ;B®M; M?Q K†+ K°i +€B p€v M;„M- H° ` ç¬B +?•M i?QM /¨B +M
HQÌK h L?¢+- iB M H M +–K +?†i i v hmv i L[- ¬M M?m M¦B,

@ a Q p”v +QM ;€B M;Q M\ *¦ T?ªB +? +?¼+ +QM ç9M; F?¬M;\ L?bM t2K +QM F?¦

hmv i L[p°B p¨M; H„+ ç–m M¦B,

@ E?¬M;- F?¬M; T?ªB- +? F?¬M; F?B / +QMX *?d H¨ +QM iU M?È iÈB K°i p¨B +?

h L?¢+ t'm ?´ çSM; H M- H9+ M¨v i` M M;QÌB ?„M pšM +ÁM HQm H¢B /Q ?QÆM; i?
JMB i?ÆK æ h•K hmv i GB M +U+ F€ ç†+ i?M- p i? M? ç¢K M;¼i M;¨Q ç°M; H¼M;
p¨B T?–M H¢M? M?Q #,M;X G9+ M¨v ?¢ i?•M ?„M pšM i`¨M ç–v t9+ +ªK- +€B M¨v
H†M; H) çQ i v p¨Q i9B [m–M FB K +? i M iB m ;B ?Ä ç M; M;¦+ ç–m FB X

@ æbM? æbM?- i?•M i? +O 2K M?Q i? M¨Q `²B\

h L?¢+ çB H M ?ÄBX

o,M æbM? M?bM ?„M K°i +€B- M¦B,

@ h®i ?ÆM M?B m `²B- +?d H¨ M,M; HQÊM; pšM +?Q ?²B T?K+ ?Q¨M iQ¨M- +?9M
+?®+ H€iX hmv i L[- +QM ;¼B L;mv i .¢ idM? /”v `²B b m ç¦ #®M M;QÌB +?9M; i ir

ШHŠƒM•³V +£FƄ€ £F5€K @ Đ ° Đ @ Đ,

@ *?9M; i iÈB MÆB M¨v +kM; ç½ H•m- ?Q [mª i`QM; E€ G•M *?•m +O M? +kM; F
i T?ªB M?'i ç`M? M„K +?†i i?ÌB ;B M `ÌB F?ÄB ç•vX

h L?¢+ M? ;"i ç–m- M¦B,

@ æB i?¬B- M? M;?o MÆB M¨v +¦ +'K +? K¬M ?°X M? +Æ ?² +¦ i? F?ŠM; ç`M? M
*¬M G¬M EQM?- M m F?¬M; i?b F?¬M; +¦ Hw /Q ;b K¨ H¢B +¦ M?B m +'K +? M?Q
",M; æ®M; H¨ H®B p¨Q MÆB +?¬M /'m *¬M G¬M EQM?X

o,M æbM? M¦B,

@ >B p¼M; H¨ M?Q p"vX "'i [m€- h L?¢+- M? M;¨M p¢M H–M F?¬M; i? F?BM? i?Q
EQM? F?¬M; #^M; >B M oB M EB K M?QM; M? ç¢i çQÊ+ >B M oB M EB K +?O v
F?¬M; +¦ >Q¨M; æ i?b M? +kM; F?¬M; i? M¨Q i?¨M? +¬M;X æ½ H¨ i?–M F?Q i?
+?9M; i M?'i ç`M? T?ªB +~M i?"M- F?¬M; #B ipb +€B ;b K¨ 2K ~M ~M +ªK ;B€+ Km
+?d bÊ F?¬M; çÆM ;BªM M?Q ç®B K†i pÈB L;Qm J oQÆM;X

h L?¢+ +QÌB ? ? - M¦B,

@ "•v ;BÌ F?¬M; T?ªB H9+ HQ H„M;- +?9M; i p¨Q i`QM; t2K +¦ +€B ;bX

oW M¦B- ?„M i?ª #¨M i v +–K i v o,M æbM? ` -/šM ç–m çB p ?QÈM; ?¨M? H M; K¨

hmv iL[çB Î p` i`Q i?S ? B- L;mv i.¢ i?S # - K¨ o,M æbM? i?b Î +m®B +MM;X h`QM
p¨ o,M æbM? +¦ i?U+ HU+ K¢M? M?'i M M T?•M #® M?Q p"v +¦ i? +?B m +® +?Q
;B[X

h L?¢+ iB M p¨Q # M i`QM; ?¨M? H M;- pW çB p¨B #QÈ+ HB M T?€i ?B M +?¶ M¨v
?¨M? H M;- T?ªM; T?'i M?Q H9+ i`QÈ+ ?„M pKM; i`°K +?¢v ç M b•M +?ÆB çB [m ç
[m M? H¨ M?[M; HK+ b„+ [m M; K M; M¬M; b•m F?¬M; ç²M; M?'i ç M; tQ v i`ÁMX

J¶B F?B iB M i? K K°i #QÈ+ i?b ç m +¦ i? i?'v M?[M; çQÌM; p•M tQ v i`ÁM +?mM
?¦ - T?ªM; T?'i M?Q #QÈ+ M?ªv pQÊi [m F?¬M; ;B MX æ²M; i?ÌB- b m F?B iB M p
HU+ ?„M T?¦M; ` T?ªM; T?'i M?Q #` ç ûT i`Î p X

L?[M; pÁM; tQ€v HK+ b„+ [m M; K M; +?mM; [m M? +¦ i€+ /KM; [m'v M?B m `'i HÈM
?„MX J¶B K°i H–M tQ v i`ÁM i?b ç m K M; H¢B p¨B T?–M +ªK ;B€+ +?Q€M; p¨M;X
;B€+ K¨ +ÁM ªM? ?QÎM; ç M # M i`QM;- i?¬M; [m FQ+? i?Q+? M,M; HQÊM; p¨ FQ
+ªK ;B€+ +?Q€M; p€M; +O ?„M F?¬M; M;WM; i,M; H MXX

hQÆM; ç®B K¨ M¦B- bQ pÈB i K M[i?b h L?¢+ i®i ?ÆM `'i ?B mX hBM? i?–M HU+
ç¢B h L?¢+- imv `^M; +kM; +¦ +?9i F?¬M; F?Ä2 M?QM; +ªK ;B€+ F?¬M; `ä `¨M; M

>¨M? H M; K¨m t M? #B + T?ªM; T?'i M?Q F?¬M; +¦ çB K +m®B +MM;- iW H9+ h L
H M- b m ç¦ T?B ?¨M? `²B i'i +ª T?QÆM; T?€T /B +?mv M F?€+ M?QM; ?„M pšM F
H¨ i,M; i®+ ç° M?Q i? M¨Q i?b pšM F?¬M; M?bM çQÊ+ çB K +m®B Î T?Q i`QÈ+X
+?QM? H¨ H9+ ?„M i,M; i®+ M?Q M¨Q i?b i K M[o,M æbM? b m HQM; pšM #ªQ i`b

@ *?mv M [m€B ;b tªv ` i? ¨v\ *?¶ M¨v iU ?² M?Q K°i pÁM; im–M ?Q¨MX

h L?¢+ /WM; H¢B- M¦B pÈB i K M[X G9+ M¨v- +ªK ;B€+ K Km°B +kM; F?B M ç–m
b„+ [m M; K M; tQ v i`ÁM +?mM; [m M? +kM; +¨M; i? K ç€M; ;?ûiX

o,M æbM? M¦B,

@ 1K +kM; T?€i ?B M b m F?B iB M p¨Q ?¨M? H M; i?b #'i Hm"M H¨ i`QÈ+ ? v b m
+m®BX L m +S iB T iK+ M?Q p"v i?b +?d bÊ +?9M; i ç m tQM; çÌB- F?¬M; i? ibI
+m®B +MM; b) +? i /–M +? i KÁM Î MÆB M¨vX

h L?¢+ ?W H¢M? K°i iB M;- M¦B,

@ æ½ F?¬M; çB çQÊ+ i?b +?9M; i /Si F?Q€i iB M p¨Q K°i çB K tQ€v t2K b QX æb
'v- M? i?Y p¨Q t2KX

ekyX *?QÆM; eRe , :BªB h`o a®M; G¢BX UjV

*?QÆM; eRe, :BªB h`o b®M; H¢BX UjV

oW M¦B tQM;- ?¨Q [m M; p•M HU+ M?¨M M?¢i #®M K¨m ç½ #„i ç–m b€M; H M +?m
G9+ M¨v- p•M HU+ +QÌM; ç¢B M?'i i`QM; #®M HQ¢B p•M HU+ +O ?„M pb K°i KU+
p•M HU+X *?Q M M ç–m iB M h L?¢+ HU +?¼M E€ G•M +?•M ?Ä K¨m çÄ- +ªK ;B
i`mM; i•K iªM ` +?mM; [m M?- i`QM; [m M; K M; M?¨M M?¢i FB - K°i K¨M ?¨Q [m
+?mM; [m M?X

> B K„i h L?¢+ ;B®M; M?Q +¦ ? B Hm²M; ?Ä /B K #®+ +?€v H M- i`QM; F?QªM?
+?•M ?Ä ç½ F?m +? i`QÆM; ` T?¢K pB K'v +?K+ /†K- iB M M?"T p¨Q # M i`QM;
t M? #B + FB X E?B M h L?¢+ FBM? M;¢+ +?QM? H¨ b m F?B M,M; HQÊM; E€ G•
K M; K¨m t M? #B + FB i?b +kM; F?¬M; ;†T #'i Hm"M +€+? i`Î M¨Q- i?"K +?Q M; v
F?¬M; +¦- pÁM; tQ€v #Q+? HK+ FB pšM F?¬M; M;WM; tQ v i`ÁM M?Q i`QÈ+X

J¨ ç½ i`ªB [m M?B m +?mv M M M h L?¢+ ç½ bÈK F?¬M; +ÁM H¶ K½M; M?Q i`Q
i?Y t2K M?QM; b m F?B iªM E€ G•M ?Ä p•M HU+ ` i?b ?„M +˜M i?"M iWM; HB iWM
+O KbM? p¨Q i`QM; >Ä p•M HU+- i?2Q ?Ä p•M HU+ H M i`¨M ` tmM; [m M?X

_'i M? M?- +€+? H¨K +O ?„M ç½ +¦?B m [mª- /QÈB bU #ªQ p +O >Ä p•M HU+- i
? #` €T #€+?- +kM; iB M M?"T p¨Q # M i`QM; ç¢Q [m M; K M; t M? #B + FB X G–M
?B M +¦ çB m F?¬M; ç9M;- i?¬M; [m iBM? i?–M HU+- ?„M i?'v çQÊ+ K°i K¨M F?€+
ç¦ +?QM? H¨ K°i ?bM? ªM? ?Q¨M iQ¨M F?€+- i`QM; ç¦ H¨ K°i F?QªM; b•M i`®M; i`
K°i +Y HÈM- K¨ +?¶ #¼M ?¼ +€+? +Y HÈM +?d +¦ ?ÆM Ry i?QÈ+ K¨ i?¬BX

h L?¢+ M?„K ? B K„i H¢B- iB M p ?QÈM; ç¢B K¬M i?2Q +?d /šM +O iBM? i?–M
çÆM ;BªM M?Q ?„M iQÎM; iQÊM;X Zm M b€i i?2Q iBM? i?–M HU+- ?„M T?€i ?B M
H¨ /"K +?•M i¢B +?¶- +,M #ªM F?¬M; +€+? M¨Q H¢B ;–M +Y HÈM K¨m t M? H€ FB

*?mv M M¨v `®i +K+ H¨ i? M¨Q\ h`QM; M°B i•K h L?¢+ i`¨M ç–v +ªK ;B€+ [m€B /`
iB TiK+ KÎ `°M; T?¢K pB ?Ä p•M HU+ +O KbM? ` ç F?B M iBM? i?–M HU+ M?bM
iBM? i?–M HU+ +O ?„M ç½ F?m +? i`QÆM; #€M FQM? ` ?ÆM RyyK- ?„M i?'v `ä `
>¨M ",M; æ®M;- K¨ +?¶ +QM bm®B #` K°i çQ¨M €M? ç` [m M; K M; K¨m t M? H€ #
çdM? ç–m M?¦K M;QÌB #¼M ?„M +kM; F?¬M; +¦ i? ;BÈB T?d i?9v M¨Q K¨ +?d +¦
M?bM p¬ +MM; [m€B /` FB X

æ•v KÈB i?U+ bU H¨ i? ;BÈB # M /QÈB MQÈ+ b Q\ h`QÈ+ FB `ä `¨M; ç½ ç M i?
FB H¨ ªQ ;B€+ b Q\ a•m i`QM; M°B i•K- h L?¢+ +ªK ;B€+ çQÊ+ [m M b€i iBM? i?–
H¨ i? ;BÈB /QÈB MQÈ+X L?QM; ?B M ;BÌ T?ªB H¨K M?Q i? M¨Q KÈB +¦ i? i?Q€i
;BÈB MQÈ+ +?QM? i?S+ T?Q /QÈB p¨ iB M p¨Q +€M? +Y K¨m t M? H€ FB \

a m F?B bmv M;?o K°i +?9i- i`QÈ+ iB M h L?¢+ i?m ?²B H¢B iBM? i?–M HU+ p¨ ?
M?[M; ;b M?bM i?'v +?Q i K M[X

L;?2 tQM; HÌB h L?¢+ M¦B- i K M[ç m H•K p¨Q bmv iQ- +€+ M¨M; iU M?B M F?¬M
M?QM; +€+ M¨M; i?"i bU F?¬M; +¦ FBM? M;?B K i?Q€i F?ÄB ªQ +ªM?- ;BÌ F?„+ M
M¨M; +kM; F?¬M; M M H¨K M?Q i? M¨Q ç i?Q€i ` F?ÄB MÆB M¨vX

@ h L?¢+- M? +¦ M;?o ` T?QÆM; T?€T M¨Q F?¬M;\

æ¬B KB i? M? i9 +O o,M æbM? ?ÆB M?Qm H¢B- ?QÈM; h L?¢+ M¦BX

h L?¢+ H„+ ç–m- M¦B,

@ E?¬M; +¦ T?QÆM; T?€T ;b +¦ i? i?U+ ?B M- ªQ +ªM? M¨v iU ?² H¨ K°i HoM? pU
M¦ i?"i bU H¨ K°i ªQ +ªM? K¨ M¦B i?b +?d bÊ +kM; +?d +¦ h?B M h?–M KÈB +¦ i? +
i? M¨vX *€B M¨v +kM; +?QM? H¨ M,M; HQÊM; #ªQ ?° *¬M G¬M EQM?X æ½ M?Q p
+ªM? M¨v i?b +?d bÊ T?B i?QÌM; F?¦ F?,M `²BX

hmv i L[M? ;"i ç–m- M¦B,

@ *? M¦B F?¬M; b B- ç•v +?QM? H¨ K°i HoM? pU+- H¨ K°i ªQ +ªM? ?Q¨M iQ¨M /C
+?9M; i çB M?Q i? M¨Q i?b +kM; /"K +?•M i¢B +?¶X GoM? pU+ F€ H¢ M¨v M; v
M;?2 M¦B [m X

h L?¢+ +QÌB F?´ M¦B,

@ >B M ;BÌ M? ç½ iBM iQÎM; HÌB æbM? æbM? M¦B i`QÈ+ FB `²BX hmv M?bM # M
#bM? M?QM; mv ?B T +O M¦ ç®B pÈB +?9M; i F?¬M; FûK L;Qm J oQÆM; 5

>„M +kM; F?¬M; M¦B ` F i[mª +?B M ç'm +m®B +MM; pÈB L;Qm J oQÆM; +?Q i

*kM; F?¬M; T?ªB ?„M Km®M /'m /B K çB m ;b- +?d H¨ ?B p¼M; L;mv i .¢ F?¬M; ?
;BÌ L;Qm J oQÆM; ç½ #` KbM? i?m T?K+ M?QM; i`QÈ+ FB ?„M pšM H¨ ç`+? M?•M

@ L m H¨ HoM? pU+ i?b +kM; +?d +¦ i? /U p¨Q HU+ HQÊM; HoM? pU+ ç #¨B i`W
pU+ K M; H¢B i?` ;B€+ +?QM? i?S+5

G9+ M¨v- K°i i? M? •K ¬M ?Á p M; H M i`QM; i•K h L?¢+X

L;?2 çQÊ+ i? M? •K M¨v- h L?¢+ H"T iS+ bBM? ` +ªK ;B€+ M?B i ?mv i b¬B i`¨C
[m2M i?m°+- p¬ +MM; ç°M; HÁM; M;QÌB- i?"K +?Q h L?¢+ ç½ [m M # Q H•m `²B +
G9+ M¨v i? M? •K H¢B p M; H M- +€B M¨v F?¬M; F?€+ ;b i? M bQÎB 'K i`QM; M;¨v
M¨v +?QM? H¨ T?€i ` iW :BªB h`oX

hW b m H–M bY /KM; *?mM; *U+ E€ G•M hQ ç +Sm o,M æbM?- h?•K >ªB JBM? s¨
:BªB h`o H¢B ?Q¨M iQ¨M K'i çB imM; iQ+?X h L?¢+ F?¬M; #B i ç½ i?,K /Á- ibK
iBM? i?–M HU+ +O ?„M `²B M?QM; pšM i?Ov +?mM; F?¬M; +¦ F i[mªX *?Q /M b m
M;mv M iU M?B M i?b pšM F?¬M; ibK çQÊ+ :BªB h`oX h? M?QM; ;BÌ F?„+ M¨v i?
tm'i ?B M- +€B M¨v F?B M ?„M ;B®M; M?Q i?'v çQÊ+ €M? b€M; ?B p¼M; +m®B çQ

@ :BªB h`o ç¢B + - H¨ M? T?ªB F?¬M;\

.M H¨ F m ;¼B # M i`QM; iBM? i?–M HU+ M?QM; i? M? •K h L?¢+ pšM +¦ +?9i `mM

@ æQÆM; M?B M H¨ i¬B `²B- +?O M?•M +O i¬BX h L?¢+- ?B M ;BÌ M? ç½ +?QM
M?•M +O i¬BX *?9+ KWM; M?X

:BªB h`o KdK +QÌB M¦B pÈB h L?¢+X aQ pÈB i`QÈ+ FB i?b i? M? •K +O ?„M iU
`'i M?B mX

h L?¢+ ?QÈM; p T?Q i K M[F?Q i v K9 +?•M- w #ªQ çWM; H M iB M;X a m ç¦ M
>Ä o•M GU+ ` X ob T?ÁM; M;W M?[M; #B M ?¦ +¦ i? ç°i M?B M tm'i ?B M- ?„M
?ÊT pÈB iBM? i?–M HU+ # Q T?O i?•M i? KbM? p¨ i K M[p¨Q # M i`QM;- H9+ M¨
:BªB h`oX

@ :BªB h`o ç¢B + - M?[M; M;¨v M¨v M? çB ç•m\ M? #B i i¬B M?È M? M?Q i? M¨C

h`QM; i? M? •K `mM `˜v +O h L?¢+ K M; i?2Q +?9i M;? M M;¨QX L m M?Q M¦B
M;QÌB /šM /„i ?„M p¨Q HoM? pU+ /` M,M; ;Bª i?b :BªB h`o H¨ M;QÌB ;B9T ?„M T?€i i
HU+ H½Q bQ E€ G•M +?Q ?„MX L m M?Q F?¬M; +¦ :BªB h`o i?b H9+ i`QÈ+ h L?¢+
H M i`QM; K°i i?ÌB ;B M M;„M M?Q p"v- +kM; F?¬M; ç¢i çQÊ+ T?QÆM; T?€T im H
+¦ i? H¨ M;QÌB F i?W +?9i Qi ?mv i K¢+? E€ G•M- i`Îi?¨M? K°i i`QM; M?[M; *?B
h?–M i–K i?QÌM; M?'i K¨ i?¬BX

ekRX *?QÆM; eRd , :BªB h`o a®M; G¢BX U9V

*?QÆM; eRd, :BªB h`o b®M; H¢BX U9V

:BªB h`o F?¬M; +?d /¢v #ªQ h L?¢+ `'i M?B m +€B K¨ p K†i M¨Q ç¦ +ÁM H¨ Fw i?€
*?QM? pb +¦ :BªB h`o i²M i¢B M M H9+ ç®B K†i pÈB M?B m ç`+? M?•M +QÌM; ç¢B
çQ ` T?QÆM; T?€T SM; T?¦- +kM; +¦ i? i,M; i?U+ HU+ +O KbM? H M M? M? M?

:BªB h`o KdK +QÌB M¦B,

@ h¬B K°i KU+ M;O b v- ?Q†+ H¨ M¦B ç M; i`QM; [m€ i`bM? iB M ?¦ X

h L?¢+ b[M; bÌ- M¦B,

@ hB M ?¦ \ h¬B +ÁM iQÎM; `^M; b m F?B bY /KM; *?mM; *U+ E€ G•M hQ i?b b) ª
+O M? +?S\

:BªB h`o i?Î /¨B K°i iB M;- M¦B,

@ oÊ M;®+- F?¬M; b Q `²BX L m M? çQ€M F?¬M; b B i?b imv +?9M; i Î i`QM; K
M? m- +kM; F?¬M; M;?2 çQÊ+ iB M; HšM M? m M?QM; +?9M; i #` ?9i p¨Q ç²M; i?
+kM; F?¬M; t X J¨ H–M i?S M?'i T?€ ªQ i?m"i i`QÈ+ K„i T?ªB +–M h?B M *Æ "€+? "
+?d +–M Î i`QM; T?¢K pB # Q T?O +O M¦ i?b b) T?€ çQÊ+ ªQ ;B€+- b m ç¦ +?9M; i
p¨ L;mv i .¢X

o,M æbM? M? ;"i ç–m- FûQ i v h L?¢+ M¦B,

@ o"v +?9M; i #„i ç–m X L,M; HQÊM; +O M? +¦ i? KÎ `°M; T?¢K pB h?B M *Æ "€
S?€T HÈM # Q M?B m\

h L?¢+ M;?o M;?o- M¦B,

@ Í # M M;Q¨B i?b +¦ i? KÎ `°M; ` RyyyKk M?QM; i`QM; M¨v +?d +¦ i? KÎ çQÊ+ +?'
?B M M?B M H¨ F?¬M; çOX GQ¢B €T HU+ p¬ ?bM? M¨v T?B i?QÌM; F€ H¢- iU ?² I
[m€ i`bM? ç¦ bBM? ` K°i HQ¢B +?'M ç°M; F€ H¢ +¬M; FQ+? +?9M; i X >ÆM M[?
.¢ +¦ H) +kM; Î i`QM; K +mM; M¨v- K¨ h?B M *Æ "€+? "B M hmv M *Æ :BÈB S?€T +
K°i T?¢K pB M?'i ç`M?- Km®M ibK çQÊ+ +€+ +¬ 'v i?b +?d bÊ +kM; F?¬M; / /¨M;X

o,M æbM? KdK +QÌB- M¦B,

@ *ÁM F?¬M; çÆM ;BªM b Q\ *?d +–M +¦ T?QÆM; T?€T i?b /M iB m ? Q M,M; HQ
çQÊ+X

h L?¢+ +¦ +?9i HQ H„M; M?bM M¨M;- M¦B,

@ L?QM; M? bÊ i?•M i? 2K F?¬M; +?`m M´BX

o,M æbM? /U ç–m p¨Q #Ì p B h L?¢+- KdK +QÌB M¦B,

@ E?¬M; b Q ç•m- M,M; HQÊM; +O 2K ç½ bÈK F?¬B T?K+ H¢B `²BX >m®M; ?² +?
i?U+ HU+ KÈB +¦ i? i,M; H M 5

h L?¢+ KdK +QÌB- M¦B,

@ *?9M; i #„i ç–m X

o,M æbM? +¦ +?9i F?¬M; MÐ `ÌB F?ÄB #Ì p B h L?¢+- ? B M;QÌB K†i ç®B K†i çSM
M?"M çQÊ+ i? M? •K ?¬ ?'T +O ç®B T?QÆM;- M?B i F?Q M?¨M M?¢i [mûi i` M F
i?2Q p¨B T?–M +ªK ;B€+ M;S M;¨v +MM; p¨B T?–M F?€+ i?QÌM;X

"®M K„i M?bM M? m- F?m¬M K†i o,M æbM? ?B M ` p¨B T?–M çÄ YM;- i?'T ;B¼M;

@ "„i ç–m çBX

*kM; F?¦ i`€+? M¨M; M;QÊM; M;MM; M?Q i? - H9+ #¼M ?¼ /mM; ?ÊT i?b F?¬M; i?
M¦B +€+? F?€+ F?¬M; i? +¦ #'i F€ KªM? [m–M €Q M¨Q- i`QM; ibM? ?m®M; M¨v- i
imv `^M; F?¬M; T?ªB H¨ H¨K +?mv M 'v M?QM; ç®B pÈB i'K i?•M tY M[+O o,M æ
i? F?¬M; i? M i?MM; +?Q çQÊ+\

G–M i`QÈ+ /mM; ?ÊT i?b H¨ i`QM; H9+ M;mv +'T- B +kM; F?¬M; +¦ i?ÌB ;B M [m M
H¢B ?Q¨M iQ¨M F?€+- #¼M ?¼ çSM; ç®B K†i M? m `ä `¨M; i?b H¨K b Q +¦ i? F?¬
o,M æbM? M;?o ç M ç'v- iU M?B M h L?¢+ +kM; M;?o ç M `²BX oÈB ç° /¨v / K†i ç
iU M?B M b) F?¬M; M;QÊM; M;MM; M?Q o,M æbM?- M¦B M?Q i? M¨Q i?b i M /m +
i`ªBX "'i [m€- M;?o ç M i?•M i? K K K¢B ;–M M?Q ?Q¨M K„ FB +O o,M æbM?- ?„
M[T?B i?QÌM; i`U+ iB T- +?d +–M M?bM tm®M; /QÈB H¨ #B iX

ek8X *?QÆM; ekR , *¬M Gm•M h?–M >mv MX U9V

*?QÆM; ekR, *¬M Gm•M i?–M ?mv MX U9V

> B +?[/mM; ?ÊT i`U+ iB T #` h L?¢+ #B M i?¨M? +ÎB [m–M €QX :B®M; M?Q +€B
?„M- i`U+ iB T #¨M? i`QÈM; >Ä p•M HU+ ` - i`QM; M?€v K„i ç½ i`Î M M i`–M i`KB
æbM? çSM; `'i ;–M ?„M M M F?¬M; M?bM i?'v i?ˆM; 2K ç M; QÐM M;U+ M;˜M; + Q

h?•M i? K K K¢B `mM M? M? - o,M æbM? ;Ð #Ä [m–M €Q i` M M;QÌB +U+ M? M?
i`QÈ+- M?¨Q p¨Q M;U+ h L?¢+X

J„ M?•M i`QM; M;U+- ?ÆM M[+ÁM H¨ K°i K„ M?•M Hä i? - +•v i?–M i?QÆM; +
i`QÈM; ç M +U+ çB K- #B M i?¨M? K°i F?˜m T?€Q +Ð M?Ä /€M H M +€B #KM; /QÈ

@

o,M æbM? i?Î M? K°i iB M;- i? t€+ p¨ iBM? i?–M +MM; `mM `˜v M?QM; H9+ M¨v M
h L?¢+ K¨ +?d +¦ i? +?,K +?9 ¬K i?•M i? ?„M- i"T i`mM; iBM? i?–M i?9+ /K+ M,M
KbM?X

h? M?QM; i`QM; F?¬M; F?Q F€ /` M¨v- #¼M ?¼ +¦ i? /mM; ?ÊT çQÊ+ b Q\

@ E?¬M; çQÊ+X

h?•M i? h L?¢+ ç°i M?B M i`Î M M M¦M; /` i?QÌM;X J¨ o,M æbM? p'i pª H„K KÈB
M,M; HQÊM; +O KbM? M M +kM; F?¬M; T?€i ?B M T?ªM SM; h L?¢+ ç½ /šM ç°M;
K•m ?ÆB KÌ- M¨M; H"T iS+ ?QªM; bÊ- H¨M / h L?¢+ ç½ tm'i ?B M K°i i–M; ?¨Q [m
K„i +O ?„M i`¨M ç–v F?Q iS+ F?€i p¼M;X

@ æbM? æbM?- M?- M? F?¬M; FB K +? çQÊ+

h? M? •K h L?¢+ ç½ +¦ +?9i F?¨M F?¨M- i`QM; M°B i•K ?„M ç M; FB i HU+ +QÐM;
+¦ iW i`QÈ+ ç M M v i`QM; HÁM; ?„MX a•m i`QM; M°B i•K- ?„M #B i `ä ;BÌ F?¬M; T
i`QÈ+ K†i M?QM; ç®B K†i pÈB o,M æbM? iQ¨M i?•M F?¬M; K°i KªM? pªB +?2 i?•M

J€B i¦+ ?Ä ?²M; b„+- ? B +QM M;QÆB iBM? F?B i K¨m ç2M- / i?`i i`„M; MäM M¨ M
çªQ + Q M;'i i`QÈ+ M;U+ KbM? +MM; pÈB çQÌM; +QM; ?Q¨M K„ b m HQM; M¨M; p
ç½ FQ+? i?Q+? h L?¢+ i?"i b•mX *?Q /M iBM? i?–M HU+ +O ?„M T?B i?QÌM; F?´
#ªM F?¬M; i? F?®M; +? çQÊ+- i•K ibM? /šM ç°M; M,M; HQÊM; ?Q¨M i?¨M? /mM
HÁM; ?„M +?d +¦ /K+ p¼M;- /K+ p¼M; ç M iW M;mv M i?Ov- #ªM M,M;X

h` M F?m¬M K†i i? M? M?½ +O o,M æbM? tm'i ?B M p¨B T?–M FBM? M;¢+- M,M;
tQM; ?Q¨M iQ¨M- +ªK i?K çQÊ+ F?®B i?`i +,M; +SM; M¦M; `U+ ç M; F b€i #KM; Kb
M¨M; +kM; #„i ç–m M¦M; H M- T?€i M?B i- +?d H¨ pšM F?¬M; ç M KS+ F?¬M; i? F
.M b Q i?b #bM? i?QÌM; /K+ p¼M; +O M K M?•M +kM; ?ÆM M[M?•M ;'T Ry H–M- M
H¢B ç M; i`–M i`m²M; i?b h L?¢+ b Q +¦ i? F?¬M; +¦ +ªK ;B€+ çQÊ+\

@ h L?¢+

@ V\

>B M ;BÌ h L?¢+ Km®M iU +?Q KbM? p¨B #¢i i B- Km®M M?„K K„i H¢B ç F?¬M; M
p¬ bQM; +O o,M æbM? M?QM; ?„M F?¬M; H¨K çQÊ+- M; v +ª KQ K„i +kM; ç m F?¬
+O ?„MX

@ *¦ T?ªB M? p¨ L?Q L;mv i +€+ +¬ 'v bÈK ç½

E?m¬M K†i o,M æbM? +¨M; i? K ?²M; M?m"M- ;B®M; M?Q H¨ +„M H M K°i [mª i€Q i
h L?¢+ bBM? ` /K+ p¼M; +„M K°i +€B K½M? HB iX

@ *€B M¨v- L?Q L;mv i +¦ E?¬M; +¦

h L?¢+ ;B M M M M¦B ` M?[M; HÌB M¨vX o®M pÈB +€ iQM? ?„M i?b b) ;BÎ i`Á #
M K M?•M +SM; `„M H M i?b HÁM; +O ?„M imv i ç®B K K M?mv M- +?d b® i?¬M; K
M?'i +?Q M M M; v +ª HÌB M¦B /®B ?„M +kM; F?¬M; M¦B çQÊ+X

@ h L?¢+- M? `'i F?´ bÎ b Q\

o,M æbM? +9B ç–m tm®M;- /€M i` M +´ h L?¢+- +¨M; ¬K ?„M +?†i ?ÆMX

h L?¢+ +QÌB F?´ M¦B,

@ 1K i?Y M¦B t2K\

o,M æbM? H¨K ` K°i ç°M; i€+ h L?¢+ F?¬M; ? HQÌM; i`QÈ+ çQÊ+- M¨M; M•M; K°
[m v [m M? ?¬M; h L?¢+- F?¬M; çÊB h L?¢+ F`T T?ªM SM;- +?•M FB +O M¨M; +
p¬ w i?S+ /MM; ? B i v M•M; +†T K¬M; ç–v ç†M ç M; p M? H M +O M¨M;- ç¢B M½
+¨M; iB M p¨Q b•m F?B M ?„M +¨M; ç¢i ç M çB K ;BÈB ?¢MX

@ o”v i?b +?9M; i ?½v /mM; ?ÊT ç9M; M;?o pÈB M¦ X

h? M? •K o,M æbM? `'i M?Ä- M m iQM? i?2Q çÆM p` /2+B#2M i?b çQ€M +?WM; F
Km¶B # v T?€i ` H¨ # QX L?QM; h L?¢+ M?Q i? M¨Q +¦ i? F?¬M; M;?2 çQÊ+- +Q
h?B M ?mv M M[+kM; imv i ç®B F?¬M; i? bQ pÈB +•m M¦B M?Ä M? M¨vX *® Mû
i`QÈM;- i?2Q iB M; ` M `d +O o,M æbM?- ?„M ;–K H M K°i iB M;- h L?¢+ M•M; i?
i` M- ?¬M H M +†T K¬B i?ÆK +O M¨M;X

G9+ M¨v- o,M æbM? ç½ ?Q¨M iQ¨M i?ª HÄM; iQ¨M i?•M p¨ M°B i•K +O KbM?- +kM
+?d +ÁM H¢B M?[M; +ªK t9+ i?,M; ?Q +O ? B M;QÌBX h v h L?¢+ p•M p M?¨Q M
T?–M +Q /½M +O M¨M;- K¨ o,M æbM? i?b ¬K +?†i +´ ?„M- ? B +?•M /MM; bS+ F T

*ªK ;B€+ T?ªM; T?'i M?Q Km®M #¢Q i¢+ M´ imM; iW i?•M /QÈB i`mv M ç M- ç²M;
b„+ iW i` M M;QÌB #¼M ?¼ # v H M- ;B®M; M?Q FB K ` F?ÄB pÄ iB M iÈB KK+ iB
¦M; €M? +?”K `½B +?ªv tm¬B- b€i M?”T p¨Q ?°T M;¼+ FB X

*?Q /M H9+ ç¦ h L?¢+ #ªQ i`b çQÊ+ p¨B T?–M i? M? ioM? M?Q i`QÈ+- ç•v H¢B H
M M ?„M F?¬M; ?B p¼M; t9+ T?¢K iÈB M;QÌB KbM? v mX

G–M ç–m iB M i?b +QM ;€B Hm¬M +¦ +?9i bÊ ?½B- o,M æbM? +kM; i? - +?Q /M +Q
M¨M; +kM; H¨ K°i +¬ ;€BX *ªK i?K çQÊ+ +?¶ F?¦ tY +O F?9+ i?`i M¦M; `U+ i`QM;
i?S+ M•M; 2Q H M + Q- M?QM; H9+ M¨v h L?¢+ H¢B #m¬M; HÄM; K¬M; M¨M; ` -
+O M¨M; ç½ #„i ç–m i`QÊi tm®M;X

@ 5

J°i iB M; F m ç m çÈM p M; H M- i`QM; iB M; ` M `o K½M? HB i- h L?¢+ +ªK ;B€+
ç½ iB M p¨Q ?°T M;¼+ M?ŒM K`M FB X .QÈB +ÆM FQ+? i?Q+? K½M? HB i- o,M æ
K¢B +¨M; `mM `˜v F`+? HB iX G9+ M¨v M¨M; M•M; M;QÌB H M- #–m M;U+ +O M¨M
L?¢+X

h`QM; +ÆM /K+ p¼M;- h L?¢+ p¬ w i?S+ +9B ç–m tm®M; M;”K K°i ç–m #² ç¨Q K¨m

*ªK ;B€+ M?Q çB M ;B”i H”T iS+ i`mv M F?„T iQ¨M i?•M- `®i +K+ o,M æbM? +kM; F
i? K K K¢B `ÆB tm®M;- M¨M; ?ûi H M K°i iB M;- i?•M i? ? B M;QÌB i`QM; F?QªM
i–M; +€+? i`Î- i`B i ç /mM; ?ÊT H¨K K°i i? X

hQ i? M?Q p”v- i`QÈ+ FB h L?¢+ +?Q iWM; i?Y [m X .M b Q i?b FBM? M;?B K +C
+kM; F?¬M; M?B m- FQ+? i?Q+? K½M? HB i F?B M i?–M FBM? +ªK ;B€+ +O ?„M
¬K +†T K¬M; ç–v ç†M FB - KB i K¨B i?9+ ç˜v i`QM; *¬M G¬M h?–M ?mv M M¨vX

h?ÌB ;B M ;B®M; M?Q +¦ H) F?¬M; +ÁM i`¼M; v m M[- M; v +ª h L?¢+ +kM; F?¬M
?Q¨M iQ¨M T?M ?ÊT pÈB #¼M ?¼- ç½ F?¬M; ? +¦ QÈ+ i?S+ E€ G•M +–M iS M[FB
?²- imv +QÌM; ç° i?•M i? +O M¨M; FûK ?ÆM L?Q L;mv i M?QM; b m F?B çQÊ+ hU
i?b i?•M i? +O M¨M; ç½ F?¬M; FûK L?Q L;mv i M[X >m®M; +?B ?mv i K¢+? M¨M
?mM; i?9 [mv M `k M?'iX

ekeX *?QÆM; ekk , *¬M Gm•M EQM? h`mM; hB MX URV

*?QÆM; ekk, *¬M Gm•M EQM? h`mM; hB MX URV

hmv M¨M; pšM H¨ tY M[M?QM; /QÈB bU ªM? ?QÎM; +O ?mv iK¢+? i?b M,M; HQÊM
+U+ F€ K M;QÌBX a m F?B i`ªB [m ç m çÈM M;„M M;OB- /QÈB bU FQ+? i?Q+? K½
çB M,M; HU+ bmv M;?o K¨ M; v +ª o,M æbM? +kM; M?Q i? X

a¦M; +ª F?¬M; M;WM; p¶ #Ì K½M? HB i- /mM; ?ÊT K„ /B m i`B i ç `®i +K+ ç½ çQ
+€+? i`Î KÄM; K M?- H9+ ? B M;QÌB i?®M; F?Q€B H M ç M çdM? pm bÆM- o,M æ
L?¢+ ç M; ` M `d F?B M *¬M G¬M h?–M ?mv M ç m `mM; ç°M;X *kM; ç9M; p¨Q H9
iW MÆB ? B M;QÌB iB T t9+ +?"K `½B +?ªv tm®M; +?•M h L?¢+X

h`QM; +?®+ H€i- *¬M G¬M i?–M ?mv M ç½ i? v ç´B- ? i i?ªv +?•M i?"i +?mM; [m M
F?„+ M¨v- K€m iQÆB çÄ i?šK FB +kM; ç½ ?Q¨M iQ¨M b€i M?"T p¨Q i? ;BÈB T?d i
ç–m +?mv M ?¦ X J¨ b m F?B +?QM? i?S+ /mM; ?ÊT- M,M; HQÊM; +O h L?¢+ p¨ o
ç–m [m€ i`bM? /mM; ?ÊTX

G9+ o,M æbM? ?Q¨M iQ¨M K'i çB Hw i`Q i`QM; +ÆM bmM; bQÈM;- +?d #B i +„M F
+O M¨M; #B M K'i- iQ¨M #° *¬M Gm•M h?–M ?mv M +?d +ÁM H¢B h L?¢+- i?•M i
#B M ?¦ p +?'iX *Æ #„T p®M T?B i?QÌM; FB M +® +¨M; i`Î M M?MM; i`€M;- i¦+ /¨
çÄ i?šK- E€ G•M tQ+? ?bM? i?QB i` M i`€M ç°i M?B M #„M ` K°i ç¢Q ?²M; [m M;-
H M iWM; i'+ / i?`i i` M i?•M i? ?„MX

L; v b m ç¦- E€ G•M FQM? iW i v i`€B ?„M iW iW # v ` - E€ G•M ?mv M iW i v T?ªB
HQÊM; ç²M; i?ÌB M;QM; iK p ?QÈM; E€ G•M *?•m- M,M; HQÊM; F?´M; H² H"T iS+
#®M K¨m p¨M;- #¢+- çÄ- ç2M #B M i?¨M? iWM; ç¢Q [m M; K M; # Q T?O i?•M i?
M,M; HQÊM; ç½ #„i ç–m /mM; ?ÊTX

h¦+ K¨m çÄ F?¬M; M;WM; FûQ /¨B ` b m HQM;- K°i KU+ `O tm®M; +?•M KÈB /WM
b„+ €M? ç` [m M; K M; iW E€ G•M +?•m H"T iS+ #°+ T?€i- /mM; ?ÊT pÈB M,M; HQ
?bM? i?¨M? K°i çQ¨M [m M; ªM? çbM? i` i`QÈ+ M;U+ h L?¢+X

h`ªB [m /mM; ?ÊT i?•M i? ?Q¨M iQ¨M- H9+ M¨v M,M; HQÊM; +O #¼M ?¼ +¨M; i?
K M; +¦ i? K K°i i–M; #ªQ [m M; ¦M; €M?- ?¨Q [m M; F?¬M; ? +?QÈM; K„i K¨ +ÁM `
+kM; F?¬M; T?ªB ç` M?B i ?Á +?QM? i?S+ K¨ ?Q¨M iQ¨M i?m HB K i`QM; [m€ i`
#¼M ?¼ +¦ i? i,M; M,M; HQÊM; +O KbM? H M i`QM; H9+ /mM; ?ÊTX

h? M? •K •K p M; tm'i ?B M- €Q ;B€T tQ+? FBK b„+ FB M +® # Q i`MK i`QÈ+ M;U+
;B€T FûQ /¨B iQ¨M i?•M- FûQ H M # Q T?O p B ?„M- T?Q /QÈB i?b +?2 +?„M 2Q
i`QM; M?€v K„i- tQ+? FBK b„+ €M? ç` [m M; K M; HQm +?mv M ç M iWM; MÆB ?
h L?¢+- €Q ;B€T tQ+? FBK b„+ p¬ +MM; ?Q H ç½ ?bM? i?¨M? `²BX

J¶B K°i +?¶ ç m # Q i`MK ?Q¨M K„- F?Q iS+ M,M; HQÊM; F?´M; H² iW i` M M;QÌB
` MÁQ¨B- i` M F?ªB ;B€T sQ+? FBK b„+ FB tm'i ?B M K°i çQÌM; p•M /¨B ? T M?Q
çQÌM; p•M çÄ M?Q K€m FB - ?¨Q [m M; #„i ç–m +?ªv tm¬B- K¨ €Q ;B€T sQ+? EBK
ªK ç¢K çB p¨B T?–M M?QM; +ªK ;B€+ i?•K #'i F?ª i`„+ H¢B i,M; H MX

J°i ç¬B +€M? tQ+? FBK b„+ ;B½M ` b m HQM; h L?¢+- +¦ i? M?bM i?'v çQÌM; p•M
FBK b„+- F?Q iS+ M,M; HQÊM; F?´M; H² M; v H"T iS+ i`¨M M;"TX L; v b m ç¦- K°
b"K ç°i M?B M b€M; H M b m HQM; h L?¢+- ?¨Q [m M; K¨m çÄ b"K FB ?¦ i?¨M? K
?B M T?Q /QÈB +€M? FBK b„+X

> B ç¬B +€M? T?®B ?ÊT p¬ +MM; ?¨B ?Á - H9+ M¨v +€M? K¨m çÄ b"K bQ pÈB FBK
K€i ` K°i i–M; M,M; HQÊM; K¨m çÄ b"K M?m ?Á - # Q H'v i?•M i? h L?¢+- iU ?²
p¬ +MM; ?QM; T?'M pb +QM ;€B KbM? `®i +K+ ç½ +¦ +?²M;X

J°i i–M; [m M; ªM? tQ+? FBK b„+ tm'i ?B M i`QÈ+ K†i h L?¢+- +?2 +?„M F?m¬M
M? im'M +O ?„M- >B M oB M EB K iW i`QM; KB i•K ?„M iU M?B M #„M ` - i?•M FB
i`MM; çB T çB T [m M; ªM? b€i M?"T p¨Q # M i`QM; €Q ;B€T tQ+? FBK b„+- H"T iS+
i` M F?ªB ;B€T HQm +?mv M +¨M; M? M? ?ÆM- i` M K†i €Q ;B€T ç½ tm'i ?B M ç²
H9+ M?'i i?ÌB- K°i i–M; [m M; K M; K¨m p¨M; +kM; # Q i`MK H M >B M oB M EB H
i?•M i? h L?¢+X

*?”K `½B KÎ ? B K„i ` - €M? K„i M?Q i?U+ +?’i K M; H¢B ? B ç¢Q çB M [m M; tQ+?
M¨v- €M? K„i +O ?„M iU ?² +¦ i? M?bM i?’v ? i i?ªvX "’i [m€- h L?¢+ pW +¦ çQÊ
H”T iS+ M;•v /¢BX "ÎB pb ?„M ç°i M?B M T?€i ?B M +Y i?S ? B *¬M G¬M i?–M ?m
+?9i M;mv M M ç½ #B M K’iX

>B M i¢B ?„M ç M; çSM; i`QÈ+ K°i +mM; çB M +U+ HÈM- iÁ +mM; çB M M¨v /¨B Q
3yK- ? B # M +¦ i’i +ª Re +°i ç€ T?d i?9v- K€B pÁK ?bM? i`ÁM # Q ?¨K i?B M ç` p¢
çB M +¦ K°i ;B¨M ;B€Q #bM? ç¨B + Q +?WM; # Kûi ?bM? pÁM; +mM;- K¨ i` M #bM?
K¨ i` M +•v +´ i?K M¨v F?¬M; +¦ #’i F€ i`€B +•v M¨Q K¨ +?d +¦ iWM; i’K ;QÆM; ?Q¨

L?[M; i’K ;QÆM; FB ç m +¦ T?QM; +€+? +U+ F€ +´ tQ - +?mM; [m M? K†i FQM? ?
?B m F€ H¢- iQ¨M #° i?•M FQM? +kM; F?¬M; +¦ #’i F€ +€B ;b [m€B /`- M?bM # M
*´ æbM?- K†i FQM? #¦M; HQ€M; T?ªM t¢ ` ?¨Q [m M; +?B m #®M T?Q ç¢B bªM?
M?Q H¨ K°i +•v iB M i¨B #ªQ i?KX

@ *€B M¨v H¨ *¬M G¬M EQM? b Q\ L?QM; i¢B b Q H¢B +¦ M?B m *¬M G¬M EQM? I
pW `²B i?b b Q\ *?ŠM; H) H¨ M?•M T?˜K KbM? #°+ T?€i- pW KÈB /mM; ?ÊT ç½ P
#B M K’i b Q\ L?•M T?˜K +O i i®i ç M p”v b Q\

h`QM; ç¬B K„i h L?¢+ H”T HÁ2 i?–M [m M;- KB M; KdK +QÌBX "’i [m€ ?B M ;BÌ ?
çB H’v *¬M G¬M EQM? K¨ ibK FB K bU i²M i¢B +O M?` M[+ÁM H¢BX

E?B €M? K„i +O ?„M çªQ [m ç¢B çB M H”T iS+ T?€i ?B M L;mv i.¢ p¨ hmv i L[X L
ç’i- ?B M M?B M ç½ ?¬M K `²B- K¨ +€+? kyK # M i`€B i`QÈ+ K†i ?„M i?b hmv i L|
Hv M?bM ?„M- M?bM €M? K„i +O M¨M;- h L?¢+ `ä `¨M; M?Q i?’v çQÊ+ ?bM? /€M
KbM?X

h?•M ?bM? H¦2 H M- +Æ ?² ç²M; i?ÌB /B +?mv M iS+ i?ÌB- h L?¢+ ç M # M M;QÌB

@ hmv i L[- +QM F?¬M; b Q +?S\

.M b Q i?b i?•M bÆ pšM F?€+ M? m- i`QM; HÁM; h L?¢+ i?b ç` p` hmv i L[pšM ?A
ç½ çÐ hmv i L[H M- /QÈB i€+ /KM; +O M,M; HQÊM; #¨M? i`QÈM;- ?„M H”T iS+ +ª
;BÌ +O hmv i L[- M;Q¢B i`W iBM? i?–M +¦ +?9i bmv v m` i?b +kM; F?¬M; #` #’i +

hmv i L[bB M;®+ M?bM [m M; K M; tQ+? FBK b„+ ç M; #ªQ ?° h L?¢+- M¦B,

@ *? - M;QÌB `’i ç T i` B X Zmª i?”i H¨ p¬ +MM; ç T i` B- F?¬M; ;b +¦ i? iª çQÊ+X

ekdX *?QÆM; ekj , *¬M Gm•M EQM? h`mM; hB MX UkV

*?QÆM; ekj, *¬M Gm•M EQM? h`mM; hB MX UkV

Zmª i?U+ F?B K†+ L?”i L;mv i hBM? h?–M sQ+? EBK E?ªB i?b iQÈM; K¢Q h L?¢+
K¨ #° €Q ;B€T ç°+ M?’i p¬ M?` M¨v +kM; i,M; F?Q i? +O ?„M H M ç M çdM? çB K
i?b imv i ç®B H¨ ibM? M?•M Hw iQÎM; i`QM; M°B i•K i?B m M[X

æ®B pÈB hmv i L[` çÌB F?¬M; H•m K¨ M¦B i?b imv i ç®B FQ+? i?Q+? `’i HÈMX a
M?bM i?’v L?”i L;mv i hBM? h?–M sQ+? EBK E?ªB- H¨K b Q +¦ i? F?¬M; FBM? ?½

hmv i L[T?ªM SM; `’i M? M?- pW T?€i ?B M +¦ çB m F?¬M; ç9M; i?b HBM? ;B€+ H
#B i M?’i ç`M? T?ªB /KM; iBM? i?–M HU+ KÈB +¦ i? +?®M; +U H¢B M,M; HQÊM; [
KU+ /mv i`b i?•M i? +O KbM? F?¬M; #` +¬M; FQ+? M,M; HQÊM; FB ;•v i´M i?QÆ

G9+ M¨M; HQ H„M; ibK FB K #¼M M;QÌB h L?¢+ i?b ªQ ;B€+ +?mM; [m M? ;B®M;
K¨M çB M t tQ+? FBK b„+ [m M; K M; ç½ H¼i p¨Q i`QM; K„i M¨M;X

L¨M; T?B i?QÌM; [m2M i?m°+ F?Q iS+ i` M M;QÌB h L?¢+ M M H”T iS+ M?”M ` M
?¢ T?¢K M¨v +?QM? H¨ +? KbM?X

@ •+?- M? ç–m- +QM M¦B +€B M¨v H¨K ;b *QM F?¬M; b Q H¨ i®i `²B- t2K ` +?9M;

h L?¢+ +¦ +?9i H9M; i9M; M¦BX oW M¦B- ?„M ç½ #m¬M; hmv i L[` çB ç M # M +
+–K >B M oB M FB K- i v T?ªB 'M H M i`€M L;mv i .¢- iBM? i?–M HU+ ¬M ?Á iB M
tûi i`¢M; i?€B +O M¨M;X

G9+ M¨v L;mv i .¢ M?'i ç`M? ç½ #` i´M i?QÆM;- M m M?Q F?¬M; T?ªB h L?¢+ /M
+?B M;mv M +ªB i?B M i?•M i? i?b +?d bÊ M¨M; ç½ #` M,M; HQÊM; F€ H¢ M¨v T?€
h?–M ?mv M F`T i?ÌB #` T?€ ;BªB M M M¨M; KÈB i?Q€i F?ÄB iY pQM;X

h L?¢+ /Á tûi ç M F?B L;mv i .¢ ´M H¢B i?b H9+ M¨v KÈB v M HÁM;- +˜M i?"M çQ
i`QM; +Æ i? M¨M;X a m F?B /mM; ?ÊT L?"i L;mv i hBM? h?–M sQ+? EBK E?ªB- +
H²- ?„M / /¨M; ;B9T L;mv i .¢ çª i?¬M; FBM? K¢+?- F?¬M; +?d +?[i®i i?QÆM; i?
+ÁM F?B M M,M; HU+ +O M¨M; i,M; H MX

@ *? - K ç•m `²B\

G9+ h L?¢+ i?Î /¨B K°i ?ÆB- i?m ?²B #¨M i v ç†i i` M i`€M L;mv i .¢ p i?b h`p/PÐ

çQ¢i *¬M G¬M FQM? M M H9+ h?B M h?–M HQm H¢B /B iQ+? M¨v ç½ i?B i H”T M,
FB M?Q i? M¨Q +¦ i? çÆM ;Bª M i?¬M; [m \

@ h`W T?B M? iU M?”M H¨ +¦ çQÊ+ HU+ HQÊM; +O i?B M i?–MX L¦B +€+? F?€+
+¦ i? bY /KM; >B M oB M EB K HK+ FB K i`Î H M i?b KÈB +¦ i? i?YX "'i [m€- ªQ +
T?ªB i?U+ HU+ i?m–M i9v +¦ i? ;BªB [mv i çQÊ+ `²BX

h L?¢+ M?bM EQM? h`mM; hB M `²B M?bM p T?Q 3R K†i *¬M G¬M EQM?- i`QM;
/UX *Æ ?°B i?”i bU `'i M?Ä #û - M;?2 EQM? h`mM; hB M M¦B i?b ç•v +kM; H¨ +Æ ?
#Ä HÐ i?b poM? pB M F?¬M; +€+? M¨Q [m v i`Î H¢B i? ;BÈB +O KbM?X æ®B K†i
?ÄB H¨K b Q ?„M F?¬M; F?˜M i`QÆM; +?Q çQÊ+\

@ *? - +QM iÈB i`QÈ+ t2K i?Y X

hmv i L[M¦B `²B iB M iÈB- M? M?¨M; M?ªv H M ;B¨M ;B€Q #bM? ç¨B FB X

h L?¢+ +kM; F?¬M; +Y ç°M; ;b- +?d F?) ;”i ç–mX æ hmv i L[t2K i?Y +kM; i®i- Q
i?Q€M; K°i +?9iX JbM? +¦ #®M M;QÌB i?b M?Q i? M¨Q +kM; +¦ K°i T?–M +Æ ?°BX

hmv i L[M?bM +•v *?m Gv i`QÈ+ K„i- €M? K„i çªQ [m 3R K†i FQM? i` M +•v- M¨M
;B€+ +O KbM? ç /Á tûi M,M; HQÊM; +?'M ç°M; i` M ;QÆM; i?Q€M; K°i +?9i M?Q
HBM? ;B€+ ` M;Q¨B i?b H”T iS+ i?'i p¼M;- #ÎB pb 3R K†i FQM? +¬M H¬M i`QÈ+
Hm”M çB K F?€+ #B i M¨Q- p¨ +kM; F?¬M; T?ªB iBM? i?–M HU+ +¦ F?ª M,M; /Á tûi

hmv i L[+¦ +?9i /Q /U HB + M?bM h L?¢+- h L?¢+ ç€M? +?Q M¨M; K°i €M? K„i FB

@ *S +?¼M K°i +€B- /M ç9M; ? v b B i?b +? +kM; F?¬M; i`€+? +QMX

hmv i L[M? ;”i ç–m- ç M; H9+ M¨M; Km®M iMv iB M +?¼M K°i +€B i?b EQM? h`mM

@ *?Ì K°i +?9iX

hmv i L[p°B p¨M; i?m i v i`Î p - M;?B ?Q†+ M?bM p T?Q EQM? h`mM; hB M- EQM

@ L?Q p”v çB- i +?Q +€+ M? K°i +Æ ?°BX *?¨M; i` B- M m M?Q M? +¦ i? HÊB /M
;BªK #Èi F?¦ F?,M +?Q M?- ?Ov #Ä çB jy K†i FQM?- H9+ ç¦ i, H +?¼M i`9M; b) i,

h L?¢+ pmB p i`QM; M°B i•K M?QM; K†i M;Q¨B H¢B #'i ç°M; i? M? b„+- M¦B,

@ æ•v H¨ F?ªQ M;?B K M;¨B i,M; i? K\ :BªK #Èi jy +€B +¦ Qi [m€ F?¬M;\ a Q F?¬M

EQM? h`mM; hB M +ª ;B”M M¦B,

@ h +kM; M?bM /kM; F?Q p¨ i`Q im +O M? M M KÈB [mv i ç`M? ;B9T K°i H–MX L
#•v ;BÌ #„i ç–m +?¼M çBX

h L?¢+ +?†M H¢B M¦B,

@ E?Q M- iB M #®B M;¨B çWM; M¦M; ;B”M 5 G¨ i¬B F?¬M; i®i- i¬B [m€ i? K H K `

ekNX *?QÆM; ek8 , h•M *?O L?•M *O *¬M G¬M EQM?X URV

*?QÆM; ek8, h•M +?O M?•M +O *¬M G¬M FQM?X URV

.M ;B i,M; i? K # Q M?B m W +kM; i®i- Qi M?'i bQ pÈB 3R K†i i?b +kM; / ?ÆM p¨

EQM? h`mM; hB M M?bM h L?¢+- ?¨Q [m M; ;BªQ ?Q¢i H¦2 H M i`QM; K„i ?„M- M¦

@ æ®B pÈB M;QÆB K¨ M¦B i?b F?ªQ M;?B K M¨v `'i F?¦ M?QM; +kM; `'i çÆM ;BªMX
i? M¨Q i?¬BX

oW M¦B- EQM? h`mM; hB M ?mv ç°M; ? B i v- M;QM; F i` K°i Fw ?B m ç†+ i?M
K¨m t M? #B + iW i` M M;QÌB ?„M T?¦M; ` - +°i b€M; K¨m t M? #B + H¢B b€M; H

?¨Q [m M; FB - K°i ç¢Q i?•M ªM? /–M /–M i`Î M M `ä `¨M; ?ÆM- h L?¢+ i`ÊM K„i
i?•M ªM? EQM? h`mM; hB M ?mv M ?¦ ` FB +?QM? H¨ KbM?X

h'i M?B M ç¦ H¨ K°i h L?¢+ F?€+- +?d +¦ çB m i?•M i? ç m H¨ K°i K¨m t M? #B + K

L?QM; #'i Hm"M H¨ L?"i L;mv i hBM? h?–M sQ+? EBK E?ªB i` M M;QÌB ? v H¨ ? B
;B®M; h L?¢+ M?Q ç9+- M; v +ª F?Q iS+ i` M M;QÌB T?€i ` +kM; ;B®M; M? mX

@ hB M #®B- ç•v H¨ w ;b\

h L?¢+ F?¦ ?B m ?ÄBX

EQM? h`mM; hB M +QÌB M?¢i K°i iB M;- M¦B,

@ _'i çÆM ;BªM- +?Q M? ç®B K†i pÈB +?QM? KbM?- F?B m +?B M #ªM i?•MX aQ
i?–M ?mv M i?b F?B m +?B M #ªM i?•M M? M?äK ?ÆM `'i M?B m `²BX æ•v +kM; H
T?¢K pB M,M; HU+ +O i X L m M? i?„M; i?b b) ;BªK #Èi jy K†i +¬M H¬M FQM?-
+Æ ?°B HU +?¼MX

E?B m +?B M #ªM i?•M KbM? b Q\ L?bM i?•M i? K¨m t M? #B + ;B®M; M?Q ç9+ i`
h L?¢+ H° ` MK +QÌB i?ªM M?B M- M¦B,

@ hB M #®B- +?9M; i i?QÆM; HQÊM; K°i +?9i- M?Q i? M¨Q\

EQM? h`mM; hB M b[M; bÌ- M¦B,

@ h?QÆM; HQÊM; +€B ;b\

h L?¢+ +QÌB ?„+ ?„+- M¦B,

@ L m- i¬B M¦B H¨ M m i¬B +¦ i? ç²M; i?ÌB F?B m +?B M # #ªM b Q +O KbM? +MI
#Èi b® HQÊM; FQM? +?Q i¬B F?¬M;\ L;?o H¨ M m i¬B i?„M; i?b i¬B b) +¦ çQÊ+ F

EQM? h`mM; hB M ;B"i KbM?- M¦B,

@ M? Km®M F?B m +?B M # #ªM b Q +O KbM?\ *?¨M; i` B- +–M T?ªB `ä `¨M; K°
>B M oB M EB K i`QM; i v i?b +¦ i? #Ä [m ? i i?ªvX h?U+ HU+ #ªM b Q M? H¨ i
T?K+ +? - M; v +ª >B M oB M EB K +kM; ç²M; /¢M;X hmv HQ¢B T?K+ +? M¨v +?d
M?QM; F?¬M; ? M;?B M;Ì ;b +?QM? H¨ M? ç®B K†i pÈB +?QM? KbM?X

h L?¢+ KdK +QÌB M¦B,

@ L m i¬B pšM Km®M ç®B ç–m pÈB # #ªM b Q i?b b Q\ L;¨B +¦ i? ç€T SM; çB m F

EQM? h`mM; hB M + m K¨v M¦B,

@ M? Km®M iU b€i b Q\ *€B ç¦ F?¬M; +¦ F?ª M,M;- #'i F€ F M¨Q +kM; ç m F?¦ +
#ªM b Q +O +?QM? KbM?- M m M?Q M? +¦ i? H¨K çQÊ+ i?b i`Q im +O M? çO
G¬M EQM?X æQÊ+- i ç€T SM; M?X

h L?¢+ MÎ MK +QÌB,

@ o"v i®i `²B- ç i¢ iB M #®BX

h L?¢+ p¶ p¶ M? p¨Q €Q ;B€T i`QÈ+ M;U+ `²B M?bM p ?QÈM; hmv i L[- iU iBM +

@ G½Q #¨- +QM ;€B- +?9M; i +¦ i? i`Î p M?¨ `²BX

L?bM /€M; p iU iBM FB +O h L?¢+- +?Q /M *¬M G¬M ªQ +ªM? M;O b v p¬ b® M,M
+?'M ç°M;,

@ hB m iY- K°i M;QÌB +¦ iU iBM H¨ çB m i®i- M?QM; K¨- [m€ M?B m iU iBM i?b +
M;mv M +O KbM?X *?Q /M M;QÆB +¦ HÁM; iBM pÈB i`Q im +O KbM?- M?QM; H
T?K+ +? +O i H¨ T?K+ +? ?Q¨M iQ¨M- /MM; +?QM? H¨ M,M; HU+ p¨ i`Q F?¬M
?Q¨M iQ¨M T?K+ +? +€+? bY /KM; +O i'i +ª +€+ HQ¢B M,M; HU+X "ÎB p"v- M;QÆ
pÈB # M;QÌB ;B®M; M;QÆBX

h L?¢+ H„+ ç–m- M¦B,

@ hB M #®B- M;¨B F?¬M; +–M M¦B M[- +?9M; i #„i ç–m çBX J°i ç®B # X

EQM? h`mM; hB M M?bM /€M; p FB M i`b +O h L?¢+- F?¬M; M¦B ;b i? K M[- i`–K
` ? B ç¢Q ?¨Q [m M; K¨m t M? HK+- ? B i M ;B®M; ? i h L?¢+ tm'i ?B M i`QM; #¦M
#ªM H¨ F?¬M; +–M F?®M; +? ;b- #¼M ?„M ç²M; i?ÌB M•M; >B M oB M FB K i`QM;
iS+ p¬ +MM; b„+ #ûM H¢B +?S ç–v M,M; HQÊM; # Q i`MK H M h L?¢+X

@ EQM? iY- i M M;®+ M?¨ M;QÆB #` HW `²BX

>B M oB M FB K i`QM; i v h L?¢+ F?) `mM;- K°i #¦M; M;QÌB K¨m p¨M; ¦M; ç°i M?E
FQM? iB MX >B M oB M FB K i`QM; i v h L?¢+ +kM; ç²M; i?ÌB F?„+ pÈB i?•M i? +
H9+ ç¦- i?•M i? h L?¢+ H"T iS+ #„i ç–m +?mv M ç°M;- HmB p T?Q b m K'v #QI
#¨M? i`QÈM; ` - i?•M i? M? M? +?¦M; +?ÈT ç°M;- H¨K +?Q # ç¢Q F?Q iS+ +?S I
FB K FB F?¬M; +¦ +€+? M¨Q +?¢K p¨Q i?•M i? +O ?„MX

h L?¢+ +kM; F?¬M; +¬M; FQ+?- ?„M +kM; F?¬M; T?ÁM; M;U- ç9M; p¨Q i?ÌB çB K
ç€M? p T?Q ?„M- €M? K„i ?„M ç½ #B M i?¨M? K¨m #¢+X J¨ ç9M; p¨ H9+ M¨v- # i
T?ªM SM;X h M # M i`€B +kM; #B M i?¨M? /€M; p ;B®M; h L?¢+- K„i +kM; #B M
i?•M i M Î +?QM? ;B[T?¦M; ` K°i +?MK ?¨Q [m M; K¨m çÄ b"K- i`QM; F?QªM? F?
KÎ `°M;- ç9M; H¨ h?B M Ev "€+? "B M hQ¨M EB :BÈB S?€T bÎ i`QÌM; +O h L?¢+X
i€+ /KM; +O L?"i- L;mv i- hBM?- h?–M- EBK- E?ªBX L?QM; K¨- ç®B K†i pÈB # i
/KM; M?[M; bS+ K¢M? +QÌM; ç¢B M?'i +O KbM? iÈB ç®B T?¦ +?QM? KbM?- h L?
M¨Q- K¨ M; v +ª MK +QÌB i` M K†i +kM; F?¬M; ç´B +?9i M¨Q- M; v K°i F?„+ HB M
K¨ +m°+ +?B M +kM; ç½ F i i?9+ `²BX

h?•M i? +O h L?¢+ çQÊ+ # Q T?O #ÎB K°i €M? #¢+ H Q HmM;- M?QM; K¨- ç®B /B
hQ¨M EB :BÈB S?€T +MM; >B M oB M #€i FB K +?B h?B M L?•M >ÊT L?'i i'M +¬M;
ç²M; i?ÌB #B M K'iX >¨Q [m M; K¨m #¢+ ç2K # óh L?¢+ô ?Q¨M iQ¨M # Q T?O p¨Q
K M; M;•M b„+ Î +?mM; [m M? #ªM i? +O h L?¢+ i?b H¢B ç M; `'i M? M? #B M K'

@ 5 æB m M¨v5 G¨K b Q +¦ i? M?Q p"v\

EQM? h`mM; hB M i`ÊM K„i ?€ ?®+ KB M; M?bM K°i K¨M tªv ` i`QÈ+ K†i- #¦M; M
M +¢M? ?„M H¨ K°i i? M? MB M M? im'M F?QªM; ?ÆM ? B KQÆB im´B- K M; p
EQM? h`mM; hB M- M¦B,

@ E?¬M; +¦ ;b H¨ F?¬M; i? - i?^M; >Q¨M; æ M;m M;®+ FB +kM; H¨ i?m M?Q p"v-
Q M m´M;X .M b Q- M; v +ª i¬B +kM; ç½ +QB ?„M H¨ +?O `²BX

h L?¢+ +¦ HÁM; iBM imv i ç®B- ç9M; H¨ T?ªB /U p¨Q i?U+ HU+ +O #ªM i?•M ?„MX
+MM; K°i b B H¨K pÈB >Q¨M; æ H9+ i`QÈ+- #¼M ?„M F?¬M; ç w iÈB K°i b® iQM?
L;•M GQM; i`€Q- H¢B i?'v L;•M GQM; i`€QX

E?¬M; i - EQM? h`mM; hB M +¦ i? i¢Q ` # i M ;B®M; ? i h L?¢+ pª p ?bM? i?S+
H¨ b m F?B /mM; ?ÊT +¦ i? bY /KM; M,M; HU+ +O L?"i L;mv i hBM? h?–M sQ+? E
+kM; F?¬M; T?ªB H¨ +¦ i? i? v i? ? i i?ªv- #ÎB pb #¼M ?„M +¦ K°i M?QÊ+ çB K i
i M >Q¨M; æ i`QÈ+ ç¦- #¼M ?„M ç m H¨ M,M; HQÊM; i? - çQÊ+ b Q +?ûT H¢B- +k
L?¢+X

ejyX *?QÆM; eke , h•M *?O L?•M *O *¬M G¬M EQM?X UkV

*?QÆM; eke, h•M +?O M?•M +O *¬M G¬M FQM?X UkV

" i M h L?¢+ +¦ çQÊ+ M,M; HQÊM; F?´M; H² M?QM; pšM F?¬M; F?ÄB +?`m +?mM
i`QM; M?€v K„i- h L?¢+ imv ``^M; +kM; #` L;•M GQM; i`€Q # Q T?O- M?QM; H¨ L;
i?ÌB # Q T?O H'v # i M ó#ªM b Q h L?¢+ô FB - +® ;„M; ?¦ ;BªB h?B M Ev "€+? "
/Q # i M #ªM b Q h L?¢+ FB ?ÊT M?'i +¬M; FQ+?X

æQÆM; M?B M- çB m M¨v +kM; H¨ pb >B M oB M FB K FB F?¬M; T?ªB H¨ i?U+ i?
hQ¨M EB :BÈB S?€T +kM; H¨ i`QM; ibM? i`¢M; M,M; HQÊM; çQÊ+ T?K+ +? H¢B- +
L?Ì bU ?¢M +? +O L;•M GQM; i`€Q- ç†+ iQM? imv i ç®B KB M /`+? +O M,M; HQÊ
T?€i ?mvX

G9+ i`QÈ+- F?B H'v çQÊ+ M,M; HU+ +¬M; FQ+? M¨v- h L?¢+ +kM; F?¬M; ç w [m€
i?•M i? ?„M +kM; +?ŠM; K¢M? ?ÆM +U i?9 pB M +´ H¨ # QX *?Q M M M,M; HU+

L;˜M; ç–m- h L?¢+ M?bM h?•K >ªB JBM? GQM;- M¦B,

@ æ9M;- +?9M; i ç½ i?¨M? +¬M; `²B- KBM? t¨ ç¢B + - +m®B +MM; H¨ ç½ tªv ` +?
i`¬M; i?'v +€+ M;QÆB M;QÆB i?"i bU H¨ M;m M;®+ K¨5 h¢B b Q H¢B H¨K M?Q p"

h?•K >ªB JBM? s¨ +QÌB F?´ K°i iB M;- M¦B,

@ L;QÆB +?Q `^M; i Km®M i? ? v b Q5 h F?¬M; T?ªB pb M;QÆB- i H¨ pb "¢+?
K¨ #B i- M¨M; H¢B +kM; M;®+ M;? +? v M?Q i p"v- +kM; p¼i iÈBX *?9M; i iWM; +
+kM; H¨ çB m hmv i ."i + + M M H¨K K¨X *¦ H) H¨ pb ?¨M? ç°M; +Sm +?O +O i +
M?Ì ?Ov /B i M?Q p"v H¢B K M; iÈB +?Q +?9M; i +Æ /mv M i`QÈ+ M v +?Q iWM;

>¦ ` - b m F?B h?•K >ªB JBM? s¨ +MM; "¢+? LQÆM; hY +?`m bU ?Ov /B i +¦ K H
#ÎB pb L;Qm J oQÆM; M; v H9+ ç¦ iS+ ;B"M b¬B bK+- F?¬M; i? K ç wiÈB M°B ç
ç€M? i M +ª M°B ç M +MM; i?•M i? +O ?¼ i?¨M? M?[M; KªM? pKM- M°B ç M #` M
s¨ +MM; "¢+? LQÆM; hY ?Q¨M iQ¨M iB m i€MX

æ9M; H9+ HBM? ?²M +O #¼M ?¼ +kM; b„T iB m i M- +kM; +?QM? i?S+ iY pQM; i
+QÌM; ç¢B ç½ ?9i H'v #¼M +?9M;X J¨ +¶ ?'T HU+ M¨v ç9M; H¨ /Q F?®B >¨M L;¼+ p
æ¬M; hmv M bBM? ` X

o®M /o HBM? ?²M H) ` T?ªB iB m i€M H¢B M?Ì i€+ /KM; +O +¶ ?'T HU+ iW >¨M L
K°i H–M M[X G9+ M¨v- HBM? ?²M +O #¼M ?„M çQÊ+ #ªQ p - +¦ i? iB T iK+ i²M i
"¢+? LQÆM; hY p®M /o ç m H¨ i?m°+ iQM? i?Ov- K¨ MQÈ+ Î +€B i? ;BÈB M¨v- >¨
M;?B M;Ì ;b +?QM? H¨ K°i i`QM; M?[M; K¬B i`QÌM; +¦ M,M; HQÊM; M?B m M?'i- ç

h`QM; ?¨M F?Q H¢M? M?Q #,M;- HBM? ?²M +O #¼M ?„M H¢B M?"M çQÊ+ bU ;°i `
M°B ç M i M i`QM; M,M; HQÊM; +O /ÁM; MQÈ+- +kM; çQÊ+ HBM? ?²M +O #¼M ?
H¢B # M M;QÌBX L?Ì p¨Q >¨M L;¼+ p¢M M,K- +¦ çQÊ+ M°B ç M- HBM? ?²M H¢B F?
/mv M /¨M? +?Q h?•K >ªB JBM? s¨ +MM; "¢+? LQÆM; hY +kM; ç½ ç M- MQÆM; i?
M?B m M,K- M?Ì bU i`Ê ;B9T +O M,M; HQÊM; +O >¨M ",M; æ¬M; hmv M +MM; ?¨M
i? i? K K°i H–M ;QK H¢B ?mv i M?K+ p®M ç½ #` +?'M M€i ?Q¨M i`QM; >¨M ",M; a
Hmv M #®M KQÆB +?QM M;¨v- M°B ç M +MM; #ªM i? ?Q¨M iQ¨M /mM; ?ÊTX

L¦B i?2Q K°i w M;?o M¨Q ç¦- #¼M ?„M ;BÌ ç½ F?¬M; ;B®M; pÈB i`QÈ+ FB - #ÎB p
+O >¨M L;¼+- #¼M ?„M imv `^M; +¦ i? v ç´B ?ÆM p i?•M i? - M?QM; M°B i¢M; ?Q
+¦ i?•M i? - M?QM; M¦B i?2Q K°i w M;?o M¨Q ç¦- ?B M i¢B #¼M ?„M ç½ H¨ M,M; H
M°B ç M +O #ªM i?•M K¨ +?®M; çÐ i?•M i? X

" M i`QM; >¨M ",M; æ¬M; hmv M ˜M +?S p¬ b® M,M; HQÊM;- M?€v K„i ç½ ?Q¨M iQ
?„M- M,M; HQÊM; çB M +m²M; /kM; K½M? t¬M; p¨Q- h?•K >ªB JBM? s¨ +MM; "¢+?
/–M iB M ?¦ - +m®B +MM; i`QM; M?€v K„i tm'i ?B M i¢B i`QÈ+ K†i #¼M h L?¢+- i
i?¨M? "¢+? GQM; +MM; h?•K >ªB JBM? GQM;X

G9+ M¨v- i?–M i`Q +O #¼M ?¼ imv `^M; +ÁM +?Q ´M ç`M?- +ÁM +–M i?¬M; [m i
+QÌM; bU ´M ç`M? i`QM; +Æ i? X L?QM; H¨- #¼M ?¼ /M b Q +kM; Î i`QM; ibM? ?
F?¬M; i? i?¨M? +¦ i? - i?"i bU b®M; H¢BX

L;?2 HÌB F H¢B +O h?•K >ªB JBM? GQM;- h L?¢+ H–M ç–m iB M +ªK M?"M çQÊ+
M?Q p"vX L?QM; K¨- `'i M? M? b m ç¦ ?„M H¢B M;?o iÈB K°i p'M ç ,

@ JBM? t¨ ç¢B + - +€+ M;QÆB ç½ F?¬M; +? i- p"v i¢B b Q H¢B F?¬M; +ªK M?"M
M;QÌB +?S\

a®M; H¢B H–M M¨v- h?•K >ªB JBM? GQM; i`Î M M i`–K ´M ?ÆM `'i M?B m- KdK +Q

@ æ¦ H¨ #ÎB pb- +?9M; i i?"i` +QB M?Q ç½ +? i`²B- F? QÈ+ b B F?B M +MM; pI
K¨ çQÊ+ ;BªB i`WX æ½ F?¬M; +ÁM bU i²M i¢B +O F? QÈ+ b B F?B M- #ªM i?•M
iBM? i?–M H¢+ 'M +O +?9M; i¬B M[K¨5

h L?¢+ +?Êi M¦B,

@ >¦ ` H¨ M?Q p”v- JBM? s¨ ç¢B + - ?B M i¢B +m®B +MM; M? +kM; çQÊ+ iU /QX
+–M i`Î i?¨M? F a B E?B M +O i¬B M[X *?9M; i ç½ +¦ çQÊ+ *¬M G¬M EQM?X æ

h?•K >ªB JBM? GQM; +MM; "¢+? LQÆM; hY HB + M? m- b m F?B /Q /U K°i H9+- ?

@ h L?¢+- i M;?o- +?9M; i¬B i`QÈ+ ? i pšM H¨ F?¬M; çB p +MM; #¼M M?X

h L?¢+ b[M; bÌ M¦B,

@ ob b Q +?S\ *?ŠM; H) M? H¢B i?Q+? i?ÌB F€ +U i?9 pB M +´ ? v b Q\

•M? K„i h?•K >ªB JBM? GQM; +¨M; i`Î M M M?m ?Á - ibM? i?•K w ç”K M?bM "¢+? L

@ L;QÊ+ H¢B- i¬B F?¬M; ? i?Q+? i?ÌB ç¢B M¨v- K¨ H¨ pb Î i`QM; i?ÌB ç¢B M¨v- +¦
L¨M; F?¬M; Km®M `ÌB t [m ?QÆM; +O KbM?- +?Q M M- i¬B Km®M Î H¢B MÆB ç
?²- >¨M ",M; æ¬M; hmv M M¨v [mª i?U+ H¨ i?B M çQÌM; ç®B pÈB +U i?9 i?m°+ iQ
H¢B ç•v- i®+ ç° im Hmv M +O +?9M; i¬B M? M? ?ÆM bQ pÈB ç` T?QÆM; F?€+ F
M;¨v [m - i`QM; H9+ im Hmv M i¬B ç½ bmv iQM? `'i `ä `¨M; `²BX h?”i tBM H¶BX
+MM; M?X

a¦M; iQM? /¢i /¨Q- h L?¢+ +¦ i? M?bM i?'v ibM? +ªK b•m ç”K i`QM; €M? K„i h?•K
?Q¨M iQ¨M H¨ ibM? +ªK v m i?QÆM; /¨M? +?Q "¢+? LQÆM; hY K¨5 "¢+? LQÆM; h
[m [m€ i`bM? +°M; iY ç²M; bBM? H–M M¨v- ;B[#¼M ?¼ ?Q¨M iQ¨M F?¬M; +ÁM F
i` M i? ;BÈB M¨v- b) F?¬M; HU+ HQÊM; M¨Q +¦ i? M;,M +˜M #¼M ?¼ Î H¢B +MM;

h`QM; K„i H° ` MK +QÌB +?•M i?¨M?,

@ æ¢B + - +?9+ KWM; M?5

*?d M,K +?[çÆM ;BªM- +,M #ªM H¨ F?¬M; +¦ +€+? M¨Q #B m ç¢i çQÊ+ ibM? +ªK i
L m M?Q F?¬M; T?ªB pb h?•K >ªB JBM? GQM; +MM; "¢+? LQÆM; hY [m M i?•M- ?
i? FûQ /¨B i?ÌB ;B M ç ?ÊT i? +MM; o,M æbM?X

hmv `^M; H9+ pW KÈB ç–m- 'M iQÊM; +O h L?¢+ pÈB M?[M; ?¨M? pB +?®M; ç®B
#„i F? QÈ+ b B F?B MX h`QM; HÁM; Hm¬M Hm¬M T?ÁM; #`- M?QM; H¨ b m F?B i
ibM? +ªM? b„T +?B Hb i`QÈ+ K„i- i`QM; K„i ?„M +kM; i`¨M ç–v H [m M;X

@ E?¦+ +€B ;b\ h L?¢+- i? M¨v i?”i +?ŠM; ;B®M; M? +?9i M¨QX

h?•K >ªB JBM? GQM; KdK +QÌB M¦B,

@ *?ŠM; H) M? +ÁM F?¬M; +¦ w ç`M? #m¬M; i? +?Q i¬B ? v b Q\ Í +MM; pÈB M
i?QÆM;X

:¢i #Ä H [m M; i`QM; K„i- h L?¢+ +QÌB ? ? K°i iB M;- M¦B,

@ æQÊ+- i¬B HB M #Ä [m M?- M?QM; K¨ +kM; +?d +QB H¨ i¢K i?ÌB i?¬BX .M +?
H¨ F?¬M; [m v H¢B ç•m M? X

h?•K >ªB JBM? GQM; b[M; bÌ- M¦B,

@ M? ç•v H¨ w H¨K b Q\ *?ŠM; H)- +€+ M;QÌB p b m +ÁM T?ªB [m v H¢B i?ÌB F€

ej8X *?QÆM; ejR , >„+ "¢+? aQM; GQM; UkV

*?QÆM; ejR, >„+ "¢+? bQM; HQM; UkV

h L?¢+ M?9M p B- M¦B,

@ *€B M¨v i?b +¦ ;b H¨ F?¬M; i? +?S\ æ½ +¦ çQÊ+ i¼ ç° +O i?ÌB ç¢B M¨v- +¦ *¬
[m v i`Î H¢B i?,K +€+ M;QÌB [mª i?U+ H¨ p¬ +MM; / /¨M;X >m®M; +?Q i`QM; i?ÌB
+¦ `'i M?B m +?mv M T?ªB H¨KX L?QM; K¨ F?¬M; T?ªB H¨ ?B M i¢B- K¨ H¨ b m F?B
#¼M i¬B- iQ¨M #° K¼B +?mv M KÈB +¦ i? iB M ?¨M?X

L?bM H¢B €M? K„i pšM i`¨M ç–v M;?B ?Q†+ +O h?•K >ªB JBM? GQM;- h L?¢+ Kd

@ æB i?¬B- +?9M; i `ÌB F?ÄB MÆB M¨v `²B H¢B M¦B- +?9M; i¬B +kM; F?¬M; +¦ M,
ç•v i?"i bU H¨ [m€ H¢M?- Hm¬M Hm¬M H¨K iB m ? Q p•M HU+ +O i¬BX

h?•K >ªB JBM? GQM; M? ;"i ç–m- M¦B,

@ æQÊ+- i¬B HB M ?° i®M; M;QÌB K°i H–M +m®B +MM; çBX

oW M¦B tQM;- ?¨Q [m M; K¨m iQK tmM; [m M? i?•M i? +O ?„M /–M /–M F?m +?
M®B +MM; pÈB F?¬M; ;B M # M /QÈBX h L?¢+ /MM; w MB K F?®M; +? h?B M Ev
K M; i?2Q o,M æbM? +MM; hmv i M[iÈBX

@ JBM? s¨ ç¢B + - H–M M¨v +kM; +?Q ?ŠM H¨ H–M +m®B +MM; ç•m M? 5

h L?¢+ F?) +QÌB M¦BX

h?•K >ªB JBM? GQM; +MM; "¢+? LQÆM; hY ç²M; i?ÌB i?9+ ;BK+ M†M; HU+ +O #½
bm®B +ÁM H¢M? ?ÆM +ª #,M;- H Q p T?Q i`QÈ+X *¦ #¼M ?¼ +?d /šM- +,M #ªM H
ç¦- K†i MQÈ+ +?ªv K¢M?- /¢i iÈB H®B p¨Q H9+ ç–m #¼M h L?¢+ i?,K /ÁX

L; v i¢B K°i F?„+ tmv M [m K†i MQÈ+- h L?¢+ F?¬M; F?ÄB •K i?–K +ªK F?€B- +r
K¨ çB ` - p'M ç M M ;BªB [mv i +kM; ç½ ;BªB [mv i ?Q¨M iQ¨M- ? i i?ªv K¼B +?mv
L?Q L;mv i- JBM? JBM?- +ÁM +¦ +€+ M? 2K +?` 2K- i M /m +¬M i¬B b„T i`Î p `²B

h?•M i? +O h?•K >ªB JBM? GQM; +MM; "¢+? GQM; p¬ +MM; F?´M; H²- F?¬M; i?
ç°M; FB - K¶B M;QÌB #¼M +?9M; i?B i`B M M,M; HQÊM; +O KbM?- i?m M?Ä i?•M
F?QªM; K°i i?QÈ+- H9+ M¨v KÈB K°i i`QÈ+ K°i b m çB ` M;Q¨B i?2Q ?QÈM; # M;

_ûi H¢M? i`QM; ?¨M? H M; /–M /–M `ÌB t - imv M?B M # M M;Q¨B +kM; H¨ #,M; i?B
t bQ pÈB +?¶ >¨M ",M; æ¬M; hmv MX hmv i i`„M; K M? K M; +m®B +MM; H¢B K°i H
M;QÌB ?¼X h•K ibM? +O ?¼ H9+ M¨v +,M #ªM H¨ F?¬M; +¦ M;¬M M;[M¨Q +¦ i?

•M? K„i +O o,M æbM? +MM; hmv i L[+kM; ç½ i`Î M M˜K QÈi- M?bM iQ¨M #° tmM;
#,M; # M /QÈB- H¢B M?È iÈB K¼B +?mv M ç½ tªv ` - i`QM; HÁM; ? B M¨M; ç m ç I

h v T?ªB h L?¢+ 'M H M E€ G•M +?•m i`QÈ+ M;U+- #®M b„+ €M? b€M; i`QM; H¦2 `

L;mv i .¢ #` #„M ` F?ÄB F€ H•M +?•mX æ½ çQÊ+ h L?¢+ i`` HB m- M¨M; i bÈK F
i F?¬M; +¦ +€+? M¨Q i?Q+? SM; pÈB ?Q¨M +ªM? # M /QÈB- H¢B T?ªB +–M M;?d M
M M pšM ç M¨M; i`QM; E€ G•M *?•m iU im Hmv M K°i KbM?X

@ h L?¢+- +?9M; i +?9M; i ç•v H¨ çB ` `²B b Q\

L¨M; +¦ +?9i KÌ K`i M?bM b M; #®M T?Q - L;mv i .¢ ?ÄBX

h L?¢+ KdK +QÌB ;"i ç–m- i?Î /¨B M¦B,

@ æ9M; i? - +?9M; i +m®B +MM; +kM; çB ` M;Q¨BX u M i•K çB- +?9M; i +kM; ç
G¬M EQM?X L;mv i .¢- i?•M i? +O +¬ F?¬M; +ÁM p'M ç ;b M[+?S\

L;mv i .¢ M? ;"i ç–m- ç½ +¦ bU i`Ê ;B9T +O p•M HU+ h L?¢+- H¢B ;B9T M¨M; çª
ibM? i`¢M; +Æ i? +O M¨M; H9+ M¨v ç½ iÈB i`bM? ç° i`QÈ+ M v +?Q iWM; +¦- M,
ç M; +?ªv i`QM; FBM? K¢+? i?¬M; bm®i- iS +?B #€+? ?¨B ç m i`¨M ç–v HU+ HQÊM

h L?¢+ M?bM b M; h?•K >ªB JBM? GQM;- M¦B,

@ æ¢B + - imv ``^M; M? ç½ F?¬M; T?ªB +?`m bU b B F?B M +O i¬B M[- M?QM; i¬
hY i?¨M? #¢M # - iW M v i`Î çB i¬B ;¼B M? H¨ ç¢B + çBX *?9M; i¬B H"T iS+ HB
;B M `ÌB çB +kM; [m€ /¨B `²BX "¼M L?Q L;mv i ?„M H¨ T?€i ?B M #¼M i¬B K'i iQ+
#° /¢M; ;b M[X h`QÈ+ H9+ `ÌB çB- i¬B +¦ +?mv M Km®M M?Ì ?mvM?X

h?•K >ªB JBM? GQM; +® w H¨K ` p ç€M; i?QÆM;,

@ E?€ F?2M +?Q M?- i M h L?¢+ M¨v- ç½ b„T `ÌB çB `²B +ÁM F?¬M; +?`m #m¬M;

h L?¢+ +QÌB ? ? K°i iB M;,

@ hW M;¨v M? ;†T çQÊ+ i¬B- +?d bÊ +kM; ç½ t€+ ç`M? `ä `¨M; `²B- M? +ª çÌB M¨
M? 5 Jm®M i¬B #Ä [m +?Q M?- H¨K ;b +¦ +?mv M / /¨M; M?Q i? +?SX L;mv i .
+?9 h°+ L;mv i +O M?•M HQ¢B- M? +kM; #B i `²BX

h` M çQÌM; +?9M; i¬B iÈB ç•v- M?[M; +QM çQÌM; çB [m ?ŠM H¨ M? +kM; M?È `äX

@ *?9M; i¬B H"T iS+ b) T?ªB `ÌB çB- K¨ M¨M; +kM; F?¬M; i?Q+? ?ÊT i`Î p +MM; +
+MM; "¢+? LQÆM; hY çQ M¨M; iÈB +?¶ /•M i°+ h?´X *?d +–M iÈB ç¦ ;†T K +O i¬B
t T +?Q M¨M; i`Î H¢B # M +¢M? M;QÌB i?•MX a m ç¦- +€+ M? +¦ i? i`Î H¢B >¨M "
iK+ i`ªB [m +m°+ b®M; i?–M iB M K„ [mv MX h?'v b Q\

h?•K >ªB JBM? GQM; #'i ç„+ /o H„+ ç–m- M¦B,

@ h¬B +¦ i? F?¬M; ç²M; w ? v b Q\

h L?¢+ M;?B K M;?` M¦B,

@ æQÆM; M?B M H¨ F?¬M; çQÊ+X

J°i M;QÌB K°i i?9- #®M K„i M?bM M? m- ç²M; i?ÌB +QÌB H M ? ? - ibM? +ªK i®i ç
[m # Q F?¦ F?,M i`„+ i`Î KÈB +¦- +,M #ªM H¨ F?¬M; +–M M¦B i? K ;b- #¼M ?¼ ç½
M M i`U+ iB T +¦ i? ?B m `ä çQÊ+ ?¨K w i`QM; HÌB M¦B +O ç®B T?QÆM;X

@ *?O M?•M

L;mv i .¢ p°B ;¼B h L?¢+ K°i iB M;- Km®M M¦B ;b- M?QM; M¨M; pšM M?`M tm®M;

h L?¢+ KdK +QÌB M¦B,

@ *¬ T?¢K [mv `²B M? - ç½ M¦B H¨ ;¼B i M +O i¬B +Æ K¨X

L;mv i .¢ +9B ç–m tm®M;- M¦B,

@ h L?¢+- +€+ M;QÌB ?B M i¢B ç½ T?ªB `ÌB çB `²B ? v b Q\

h L?¢+ FB M ç`M? M¦B,

@ *?9M; i¬B M?'i ç`M? T?ªB `ÌB çB K¨X æ½ +¦ çQÊ+ *¬M G¬M EQM? `²B- +?9M; i
M[X L;mv i .¢- M?[M; M;¨v Î +MM; M? m- ibM? +ªK b•m ç"K ?ÆM F?¬M; M¦B- Qi M
`²B- ç9M; F?¬M;\

L;mv i .¢ M? ;"i ç–m- i?b i?¨Q M¦B,

@ h¬B poM? pB M +kM; b) F?¬M; [m M M?[M; ;b i`ªB [m i`QM; M?[M; M;¨v Î +MM;
`'i M?B m i?S Î M?- L;mv i .¢ #•v ;BÌ F?¬M; # Q ;BÌ +ÁM H¨ +¬M; +?9 +O h°+ L;

h L?¢+ M¦B,

@ *¬ +ÁM +¦ `'i M?B m +?mv M T?ªB H¨K- +€+ i°+ M?•M +O +¬ +ÁM ç M; +?Ì çÊB
b) H¢B [m v H¢B- +¦ H) H¨ i`QM; i?ÌB ;B M `'i M;„M- +kM; +¦ H) H¨ i`QM; F?QªM;
+MM; i¬B pšM b) i`Î H¢BX *?Ì +¬ ;†T H¢B K +O i¬B- H¨K T?B M +¬ M¦B +?Q #¨ #
w H¨K +?Q #¨ pÈB J†+ iB M #®B- i¬B ç½ H¨K tQM; ? i `²BX æ²M; i?ÌB- +kM; M¦B
[m v H¢B- M¦B #¨ #ªQ i`¼M;X

L;mv i .¢ +?"K `½B ;"i ç–m- b•m b„+ M?bM h L?¢+ K°i +€B,

@ æÊB H–m b m M? i`Î p - L;mv i .¢ Km®M tBM M? K°i +?mv M- çQÊ+ F?¬M;\

h L?¢+ iÁ KÁ ?ÄB,

@ *?mv M ;b\ "•v ;BÌ M¦B F?¬M; çQÊ+ b Q\

L;mv i .¢ H„+ ç–m- M¦B,

@ >B M i¢B F?¬M; i? M¦B- M m M?Q H–M b m M? i`Î p - M?'i ç`M? T?ªB ;†T i¬B
+?Q M? #B iX sBM M? ç'v- ç²M; w pÈB i¬B çQÊ+ +?S\

ejeX *?QÆM; ejk , >„+ "¢+? aQM; GQM; UjV

*?QÆM; ejk, >„+ "¢+? bQM; HQM; UjV

L?bM /€M; p +?U+ F?¦+ +O M¨M;- i`QM; HÁM; h L?¢+ F?¬M; F?ÄB K K M?kM- M

@ hmv i¬B F?¬M; i? çªK #ªQ M?'i ç`M? b) ç€T SM;- M?QM; H¨ +?Ì H–M b m i¬B i`
K°i H–M- çQÊ+ +?Q \

L;mv i .¢ MQM F?¦+ KdK +QÌB- M¦B,

@ æQÊ+- M?È ;B[HÌB M? - +?O M?•M +O i¬BX

h L?¢+ M¦B,

@ *?9M; i #•v ;BÌ T?ªB çB `²B- ç¢B + - +€+ M;QÌB +kM; H M çQÌM; çBX hW ç•v iÈ
t t¬B- +€+ M;QÌB M?'i ç`M? T?ªB +˜M i?"M K°i +?9iX hmv `^M; +?mv M oQÆM; +
H¨ p'M ç - M?QM; H¨ ?mM; i?9 i`QM; i? ;BÈB M¨v pšM +¦ p¬ b® +QÌM; ;Bª ç'vX

h?•K >ªB JBM? GQM; KdK +QÌB M¦B,

@ h¬B #B i `²B- +€B F?€+ i?b F?¬M; M¦B- +?S #ªM HoM? i`®M +?¢v- i¬B çB i?2Q
+?B- #^M; p¨Q i?U+ HU+ #•v ;BÌ +O i¬B pÈB "¢+? LQÆM; hY- i`W T?B H¨ ;†T çQ
h?•K >ªB JBM? GQM; oQÆM;- M m F?¬M;- M?[M; ?mM; i?9 #bM? i?QÌM; +ÁM F?¬
K„iX *€+ M;QÌB #„i ç–m çB- i¬B +kM; Km®M M?bM t2K i?–M F?Q H9+ çQÊ+ bY /K

L?bM h?•K >ªB JBM? GQM; +MM; "¢+? LQÆM; hY- h L?¢+ M? ;"i ç–m- ?„M çQÆ
>ªB JBM? GQM; Km®M Î H¢B H¨ pb Km®M #ªQ ?° +?Q # M;QÌB #¼M ?¼ K¨5

hmv i M[+MM; o,M æbM? çB iÈB # M M;QÌB h L?¢+- ? B M;QÌB HB + M? m- p pmE
+? - MÎ `° i` M F?m¬M K†iX *m®B +MM; +kM; çQÊ+ [m v i`Î p - p H¢B i?ÌB ç¢B i?
#„i ç–m iÈB i?ÌB ç¢B pB M +´ +U i?9- #¼M ?¼ +Æ ?² F?¬M; +¦ K°i M;¨v M¨Q M i•K
ç¦- H"T iS+ b„T +?'K /SiX

•M? K„i h L?¢+ +?mv M b M; hmv i L[- M? ;"i ç–m M¦B,

@ *?9M; i +?m˜M #` #„i ç–m çB- KÌB EQM? h`mM; hB M çB ` X h¬B M;?o- M¨M; i
M¨Q ç çQ +?9M; i i`Î p X

E?m¬M K†i hmv i L[?ÆB çÄ H M- T?K i? +O EQM? h`mM; hB M H¢B i`U+ iB T Î i
M¨M; M? M?¨M; KÆM i`ÈM i`QÈ+ #° M;U+ çšv ç¨ +O KbM?- H"T iS+ K°i i–M; ?¨Q
b€M; H MX æ½ çB ` F?ÄB *¬M G¬M ªQ +ªM?- F?Q iS+ +O *¬M G¬M EQM? i`Î M M
[m M; M?Q T?d i?9v M;QM; iK H¢B K°i +?¶- i?•M i? i`®M; `¶M; +O EQM? h`mM;

a„+ K†i EQM? h`mM; hB M M?bM +¨M; +¦ p H¢M? HMM; M?Q #,M;- /QÌM; M?Q ",M
M?¨M M?¢i M?bM h L?¢+- M¦B,

@ "ªQ i ` M;Q¨B H¨K ;b\ o b m F?¬M; +?Q T?ûT M;QÆB iMv iB M #ªQ +?O M?•M

h L?¢+ KdK +QÌB M¦B,

@ h¢B b Q H¢B H¨ ` H M? +?S\ hmv i L[ H¨ +QM ;€B +O i¬B K¨5 EQM? h`mM; hB

> i i?ªv i`QÈ+ K†i ç°i M?B M tm'i ?B M #B M ?¦ - iU ?² M?Q iQ¨M #° i? ;BÈB +?d M;QÌBX

ej3X *?QÆM; ej9 , h?'i E?QÈ+ *?B h`"M *MM; aU h`Î o *O oQÆM;

*?QÆM; ej9, h?'i E?QÈ+ +?B h`"M +MM; bU i`Î p +O oQÆM; ;BªX URV

h`QM; M°B i•K h L?¢+ ç²M; i?ÌB ;B"i KbM?- ?Q ªQ i`QÈ+ K„i ç½ ?Q¨M iQ¨M #B M i? p,M iU T?S+ i¢T K¨ ?„M F?¬M; i? M¨Q ?B m M´B tm'i ?B M i`QÈ+ K„i- K¶B K°i +?[ h L?¢+ +kM; F?¬M; #B i M M T?•M +?B H¨K b Q- M?QM; H9+ M¨v- ?„M H¢B +¦ i? M?B i HB i iW +?¶ >B M oB M ?²M i`mv M iÈBX >B M M?B M- ç•v +?QM? H¨ +€+?

h L?¢+ +kM; F?¬M; #B i i?ÌB ;B M ç½ i`¬B [m # Q H•m- +?Q iÈB F?B p,M iU K¨r K'i- ? i i?ªv +kM; F?¬B T?K+ H¢B #bM? i?QÌM;X >„M ç²M; i?ÌB KÎ ` ? B K„i- +kM; +kM; KÎ ` ? B i`ÁM; K„i K¨m H K tBM? ç T- ?B M M?B M- i`QM; H9+ >B M oB M M?[M; çB m ç†+ #B i +O h?'i E?QÈ+ +?B h`"M ç i`mv M i?K H¢B +?Q ?„M- EQM? i?K H¢B i`"M T?€T +?Q hmv i L[X

:B¼M; M¦B +O >B M oB M ?²M p M; H M i`QM; HÁM; h L?¢+,

@ M? +ÁM +?Q i?Q+? ?ÊT ?¼+ h?'i E?QÈ+ +?B i`"M- çÊB iÈB F?B i?U+ HU+ +O +?Q M?X æQÊ+ `²B- ?B M i¢B EQM? h`mM; hB M ç½ i?Ä ?B T- ;BÌ HB M `ÌB çB i?2Q bU +?d /šM +O i +MM; EQM? h`mM; hB MX *?m~M #` bŒM b¨M;X

Zm M; K M; K¨m p¨M; M?"T H¢B p¨Q i`QM; +Æ i? - >B M oB M ?²M i`®M; `¶M; tm' K¨ EQM? h`mM; hB M +kM; ?¦ i?¨M? K°i çQ¨M ?¨Q [m M; K¨m #Q+? HK+- tm'i ?B M ? B HBM? ?²M +O ç¢B i?–M F?Q imv F?¬M; HB M F ipÈB M? m- M?QM; +?d i?¬M h`"M ç½ +¦ i? ?B m çQÊ+- >B M oB M ?²M iU M?B M ?B m `ä T?ªB H¨K b Q ç T?®

.QÈB bU +?d /šM +O >B M oB M ?²M +MM; EQM? h`mM; hB M- h L?¢+ +MM; hmv +MM; pÈB o,M æbM?- ?ÊT i?¨M? K°i ?bM? i K ;B€+X " M;QÌB M„K H'v i v M? m- F iW h L?¢+ /–M /–M im–M ?Q¨MX

o®M H¨- M,M; HQÊM; +O h L?¢+- o,M æbM? F?¬M; ;B®M; pÈB hmv i L[- H¨ F?¬ M¨M; i X L?QM; #ÎB *¬M G¬M EQM? +ÁM +¦ K°i ç†+ iQM?- +?QM? H¨ H¨K +?Q M,M ?¦ - #'i Hm"M M,M; HQÊM; +O h L?¢+ +MM; o,M æbM? H¨ M,M; HQÊM; M?Q i? M #B M ?¦ +O *¬M G¬M EQM?X

L?Ì +¦ M,M; HU+ iBM? H¼+ +O *¬M G¬M EQM?- K M; iQ¨M #° M,M; HQÊM; +O h p¨Q i`QM; +Æ i? hmv i L[- M,M; HQÊM; +O hmv i L[+kM; F?¬M; +?9i ;ÊM b¦M;- # HQÊM; +O # M;QÌB #„i ç–m M;QM; iKX

•K i? M? ç¢K K¢+ +O >B M oB M ?²M p M; H M,

@ *€+ M;QÌB HMB H¢B K°i +?9iX

.QÈB bU +?d /šM +O ?„M- h?•K ?ªB JBM? GQM; +MM; "¢+? LQÆM; iY K M; i?2Q HMB ` t - ç9M; H9+ M¨v- i`QM; K„i h L?¢+ FBK [m M; ç¢B T?¦M;- iWM; +•m M;¬M HQm HQ€i çQÊ+ M;•K tQÈM; iW i`QM; KB M; ?„MX EBK b„+ [m M; K M; M?¨M M? H M- p•v [m M? i?•M i? +O # M;QÌB- #„i ç–m H¢B F?m +? i€M ` M;Q¨BX hmv `^M M,M; HQÊM; +O #ªM i?•M +?Q hmv i L[- M?QM; h?'i E?QÈ+ +?B h`"M M¨v H¢B /Q

•M? b€M; p¨M; FBK +?¦B H M- imv i i`„M; /QÈB +?•M # M;QÌB +kM; #„i ç–m i? v K¨m p¨M; F€ /` i`ªB `°M; +?mM; [m M? i?•M i? ?¼- ?bM? i?¨M? iWM; pÁM; p¨M; ` i?–M HU+ +O >B M oB M ç½ ?Á H¨K K°i i? pÈB h L?¢+- /QÈB bU F?®M; +? +C iW +?mM; [m M? # v H M- €M? b€M; K¨m p¨M; ?bM? i?¨M? K°i i K ;B€+ b„+ #ûM- + i?`M?X

h?•K ?ªB JBM? GQM; Î K°i bQÌM M9B T?Q t M?bM ç€K ?¨Q [m M; p¨M; ¦M; FB - i` p FBM? M;¢+,

@ E?¬M; ?´ H¨ i?–M F?Q +¬M; FQ+? ç M?'i i?B M ?¢X aU b„+ #ûM +O >B M oB M
M?Q +?9M; i K¨ M¦B- imv i ç®B H¨ F?¬M; i? M;,M +ªM K¨5

æ9M; H9+ M¨v- K°i /ÁM; €M? b€M; K¨m t M? #B + tm'i?B M Î;B[# M;QÌB /–M /–

•M? K„i hmv i L[#B M i?¨M? p¬ +MM; M?m ?Á - [m M; ªM? /–M /–M `ä ``¨M; ?ÆM-
#^M; ç²M; tm'i?B M ;B[# M;QÌBX J†i ç²M; FQM? M¨v ?B M H M- iWM; ç¢Q ?Q
+?ªv ` - K¨ K†i HQM; +O M¦- ?¨Q [m M; K¨m tM ? #B + ç½ #B M i?¨M? +¨M; H9+ +¨
T?M ?B m K¨m t M? #B + F?¬M; M;WM; i`¨Q ` M;Q¨B F?ÄB K†i HQM; i'K FQM?- +
[m M; K M; i` M F?¬M; i`mM;X L,M; HQÊM; F?Q i?S+ ?Q¨M iQ¨M i?m HB K H¢B i
pm¬M;X E?B ? B K¨m p¨M; FBK +MM; #Q+? HK+ ?Á ?ÊT H¢B pÈB M? m- K°i i–M;
#„i ç–m H M ` tmM; [m M?- H¨K +?Q i?•M i? # M;QÌB h L?¢+- o,M æbM? +MM; h
?²X

æ¦ H¨ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ ?mv M /B m- T?ªM; T?'i M?Q ? i i?ªv +?d H¨ ?Q p¬ p"vX
EQM?- ?¨Q [m M; K¨m t M? #B + ç½ /–M /–M #B M K'i K¨ MÆB ç¦ ç½ ?Q¨M iQ¨M #
K¨m ç2M iU ?² M?Q +¦ i? Mm®i +?WM; iQ¨M #°X

•M? b€M; H¦2 ` - M,M; HQÊM; +O ç€K K¨m ç2M FB T?¦M; H M i`ÌB- #–m i`ÌB +kM;
/½v M9B H9+ M¨v çQÊ+ # Q T?O #ÎB K°i K¨m i,K i®BX

•M? b€M; K¨m p¨M; ç°i M?B M b€M; H M ;B®M; M?Q €M? K†i i`ÌB #bM? KBM? K M
+?d +¦ çB m- ?¨Q [m M; K¨m p¨M; ¦M; M¨v H¢B M?Q ?bM? FB KX E?¬M; #B i iW H
M; M; M?B M tm'i?B M Î i` M çdM? ç–m # M;QÌB h L?¢+- KkB FB K +?d i?B MX

h? M? •K +O EQM? h`mM; hB M +kM; T?€i ` iW i`QM; KB M; +O hmv i L[,

@ .MM; *¬M G¬M EQM? H¨K i`mM; i•K- >B M oB M EB K H¨ /šM- T?€ pÐ çB- i?ÌB F
/šM +O ?„+ €K- iB M H MX

L m M?Q +?d H¨ *¬M G¬M EQM?- +?Q /M +¦ çQÊ+ bU +?d /šM +O h?'i E?QÈ+ +?B
F?´M; H² KÈB +¦ i? çB tmv M [m i?ÌB F?¬M;X L?QM; H¨ #•v ;BÌ +ÁM +¦ >B M oB M
oB M EB K F?¬M; M?[M; +¦ i? ç®B K†i pÈB ? i i?ªv +QÌM; ç`+?- ç²M; i?ÌB /QÈB b
G¬M EQM?- M¦ +kM; +¦ i? / /¨M; T?€ pÐ i?ÌB F?¬M;- i¢Q i?¨M? K°i F?2 ?Î FBM?

"B i i?U Î GQM; pU+X

@ *?` L?Q L;mv i- H¢B ç +?Q 2K çB pÈB +?` çBX *?` t2K M;QÌB i M? im'M iB m b
M;¼+ i?K H•K T?QM;- imv i ç®B H¨ bU HU +?¼M i®i M?'i +O +?` M? 5

u M hB m 'i K M; p K†i MBM? M¼i +¦ +?9i F?¬M; FB M M?šM M¦B pÈB >ªB L?Q L;

hW æ¬M; çSM; K°i # M ?W K°i +€B,

@ M? €\ hB m 'i ¨- F?¬M; T?ªB i¬B M¦B- •K .QÆM; M?Q M? pšM +ÁM ?ÆB #` MQ
?° i?–M +?9M; i - L?Q L;mv i +?Q /M H¨ +¦ HU +?¼M i?b +kM; M?'i ç`M? H¨ +?¼
iQÈM; K¢Q- T?˜K iQM?- i¬B +¨M; i?Q+? ?ÊT çB pÈB L?Q L;mv i +MM; i? K ;B H–M
F?¬M;\

u M hB m 'i #om K¬B F?BM? i?QÌM; M¦B,

@ S?B- +kM; +?d /U p¨Q M? K¨ +kM; Km®M çB +MM; L?Q L;mv i ? v b Q\ "'i Hm"
ç m ?ÆM ?ŠM M?X M? F?¬M; T?ªB H¨ +¦ K°i ç¬B K„i /•K i¨ ? v b Q\ L?QM; K¨ ``'i

hW æ¬M; i`WM; HÈM ç¬B K„i ç¨Q ?Q - ?ÌM ;B"M M¦B,

@ L¦B H€Q5 h?®B [m€ çB- B M¦B Q Hª F?¬M; i? i€M ;€B\ u M hB m 'i- i¬B Km®M

ejNX *?QÆM; ej8 , h?'i E?QÈ+ *?B h`"M *MM; aU h`Î o *O oQÆM;

*?QÆM; ej8, h?'i E?QÈ+ +?B h`"M +MM; bU i`Î p +O oQÆM; ;BªX UkV

u M hB m ‘i /QÆM; /QÆM; ç„+ w M¦B,

@ h?’v +?Q - M¦B F?¬M; H¢B M;QÌB i - H¢B Km®M ç€M? M? m- M? [mª i?”i F?¬M
+„M i¬B ? v b Q\

hW æ¬M; iB M H M K°i #QÈ+- ;BÆ M„K ç’K +O KbM? H M i`QÈ+ K†i u M hB m ‘i,

@ h¬B +„M M? i?b b Q +?S\

J°i iB M; +QÌB ?„+ ?„+ #d ´B p M; H M,

@ h¬B M¦B +?9 2K hY æ¬M;- +?9 +¦ #B i ó+„Mô +ÁM K M; K°i ?¨K M;?o F?€+ ? v b

L;QÌB pW H M iB M; +?QM? H¨ i´ ç°B ? B M;QÌB >² Zm M;- €M? K„i [m€B /` M?bM
+¨M; i`Î M M #d ´BX

@ *¦ w ;b +?S\

u M hB m ‘i +kM; hY æ¬M; ;–M M?Q +MM; KÎ KB M; ?ÄB K°i H9+X

>² Zm M; +MM; .`+? M çSM; +¢M? HB + M? m- ç²M; i?ÌB +QÌB ? ?ª- æB M h?Y +
M¦B,

@ h¬B M?È H½Q ç¢B iWM; M¦B- +?[ó+„Mô M¨v T?ªB M?bM i€+? ` - +?B H¨K ? B T

@ “v

•M? K„i hY æ¬M; +MM; u M hB m ‘i ç²M; i?ÌB M;Æ M;€+- ? B K†i M?bM M? m K°i
M?ªv #”i ` T?Q b mX u M hB m ‘i +?2 H¢B T?Q /QÈB +O KbM?- K¨ hY æ¬M; i?

@ h? +kM; F?¬M; ? v- M? F?¬M; Km®M H¨K +?”K i` +?mv M +O 2K5 L?QM; K¨ +
K¨X M? M;?o- HÌB ;BªB i?Q+? +O M? M?’i ç`M? b) H¨K 2K pW HÁM;X L?QM; M
tQ tQ iB T +?Q M? çQÊ+ F?¬M;\

h’i +ª K¼B i?S M;Q¨B t2 ç½ #B M K’iX L?Q L;mv i ;B”i KbM? F?B M?”M ` H¨ +?B
#B i F?B M¨Q ç½ ?¢ tm®M; i`QM; `WM; +•v # M M?€M? çQÌM; + Q i®+ b•M # v- +?
H¨ i?”i- i?”K +?Q b„+ K†i h L?¢+ +kM; F?¬M; +ÁM i€B M?Êi M[X

@ æ¦ ç m H¨ ;Bª b Q\

L;¼M HY ?bM? i`€B iBK- #¬M; ?²M; H¨K iW €M? b Q ç m ;•v +?Q +¬ K°i ’M iQÊM
#B M K’i M?Q i? - i`QM; HÁM; L?Q L;mv i #¶M; bBM? ` +ªK ;B€+ K’i K€iX

h L?¢+ ;”i ;”i ç–m ç€T,

@ æ¦ H¨ ;Bª- M?QM; +¦ ? B i?S H¨ i?”i- K°i H¨ #¬M; ?²M; i` M i v 2K- K¨ i?S F?€+ +
/¨M? +?Q 2KX

oW M¦B- ?„M pW FûQ K°i #¨M i v +O L?Q L;mv i ç†i H M H²M; M;U+ KbM?X h`ªB
F?B M ?„M +¦ ?B m #B i ç†+ i?M p ªQ +ªM?- F i ?ÊT hmv M *Æ ;BÈB T?€T i?B M
KbM? b€M; i¢Q ` X

@ M?

L?Q L;mv i M?bM ?„M ç–v T?S+ i¢TX

h L?¢+ FûQ i v +¬ ç M i`QÈ+ K†i KbM? `²B F?) ?¬M tm®M; K°i +€BX

@ æB i?¬B- M? çQ 2K ç M #m´B iB + FB X M? Km®M H¨K +?Q +ª i? ;BÈB M¨v
M?X

*?d K°i +•m çÆM ;BªM M?QM; H¢B i`¨M M;”T F?Q T?€+? i`QÈ+ M v +?Q iWM; +¦X

@ B H¨ +O M? +?S5 M? +?ŠM; ? +–M 2K- çB ;b K¨ MY M,K +kM; +?ŠM; +¦ iBM

L?Q L;mv i ;B”M /¶B `9i i v p - M?QM; bU #B i?QÆM; i`QM; HÁM; ç½ M? M? +?¦M
+ªK ;B€+ M;¼i M;¨QX

h L?¢+ ;BÆ i v T?ªB KbM? ç M i`QÈ+ K†i L?Q L;mv i,

@ æQÆM; M?B M 2K H¨ +O M? `²BX M? ç½ +¦ i?U+ HU+ ç #ªQ p 2K- iW ;BÌ i`Î
çB F?ÄB M? çQÊ+ M[X *?Q /M H¨ i?–M iB M +kM; F?¬M; i? X

@ h L?¢+- 2K ç½ [mv i ç`M? t2K T?ªB i`WM; T?¢i M? p +?mv M MY M,K K’i iQ+

L?Q L;mv i ;BªQ ?Q¢i M?bM ?„MX

h L?¢+ bYM; b®i- M¦B,

@ h`WM; T?¢i i? M¨Q +Æ\

L?Q L;mv i /U p¨Q +?B + ;? p¬ +MM; ?Q¨M K„- M¦B,

@ hW ;BÌ F?¬M; +¦ H M? +O 2K- i`QM; pÁM; K°i M,K M? F?¬M; i? iMv iB M +?¢
iMv iB M +?¢K p¨Q çS +QM ;€B M¨Q F?€+- # Q ;²K +ª JBM? JBM? p¨ o,M æbM?X
b) i? i?S M? +?mv M H–M M¨vX

@ \ E?¬M; T?ªB +?S- ç´B +€B F?€+ çQÊ+ F?¬M;\

h L?¢+ i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K M?bM +¬X

L?Q L;mv i ?W K°i iB M;- M¦B,

@ "B i M; v H¨ M? F?¬M; i?¨M? i•K i?¨M? w tBM 2K i? i?S K¨X

e9jX *?QÆM; ejN , L;mv i Zm M G¨ *?` .•m *O h¬BX UkV

*?QÆM; ejN, L;mv i Zm M H¨ +?` /•m +O i¬BX UkV

@ E?¬M;- F?¬M;- çQÆM; M?B M H¨ F?¬M; T?ªB `²B5 L?QM; 2K i`WM; T?¢i i? +¦

L?Q L;mv i H¢B ?W K°i iB M;,

@ a Q 2K F?¬M; i?'v i? M?d\ L m M? i?¨M? i•K i?b b) F?¬M; T?ªM ç®B `²BX

h L?¢+ +QÌB F?´ M¦B,

@ æQÊ+ `²B- M? ç²M; wX L?QM; K¨- M¨v M? - M m +€+ 2K +?O ç°M; i?b F?¬M; iQ

L?Q L;mv i M;?B M; ç–m M?bM ?„M,

@ æQÆM; M?B M H¨ F?¬M; iQM? `²BX

L¦B tQM; i?b +¬ i M?¨Q iÈB ¬K +?†i H'v +´ h L?¢+- ?¬M H M ç¬B K¬B ?„MX

LK ?¬M +O L?Q L;mv i ;–M M?Q H¨ çB M +m²M;- ?ÆB i?Î S?€+? pQÆM; HQM; pšM
[m2M i?m°+ M¨v F?B M i`QM; HÁM; h L?¢+ i`¨M M;"T HY M¦M;- M?B i ibM? ç€T H
ç¦ +?•M i?"i ç M i? X

@ 5

æ H¢B K°i /'m `,M; i` M K¬B h L?¢+- L?Q L;mv i KÈB +?`m M;²B H¢B +?¶ +O Kb

@ >QM2v ¨- 2K F?¬M; Km®M iB T iK+ b Q\

h L?¢+ M?bM +¬ i M?Q +¦ T?–M K'i K€i,

@ 1K H¨K +?Q M? H M F?¬M; çQÊ+ K¨ tm®M; +kM; F?¬M; tQM;- +¦ T?ªB H¨ F?¬M;

L?Q L;mv i ç–v w +QÌB M?bM ?„M- M¦B,

@ æ•v KÈB H¨ KÎ ç–m +?Q i`WM; T?¢i +?•M +?QM? i?¬BX a Q `²B M \ :BÌ ç½ F?¬
M? F?¬M; +¦ +Æ ?°B T?ªM F?€M; M? - çWM; [m M M? ç½ ?S pÈB 2K `²BX

@ M?

L;?2 tQM; HÌB +¬ i M¦B- h L?¢+ #¶M; +¦ +ªK ;B€+ M?Q H M M?–K i?mv M ;B†+- '
;b çQÊ+X

@ h L?¢+- +?9M; i i?"i bU T?ªB i? K ;B v M ?°B FB b Q\

@ æB i?¬B- M? M¦B M? Km®M +?Q iQ¨M i? ;BÈB #B i 2K H¨ M;QÌB +O M? K¨X
M;QÌB F?€+ ;†T #¢+? K½ ?Q¨M; iY +O 2K b Q\

h L?¢+ M¦B pÈB p F?€ #€ ç¢QX

L?Q L;mv i H HQÌB- iÄ ` F?BM? i?QÌM; M¦B,

@ M? H¨ #¢+? K½ ?Q¨M; iY €\ 1K Km®M ¦B M? X

h L?¢+ pmB KWM; M¦B,

@ 5 *?ŠM; H) 2K +¦ `²B\ M? M;?2 M¦B E€ G•M Km®M H¨K +?Q #¢M çÌB +O KbM?
¬B i®i [m€X

@ M? çB +? i Hm¬M çBX

L?Q L;mv i ?ÌM /¶B K„M; K°i iB M; `²B F?ÎB ç°M; +?B + G K#Q`;?BMB +O KbM?X

E?B t2 K°i H–M M[H€B p¨Q çQÌM; +?QM?- L?Q L;mv i F?¬M; M?`M çQÊ+ H¢B ?Ä

@ h L?¢+- M? M M +?Q 2K K°i HÌB ;BªB i?Q+? çB- F?QªM; i?ÌB ;B M MY M,K M¨
ob b Q i'i +ª #¼M 2K ç m F?¬M; i? +ªK M?"M çQÊ+ F?Q i?S+ +O M?\ *?Q /M H¨ ç
i? X

h L?¢+ M¦B,

@ "¼M 2K çQÆM; M?B M F?¬M; i? +ªK M?"M çQÊ+ bU i²M i¢B +O F?Q iS+ +O
F?¬M; Î i` M i? ;BÈB M¨vX

@ M? M¦B +€B ;b\

L?Q L;mv i ;B"i #„M KbM? M?bM b M; h L?¢+X

h L?¢+ M? M? +?¦M; i?Á i v ` - #¶M; F?) +?mv M i v H€B- ;B9T +?Q +?B + t2 G K
çQ¨M t2 +?"K T?Q i`QÈ+,

@ M? M¦B M¨v- #¨ t½ +O M?- +?Q /M +¦ Km®M KQm b€i +?²M;- +kM; F?¬M; +–M
i?¬M; M¨v çBX M? H¨ M¦B- MY M,K pW [m - M? +,M #ªM H¨ F?¬M; i²M i¢B i` M
F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; Km®M HB M H¢+ pÈB 2K- K¨ H¨ +,M #ªM F?¬M; +¦ +€+? M¨Q
M? +kM; [mª i?"i H¨ Q M m´M; K¨X ob +¦ i? i`Î p - M? +kM; ç½ #Ä ` F?¬M; #B i

L?Q L;mv i pW +˜M i?"M H€B t2- pW M¦B,

@ _®i +m°+ H¨ +¦ +?mv M ;b tªv ` - M? M¦B +?Q `ä ``¨M; K°i +?9i çBX

h L?¢+ M¦B,

@ o®M H¨ K°i +?mv M tmB t Q `ÆB tm®M; ç–m M?- M?QM; p b m H¢B i`Î i?¨M? I
G•M +O M? +OM; H¨ M?Ì +?mv M M¨v K¨ +¦ i? F?¬B T?K+ H¢BX L?QM; K¨- M?[M
H¨K +?Q 2K F?¦ +¦ i? iBM çQÊ+- pšM K v +¦ o,M æbM? H¨K +?SM; +?Q M?X L?Q
"¼M M? i? K¨ H¢B [m v p i?ÌB F€ oB M *´ *U h?9- +?QM? H¨ i?ÌB ç¢B K¨ oB M *
+O HQ¨B M;QÌB +MM; M? m +?mM; b®M;X "¼M M? i?"K +?Q +ÁM ;†T çQÊ+ i´ iB
i?¨M? ç iY +O ¬M; i X

hB M; T? M? t2 +?¦B i B p M; H M- t2 i? i? Q G K#Q`;?BMB +O L?Q L;mv i M?
çQÌM;- b m ç¦ ?Q¨M; HQ¢i iB M; T? M? t2 +MM; M?[M; iB M; +?YB #ÎB +kM; p M;

@ M? F?¬M; T?ªB ç M; M¦B çM +?S\

L?Q L;mv i ;B"i KbM? M?bM h L?¢+- i`QM; K„i i``¨M ç–v p F?¬M; /€K iBMX

h L?¢+ +QÌB F?´ M¦B,

@ 1K i?'v M? ;B®M; M?Q +¦ p ç M; çM H„K b Q\ *?Q /M M? +¦ Km®M +?¢v F?Ä
+kM; F?¬M; +–M #` ` M?[M; +?mv M F?¬M; ?ÊT H) i?QÌM; M?Q p"v K¨5 L?QM; K¨
aBM? hB m h?O >° h?–M- 2K `ä ``¨M; H¨ +¦ i? +ªK M?"M çQÊ+ F?Q iS+ +O M? ;B
G¶- M m M?Q M? F?¬M; T?ªB i?"i bU `ÌB F?ÄB i? ;BÈB M¨v- i¢B b Q #¼M 2K H¢
M? +?S\ G€B t2 çB- M? b) F H¢B ç¢B F?€B +?Q 2K M;?2X

s2 H¢B K°i H–M M[M´ K€v- i` M çQÌM; çB- h L?¢+ F H¢B [m HQ M?[M; ;b K¨ +?
hmv i L[;†T T?ªB +?Q L?Q L;mv i M;?2- i`QM; M?[M; H9+ M¦B ` M?[M; ibM? ?m®I
M? çB- #ÎB pb /M b Q +kM; ç½ [m v H¢B- ?„M F?¬M; Km®M ç +?Q M;QÌB T?K M[

E?B t2 G K#Q`;?BMB +?¢v iÈB F?€+? b¢M a? M;`B@G - ç–m ¦+ L?Q L;mv i ç½ ?Q
H¨ K°i M;QÌB F?¬M; iBM p¨Q i?–M [m,- +¬ i?"i bU `'i F?B iBM M?[M; ;b K¨ h L?¢+

@ "ªQ #®B- +?9M; i ?bM? M?Q ç½ ç M Km°M- çB- K m p¨Q i`QM; çB i?¬BX

h L?¢+ p¶ p¶ ? B i v L?Q L;mv i M¦BX

L?Q L;mv i [m v ç–m H¢B M?bM ?„M,

@ L m M?Q F?¬M; T?ªB 2K iBM `^M; M? b) HW ;¢i 2K- 2K i?"i bU b) M;?o `^M; M?
+?Q 2K M;?2X

h L?¢+ KdK +QÌB- M¦B,

@ *?ŠM; H) 2K F?¬M; #B i H¨- FBM? M;?B K +O #ªM i?•M +?9M; i +kM; çO ç pB
i?mv i `²BX EBM? M;?B K i?ÌB F€ oB M *´ *U h?9 [mª i?"i `'i F?¦ F?B M M;QÌB F?€
+kM; M?Q i? - +?mv M +?9M; i H¨ *?B M ao aBM? hB m h?O >° h?–M +kM; F?¦ H¨
i? iBM iQÎM; çQÊ+ ç¦ i?¬BX 1K pšM Hm¬M iBM iQÎM; +•m M¦B FB - F?¬M; +¦ ;b H

L?Q L;mv i i?Î /¨B K°i iB M;- M¦B,

@ æB i?¬B- ?B M ;BÌ 2K `'i Km®M M? M? +?¦M; +?'K /Si #m´B ;†T K†i M¨v- i`Î p i
M;QÌBX h'i +ª M?[M; +?mv M M? ;†T T?ªB [mª i?U+ [m€ i?–M F€- +?9M; i H¢B +¦
*´ *U h?9X hBM iS+ M¨v M m ç +?Q +?QM? T?O #B i- F?¬M; #B i H¨ b) bBM? ` ?E

h L?¢+ M;?B K K†i M¦B,

@ L?Q L;mv i- +?mv M M¨v M;Q¢B i`W *?B M ao aBM? hB m h?O >° h?–M- M? F
F M¨Q #B i `äX h? ;BÈB M¨v +O +?9M; i H¨ K°i i? ;BÈB +•M ç®BX æB K M¨v- I
i?ÌB ç¢B oB M *´ *U h?9 +¨M; +¦ i? +ªK M?"M çQÊ+ b•m b„+ ?ÆMX ob ç #ªQ i`b
M¨v- +?9M; i F?¬M; +¦ F?ª M,M; H¢B ç +?Q [m®+ ;B #B i iBM M¨v- ç²M; i?ÌB- i?Ì
F?¬M; i?Q+? ?ÊT M;QÌB #bM? i?QÌM;X

@ "Q K"i M¨v +?d +¦ +?9M; i #B i H¨ çO `²B- M¦ b) K M; ç M M?[M; çB m i? v ç´B I
i`QÈ+ çQÊ+- +kM; +¦ i? H¨K +?Q +?B M bo bBM? iB m i?O ?° i?–M +?9M; i +¨M; i
F?¬M; #B i pb b Q- i`QM; HÁM; M? Hm¬M +¦ K°i HQ¢B /U +ªKX M? +¦ i? i`Î H¢B
bÊ F?¬M; T?ªB H¨ i`MM; ?ÊTX

e99X *?QÆM; e9y , L;mv i Zm M G¨ *?` .•m *O h¬BX UjV

*?QÆM; e9y, L;mv i Zm M H¨ +?` /•m +O i¬BX UjV

@ h`QM; +?mv M M¨v +?d bÊ +¦ bU b„T ç†i ç2M i®B M¨Q ç¦X hmv ``^M; HU+ HQÊM
M?QM; tQ M v pšM +?Q iWM; +¦ hS iQÌM; p•M J†+ E€ G•M M?Q M? tm'i ?B MX I
bÊ ``^M; +?9M; i H¢B +¨M; T?ªB ç®B K†i pÈB F i?M H¢B +¨M; K¢M? K) ?ÆM K¨ i?

L?Q L;mv i M? ;"i ç–m M¦B,

@ M? M¦B `'i ç9M;- `'i +¦ i? b) H¨ M?Q p"v- i? M? +?m˜M #` H¨K ;b M[ç•v\ >A
F?¬M; #B i mv ?B TiB K ˜M Î ç` T?QÆM; M¨QX oW `²B- M? M¦B b) F?B M oQÆM
E?B M +O M?- +?Q /M +¦ ;B®M; M?Q HÌB M? M¦B +?QM? H¨ /MM; +?mv M ç²M;
bÊ +kM; b) +¦ M;mv ?B K- i®i M?'i M? pšM T?ªB tY Hw p'M ç M¨v bÈK K°i +?9iX

h L?¢+ i?Î /¨B K°i iB M; M¦B,

@ M? +kM; #B i L;Qm J oQÆM; Î i`QM; i?•M i? +O M? bÈK Km°M ;b +kM; b) ;•v
HU+ +O ?„M i?U+ bU [m€ K¢M?- çWM; M¦B H¨ ?B M i¢B- +?Q /M M? ç¢i ç M i?U
oB M EB K +kM; +?Q +?„+ H¨ ç®B i?O +O ?„MX *?Q M M i¢K i?ÌB +?d +¦ i? F?¬I

@ h`QÈ+ F?B i`Î p i`QM; HÁM; M? ç½ +¦ w ç`M? `²B- +¦ +?9i H¨ pb +?QM? KbM?-
ao aBM? hB m h?O >° h?–M ç M ç•v- i'i +ª K¼B i?S ç m T?ªB çÊB i`Î p i?QÆM; H
b€m `²B- b„T iÈB M;¨v çQM? QÈ+ pÈB ok J•m- ?B M ;BÌ i?U+ HU+ +O M? ç½ F?¬I
iÈB >v G¢T +?QM? i?S+ i?,K ?ÄBX

@ hmv M?B M p,M ?¦ æ¬M; h•v +¦ bU tmM; F?„+ `ä ` i- M?QM; /M b Q #¼M +?9M;
i? ;BÈB M¨v- hS hQÌM; o•M J†+ E€ G•M pÈB M[i?–M i`Q im p¨ +?B M i` M? i?2I
K°i i?ÌB ç¢B- +¦ HB M [m M ;b b Q\

L?Q L;mv i FBM? M;¢+ M?bM ?„M ?ÄB,

@ v +O M? H¨- iQÆM; H B +¦ F?ª M,M; +?9M; i b) T?ªB ç®B K†i pÈB M;mv +Æ K

h L?¢+ M¦B,

@ æ•v +?d H¨ bmv M;?o +O M? K¨ i?¬BX M? +kM; F?¬M; Km®M H¨K +€B ;b K¨
KbM? F?¬M; +¦ M,M; HU+ ç¦X S?QÆM; h•v M?Q i? M¨Q M? F?¬M; + M i?B T p¨Q-
T?QÆM; h•v ªM? ?QÎM; ç M S?QÆM; æ¬M; +?9M; i X § ç9M; `²B L?Q L;mv i- 2K #
i?ÌB ç¢B oB M *´ *U h?9- M? ç½ ;†T * BM- +?QM? H¨ i?Ov i´ +O i°+ >'T >mv i Zm
i´ +O >'T >mv i Zm, H¢B H¨ M;QÌB S?QÆM; æ¬M; +?9M; i - M¦B ` i?b i?"i H¨ #m²

@ h L?¢+- 2K K†+ F - +?Q /M i? M¨Q- M? T?ªB çQ 2K çB ç M i?ÌB F€ oB M *´ *U
i? M¨QX

L?Q L;mv i MkM; M`m h L?¢+X

h L?¢+ KdK +QÌB M¦B,

@ *?mv M M¨v çQÆM; M?B M F?¬M; i?¨M? p'M ç X *QB M?Q +?9M; i çB /m H`+? i

oW M¦B ?„M pW KÎ +Y t2 #QÈ+ tm®M;- b m ç¦ i?'v L?Q L;mv i +kM; KÎ +Y t2 #Q

L?¨ ?¨M; a? M;`BH - M?¨ ?¨M; M,K b Q + Q +'T M?'i FBM? i?¨M?X oW p¨Q +Y - L?
KbM?X L?•M pB M T?K+ pK /šM ? B M;QÌB iÈB bªM? HÈM Î i–M; ? BX

" M i`QM; ?°B i`QÌM; i`mv M ç M •K i? M? ?¶M HQ¢M- +¦ p M?Q #[iB + +O +€+
#„i ç–m `²BX

L?Q L;mv i çQ i?B T KÌB +?Q M?•M pB M T?K+ pK Î # M M;Q¨B ?°B i`QÌM;- H"T
i?¬M; #€Q HÈM p¨Q i`QM; ?°B i`QÌM;,

@ h´M; ;B€K ç®+ i"T çQ¨M GQM; oU+ @ L;mv i iB m i?Q p¨ #¢M i` B ç MX

L?Q L;mv i FûQ +€M? i v +O L?¢+ h çB p¨Q i`QM; ?°B i`QÌM;- H9+ M¨v M¨M; ç½
M;¨v i?QÌM;X

o¨Q +Y - h L?¢+ ç½ +ªK M?"M çQÊ+ bU + Q [mw- iQ¨M #° +,M T?ÁM; ç m çQÊ+ /€i
+•v +ªM? i` M; i`QX E?¬M; H° ` p iK+ F?Q- +?QM? ;B[ ?°B i`QÌM; +¦ K°i +€B #¨M
çÄ H¬M; M?mM; i?B M M; - i` M K†i #¨M ç†i K°i KB M; #,M; çB m F?„+- ?bM? T?Q
ç°M;- iQÊM; i`QM; +?Q i'i +ª +€+ M[ /Q M? M;?B T i` Î ç•vX

L?bM [m M?- MÆB M¨v çO bS+ +?S b€m i`,K M;QÌB i`Î H MX G9+ M¨v ç½ +¦ F?Q
ç m F?QªM; # H,K im´B i`Î tm®M;- +¦ M;QÌB ç M; M¦B +?mv M T?B K # M Hv `QÊ
M?ªv K9 `'i pmB p # M #¢M M?ªvX

@ L?Q L;mv i- 2K ç M ?ÆB Km°M ç¦X

J°i ;B¼M; M¦B p M; H M- i?m ?9i bU +?9 w +O h L?¢+X J°i M;QÌB T?K M[im´B +?
ç M; çB p T?Q h L?¢+X *¬ ;€B M¨v i` M; bS+ M?½ M?†M- K†+ K°i # ° p€v /¢ ?°B K
/ / i`„M; i` Q- MK +QÌB 'K €TX hmv M?B M i`¬M; +¦ p M?B m im´B ?ÆM L?Q L;mv
M;QÌB i Mªv bBM? +ªK ;B€+ i?•M i?B iX

L?Q L;mv i p K†i H¢M? HMM; iQ€i H M K°i MK +QÌB i?ªM M?B MX

@ *?` L;mv i Zm M- ç½ H•m F?¬M; ;†TX

*¬ ;€B L?Q L;mv i ;¼B H¨ L;mv i Zm M KdK +QÌB- ` p m Q€M M¦B,

@ æ9M; i? - ç½ H•m F?¬M; ;†T- 2K +¨M; M;¨v +¨M; tBM? ç T- +ÁM +?` i?b +¨M; M;

L?Q L;mv i #"i +QÌB M¦B,

@ *?` ?ÆM 2K +¦ # - #®M im´B i?¬BX *?` M¦B KbM? ;B¨- ? v H¨ ç M; Km®M €K +?d

L;mv i Zm M i?Î /¨B K°i iB M; M¦B,

@ " #®M im´B [mª i?"i H¨ bU +? M? H +? [m€ HÈMX 1K F?¬M; M;?2 M;QÌB i M¦B
+†M #½ i`¨ b Q- +?` ç½ # KQÆB im´B `²BX F?¬M; ;BÈB i?B m #¢M i` B +?Q +?` b
oU+ H9+ M¨Q +kM; +¦ #¢M i` BX h?"i F?B M M;QÌB i M;¢+ M?B MX

oW M¦B €M? K„i +O +¬ i pW M?bM b M; h M?¢+- ç°i M?B M M?bM çB M?bM H¢B
#bM? i?QÌM; F?B M +¬ i F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i i?'i p¼M;X L?QM; Î ç•v ç¬M; T?K
F?€+ #B i +O h L?¢+- /€M; M;QÌB + Q HÈM- i`¬M; +¦ F?Q +?'i- F?¬M; FB m +,M;
M?[M; +"m i?Q bBM? K†i i`„M; / /¨M; ?'T /šM bU +?9 w +O +€+ +¬ ;€B- M?QM; H
#B iX

L?Q L;mv i HQÌK h L?¢+- #m°i KB M; +QÌB M¦B,

@ M? 'v ¨- M? 'v H¨ p bo +O 2KX

L;mv i Zm M +QÌB M¦B,

@ æ9M; H¨ M?Q i? b Q\ h? i?b +?` F?¬M; F?€+? F?Q M[- 2K M?QÌM; H¢B p bo

G9+ M¨v ç½ i?'v K'v M;QÌB T?K M[çB iÈB- +€+ +¬ F?B M +?Q h L?¢+ `'i +?9 wX L
+€+ +¬ ;€B ç¦ F?¬M; F?ÄB #` KÌ M?¢i çB- i`QM; H9+ M?'i i?ÌB K¼B M;QÌB HB M i
p¨Q H¨ L?Q L;mv iX

@ L;mv i Zm M- +?` Km®M +QÈT p bo +O L?Q L;mv i b Q\ > v H¨ 2K ;BÈB i?B m
i`¬M; p¦+ /€M; F?¬M; i? i? ?B M M,M; HU+ +O p bo ç•m- B #B i M?i +¦ T?ªB

J°i T?K M[F?QªM; +?WM; # KQÆB im´B- i` M; çB K ç"K- F?B M +?Q K¼B M;QÌB t
T?€ H MX

h L?¢+ M?"M ` - M?[M; M;QÌB ç¨M ¬M; çB i?2Q M;QÌB T?K M[iÈB /U iB + Î ç•v +
J'v M;QÌB T?K M[iK i"T +MM; M? m M¦B +?mv M i` M i`ÌB /QÈB # - #¼M ?¼ i?b HŠ
M¨v F?B M +?Q ?„M F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i F?¬M; [m2MX L?Q L;mv i HQÌK M;QÌB T
i`QM; ç€v K„i ?B M ` K°i +?9i F?¬M; FB M M?šM- F?m¬M K†i H¢M? HMM; M¦B,

@ h´M; ;B€K ç®+ oQÆM; M¦B çM `²B- i"T çQ¨M GQM; oU+ +?9M; i¬B +?d H¨ i"T
b€M? çQÊ+ pÈB i"T çQ¨M >^M; L;mv M +O +?`\

L;mv i Zm M çQÆM; M?B M H¨ +¦ i? M;YB çQÊ+ KMB i?m®+ b9M; i`QM; ;B¼M; M
?Á ;BªB M¦B,

@ L?Q L;mv i- ç•v H¨ H¶B +O 2K- iB + `QÊm ç9M; H¨ v m +–m K M; #¢M i` B ?Q†

e98X *?QÆM; e9R , L;mv i Zm M G¨ *?` .•m *O h¬BX U9V

*?QÆM; e9R, L;mv i Zm M H¨ +?` /•m +O i¬BX U9V

E?¬M; çÊB L?Q L;mv i KÎ KB M;- h L?¢+ ç½ KdK +QÌB M¦B,

@ h¬B M;?o L;mv i iB m i?Q M?'i ç`M? H¨ ?B m H–K `²B- i¬B ç•v F?€+ ?„M M?[M;
i`€+? +O i¬B H¨ #ªQ p +?Q L?Q L;mv i +ª çÌB M¨v +Æ- ?ÆM M[+ÁM H¨ KB M T?

L;mv i Zm M ?ÆB ?ÆB FBM? M;¢+ M?bM h L?¢+- `²B #"i +QÌB M¦B,

@ M? M¦B M?Q i? - i?"i H¨ H¨K +?Q M;QÌB i ; M? i}- i¢B b Q H¢B +¦ K°i p boi®i

@ Zm M Zm M- M? ç M; i?„+ K†+ i¢B b Q 2K H¢B ç°i M?B M #Ä çB- ?¦ ` H¨ L?Q I

J°i /€M; M;QÌB + Q HÈM tm'i ?B M i`QM; i–K K„i +O h L?¢+- M;QÌB M¨v h L?¢+ +
i` B `m°i +O L?Q L;mv i- S?¦ i´M; ;B€K ç®+ +O i"T çQ¨M GQM; oU+, h?¬M; E?B
+?B m +O M? i M?bM b M; L;mv i Zm M H¨ +¦ i? i?'v çQÊ+ [m M ? +O #¼M ?½
H¢B H¨ +?` /•m KbM?5

E?¦ i`€+? L?Q L;mv i `'i i?•M +"M pÈB M¨M; i X h L?¢+ i?'v çQÊ+ h`QÆM; h?¬M
i?'v ?„M- ?ÆB FBM? M;¢+ M¦B,

@ >¦ ` H¨ i`Ê Hw h - ç½ H•m H„K `²B F?¬M; ;†T M? 5 L;?2 L?Q L;mv i M¦B +"m iW
H¢B ;†T çQÊ+ +"mX

>„M F?¬M; #B i ;b p +?mv M *?B M ao aBM? hB m h?O >° h?–M- +kM; ;B®M; M?
+¦ M?¨ +O KbM? Î FBM? i?¨M?- i M H¨ #B i i?U h?¬M; E?B mX

EBM? M;¢+ M?bM i`QÆM; h?¬M; E?B m ¬K H'v ? B i v L;mv i Zm M- h L?¢+ i?–K
L;mv i Zm M H¢B H¨ +?` /•m +O KbM?X

oW M;?2 i?'v h`QÆM; h?¬M; E?B m M¦B M?Q p"v- ª i´M; ;B€K ç®+ oQÆM; FB ;B®
iS+ iBM? i?–M idM? i€Q H¢B,

@ >€- ?¦ ` H¨ i`Ê Hw M? 5 h´M; ;B€K ç®+ >ªB- +¬ [mª i?"i H¨ T?¢K [mv `²B- K¼B

@ Jm®M- çQÆM; M?B M H¨ Km®M `²B- M? +?d F?B m pk pÈB KbM? 2K K¨ i?¬B- F?
ç¨M ¬M; +O 2K K¨X

G9+ M¨v +?O i`+? ?°B HB M ?B T T?K M[ çSM; i` M F?€M ç¨B ç½ +¦ HÌB T?€i #B m

@ æ–m iB M i¬B tBM +ªK ÆM K¼B M;QÌB ç½ ç M i? K ;B v M iB + M;¨v ?¬K M v- i+
M?•M KbM?- +kM; F?¬M; T?ªB ç¢B /B M +?Q ?°B HB M ?B T T?K M[K¨ H¨ ç¢B /B
+€+ +?€m M?B ç²M; H–K i? MX J¼B M;QÌB ç m #B i ``^M; X

o` +?O i`+? ?°B HB M ?B T T?K M[M¨v M¦B pÈB ;B¼M; +?S +? M +ªK t9+- /QÈB
ioM?- K¼B €M? K„i ç m +?,K +?9 p¨Q #¨- ç M +®+ `QÊm i`QM; i v +kM; ç m çQÊ+

@ XX- M?[M; çB m F?€+ i¬B F?¬M; Km®M M¦B M?B m M[X >¬K M v +¦ i? ç M ç
T?K M[FB i tm'i +O MQÈ+ *°M; ?Á oB K >Q¨M; i - ?v p¼M; +€+ p` +¦ i? ;BÆ M?
` ç ;B9T ç M?[M; +?` 2K p¨ +€+ +?€m #û #'i ?¢M? ç¦- i¬B tBM çSM; i¢B ç•v- i?
+?•M i?¨M? M?'i ç M i'i +ª K¼B M;QÌBX

L?[M; i`¨M; T?€Q i v M?Q b'K p M; p¼M; iQ¨M #m´B v M iB +- imv +kM; +¦ b® Qi
M?QM; T?–M HÈM M?[M; +?` 2K T?K M[+¦ K†i Î ç¦ ç m ?B M H M M?[M; €M? K„i
?mv iX

oW M¦B- #¨ +?O i`+? ?°B H¢B t /`+? K'v #QÈ+ +?•MX L;QÌB /šM +?QÆM; i`bM? #
i?QÌM; M?QM; H¢B K M; ç M +?Q M;QÌB i K°i +ªK ;B€+ M? M?¨M; F?Q M F?Q€B

@ *ªK ÆM #¨B T?€i #B m +O Gw +?O i`+?- ç i´ +?S+ #m´B v M iB + M;¨v ?¬K M
i´M bS+ `²B- M?•M ç•v i¬B tBM ;YB HÌB +?•M i?¨M? +ªK ÆM ç M Gw +?O i`+? p¨ i
ç•vX

L;QÌB /šM +?QÆM; i`bM? HMB b m K°i #QÈ+- i``M? i`¼M; +9B M;QÌB p T?Q /QÈ

E?m¬M K†i F?) KdK +QÌB- iB b€M; M?¨M M?¢i ?B M H M i` M F?¦2 K„i h L?¢+-
L;mv i,

@ 1K ç`M? [mv M # Q M?B m iB M p”v\

L?Q L;mv i M¦B,

@ *¦ H) F?QªM; KQÌB i`B m ;b ç¦- çB m M¨v +ÁM ``'i F?¦ M¦BX oB + [mv M ;¦T i`QM
T?ªB +?d çÆM i?m–M H¨ [mv M iB M K¨ H¨ pÈB ?bM? i?S+ ç'm ;B€X æ M H9+ ç¦ +
T?˜K ;B€ + Q H¨ çQÊ+ `²BX

@ æ'm ;B€ b Q\

L;?2 i?'v ? B +?[M¨v i`QM; HÁM; h L?¢+ F?¬M; F?ÄB /'v H M HÁM; ?B m F€- ç•v /
M? i? K ;B b¨M ç'm ;B€ K¨- imv F?¬M; T?ªB b¨M ç'm ;B€ +?QM? i?S+ ;b M?QM; +
b¨M ç'm ;B€ pÈB ?bM? i?S+ çÆM ;BªMX

L;QÌB /šM +?QÆM; i`bM? M¦B,

@ *€+ M?•M pB M +¬M; i€+ +O +?9M; i¬B b) ;YB ç M +€+ p` F?€+? M[K¶B M;QÌ
i?B M i´ +?S+ pb [m„ T?K M[p¨ i` 2K +O +?9M; i¬B ?¬K M v H”T iS+ #„i ç–mX

E?B M;QÌB /šM +?QÆM; i`bM? M¦B i?b +¬M; pB + T?€i K½ b® ç M +€+ p` F?€+? M
ç¦ iW T?Q b m ç¨B +?O i`+? +¦ K°i +¶ t2 çQÊ+ ç˜v HMB ç M- i` M +¶ t2 +¦ T?O Kª
`¨M; #¨v ç†i i` M ç¦ H¨ bªM T?˜K ç'm ;B€ M;¨v ?¬K M v- Qi M?'i H¨ K°i K¦M bªM T?˜

J½ b® K¨ L?Q L;mv i M?”M çQÊ+ K M; b® b€m KQÆB ? B- +¬ FûQ h L?¢+ ç M K°
+–K H'v K°i Hv MQÈ+ çQ +?Q h L?¢+ M¦B,

@ h L?¢+- +¦ p M? `'i +¦ ?SM; i?9 pÈB i`”M ç'm ;B€ M¨vX

h L?¢+ ;”i ç–m M¦B,

@ L?Q L;mv i- M? +¦ i? tBM 2K K°i pB + çQÊ+ F?¬M;X

e9dX *?QÆM; e9j , E?B m ok- M? G¨ L;QÌB æ¨M «M; *O 1K J¨X U

*?QÆM; e9j, E?B m pk- M? H¨ M;QÌB ç¨M ¬M; +O 2K K¨X UkV

L?Q L;mv i KdK +QÌB ç€T,

@ :B[+?9M; i +ÁM T?ªB M¦B ç M +?[tBM M¨v b Q\ L;QÌB +kM; H¨ +O M? `²B- M
i? H¨K çQÊ+X

h L?¢+ +9B ç–m- M;?o K°i H9+ KÈB M¦B,

@ M? Km®M 2K [mv M M?B m iB M K°i +?9i- çQÊ+ +?S\ *S +QB M?Q H¨ +?Q M? I
H¨ i`QM; pÁM; K°i M,K M? M?'i ç`M? i`ª ? i +?Q 2KX

L?Q L;mv i +S M?Q H¨ KÈB [m2M h L?¢+ p"v- +¬ FBM? M;¢+ M?bM M? M¦B,

@ E?¬M; M;Ì M? +kM; H¨ M;QÌB +¦ i?B M i•K M?Q p"vX

h L?¢+ H½M? ç¢K M¦B,

@ G) M¨Q 2K ç½ [m M tm'i i?•M +O M? `²B b Q\ M? p®M +kM; H¨ K°i +¬ M?B- M
+?S+ [mv M ;B9T ç¦ 2 H¨ M? ç½ +?ŠM; +¦ çQÊ+ M;¨v ?¬K M v `²BX >¬K M v pW
M? Km®M M?•M +Æ ?°B M¨v iÄ HÁM; +ªK ÆM ç M ç'i MQÈ+- p¨ +kM; H¨ pb Km®
M?[M; M;QÌB +ÁM ç M; T?ªB +?`m F?´X

L?Q L;mv i KdK +QÌB M¦B,

@ G¨K pB + i?B M i?b 2K çQÆM; M?B M H¨ OM; ?° M? `²BX oB + M¨v çÆM ;BªM
+?9M; i Qi M?B m +kM; çQÊ+ +QB H¨ ;B¨m +¦- F?¬M; p'M ç ;b- 2K b) H'v / M? M;

h oU+ H„+ ç–m M¦B,

@ E?¬M;- ?½v /MM; / M? M;?o i"T çQ¨M GQM; oU+ çBX hmv M? +kM; +¦ i'K i?
?¨M; M;¨v ç m +¦ i? `9i iB M K†i- M?QM; pB + M¨v M? F?¬M; Km®M /MM; iB M
ç`M? b) i`ª 2K iB M- F?¬M; T?ªB M¦B çM ç•mX

L?Q L;mv i i?'v #° /¢M; M;B K i9+ +O M? i?b F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i FBM? M;¢+,

@ E?¬M; +–MX 1K ç½ M¦B `²B- 2K ç M M;QÌB +kM; H¨ +O M? `²B- +?ŠM; H) H¢B

h L?¢+ M¦B,

@ E?¬M;- ç•v F?¬M; T?ªB H¨ p'M ç iB M #¢+X M? H¨ ç¨M ¬M; K¨5 E?¬M; i? +S K
1K v M i•K çB- M? ç½ +¦ K°i F ?Q¢+? `'i i®i- M m M?Q +¦ i? iB M ?¨M? i?m"M HÊ
H•m b m M? +ÁM +¦ i? i`Î i?¨M? K°i T?9 ¬M; M[ X æÊB b m F?B i`Î p M? b) M¦B

L?Q L;mv i M?bM h L?¢+ M¦B,

@ G–M M¨v i`Î p M? M?Q ç½ i? v ç´B `²B- p +¬M ç² +kM; F?¬M; +ÁM M?Q i`QÈ-
?ÆM `'i M?B m p"vX

h`QM; HÁM; h L?¢+ H9+ M¨v i?–K M;?o- M m M?Q K°i M;QÌB i`ªB [m M?B m H–M
i?b M?'i ç`M? b) i`QÎM; i?¨M? ?ÆM- imv i`QM; HÁM; M;?o p"v M?QM; KB M; pšM I

@ o"v 2K i?Q+? M? +O ?B M i¢B ? v M? +O M;¨v i`QÈ+\

L?Q L;mv i F?) KdK +QÌB- M;?B M; ç–m M?bM M? M¦B,

@ h?2Q M? i?b b Q\

h L?¢+ M? +? M? +? H¬M; K¨v- ?b ?b +QÌB M¦B,

@ æQÆM; M?B M H¨ ç m i?Q+? `²BX

L?Q L;mv i M¦B,

@ a„T #„i ç–m ç'm ;B€ `²B ç¦- M? Km®M 2K /MM; # Q M?B m iB M ç•v\ hB M bBM? i X

•M? K„i h L?¢+ b€M; H M- M? M¦B,

@ M? Km®M 2K Km i'i +ª b® bªM T?˜K ç'm ;B€ M;¨v ?¬K M vX 1K iQM? T?ªB K'i #

L?Q L;mv i ;B"i KbM?- `ä `¨M; +¬ F?¬M; M;Ì iÈB h L?¢+ H¢B [mv i i•K ç M p"v- ir M? +¦ +?9i #²M; #°i M?QM; F?¦ F?,M H„K KÈB çÊB çQÊ+ M;QÌB v m i`Î p - b Q + +–m M¨v +O M? +?S- +¬ ;"i ç–m M¦B,

@ "'i Hm"M i? M¨Q i?b 2K +kM; OM; ?° M?X h`QÈ+ ç•v 2K +kM; ibK ?B m `²B- 2K ç'm ;B€ M;¨v ?¬K M v F?QªM; +?WM; ? B KQÆB i`B m M?•M /•M i X L?QM; M? +k ç'm ;B€ iW i?B M- 2K çQ€M b® bªM T?˜K i`` ;B€ ? B KQÆB i`B m M¨v Qi M?'i T?ª KÈB +¦ çQÊ+X

@ J°i i`,K i`B m- M?B m p"v b Q\

h L?¢+ FBM? M;¢+ M?bM L?Q L;mv iX

L?Q L;mv i ;"i ç–m M¦B,

@ æ9M; H¨ T?ªB +–M M?B m M?Q p"vX æ•v +kM; +?d H¨ /U çQ€M i?'T M?'i +O 2K

h L?¢+ M;?o M;ÊB `²B M¦B,

@ æQÊ+- p"v 2K +¦ i? +?Q M? KQÊM ? B i`,K i`B m F?¬M;\

L?Q L;mv i M;Ð M;¨M;- iQM? i?–K t2K ?B M i¢B i"T çQ¨M GQM; oU+ +ÁM # Q M?B M¦B,

@ æQÊ+- p"v 2K +?Q M? KQÊM ? B i`,K i`B mX

h L?¢+ KdK +QÌB M¦B,

@ "¨ t½ M;Q M- 2K v M i•K çB- M? b) F?¬M; H½M; T?Q iB M +O 2K ç•mX M? M¦ K°i M,K M? b) i`ª H¢B +?Q 2KX M? M;?2 M¦B KQÊM iB M +kM; T?ªB i? +?'T- M i?•M M¨v i? +?'T +?Q 2KX "'i F H¨ # M M;¨v ? v # M ç K-? B KQÆB #®M ;BÌ ç m / i®i ;B€ ` ç'v +?SX

@ S?BX

E?m¬M K†i L?Q L;mv i çÄ YM; H M M¦B,

@ M? ç9M; H¨ i M +¬M ç²5 æ M i?•M +kM; #€M b Q\

hmv i` M KB M; M¦B p"v M?QM; i`QM; HÁM; L?Q L;mv i i?–K M;?o- óh L?¢+- M? 2K- ;B€ i`` +O M? +?ŠM; H) +¦ i? /MM; b® iB M ? B i`,K i`B m ç bQ b€M? b Q\ô

h L?¢+ KdK +QÌB M¦B,

@ *¦ iB M i?b T?ªB F?€+ +?S5 M? +ªK i?'v #•v ;BÌ KbM? ç½ +¦ i? K M?B m HU+ H

æ9M; H9+ M¨v i`"M ç'm ;B€ +kM; +?m˜M #` #„i ç–m- M;QÌB /šM +?QÆM; i`bM? +? KdK +QÌB M¦B,

@ h`"M ç'm ;B€ ?¬K M v +?QM? i?S+ #„i ç–m- ?v p¼M; +€+ p` i?QÆM; M?•M iBM? ;¦T M?[M; T?–M bS+ +O KbM? pb bU M;?B T iW i?B M +O +?9M; i¬BX

@ *?Ì K°i +?9iX

æ M; H9+ M;QÌB /šM +?QÆM; i`bM? +?m˜M #` ;BÈB i?B m #° bªM T?˜K ç'm ;B€ ç M?B M M;„i HÌB +¬X

J¼B €M? K„i ç m i"T i`mM; ç M ?QÈM; T?€i ` ;B¼M; M¦B ç¦- ?¼ i?'v K°i M K M?•M M?QM; /€M; M;QÌB + Q iQ iW iW #QÈ+ ;–M ç M ç¨B +?O i`+?- imv M?bM M? F?¬M;

M?[M; #QÈ+ +?•M +?”K `½B #QÈ+ iÈB i`QÈ+- F?Q +?’i + Q [mw p¬ ?bM? i`QM; ç¦
+QB i?QÌM; M;QÌB M K M?•M ç°i M?B M tm’i ?B M M¨v- T?ªB #B i `^M;- +?O M?•M
M v H¨ +?` 2K T?K M[- p”v K¨ ç°i M?B M H¢B tm’i ?B M K°i M K M?•M H¨K ;B€M çQ
i?ÌB F?B M +€+ p` F?€+? +¦ K†i Î ç¦ F?¦ i`€M? F?ÄB +¦ +?9i #’i K½M i`QM; €M? K„

L;QÌB /šM +?QÆM; i`bM? F?) + m K¨v- M?QM; ç¢Q çS+ M;? M;?B T ;B9T +¬ H”T
i?QÌM;- +¬ KdK +QÌB M¦B,

@ o` iB M bBM? M¨v- tBM ?ÄB M;¨B +¦ pB + ;b b Q\

L;QÌB ç°i M?B M tm’i M;¬M H¨K ;B€M çQ¢M i`”M ç’m ;B€ +?QM? H¨ h L?¢+- H9+ M
+?d i`+?- F?m¬M K†i KdK +QÌB M¦B,

@ æ9M;- i¬B çQÆM; M?B M H¨ +¦ pB +- +?Q i¬B ?ÄB K°i +?9i- i`QÈ+ F?B i`”M ç’m
K°i #° bªM T?˜K ç’m ;B€ F?¬M;\

L;?2 M? M¦B M?Q p”v- F?m¬M K†i M;QÌB /šM +?QÆM; i`bM? ç°i M?B M KdK MK +

@ æQÆM; M?B M +¦ i? `²B- p¬ +MM; +ªK ÆM bU ?¨Q T?¦M; +O iB M bBM?- F?¬M
+?Q Ov ?°B\

h L?¢+ iW i`QM; M;QÌB H’v ` K°i i?S ç²- +?”K `½B çQ H M i`QÈ+ K†i M;QÌB /šM
+?QÆM; i`bM? çQ i v M?”M H’v i?b +?d i?’v ç¦ H¨ K°i +?B + ?°T çQÊ+ ç)Q F?„+ #
K°i +?B + ?°T çUM; +?•m #€m- çB m F?„+ p¬ +MM; iBM? tªQX

hmv H¨K #^M; ;¶ M?QM; i` M +?B + ?°T M?Ä #û M¨v +¦ F?„+ ?bM? M?”i M;mv i iBM
K†i T?ªB +O +?B + ?°T +ÁM +¦ F€ H•M +?•M ç¢T iQÌM; p•M- M?bM p¬ +MM; ç T ç
/šM +?QÆM; i`bM? F€ H¢ H¨ +?B + ?°T M¨v +?Q +¬ K°i +ªK ;B€+ p¬ +MM; H¢ HšK-
?°T M¨v `®i +m°+ çQÊ+ çB m F?„+ #^M; HQ¢B ;¶ ;bX

e93X *?QÆM; e99 , E?B m ok- M? G¨ L;QÌB æ¨M «M; *O 1K J¨X U

*?QÆM; e99, E?B m pk- M? H¨ M;QÌB ç¨M ¬M; +O 2K K¨X UjV

hmv +¬ +?d H¨ K°i M;QÌB /šM +?QÆM; i`bM? M?QM; i`”M ç’m ;B€ iW i?B M +O ?°

.ÁM; MQÈ+ H¢M? #„i ç–m F?ÎB ç°M;- #•v ;BÌ H¨ KM ? - M¦ ?Q¨M iQ¨M H¨ çB m ?Á

*?d +–M çB K M¨v ;B€ i`` +O M¦ `'i ç€M; `²B- M?'i H¨ F?Q H¢M? ?Q¨M iQ¨M iU M?
H¨ i?S +?d tm'i ?B M i`QM; iB m i?mv i K¨ i?¬B- M?QM; i`ªB [m h L?¢+ M¦B- F?€
?¨Q [m M; K¨m t M? / i`ÌB i?m–M F?B i FB - +kM; F?¬M; +ÁM ?Q¨B M;?B +?9i M¨

@ Zm€ F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´BX

L;QÌB çB m F?B M +?QÆM; i`bM? Md MQMX

@ h¬B H¨K #€M ç'm ;B€ M;?B T +kM; çQÊ+ i?ÌB ;B M KQÌB M,K `²B- M?QM; K¨ +?
# Q ;BÌ i?'v [m i?S M¨v- ?- F?¬M;- ç9M; H¨ +?Q #ªQ ç°+ M?'i p¬ M?`X hmv FBK -
bQ b€M? pÈB ?¨M M;¼+ M¨v +kM; ç½ ªK ç¢K i?'i b„+X oÈB iQ +€+? K°i M[M?•M- i
H¨K +O `B M;- ?B M i¢B i¬B +ªK i?'v ;B€ F?ÎB çB K H¨ M,K i`,K i`B m `'i ç€M; ;B€
*€+ p` F?€+? M?•M i¬M [mw- i¬B M;?o +?9M; i +¦ i? #„i ç–m #m´B ç'm ;B€ +m®B +
` ;B€X

u M ioM?- iQ¨M i`QÌM; ?Q¨M iQ¨M H•K p¨Q i`QM; v M ioM?- M?QM; K¨ Î ç•v K¶B K°
L?Q L;mv i- i`QM; K„i +kM; iÄ ` ?¨Q [m M; b€M; M?Q b Q i`ÌB- #ªQ FB K tSM; ?B
M?•M- çQÆM; M?B M H¨ i?S M[M?•M v m M?'i `²BX h`QM; M?€v K„i >¨M L;¼+ hB
ç½ ?Q¨M iQ¨M ?'T /šM HU+ +?9 w +O K¼B M;QÌBX

e8kX *?QÆM; e93 , æ¢B JBM? hBM? hB m G•m o¨ Zmv M aÎ >[m o h•KX URV

*?QÆM; e93, æ¢B KBM? iBM? hB m G•m p¨ [mv M bÎ ?[m oB M *´ *?B h•KX URV

*¦ H) T?m M?•M ?¼ oQÆM; ç½ [m M çB Q€M ?"M pÈB h L?¢+- +?"K `½B ;BÆ i v H

@ h L?¢+ iB M bBM?- M m M?Q i`QÈ+ FB i¬B +¦ ;b i?'i H pÈB i"T çQ¨M GQM; oU
i? ç2K #ªQ p"i i`•M [mw M?Q i? H'v ` ç'm ;B€ iW i?B M- ?¨M? pB +O M;¨B i¬B M
K¼B M;QÌB Î ç•v i¬M FQM? iW ç€v HÁM;X L¦ [mª i?U+ H¨ i?"i ç T- i¬B M;?o pÈB i
iB M- M;¨B M?'i ç`M? ç½ ç†i i M +?Q M¦ `²BX

h L?¢+ +¦ +?9i b[M; bÌ- M?QM; M? M? +?¦M; F?¬B T?K+ H¢B- H9+ M¨v ?„M M?bI
+ÁM +?€M ;?ûi M?Q i`QÈ+ FB X

@ æQÆM; M?B M- ç°+ M?'i p¬ M?` +?QM? H¨ +€B i M iU M?B M +O M¦- i¬B ;¼B
KBM? M¦ ç½ H•m- +¦ i?ÌB ;B M p¢M M,K i`Î H M KÈB +¦ i? ?bM? i?¨M? ?¨M M;¼+ i
M?'i- i`QM; HÁM; i¬B H¨ i? X

S?m M?•M ?¼ oQÆM; M?bM [m h L?¢+- M¦B,

@ h`QM; HÁM; i¬B- M¦ +kM; `'i ?Q¨M K„X *?Q M M- i¬B i`ª ;B€ M,K KQÆB i`B m b
Km b„K +?B + M?šM M¨vX

*?B + M?šM imv ?mv M H - M?QM; ;B€ i`` +O M¦ H¢B + Q M;'i M;QÐM;- K¨ T?m M
F?B M +?Q iQ¨M i`QÌM; t¬M t Q- T?ªB #B i `^M;- i"T çQ¨M >^M; L;mv M i`W +¢M?
i"T çQ¨M GQM; oU+ ` - K°i #° T?"M FBM? /Q M? +?O v m H¨ +?•m #€m- çB K M¨v
+QÆM; K¨m t M? i¢Q i?¨M? pÁM; +´ +O #¨i H¨ M?"M ` çQÊ+X

J¨ pÈB iQ +€+? i?¨M? pB M i`QM; ;BÈB +?•m #€m- M¨M; F?¬M; +?9i /Q /U ` ;B€
oB M *´ *?B h•K >¨M L;¼+ hBM? S?€+? :BÈB ç9M; H¨ +¦ ;B€ i``X *¦ +?9i M[+QÌM
T?m M?•M ?¼ oQÆM; M¦B- H"T iS+ F`T T?ªM SM;- F?¬M; çÊB M;QÌB çB m F?B M
H–M i?S M?'i- H"T iS+ ;BÆ i v H MX

•M? K„i L?Q L;mv i +¦ +?9i K¬M; HmM; M?bM [m +?B + M?šM i` M ç¨B- F?¬M; #B
M¨M; i`¨M M;"T +ªK ;B€+ K'i K€iX aU i`•M [mw +O #ªM i?•M +?B + M?šM ç½ ?'T
ç²M; i?ÌB- i`QM; M°B i•K M¨M; i?'i H¢+- +kM; #ÎB pb ?¨K M;?o ç¢B #B m +O +?B

:B€ +ª M¨v H¨K M;QÌB çB m F?B M +?QÆM; i`bM? M?bM i`•M i`®B- F?¬M; M;WM
Q H•m b m- /QÈB ibM? ?m®M; M;QÌB çB m F?B M [m M #€Q +QM b® ` - ;B€ +ª o
M;?bM p¢MX

æ†i i M oB M *´ *?B h•K- ?Q¨M iQ¨M H¨ h L?¢+ i¢K i?ÌB M;?o ` - F?¬M; +?d pb ?¨
;B M H•m /¨B i¢Q i?¨M?- ç²M; i?ÌB +ÁM iQÎM; MB K i?ÌB F€ pB M +´ +U i?9 pÈB #ª

a„+ K†i +O T?m M?•M ?¼ oQÆM; `'i i``M? i`¼M;- €M? K„i +O M¨M; H9+ M¨v `'i M;
H¦2 b€M;- pÈB iQ +€+? K°i M;QÌB tm'i i?•M i? ;B +?•m #€m- M¨M; `'i `ä `¨M;- o
imv i ç®B H¨ p"i #€m p¬ ;B€X hmv +ÁM +?Q i`ªB [m t2K tûi +?QM? i?S+- M?QM;
*?B h•K T?€i ` +kM; ç½ +¦ i? ?B m çQÊ+ i'i +ªX

*?d ?¨Q [m M; K¨m t M? / i`ÌB ¦M; €M? FB +°M; i? K ç†+ iQM? M?B i ç°- imv i ç®
M,M; ç†+ #B i M¨Q i¢Q i?¨M?X L m M?Q /MM; #,M; F?¬ i¢Q i?¨M? Km®M ;BªK M?
+–M i?ÌB ;B M M? - K¨ i'i +ª M?[M; +?mv M M¨v oB M *´ *?B h•K +?d ?Q¨M i?¨M? i

@ "ªv KQÆB i`B m5

S?m M?•M ?¼ oQÆM; +„M K¬B- M?šM i•K F m ;B€- +€B ;B€ M¨v iB T +"M F?ª M,M;

hQ¨M i`QÌM; /–M /–M v M ioM?- imv +¦ `'i M?B m M[M?•M iBM? M? i`QM; ;BÈB F
+€+? tQ M;?B T- iB M K†i HQm p®M +¦ ?¢MX *€+ M¨M; F?¬M; T?ªB i?B m ;B ,M +
T?9 ç m /U p¨Q F?¬M; M;WM; +® ;„M; KÈB +¦ çQÊ+X "ªv i`,K i`B m Km K°i +?B
K¨ M¦B ç½ +¦ +?9i F?¦ iBMX a m t9+ ç°M; F?B M?bM i?'v oB M *´ *?B h•K +€+ M[
/Q M? iW iW idM? i€Q H¢B- •K i? M? ç'm ;B€ H•K p¨Q i`b i` X

@ "ªv KQÆB K®i i`B mX

_®i +m°+ pšM +¦ M;QÌB KÎ KB M;- K¨ M;QÌB KÎ KB M; H¢B H¨ K„ M?•M h L?¢+ ;†
`QÊm- +?QM? H¨ +?m˜M +?` /•m +O L?Q L;mv iX

h`QM; €M? K„i T?m M?•M ?¼ oQÆM; +?€M MªMX h?Î /¨B K°i iB M;- M¦B,

@ h?ŠM; i?„M K¨ M¦B- i¬B T?B i?QÌM; ?v p¼M; +¦ i? ç¢i çQÊ+ +?B + M?šM M¨v- M
FB M +?Q T?ûT- i¬B M?'i ç`M? b) ` ;B€ + QX L?QM; K¨ ;–M ç•v i"T çQ¨M >^M; L
bªM T?˜K ` i?` i`QÌM;X :B[M,K T?ªB +¦ #€Q +€Q pÈB +´ ç¬M;- /QÈB HQ¢B ibM?
H¨ +U+ ?¢M +O i¬BX s2K ` i¬B ç¨M? #m¬M; i? +?QX

oW M¦B M¨M; i?–M b„+ ªK ç¢K M?B mX

h?ÌB çB K K¼B M;QÌB +?Q `^M; ç'm ;B€ F i i?9+- K°i •K i? M? M?¨M M?¢i H¢B p M

@ h¬B ` ;B€ i€K KQÆB i`B mX

hQ¨M i`QÌM; t¬M t Q H–M M[- i'i +ª KK+ [m M; ç m M?bM [m MÆB T?€i •K i? M?
ç¨B +?O i`+? i`mv M iÈB- M;?2 iB M; çB H MX •K i? M? M¨v M?Q +?BK ?Q¨M; v M
F€ +ªK ;B€+ K` ?Q†+ M¨Q- M?QM; K¨X G¢B H¨K +?Q K¶B M;QÌB M;?2 +ªK i?'v T?
•K i? M? i? M? i?9v ç¦- +ÁM K M; i?2Q p¨B T?–M +ªK ;B€+ KQÊi K¨- ;B¼M; M¦B ?
+?`mX

h?•M ªM? mv M +?mv M iW ç^M; b m ç¨B +?O i`+? çB H M- ç¦ H¨ K°i M[M?•M- M¦B
iY- M?bM M¨M; +?Q iÈB ? B KQÆB im´B- i¦+ ç2M /¨B tä b m HQM;- i¦+ `'i i?ŠM
+?B m tm®M; tm'i ?B M ?¨Q [m M; ¦M; €M?X J€B i¦+ K K i?ŠM; M¨v H¢B `O tm®M
p"v- K M; +?Q M;QÌB i +ªK ;B€+ M?m ?Á X

h?•M + Q Kûi #ªv- /€M; M;QÌB +•M tSM; p¨ ç–v ç†M +¨M; F?B M M;QÌB i +ªK i?'v
ç–m iB M ;†T M¨M;- i`QM; M°B i•K h L?¢+ tm'i ?B M +ªK ;B€+ M?Q H–M ç–m ;†T L
?Q¨M iQ¨M iB T +"M +'T ?Q¨M K„5 *?d bÊ +?d +¦ ok J•m H¨ M;QÌB i?W F M[i?–M
pQÊi [m F?Q +?'i +O M¨M; MY T?–MX

:QÆM; K†i p¬ +MM; iBM? tªQ- / i?`i MQM K`M- K°i ç¬B K„i iQ ç2M H¦2 b€M;- i` M;
ç'i ?Q¨M K„- K¶B F?B M¨M; #QÈ+ çB +¨M; ç°M; HÁM; M;QÌBX

J°i i?•M i` M; T?K+ /¢ ?°B K¨m ç2M çÆM ;BªM- +kM; F?¬M; +¦ çB K ;b i?–M F€- ;B
+MM; K†+ K°i #° H T?K+ i?m°+ i`QÌM; T?€B #ªQ i?O- +?d ç H° K°i T?–M # ç¬B
imv i i`„M; i`¨M M;"T +ªK ;B€+ ¬M M?m"M- +ªK ;B€+ QÈi €i FB m M°M ;B®M; M?Q +

J„i ç2M iQ i`ÁM ;B®M; M?Q #B i M¦B +?mv M- €M? K„i ¬M M?m [mûi [m K¶B M;QÌ

@ _'i K¢Q Km°B [m'v `–v K¼B M;QÌB- hB m G•m i?"i bU +¦ H¶B- FQM? tBM K¼B M

•M? K„i M K M?•M Î ç•v b€M; H M- i`W L?Q L;mv i ` i?b +€+ M[M?•M ªK ç¢K i?'i
L;mv i i`QM; i` Q H¢M? HMM; imv i b„+ KÈB +¦ i? bQ b€M? pÈB K„ M[ç°i M?B M

hB m G•m M?bM [m Gw +?O i`+?- KdK +QÌB- €v M€v M¦B,

@ h?U+ tBM H¶B- Gw +?O i`+?- tBM M;¨B i? i?S bU K¢Q Km°B +O i¬BX L?QM;
+MM;- i¬B F?¬M; i? F?¬M; iW b m ç¨B çB iÈBX

Gw +?O i`+? çSM; H M- KdK +QÌB M¦B,

@ hB m G•m- +¬ +kM; +¦ i? ç¢B #B m +?Q M[bo i?¨M? +¬M; - F?¬M; +¦ b Q- +¬ p
?°B M¨vX

e8jX *?QÆM; e9N , æ¢B JBM? hBM? hB m G•m o¨ Zmv M aÎ >[m o h•KX UkV

*?QÆM; e9N, æ¢B KBM? iBM? hB m G•m p¨ [mv M bÎ ?[m oB M *´ *?B h•KX UkV

h L?¢+ b m F?B i`ªB [m FBM? /B K M;„M M;OB- H9+ M¨v ç½ F?¬B T?K+ H¢BX >„
F?€+? [mw i` M ç'm ;B€ ?°B M¨v /QÌM; M?Q `'i [m2M i?m°+ pÈB +¬ ;€B i` M ç¨BX
+kM; F?¬M; +¦ ;b F€ [m€B- M?QM; K¨ H¨K ?„M FBM? M;¢+ H¨- /M H¨ M?[M; M[M?
M?bM [m +¬ ;€B hB m G•m +kM; i`¨M M;"T i?QÎM; i?S+- F?¬M; +¦ M[M?•M M¨Q ;

@ L?Q L;mv iX hB m G•m M¨v H¨ B\ .QÌM; M?Q K¼B M;QÌB ç m #B i M¨M; X

h L?¢+ i`mv M •K +?Q L?Q L;mv i ?ÄBX

L?Q L;mv i i?'T ;B¼M; M¦B,

@ M? F?¬M; #B i b Q\ h`ÌB ¢5 _®i +m°+ M? +¦ T?ªB M;QÌB ?B M ç¢B F?¬M;X

h L?¢+ KdK +QÌB- M¦B,

@ *?mv M M¨v M¦B ` +ÁM +¦ +?9i F?¬M; `ä `¨M;X 1K çWM; [m MX M? pW KÈB iW
p 5

L?Q L;mv i M?bM ?„M K°i +€B- M?bM i?'v h L?¢+ +kM; F?¬M; +¦ ç2K HU+ +?9 w ç
+O hB m G•m- i`QM; M°B i•K +¦ +ªK ;B€+ KWM; i?–KX E€ i?"i- imv h L?¢+ Q i?Q
M[+U+ T?˜K ?„M ;†T [m F?¬M; Qi- K¨ #ªM i?•M KbM? H¢B +¦ # ?²M; M?•M imv i b
+?Q ?„M +ªK ;B€+ FBM? /B K- M?QM; +ÁM +?Q iÈB KS+ ç° bB K X >m®M; +?B i
[mv i ç`M? im i•K /QÐM; iQM?- imv i ç®B F?¬M; +?¼+ i? K T?B M iQ€B i` M T?QA

@ G¢B M¦B iB T- hB m G•m [m"i F?ÎB +kM; +MM; H9+ pÈB i?ÌB ;B M M? i`Î i?¨M
h?–MX L; v KM ç¬M; M,K i`QÈ+- M¨M; ;B®M; M?Q M;¬B b Q #,M;- ç°i M?B M tm'i
p,M M;? X h`QM; # i?€M; M;„M M;OBX L¨M; /MM; ;B¼M; ?€i ç°M; HÁM; M;QÌB +O
+ª K¼B M;QÌBX h`Î i?¨M? M[ +QÌM; M?•M i`QM; ;BÈB #B m /B M + ?€iX :B¼M; ?€
;B®M; M?Q •K i? M? +O i?B M M?B M p"vX

h L?¢+ +?Êi M¦B,

@ h?b ` H¨ ç¢B KBM? iBM?- i`€+? F?¬M; çQÊ+ K¶B M;QÌB ç m M?Q [m2M i?m°+ M
ç¢Q ?ÆM K°i M,K i?¬B5 h¢B b Q +¦ i? +¦ M?B m iB M M?Q p"v- Km +?B + M?šM
T?ªB M¨M; +¦ i? +–K ` çQÊ+X

L?Q L;mv iKdK +QÌB- M¦B,

@ M? +?Q M;?2[m b Q\ GU+ HQÊM; [m–M +?9M; H¨ po ç¢BX L¨M; iW F?B tm'i
ço ?€i- # M i`QM; iK i"T KQÌB #®M + F?9+- K¶B F?9+ ç m +¦ #ªM b„+ `B M; ç2K
M¨M; ?B M ` M;Q¨BX *?d +–M b® HQÊM; iB mi?K ço ?€i +kM; ç½ ç¢i iÈB +QM b®
MQÈ+ +?9M; i i?¬BX æo ?€i +O M¨M; ?B M i¢B ç½ çB p¨Q i?` i`QÌM; i? ;BÈBX
i`B m ço i` MiQ¨M +–m `²BX æ®B pÈB M¨M; K¨ M¦B +kM; F?¬M; F?¦ F?,M ;bX

@ hB m G•m H¨ KBM? iBM? [m, /` M?'iX L¨M; F?¬M; ;B®M; M?Q KBM? iBM?- ç®B
F?¬M; i? K[m Mi•K- ?Q¨M iQ¨M pb + ?€i p¨ + ?€i i?¬BX *¦ i? M¦B- ?B M i¢B M
K°M; +O M K M?•M- +kM; H¨ i?B M bS #¼M ?¼ Km®M +?2 +?ÎX 1K M;?o +?d +–M H
;B¼M; ?€i +O M¨M; +?d bÊ b) bBM? ` i•K iS M?È i?QÆM; M¨M;- /M H¨ B +kM; T
M;QÌB i?"ibU M;?2[m ;B¼M; ?€i +O M¨M; KÈB +¦ i? +ªK M?"M çQÊ+ HQ¢B +ªK

@ >ÆM M[- M? +¦ T?€i ?B M F?¬M;- imv M¨M; K„ K¢Q +kM; F?¬M; F?B M M;QÌB
tm'i ?B MX *?Q /M i?m ?Q¢+? i?¨M? iUm Î ço M?¢+- ?Q¨M iQ¨M +¦ i? T?€i i`B M
F?¬M; +¦- +kM; F?¬M; +¦ M?Q +€+ KBM? iBM? F?€+- çB p¨Q ;BÈB + tQÈM; M¨v-
[mªM; +€Q[m - +?d T?€i ?¨M? K°i ço M?¢+ K¨ i?¬BX h'i +ª ç m H¨ #B m /B M +¬
i`QM; +€+ MÆB iW i?B M- ?ÆM M[F?¬M; i?m H'v #'i F€ T?Q i´M M¨QX J°i M;¬B b
çQÊ+ M[;BÈB +?9M; 2K i€M i?¨M?X

@ *€B ;¼B H¨ [mv i„+ M;–K +O M;¨M? ;BªB i`Q +¨M; +€+? #B ipÈB M¨M; i X *?Q
çm¬B M¨M; bm®i? B KQÆB #®M ;BÌ- M?QM; F?¬M; +¦ B +?KT çQÊ+ ªM? #€i [m€E
M?Q p"v- 2K +kM; +?d +¦ i? /MM; ?Q¨M K„ ç ?bM? /mM;X E?¬M; M;?oiÈB iB + i®
/M M¨M; tm'i ?B M +kM; +?d tm'i ?B M b m F?B ç'm ;B€ F i i?9+- #B m /B M K°i +

L;?2 L?Q L;mv i ;BÈB i?B m bÆ HQÊ+- h L?¢+ H"T iS+ bBM? ` ?QM; i?9 pÈB +¬ c
H¨ iB M b Q\ L¨M; iB M p¨Q M;? i?m"i +?d pb + ?€i K¨ i?¬B- ç2K ;B¼M; ?€i K„ /B

@ h€K KQÆB i`B m H–M i?S M?'i- hB m G•m iB m i?Q ç½ ` ;B€X

a m F?B M;QÌB çB m F?B M +?QÆM; i`bM? ` ;B€ +ª- b m F?B çQÊ+ Gw +?O i`+?

hB m G•m çSM; Î /QÈB ç¨B- KdK +QÌB M?bM [m K¼B M;QÌB ;"i ç–m- H9+ €M? K„i
L?¢+- F?¬M; F?ÄB /WM; H¢B i`QM; +?®+ H€i- pW p†M ç®B K†i pÈB h L?¢+X h
?B M +¬ ;€B i M hB m G•m M¨v- i` M M;QÌB F?¬M; +¦ +?9i i` M; bS+ M¨Q- +?Q /M
+kM; F?¬M; +¦- i'i +ª ç m H¨ iU M?B M- +?Q ?„M +ªK ;B€+ M?Q ç M; ?¬ ?'T i`QM;

@ h€K KQÆB i`B m H–M i?S ? BX

L;QÌB çB m F?B M +?QÆM; i`bM? ç½ ;BÆ +?Mv ç'm ;B€ H M- M m M?Q F?¬M; F?
i?S # - oB M *´ *?B h•K b) i?¨M? ;B QX

@ *ÁM +¦ F?€+? [mw M¨Q ` ;B€ F?¬M;\ L m M?Q F?¬M; +¦- oB M *´ *?B h•K >¨M L
i?m°+ bÎ ?[m +O hB m G•m iB m i?QX

L;QÌB çB m F?B M +?QÆM; i`bM? pšM i?2Q H +k ?ÄB i?,KX

•M? K„i hB m G•m `ÌB F?ÄB M;QÌB h L?¢+- M?bM [m oB M *´ *?B h•K H M- i`QM
?QM; T?'M p¨ KWM; `Ð- iQ€i ` i?–M b„+ +?Ì KQM;X

@ J°i i`,K i`B m5

> B +?[M;„M M;OB- ç¢B #B m +?Q +QM b® i?B M p,MX *?d ? B +?[çÆM ;BªM H¢E

@ h€K KQÆB i`B m H–M i?S # ?5 J°i i`,K i`B m b Q\

L;QÌB çB m F?B M +?QÆM; i`bM? ;BÆ #9 H M M?QM; HªQ çªQ Km®M iûX h`QM; €
iQÎM; iQÊM; M´B- K¨ H9+ M¨v- K°i M K M?•M H¢B i`Î i?¨M? iB m çB K +O iQ¨M i`Q

h L?¢+ ``'i #bM? ioM? M¦B ` ? B +?[K°i i`,K i`B m- +?"K `½B /šM i?2Q L?Q L;m
•M? K„i +O ?„M ``'i #bM? ioM?- M?QM; K¨ i`¨M M;"T FB M ç`M?X

hB m G•m M? M? +?¦M; [m v M;QÌB H¢B- i¦+ /¨B mv M +?mv M +O M¨M; ;B®M; M?
F?¬M; i`mM;- i`QM; ç¬B K„i ç T /`m /¨M; i`¨M M;"T ?¨Q [m M; FBM? M;¢+X

@ J°i i`,K i`B m\ h iB M bBM?- ç•v F?¬M; T?ªB p"i T?˜K M;¨B ?B M +?Q ç'm ;B€ b

h L?¢+ çB ç M # M M;QÌB hB m G•m- ç®B K†i pÈB M¨M;- KdK +QÌB- M¦B,

@ æ9M; p"v- ç•v H¨ p"i T?˜K i¬B ?B M ç'm ;B€- M?QM; K¨ i¬B F?¬M; +¦ M¦B Km®M
;B€ K°i i`,K i`B m ç Km M¦ p X >Q¨M iQ¨M ç¢B #B m i"T çQ¨M GQM; oU+- +°M; i
Km i`QM; ç'm ;B€ H9+ i`QÈ+- ?¬K M v +?d +® ;„M; pb bU M;?B T iW i?B M K¨ i?¬

hB m G•m ?ÆB M?Qm K¨v- i`QM; K„i iQ€i ` ?¨Q [m M; i?'i p¼M;- +kM; ;B®M; M?C
+O T?m M?•M ?¼ oQÆM; FB - i€K KQÆB i`B m H¨ +QM b® +U+ ?¢M +O M¨M;-
L?¢+X

@ h iB M bBM? M¨v- M;¨B F?¬M; i? M?QÌM; +?Q i¬B çQÊ+ b Q\

*¦ H)- ç´B i?¨M? K°i M;QÌB F?€+ çQÊ+ K„ M[/MM; €M? K„i ¬M M?m M?Q i? - H"T iS
ç€M; iB + M;QÌB K¨ M¨M; ç®B K†i H¨ h L?¢+- H„+ ç–m- h L?¢+ KdK +QÌB- M¦B,

e89X *?QÆM; e8y , æ¢B JBM? hBM? hB m G•m o¨ Zmv M aÎ >[m c h•KX UjV

*?QÆM; e8y, æ¢B KBM? iBM? hB m G•m p¨ [mv M bÎ ?[m oB M *´ *?B h•KX UjV

@ h?U+ tBM H¶B- hB m G•m iB m i?Q- F?¬M; T?ªB i¬B F?¬M; Km®M M?QÌM; +?Q-
#ÎB pb i¬B ç½ bÈK ibK çQÊ+ +?O M?•M +?Q M¦ `²B- imv F?Q +?'i +O iB m i?Q `'i
iW F?B i¬B +¦ M¦ i?b M¦ ç½ +¦ +?O M?•M `²BX

hB m G•m M?bM [m h L?¢+ i?"i b•m- i`QM; ç¬B K„i /`m /¨M; +O M¨M; tm'i ?B M
+QÌB M¦B,

@ h iB M bBM? +¦ i? +®M; ?B M p"i i`•M [mw i? M¨v ` ç'm ;B€- H¢B iU i v Km M
OM; ?° pÈB bU M;?B T iW i?B M `'i i®i- hB m G•m +kM; +?d +¦ i? #m¬M; i? +?QX

h L?¢+ M?bM [m M¨M; ;"i ç–m- ç2K €M? K„i M?bM [m ç¨B +?O i`+?- M;QÌB çB m
?B m w- iB M; ?¬ H–M i?S M?'i- H–M i?S ? B- H–M i?S # # p M; H M- ?„M /MM; +
p"i T?˜K KbM? K M; ` ç'm ;B€X aÎ /o F?¬M; +¦ i` M? çQ¢i M?[M; p"i T?˜K ç'm ;B€
+O ?„M bÈK +¦ t€+ ç`M?- p"i +m®B +MM; i`QM; ç'm ;B€ KÈB H¨ KK+ çQ+? +?QM?
iQÆM; çQÆM; pÈB pB + i†M; F?¬M; +?Q [m®+ ;B K°i i`,K i`B m- i?O #9i HÈM M

oW M¦B- i v +O ?„M çQ H M ;QÆM; K†i v m FB m +O L?Q L;mv iX L?Q L;mv i
H¢M?- # ;B¼i H +?•m +?ªv tm®M;- ªM? ?QÎM; iW F?Q H¢M? +O oB M *´ *?B h•K
+ªK M?"M çQÊ+ M,M; HQÊM; M?m ?Á # Q T?O H'v +?9M;- b m K°i F?„+- h L?¢+
+?•m p¨Q i`QM; ?°TX

@ LQÈ+ K„i i?m–M F?B i H¨ +?SM; M?•M +?Q ibM? v m ç¬B i - p"v /MM; +?9M; H¨

oW M¦B- h L?¢+ M•M; i?•M i? K K K¢B +O L?Q L;mv i çSM; H M- +¦ iB M; + M
M?B M T?K i`Ê- i?•M i? ? B M;QÌB F i ?ÊT pÈB M? m- ¬K H'v i?•M i? +O ç¬B T
K M?Q b vX

h?"K +?Q L?Q L;mv i +ÁM F?¬M; #B i KbM? `ÌB F?ÄB iB + i¬B i? M¨Q- +kM; F?¬
F?¬M; +¦ FûQ M¨M; `ÌB F?ÄB iB + i®B- M?QM; M¨M; H¢B `'i `ä ``M;- ?¬K M v- p¨Q
F?„+ pmB bQÈM; M?'i iW F?B M¨M; +?¨Q çÌB iÈB ;BÌX

h'i +ª F?€+? [mw i? K ;B iB + i®B H9+ M¨v ç m ç2K €M? K„i M?bM [m +?B + t2 C
çB- M?QM; F?¬M; +¦ M;QÌB M¨Q M¦B ;b i`QM; [m€ i`bM? h L?¢+ +MM; L?Q L;mv i
Km®M ç€M? i M ;B•v T?9i poM? ?^M; M¨vX

L?bM +?B + t2 `ÌB çB- €M? K„ihB m G•m i`Î M M K¬M; HmM;- oB M *´ *?B h•K- F?
i`QM; M°B i•K ç¢B KBM? iBM? M¨v ?B M ` +ªK t9+ b•m M?'iX GBM? +ªK M?Q i?C
HÁM; M¨M; ç½ +¦ bmv M;?o p #¨B ?€i b„T iÈBX

L;QÌB çB m F?B M +?QÆM; i`bM? çSM; # M M;QÌB Gw +?O i`+? M¦B M?Ä,

@ *?O i`+?- M?[M; +?mv M M¨v H¨ /Q M;¨B M #¨B b Q\

Gw +?O i`+? +¦ +?9i KÌ K`i M¦B,

@ M #¨B\ M #¨B +€B ;b\

L;QÌB çB m F?B M +?QÆM; i`bM? +QÌB F?´ M¦B,

@ L m M?Q F?¬M; T?ªB M;¨B M #¨B- M;¼M ç M b Q T?®B ?ÊT i®i M?Q p"v- K¨ i?
G•m iB m i?Q ?€i #¨B S?QÊM; *–m >Q¨M;X L;¨B T?ªB M¦B bÈK +?Q i¬B #B i- ?- I
i`QÌM; i`QÈ+- ç•v H¨ iB + i®B /mv M?'i H¨K i¬B `mM; ç°M; M?'i ç'v5

Gw +?O i`+? b[M; bÌ K°i +?9i- M¦B,

@ h? M?QM; K¨ M?[M; +€B ç¦ i¬B i?"i bU F?¬M; +¦ M #¨B5 h`QM; bªM? v M ?°B /
K¬M i` M; #` M;¼M ç M M?Q i? X

L;QÌB çB m F?B M +?QÆM; i`bM?,

@

"B i i?U GQM; oU+X

æ½ MY M,K F?¬M; +¦ +ªK ;B€+ pmB p M?Q p"v- i'i +ª +?B M bo aBM? hB m h?O >'
L?Q L;mv i `ÌB çB- +ÁM /WM; H¢B i`QM; ç¢B bªM? #B i i?U- M;?2 o,M æbM? ;BªM
#¼M ?¼- o,M æbM? #B i `ä- Î +?¶ M¨v ç m H¨ ç²M; #¼M i®i M?'i +O h L?¢+- +?Q
;B[H¢B- ç2K M?[M; +?mv M /B M ` M¦B H¢B K°i H–MX

Zm€ M?B m FBM? M;¢+ F?B M +?Q +€+ +?B M bo aBM? hB m h?O >° h?–M +¦ +?9
*€+? G¶ pW iW i`QM; T?ÁM; ` +kM; ;B M?"T p¨Q i`QM; ç¦- T?"i i•K +kM; F?¬M;
b Q M?[M; ;b M¨M; F ç m H¨ i?–M i?Q¢B X

@ hB m ?¦ tQM; `²B +?S\

o,M æbM? KdK +QÌB M?bM [m K¼B M;QÌB ç M; M;•v M;®+ MY ;BÌX

h`€i *€+? G¶ ç¢B bQ idM? i€Q ç–m iB M- M¦B,

@ .B æ¨ S?"i- ç•v [mª i?"i H¨ +?mv M F?¦ iQÎM; iQÊM; M´B- M?•M HU+ H¢B +¦ i?
i?9- i`€+? F?¬M; çQÊ+- i`€+? F?¬M; çQÊ+ h L?¢+ M? M? +?¦M; F?¬B T?K+ E€ G•

+€+? M¨Q +ªK SM; çQÊ+ F?Q iS+ +O M? i i²M i¢BX h?ŠM; i?„M K¨ M¦B- K¨ M; M?”M çQÊ+ M? i Î M?•M ;B MX

u M hB m ‘i +QÌB ?„+ ?„+- M¦B,

@ æ9M; H¨ F?¬M; Î M?•M ;B M5 M? i +?¢v iÈB i? ;BÈB i?–M i?Q¢B M? X G½Q +QÌM; ?½MX L?QM; K¨- +?mv M ç–m iB M i¬B Km®M H¨K M?’i H¨ Km®M #B i >B L?QM; i¬B +ªK i?’v H½Q ç¢B çB ` M;Q¨B H–M M¨v- i?¨M? [mª HÆM M?’i F?¬M; T? +?QM? H¨ K M; hmv i L[Km°B Km°B p ç•vX E?¬M; / /¨M; ?5 _®i +m°+ i¬B +kM;

hmv i L[M?bM [m ?„M- M? M?¨M; +9B ç–m tm®M;- ;QÆM; K†i H¢M? M?Q #,M; M?m M?¨M M?¢i- M¨M; M?Q p”v +kM; F?¬M; T?ªB pb u M hB m ‘i i`QÈ+ K†i- M?[M +´ +U i?9 F?B M M¨M; F?¬M; +ÁM [m M i•K M?[M; +?mv M i`QÈ+ FB - K¨ +ªK ;B€+ oU+ M¨v `’i i?•M i?B i- H¨K +?Q M¨M; +¦ +ªK ;B€+ M?È M?¨X

o,M æbM? iS+ ;B”M M¦B,

@ hB m ‘i- M? F?¬M; M M ç€M? +?O w H M M;QÌB +O hmv i L[M?¨ i¬BX hmv i L[i¬B- M; v +ª #¢M i` B +kM; +?Q +¦ ç’vX

•K i? M? u M hB m ‘i F?€M; M;?` M¦B,

@ h¬B +kM; `’i i?m–M F?B i ç’vX o,M æbM? ¨- i¬B pšM +ÁM H¨ i` B i•M ç’v- +?ŠM F?B i b Q\

@ æ9M; p”v- M? i ç9M; H¨ i` B i•MX

hW æ¬M; Î # M +¢M? ;”i ç–m +?’T M?”M- HB + K„i M?bM [m u M hB m ‘i- M¦B,

@ Pi M?’i i?b H¶ `®M +O M? i +ÁM iÌ `BM?5

J¼B M;QÌB p®M b[M; bÌ K°i +?9i- M; v b m ç¦ M?`M F?¬M; çQÊ+ ç m +QÌB H M ?

u M hB m ‘i ;B”M /[- M¦B,

@ L¦B H€Q- /•K ?´- i¬B [mv i ç’m pÈB M?X

hW æ¬M; +QÌB ?„+ ?„+- /MM; ;B¼M; M¦B Q Hª iB m

+?m˜M M¦B,

e8eX *?QÆM; e8R , h L?¢+ h¬B Jm®M aQHQ oÈB hQ¨M "° *€+ o`X

*?QÆM; e8k, h L?¢+ i¬B Km®M bQHQ pÈB iQ¨M #° +€+ p`X URV

@ Zmv i ç’m ?5 h®i5 _ ç•v çB- iB m iY- i¬B b) ?¼+ i?2Q H½Q ç¢B- +?Q M? #B i M?Q p”vX

>² Zm M; ;¦T HÌB- M?bM u M hB m ‘i M¦B,

@ >mvM? ç ?5 h¬B F?¬M; +¦ i? m / i +?mv M +O M?- M?QM; +€B ;½ .•K >´ hW æ M m i¬B H¨ M? ç½ bÈK F?¬M; M?`M `²BX

.`+? M +MM; >² Zm M; T?®B ?ÊT `’i ,M w- H”T iS+ i? K K°i +•m,

@ æ9M; p”v- hB m ‘i +?9M; i ?¬K M v pšM +ÁM H¨ i` B i•M5 "ÎB pb K’v ?¬K M v M i?UX h¬B M¦B hW æ¬M; ?5 M? #B i `ä ibM? ?m®M; +O M? i M?Q p”v- +?ŠM; M? i tY Hw`²B b Q\ L m H¨ M?Q p”v M? i [mª i?”i H¨ H¶ `9M pšM +ÁM i•M X

@ E?€QX

hW æ¬M; M?bM >² Zm M; +MM; .`+? M ç²M; i?ÌB çQ M;¦M i`Ä +O KbM? H M- Km K¼M #d´B i?b +¦ #’v M?B m - ?„M ç9M; H¨ +ÁM FûK ? B ;B ?Ä M¨v p¨B T?–MX

Zmª M "bM? iB M bo +® MûM +QÌB- M¦B,

@ *€+ M;QÌB v M ioM? K°i +?9i- F?¬M; M M /¼ iB m +¬ MQÆM; M;QÌB i bÊ ç'vX

h?•M i? +O ?„M i`ªB [m F?¬B T?K+ çB m /QÐM; i?ÌB ;B M /¨B- ç²M; i?ÌB pb i?
M;?B K i`¼M;- +?Q M M ,M i?`i E? .k +kM; M?B m M?'i- b m F?B i?QÆM; i? F?
#° M?ªv p¼i- M?'i H¨ HU+ +¬M; FQ+? +O aQ L; Q +ÁM K¢M? ?ÆM i`QÈ+ FB p¨B

o,M æbM? M?bM [m M?[M; +?B M bo aBM? hB m h?O >° h?–M i`QÈ+ K„i M¨vX æ°i
h L?¢+ H¢B p°B pª [m v p M?Q p"v- ç9M; 5 Í MÆB M¨v +¦ M?B m M? 2K i®i M?
M¨M; M¦B +kM; F?¬M; i?"i F„ +¨M;- /M b Q- M?[M; ;b #¼M ?¼ i`ªB [m [m€ T?S+ i¢
FQM? M¨M; +kM; F?¬M; +¦ M¦B ` X *?d KÌ K`i M¦B +?Q [m pb b Q [m v i`Î p ?B M
[m +?Q M¨M; M;?2- +¦ çQÊ+ M,M; HU+ tmv M pB i i?ÌB F?¬M; M¨v M M i¢K i?ÌB ;

>m®M; +?B- *Æ æS+ imv H¨ M? +O JBM? JBM? M?QM; ?„M F?¬M; T?ªB i?¨M? p
h?–MX

@ *€+ M;QÌB M¦B H½Q ç¢B +¦ i?mv i T?K+ çQÊ+ +?` L?Q L;mv i F?¬M;5

æB M h?Y ç°i M?B M H M iB M;- ç2K t'm ?´ p¨ ;B"M /[+O u M hB m 'i +MM; hW æ

J¼B M;QÌB H"T iS+ #` M¦B b M; +?mv M F?€+- *Æ æS+ Î K°i # M M¦B,

@ h¬B i?'v F?¬M; / /¨M;- iQM? ibM? +O S?€+? oQÆM; GQM; +€+ M;QÌB F?¬M;
#ªM HoM? +O i¬B F?¬M; i - M?QM; K¨ i¬B çQ€M M? i Km®M i?mv i T?K+ L?Q L
+?mv M M;¨v K°i M;¨v ? B- çWM; M¦B L?Q L;mv i- M; v +ª i¬B +kM; Km®M ç€M?
M?B M H¨ i`QÈ+ F?B M? i iÈB i?ÌB F€ pB M +´ ?mM; i?9 `²BX

>² Zm M; HQÌK HQÌK KB M;- M¦B,

@ h?¬B çB ¬M; ÆB - M? i?"i +¦ #ªM HoM?5 a m F?B h L?¢+ [m v p M? /€K M¦B
i?'v F?¬M; M?'i ç`M?- h L?¢+ M¨v `'i +¦ i?B M T?9X •M- +¦ p¨B T?–M ;B®M; i¬BX
HQm iB m b€B T?¦M; F?Q€M;- iU M?B M S?€+? oQÆM; GQM; L?Q L;mv i #B M i?'

.`+? M H¨K ` #° /€M; M¬M KY - M¦B ` K°i +•m FBM? çB M- M¦B,

@ æ9M; H¨ F?¬M; #B i t'm ?´- +?Q i?'v [m M;QÌB M¨Q F?¬M; #B i t'm ?´ M?Q p"v
? M K¼M #d´B X *kM; /€K bQ b€M? pÈB h L?¢+ b Q\

@ h F?€Q- M? ç9M; H¨ ;B M tªQ- +QB +?WM; i¬B ç€M? `„K +? i M? ç'vX

>² Zm M; +MM; .`+? M ²M ¨Q K¼B M;QÌB ç½ [m2M `²B- +?d +–M ? B ;B ?Ä ? M
M? mi?b F?¬M; # Q ;BÌ MioM? çQÊ+X

h`€i *€+? G¶ #'i ç„+ /o M¦B,

@ .B æ¨ S?"i- o,M æbM? +¬ MQÆM;- i¬B i?'v +¬ M M K M; hmv i M?B +¬ MQÆM;
?¼ i¬B +kM; F?¬M; +¦ #B M T?€TX

J¢+ æ`+? KdK +QÌB M¦B,

@ æ9M; p"v 5 Jm®M H¨K ç€K M¨v BK KB M; +O KbM? H¢B +kM; F?¬M; T?ªB H¨ +

o,M æbM? HB + K„i M?bM [m JBM? JBM? # M +¢M?- M? M?¨M; ;"i ;"i ç–mX L¦B,

@ o"v çQÊ+ `²BX h¬B K M; hmv i L[ çB M;?d M;ÆB i`QÈ+X h?ÌB ;B M +kM; F?¬M
M;?d M;ÆB b Q\

E€ i?"i M¨M; +,M #ªM F?¬M; +–M ?ÄB- iW €M? K„i +O K¼B M;QÌB M¨M; ç½ iBM?
ç M; çÊB h L?¢+ i`Î p - #¼M ?¼ [m M i•K ?„M iW M°B i•K 5

JBM? JBM? M¦B,

@ *?9M; i¬B +?Ì #¼M ?¼ p `²B M¦B b m- ç½ H•m F?¬M; ;†T- i'i +ª K¼B M;QÌB +¦
L?¢+ X

u M hB m ‘i +QÌB [m€B /` K°i iB M;- M¦B,

@ E?¬M; ç9M; - i¬B +kM; +¦ +?mv M +–M M¦B pÈB H½Q ç¢BX h¬B M¦B JBM? JBM F?¬M; +–M t2K +?9M; i H¨ #¦M; ç M ç’vX

JBM? JBM? HB + M?bM ?„M- M¦B,

@ E?¬M; M¦B HÌB M¨Q i?b F?¬M; B #ªQ M? +•K ç•mX >WX

o,M æbM? KdK +QÌB FûQ i v JBM? JBM?- iB M H M i?’T ;B¼M; M¦B # M i B +O M

@ >B M i¢B i¬B i`ª H¢B M? i +?Q +¬ p¨ L?Q L;mv iX h?ÌB ;B M MY M,K- i¬B +kM i ç m F?´ # Q M?B mX M? ’v F?B Î pÈB i¬B +kM; F?¬M; [m M +€+ M;QÌB X

h`QM; M°B i•K +O M[ M?•M Hm¬M Km®M ç°+ +?B K- B +kM; F?¬M; M;mv M w M?b T?•M +?B pÈB M;QÌB F?€+- M?QM; K¨ i`QÈ+ FB i`Î p - Î i`QM; *¬M G¬M i?–M ? `¨M;- M¨M; #B i `ä h L?¢+ M?’i ç`M? +¦ p”M K M? F?¬M; i–K i?QÌM;- +kM; M?’i KbM?- Km®M pmB +QÌB p b m +kM; +?d +¦ #m¬M; i? K°i Qi i?S ;b ç¦- +?d +¦ M?Q ç¢i çQÊ+ p` i`Q M?’i ç`M? i`QM; HÁM; h L?¢+X

JBM? JBM? +¦ +?9i +ªK FQ+? M¦B,

@ æbM? i, i,- M?[M; M;¨v M¨v +ªK ÆM +?` ç½ +?B m +® ?„M i X

o,M æbM? KdK +QÌB M¦B,

@ *?9M; i H¨ M;QÌB K°i M?¨- F?¬M; T?ªB b Q\ h¬B p¨ h L?¢+ ç m H¨ +¬ M?B- +? i?b M?¨ +O +?9M; i KÈB M;mv M p MX >m®M; +?B i¬B H¨ F ç M b m- +¦ i? M;?2 `’i i?Ä K½M `²BX

E?B i?’v hmv i L[pW H M H–m- u M hB m ‘i +MM; hW æ¬M; #¨v ` iQ i? X

@ hW + - M? i?”i bU F?¬M; M M çQ¢i +O i¬B X M? +¦ M?B m ?²M; M? M i`B F, M çBX h¬B +?Q iÈB #•v ;BÌ +ÁM +?Q +¦ K°i M;QÌB ç i•K bU X

hW æ¬M; ?W K°i iB M;- M¦B,

@ GÌB M?Q p”v i¬B M;?2 M? M¦B M?B m H–M `²BX *U+ T?˜K M?Q i? M? Km®M i- çWM; M;?oX *?9M; i #^M; p¨Q #´M bU t2K B H’v çQÊ+ i•K ?²M i?B m M[+O hmv

@ > B /•K +¬M +€+ M;QÌB- +?d #B i +MM; MY /QÈB bmv M;?o b Q\

>² Zm M; M;? M? M; M; çB iÈB- M?bM [m hW æ¬M;- H¢B M?bM u M hB m ‘i- /äM;

@ h¬B H¢B +ªK i?’v hmv i L[+¬ MQÆM; pW `²B M?bM i¬B M?B m ?ÆM +€+ M;QÌB

.`+? M +QÌB •K ?B K b m HQM; >² Zm M;- M¦B,

@ æ9M; p”v- M¨M; M?bM M? M?B m M?’i- M?QM; K¨- i¬B M;?o H¨ M¨M; HÈM M?Q K¼M #d ´B M?Q M? X >„+ ?„+X

@ æQÊ+ `²B- +€+ M;QÌB i?Q+? ;BˆM; +Q M?Q p”v b Q\

#ªM i?•M KbM? +kM; F?¬M; +¦- M?Q p”v +?B M ç’m ç½ i?m K°i MY X *?Q /M H9+
J oQÆM;- ?„M +kM; F?¬M; +?9i HmB #QÈ+- ?m®M; +?B ?B M i¢B ç®B K†i pÈB ç²

> B i v +?”K `½B KÎ `°M; b M; ? B # MX G’v h L?¢+ H¨K i`mM; i•K F?m +? i€M `
+?B M bo aBM? hB m h?O >° h?–M H’v L?Q L;mv i +–K ç–m +kM; FBM? M;¢+- iY- H
#®M K¨m H¢B #B M ?¦ `”K `¢T M?Q [m M; çB M- M? M? +?¦M; F?ÎB ç°M; [m M? M
`K MB #B M K’i- i?•M i? h L?¢+ # Q T?O i`QM; #®M b„+ [m M; K M;- ç² €M E€ G
`ä `¨M;- p•M HU+ #®M K¨m b m HQM; +O ?„M ?bM? i?¨M? K°i i–M; #bM? +?QÈM;-
iW i` M ç² €M E€ G•M ?B M ` M;Q¨B- E€ G•M M?Q b®M; H¢B- /QÈB ibM? ?m®M; F
+?B M bo aBM? hB m h?O >° h?–M ;B®M; M?Q M;?2 çQÊ+ •K i? M? E€ G•M ;¨Q i?

L?Q L;mv i H9+ M¨v ç½ i`Î i?¨M? K°i +?d ?mv +O +?B M bo aBM? hB m h?O >° h?

@ .`+? M- JBM? JBM?- +?9M; i +¬M; FQ+? # M i` MX L?[M; M;QÌB F?€+ iW T?Q

æ¬B +€M? b m HQM; KÎ ` - i?•M i? K K K¢B # v H M i`ÌB- GQM; .QÊ+ h?”T "€i EQ+
h?¬B hBM? /QÈB i?U+ HU+ #ªv p•M OM; ?° H”T iS+ ?bM? i?¨M?- p¬ b® iBM? [m M
HU+ F?´M; H² iW i` M F?¬M; i`mM; iK H¢BX

.`+? M b m F?B /` ?¦ +kM; F?¬M; ;B®M; i`QÈ+- ?„M i?ûi H M K°i iB M;- i?•M i?
+?ÈT K„i #B M K’i i` M #–m i`ÌB ç K- +?d +¦[m M; çB K K¨m p¨M; ?B M ` - ç²M; i?
JBM? JBM?X hmv JBM? JBM? F?¬M; +¦M,M; HU+ T?B ?¨M?- M?QM; K¨ +€M? ;¨ #ª
T?B m T?M i` M F?¬M; i`mM;- M,M; HQÊM; #ªv K¨m [m v +?mM; [m M? i?•M i? K
+O M¨M;- M,M; HQÊM; tQ v i`ÁM `’i M? M?X

*¬M; FQ+? M¨v ç½ ?bM? i?¨M?- +?O HU+ T?Q /QÈB H¨ ZmªM "bM?X

ZmªM "bM? iB M H M i`QÈ+ K°i #QÈ+- ? B i v ?ÊT H¢B- ;BÎ H M + Q F?ÄB ç–m- iW
K M; ?B M ` Î p` i`Q ? B i v +O ?„M M„K H¢B- +´ M,M; HQÊM; F?´M; H² M¨v F?B
p†M p Q- +¦i? i?’v çQÊ+ F?Q iS+ M,M; HQÊM; M¨v HÈM i? M¨QX

eeRX *?QÆM; e8d , JkB h M E€ G•M >mv M æ’m æ¢B .B i L?”i h? UkV

*?QÆM; e8d, JkB i M E€ G•M >mv M ç’m æ¢B .B i L?”i h?–M h?m”iX UkV

æ–m iB M T?€i ç°M; +¬M; FQ+? H¨ L?Q L;mv i- p¬ b® €M? b Q Î ;B[F?¬M; i`mM;
HY M?„K i?ŠM; ?QÈM; h L?¢+ # v tm®M;- M?bM [m [m M; çB K K¨m i`„M; +?”K
K„i # Q i`MK K°i ;¦+ `ÆB- F?B M +?Q h L?¢+ F?¬M; +€+? M¨Q ç¨Q i?Q€i çQÊ+ F
i?•M- +?Q /M L?Q L;mv i /MM; M,M; HQÊM; +¬M; FQ+? K°i M;QÌB- M?QM; pšM bY
`°M;X

GQM; .U+ h?¬B hBM? +’T #”+ #ªv p•M #°+ T?€i +MM; H9+ F?€+ ?ÆM bQ pÈB M,K
b€M? M´B- K†+ /M F?¬M; +¦iB M; tû ;B¦ +?¦B i B- M?QM; K¨ [m M; çB K K¨m i`„M;
M;WM; #B M ?¦ p` i`Q +O KbM?X

> B i v h L?¢+ pšM `O tm®M; ? B i?•M- K„i i?’v [m M; çB K K¨m i`„M; M¨v iÈB ;–
M•M; i v +O KbM? H M H–M M[X J¨ ç9M; H9+ M¨v- M,M; HQÊM; GQM; .U+ h?¬B
M;Q¨B- +?9M; i`QM; M?€v K„i # Q T?O F?„T #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; +O h L?¢+
HQÊM; ç€M? p T?Q h L?¢+X

@ h®i

h L?¢+ ?ûi HÈM K°i iB M;- ?¨Q [m M; K¨m #¢+ ?B M ` i` M i v i`€B- K°i i’K +?„M
M;QÌB +O ?„M- +?2 +?„M i?•M i? p¨Q i`QM;- M,M; HQÊM; H”T iS+ bBM? ` #B M
i`QÈM; p¨ p +?¢K i`mv M iÈBX

E€ G•M FQM?- HU+ T?ÁM; M;U +QÌM; ?Q¨M? #¨v ` i`QÈ+ K†i +?B M bo aBM? hB
h L?¢+ `’i M? M?- /QÈB i€+ /KM; +O E€ G•M /m M? M? M?Q i?B K çB M #® i`Q

[m M? i?•M i? +O h L?¢+X

•K i? M? M´ HÈM p M; H M- K¶B [m M; çB K M,M; HQÊM; ç m #` E€ G•M FQM? `¦i

L?Q L;mv i FBM? M;¢+ T?€i ?B M- M,M; HQÊM; GQM; .U+ h?¬B hBM? KbM? T?€i
G•M FQM? +kM; #` +´ M,M; HQÊM; F€ /` M¨v ?¦ ;BªB- +?Q /M M,M; HQÊM; +¦ #°+ T
/B m p¨ p +?¢K pÈB iBM? [m M; F?€+X *?Q M M- #B m ?B M i?b h L?¢+ #` L?Q L
M?QM; M,M; HQÊM; ?„M +–M M;,M +ªM F?¬M; M?B m H„KX

L?QM; K¨ +?B M ç'm ç½ #„i ç–m- L?Q L;mv i +,M #ªM F?¬M; +¦ +€+? M¨Q ;BªB i?
hB m h?O >° h?–M F?€+- +¬M; FQ+? +O JBM? JBM? i?2Q b€i +¬M; FQ+? +O L?Q
FQ+? ?mv M H M?'i- çQÆM; M?B M H¨ JBM? JBM? `²B- H¬M; pk #ªv ?bM? i?¨M?
[m M?- +m°M H'v i?•M i? h L?¢+ p¨Q # M i`QM;- +?d H¨- M?QM; K¨ F?Q iS+ M,M
K¨m H¦2 H M +kM; F?¬M; ;B®M; M?Q #B m ?B M M?m ?Á +O +?9M;- ç¦ H¨ HQÐB
i`QÈ+ ç¦ /šM ç¬M; +Ä +•v- +kM; imv i ç®B F?¬M; +€+? M¨Q bQ b€M? çQÊ+X

JBM? JBM? +MM; L?Q L;mv i T?®B ?ÊT T?B i?QÌM; ,M w- i`QM; M?€v K„i GQM;
+?'K /Si- ?¨Q [m M; #ªv K¨m M¨v pW p†M ?B M ` i`QÈ+ K†i h L?¢+- i`ªQ- ç•v H¨
? i HU+ KÈB +?Q bBM?X h? M?QM; K¨- h L?¢+ ç½ ? i HU+ b Q\

E?m¬M K†i JBM? JBM? M?bM [m i?U+ HU+ M K M?•M K¨ KbM? v m K M- M?QM; K
i?U+ HU+ [m€ +QÌM; ?½MX J°i çQ¨M M;•M b„+ [m M; K M; iW i v T?ªB h L?¢+ ?B M
pW p†M +¦ i? M?bM i?'v i v T?ªB +O h L?¢+ +¦ p¬ b® [m M; çQ¨M K¨m #¢+ ?B M
iÆ F i M®B F?m +? i`QÆM; i`QM; çQÌM; FQM? KQÌB Kûi- pW p†M +¦ ?¨Q [m M; +

E?¬M; +¦ •K i? M? p +?¢K- +kM; F?¬M; +¦ M,M; HQÊM; FQ+? ç°M;- ?¨Q [m M; +–
L?[M; ?¨Q [m M; K¨m #¢+ ?B M ` `'i `ä `¨M;- i v T?ªB +O h L?¢+ +?'M ç°M;- M¦ ç
T?O ZmªM "bM?X

G9+ M¨v- M,M; HQÊM; +O ZmªM "bM? ç½ F?¬M; ?Q¨M iQ¨M M;QM; F i- iWM; ç¢Q
i?¨M? FBK ?²M; b„+ ?B M ` M;Q¨B- M,M; HQÊM; M;QM; F i ç¢i iÈB çdM? T?QM;-
+¬M; FQ+? p T?Q KbM?- ZmªM "bM? F?¬M; +?9i /Q /U Q M? pÁM; tQ€v M,M; HQ
M?°M M?¢Q M?Q MQÈ+- K°i çQÌM; FQM? K°i i?QÈ+ M?QM; K¨ HU+ M;QM; F i + Q
iÆ K¨m #¢+ Q M? ` M;Q¨BX

h L?¢+ pmM; [m M; K M; K¨m #¢+ M¨v ` - b m ç¦ F?¬M; i? K M?bM [m ZmªM "bM?-
v H M i`ÌB- ;BÌ M¨v F?„+ M¨v- ç®B K†i €T HU+ +€+ +?B M bo aBM? hB m h?O >°
F?¬M; +ÁM ;B[H¢B- €Q ;B€T K¨m ç2M M? M? +?¦M; ?B M ` i` M M;QÌB- ?Q¨M iQ
#¢+ `®B imM; b m HQM;- ? B +QM K„i K¨m #¢+ [mûi [m +?mM; [m M?- M?Q€M; i
L?Q L;mv i- M„K i v T?ªB ç€M? p¨Q M;U+ +O L?Q L;mv iX æ®B pÈB ?„M K¨ M¦B
hB m h?O >° h?–M K M; H¢B €T HU+ HÈM M?'i +?Q ?„M +?QM? H¨ S?€+? oQÆM;

L?Q L;mv ipW KÈB T?€i ç°M; GQM; .U+ h?¬B hBM? tQM;- ç°M; i€+ +O M¨M; F?-
K¨m i`„M; F?m +? i€M ` +?mM; [m M?- HÊB /KM; i?ÌB ;B M +¬M; FQ+? +O JBM?
ç½ iB M p¨Q ;B B çQ¢M /` ?¦ i?S ? BX

h?ÌB çB K h L?¢+ # v H M F?¬M; i`mM; bY /KM; ;B B çQ¢M /` ?¦ H–M ç–m iB M-
i?¨M? ;B B çQ¢M /` ?¦ H–M i?S ? B +kM; +–M i?ÌB ;B MX >B M M?B M L?Q L;m
H¢B i'M +¬M; KbM? M? M? M?Q p"v- F?¬M; +?9i +?9 w +¬M; FQ+? p¨Q ZmªM "bM
JBM? F?¬M; i? F?¬M; M;,M +?†M ?„M- H"T iS+ H° ` +?9i #®B `®BX > B +€M? b n
M;?B M; iÈB- ? B +?•M i?QM /¨B M? M? M?Q i?B K çB M ç€ ? B KQÆB K®i +QÈ+

@ G•K

h L?¢+ F?¬M; +¦ Mû i`€M?- +kM; F?¬M; +¦ +?9i F„ tªQ M¨QX L;¢M? b M? b M? /I
+?•M L?Q L;mv i HB m K¢M; K°i +?9iX

h`QM; iB M; M´ p M; –K –K- i?•M i? L?Q L;mv i #` #„M M;QÊ+ ` b mX J¨ h L?¢
M;WM; H¢BX

E?¬M; #B i pb +€B ;b- i`QM; M°B i•K L?Q L;mv i tm'i ?B M +ªK ;B€+ F?¬M; +¦ HU+
JBM? +kM; F?¬M; +¦ v m ?ÆM L?Q L;mv i- M?QM; K¨- i?ÌB çB K ? B KQÆB K®i +
+O h L?¢+- E€ G•M hQ Hm¬M i?m H¢B ç½ /m¶B M? M? ` M;Q¨B- +?QM? KbM? ç
a m ç¦ KÈB i`MM; FQ+? +?QM? /B M- /QÈB ibM? ?m®M; M,M; HQÊM; #bM? [m•M-

G9+ M¨v- +¨M; i? K FBM? M;¢+ M?QM; K¨ JBM? JBM? +MM; ZmªM "bM?- JBM? JB
FQ+? #` ?¨Q [m M; K¨m #¢+ M;,M +ªM- K¨ ZmªM "bM? b9+ i? ç€M? ` K°i FQ+? iQ
Q M? FQ+? +m²M; #¢Q M¨v- ?¨Q [m M; K¨m #¢+ ç²M; i?ÌB #B M K'iX

h L?¢+ K°i [mv M ç€M? # v L?Q L;mv iX æ°M; i€+ +O ?„M F?¬M; +?9i /WM; H¢B
i?•M i? i` M F?¬M; i`mM; M? M? +?¦M; ?mv M ?¦ i?¨M? K°i +?m¶B i¨M ªM?- ç¬B
Q i`MK- iB M; H¬M; pk tû ;B¦ +?¦B i B p M; H M- ?B K p¨ ?B K tQ i[m +?mM;
æQÆM; M?B M +?mv M M¨v H¨ K v K„M- K¨ iQM? iQ€M `'i +?QM? t€+X

EBK b„+ [m M; K M; H†M; v M F?¬M; K°i iB M; ç°M; iW i` M i`ÌB ;B€M; tm®M;- K
+?9i ?¨Q [m M; #„M ` M;Q¨B- i`ªQ ªM? ;–M M?Q +SM; H¢B- HûM H9i ç€M? p¨Q p B
+?K+ i?QÈ+- ç®B pÈB .`+? M KQÊM bS+ ?9i +O i`€B ç'i i€ i`Ê- +?ŠM; [m i`QM;

L?QM; K¨- h L?¢+ H9+ M¨v H¢B OM; ?° ? v T?ªM ç®B KÎ iQ +QM K„i ` - ?„M +?Q i
M?[M; +–K iBM? Î i` M F?¬M; i`mM;X h v i`€B M?Q i?B K çB M ?'iH M F?¬M; i`mM
K M; ç½ T?¦M; H M i`ÌB- ?¨Q [m M; M?Q K,i FQM? K¢M? K) +?B m `¼B ` M;Q¨B
+?mv M ç°M; M?Q / Q K´- FûQ H K°i pÁM; +mM; Qm K„- pW p†M M;? M? iB T MÆ

eekX *?QÆM; e83 , JkB h M E€ G•M >mv M æ'm æ¢B .B i L?"i h?-
UjV

*?QÆM; e83, JkB i M E€ G•M >mv M ç'm æ¢B .B i L?"i h?–M h?m"iX UjV

h L?¢+ MûK E€ G•M FQM? ` M;Q¨B- H9+ i`QÈ+- MQÆM; iU p¨Q +?B m i?S+ +¬M
iWM; /U p¨Q +?B m i?S+ M¨v +¬M; FQ+? ?Ov /B i EBK aQ æ¢B "^M; æB m ?5

hmv i?U+ HU+ +O .`+? M F?¬M; FûK- M?QM; bQ b€M? pÈB EBK aQ æ¢B "^M; æB

L?QM; K¨- /M b Q +–K iBM? ?–m +kM; +¦ Qm i? +O +–K iBM? ?–m- ç¦ +?QM? H
i?–M +?'M ç°M;- ?¨Q [m M; H¦2 H M- .`+? M +,M #ªM F?¬M; +¦ i?ÌB ;B M bmv M;
F?¬M; i`mM; tQ v i`ÁM # i?QÈ+- ? B +?•M HB M iB T çB K H M E€ G•M FQM? p¨
v H M i`ÌBX G9+ M¨v- K² ?¬B H¢M? QÈi çšK K€B i¦+ p¨M; +O ?„M- M m M?Q T?
F i +K+ +¦ i? M;?oX

hW F?B #„i ç–m +?Q iÈB #•v ;BÌ- +?ŠM; [m çB M [m M; M¨v tQ i[m p¨B ;B•v- +QM
ç9M; H9+ M¨v- bS+ +?B M ç'm +O #ªv +–K iBM? KÈB +?QM? i?S+ çQÊ+ T?€i ?mv

hW æ¬M; #¶M; M?B M ;–K H M- iB M; ;–K `Qi H M +?¦B i B M¨v M?Q FBK M?¼M
i?U+ HU+ K¢M? M?Q ?„M- i?•M i? +kM; /WM; H¢B i`QM; M?€v K„iX hmv iQM? i
M?QM; K¨ ç®B K†i pÈB p•v +¬M; +O #ªv +?B M bo +–K iBM?- ç²M; /¢M; H¨ i`Q K¢

L?Q L;mv i +MM; JBM? JBM? ç²M; i?ÌB p•v [m M?- p¬ b® [mv M +QÈ+ [m M; ªM?
H M M;QÌB h L?¢+X J¨ ZmªM "bM? iW /QÈB M?ªv H M + Q- ? B ç'K ç m tm'i ?B M-
? B +?•M +O h L?¢+X

u M hB m 'i M½v ;BÌ F?¬M; +¦ ?Q¢i ç°M; H9+ M¨v ç°i M?B M iQ€i ` K°i MK +QÌB [r
K¨m M;¨ b[?B M ` i` M M;QÌB +O ?„M- p•M HU+ +O ?„M bQ pÈB +?B M bo aBM
M¦B v m ?ÆM `'i M?B m- +?Q iÈB #•v ;BÌ KÈB M;QM; iK çO M,M; HQÊM; bY /KM; K

>¨Q [m M; K¨m M;¨ b[T?B m ç½M;- /o M?B M H¨ ?bM? i?€B K°i +€B +•v- # v #´M
+?9i i?QÆM; i´M M¨Q- ç½ ç€M? H M M;QÌB h L?¢+X

L,M; HU+ SM; #B M p¨ FBM? M;?B K i?U+ +?B M +O h L?¢+ F?¬M; T?ªB #'i +S
h?–M M¨Q +¦ i? bQ b€M? çQÊ+- +?Q /M i`QM; ibM? ?m®M; #` p•v +¬M; ?„M pšM +

i`QÈ+X >¨Q [m M; K¨m iQK [m v +?mM; [m M? i?•M i? #„i ç–m p†M p Q +O ?„M
L;mv i ç²M; i?ÌB +ªK ;B€+ çQÊ+ i? +¬M; +O KbM? #` M;,M +ªM `'i K¢M?- M?'i H¨
M¨M; +?d M,K p•M- iQ¨M i?•M +¦ +?9i i `–MX h?•M i? K K K¢B #` # v ` M;Q¨B- K
L;mv i F?¬M; ? ;B[H¢B +¬M; FQ+? ` M;Q¨BX

> B +?•M h L?¢+ ç¢T H M ? B ç'K +O ZmªM "bM?- i?•M i? #„M çB M?Q ç¢M T?€C
HK ?B M ` +?mM; [m M?- M,M; HQÊM; ?Ä ?²M; b„+ #B M i?¨M? K°i ç¢Q +–m p²M
.`+? M ç M; iW i` M F?¬M; i`mM; H Q tm®M;X

.`+? M K„i i?'v M,M; HQÊM; M¦M; `U+ ?bM? i?¨M? K°i i? M? ç Q +?ûK p T?Q KbM
K„M; K°i iB M;- i¢B b Q M;QÌB F?¬M; K v H¢B H¨ i¬B +?SX

>„M +kM; F?¬M; /€K M;¢M? F?€M; h L?¢+- i?•M i? i` M F?¬M; i`mM; M;WM; K°i H
M M ?„M +?ŠM; i? +QÐM; ûT +ªB #B M- `ÆB tm®M; K†i ç'i- ç²M; i?ÌB- ? B K¦M;
+?ûK ` K°i HQÈB €M? €M; K¨m p¨M;- w ç² M;,M +ªM +¬M; FQ+? +O h L?¢+X >ÆM

h L?¢+ ?W H¢M? K°i iB M;- E€ G•M >mv M ?mv M ?¦ ` pk F?Q +¦ i? #` M,M; HQ
b Q\ *kM; +?d +¦ #B M i?€B M?Q >B M oB M FB K KÈB +¦ F?ª M,M; T?€ ?Ov / /¨M
.`+? M T?€i ç°M; +¬M; FQ+? ç½ #` +„i i?¨M? KªM? M?ÄX

L?QM; K¨- ç9M; p¨Q H9+ M¨v- K°i ç¢Q ?¨Q [m M; K¨m M;¨ b[H†M; H) /€M H M M;C

*kM; F?¬M; T?ªB M¦B h L?¢+ +?ŠM; çO +ªM? ;B€+- K¨ H¨ u M hB m 'i T?€i ` ç¢Q
M¨v F?€+ ?Q¨M iQ¨M +€+ M,M; HQÊM; F?€+- +?Q /M iBM? i?–M HU+ h L?¢+ T?B
T?ªM SM; F`T i?ÌBX *?B m M¨v +O hB m 'i M?„K i?ŠM; p¨Q K¬M;- h L?¢+ ç M; +
M +kM; i`b ç°M H¢BX

L,M; HQÊM; iQ¨M i?•M M?Q # i„i- i®+ ç° /B +?mv M ;BªK çB #®M i?¨M?X

@ h F?€Q- i®i +?Q K°i +?B m u m *•v >Q *9+X U>Q +9+ Î ç•v ?B m i?2Q M;?o F

h L?¢+ +kM; ?B m çQÊ+- ç•v H¨ M,M; HU+ ç†+ i?M +O u M hB m 'iX L?QM; pb i`
ç°i M?B M ?„M #` +´ M,M; HQÊM; M¨v i`¦B #m°+- i?•M i? H"T iS+ i`Î M M i`b ç°M
L?Q L;mv i +MM; pÈB ZmªM "bM? ç m M?•M +Æ ?°B M¨v p•v [m M? H¢B- M; v +ª .
ç'i M?ªv H M- K°i H–M M[M?¨Q ç–m p ?QÈM; h L?¢+X

*?B M ç'm +K+ /B M pÈB +?B M bo aBM? hB m h?O >° h?–M i`¼M; v m M?'i H¨ i€
M?B M T?€i bBM? M;?`+? +?mv M- p®M +ÁM +?d T?ÁM; i?O- h L?¢+ H"T iS+ H•K

J¨ H9+ M¨v- ç°i M?B M hW æ¬M; çSM; +?mM; K°i +?¶ pÈB u M hB m 'i ç½ ç°M; i?
tm®M;- +€M? +kM; F?¬M; +¦ ç"T- M?QM; i?•M i? +O ?„M +?"K `½B i`¬B M´B i` M
K M;X a m HQM; +O ?„M M;QM; iK ?bM? i?€B K†i i`ÌBX "¢+? [m M; M¦M; #ÄM;
i?¨M? i?U+ +?'iX L;QM; iK i` M M;QÌB h L?¢+- F?Q iS+ M,M; HQÊM; p¬ +MM; F?C
#° M,M; HQÊM;- ;BÌ M¨v F?„+ M¨v F?¬M; M;WM; #®+ H M + QX

@ æ¢B .B i L?"i h?–M h?m"i\

hmv h L?¢+ pšM ç M; +?B M ç'm- M?QM; bS+ [m M b€i +O ?„M T?B i?QÌM; M?¢v
HU+ +ª #m´B `®i +K+ T?€i ç°M;- H"T iS+ M?È iÈB # M ç–m Î M9B h?B M >QÆM; ç
hW ;B T?€i ç°M; +¬M; FQ+? +QÌM; ç¢BX

æ¢B .B i L?"i h?–M h?m"i Î i`QM; i v hW æ¬M; mv HU+ bQ pÈB ;B +?O hW ;B K¢M
#B i `^M;- ?„M H¨ +?B M bo +–K iBM? i?U+ HU+ iB T +"M b€m p•M 5 o•M HU+ #ª
hW ;B F?B M +?Q ?„M T?€i ?mv K¬M /` i?m"i ç†+ i?M M¨v H M +U+ çB KX h`QÈ+
p¨Q i€+ /KM; +O L;•M GQM; h`€Q ?¦ ;BªB +¬M; FQ+? +O JBM? JBM? +MM; ZmªB
F?¬M; /€K t€+ ç`M? L;•M GQM; h`€Q +¦ i? ;BªB i`W ?Q¨M iQ¨M +¬M; FQ+? M,M;
h?–M h?m"i ? v F?¬M;X

L;•M GQM; h`€Q p®M H¨ K°i HoM? pU+ ç`M? ?QÈM;- M¦B +€+? F?€+- i?ÌB çB K T?
i?•M M;QÌB bY /KM; F?¬M; i? bY /KM; M,M; HQÊM; +¬M; FQ+?- K¨ L;•M GQM; h`

Sau khi tóc chuyển biến chính là lông của Tề Nhạc, kể cả vị trí ở phía dưới kia, lông của hắn biến thành màu đen và không có gì khác so với trước kia, chỉ có điều là năng lượng thay thế mà thôi. Những lông này với Tề Nhạc mà nói cũng không có gì ý nghĩa chính thức cho nên quá trình năng lượng tăng lên chúng cũng sinh ra cải biến.

Ngay sau bộ lông chính là làn da, tốc độ chuyển biến của da còn nhanh hơn cả lông, dưới tác dụng của bốn loại vân lực thì làn da của Tề Nhạc xuất hiện bốn loại màu sắc lập lòe, dưới làn da là thần kinh được năng lượng thoải mái nên sinh ra biến hóa, thần kinh bản thân không biến hóa cái gì, chỉ có điều thần kinh được thay thế bằng năng lượng.

Linh hồn và tính mạng lạc ấn của Tề Nhạc ngưng tụ vào làm một. Năng lượng trực tiếp đưa vào làm khí tức bản thân của hắn biến thành hoàn mỹ hơn so với trước kia. Giờ này khắc này làn da cổ đông biến thành trắng nõn. Óng ánh trơn bóng chỉ sợ cho dù trong các hồng nhan của Tề Nhạc làn da tốt nhất là Tuyết Nữ lúc này nhìn thấy bộ dáng của Tề Nhạc cũng hâm mộ.

Đây là làn da không có chút khuyến khiết nhỏ nhặt nào! Thậm chí có thể so sánh với ngọc thạch. Nhưng mà làn da như vậy mềm mại như da em bé, nhưng năng lượng và lực phòng ngự của nó cũng không phải áo giáp nào có thể so sánh.

Sau da thịt là cốt cách và nội tạng. Dưới kích thích của năng lượng thì mọi thứ sinh ra biến hóa điên cuồng. Nội tạng cùng khí quan cũng không ngừng cường hóa, cường hóa đến một trình độ kinh khủng. Nhưng mà từ góc độ bản thân mà nhìn Tề Nhạc vẫn là nhân loại, ít nhất chuyện hắn sợ hãi không sinh ra.

Năng lượng khổng lồ lại lần nữa tẩy lễ thân thể của Tề Nhạc, thời gian với hắn mà nói không còn khái niệm nào nữa. Tề Nhạc cũng không có đi suy nghĩ những chuyện này. Chỉ có điều trong quá trình tu luyện không ngừng thực lực bản thân Tề Nhạc bắt đầu sinh ra biến hóa về chất.

Rốt cục thời điểm bốn loại vân lực hợp lại làm một điểm trên không trung thì năng lượng trong Thần Giới tiến dần vào trạng thái cân đối, thời gian năng lượng phóng thích trong Thần Giới cũng tiến tới thời khắc cuối cùng.

Sau khi tất cả năng lượng phong bạo biến mất thì thân thể Tề Nhạc đã biến thành màu vàng hoàn toàn. Màu sắc của bốn loại vân lực đã biến mất, vân lực còn lại trên người Tề Nhạc là màu vàng.

Giống như sâu phá kén thành bướm. Những kim sắc quang mang này ngưng tụ thành thật thể, mặt ngoài nhìn lại thì Tề Nhạc giống như quả trứng lớn bằng vàng. Mà sau một khắc quả trứng bằng vàng này bay lên, qua trong giây lát đã xuyên qua Nam Thiên môn, Thần Giới lúc này đã khôi phục tới bộ dáng ngàn vạn năm trước, đáng tiếc nơi này không có người nào nhìn thấy. Đây chính là vị thần đầu tiên và cuối cùng của Thần Giới này. Hắn dùng hình thái trứng bay đi.

Lĩnh vực Đông Hoàng.

Khoanh chân ngồi ở chỗ kia Đông Hoàng, Ấn Linh cùng Kính Trung Tiên đang lo lắng chờ đợi. Tuy thời gian với bọn họ mà nói cũng không có khái niệm gì, dù sao bọn họ đã sống ngàn vạn năm rồi, nhưng từ khi Tề Nhạc rời khỏi thì nội tâm của bọn họ vô cùng lo lắng.

Ấn Linh là thần khí của Tề Nhạc và bị Tề Nhạc cưỡng ép lấy ra với một thượng cổ thần khí mà nói thì bản thân Ấn Linh không có tổn thương gì.

1348. Chương 1347: Phá Phong, Hấp Thu Điên Cuồng. (3)

Nhưng nếu thời gian quá dài thì thân thể Tề Nhạc lại tổn thương về chất. Đến lúc đó căn bản không cần ai đi đối phó hắn thì thần khí Không Động Ấn cũng bị hủy diệt, cho nên Tề Nhạc lần này đi Thần Giới tuyệt đối không được quá dài.

Tuyết Nữ đã bị thu vào trong Không Động Ấn lần nữa, vì không cho người yêu và đồng bạn của Tề Nhạc lo lắng Ấn Linh cũng không đem chuyện ở bên ngoài nói cho bọn họ biết, ngược lại phong bế bọn họ trong lĩnh vực Ngũ Hành, tùy ý cho bọn họ tiếp tục tu luyện. Mà giờ này khắc này Ấn Linh đã có chút không đợi được. Bởi vì hắn có thể cảm giác được liên hệ giữa mình và Tề Nhạc càng ngày càng yếu ớt. Đã sắp tới mức độ biến mất.

- Đông Hoàng. Anh thật sự không có biện pháp bắt được khí tức của Tề Nhạc sao?

Ấn Linh lo lắng hỏi.

Đông Hoàng thở dài một tiếng, nói:

- Các người cũng biết lần trước thủy hỏa thần phong ấn Thần Giới thì dè chừng sợ hãi chúng ta sâu nhất, tuy tôi có thể mở thông đạo đi thông tới Thần Giới nhưng mà tôi không thể cảm giác được chuyện gì ở trong đó. Nói cách khác liên hệ giữa tôi và Thần Giới trước kia cũng đã bị hoàn toàn ngăn cách. Anh có thể trông cậy vào tôi cảm giác được cái gì chứ? Tề Nhạc cũng không phải là người xui xẻo, các người không cần quá lo lắng, ai, hắn thật sự là quá cố chấp, tôi đã nói với hắn là Thần Giới không co gì, thế nhưng mà hắn vẫn kiên trì đi.

Kính Trung Tiên hừ một tiếng, nói:

- Ít nhất hắn còn có phần chấp nhất này, so với anh còn mạnh hơn nhiều.

Nghe Kính Trung Tiên nói chuyện Đông Hoàng lập tức tươi cười, nói:

- A Tiên, người em chọn trúng tự nhiên là ưu tú. Các người không nên gấp gáp, chờ một chút, nếu như Tề Nhạc qua hai ngày nữa mà không trở về tôi sẽ mở thông đạo lại đi Nam Thiên môn nhìn xem, tuy không cách nào nhìn thấy tình huống bên trong nhưng bao nhiêu cũng có thể lý giải Thần Giới.

Đông Hoàng vừa nói đến đây đột nhiên sắc mặt của hắn đại biến, toàn thân của hắn bộc phát một đoàn kim quang chói mắt, ngay sau đó một tiếng chuông to vang từ trên người của hắn bộc phát, thân thể Ấn Linh cùng Kính Trung Tiên đồng thời bị đánh bay ra ngoiaf. Sau một khắc một đạo kim quang từ trên trời giáng xuống. Khí tức năng lượng khổng lồ lao vào trong lĩnh vực Đông Hoàng do hắn sáng tạo ra, cung điện nát bấy. Nếu như không phải Đông Hoàng kịp thời dùng bản thể Đông Hoàng Chung bảo vệ Ấn Linh cùng Kính Trung Tiên thì chỉ sợ kết cục của bọn họ giống như đúc kết giới.

Ba đại thần khí đồng thời hoảng sợ, tình huống như vậy đương nhiên không phải Đông Hoàng tự mình làm, thế nhưng mà thần lực cường đại như thế ở trong lĩnh vực Đông Hoàng còn sinh ra hiệu quả mạnh như vậy, rốt cuộc là tới từ đâu.

Đông Hoàng rất nhanh hiểu được, thất thanh nói:

- Là đến từ Thần Giới. Các người xem.

Từ hướng ngón tay hắn chỉ thì Ấn Linh cùng Kính Trung Tiên nhìn chằm chằm qua, chỉ thấy kim sắc quang mang trên không trung biến mất, một qua trứng trống rỗng xuất hiện ở trung ương cung điện. Quả trứng màu vàng nhìn không có năng lượng chấn động gì. Bộ dáng rất tròn có vài phần cảm giác đáng yêu.

- Đó là thật thể.

Đông Hoàng trầm giọng nói.

- Thật thể? Nhưng mà tôi cảm giác là khí tức năng lượng a.

Kính Trung Tiên kinh ngạc nói ra.

Đông Hoàng trầm giọng nói:

- Đó là bởi vì năng lượng đã đạt tới cường độ thật thể rồi, hơn nữa từ mức độ dày đặc thì không có thứ gì trên thế giới sánh bằng được. Dùng cách nói của địa cầu thì mật độ của nó đã đạt tới mức độ khủng khiếp. Chỉ sợ tôi phải xuất toàn lực mới có thể nghiền nát nó.

Khi hắn vừa nói xong thì hoảng sợ phát hiện trên quả trứng màu vàng này xuất hiện vết rách, đúng vậy, chính là vết rách.

Vết rách là từ đỉnh cao nhất xuất hiện, rất nhanh liền lan tràn xuống dưới. Chẳng qua thời gian không lâu vết rách tràn ngập cả quả trứng. Giống như động vật nở từ trứng ra, đang phá trứng đản sinh.

Đinh một tiếng vang nhỏ, ngay sau đó âm thanh nghiền nát giông như tới từ linh hồn, trứng thể đã hóa thành vô số quang điểm bay ra không trung. Sau một khắc tất cả mảnh vỡ bay tán loạn. Trong chớp mắt lại tụ tập vào trong trung tâm của quả trứng.

Thân thể trắng nõn trống rỗng xuất hiện, chính là Tề Nhạc, Tề Nhạc lúc này trường bào trên người do năng lượng hóa thành, màu trắng và không có trang trí, nhưng nhìn nó người ta có cảm giác đặc thù. Tóc dài màu đen rối tung trên trên bả vai. Làn da trắng nõn mà kiều nộn mang theo sắc thái hoàn mỹ, toàn thân cao thấp không có khuyết điểm nhỏ nhặt nào. Tuy hắn trước mắt không có khác trước nhưng lúc này nhìn hắn thật hoàn mỹ. Giống như hắn là mỹ nữ phương đông đang khỏa thân, hiện tại hắn chính là nam người mẫu hoàn mỹ nhất.

- Hắn trở về rồi.

Ấn Linh kinh hỉ nói ra, không đợi hăn mở miệng thì đột nhiên hắn kinh hô một tiếng, cả thân thể đã hóa thành một đạo ngũ thải quang mang phiêu nhiên bay đi, trong chớp mắt đã dung nhập vào trong người của Tề Nhạc, hào quang lập lòe làm quần áo trên người Tề Nhạc sinh ra sắc thái mới.

Chậm rãi mở hai mắt ra và đôi mắt màu đen. Nó lúc này giống như vực sâu không đáy, cho dù là Đông Hoàng thì lúc này nhìn qua Tề Nhạc có khả năng cảm nhận được chỉ là cảm giác, chính là thâm bất khả trắc. Không có nửa phần năng lượng phóng xuất ra nhưng mà Đông Hoàng lại sinh ra một cảm giác bị áp chế. Mà loại cảm giác này hắn chỉ nhìn thây trên người của thủy hỏa thần.

Trong nội tâm Đông Hoàng thầm than một tiếng, xem ra thực lực của mình đã hạ thấp nhiều rồi, ngay cả một nhân loại cũng làm ình có cảm giác này! Nhưng mà hắn nhanh chóng biết mình sai rồi, thời điểm hắn nhìn thấy Tề Nhạc đứng ở đó thì đột nhiên hắn nhìn thấy năng lượng chấn động trên người Tề Nhạc, đó là năng lượng chấn động bình thường, khí tức màu ngà sữa, cảm xúc năng lượng thuần khiết nhưng xen lẫn là tinh thần uy áp cường đại. Đột nhiên hắn phát hiện trạng thái tốt nhất của mình chưa chắc sánh bằng Tề Nhạc.

Kính Trung Tiên ngơ ngác nói:

- Hắn thành công, hắn thật sự thành công rồi.

Ánh mắt Tề Nhạc nhìn qua Kính Trung Tiên cùng Đông Hoàng, trên mặt toát ra một nụ cười nhàn nhạt.

- Hai vị tiền bối, tôi đã trở về. Kính Trung Tiên tiền bối, chúng ta có thể rời khỏi nơi này được chứ?

Kính Trung Tiên vô ý thức gật gật đầu, không biết vì cái gì Tề Nhạc trước mặt nàng thậm chí có chút ít cảm giác nói không nên lời.

Đông Hoàng chần chờ nói:

- Tề Nhạc, anh lúc trước đáp ứng tôi...

Tề Nhạc gật gật đầu, nói:

- Tiền bối yên tâm, chuyện lúc trước tôi đáp ứng nhất định làm được, thỉnh anh chuẩn bị sẵn sáng đi, hiện tại tôi không có thời gian giúp anh ngay. Sau khi tôi xử lý chuyện này xong thì nhất định sẽ tới đây làn nữa, tôi sẽ phá bỏ phong ấn của thủy hỏa thần khôi phục tự do cho anh.

Đông Hoàng sững sờ, nói:

- Chuyện này làm sao có thể? Trừ phi thực lực của anh đạt tới đồng cấp bậc với thủy hỏa thần, nếu không anh làm sao có thể phá hư quy tắc của bọn họ?

Tề Nhạc cười, nói:

- Nhưng mà quy tác bọn họ chế định tôi đã phá hư một lần rồi, có lần thứ nhất thì sẽ có lần thứ hai.

1349. Chương 1348: Hiên Viên, Dung Hợp Trong Khi Đúc Lại. (1)

Vừa nói tay trái của hắn lật qua, trong lòng bàn tay lặng yên xuất hiện một bình nhỏ. Bình này chỉ có ba bốn thốn, nhìn nó giống như óc chim hạc của thế giới loài người. Mà cái bình ba bốn thốn này điêu khắc vô số hoa văn, nếu như nhìn kỹ có thể phát hiện khí tức năng lượng của nó rất đặc thù, nó hoàn toàn giống như lỗ đen, nhưng mà còn đáng sợ hơn lỗ đen nhiều.

- Luyện Yêu Hũ.

Đông Hoàng cùng Kính Trung Tiên đồng thời nghẹn ngào kinh hô.

Tề Nhạc gật gật đầu, nói:

- Đúng vậy, đây là Luyện Yêu Hũ. Sau khi tôi phá tan phong ấn Thần giới thì đạt được nó. Thì ra không phải tất cả thần khí đều ở địa cầu, mà Luyện Yêu Hũ này ở trong Thần Giới, nó là thứ hạch tâm trấn thủ phong ấn.

Thần sắc của Đông Hoàng vô cùng kích động.

- Anh vừa mới nói anh phá hư phong ấn Thần Giới?

Tề Nhạc gật gật đầu, nói:

- Cũng là cơ duyên xảo hợp a. Tiền bối không tin thì cứ đi xem. Nhưng mà phong ấn chỗ của tiền bối quá mạnh, phải cần một khoảng thời gian mới có thể hóa giải. Mà tôi bây giờ phải trở về thế giới của mình cho nên cũng chỉ có thể bảo anh chờ thêm một thời gian.

Tề Nhạc mang tới quá nhiều kinh ngạc, Luyện Yêu Hũ chính là thần khí thứ sáu, nói cách khác quy tắc thủy hỏa thần chế định đã bị pha hư. Ý nghĩa của nó như thế nào? Ý nghĩa thế giới này đã có quy tắc mới ra đời. Mà chủ nhân chế định quy tắc chính là Tè Nhạc.

Kính Trung Tiên hóa thành một đạo bích lục sắc quang mang tiến vào trong Không Động Ấn trở lại trong người Tuyết Nữ, không cần nàng làm cái gì thì khí tức linh hồn của Tề Nhạc tìm được thông đạo rời đi, phất phất tay chào từ biệt Đông Hoàng thì sau một khắc hắn hóa thành tia chớp biến mất.

Nhìn qua hướng Tề Nhạc vừa rồi đứng thẳng thì Đông Hoàng ngốc trệ thật lâu, Thần Giới mở ra lần nữa, đây đại biểu cho cái gì? Phương đông đã có Thần Giới của mình. Tất cả mọi thứ đều thay đổi bởi một người. Mà những chuyện này không phải là chuyện tình hắn mong chờ nhất sao. Thế nhưng mà vì cái gì hiện tại nội tâm của hắn lại sinh ra cảm giác vô lực?

Hào quang lóe lên, thời điểm Tề Nhạc xuất hiện lần nữa chính là gian phòng của mình trong biệt thự Long Vực, chung quanh vẫn tối như cũ, hắn và Kính Trung Tiên trước khi đi không có gì khác nhau. Chỉ có điều hắn hiện tại không phải là Tề Nhạc trước kia. Bốn loại vân lực trong người hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại một biển cả màu vàng. Năng lượng thật thể lưu chuyển, chín vân chân chính hoặc là hắn hiện tại không cần dùng phương pháp Kỳ Lân cân nhắc.

Tề Nhạc vừa mới xuất hiện hắn cũng đã cảm giác được khí tức chấn động quen thuộc. Tinh quang trong mắt lóe lên, hai con mắt màu đen biến thành màu vàng nhìn qua phương tây.

Địa cầu đang bình tĩnh đột nhiên lắc lư một chút, đó là bởi vì hai ánh mắt va chạm vào nhau. Linh hồn dẫn dắt làm bọn họ liên hệ với nhau ngay.

- Tề Nhạc, tôi còn nghĩ rằng anh sẽ bỏ chạy đấy. Xem ra anh vẫn không nỡ bỏ rơi phương đông a!

Âm thanh của Ngưu Ma Vương trầm thấp vang lên, Tề Nhạc giống như nhìn thấy bộ dáng của hắn.

Cười nhạt một tiếng, Tề Nhạc nói:

- Anh còn chưa chết thì tôi sao rời đi được? Lão Ngưu, đã lâu không gặp, chắc hẳn năng lượng của Xi Vưu đã bị anh hấp thu hoàn toàn a.

Ngưu Ma Vương nói:

- Không chỉ như vậy. Ta đã giúp ngươi thanh trừ phiền toái từ địa ngục cùng Minh giới rồi, hiện tại, ta đang ở phương tây, ta đang chỉnh hợp quân đội của bọn chúng. Ta tìm ngươi chỉ muốn nói cho ngươi biết mười ngày sau chính là thời gian ta tiến công phương đông. Đến lúc đó chuyện của chúng ta nên giải quyết một chút. Tôi đã chờ thời gian này rất lâu rồi, hy vọng chờ đợi của ta là đáng giá.

Tề Nhạc cười, nói:

- Yên tâm đi, tôi sẽ không làm cho anh thất vọng. Lão Ngưu, tôi nghĩ anh cũng không hy vọng thế giới này bị hủy hoại, nhất là mang lại tai nạn cực lớn cho phương đông. Không bằng, chúng ta lựa chọn sa mạc Takla Makan đi, đây là địa điểm chúng ta quyết đấu cuối cùng, mười ngày sau tôi sẽ chờ anh ở đó, hy vọng anh không tới muộn.

- Tốt, vậy Takla Makan. Mười ngày ta sẽ tới.

Ánh mắt va chạm chấm dứt, mọi thứ khôi phục bình thường. Ở hai vị trí xa nhau của địa cầu Tề Nhạc cùng Ngưu Ma Vương mới va chạm đã chấm dứt.

Ngưu Ma Vương lúc này khẽ nhíu mày, nói:

- Hắn đã không có rời đi vì cái gì ta lại không cảm nhận được khí tức của hắn? Chẳng lẽ hắn cũng như Xi Vưu lúc trước, đang tìm kiếm thần khí có thể sử dụng sao? Nếu là như vậy thì không thể tốt hơn. Không có Hiên Viên kiếm thì không có thần khí gì đặt vào trong mắt của ta, ta căn bản không đáng tiến về phương đông. Tề Nhạc, ngươi quả nhiên không để cho ta thất vọng. Thật sự là rất chờ mong a!

Đứng ở trong phòng của mình vẻ mặt Tề Nhạc cũng nhíu mày, bởi vì hắn đồng dạng cũng cảm giác không thấy tìm thấy cường độ năng lượng của Ngưu Ma Vương. Giờ này khắc này hắn mới hiểu được Ngưu Ma Vương cường đại tới trình độ nào. Cho dù là hắn tăng lên cảnh giới hiện tại vậy mà không thể hiểu hết đối thủ.

Tề Nhạc cười.

- Lão Ngưu, anh biết không? Tôi cũng hy vọng cuộc chiến này. Địa cầu phải chịu đựng đại kiếp nạn liên tiếp cũng nên chấm dứt. Hãy để chúng ta chấm dứt đi.

Quang ảnh lóe lên Tề Nhạc sau một khắc đã xuất hiện bê ngoài hoa viên của biệt thự Long Vực, lúc này trong hoa viên những lều vải vẫn tồn tại. Chỉ có điều không phải chiến sĩ Sinh Tiếu đang ở đó, mà là giáo đình cùng thủ hộ giả Hy Lạp tất.

Thoáng phóng xuất một tia năng lượng chấn động lập tức kinh động người phương tây đang tu luyện. Quang mang màu trắng lóng lánh Vũ Mâu là người đầu tiên đi ra khỏi lều vải. Trong chớp mắt đã đi tới trước mặt của Tề Nhạc. Thời điểm nàng nhìn thấy Tề Nhạc thì hoàn toàn ngây người, Tề Nhạc lúc này đã hoàn toàn khác trước. Nàng không biết Tề Nhạc những ngày này đi chỗ nào, nhưng mà cũng cảm giác được khoảng cách giữa mình và Tề Nhạc ngày càng xa xôi.

Nhìn thấy Vũ Mâu xuất hiện ánh mắt Tề Nhạc lạnh hơn vài phần, lúc này phần đông cường giả phương tây đều ra khỏi lều vải, lúc bọn họ nhìn thấy là Tề Nhạc thì khẽ thở ra một hơi.

Martti tiến lên phía trước nói:

- Tề Nhạc, những ngày này anh đi nơi nào? Anh biết chúng tôi sốt ruột thế nào không? Phương tây, cả châu âu đều bị thế lực bóng tối thống trị, nếu thật sự không hành động thì địa cầu cũng xong đời.

Tề Nhạc không có trả lời chỉ nhìn qua Martti, toàn thân Martti bỗng nhiên cứng ngắc, hắn run rẩy như hư thoát lui về phía sau một bước. Được hồng y đại giáo chủ đở lấy nên mới không ngã. Trong mắt của hắn tràn ngập hoảng sợ, nhìn qua Tề Nhạc giống như nhìn thấy quái vật.

Tề Nhạc nhàn nhạt nói ra:

- Phương tây không cần đi. Tất cả mọi thứ đều giải quyết trong mười ngày sau, kể cả chuyện của chúng ta. Tôi đã rất mệt mỏi, không hy vọng lại lãng phí thời gian. Đồng bạn của tôi sẽ mang các người đi sa mạc Takla Makan. Mười ngày sau các thế lực hắc ám của phương tây sẽ ở đó tiến hành quyết chiến cuối cùng.

1350. Chương 1349: Hiên Viên, Dung Hợp Trong Khi Đúc Lại. (2)

Vũ Mâu có chút kinh ngạc nhìn qua Tề Nhạc, nói:

- Bọn chúng mười ngày sau sẽ tới phương đông? Nhưng mà bọn chúng chưa thống nhất phương tây!

Tề Nhạc lạnh nhạt nói:

- Phương tây với bọn chúng mà nói không là gì. Nếu như bọn chúng có thể đánh bại tôi thì địa cầu là của bọn chúng, ngược lại chính là bọn chúng bị hủy diệt. Hiện tại phương tây không phải do Tát Đán cùng Hades thống trị. Mà là địch nhân của tôi, địch nhân duy nhất.

Vung tay lên ngũ thải quang mang sáng lên, qua trong giây lát mười hai vị chiến sĩ Sinh Tiếu Thủ Hộ Thần và quân đoàn Sinh Tiếu trống rỗng xuất hiện. Khí tức thần ánh bay lên trời giống như xua tan hắc ám trên không trung. Uy áp khổng lồ làm cho các cường giả phương tây thở dốc, lúc này bọn họ mới hiểu được thủ hộ giả phương đông có thực lực mạnh cỡ nào.

- Oa kháo, lão đại, tôi nghe nói anh đã mạnh lên rồi. Rốt cục có thể đối phó lão Ngưu sao?

kia. Thời điểm hắn cảm nhận được năng lượng chấn động thì sắc mặt Tề Nhạc lập tức biến hóa, bởi vì hắn giật mình phát hiện lối đi này tùy thời có khả năng bị nghiền nát.

Không chút do dự khí tức năng lượng khổng lồ lập tức tiến vào trong, sau một khắc thân thể của hắn đã cưỡng ép đi vào lối đi kia.

Màu xám trắng, lần nữa nhìn thấy màu xám trắng của Hiên Viên mộ thì Tề Nhạc có cảm giác thống khổ không cách nào hô hấp được. Không có kiếm hồn tồn tại thì không có săc thái sinh cơ. Sau một khắc thân thể của hắn đã đi lên bình đài của Hoàng Đế.

Lúc này đây Hoàng Đế không có biến mất, hắn chính ở chỗ này, chỉ có điều Hoàng Đế lúc này toàn thân cao thấp đã bị màu xám trắng bao phủ, gương mặt anh tuấn trở nên già nua phục trên mặt đất, thậm chí chỉ còn lại một tia khí tức cuối cùng.

- Sư phụ.

Tề Nhạc quát to một tiếng, thần lực khổng lồ ùa tới bao trùm thân thể của Hoàng Đế, trong thời khắc cuối cùng cưỡng ép đưa thần thức tiến vào trong, khí tức thần thánh nhu hòa bao phủ thân thể của Hoàng Đế, chèo chống thân thể của hắn khiến cho hắn không đến mức lập tức tiêu tán.

- Sư phụ, sư phụ ngài như thế nào? Rốt cuộc ngài là...

Tề Nhạc lo lắng hô hoán Hoàng Đế. Nước mắt trong lúc vô tình chảy xuống. Đối với hắn mà nói Hoàng Đế không chỉ là sư phụ đơn giản như vậy. Hoàng Đế chính là tổ tiên của hắn! Tề Nhạc đối với hắn thủy có tình cảm đặc thù tồn tại. Một loại tình cảm không cách nào hình dung.

Hoàng Đế được năng lượng của Tề Nhạc ủng hộ nên chậm rãi mở hai mắt già nua ra, gương mặt bị khe rãnh phủ kín không còn chút sinh cơ nào.

- Ah! Tề Nhạc, anh đã trở về. Rốt cuộc cũng đã trở về.

Không có nửa cầu trách cứ, trong mắt Hoàng Đế tràn ngập thần sắc vui sướng.

- Sư phụ, ngài như thế nào? Ngài đây là...

Tề Nhạc nghẹn ngào hỏi.

Hoàng Đế nhẹ nhàng lắc đầu, nói:

- Yên tâm đi ta không sao. Ngay cả Hiên Viên kiếm cũng không tồn tại thì ta sống làm gì? Hiên Viên hồn vẫn là bằng hữu tốt nhất của ta. Lúc trước hắn trợ giúp nhân loại quật khởi mà lúc này chính là hắn cứu nhân loại, trước khi chết còn đem năng lượng cuối cùng truyền cho ta, hơn nữa Hiên Viên kiếm đã ra đi thì ta cũng nên đi.

Nghe Hoàng Đế nói thì Tề Nhạc lập tức cảm giác được như sấm sét giữa trời quang, nước mắt không bị khống chế không ngừng rơi xuống, Hiên Viên hồn đã chết rồi, vĩnh viễn biến mất, điều này sao có thể? Tại sao lại như vậy, chính mình vẫn chậm một bước rồi, cảm giác thống khổ mãnh liệt ăn mòn tâm linh của hắn. Từ khi hắn bị Vũ Mâu lừa gạt thì đây là lần đầu tiên hắn thống khổ như vậy, trái tim không ngừng co rút và năng lượng trong người dao động kịch liệt.

- Sư phụ, Hiên Viên đại ca còn có cơ hội phục sinh hay không? Cho dù là một chút cơ hội con cũng không buông tha.

Hoàng Đế mỉm cười nhìn qua Tề Nhạc, nói:

- Tâm tình của anh biến hóa rồi, ta có thể cảm giác được anh không còn là Tề Nhạc trước kia. Tuy Hiên Viên đã đi nhưng không phải có Hiên Viên mới trọng sinh rồi sao? Có lẽ anh cũng không biết Hiên Viên hồn là trong thập đại thần khí là một hồn phách không phải của thần linh biến thành. Hắn là linh hồn sáng thế được thiên địa linh khí ngưng tụ mà thành.

- Tuy ý thức của hắn biến mất nhưng mà tinh thần lạc ấn vĩnh viễn ở trong Hiên Viên kiếm, hài tử, không nên khổ sở. Đi thôi, đi khôi phục Hiên Viên kiếm đi, ta tin tưởng anh nhất định có thể thành công, vào thời

điểm Hiên Viên kiếm đúc lại lần nữa thì anh sẽ cảm giác được sự tồn tại của hắn, cảm giác được tinh thần của hắn.

Tề Nhạc sững sờ một chút, nhìn qua Hoàng Đế trong ngực thì thần sắc biến thành ngây ngốc, ánh mắt chậm rãi nhìn lên trên cầu thang, nhìn qua khối cự thạch khổng lồ kia, năng lượng chấn động khổng lồ của Hiên Viên kiếm lúc trước biến mất hoàn toàn. Ôm Hoàng Đế chậm rãi đứng lên kiên định đi từng bước lên đỉnh cầu thang.

Năng lượng không ngừng lưu chuyển đem sinh mệnh lực của Hoàng Đế ngăn chậm lại, tuy vẫn trôi qua nhưng lại chậm hơn rất nhiều, sinh mệnh lực chính là linh hồn lực, nhưng mà lúc hắn ở trong lồng ngực của Tề Nhạc thì khí tức năng lượng trôi qua của hắn đã bị Tề Nhạc ngưng tụ cùng một chỗ không tiêu tán, cho nên hắn vẫn bảo tồn một tia khí tức cuối cùng.

1352. Chương 1351: Hiên Viên, Dung Hợp Trong Khi Đúc Lại. (4)

Trên khối đá lớn vẫn có Hiên Viên kiếm cắm vào, yên lặng đứng nhìn hồi lâu, Hiên Viên kiếm hiện tại đã mất đi hào quang sáng bóng.

Cúi đầu xuống nhìn qua Hoàng Đế trong lồng ngực, Tề Nhạc nức nở nói:

- Sư phụ, lúc trước ngài đã kính dâng hồn phách cho Hiên Viên kiếm, nếu như Hiên Viên kiếm đúc lại thì có phải linh hồn của ngài sẽ khôi phục hay không?

Hoàng Đế không có trả lời Tề Nhạc, chỉ mỉm cười nhìn hắn, nói:

- Động thủ đi, hài tử. Anh nhất định sẽ thành công.

Tiến lên một bước Tề Nhạc cũng không có buông Hoàng Đế ra, năng lượng nhàn nhạt trong cơ thể lưu chuyển thật nhanh, hình thành hào quang bao phủ lấy thân thể của Hoàng Đế vào trong, duỗi cánh tay phải mạnh nhất ra. hắn một lần nữa cầm lấy chuôi Hiên Viên kiếm.

Khí lưu lạnh buốt trong khoảnh khắc thông thấu truyền tới, từ kinh mạch của tay phải tán ra khắp tứ chi bách hài, cảm giác năng lượng chấn động mạnh mẽ mang cho hắn một loại cảm giác đặc thù, thân thể của hắn như có dòng năng lượng đặc thù chấn động.

Năng lượng màu ngà sữa hiện ra trong tay, thân của Hiên Viên kiếm có kim quang tái hiện, hơn nữa hào quang bộc phát lúc này còn mạnh hơn trước kia nhiều lắm.

Kim quang lóng lánh và hỏa thần lực trong cơ thể Tề Nhạc như hóa thành thật thể bành trướng không hề giữ lại hướng về Hiên Viên kiếm quán thâu vào trong, mỗi khi năng lượng chấn động khổng lồ tăng lên đều sinh ra cảm giác khác thường.

Oanh một tiếng cả Hiên Viên mộ kim quang tái hiện. Sinh cơ lại lần nữa xuất hiện trong lĩnh vực này. Mọi thứ chung quanh trong nháy mắt sinh động hơn, ngay cả Hoàng Đế trước người của Tề Nhạc cũng xuất hiện biến hóa kinh người, linh hồn chi lực không hề trôi đi nữa, khuôn mặt già nua chính không ngừng biến hóa, một tia nếp nhăn dần dần biến mất. Dấu vết tuổi tác không ngừng thối lui, sinh cơ trong quá trình khôi phục cực nhanh.

Nhưng mà Tề Nhạc hiện tại không nhìn những thứ này, hắn cái gì cũng không nhìn thấy, linh hồn của hắn đã tiến vào thế giới thuộc về Hiên Viên kiếm.

Hiên Viên kiếm lúc này như điêu khắc thành. Giờ này khắc này Tề Nhạc nhìn thấy trên bầu trời là mặt trời, mặt trăng và ngôi sao, tất nhiên còn có núi non sông ngòi, tất cả mọi thứ giống như địa cầu vậy, chỉ có điều ở chỗ này nhìn thấy càng thông thấu hơn. Một tầng năng lượng hiện ra rõ ràng, mỗi một đạo tinh quang càng thêm tinh khiết.

Đột nhiên Tề Nhạc hiểu ra kỳ thật Hiên Viên kiếm cho tới bây giờ không có chính thức đứt gãy, đứt gãy chỉ là thân kiếm chứ không phải tinh thần.

- Rốt cuộc anh cũng quay về rồi.

Âm thanh ôn hòa của Hiên Viên hồn vang lên.

Tề Nhạc vô ý thức tìm kiếm chung quanh cũng không có phát hiện hắn tồn tại, Tề Nhạc thét lên.

- Hiên Viên đại ca, anh ở nơi nào? Anh đi ra đây đi! Tôi biết ngay anh sẽ không chết.

Từ buồn phiền biến thành vui vẻ, trong nội tâm của Tề Nhạc rất hưng phấn.

Hiên Viên hồn vui vẻ nói:

- Đúng vậy! Tôi căn bản không có chết. Nhưng mà tôi hiện tại và cái chết như lý giải của anh cũng không có gì khác nhau cả.

Tề Nhạc sững sờ, nói:

- Anh ở nơi nào? Vì cái gì tôi không cảm thấy anh tồn tại?

- Tiểu tử ngốc, không nên bi thương. Tôi chỉ là một linh hồn trí tuệ mà thôi. Anh không cần bi thương cho tôi đâu! Huống chi tình huống bây giờ của tôi anh càng phải cao hứng mới đúng. Tôi vẫn đang truy tìm mục tiêu của mình, rốt cục vào thời khắc Hiên Viên kiếm đứt gãy tôi đã hiểu được mọi thứ. Cho nên tôi buông tha duy trì năng lượng linh hồn của mình, buông tha bảo tồn trí tuệ của mình, tôi đem tất cả mọi thứ kết hợp hoàn toàn với Hiên Viên kiếm.

- Hiện tại Hiên Viên kiếm đã biến hóa, nó hiện tại mới thật sự là thần khí. Tôi cố gắng nhiều năm như thế rốt cuộc cũng tìm ra phương pháp vượt qua Đông Hoàng Chung rồi. Bởi vì tôi hiểu trong thần khí chính thức đã không cần hồn phách. Kiếm chính là hồn, hồn chính là kiếm. Cho nên anh cũng có thể hiểu như vậy, tôi cũng chưa chết, nhưng là linh hồn của tôi kết hợp với thân kiếm mà thôi.

- Sau này nếu như anh kêu gọi tôi thì chỉ chỉ cần cho tinh thần tiến vào thế giới Hiên Viên kiếm là được, anh có thể nhận ra cảm xúc của tôi, như vậy không phải càng thêm mỹ diệu sao? Đây là lần trao đổi cuối cùng của chúng ta, tiểu tử ngốc, đến đây đi, tôi cho anh biết một ít bí mật, chỉ có tôi mới biết được bí mật này, sau khi biết thì anh có thể tiến hành quá trình đúc lại Hiên Viên kiếm rồi.

Thần sắc trên mặt củaTề Nhạc từ từ bình tĩnh trở lại, thực lực của hắn đạt tới bây giờ thì tâm tính đã hoàn toàn không phải trước kia có thể so sánh, lúc này nghe Hiên Viên kiếm lời nói thì thần sắc của hắn liên tục biến hóa không ngừng, thần quang trong mắt lóe lên liên tục, cẩn thận lắng nghe mỗi câu của Hiên Viên hồn nói ra.

- Thì ra là thế, khó trách, khó trách.

Nghe được những lời này của Hiên Viên hồn thì trên mặt của Tề Nhạc toát ra thần sắc giật mình, thậm chí còn có nụ cười nhẹ nhõm.

- Hiên Viên đại ca, xem ra tôi thật cao hứng vì tao ngộ của anh rồi. Chúng ta vĩnh viễn sẽ không tách ra, đúng hay không?

Hiên Viên hồn mỉm cười nói:

- Anh hiểu như vậy là tốt rồi, tôi đã tiến hành dung hợp bước cuối cùng với Hiên Viên kiếm. Dùng thực lực của anh đúc lại Hiên Viên kiếm mới có thể tạo ra hiệu quả tốt nhất. Tôi và kiếm dung hợp thì tại sao anh không thể dung hợp, hơn nữa Hoàng Đế và chúng ta dung làm bốn thể, khi đó không phải anh đã sáng tạo ra thần khí cường đại nhất hay sao?

Tinh quang trong mắt Tề Nhạc đại phóng, cười ha hả nói:

- Tốt, vậy chúng ta cộng đồng sáng tạo thần khí đi.

Hào quang màu ngà sữa dần dần biến thành màu vàng. Kim quang này không phải đơn giản mà là một tầng chất lỏng màu vàng, chất lỏng không ngừng lưu chuyển và rót vào trong Hiên Viên kiếm, nhất là những

chỗ đứt gãy lúc trước càng bị chất lỏng màu vàng bao quanh. Năng lượng khổng lồ không ngừng tăng lên, mỗi một lần tăng lên đều sinh ra hiệu quả đặc thù.

Từng hào quang màu vàng chấn động, dùng Tề Nhạc cùng Hiên Viên kiếm làm trung tâm không ngừng phóng thích ra phía ngoài. Đúng vào lúc này vèo một tiếng thân thể của Hoàng Đế đã hoàn toàn khôi phục lại, hóa thành một đạo lưu quang rót vào trong Hiên Viên kiếm, trong nháy mắt linh hồn của hắn đã dung làm một thể với Hiên Viên kiếm, giống như Hiên Viên hồn vậy.

Khí tức năng lượng không ngừng tăng lên, thần lực của Tề Nhạc dùng tốc độ chưa từng có tăng cường mạnh

đạo ánh sáng màu vàng đan vào tạo thành một cái lưới lớn đem trọn cái không gian phong bế. Nguyên bản khí lưu màu xám vờn quanh không khí lúc này đang phát ra từng tiếng kêu thê lương thảm thiết. Khí tức năng lượng tà ác cùng tĩnh mịch đang vị năng lượng kim quang ẩn chứa thần thánh thuần khiết phá hủy. Trong mắt hào quang lưu chuyển, thần quang nhàn nhạt lập loè, mỗi một khắc đều toát ra cường quang nhàn nhạt, Hades nổi giận gầm lên một tiếng, năng lượng trong cơ thể hoàn toàn phóng thích, năng lượng màu xám khổng lồ trong khoảnh khắc rót vào bên trong trường kiếm trong tay hắn. Từ dưới hướng lên, một đạo vòi rồng màu xám bỗng nhiên oanh kích quay chung quanh thân thế của hắn, kim sắc quang tuyến có được lực cắt cường hãn cực kỳ hoàn toàn cắn nát. Nhưng mặc dù như thế, Minh Giới tử vong tam giác lĩnh vực hắn vừa mới bố trí xuống cũng bị Vũ Mâu mà Tinh Chi Bỉ Ngạn phá hủy nhiều hơn phân nửa.

- Nữ nhân điên này, ngươi còn điên hơn cả Athena kia gấp mười lần.

Hades phẫn nộ mà gào thét lớn, tử vong tam giác lĩnh vực kỳ thật tuy phương thức khác 12 cung hoàng đạo lĩnh vực nhưng kết quả lại giống nhau. 12 cung hoàng đạo lĩnh vực này lấy Athena làm trung tâm, thông qua mười hai tên Tinh Tọa Thủ Hộ Giả mà thi triển cường đại cường đại. Mà lĩnh vực tử vong tam giác của Hades thì là dùng chính hắn làm trung tâm, tăng thêm lực lượng của Minh Tướng hình thành lĩnh vực cường hãn. Lĩnh vực như vậy sinh ra uy lực cũng cực kỳ khủng bố, ít nhất không chênh lệch so với 12 cung hoàng đạo lĩnh vực của Vũ Mâu bao nhiêu. Nhưng mà Hades lại thiếu khuyết quyết tâm tất tử như Vũ Mâu. Mắt nhìn năng lượng Vũ Mâu lập tức bộc phát, trong nháy mắt đó hắn nghĩ đến chính là như thế nào bảo trụ chính mình trước công kích đến toàn lực của Vũ Mâu. Nhưng mà, hắn lại thật không ngờ, công kích của Vũ Mâu không phải là nhằm vào hắn, mà là nhằm vào lĩnh vực hắn vừa mới phóng xuất ra.

Khi Hades minh bạch điều này, muốn làm ra phản ứng thì đã không còn kịp rồi, Vũ Mâu đã hoàn thành hết thảy mọi thứ.

Kim sắc quang mang một lần nữa từ trên người Vũ Mâu thiêu đốt, tinh quang trong lĩnh vực 12 cung hoàng đạo giờ khắc này đã trở nên càng thêm lóe sáng, mà nguyên bản hôi sắc quang mang rải trong toàn bộ lĩnh vực lúc này chỉ có thể ngưng tụ trong phạm vi ba trượng chung quanh thân thể Hades hình thành một tam giác màu xám chậm rãi xoay tròn. Về cường độ năng lượng mặc dù cũng không chênh lệch, nhưng mà xét phạm vi khống chế năng lượng thì nhỏ hơn trước rất nhiều. Hắn cũng rơi vào đường cùng mới lựa chọn như vậy, nếu như lại đem năng lượng phân tán chống lại 12 cung hoàng đạo lĩnh vực thì lĩnh vực của hắn vừa rồi bị tước đi gần một nửa, kết cục sẽ bị 12 cung hoàng đạo lĩnh vực hoàn toàn hủy diệt. Mà lúc này hắn đem tất cả năng lượng ngưng tụ chung quanh thân thể của mình, tình huống có thể bằng vào những năng lượng này tiến hành liều chết solo cùng Vũ Mâu. Dưới tình huống chiếm cứ ưu thế, Vũ Mâu hiển nhiên là sẽ duy trì lấy lĩnh vực 12 cung hoàng đạo, như vậy hắn dĩ nhiên là có thể có càng nhiều cơ hội đối mặt công kích của của Vũ Mâu.

Athena chi mâu giơ cao khỏi đầu, trong lĩnh vực 12 cung hoàng đạo điểm điểm tinh quang lần nữa bộc phát ra một đạo ánh sáng, chỉ có điều, lúc này đây là hướng phía trường mâu ngưng tụ trong tay Vũ Mâu. Năng lượng khổng lồ lóng lánh, Hades căn bản không có khả năng ngăn cản, từ ý nào đó mà nói thì lĩnh vực tam giác tử vong của hắn kỳ thật đã bị bức bách, hoàn toàn ở trạng thái bị động.

Xa xa đang xem cuộc chiến đang xem cuộc chiến nhếch miệng, hừ một tiếng.

Ma vương bên người Ngưu Ma Vương thấp giọng nói:

- Tình huống của Hades tựa hồ không tốt lắm, ta có đi giúp hắn ....

- Đi cái gì? Hắn ngu như thế thì chết cũng là đáng đời. Rõ ràng thực lực mạnh hơn đối phương mà lại thiếu đi quyết tâm tất thắng, ngu như vậy không đáng đi quản. Hãy chờ xem, hắn còn không phải không có có lực đánh một trận. Bất quá, xem ra Phương Tây cũng không tệ lắm.

1357. Chương 1356: Hủy Diệt Hades. (1)

Vũ Mâu lúc trước đã từng hãm hại Tề Nhạc, mà bây giờ lại có thể giống như quyết tâm vùi đầu vào trong chiến đấu, tựa hồ cùng với Hades đồng quy vu tận, không biết có phải cũng bởi vì Tề Nhạc tiểu tử kia không? Ta muốn xem kết cục cuối cùng của nàng là cái gì.

Nghe xong Ngưu Ma Vương nói, trong lòng ma vương không khỏi bay lên một loại cảm giác bầu bí thương nhau, chiến sĩ Sinh Tiểu bọn họ cũng không có nói sai ah! Bọn họ là cái gì? Đám người bất quá chính là một con chó thủ hạ của ngưu ma vương mà thôi. Hết thảy tất cả chỉ có thể nghe theo sinh vật cường đại bên người này..

Đúng lúc này, Ngưu Ma Vương quay đầu lại nhìn thoáng qua Lãnh nhi bên cạnh, hắn cười nhạt một tiếng, nói:

- Tiểu nha đầu, ngươi có phải đang lo lắng cho tiểu tử kia Tề Nhạc kia không?

Lãnh nhi sắc mặt cứng đờ, lại không có trả lời. Ma vương tuy rằng trong lòng không cam lòng bị Ngưu Ma Vương thống trị, nhưng hắn muốn sống sót, cũng biết đại trượng phu có thể có có thể duỗi, hắn vội vàng hướng con gái cả giận nói:

- Nha đầu kia, chủ nhân hỏi sao không trả lời.

Lãnh nhi hừ một tiếng:

- Hắn là chủ nhân của các người, không phải là chủ nhân của con. Ngươi cũng có thể giết ta, muốn cho ta nghe mệnh lệnh của ngươi, trả lời vấn đề của ngươi thì không được.

Ngưu Ma Vương cười ha ha, nói:

- Tốt, nguyên lai trong địa ngục cũng có tiểu nha đầu tính tình quật cường như vậy. Ta biết rõ ngươi cùng Tề Nhạc quan hệ gì, dù sao ta đã từng cùng hắn ở chung khá lâu. Tuy rằng ngươi mặt ngoài là giúp đỡ phụ thân ngươi đi chiếm lĩnh Phương Tây, nhưng chỉ sợ trong lòng bao giờ cũng đều nghĩ tới tiểu tử Tề Nhạc. Yên tâm đi, tiểu tử kia nhất định sẽ xuất hiện đấy. Bất quá, thời điểm đối mặt ta, hắn chỉ sợ không có một chút cơ hội. Nếu như ngươi không muốn hắn chết thì có một biện pháp.

Nghe Ngưu Ma Vương nói về Tề Nhạc, Lãnh nhi lập tức chú ý, có câu quan tâm sẽ bị loạn, nàng vô ý thức mà hỏi:

- Biện pháp gì?

Ngưu Ma Vương thản nhiên nói:

- Rất đơn giản. Tề Nhạc là nhân loại duy nhất ta để ý. . Đáng tiếc, hắn vẫn đứng ở vị trí đối địch với ta, muốn để cho hắn sống vậy thì cũng chỉ có một biện pháp. Chính là như phụ thân ngươi đồng dạng tuyên thệ hàng phục ta. Có lẽ các ngươi còn không biết, dùng thực lực của ta bây giờ, chỉ cần ta muốn thì không tới mấy trăm năm nữa, khi ta đạt tới một cái bình cảnh có thể phá toái hư không mà đi. Đến lúc đó, cái thế giới này ta tự nhiên muốn giao cho người khác thống trị, mà Tề Nhạc là người ta cảm thấy phù hợp. Chỉ cần hắn chịu hướng ta thần phục, mấy trăm năm sau, Địa Cầu chính là của hắn cùng ngươi, như vậy không phải kết cục tốt nhất sao? Huống chi, ta đối với việc hủy diệt Địa Cầu cũng không có hứng thú, tại đây dù sao ta cũng sinh tồn nhiều năm như vậy, ta thậm chí có thể đáp ứng hắn để cho ánh mặt trời một lần nữa trở lại nhân gian, làm cho nhân loại trở về cuộc sống bình thường.

Lãnh nhi đột nhiên nở nụ cười, tiếng cười như chuông bạc, trong không khí áp lực lộ ra có chút quỷ dị.

Ngưu Ma Vương giận dữ nói:

- Ngươi cười cái gì?

Lãnh nhi cười nói:

- Ta cười ngươi sợ. Ngươi căn bản cũng không có nắm chắc tuyệt đối chiến thắng Tề Nhạc, vì thế ngươi mới có thể đưa ra điều kiện hậu đãi như thế. . Đáng tiếc ah! Ngươi cuối cùng không phải Tề Nhạc, ngươi không có ý chí như của hắn, ngươi đã nói ở cùng hắn khá lâu thì nên minh bạch hắn tuyệt đối sẽ không thỏa hiệp.

Ngươi cho rằng ta có thể ảnh hưởng đến quyết định của hắn sao? Không, ngươi sai rồi. Đừng nói là ta, trên thế giới này không có bất kỳ người có thể ảnh hưởng đến quyết định cuối cùng của hắn.

Ánh sáng lạnh trong mắt Ngưu Ma Vương chớp liên tục:

- Ta sợ? Thật là chuyện đáng cười, chẳn lẽ ngươi nhìn không ra thực lực của ta cùng Tề Nhạc đối lập như thế nào sao? Dùng thực lực bây giờ của hắn thậm chí ngay cả cơ hội đọ sức với ta cũng không có, ta mà phải sợ sao? ? Đã như vầy, ngươi đợi đến xem đi. Chỉ là chờ hắn bị ta triệt để hủy diệt hoàn toàn gạt bỏ linh hồn lạc ấn của hắn trên cái thế giới này thì ngươi đừng có hối hận.

Đám người bên này nói chuyện thì bên kia chiến đấu của Vũ Mâu cùng Hades cũng đã đạt đến một cao trào.

Mượn nhờ 12 cung hoàng đạo lĩnh vực, Vũ Mâu đã biến thành hóa thân Hoàng Kim, quang mang nhàn nhạt lập loè, ánh mắt óng ánh của nàng đâm thẳng vào đáy mắt của Hades, Vũ Mâu khẽ quát một tiếng. Một cỗ tinh thần chấn động mãnh liệt trong khoảnh khắc bao phủ đại não của Hades.

Hades hừ nhẹ một tiếng, một chùm khí vụ màu xám từ trên người hắn phát ra. Vũ Vân am hiểu Tâm Linh Phong Bạo, thông qua lĩnh vực 12 cung hoàng đạo Vũ Mâu phát ra, hiệu quả là giống nhau. Cho dù cường giả như Hades Đối mặt Tâm Linh Phong Bạo cũng không cách nào ngăn cản được toàn bộ. Khí tức năng lượng khổng lồ trong khoảnh khắc phá hủy phòng tuyến trong lòng của hắn, khống chế năng lượng chung quanh thân thể lập tức nhược thêm vài phần.

Vũ Mâu động, dùng sắc bén của Athena chi mâu, cơ hồ chỉ là một tức công phu, nàng thì đã đi tới trước mặt Hades. Trường mâu bén nhọn bộc phát ra một đoàn kim quang chói mắt, khí tức năng lượng khổng lồ lập tức đã ngưng kết thành hình, thân thể của nàng tựa hồ cùng trường mâu đã hoàn toàn tan ra làm một thể, đã trở thành một bộ phận của Athena chi mâu. Khi sương mù xám chung quanh thân thể Hades một lần nữa thu liễm thì mũi thương sắc bén đã đi tới trước mặt hắn.

Suýt xảy ra tai nạn, Hades phát huy ra thực lực xứng đáng của Minh Vương hắn, trường kiếm trong tay run rẩy huyễn hóa ra vô số đạo quang mang màu xám cuộn tất cả lên, từ bốn phương tám hướng xoắn về phía trường mâu trong tay của Vũ Mâu.

Tiếng ma sát năng lượng vô cùng chói tai như là vô số kim loại bị cắt đứt, thanh âm mãnh liệt làm sỏi cát dưới chân bọn hắn run rẩy. Xám tro cùng vàng kim - hai đạo thân ảnh xê dịch, năng lượng khổng lồ chấn động lập tức tăng lên tới một độ ới, khi hai người bọn họ hoàn toàn đổi vị trí thì năng lượng lại hạ thấp tới một trình độ thấp nhất, Một ột thấp, năng lượng phập phồng lộ ra vẻ cực kỳ quái dị.

Athena chi khải trên người Vũ Mâu xuất hiện trên trăm vết nứt rậm rạp, đó là vết thương trường kiếm trong tay Hades lưu lại. Đáng tiếc, những vết kiếm này có năng lượng quá phân tán không thể chính thức phá vỡ phòng ngự trên người Vũ Mâu.

Mà tình huống của Hades nhìn bề ngoài so Vũ Mâu thì tốt hơn, lúc này trên người hắn áo giáp màu đen vẫn tồn tại, không hề có vết thương xuất hiện, nhưng mà sương mù xám hình tam giác lúc trước quay chung quanh tại thân thể của hắn đã trở nên mỏng manh hơn. Năng lượng khổng lồ chấn động không ngừng lóe ra, trên khuôn mặt tái nhợt của Hades xuất hiện một mảnh đỏ hồng, huyết dịch màu xám theo khóe miệng của hắn chảy xuôi xuống, lúc này ánh mắt của hắn đã hoàn toàn biến thành oán độc. Lĩnh vực bị rơi vào hoàn cảnh xấu làm hắn tuy năng lượng cao hơn Vũ Mâu một bậc nhưng không thể phát huy ra.

1358. Chương 1357: Hủy Diệt Hades. (2)

Kỳ thật, hắn hiện tại trong lòng hận nhất cũng không phải là Vũ Mâu mà là Ngưu Ma Vương, nếu như không phải Ngưu Ma Vương hủy diệt Vô Ma Kiếm của hắn thì có Vô Ma Kiếm nơi tay, đừng nói là Vũ Mâu trước mặt, coi như là thần vương Zeus, hắn cũng dám đấu một trận. Đáng tiếc, hiện tại oán hận những chuyện này đối với hắn mà nói đã không có bất cứ ý nghĩa gì.

Vũ Mâu không có điều tức năng lượng trong cơ thể của mình, nàng căn bản là không định cho Hades bất luận cơ hội thở dốc, trong tay trường mâu như thiểm điện huy động ba cái, kim quang ngưng kết thành quang mang chữ mễ. Mang theo tiếng rít chói tai hoàn toàn bổ đôi không khí trong nháy mắt đã chém tới

trước mặt Hades. Lúc này đây, nàng sử dụng chính là chòm sao Ma Yết Tinh Tọa Thủ Hộ Giả Miyaluo Tu La đao.

Năng lượng ngưng kết tràn đầy cắt tới làm cho Hades biến sắc, nhưng mà hắn dù sao đã từng là chủ thần của Hy Lạp, dù sao đã từng là chúa tể của một vị diện, như thế nào lại dễ dàng thất bại như vậy?

Hét lớn một tiếng, một đạo quang mang màu xám từ trong miệng hắn phun ra. Trên thân trường kiếm trong tay hắn lập tức bùng cháy mạnh tro bạch sắc quang mang không có đường lui. Ở trong 12 cung hoàng đạo lĩnh vực, nếu như hắn lui thì nghênh đón hắn chính là sự đuổi giết của Vũ Mâu. Vì vậy hắn chỉ có thể xông đi lên trước mặt đối mặt công kích của Vũ Mâu. Thần kiếm hợp nhất mang theo khí lưu màu xám bành trướng, hắn tựa như một mũi nhọn, thân thể trực tiếp đâm vào điểm trung tâm của chữ mễ. Lực đạo mạnh nhất mà đồng dạng cũng là yếu nhất, khiến ọi người minh bạch về kinh nghiệm cùng lực tại chiến đấu, hắn kỳ thật trên cơ Vũ Mâu.

Quang mang Điên cuồng mang lập loè, năng lượng khổng lồ lại một lần nữa bành trướng bộc phát, kim quang bị tro bạch sắc quang mang xé thành mảnh nhỏ, mà Hades không có thừa thắng xông lên, thân thể hắn xuyên qua chữ mễ của Tu La trảm liền dừng lại. Một tầng khí lưu màu xám từ trong cơ thể hắn bay ra, thanh âm trầm thấp mà tối nghĩa không ngừng từ trong miệng hắn ngâm xướng.

Lúc này Hades nhìn bề ngoài còn chật vật hơn vừa rồi, trên người của hắn xuất hiện sáu đạo vết chém thật sâu. Áo giáp màu đen tựa hồ tùy thời cũng có thể vỡ tan nhưng mà thần sắc hắn lúc này lại vô cùng bình tĩnh. Hào quang năng lượng khổng lồ đang không ngừng tăng lên tăng lên sinh ra từng đạo năng lượng ba động đặc thù. Mỗi một lần chấn động sẽ làm cho thân thể Hades có chút mà co rút, nhưng ngữ điệu trong miệng hắn vẫn vững vàng như trước.

Vũ Mâu cũng không có tiếp tục công kích, sắc mặt của nàng trở nên ngưng trọng rất nhiều, bởi vì nàng đã nhìn ra Hades muốn làm gì. Trong cơ thể năng lượng lưu chuyển, hai tay ở trước ngực kết thành một thủ ấn, đồng dạng ngâm xướng chú ngữ của mình.

Chiến đấu tạm thời tiến nhập trạng thái giằng co. Nhưng mà không khí bên trong chiến trường lại như ngưng kết thành chất lỏng.

Minh Minh bên người Như Nguyệt thấp giọng hỏi:

- Chị Như Nguyệt. Chị nói ai sẽ là người thắng lợi cuối cùng? Nhìn bề ngoài Vũ Mâu tựa hồ chiếm cứ thượng phong a.

Như Nguyệt nhẹ nhàng mà lắc đầu, nói:

- Bây giờ còn rất khó nói. Minh Vương Hades không phải dễ đối phó như vậy, khí tức hắn phóng xuất ra, lực lượng tà ác cùng tĩnh mịch. Nếu như không phải bởi vì năng lượng của Vũ Mâu đúng lúc là khắc tinh của hắn, không có bị tà ác tà ác ảnh hưởng thì chỉ sợ sớm đã thất bại. Hades trong chiến đấu tựa hồ chủ quan, hơn nữa chiến ý của hắn rõ ràng không có cường thịnh như Vũ Mâu cho nên mới ăn phải thiệt thòi. Nhưng mà đạt tới cấp độ chiến đấu như bọn họ thì không phải là dựa vào ưu thế nhất thời mà có thể quyết định hết thảy. Thực lực chính thức mới là mấu chốt quyết định thắng bại cuối cùng, năng lượng của Vũ Mâu tựa hồ hơi yếu hơn, bây giờ còn rất khó nói ai có thể chiến thắng.

Minh Minh hừ một tiếng, nói:

- Đám người đó đồng quy vu tận thì càng tốt. Dù sao họ đều chẳng phải là người tốt lành gì.

Như Nguyệt thở dài một tiếng, nói:

- Có lẽ như vậy cũng kết cục tốt nhất a. Ta nhìn ra được trong lòng Vũ Mâu cũng đang thống khổ và dãy dụa. Nhưng mà bất luận nàng hiện tại như thế nào, chuyện lúc trước làm sai nhất định phải gánh chịu. Cho dù lần này nàng có thể không chết, chờ Tề Nhạc trở về, cũng nhất định sẽ phải kết thúc.

Nghe xong Như Nguyệt nói về Tề Nhạc, Minh Minh không khỏi tức giận nói:

- Đại chiến đều đã bắt đầu rồi, Tề Nhạc đáng ghét còn chưa trở lại. Hừ, Như Nguyệt tỷ, chính là do tỷ dung túng hắn quá. Lần này chờ hắn trở về, chúng ta phải hảo hảo giáo huấn hắn mới được. Nếu không sau này không biết hắn còn chạy đi đâu.

Như Nguyệt cười một tiếng nói:

- Đây chính là em nói đó, lúc sau chờ hắn trở lại chị sẽ nói cho hắn biết. Nếu là hắn đánh cái mông nhỏ của em chị cũng mặc kệ.

Khuôn mặt của Minh Minh đỏ lên:

- Chị Như Nguyệt xấu quá. Chị học thói xấu của hắn rồi.

Như Nguyệt mỉm cười nói:

- Kỳ thật chúng ta đều minh bạch, chúng ta không phải là dung túng hắn, mà là đối với hắn tuyệt đối tín nhiệm, đúng không Minh Minh?

Minh Minh buột miệng cười:

- Là chị Như Nguyệt không nỡ mới đúng a. Bất quá, hắn vẫn chưa trở lại, nếu Ngưu Ma Vương mang theo những người kia công kích tới, không biết chúng ta có thể chống đỡ nổi không.

Trong mắt Như Nguyệt chợt lóe sáng khí tức bá đạo:

- Bất luận là chống đỡ được hay không, chúng ta đều phải chờ tới khi hắn trở về. Mười hai Chiến Sĩ Sinh Tiếu Thủ Hộ Thần đạt tới chín vân chúng ta còn có thể sợ đám đầu trâu mặt ngựa này sao?

Trên không trung, chú ngữ của Vũ Mâu cùng Hades cũng đã tiến hành đến khâu cuối cùng, năng lượng khổng lồ chấn động trở nên càng ngày càng mãnh liệt, dùng hai người bọn họ làm trung tâm, không khí bắt đầu vặn vẹo kịch liệt. Sau lưng Vũ Mâu phun trào ra một tầng sương mù màu vàng. Mà ở sau lưng Hades cũng phun ra một tầng sương mù màu đen xám. Sương mù sau lưng đám người chậm rãi ngưng kết thành hình. Giữa không trung, phía trên hai luồng sương mù đều xuất hiện một ký hiệu kỳ dị.

Hướng trên đỉnh đầu Vũ Mâu xuất hiện là một ký hiệu tựa như bàn quay, trong đó ẩn chứa vô số quang mang phức tạp, hào quang của chúng không có lập loè quá nhiều phảng phất đến từ thời viễn cổ. Mà ký hiệuở hướng trên đỉnh đầu Hades thì do chín hạt châu màu xám lớn nhỏ bất đồng xen kẽ tạo thành. Lúc này sương mù đã ngưng kết thành hình sau lưng đám người.

Đồng dạng là hình người cao tới trăm mét, hai luồng sương mù tản mát ra khí tức năng lượng cường hãn dị thường. Mà ngay cả Ngưu Ma Vương xa xa cũng không khỏi động đậy cơ mặt.

Ma vương bên người Ngưu Ma Vương thấp giọng giải thích nói:

Đây là lực lượng thần cách của bọn hắn, triệu hồi ra thần vị cùng bản thể của mình kết hợp tiến hành tác chiến, là phương thức chiến đấu tối chung cực thần cách Hy Lạp. Một phương thất bại, thần cách chắc chắn đã bị tổn thương, khiến cho linh hồn của bọn hắn cùng tánh mạng lạc ấn biến mất. Trừ phi đến cuối cùng

hắn giật mình nhìn thấy thần cách Vũ Mâu bộc phát một mảng sương mù, một cái đĩa CD cự lớn đường kính chừng ba mươi mét trống rỗng xuất hiện xoay tròn chậm chạp chung quanh thân thể của Vũ Mâu.

- Không, điều đó không có khả năng.

Hades điên cuồng gào thét.

Xa xa, Ngưu Ma Vương cau mày nói:

- Thắng bại đã định.

Sau một khắc, Vũ Mâu ra sức đem trường mâu chỉ về phía trước, mâm tròn cực lớn màu vàng phiêu nhiên mà ra, lưỡi dao sắc bén như là đến từ Cửu U kéo dài qua không gian. Đĩa CD màu vàng cùng Thập Nhị Tinh Tọa đồng thời sáng lên, tối chung Áo Nghĩa của lĩnh vực 12 cung hoàng đạo rốt cục tại thời khắc này bộc phát. Năng lượng ba động cực lớn sinh ra khí tức cường hoành trước nay chưa có, mà năng lượng của Hades lúc này đang ở trạng thái thấp nhất. Chỉ trong nháy mắt công phu, thân thể hắn đã hoàn toàn đình chỉ hành động, kim sắc quang bàn phiêu chuyển một vòng thì một lần nữa về bên cạnh Vũ Mâu.

"Phịch!" một tiếng nổ vang, kim quang hóa thành điểm điểm hào quang tán đi, Vũ Mâu cùng kim sắc quang bàn đồng thời rơi xuống trên mặt đất, nếu như không phải nàng cuối cùng miễn cưỡng dùng Athena chi mâu chèo chống lấy thân thể của mình, chỉ sợ đã ngã sấp xuống rồi. Áo giáp trên người nàng cũng đã vào lúc đó hoàn toàn nghiền nát. Trên người xuất hiện vô số đến vết thương, giờ khắc này thân thể của nàng như là một huyết nhân.

Nhìn Hades trên không trung, Vũ Mâu bình tĩnh nói:

- Tề Nhạc đã từng nói, trên thế giới này không có chuyện gì là không thể. Hades, ngươi thấy đó, ta chỉ buông tha khống chế Athena chi thuẫn, đem năng lượng toàn bộ dùng cho công kích, nhưng mà ngươi không thấy được ta ngay cả Athena chi khải cũng bỏ qua, khống chế toàn bộ năng lượng để duy trì lĩnh vực. Khi ngươi cho rằng lĩnh vực của ta cũng theo thần cách nghiền nát mà nghiền nát, khi ngươi cho rằng năng lượng của ngươi đã hoàn toàn chiếm cứ thượng phong thì cũng là lúc ngươi bại vong.

Trong mắt Hades tràn ngập thần sắc không cam lòng:

- Ngươi thật nham hiểm, ngươi còn hung ác hơn cả Athena. Rõ ràng bỏ qua bản thân đã bị tổn thương. Ta thua rồi, ta thua ở trong tay kẻ kế thừa . Zeus, ta cũng không bại bởi ngươi, ta đã thua bởi trí tuệ của nhân loại, ha ha, ha ha ha ha ha. . .

Thanh âm của hắn đột ngột dừng lại, một màn quỷ dị xuất hiện, từ trên đỉnh đầu Hades hóa thành một mảnh tro bụi trong gió lạnh của Takla Makan lặng yên biến mất. Chết đi không chỉ là tánh mạng của hắn, đồng thời, cũng là linh hồn của hắn. Chung cực Áo Nghĩa công kích của lĩnh vực 12 cung hoàng đạo, linh hồn của hắn cũng đã hoàn toàn tan vỡ.

Ngưu Ma Vương tán thán nói:

- Tâm cơ thật sâu, thậm chí ngay cả ta đều bị đã lừa gạt rồi. Trước đó chiến đấu chỉ vì một kích này, Vũ Mâu, ngươi quả nhiên không hổ là người thừa kế của Nữ Thần Athena là một nữ nhân duy nhất đã lừa gạt Tề Nhạc. Thậm chí ngay cả loại phương pháp này ngươi cũng dùng dược, trong chiến đấu với Hades, ngươi không có mặc Athena chi khải đã nhận lấy thống khổ không gì sánh kịp, nhưng vẫn duy trì hình tượng mặt ngoài làm cho Hades bị lừa. Hắn tuy có thực lực mạnh hơn ngươi, nhưng đã thua bởi ngươi chiến ý chấp nhất của ngươi. Là một nữ nhân, ngươi có thể làm được điểm này, đã đủ để đạt được tôn trọng của ta. Bất luận về sau tình hình chiến đấu như thế nào, ta đều tha cho ngươi một mạng. Nếu như ngươi nguyện ý, ta có thể cho ngươi trở thành thuộc hạ của ta.

Vũ Mâu không có lên tiếng, bởi vì nàng lúc này đã nói không ra lời, chậm rãi ngồi ngay đó, sắc mặt của nàng đã trở nên vô cùng tái nhợt. Mười hai vị Tinh Tọa Thủ Hộ Giả phân tán xuất hiện chung quanh thân thể nàng, nhưng mà những Tinh Tọa Thủ Hộ Giả bọn họ lại không có một ai có thể trợ giúp tiểu thư của bọn hắn, phóng thích năng lượng cùng tiềm lực quá độ, lúc này đám người cũng đã lâm vào trong ngủ say.

Máu tươi không ngừng từ trong cơ thể Vũ Mâu chảy xuôi mà ra, khí tức của nàng đã trở nên càng ngày càng yếu ớt. Tuy rằng nàng bằng vào lực lượng của mình hủy diệt Hades, nhưng mà lúc trước nàng cũng

đã nhận lấy rất nhiều thống khổ. Bị năng lượng tà ác tràn ngập tĩnh mịch không ngừng công kích, từng vết thương trên người khiến những thống khổ nàng thừa nhận quá nhiều. Chảy máu quá độ làm thần trí của nàng lâm vào trong mơ hồ, nói đúng ra, nàng cùng Hades chiến một trận, kỳ thật hắn là lưỡng bại câu thương mới đúng. Nhưng mà có thể làm được điểm này, Vũ Mâu hiển nhiên đã dự mưu thật lâu.

Một đạo bạch sắc quang mang, không hề dấu hiệu xuất hiện trên người Vũ Mâu bao phủ thân thể của nàng. Khí tức tà ác lập tức bị bạch sắc quang mang tinh lọc, vết thương trên người của Vũ Mâu rất nhanh lành lại, không hề còn máu tươi chảy ra. Tuy rằng khí tức của nàng vẫn yếu ớt như trước, nhưng năng lượng màu ngà sữa của sa mạc đã mang cho nàng hy vọng sống sót.

Miễn cưỡng nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn nhũ bạch sắc quang mang truyền đến, đó là một thanh niên anh tuấn.

Yến Tiểu Ất từng bước một đi đến trước người Vũ Mâu:

- Ta không phải trợ giúp ngươi, ngươi đánh bại Hades, có lẽ đạt được tôn trọng của chúng ta. Nhưng mà ngươi cũng từng hại lão đại của ta, cũng có thể bị trừng phạt. Ngươi bây giờ vẫn không thể chết, chờ đến lão đại trở về, sẽ giải quyết vấn đề của ngươi a. Nhiệm vụ chiến đấu của ngươi đã xong, tiếp theo hãy giao cho chúng ta.

Vũ Mâu nhìn thật sâu Yến Tiểu Ất rồi chậm rãi nhắm lại cặp mắt của mình, lúc này nàng xác thực đã không còn hơi để nói. Nếu như không phải lúc trước hấp thu năng lượng Tự Nhiên Chi Nguyên trên người Tề Nhạc thì chỉ sợ tình huống hiện tại của nàng sẽ càng thêm không chịu nổi.

1361. Chương 1360: Cháy Lên Đi, Tánh Mạng Chi Hỏa. (1)

Trên chiến trường lúc này đã hoàn toàn lâm vào một mảnh tĩnh mịch, Ngưu Ma Vương sắc mặt rất bình tĩnh như trước, tựa hồ Hades chết đi dường như không có một chút quan hệ cùng hắn, ánh mắt chuyển hướng ma vương một bên nhàn nhạt nói:

- Hades chết rồi, hy vọng ngươi không đần như hắn. Đi thôi, còn lại giao cho ngươi.

Lãnh Nhi ở một bên cả giận nói:

- Thực lực của ngươi lực mạnh như vậy, vì sao không tự chính mình động thủ, lại cứ muốn chúng ta làm?

Ngưu Ma Vương cười nhạt một tiếng, nói:

- Bởi vì. Những người này căn bản là không đáng ta động thủ. Nếu như các ngươi ngay cả đám người này cũng không đối phó được, như vậy các ngươi không xứng trở thành thuộc hạ của ta. Trong suy nghĩ của ta, đối thủ chỉ có một, đó chính là Tề Nhạc.

Ma vương thở sâu, miễn cưỡng bình phục lấy nộ khí trong nội tâm, hắn biết rõ, nếu như mình hiện tại phản kháng Ngưu Ma Vương. Chỉ sợ lập tức sẽ chết, mà chiến sĩ Sinh Tiếu trước mặt tuy rằng cường đại nhưng chưa hắn có thể chiến thắng được Quân Đoàn Nhiên Thiêu. Hắn chậm rãi gật nhẹ đầu, nói:

- Nghe theo mệnh lệnh của ngài.

Ngưu Ma Vương nói:

- Mạt Nhật Chiến Sĩ cùng Tứ Dực Hắc Tương tạm thời giao cho ngươi chỉ huy, sinh vật địa ngục bảo trì bất động tại chỗ. Nếu như sau khi tăng lên bốn mươi vạn quân đội, ngươi đều không thể dẫn đầu đám người đạt được thánh lực cuối cùng thì sự tồn tại của ngươi cũng không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Khí tức của Ma vương rõ ràng trở nên dồn dập, hắn hung hăng gật nhẹ đầu, không có nói cái gì nữa. Thân hình bay vào trong chiến trường, Lucifer theo sát phía sau, tổ hợp mười hai cánh cùng mười cánh nhất thời làm một phương Ngưu Ma Vương lần nữa tăng lên lực áp bách cường hãn.

Ngưu Ma Vương vung tay lên, một cỗ hấp lực khổng lồ nhiếp Lãnh Nhi đang muốn bay ra ngoài:

- Ngươi thì không cần đi. Ngươi đi, tương lai ai còn thay ta chỉ huy Quân Đoàn Nhiên Thiêu. Sự cải tạo của ta đối với bọn họ sẽ không uổng phí. Dùng thực lực bây giờ của đám người đó hoàn toàn có thể hủy diệt mọi trở ngại.

Lãnh Nhi muốn giãy dụa, nhưng mà nàng làm sao có thể từ trong tay Ngưu Ma Vương thoát ra được? Chỉ có thể trơ mắt nhìn phụ thân cùng Lucifer tiến vào đến bên trong chiến trường. Bốn mươi vạn cường giả Quân Đoàn Nhiên Thiêu dưới sự dẫn dắt của ma vương mang theo lực áp bách vô cùng cường hãn chậm rãi tiến về phía chiến sĩ Sinh Tiếu. Hai mươi vạn Mạt Nhật Chiến Sĩ mang đến uy áp cực lớn tựa hồ đem trọn bầu trời thiêu đốt trở thành màu xanh. Quang mang nhàn nhạt lập loè, năng lượng khổng lồ chấn động liều mạng tăng lên, đây không là năng lượng của một người mà là hai mươi vạn ah! Huống chi, sau bọn hắn còn có hai mươi vạn Tứ Dực Hắc Tương, tổ hợp bầu trời cùng mặt đất như vậy hoàn toàn là bố cục tử vong. Số lượng Mạt Nhật Chiến Sĩ cùng Tứ Dực Hắc Tương chưa bao giờ vượt qua qua 500, vì thế cho dù ma vương đối với mệnh lệnh của Ngưu Ma Vương phát ra bài xích từ trong nội tâm nhưng hắn vẫn bay ra. Quân đoàn Sinh Tiếu đã từng sỉ nhục hắn, hiện tại đúng là cơ hội tốt nhất rửa sạch mọi thứ.

Nhìn ma vương cùng Lucifer từ từ bay ra, Ngưu Ma Vương vẫn bất động tại chỗ, sắc mặt của Như Nguyệt trở nên ngưng trọng lên, nàng biết rõ, có lẽ quyết chiến từ giờ khắc này sắp bắt đầu, mười hai vị Sinh Tiếu Thủ Hộ Thần Chiến Sĩ đồng thời tiến lên một bước. Tiểu đội thập nhị Sinh Tiếu trên không trung tự hành khống chế được Kim Sí Đại Bằng Điêu xếp đặt thành một trận hình tam giác, Điền Thử bay lên trời nhảy lên lưng tiểu Bằng trở thành mũi nhọn của trận hình này.

Đang tại lúc Như Nguyệt chuẩn bị hạ lệnh nghênh chiến thì đột nhiên thanh âm của Giáo hoàng Martti vang lên bên tai nàng:

- Như Nguyệt tiểu thư, có thể đáp ứng tôi một chuyện hay không?

Như Nguyệt có chút kinh ngạc mà nhìn về phía Giáo hoàng, cho tới nay, đám người đối với Giáo Đình đều không có bất kỳ hảo cảm, mặc dù mọi người đã trở lại, nhưng trong cả quá trình tới đại sa mạc, đám người cùng Giáo Đình và tất cả thủ hộ giả Hy Lạp đều không có nói chuyện với nhau quá nhiều, lúc này nghe được Martti chủ động mở miệng, nàng tự nhiên có chút giật mình.

- Giáo hoàng bệ hạ, ngài có lời gì cứ nói a. Chẳng lẽ là quân đoàn thần thánh của Giáo Đình các ngươi muốn tạm thời bọc hậu sao?

Trong thanh âm của Như Nguyệt có ẩn chứa vài phần khinh thường, dù sao trước đó những gì Giáo Đình đã làm để lại ấn tượng quá mức sâu sắc trong lòng mọi người.

Sắc mặt Martti trở nên có chút cứng ngắc, nhưng mà lúc này thần sắc trên mặt lão đầu này lại tràn ngập kiên trì:

- Không, đương nhiên không. Tôi là muốn nói, để cho quân đoàn thần thánh chúng ta chiến đấu tại tiền tuyến. Hơn nữa, tôi nguyện ý cùng bốn vị Hồng y đại giáo chủ cuốn lấy Đại Ma Vương, cho các ngươi tranh thủ thêm một ít cơ hội. Tôi nghĩ, đây cũng là cực hạn chúng tôi có thể làm được.

Những ngày này, bất luận là Hy Lạp Thủ Hộ Giả hay là quân đoàn thần thánh Giáo Đình sau khi đi tới Phương Đông đều đã nhận lấy quá nhiều cơn giận. Đám người đương nhiên minh bạch vì sao thủ hộ giả phương đông bọn họ sẽ xem thường mình, cũng căn bản tìm không ra bất luận cái lý do gì để phản bác,

Đương quân đoàn [illegible] căn bản [illegible]

chỉ trong nháy mắt đã chui vào trong mây đen, trực tiếp giết vào trong trận hình của Tứ Dực Hắc Tương. Trong lúc nhất thời, chỉ thấy khí tức năng lượng khổng lồ lập tức phóng thích, long trảo cự đại, miệng rồng khủng bố, Long Dực như là lưỡi đao, đuôi rồng như chày sắt, gậy sắt đều đã trở thành vũ khí mang tính sát thương quy mô lớn.

Hai mươi vạn người cùng một chỗ, không gian né tránh tất nhiên so với bình thường nhỏ đi rất nhiều, mà Như Nguyệt biến thành Thanh Long dưới loại tình huống này hoàn toàn phóng xuất ra lực công kích cường hãn. Chẳng qua là mấy lần xuất kích hung mãnh cũng đã có trên trăm tên Tứ Dực Hắc Tương bị long lực của nàng đánh cho gân đứt xương gãy.

Tứ Dực Hắc Tương dù sao cũng không có khả năng so sánh với Quân Đoàn Nhiên Thiêu, năng lực vật lộn của đám người căn bản không cách nào cùng Như Nguyệt chống lại, lập tức bọn họ đã làm ra phản ứng, dùng trăm người làm đơn vị tạo thành nguyên một đám trận hình. Đồng thời, trực tiếp phóng xuất ra hắc ám năng lượng phát động công kích. Trên trăm đạo hắc ám năng lượng đồng thời khống chế tương đối dễ dàng, ít nhất đám người còn có thể đem lực công kích ngưng tụ phía trên bộc phát. Mấy trăm đạo năng lượng hắc ám do trăm người hợp thành tựa như lưỡi hái tử thần trong đêm tối cắt về phía thân thể cực lớn của Thanh Long. Thân thể của Thanh Long thật sự quá lớn, còn đối phương mỗi người cũng đều dùng tinh thần lực khóa chặt trên thân thể nàng, muốn né tránh cơ hồ là không thể nào, chỉ có thể dùng lực phòng ngự của bản thân để chống cự.

Giờ khắc này, Như Nguyệt mới ý thức tới chính mình có chút coi thường địch nhan, trình độ năng lượng của Tứ Dực Hắc Tương cho dù là nàng lúc này, cũng không dám thừa nhận nhiều công kích năng lượng hắc ám như thế. Nhưng mà, cơ hội trốn tránh đã không có.

Cắn răng một cái, Như Nguyệt đang chuẩn bị bộc phát ra năng lượng của bản thân, thà rằng thừa nhận một ít công kích của đối phương, cũng muốn dùng hết sức hủy diệt địch nhân. Mà vừa lúc này, một đoàn quang mang màu vàng như đạn pháo đột nhiên xuất hiện trước mặt Như Nguyệt, thân thể cự đại mà nhìn bề ngoài tuy rằng rất cồng kềnh nhưng lại tạo thành tâm chắn rất hoàn hải. Trong khoảnh khắc đã che chắn trước người Như Nguyệt, năng lượng hắc ám đã tập trung bắn rới.

Mai rùa cực lớn tựa như một bức tường sắt kiên cố không thể phá, những năng lượng hắc ám thậm chí rất khó tạo ra được sóng gió gì. Khí tức năng lượng khổng lồ điên cuồng phún dũng, nhưng mà thân thể khổng lồ kia của hắn ngay cả một chút phản ứng đều không có, Quan Tĩnh thậm chí phát ra từng tiếng rên rỉ thoải mái.

Huyền Vũ thân là một kẻ có lực công kích yếu nhất bên trong Tứ thánh thú, lực phòng ngự của hắn lại đạt đến trình độ cực kì kinh khủng. Lúc này, Huyền Vũ ở vào trạng thái tốt nhất được lĩnh vực của Tứ thánh thú tăng phúc, lực phòng ngự đã đạt đến trình độ cực kì kinh khủng, cho dù là Athena chi thuẫn, cũng tuyệt đối không cách nào so sánh với hắn hiện tại. Năng lượng của hai mươi vạn người tập hợp cùng một chỗ nhiên là không thể nào ngăn trở nhưng nếu như là năng lượng hắc ám một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng, phân tán mà đến thì đối với hắn không có bất cứ uy hiếp gì rồi. Vì thế, Quan Tĩnh biến thành Thổ Huyền Vũ, hoàn toàn đã trở thành tấm chắn tốt nhất cho Thanh Long hứng lấy mọi tổn thương lên người mình.

Tứ thánh thú tự nhiên không phải chỉ xuất hiện để ăn đòn, ngay tại thời điểm Huyền Vũ thừa nhận lấy đại lượng năng lượng hắc ám công kích thì một trắng một đỏ, hai đạo quang mang đã đồng thời từ bên cạnh Huyền Vũ bay qua, năng lượng khổng lồ điên cuồng xoắn về phía địch nhân.

Năng lượng ba động cực lớn chỉ trong nháy mắt đã xông vào bên trong trân doanh của Tứ Dực Hắc Tương, Tứ Dực Hắc Tương xác thực rất mạnh, thực lực của đám người có thể so sánh được với Tứ thánh thú nhưng có một thứ thì không thể. Đó chính là tốc độ, dựa vào nó, bạch hổ cùng Chu Tước đã cùng hành động tao ngộ của Thanh Long đã đề tỉnh được cho bọn hắn, khi bọn hắn triển khai công kích hoàn toàn là một kích tất sát không chút nào lưu luyến, căn bản không để cho đối phương cơ hội khóa chặt. Mỗi nhất kích mang đi trên trăm tên Hắc Tương thì đám người trực tiếp chuyển di phương hướng, phát động công kích tiếp theo. Nhân số của ngươi mặc dù rất đông, chỉnh thể năng lượng cũng cường đại nhưng mà , hai mươi vạn người làm sao cũng không thể có thể cùng so sánh với Tứ thánh thú, cục diện chiến đấu lập tức xảy ra chuyển biến, Như Nguyệt bốn người, chỉ bốn người trong nháy mắt làm hai mươi vạn Tứ Dực Hắc Tương đại quân trì trệ. Đương nhiên, không phải là không có Tứ Dực Hắc Tương muốn thoát ly chiến đấu bên này, nhưng mà đừng quên không trung còn có 120 đầu Kim Sí Đại Bằng Điêu ah!

Dưới sự dẫn dắt của Điền Thử, Kim Sí Đại Bằng Điêu đem tốc độ phi hành siêu cường của bản thân Phù Diêu Trực Thượng Cửu Vạn Lý hoàn toàn phát huy ra, trên chiến trường xuất hiện một đạo kim sắc lưu quang, chỉ cần vừa gặp phải Tứ Dực Hắc Tương bỏ chạy là trận hình đột kích tam giác của họ sẽ phát huy ra tác dụng trùng kích mạnh nhất, chỉ một cái đâm xuyên là có thể hoàn toàn hủy diệt trận hình của địch nhân. Mà khi bọn hắn gặp được địch nhân đại quy mô thì lập tức không giao chiến mà viễn độn, vây quanh Tứ Dực Hắc Tương không ngừng phi hành cao tốc. Đây là nguyên nhân trọng yếu mà Tứ Dực Hắc Tương không cách nào đem trận hình hoàn toàn triển khai, đối mặt Tứ thánh thú chỉ có thể dùng đội hình chỉnh tề để chiến đấu.

1366. Chương 1365: Lĩnh Vực Tứ Thánh Thú. (2)

Lúc này chiến đấu mặt đất cũng đã hoàn toàn triển khai, dùng Quản Bình cầm đầu bảy vị Sinh Tiếu Thủ Hộ Thần Chiến Sĩ hoàn thành chung cực biến thân của mình. Số lượng của Mạt Nhật Chiến Sĩ còn có hơn mười vạn, mà đám người chỉ có bảy người. Cho dù bên cạnh bọn hắn còn có Thương Băng, Tuyết Nữ, Thực Vật Hồn cùng Kristy. Nhưng mà toàn bộ số lượng chỉ có mười một người mà thôi.

Đồng thời khi chiến đấu trên không trung bắt đầu thì Mạt Nhật Chiến Sĩ ngọn lửa màu xanh trên mặt đất cũng đã dịch chuyển khỏi thân thể đồng bạn bị hủy diệt trong tánh mạng chi hỏa. Bộ pháp chậm chạp lại một lần nữa trầm trọng xuất hiện ở trên sa mạc Takla Makan. Mà lúc này mục quang của đám người chỉ có mười một người.

Toàn thân cao thấp Mạc Đạm Đạm đều vờn quanh lấy một vòng xanh vàng sắc quang mang, giờ khắc này, thân thể của nàng đã hoàn toàn thay đổi bộ dáng. Khi mười hai Sinh Tiếu Thủ Hộ Thần Chiến Sĩ tiến vào đến chín vân cảnh giới thi triển ra chung cực biến thân thì mọi người mới phát hiện, nguyên lai Sinh Tiếu Thủ Hộ Thần Bản Chúc Tương Dị Hóa tầng thứ ba đoạn mới thực sự là Bản Chúc Tương Dị Hóa, bởi vì khi biến thân đạt tới giai đoạn này, chiến sĩ Sinh Tiếu thể hiện ra hoàn toàn là lực lượng Sinh Tiếu thuộc về mình.

Bởi vậy lúc này Mạc Đạm Đạm đã hóa thân thành một đầu Thanh Ngưu cực lớn, chiều cao vượt qua 30m, phía sau lưng rộng lớn tựa như bình nguyên. Trên đỉnh đầu cái sừng tản ra ánh sáng âm u, nếu như chỉ là từ mặt ngoài nhìn, cái sừng trên đầu Ngưu Ma Vương cũng không cách nào so được với Mạc Đạm Đạm. Rất xa Ngưu Ma Vương đang xem cuộc chiến giữa không trung ngoại trừ chú ý Tứ thánh thú không trung ra thì lực chú ý của hắn hoàn toàn đã rơi vào trên người Mạc Đạm Đạm, hiển nhiên, hắn đối với Thanh Ngưu Mạc Đạm Đạm rất có hứng thú..

Mạc Đạm Đạm biến thành Thanh Ngưu, móng trước đang không ngừng cào cào, lỗ mũi cực lớn thở phì phì phun ra hai cỗ khí lưu màu trắng, tựa hồ tùy thời cũng có thể bộc phát. Thanh hoàng sắc quang mang trọn vẹn khuếch tán bên ngoài thân thể nàng hơn mười mét, cát sỏi trên mặt đất vị tia sáng màu vàng xanh gạt ra. Mà có chút buồn cười chính là lúc này trên cái đầu cực lớn của Mạc Đạm Đạm chính là một con chuột to. Cái đầu của con chuột rất lớn, ít nhất còn lớn hơn một con mèo bình thường, toàn thân màu vàng kim óng ánh, chỉ là tại trên trán lại xuất hiện ba đạo đường vân màu đỏ như máu đúng là sử lệnh của Mạc Đạm Đạm - Thích Kim Thử. Chỉ nhìn con chuột một cách đơn thuần thì nó tuyệt đối là thuộc họ nhà chuột bự nhất. Nhưng mà hiện tại nó ngồi ngay ngắn trên thân thể cực lớn dài hơn 30m của Mạc Đạm Đạm thì lại hoàn toàn có thể không đáng kể, bộ dạng quái dị thật sự rất dễ dàng làm cho người bật cười.

Lúc này trong lòng Mạc Đạm Đạm cũng rất phiền muộn a. Người ta đều là chủ nhân cưỡi trên người sử lệnh, nhưng chính mình thì tốt rồi, chọn lựa cái gì không tốt? Lại lựa chọn một con chuột, ngược lại để nó cưỡi lên đầu mình. Đúng là quá buồn bực.

Mạc Địch đứng ở bên cạnh Mạc Đạm Đạm, thân thể nàng lúc này dựa theo tỉ lệ nguyên bản lớn ra gấp 10 lần, tựa như một cự nhân. May mắn thân hình của nàng cùng tướng mạo tuy rằng biến lớn nhưng vẫn đẹp, nếu không chỉ sợ cũng phiền muộn đồng dạng như Mạc Đạm Đạm a. Bộ lông màu trắng bao phủ hoàn toàn thân thể mềm mại của nàng ở bên trong, ngân sắc quang thải tản ra nhàn nhạt, mỗi một lần lập loè đều mang theo một tầng năng lượng ba động rõ ràng, khí tức năng lượng khổng lồ không ngừng tăng lên. Sắc mặt Mạc Địch nhìn bề ngoài rất bình tĩnh, nhưng mà cặp mắt của nàng lại hoàn toàn đỏ bừng. Thân hình

của Kim Cương Hùng thấp hơn nàng một chút, bất quá thân thể kiên cố của nó thì Mạc Địch không thể so sánh được, Mạc Địch thò tay vuốt ve cái đầu to của nó, mà Kim Cương Hùng lập tức lộ ra vẻ hưởng thụ.

Mấy người khác cũng đều hóa thân trở thành chính mình Sinh Tiếu của chính mình, năng lượng cấp bậc chín vân phóng thích, mặc dù đang đối mặt với số lượng địch nhân gấp vạn lần, nhưng các chiến sĩ Sinh Tiếu Thủ Hộ Thần không có chút nào sợ hãi.

Quản Bình hóa thân trở thành Sư Ngao cơ bắp cực lớn, thân thể hùng tráng thậm chí còn khoa trương hơn cả sử lệnh của hắn vài phần. Sử lệnh Cửu Anh lúc này lười biếng đi theo bên cạnh Quản Bình, thân là công kích hỏa lực từ xa, hắn gần đây đã bị chiếu cố tối đa, căn bản là không cần lo lắng vấn đề phòng ngự.

Quản Bình giơ nắm tay phải lên, sau đó vỗ vào ngực mình, trong miệng phát ra một tiếng gầm nhẹ:

- Công kích.

Thời điểm mười một người đối với hơn mười vạn địch nhân mà lại lựa chọn phương thức chiến đấu là công kích, loại tình huống này, chỉ sợ cũng chỉ sẽ xuất hiện trên người các chiến sĩ Sinh Tiếu Thủ Hộ Thần.

Cửu Anh mạnh mẽ nhảy lên, tư thái lười biếng không còn sót lại chút gì, chín cái đầu hung phấn hướng phía trước nhìn quanh, mà cái đuôi của nó cũng ở thời điểm này quấn lên người Quản Bình, sau một khắc, thân thể của Quản Bình đã như là mũi tên ánh sáng màu vàng xông ra ngoài.

Đuổi sát sau lưng Quản Bình theo thứ tự là Thanh Ngưu Mạc Đạm Đạm súc thế đã lâu, cùng Hãn Mã Xương Kiệt phát ra phẫn nộ gào thét Xương Kiệt biến thành Hãn Mã cao tới năm mét, chiều cao còn hơn cả Mạc Đạm Đạm. Thân thể sắc nâu đỏ trong quá trình chạy trốn tựa như một đạo hồng sắc tia chớp, bờm trên cổ theo gió phiêu tán, nhìn bề ngoài cực kỳ có lực trùng kích thị giá. Mã - chính là một loài hoàn mỹ nhất trong tất cả các động vật, giờ khắc này Xương Kiệt sẽ đem những hoàn mỹ đó biểu hiện, trong quá trình chạy tới, từng cái đường cong toàn thân nhìn bề ngoài rõ ràng vô cùng, cơ bắp góc cạnh, mặc dù là tại trên sa mạc nhưng mà hắn vẫn đạp chân vô cùng vững chãi.

Mạt Nhật Chiến Sĩ mắt thấy công kích cường hành của địch nhân trước mặt như thế thì Mạt Nhật Chiến Sĩ phía trước nhất lập tức dừng bước lại, thân thể nửa ngồi, trầm xuống đầu vai, ngọn lửa màu xanh càng thêm bốc cháy lên mãnh liệt làm ra tư thái chuẩn bị chống cự.

Theo một tiếng gào thét cuồng bạo, Quản Bình đã vọt tới Mạt Nhật Chiến Sĩ, đối mặt Mạt Nhật Chiến Sĩ phía trước, thân thể của hắn đã kề sát đất nhảy lên tựa như phi hành sát mặt đất, trong chớp mắt đã đi tới trước người Mạt Nhật Chiến Sĩ.

Lực phòng ngự của Mạt Nhật Chiến Sĩ cùng lực công kích tuy rằng đều rất cường đại, nhưng ở tốc độ làm sao có thể cùng Quản Bình so sánh? Nắm đấm cực lớn bên trong một tiếng nổ vang đã đánh bay Mạt Nhật Chiến Sĩ lên cao khi hắn còn đang trầm vai xuống, trên không trung hoạch xuất một đường vòng cung duyên dáng, năng lượng khổng lồ chấn động trên không trung sinh ra một tiếng bạo tạc, ngọn lửa màu xanh biến thành tro bụi màu xanh bay tán loạn.

Sau một khắc, Quản Bình đã nhảy lên thật cao bay lên không, năng lượng khổng lồ lập tức phóng thích ra, Cửu Anh sau lưng của hắn trong khoảnh khắc phun trào ra vô số năng lượng khổng lồ. Năng lượng tất cả thuộc tính không giống nhau giữa không trung hình thành một mảnh quang huyễn lệ khiến cho Mạt Nhật Chiến Sĩ phía dưới lập tức một mảnh hỗn loạn.

1367. Chương 1366: Lĩnh Vực Tứ Thánh Thú. (3)

Tuy rằng một lần công kích của Cửu Anh còn chưa đủ để hủy diệt Mạt Nhật Chiến Sĩ, nhưng chế tạo rối loạn cùng mang đến cho đối phương một ít tổn thương thì không có vấn đề gì.

Đúng lúc này, hai đạo thân ảnh bụi mù tạo thành hàng dài cũng đã giết tới trước mặt Mạt Nhật Chiến Sĩ, thanh âm gào thét tức giận cùng ngưu rống, năng lượng khổng lồ chấn động lập tức tách ra. Thanh hoàng

sắc quang mang bùng cháy mạnh, trong tiếng ầm ầm nổ vang, Mạc Đạm Đạm dĩ nhiên cũng trực tiếp va chạm vào bên trong trận hình của đối phương.

Luận sức chiến đấu, có lẽ Sinh Tiếu ngưu Chiến Sĩ trong mười hai Sinh Tiếu Thủ Hộ Thần không đáng kể nhưng nếu như luận lực trùng kích thì ở bên trong tất cả Sinh Tiếu Thủ Hộ Thần Chiến Sĩ cho dù là Hãn Mã bưu hãn cũng không cách nào so sánh với Mạc Đạm Đạm. Nàng lúc này thân thể tuy rằng chỉ có hơn ba mươi thước, nhưng mà năng lượng hào quang trên người nàng phóng xuất ra lại khiến cho thân thể nàng bành trướng gấp mấy lần, sau khi đạt tới cấp bậc chín vân lĩnh vực của Mạc Đạm Đạm chỉ có một chính là Lĩnh Vực Ngưu Chi Trùng Chàng. Linh vực này là trực tiếp bám vào thân thể nàng. Có lẽ thời điểm đối mặt địch nhân linh xảo nàng không có bất kỳ biện pháp nào, nhưng mà trước mắt loại chiến trận này thì uy lực nàng có khả năng bộc phát ra cũng chỉ có thể dùng hai từ khủng bố để hình dung.

Toàn thân đều do đá tạo thành, Mạt Nhật Chiến Sĩ cao tới 10m nặng bao nhiêu? Chỉ sợ sẽ nặng không ít. Mà lúc này Mạc Đạm Đạm xông tới trước mặt những tên gia hỏa này chỉ như bù nhìn, lần lượt bị nàng điên cuồng va chạm quẳng lên, năng lượng khổng lồ chấn động trong khoảnh khắc bắn ra, phàm là bị nàng trực tiếp đánh lên, thậm chí là bị tia sáng màu vàng xanh trên thân thể nàng đánh trúng thì ngọn lửa màu xanh trên người Mạt Nhật Chiến Sĩ lập tức bắn ra. Sau một khắc, thân thể đã hoàn toàn biến thành hòn đá.

Bụi mù khổng lồ lập tức mở rộng trực tiếp xông vào bên trong trận doanh của Mạt Nhật Chiến Sĩ, lại không có chút ý tứ ngăn chặn.

Thời điểm Mạt Nhật Chiến Sĩ vừa mới xuất hiện là xếp đặt thành ba hàng, mà lúc này lại xuất hiện biến hóa, bởi vì địch nhân của bọn hắn dù sao chỉ có hơn mười người, trận hình cũng trở nên dày đặc hơn rất nhiều so lúc trước muốn. Nhưng mà trận hình dày đặc cộng thêm thân thể kiên cố của họ cũng vẫn không cách nào ngăn cản lực trùng kích cuồng bạo của Mạc Đạm Đạm, nhất là một đôi sừng trâu cự đại không ngừng phóng xuất ánh sáng màu xanh mạnh hơn khiến cho lực lượng ngăn cản trước mặt hết thảy đều bị xé nát bấy.

Lực xông tới của Hãn Mã kém hơn Mạc Đạm Đạm một chút, khi hắn mang theo hồng sắc quang mang khổng lồ trùng kích đến trước mặt địch nhân thì năng lượng khổng lồ lập tức tràn ngập tạo thành một hồng sắc quang đoàn cực lớn đường kính trăm mét. Sau một khắc nó như một quả bom cực lớn phát ra tiếng nổ, trên trăm tên Mạt Nhật Chiến Sĩ chính diện bị oanh thành bột mịn. Chân sau đứng thẳng lên, Quản Bình có thực lực khá mạnh trong số các chiến sĩ Sinh Tiếu, đồng dạng như Quản Bình hướng địch nhân trước mặt phát khởi trùng kích cuồng bạo là Tam Nhãn Bạo Lực Ma Viên đi theo bên cạnh Hãn Mã. Một bên dùng thân thể cường tráng chống lại Mạt Nhật Chiến Sĩ, đồng thời, trong mắt của hắn quang mang nhấp nháy những Tử Vong Xạ Tuyến giống như đang tẩy lễ đối thủ trước mặt.

Tam Nhãn Ma Viên vẻn vẹn từ sức chiến đấu mà nói thì trạng thái cận chiến không mạnh hơn Mạt Nhật Chiến Sĩ quá nhiều, có Xương Kiệt ở bên, hắn chỉ có thể dùng hết sức bảo trì chính mình không chịu quá nhiều tổn thương. Nhưng mà ma quang trong mắt của hắn lại phát huy ra hiệu quả cực kỳ cường đại, ngoại trừ tốc độ ra thì khuyết điểm lớn nhất của Mạt Nhật Chiến Sĩ là trí tuệ của bọn hắn. Thân là chủng tộc địa ngục dưới mặt đất, tinh thần lực của bọn hắn tự nhiên sẽ không cường đại. Trong mắt Tam Nhãn Ma Viên thì tinh thần lực của đám người yếu ớt giống như giấy, chỉ một cái đối mặt sẽ bị xét nát đơn giản. Vì thế, thường xuyên có thể nhìn một màn Tam Nhãn Ma Viên dùng thân thể cường tráng ngăn cản được công kích của Mạt Nhật Chiến Sĩ, sau đó con mắt thứ ba lóe lên hào quang thì một gã Mạt Nhật Chiến Sĩ ngã xuống. Tuy rằng không cách nào so sánh với lực công kích của Xương Kiệt cùng Quản Bình có thân thể cường hãn, nhưng mà ở đẳng sau nhặt tiện nghi thì không tồi.

Giờ khắc này cho thấy sự cường hãn của Sinh Tiếu Thủ Hộ Thần Chiến Sĩ, thực lực của sử lệnh tuy rằng cũng không tệ nhưng so sánh với các chiến sĩ Sinh Tiếu Thủ Hộ Thần vẫn có chênh lệch không nhỏ.

Mạc Địch đến, dáng người trở nên cao lớn hơn, lực công kích của nàng cũng hoàn toàn có quan hệ trực tiếp tăng lên. Kim Cương Hùng đã trở thành điểm trung tâm chiến đấu của nàng, thân hình thân hình y hệt hư ảo không ngừng vây quanh Kim Cương Hùng, mỗi một lần xoáy ra, đều có ít nhất hơn mười đạo bạch quang từ đôi chân dài siêu cấp của nàng bay ra. Mạc Địch rất thông minh, trong chiến đấu cũng như thế, năng lượng nàng phóng ra hoàn toàn lướt tới những kẽ hở của hòn đá. Không cần lực cắt quá mạnh mẽ, mỗi một cước chắc chắn sẽ có một gã Mạt Nhật Chiến Sĩ bị tách rời, mảng lớn bạch sắc quang mang bằng

tốc độ kinh người không ngừng phóng thích ra, lực phòng ngự của Kim Cương Hùng bản không có phát huy ra ra, bởi vì từ sau khi Mạc Địch sát nhập chiến trận thì không có bất kỳ một địch nhân có thể cận thân.

Duy nhất có chút buồn bực đấy chỉ sợ chính là Hồ Quang, hắn có sức chiến đấu chính yếu nhất là về độc, sau khi đạt tới cấp bậc chín vân thì Hồ Quang có lòng tin, cho dù là cấp bậc mạnh mẽ như Ma Vương, hắn cũng hoàn toàn có thể làm tên này trúng độc. Đáng tiếc chính là thân thể Mạt Nhật Chiến Sĩ trước mắt hoàn toàn là do đá tạo thành, lại cộng thêm lửa địa ngục màu xanh trên người bọn họ, căn bản miễn dịch với độc tố. Vì thế, khi hắn cùng mình sử lệnh hòa cùng một thể nhảy vào chiến trận thì chỉ có thể trơ mắt

công kích, khiến cho năng lượng của hắn cũng cực độ tiêu hao. Quang mang trong mắt ma vương dần dần trở nên cường thịnh, hiển nhiên hắn đang muốn phản công.

Tứ thánh thú sau khi đã hợp thể trên không trung trong nháy mắt thay đổi cục diện, lấy được thượng phong. Dùng sức chiến đấu kinh người của hắn thì tuy rằng số lượng Tứ Dực Hắc Tương còn có hơn mười vạn, nhưng muốn chiến thắng hắn cũng đã trở thành chuyện không có khả năng.

- Đều lùi xuống cho ta! Đây không phải là người các ngươi chỗ có thể đối phó.

Thanh âm lười biếng của Ngưu Ma Vương vang lên, Tứ Dực Hắc Tương chấp hành mệnh lệnh thậm chí nhanh hơn ma vương, trong nháy mắt đình chỉ tấn công đối thủ chậm rãi lui ra phía sau, khiến cho không trung xuất hiện một địa phương trống trải.

Ngưu Ma Vương thân cao tầm 1m9 không biết lúc nào đã xuất hiện ở trước mặt tứ thánh thú đã hợp thể, có chút tán thưởng mà nhìn cự nhân cao hơn 200 mét này.

- Đúng vậy, không hổ là thủ hộ giả phương đông, không nghĩ tới, năng lượng của Tứ thánh thú rõ ràng còn có thể sử dụng như thế, dùng một lĩnh vực làm trung tâm, dung hợp năng lượng của bốn người tạo thành một vòng tuần hoàn hữu hiệu khiến cho năng lượng của các ngươi tăng lên mấy lần. Khó trách Tề Nhạc không có ở đây, các ngươi lại có dũng khí chống lại thuộc hạ của ta.

Long trảo màu xanh cực lớn giơ lên lên, âm thanh lạnh như băng của Như Nguyệt vang lên:

- Ngưu Ma Vương, hãy bớt sàm ngôn, động thủ đi.

Hàn quang trong mắt Ngưu Ma Vương lóe lên, hắn lạnh nhạt nói:

- Xem ra tiểu tử Tề Nhạc không định xuất hiện thật rồi. Đã như vầy, chiến đấu tiếp tục tiến hành cũng không có ý gì, cho ta tới chấm dứt hết thảy trước mắt a. Là hắn không tuân thủ lời hứa mười ngày thì cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt. Các ngươi cho rằng, năng lượng của Tứ thánh thú trải qua dị biến có thể chống lại ta sao? Các ngươi cũng quá coi thường ta rồi. Nhìn đi, đây mới thực sự là lực lượng.

Vừa nói, Ngưu Ma Vương đột nhiên nâng lên tay phải của mình chỉ trong nháy mắt, hắn phảng phất đã trở thành trung tâm của Thiên Địa, khí tức năng lượng khổng lồ lập tức tăng lên, mỗi một cổ năng lượng đều tràn ngập khí tức hủy diệt.

Ngoại trừ tứ thánh thú đã hợp thể ra thì toàn bộ chiến trường không ai có thể di động thân hình, bất luận là chiến sĩ Sinh Tiếu bọn họ hay là một phương Quân Đoàn Nhiên Thiêu của địa ngục đều xuất hiện trạng thái đình trệ cứng lại một cách kỳ dị.

Như Nguyệt hét lớn một tiếng, long trảo màu xanh cực lớn bay thẳng đến thân thể "Nhỏ bé "của Ngưu Ma Vương, thanh sắc quang mang khổng lồ trên không trung liên tiếp biến hóa bốn lần, bốn đạo ánh sáng màu xanh phân biệt từ chung quanh thân thể của Ngưu Ma Vương hiện lên theo những phương hướng bất đồng. Lập tức bốn lỗ đen đồng thời mở ra, nhất thời làm khí tức năng lượng chung quanh thân thể Ngưu Ma Vương vị trì trệ.

Mục đích của lỗ đen xuất hiện chính là thôn phệ. Nhưng mà khi số lượng lỗ đen biến thành bốn thì mục đích cũng đã cải biến. Một khắc bốn lỗ đen đồng thời phóng xuất ra lực lượng thôn phệ vô cùng khổng lồ, kết quả đối thủ thường là bị hấp lực truyền tới xé nát.

1370. Chương 1369: Tứ Thánh Thú Hợp Thể. (2)

Nhưng mà trên người Ngưu Ma Vương lại xuất hiện một màn không bình thường. Một đạo hào quang hình cái tháp màu ngà sữa trống rỗng xuất hiện trên người hắn, bất luận hấp lực của bốn lỗ đen cường đại đến cỡ nào, thân thể của hắn vẫn đứng sừng sững bất động. Khóe miệng toát ra một tia khinh thường, tay phải của Ngưu Ma Vương huy động liên tục, bốn đạo bạch sắc quang mang cực kỳ nhu hòa phiêu tán mà ra, mà sau một khắc, bốn lỗ đen lại bị tứ đạo quang mang ngạnh sanh xé nát.

Đây mà còn là lỗ đen sao? Lỗ đen lại bị năng lượng xé nát? Tuy rằng Như Nguyệt chế tạo ra không phải lỗ đen chân chính, nhưng một màn trước mắt đã đầy đủ khủng bố.

Khí tức năng lượng khổng lồ đang không ngừng tăng lên, Ngưu Ma Vương nhàn nhạt nói:

- Đáng tiếc. Đáng tiếc các ngươi theo Tề Nhạc.

Quang ảnh lóe lên, thân thể Ngưu Ma Vương hóa thành một đạo hắc sắc tia chớp biến mất không thấy gì nữa.

Tứ thánh thú đã hợp thể là do sức chiến đấu mạnh nhất của Như Nguyệt khống chế, nàng vô thức đem Huyền Vũ hình thành tấm chắn cực lớn hoành ở trước ngực, ngay tại thời điểm nàng vừa mới đem tấm chắn ngăn trở thân thể của mình, Ngưu Ma Vương lại một lần nữa xuất hiện, vị trí xuất hiện vừa lúc ở trước tấm chắn. Hắn chỉ làm một động tác, tay phải của hắn trực tiếp oanh kích trên tấm chắn. Đúng vậy, hắn không có sử dụng bất luận thần khí gì, chỉ một tay phải của hắn đánh ra đã nghe một tiếng nổ vang kịch liệt, tứ thánh thú đã hợp thể cao tới 200m lại như là sao băng bị Ngưu Ma Vương thân cao tầm 1m9 đánh bay lên trời. Trong chớp mắt đã biến thành một cái quang điểm nho nhỏ biến mất không thấy gì nữa.

Đây là thực lực chân chính sao? Trong mắt Chiến sĩ Sinh Tiếu bọn họ còn lại chỉ có quang mang đám người. Giờ khắc này, đám người mới rốt cục hoàn toàn minh bạch, vì sao Tề Nhạc kiêng kị sâu như thế sẽ đối với Ngưu Ma Vương. Uy lực của Tứ thánh thú đã hợp thể gia tăng cực lớn như thế khiến đám người cũng vẫn cho rằng các chiến sĩ Sinh Tiếu Thủ Hộ Thần ngoài Sinh Tiếu thủ hộ lĩnh vực còn có một năng lực cường đại, nhưng mà trước mặt Ngưu Ma Vương tứ thánh thú đã hợp thể không ngờ yếu ớt như thế, chẳng qua là trong nháy mắt cũng đã biến thành như vậy, ai có thể nghĩ tới chứ? Ai có thể nghĩ đến chênh lệch lại to lớn như thế.

Ánh mắt Ngưu Ma Vương chuyển dời đến trên mặt đất, hắn tựa hồ rất tùy ý vung tay của mình, Mạc Đạm Đạm trong quân đoàn sinh tiếu đang trùng kích Mạt Nhật Chiến Sĩ lập tức đã bay tới giữa không trung Ngưu Ma Vương vung tay lên bắt nàng trước mặt mình. Lúc này, toàn bộ không gian trong trạng thái cứng lại, Mạc Đạm Đạm thậm chí ngay cả khẽ động một ngón tay cũng không thể.

Bàn tay lớn của Ngưu Ma Vương vừa thu lại, lập tức ánh sáng màu xanh của Bản Chúc Tương Dị Hóa Chín vân Mạc Đạm Đạm hóa thành một làn khói biến mất không thấy gì nữa, lộ ra bản thể của nàng. Nhìn Mạc Đạm Đạm, con mắt của Ngưu Ma Vương lập tức sáng lên, cái đầu trâu gật gù:

- Đúng vậy, quả nhiên là cực phẩm ah! Ta tìm kiếm cực phẩm nhiều năm cục xuất hiện. Làm bạn gái của ta không? Chúng ta đều là ngưu, coi như là đồng loại. Ta sẽ bảo vệ ngươi, cam đoan sẽ không để cho bất luận kẻ nào tổn thương ngươi.

Mạc Đạm Đạm có tính tình như thế nào, trong số các chiến sĩ Sinh Tiếu nếu như luận tánh tình nóng nảy thì ngay cả Xương Kiệt cùng Hãn Mã cũng phải nhường đường cho nàng, từ phương thức chiến đấu của nàng có thể rõ ràng nhìn ra điểm này.

Trên mặt Mạc Đạm Đạm toát ra vẻ mỉm cười, ít nhất từ góc độ của Ngưu Ma Vương thì nàng mỉm cười rất dịu dàng:

- Ngươi muốn người ta làm bạn gái của ngươi?

Ngưu Ma Vương vội vàng gật đầu, nói:

- Đúng vậy a! Ngươi cũng chứng kiến sự cường đại của ta rồi, cho dù là lĩnh vực của Tứ thánh thú ở trước mặt ta cũng chẳng qua là đồ chơi cho con nít mà thôi. Làm bạn gái của ta nhé? Ta sẽ chăm sóc tốt ngươi. Cam đoan không cho ngươi bị tổn thương gì, đi theo Tề Nhạc thì làm gì có tiền đồ? Sau này cái thế giới này trở thành lãnh địa của ta. Đến lúc đó, ngươi chính là hoàng hậu của ta, được chứ?

Mạc Đạm Đạm có chút ai oán nhìn Ngưu Ma Vương, nói:

- Ngươi đúng là...một chút thành ý cũng không có.

Ngưu Ma Vương sững sờ, nói:

- Không có thành ý? Làm sao lại thế, ngươi là nữ nhân đầu tiên ta tỏ tình, ta đã sinh tồn trên thế giới này bao nhiêu năm ngay cả tự chính mình đều không nhớ rõ, đây là lần đầu của ta a.

Mạc Đạm Đạm hừ một tiếng, nói:

- Vậy ngươi còn trói buộc thân thể của người ta , đây là bắt buộc ah! Sao có thể đại biểu ngươi có thành ý được.

Ngưu Ma Vương lúc này mới chợt hiểu tới, vội vàng buông ra trói buộc năng lượng đối với Mạc Đạm Đạm ra cười nói:

- Như vậy được chưa? Ta rất có thành ý đúng không? Ngươi đáp ứng chứ?

Mạc Đạm Đạm ngượng ngùng gật nhẹ đầu, dịu dàng nói:

- Đáp ứng... Đáp ứng cái đầu con m* mày.

Tề Nhạc thở dài một tiếng, nói:

- Lão Ngưu, ngươi cho là ta sẽ sợ chiến sao? Ngươi biết vì sao trước hôm nay, ta đối với ngươi đều không có địch ý quá sâu, thậm chí còn có mấy phần hảo cảm coi ngươi như bằng hữu mà đối đãi không?

Ngưu Ma Vương sửng sốt một chút, nói:

- Là bởi vì ta đã giúp ngươi? Ngươi không cần phải nghĩ như vậy, ta lúc đầu giúp ngươi cũng là có mục đích khác.

Tề Nhạc lắc đầu, nói:

- Không, không phải bởi vì ngươi lúc trước đã từng đã giúp ta. Ta sở dĩ đối với ngươi không địch ý quá sâu là bởi vì ngươi tuy rằng là địch nhân của ta nhưng chưa từng tổn thương bằng hữu cùng người thân của ta. Trong truyền thuyết Long có nghịch lân, sờ váo ẽ nổi giận. Mà nghịch lân của ta là đồng bọn của ta, ta đã về trễ khiến cho ngươi tổn thương họ. Vì thế, ta và ngươi từ giờ trở đi chỉ là địch nhân không còn quan hệ khác nữa.

Cho tới nay từ lúc Ngưu Ma Vương trở thành sử lệnh của Tề Nhạc, giữa hai người thủy chung có một loại quan hệ vi diệu, là địch mà như bằng hữu luôn tồn tại trong lòng cả hai người. Mặc dù là lợi dụng lẫn nhau nhưng mà đám người trong mơ hồ đều có chút khâm phục đối phương. Ngưu Ma Vương khâm phục tốc độ tăng lên thực lực của Tề Nhạc, mà Tề Nhạc cũng khâm phục sự cường đại của lão Ngưu . Nhưng mà ngày hôm nay khi hai người tiến hành quyết đấu thì quan hệ vi diệu đó rốt cục bị triệt để chặt đứt.

Ngưu Ma Vương nhìn Tề Nhạc, có chút nhíu nhíu mày, sau đó lại nhì Văn Đình bên cạnh:

- Xem ra, ngươi thật là có kỳ ngộ gì rồi. Tiềm thức của ta thức thủy chung nói cho ta biết ngươi là địch nhân lớn nhất trong đời ta. Xác thực đúng lànhư thế. Ngươi cũng không cần nói thêm cái gì, có câu thắng làm vua, thua làm giặc. Ngươi có thể thắng ta, ngươi chính là chúa tể của cái thế giới này, bằng không mà nói Địa Cầu vĩnh viễn trở thành lãnh địa của ta. Hãy cho ta thấy trong thời gian ngắn ngủi như thế, ngươi đến tột cùng đã nhận được những thứ gì.

Tề Nhạc gật nhẹ đầu, buông tay của Văn Đình ra rồi nói:

- Đây là chiến đấu giữa ngươi cùng ta, ngươi yên tâm, ta sẽ cùng ngươi 1 vs 1 đến một khắc cuối cùng, ta và ngươi chỉ có một người có thể đặt chân trên mặt đất ở địa cầu. Như vậy có lẽ là cách duy nhất giải quyết vấn đề giữa chúng ta.

Văn Đình nhìn thật sâu Tề Nhạc, nàng có vài phần lo lắng, nhưng mà khi nàng chứng kiến vẻ kiên định và chấp nhất trong mắt của Tề Nhạc thì cũng không có nhiều lời. Thân thể mềm mại phiêu nhiên hóa thành một đạo lưu quang, trong chớp mắt đã đi tới trước mặt chiến sĩ Sinh Tiếu.

Năng lượng nhu hòa trong cơ thể của Văn Đình phóng xuất ra ỗi một vị chiến sĩ Sinh Tiếu đều mang đến cảm giác quen thuộc cực kỳ. Đây không phải là khí tức năng lượng của Văn Đình mà là giống như đúc năng lượng ba động của Tề Nhạc. Ngay cả khí tức Tự Nhiên Chi Nguyên cũng hoàn toàn đồng dạng.

1375. Chương 1374: Luyện Yêu Hũ (3)

Thân ảnh của Ngưu Ma Vương cùng Tề Nhạc cơ hồ trong cùng một lúc biến mất, tia chớp màu đen cùng tia chớp màu vàng đồng thời sáng lên. Sau một khắc đám người đã biến mất cuối chân trời. Bất luận là lão Ngưu hay là Tề Nhạc đều không hy vọng Địa Cầu bởi vì bọn họ mà hủy diệt, vì thế hai người không có khả năng chiến đấu ở chỗ này. Thân là cường giả thần cấp thì vũ trụ mênh mông vô cùng mới là chiến trường cuối cùng của là bọn hắn.

Năng lượng nhu hòa không ngừng từ trên người Văn Đình phóng xuất ra, khí tức năng lượng khổng lồ mà ôn hòa xâm nhập trong cơ thể mỗi một chiến sĩ Sinh Tiếu chiến sĩ Sinh Tiếu làm thân thể của bọn hắn thoải

mái vô cùng. Phạm vi năng lượng ba động phóng thích càng lúc càng lớn, mà ngay cả quân đoàn Kim Sí Đại Bằng Điêu trong hố cát cũng được honà toàn bao phủ.

Năng lượng nhu hòa tràn ngập sinh cơ mang ỗi người cảm giác sảng khoái vô cùng, năng lượng trong không khí không hề bị chế ước dung hợp năng lượng thân thể của mỗi người. Năng lượng trong cơ thể tựa như thực vật trong mưa xuân nẩy mầm rất nhanh khôi phục lấy sinh cơ, mà năng lượng ba động trong cơ thể cũng trở nên càng ngày càng mãnh liệt. Thân thể đang bị thương lấy một tốc độ kinh người tu bổ. Mà hết thảy tất cả cũng chỉ có một người Văn Đình mang lại ọi người đấy.

- Văn Đình!

Như Nguyệt tiến tới bên cạnh Văn Đình kích động kéo hai tay của nàng, nhìn dung nhan của Văn Đình không có gì khác trước, đôi mắt của Như Nguyệt ẩm ướt, nàng nghẹn ngào nói:

- Cảm ơn em!

Văn Đình mỉm cười, nhẹ nhàng lắc đầu, nàng đương nhiên biết rõ Như Nguyệt vì sao lại cám ơn mình, nàng khẽ nói:

- Nếu như lúc ấy đổi lại là chị thì chị cũng sẽ làm như thế.

Mục quang của Như Nguyệt rơi vào Vũ Mâu trong ngực Tuyết Nữ, Như Nguyệt có chút chần chờ nói:

- Nàng...

Văn Đình không đợi Như Nguyệt nói xong đã đưa tay ấn lên trán của Vũ Mâu, bạch sắc quang mang nhu hòa trong khoảnh khắc bao trùm thân thể của Vũ Mâu khiến cho sinh cơ của nàng một lần nữa tụ lại.

- Tuy rằng chúng ta trở về muộn một chút nhưng mà hết thảy những gì đã phát sinh đều được chúng ta nhìn thấy. Sau khi lợi dụng Côn Lôn Kính xuyên việt lúc sau. Tề Nhạc bởi vì nóng lòng biết rõ tình huống của bên này mà cường hành mở ra Thông Thiên Nhãn. Quá khứ đều đã qua, Vũ Mâu tuy rằng sẽ không chết đi, nhưng mà, nàng cũng đã mất đi toàn bộ năng lực của chính mình. Viêm Hoàng chúng ta luôn luôn là dân tộc biết tha thứ không phải sao? Huống chi, nàng đã vì những chuyện chính mình làm mà đền bù tổn thất. Kỳ thật trừng phạt lớn nhất đối với nàng là vĩnh viễn không bao giờ được sống cùng Tề Nhạc. Em thay Tề Nhạc làm chỉ, tha thứ cho nàng và Hy Lạp Thủ Hộ Giả của nàng. Có lẽ, đây là kết cục tốt nhất. Mùa đông sắp đi qua, mùa xuân sắp tới. Chúng ta cần gì phải ùa xuân lại tăng thêm hàn ý? Lĩnh ngộ của Tề Nhạc là lòng người, có lẽ đối với hắn thì xóa đi tất cả những gì trong nội tâm mới là tốt nhất. Đúng không?

Vừa nói, Văn Đình nhoẻn miệng cười, mọi người hoàn toàn bị nụ cười của nàng ảnh hưởng, chiến sĩ Sinh Tiếu tự bò lên từ nơi đã ngã xuống vây chung quanh Văn Đình. Ánh mắt đám người nhìn Văn Đình có khâm phục, có tôn kính, mà thêm nữa là nghi vấn. Mọi người thật sự không rõ, Văn Đình đã chết đi tại sao lại sống sờ sờ ở chỗ này.

Văn Đình mỉm cười, nói:

- Ta biết rõ trong lòng mọi người tràn đầy nghi vấn, chờ ta giải quyết mọi chuyện ở đây rồi sẽ nói chuyện với mọi người. Trước đơn giản nói cho các ngươi biết một câu. Linh hồn của ta mặc dù là của chính mình nhưng thân thể lúc này là của Tề Nhạc hoặc là nói ta là linh hồn khống chế một Tề Nhạc khác.

Nói xong câu này mọi người không hiểu nổi nữa, thân thể mềm mại của Văn Đình đã phiêu nhiên bay lên lên. Mà lúc này, uy áp cực lớn trước đó Tề Nhạc mang đến sa mạc Takla Makan cũng đã hoàn toàn biến mất.

Địa ngục sinh vật đương nhiên là không biết sợ hãi, tuy rằng hết thảy những gì phát sinh trước đó là cho dục vọng chiến đấu của họ thấp xuống nhiều, nhưng mắt nhìn địch nhân từ trên mặt đất đứng lên, đám người vừa mới khôi phục năng lực hành động lập tức không chùn bước đánh tới. Hủy diệt tất cả địch nhân, luôn luôn là đệ nhất tín điều của Quân Đoàn Nhiên Thiêu.

Mắt nhìn địch nhân đánh tới, chiến sĩ Sinh Tiếu đều đã làm tốt chuẩn bị ứng đối. Mỗi người đều ngưng tụ năng lượng của mình, chuẩn bị thừa nhận cuồng phong bạo vũ địch nhân mang đến. Mà đúng lúc này một màn kỳ dị lại xuất hiện.

Bầu trời lần nữa sáng lên, quang mang màu vàng thậm chí chói mắt hơn thái dương phiêu phù ở trước mặt Văn Đình giữa không trung, nàng thay thế địa vị của Tề Nhạc cùng lão Ngưu trước đó, trở thành hạch tâm của không gian. Nàng đã nhận lấy rất nhiều thống khổ, mà lúc này, sau khi phục sinh thu được một số đồ vật. . Đúng là câu nói kia, không trải qua mưa gió, như thế nào gặp cầu vồng. Hiện tại Văn Đình là một con người hoàn toàn mới hoặc là nói một cường giả hoàn toàn mới.

Không có như vậy giống Ngưu Ma Vương cùng Tề Nhạc nhưng mà trong tay Văn Đình lại nhiều hơn một vật, nhìn bề ngoài rất giống một cái hũ nhỏ. Nói là hũ nhưng mà nó có hơi giống cái chai, mà hào quang thì là do nó phát ra.

Tay trái của Văn Đình nâng lên, miết vào thân hũ, kim sắc quang mang khiến nàng nhìn bề ngoài đã cùng hũ hoàn toàn tan ra làm một thể. Không có chú ngữ tối nghĩa nào, bờ môi ngọt ngào động lòng người chỉ thốt ra một chữ:

- Thu!!!

Quang ảnh màu vàng lập tức mở ra, tựa như thiên hà trút từ trên trời xuống, kim sắc quang mang khổng lồ sinh ra một đạo hấp lực khổng lồ không cách nào chống cự, mà giờ khắc này, năng lượng ba động cực lớn được sinh ra.

Mạt Nhật Chiến Sĩ cùng Tứ Dực Hắc Tương vừa mới vọt tới trước mặt chiến sĩ Sinh Tiếu đã bị kim quang mảng lớn sợ ngây người, mà sau một khắc từng mảng lớn Mạt Nhật Chiến Sĩ cùng Tứ Dực Hắc Tương đã bay lên trời. Giữa không trung thân thể của bọn hắn đang không ngừng thu nhỏ lại, mà cuối cùng thì biến mất trong cãi hũ nhỏ nhìn không có gì thu hút.

Phạm vi bao phủ của năng lượng màu vàng càng lúc càng lớn, mà khí tức của năng lượng cường đại làm cho chiến sĩ Sinh Tiếu bọn họ cũng không dám sảo động. Mắt nhìn mảng lớn địch nhân ở trước mặt mình không ngừng biến mất, trong lòng của họ không khỏi siết chặt. Đây là năng lực gì? Thực lực anh Mạt Nhật Chiến Sĩ cùng Tứ Dực Hắc Tương thông qua chiến đấu trước đó đã làm họ vô cùng tinh tường, đối mặt cái bình nhỏ này không ngờ lại không có một chút chống cự. Văn Đình còn như thế, vậy Tề Nhạc sẽ cường đại tới trình độ nào? Bởi vì Tề Nhạc cùng Ngưu Ma Vương đồng thời biến mất mà sinh ra lo lắng, lúc này trong lòng mọi người dần dần yên tâm hơn rồi.

Khí tức năng lượng nhàn nhạt hoàn toàn phóng thích ra, còn lại 30 vạn Tứ Dực Hắc Tương cùng Mạt Nhật Chiến Sĩ ở trong không đến phút hoàn toàn bị thu hút vào trong cái hũ này, không còn thấy gì nữa.

1376. Chương 1375: Luyện Yêu Hũ (4)

Xa xa, Lãnh nhi thống lĩnh hai trăm vạn Quân Đoàn Nhiên Thiêu đã hoàn toàn ngốc trệ. Trước đó những gì phát sinh đã mang tới cho nàng quá nhiều rung động. Giờ khắc này, nàng rốt cục minh bạch địa ngục muốn xâm lấn Địa Cầu, căn bản chính là tự cao tự đại, thực lực trên địa cầu vốn có không phải là đám người có thể xúc phạm.

Năng lượng khổng lồ đang không ngừng chấn động tăng lên, miệng hũ trong tay Văn Đình cũng đã chuyển đổi một cái phương hướng.

- Không!!!

Lãnh nhi buồn bã kêu to lao về phía Văn Đình, mà trên mặt đất thân thể cực lớn có mười hai cánh chim giữa không trung không ngừng thu nhỏ lại rồi biến mất, đồng dạng con dân của hắn, Đại Ma Vương cũng bị hút vào trong cái hũ nhỏ.

Một mảnh quang mang màu vàng đem Lãnh nhi ngăn cản tại bên ngoài, ánh mắt nhu hòa của Văn Đình nhìn Lãnh nhi, nói:

- Lãnh nhi tiểu thư, chẳng lẽ cô còn chưa nhìn ra sao? Hết thảy đã xong rồi.

Cảm thụ được năng lượng hào quang trước mặt, Lãnh nhi biết rõ đừng nói là chính mình, coi như là phụ thân ở trạng thái toàn thịnh cũng chưa chắc có thể xông qua, nhưng mà phụ thân bị bắt đi, nàng làm sao có thể giữ được bình tĩnh?

Chậm rãi ở giữa không trung quỳ rạp xuống đất, Lãnh nhi buồn bã cầu khẩn:

- Van cầu cô, buông tha cha tôi. Cô có thể bắt đi Tứ Dực Hắc Tương cùng Mạt Nhật Chiến Sĩ, nhưng xin hãy tha cho cha tôi, Hắn vừa rồi đã bị Giáo hoàng Martti tự bạo mà bị trọng thương, vĩnh viễn cũng không thể khôi phục tới trạng thái đỉnh phong. Hắn hiện tại chẳng qua là một bình thường bình thường của địa ngục thôi. Cầu xin cô, hãy bỏ qua hắn a. Bất luận cô muốn tôi làm gì, tôi cũng đồng ý.

Đôi mi thanh tú của hơi nhíu lại, nàng nói:

- Không phải tôi không muốn tha cho hắn mà là trên tay hắn đã dính quá nhiều máu nhân loại, nếu như cứ buông tha thì làm sao tôi ăn nói với Tề Nhạc.

Tề Nhạc. Vừa nghe đến cái tên này, hai mắt Lãnh nhi lập tức sáng lên, nàng nói một cách dồn dập:

- Tề Nhạc, tôi sẽ đi khẩn cầu Tề Nhạc, van cầu cô buông tha cha tôi được không? Tề Nhạc nhất định sẽ đáp ứng. Coi như là nể mặt tôi không hãm hại nhân loại ở Tây Phương mà bỏ qua cho hắn.

Văn Đình thở dài một tiếng, nói:

- Lãnh nhi tiểu thư, được rồi. Lần này địa ngục của cô hàng lâm nhân gian, cho thế giới loài người gặp tai nạn mang tính hủy diệt. Trên đường trở về, tôi cùng Tề Nhạc đã thương lượng qua. Tề Nhạc nói cường giả phía cô đều phải bị thu vào bên trong Luyện Yêu hũ chỉ có người bị rửa sạch hoàn toàn khí tức tà ác mới có thể còn sống từ trong Luyện Yêu hũ đi ra. Đây là một quá trình tẩy lễ đối với bọn họ, Chúng tôi cũng không muốn chém tận giết tuyệt, vì thế, tôi để lại Quân Đoàn Nhiên Thiêu cho cô. Phụ thân của cô tuy rằng đã bị tôi bắt đi, nhưng mà địa ngục các cô vẫn còn hy vọng, với tư cách là một trong những vị diện đi tới Địa Cầu, cô có thể mang theo các tộc nhân của cô trở về. Hiện tại tôi không quyết định được vận mệnh của ma vương, cô hãy cùng tộc nhân của cô trở về trước đi. Sau khi chấm dứt uy hiếp của cửu tinh liên châu, cô hãy quay lại đây tìm Tề Nhạc. Chỉ cần hắn đồng ý, buông tha ma vương, cũng không phải là không được.

Lãnh nhi tràn ngập bất đắc dĩ nhìn Văn Đình, nghe xong câu nói sau cùng của nàng thì trong nội tâm Lãnh nhi một lần nữa bốc cháy lên hy vọng, nàng vội vàng dùng sức gật nhẹ đầu nói:

- Được! Chúng ta bây giờ trở về từ thổn đạo phương tây. Nhưng mà trong đoạn thời gian này xin cô ngàn vạn không nên thương tổn phụ thân của tôi! Cầu xin cô!

Văn Đình gật nhẹ đầu, nói:

- Điểm ấy cô có thể yên tâm. Bất quá, các cô cũng không cần từ phương tây đi trở về. Từ nơi này cũng có thể làm được.

Vừa nói Văn Đình chuyển Luyện Yêu hũ sang tay trái, tay phải nâng lên gắn từng chữ quát to:

- Kỳ – lân – tí – hiện – phá – thương – khung –

Khí tức năng lượng màu ngà sữa ngưng tụ trên người nàng thành một mảnh ánh sáng mãnh liệt, một thanh đao khổng lồ dài đến trăm mét xuất hiện, theo nắm tay phải của Văn Đình huy động, giữa không trung, một cái cửa bị cắt ra. Ánh mắt màu xanh biếc lăng không mà ra buộc lấy cánh cửa này tạo nên một mảnh quang mang xanh biếc. Nhìn bề ngoài năng lượng vô cùng tận khiến cho khí tức chung quanh lập tức trở nên quái dị vài phần.

Trên mặt đất Tuyết Nữ kinh ngạc phát hiện, ở bên trong cánh cửa này còn bao hàm khí tức của Côn Lôn Kính. Đúng vậy, chỉ có Văn Đình mới từng đi theo Tề Nhạc tới địa ngục, dựa theo năng lượng kế thừa trên người Tề Nhạc, nàng hoàn toàn có thể phát huy ra lực lượng của Côn Lôn Kính song song xuyên việt vị diện, đó là một trong những năng lực cường đại của Côn Lôn Kính.

Văn Đình nói:

- Cánh cửa này có thể duy trì thời gian tầm một ngày. Trong vòng một ngày, nếu như cô không thể trở lại thì chỉ sợ sẽ vĩnh viễn không cách nào trở lại địa cầu nữa. Thông đạo vị diện kia của cô tới địa cầu sẽ bị chúng tôi phong bế, khiến cho địa ngục vĩnh viễn ngăn cách ngăn cách cùng cái thế giới này.

Lãnh nhi có chút mờ mịt gật nhẹ đầu, không dám trì hoãn, lúc này nàng đã trở thành quan chỉ huy cao nhất của Quân Đoàn Nhiên Thiêu địa ngục, dẫn theo Quân Đoàn Nhiên Thiêu còn lại dùng tốc độ nhanh nhất đi vào trong đại môn. Nhìn Lãnh nhi tại đó chỉ huy thuộc hạ của nàng, trên gương mặt xinh đẹp của Văn Đình không khỏi toát ra một nụ cười nhàn nhạt, trong lòng thầm nghĩ: Nha đầu ngốc ah, cô bị lừa rồi.

thân nhân của ta, bằng hữu của ta. Vì thế thiên ý cũng chưa chắc sẽ bao phủ trên đầu ta, ngươi nói đúng không?

Ngưu Ma Vương mặt mày âm trầm nhìn Tề Nhạc nói:

- Nói như vậy, ngươi thật sự muốn chiến sinh tử với ta phải không?

Tề Nhạc gật nhẹ đầu, nói:

- Đúng vậy, ta tôn trọng ngươi, vì thế trận này chúng ta quyết chiến công bình. Đến đây đi, lão Ngưu, để cho ta thấy nhi tử của Bàn Cổ đại thần cùng Nữ Oa đại thần đến tột cùng có thể cường đại tới trình độ nào.

Nghe được hai cái danh tự Bàn Cổ cùng Nữ Oa, cảm xúc của Ngưu Ma Vương lập tức trở nên vô cùng kích động, cơ hồ là tru lên rống to:

- Đừng có nhắc tới hai cái tên này trước mặt ta, ta không có cha mẹ như hai người đó. Đám người theo thứ tự là do Thủy Hỏa Nhị Thần chế tạo nên, bản thân hắn là đối địch nhưng mà lại có tình cảm với nhau. Điều này vốn cũng không có gì nhưng đám người không dám đem tình cảm của mình phóng xuất ra, chỉ dám ở sau lưng Thủy Hỏa Nhị Thần thậm thụt. Ta chính là kết quả của bọn họ, khi ta xuất hiện thì suy nghĩ đầu tiên của họ chính là hủy diệtta. Vì thế cho dù là trong hư không mênh mông hai người cũng nhẫn tâm vứt bỏ ta, bọn họ không xứng làm cha mẹ ta. Nếu như không phải bởi vì hiện tượng thiên văn đặc thù cửu tinh liên châu sinh ra lực hấp dẫn kỳ dị đưa ta đến địa cầu thì chỉ sợ ta đã sớm diệt vong trong hư không vũ trụ rồi. Với người khác thì ta là một tồn tại vô cùng cường đại nhưng mà ai biết rõ ta một mực cuộc sống ở trong sự sợ hãi? Một mực sợ hãi bọn hắn sẽ tìm tới? Hiện tại, ta rốt cục đã có được lực lượng chống lại bon họ, nhưng mà lại xuất hiện ngươi, vì sao Thượng Thiên đối với ta chẳng công bình như thế? vì sao? Ta muốn hủy diệt, ta muốn hủy diệt ngươi, cũng hủy diệt cái thế giới này, sau đó lại đến vũ trụ mênh mông trong đi tìm kiếm hai người đó, họ không phải cha mẹ ta, tuy rằng họ cho ta tính mạng nhưng cũng là cừu nhân lớn nhất của ta. Ta muốn để cho họ chết dưới thần khí của mình.

Nhìn Ngưu Ma Vương, Tề Nhạc trong mắt toát ra một tia bi ai, hắn không có nói sai, so với hắn Ngưu Ma Vương mới là đáng thương nhất. Ít nhất, cha mẹ của mình còn khoẻ mạnh ah! Mặc dù thời điểm còn nhỏ chịu không ít khổ, nhưng mà so với Ngưu Ma Vương thì còn kém rất nhiều. Nhìn Ngưu Ma Vương đỏ bừng hai mắt, Tề Nhạc thản nhiên nói:

- Lão Ngưu, ngươi đã nhập ma rồi. Trong lòng ngươi hận quá khiến cho ngươi sinh ra hủy diệt hủy diệt quá mạnh mẽ. Vì thế, dù cho ta rất đồng tình với tao ngộ của ngươi nhưng mà một trận chiến này của chúng ta hôm nay cũng sẽ không thay đổi.

Ngưu Ma Vương nổi giận gầm lên một tiếng hướng phía Tề Nhạc lao đến, phảng phất Tề Nhạc chính là hóa thân của Bàn Cổ cùng Nữ Oa. Giờ khắc này trong lòng của hắn tràn đầy căm hận cùng lửa giận mãnh liệt, trong lòng suy nghĩ đem nam nhân ngăn cản trước mắt mình triệt để hủy diệt.

Bàn Cổ Phủ không biết lúc nào đã xuất hiện trong tay của Ngưu Ma Vương đón gió phóng đại, lưỡi búa cực lớn lập tức hút đi tất cả khí cơ trong vũ trụ khiến cho chung quanh Tề Nhạc cùng thân thể của hắn hoàn toàn biến thành trạng thái lỗ đen. Dưới năng lượng thôn phệ cực lớn, Bàn Cổ Phủ Bàn Cổ Phủ bỗng nhiên bộc phát ra một bạch quang đoàn chói mắt ngang nhiên chém về phía đỉnh đầu Tề Nhạc.

Kim sắc quang mang trong tay Tề Nhạc lưu chuyển, không có vũ khí hắn giơ lên tay phải của mình, dĩ nhiên lại ngạnh sanh chụp lấy lưỡi búa của Khai Thiên Ích Địa Bàn Cổ Phủ. Nếu như giờ khắc này có người đang xem cuộc chiến, hơn nữa hiểu rõ Bàn Cổ Phủ thì nhất định sẽ cho rằng Tề Nhạc điên rồi. Không có bất kỳ sinh vật có thể nương tựa theo lực lượng thân thể đi ngăn cản Bàn Cổ Phủ toàn lực toàn lực ah! Năng lượng của Khai Thiên Ích Địa há thân thể có thể ngăn cản được hay sao? Bản thân Bàn Cổ không được, Nữ Oa không được cho dù là Thủy Hỏa Nhị Thần cũng nhất định phải dựa vào năng lượng hoặc là thần khí để ngăn cản mới có thể đỡ nổi Bàn Cổ Phủ toàn diện bộc phát.

1379. Chương 1378: Khai Thiên Thức Thứ Sáu, Phá Tinh (3)

Nhưng mà sự thật đã vượt ra lẽ thường khi tay phải của Tề Nhạc tiếp xúc Bàn Cổ Phủ, trong nháy mắt tiếng nổ ầm ầm vang lên, một đoàn kim bạch sắc quang mang dùng thân thể của Ngưu Ma Vương cùng Tề Nhạc làm trung tâm lập tức bộc phát, năng lượng khổng lồ tản ra bốn phía chung quanh vũ trụ. Cho dù là bị hành tinh che chắn thái dương, lúc này cũng đã hoàn toàn đã mất đi ti sáng, năng lượng khổng lồ chấn động tại thời khắc này hoàn toàn tăng lên. Khí tức năng lượng kịch liệt lập tức tách ra, năng lượng cường độ quá lớn sớm đã đạt đến quang mang giống như Hằng Tinh. Toàn bộ Địa Cầu hoàn toàn bao phủ tại một mảnh quang huy, tựa hồ sinh cơ của thái dương một lần nữa bao trùm lên đại địa trên mặt đất.

Năng lượng khí tức khổng lồ trong nháy mắt này bắn ra, mà giờ khắc này tại Takla Makan chiến sĩ Sinh Tiếu đang chờ đợi, ánh mắt họ đều cứng lại nhìn vào giữa không trung. Đám người đang đợi cùng đợi kết quả cuối cùng xuất hiện, mỗi người mỗi người đều nắm thật chặt. . Đám người đều thấy được Ngưu Ma Vương cường đại đến cỡ nào, trong lòng đám người đều cầu nguyện người thắng sau cùng sẽ là vua của bọn hắn. Chỉ có như vậy hết thảy những gì phát sinh trên địa cầu mới có thể khôi phục bình thường. Thế giới loài người mới có thể vượt qua nguy cơ cực lớn lần này. Nhưng mà Tề Nhạc thật có thể chiến thắng Ngưu Ma Vương sao?

- Mẹ ơi, hắn...hắn sẽ thắng thật sao?

Tuyết Nữ tựa ở trên người Văn Đình thấp giọng hỏi.

Khi Văn Đình thi triển Luyện Yêu hũ đem Quân Đoàn Nhiên Thiêu bức bách bắt đầu phản hồi vị diện của mình thì Tuyết Nữ cũng nhịn không được nữa nhào vào trong ngực của nàng, không muốn xa rời nữa. Đối với Văn Đình, nàng tuyệt đối là không muốn xa rời mẫu thân, tựa như không muốn xa rời Tề Nhạc.

Văn Đình nhẹ nhàng lắc đầu, nói:

- Ta không biết hoặc là không ai có thể biết rõ kết quả. Nhưng mà chúng ta nhất định phải tin tưởng hắn, cuộc chiến đấu này cũng là trận chiến cuối cùng. Tề Nhạc nói với ta, bất luận như thế nào, hắn đều sẽ không thua. Bởi vì, hắn không nỡ bỏ chúng ta. Chúng ta sở dĩ tới chậm một chút là nguyên nhân chủ yếu bởi vì ta. Lúc ấy, Tề Nhạc đúc lại Hiên Viên Kiếm, mà Hiên Viên Hồn cũng đã tan vỡ, hắn chỉ có thể cùng Hiên Viên Kiếm hoàn toàn dung hợp, đem thân thể của hắn biến thành Hiên Viên Kiếm. Chỉ có như vậy, mới có thể làm cho Hoàng Đế sống sót, linh hồn của Hiên Viên Hồn cũng mới có thể dùng một loại phương thức khác tồn tại. Nhưng mà trong quá trình dung hợp lại xuất hiện vấn đề. Cho dù là Không Động Ấn khi đó cũng bị mãnh liệt bài xích ra bên ngoài cơ thể của Tề Nhạc, mà ta chỉ ẩn dấu trong linh hồn của Tề Nhạc. Mặc dù đang tu luyện trong Không Động Ấn nhưng căn cơ là trong thân thể Tề Nhạc, vì thế ta cũng nhận được bài xích mãnh liệt. Tề Nhạc có thể mặc kệ ta, nhưng mà như vậy ta sẽ hồn phi phách tán, ngay cả hồn phách cũng sẽ không tồn tại nữa. Vì thế Tề Nhạc vì cứu ta, mới hao tốn thời gian dài hơn phóng xuất ra phân thân lĩnh vực lợi dụng cái lĩnh vực này giúp ta một lần nữa chế tạo thân thể, vì thế chúng ta mới về trễ.

Bầu trời đột nhiên sáng nhưng mà thái dương cũng không có xuất hiện. Ánh mắt của mọi người không khỏi hướng lên bầu trời nhìn lại, trong mắt đều phóng thích ra quang mang kỳ dị. Năng lượng khổng lồ chấn động đập vào mặt, tuy rằng năng lượng ba động đến mặt đất đã chỉ còn là những cơn gió, nhưng mà họ vẫn có thể cảm thấy cuộc chiến đấu giữa không trung cường hãn đến bực nào.

Kim cùng bạch lưỡng sắc quang mang dần dần giữa không trung giữa không trung, mà thân thể của Tề Nhạc cũng không bị Bàn Cổ Phủ bổ ra, hắn vẫn phiêu phù ở chỗ đó, căn bản không có di động qua, mà Bàn Cổ Phủ Khai Thiên Ích Địa ở trước mặt hắn đã hoàn toàn mất đi hiệu quả. Kim sắc quang mang lóe lên trên tay phải một mực nắm lưỡi búa của Bàn Cổ Phủ, kim cùng bạch hai màu năng lượng không ngừng giãy dụa giữa không trung. Khí tức năng lượng khổng lồ lóe ra chung quanh thân thể của Tề Nhạc cùng Ngưu Ma Vương kích thích từng đạo điện quang, khí tức năng lượng không ngừng bành trướng bạo tạc nổ tung nhưng mà bản thể của hai người lại không hề bị bất kỳ tổn thương nào.

Thanh âm tối nghĩa từ trong miệng của Ngưu Ma Vương vang lên:

- Không, điều đó không có khả năng, quyết không có thể nào. Làm sao ngươi có thể bằng vào thân thể ngăn trở Bàn Cổ Phủ của ta. Cho dù ngươi là Thủy Hỏa Nhị Thần cũng không thể làm được.

chẳng những sống lại, hơn nữa năng lượng lại cũng khôi phục đến đỉnh phong đỉnh phong đỉnh phong trước khi chiến đấu, mặc dù không có Hạo Thiên tháp nhưng giờ khắc này Ngưu Ma Vương phát ra tuyệt đối là một kích cường đại nhất tối chung Áo Nghĩa của Bàn Cổ Phủ.

Thở sâu, ánh mắt của Tề Nhạc đã sớm khôi phục bình tĩnh. Từ lúc chiến đấu bắt đầu đến bây giờ Nhân Giả Chi Tâm của hắn thủy chung không có biến mất. Hai tay giơ cao khỏi đầu cầm Hiên Viên Kiếm. Năng lượng trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, một tầng thần quang xuất hiện sau lưng Tề Nhạc, đây là một hư ảnh nhìn bề ngoài rất giống bản thể của Tề Nhạc. Hai mắt hắn nhắm lại, khí tức năng lượng toàn thân cao thấp của Tề Nhạc đột nhiên cường đại gấp đôi vừa rồi. Năng lượng ba động kịch liệt sinh ra từng vòng rung động đặc thù, Hiên Viên Kiếm trên tay hắn không ngừng phát ra từng tiếng vù vù, năng lượng chấn động tựa hồ hô hoán cái gì đó.

Đối mặt Diệt Ma Huyễn Thất Sát trảm hình thành trước đó, Tề Nhạc đột nhiên mở hai mắt ra, giờ khắc này trong mắt của hắn lập loè quang mang óng ánh. Hết thảy tựa hồ cũng đã quy về nhất thể, năng lượng của hắn lại khôi phục tới trạng thái đỉnh phong. Trong hai tay hắn nắm lấy năng lượng tăng lên tới một trình độ vô cùng khủng vố. Khí tức năng lượng nhàn nhạt lại làm cho người ta có một loại cảm giác cứng rắn vô cùng.

- Tru Tiên Trận chi tru diệt thiên địa.

Thanh âm bình tĩnh từ trong miệng của Tề Nhạc phát ra, vô số hư ảo kim sắc quang ảnh bắt đầu xoay tròn vây quanh thân thể của hắn, đúng là vạn đạo kiếm hồn của Tru Tiên Trận. Khi năng lượng khổng lồ của hắn thúc đẩy xuống, những kiếm hồn này đều phảng phất tràn đầy sinh mệnh khí tức không ngừng xoay tròn thân thể của Tề Nhạc. Mỗi một lần xoay tròn đều mang đến một loại cảm giác đặc thù, mỗi một chuôi kiếm hồn đều phảng phất biến thành thật thể . Giờ khắc này, mới thật sự là quyết chiến, năng lượng tối chung cực của Tề Nhạc cùng Ngưu Ma Vương quyết đấu.

Bảy đạo quang hoa màu ngà sữa bỗng nhiên bộc phát, đó là bảy đạo phá tinh ngưng kết mà thành công kích mạnh nhất, dưới sự kích thích của Diệt Ma Huyễn, phần tử năng lượng cũng sẽ bị nó làm cho tan vỡ.

Vạn đạo kim quang lập tức gom lại thành một, trường kiếm màu vàng cực lớn xuất hiện vị trí trước đó của Tề Nhạc. Dùng bản thể làm Hiên Viên Kiếm, lúc này Tề Nhạc đã hoàn toàn sáp nhập vào bên trong một kích cuối cùng mạnh nhất này. Dùng một chọi bảy, pháp thứ tám của Hiên Viên Bát Pháp chống lại thức thứ bảy của Khai Thiên Thất Thức. Từ sau khi là Đông Phương thần giới bị phong ấn thì đây là lần thứ nhất năng lượng va chạm cường đại nhất, thậm chí có thể so sánh với năng lượng va chạm của Thủy Hỏa Nhị Thần.

Năng lượng điên cuồng phóng lên trời đã vượt qua tồn tại của Thái Dương Hệ, khi một ít đạo kim quang cùng bảy đạo bạch quang dây dưa cùng một chỗ, hết thảy tất cả đều tiến nhập trạng thái bất động. Dưới sự nỗ lực của Ngưu Ma Vương cùng Tề Nhạc, cả hai đã đi tới một vị trí khác của vũ trụ. Mà giờ khắc này dùng năng lượng bộc phát của hai người làm trung tâm, đụng vào một hệ hành tinh nào đó không biết tên.

1384. Chương 1383: Va Chạm Cuối Cùng (4)

Hơn mười viên hành tinh không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung trước mặt sóng xung kích năng lượng khổng lồ biến thành bột mịn, toàn bộ không gian đều biến thành một mảnh hải dương cuồng bạo. Vô số năng lượng lập tức phóng thích, khiến cho bên trong cả cái tinh hệ tràn đầy khí tức hủy diệt làm cho tinh hệ không có tính mạng xuất hiện tai nạn khủng bố.

Năng lượng ba động khổng lồ một lần lại một lần sinh ra, một lần lại một lần nổ vang. Tất cả chỉ là hai thần bình thường mang tới.

Thần cuối cùng là tồn tại của thần! Năng lượng vô hạn càng thêm bành trướng vô hạn. Lực lượng tính hủy diệt của Hiên Viên Bát Pháp cùng Khai Thiên Thất Thức và hai kiện thần khí đã va chạm năng lượng lần cuối cùng.

Không biết đã qua bao lâu thời gian, kim cùng bạch, quang ảnh hai loại màu sắc đã lặng yên biến mất. Cho dù ở trong năng lượng loạn lưu, hai người vẫn nhẹ nhõm cắt vết rách không gian trở lại địaphương ban đầu.

Hết thảy phảng phất đều không có phát sinh, Tề Nhạc vẫn một thân trường bào màu trắng như cũ, mà Ngưu Ma Vươngở đối diện cũng vẫn là trang phục trước đó. Hiên Viên Kiếm trên tay cùng Bàn Cổ Phủ đã hoàn toàn biến mất, hai người nhìn nhau, tuy nhiên trên mặt lại nở một nụ cười.

- Ngươi đã cường đại đến trình độ như vậy sao? Thì ra ngươi đã trở thành vị thần thứ ba trên thế giới này. Vì sao ngươi vẫn cùng ta chiến đấu thời gian dài như vậy? Là bởi vì thần lực của ngươi còn không có hoàn toàn ổn định sao? Không, ta không tin.

Ngưu Ma Vương lắc đầu nói.

Tề Nhạc thở dài một tiếng, nói:

- Lão Ngưu, ngươi nói không sai, ta xác thực đã đạt đến thực lực như vậy. Trong thần giới Đông Phương năng lượng mà ta đã hấp thu thật sự thật là đáng sợ. Không phải năng lượng của ta không có hoàn toàn ổn định. Mà là ta căn bản là không có thể hoàn toàn hấp thu năng lượng đó, tu luyện một việc tiến hành theo chất lượng, nếu như muốn đem những năng lượng hoàn toàn hấp thu chuyển hóa, không có một thời gian vạn năm là tuyệt đối không cách nào làm được. Năng lượng đó chẳng qua là dùng tu di giới tử tồn tại trong một góc thân thể của ta. Vừa rồi ta chỉ kích phát ra một bộ phận trong đó suýt nữa làm cho linh hồn của mình sụp đổ.

Ngưu Ma Vương thở dài một tiếng, nói:

- Bất luận như thế nào, ngươi đã đạt đến cấp độ ta một mực truy tìm, nếu như ta cũng có thể đạt tới tốc độ mạnh như vậy thì làm sao phải buồn bã đi tìm bọn hắn? Ít nhất cường độ linh hồn của ngươi đã siêu việt hơn xa ta, vì thế, ngươi mới có thể trong khoảnh khắc đó từ trong khóa chặt của ta thoát ly, hơn nữa còn dùng Tru Tiên Trận giết chết ta.

Tề Nhạc mỉm cười, nói:

- Nghi ngờ của ngươi đã giải đáp rồi. Có thể giải đáp nghi ngờ của ta một chút không?

Ngưu Ma Vương nhìn Tề Nhạc thở dài một tiếng nói:

- Ta hiện tại mới biết được, nguyên lai quy tắc cũng sớm đã bị phá hư rồi. Trong thập đại thần khí một kiện bài danh cuối cùng là cái gì? Ngươi còn nhớ rõ không?

Tề Nhạc kinh ngạc mà nói:

- Nữ Oa thạch? Chẳng lẽ, mới vừa rồi giúp ngươi trọng sinh là ...

Ngưu Ma Vương gật nhẹ đầu, nói:

- Đúng vậy, chính là Nữ Oa thạch, không có Nữ Oa thạch, ta làm sao có thể tại bị Tru Tiên Trận hủy diệt mà còn có thể trọng sinh. Tề Nhạc, ngươi phải cẩn thận, tuy rằng ngươi chiến thắng ta, cũng đã chứng minh, Hiên Viên Kiếm xác thực thắng Bàn Cổ Phủ, nhưng mà ngươi sắp thừa nhận là hành động trả thù của bọn hắn. Khi tính mạng của ta lần thứ nhất biến mất dẫn động Nữ Oa thạch, khí tức của ta sẽ kéo dài qua vũ trụ, rơi vào tay trong tai của bọn hắn. Một khắc này ta trọng sinh, ta mới biết được, nguyên lai lúc trước đám người không phải là đem ta vứt bỏ, mà là vì bảo hộ ta mà thôi. Ta sai rồi, sai vô cùng, nhưng mà cũng đã không có biện pháp để cứu vãn. Tề Nhạc, khi ngươi nhìn thấy đám người thì hãy nói cho bọn hắn biết rằng ta không hận họ một chút nào.

Tề Nhạc trầm mặc, tuy rằng Ngưu Ma Vương cũng không có giải thích quá nhiều, nhưng hắn đã minh bạch lúc trước Bàn Cổ cùng Nữ Oa cũng không bỏ rơi còn mình. Mà là vì không thể để cho Thủy Hỏa Nhị Thần biết rõ tư tình của đám người mới nhịn đau đem nhi tử phóng thích ra ngoài không gian. Dùng phương pháp đặc thù đem Ngưu Ma Vương đưa đến trên địa cầu, Nữ Oa còn vi phạm ý nguyện của Thủy Hỏa Nhị Thần đem Nữ Oa thạch có thể trọng sinh cho con của mình. Đối với người bình thường mà nói, Nữ Oa thạch chính là biểu tượng của trường sanh bất lão, dù cho như Tề Nhạc cùng Ngưu Ma Vương siêu cấp cường giả cũng có thể bằng vào Nữ Oa thạch phục sinh một lần, hơn nữa khôi phục toàn bộ năng lượng, đây cũng là vì sao vừa rồi một màn kia xuất hiện.

- Ta sẽ nói cho hắn biết đám bọn chúng. Ngươi yên tâm đi đi! Tuy rằng chúng ta là đứng ở trên lập trường đối địch, nhưng mà ta thật sự không hy vọng chứng kiến một màn này.. Lão Ngưu, ngươi vừa rồi vì sao còn muốn phát động công kích với ta? Thời điểm trong Tru Tiên Trận, ngươi vì sao không vứt bỏ thân thể làm cho linh hồn thoát đi. Nương tựa theo Bàn Cổ Phủ ngươi hoàn toàn có thể làm được đấy. Khi ngươi phục sinh thì có thể phát động công kích mạnh nhất, ngươi tại sao phải bức ta.

Tề Nhạc đột nhiên có chút kích động nhìn Ngưu Ma Vương, Nhân Giả Chi Tâm trong mắt của hắn đã không còn bình tĩnh nữa.

Ngưu Ma Vương cười khổ một tiếng, nói:

- Trong nháy mắt Tru Tiên Trận phóng xuất ra thì ta cũng đã minh bạch, ngươi cũng không muốn chính thức giết chết ta. Chúng ta dù sao đều là tới từ đông phương, tuy rằng ta đã xúc phạm tới đồng bọn của ngươi nhưng ta cũng không có đẩy họ vào chỗ chết. Vì thế ngươi nghĩ thả ta một con đường sống. Muốn cho ta bằng vào Bàn Cổ Phủ bảo trụ linh hồn của mình, vì thế, ngươi mới không có thi triển một pháp cuối cùng của Tru Tiên Kiếm để cho ta cơ hội đào tẩu. Nhưng mà ta lại không thể đào tẩu. Ta phá hủy cân đối của cái thế giới này, như vậy nên tiếp nhận kết quả tối chung này. Tuy rằng đào thoát linh hồn có thể làm cho ta có cơ hội sống lại, nhưng mà ta thật sự không muốn lại đi khổ tu mấy thời gian vạn năm. Chẳng lẽ, ngươi nghĩ mấy vạn năm về sau lại cùng ta đại chiến một hồi sao? Vì thế, ta không có thoát đi. Mà ở sau khi phục sinh, ta biết những gì trong dĩ vãng là sai lầm thì ngươi cảm thấy ta phải làm gì? Ta tương lai phải như thế nào đối mặt với bọn họ? Ta sai rồi! Sai lầm không thể sửa chữa, ta không mặt mũi đi gặp họ. . Đáng tiếc, ta lại hại ngươi, thẳng đến Hiên Viên Kiếm lâm thê r trong nháy mắt đó, ta mới hiểu được ta cùng bọn họ có một mối liên hệ. . Thực xin lỗi, Tề Nhạc, ta lại làm phiền ngươi. Kỳ thật, với ta mà nói, có thể chết trong tay ngươi tuyệt đối là một chuyện may mắn, bất luận ngươi muốn như thế nào thì vừa rồi ngươi chịu cho ta một cơ hội thì ta cũng đã khẳng định, ngươi là duy nhất duy nhất của ta. Bằng hữu duy nhất trên thế giới này!

1385. Chương 1384: Bàn Cổ Cùng Nữ Oa (1)

Bạn tốt, hảo huynh đệ, ta muốn đi, không cần lưu luyến cái gì, khi bọn hắn tiến đến thì đem lời của ta cả đều nói cho bọn hắn biết, nếu như đám người không cách nào tha thứ cho ngươi chỉ sợ mọi người chúng ta, cũng sẽ gặp nhau trong hư không.

Hắn biết rõ Tề Nhạc hấp thu năng lượng tuy rằng không cách nào hoàn toàn ứng dụng, nhưng nếu như hắn lựa chọn tự bạo thì cho dù là Thủy Hỏa Nhị Thần cũng không cách nào ngăn cản năng lượng như vậy.

Quang mang nhàn nhạt lập tức phóng thích, Ngưu Ma Vương mang theo mỉm cười thản nhiên dần dần biến mất, từ dưới chân thân thể hắn giống như là cát bụi rất nhanh tiêu tán. Trong một kích cuối cùng, Khai Thiên Thất Thức dù sao vẫn kém hơn là Bát Pháp Bát Pháp, huống chi năng lượng của Tề Nhạc vẫn chưa ổn định, nhưng ở mặt cấp độ thì Ngưu Ma Vương đã không có khả năng so sánh với. Bên trong va chạm năng lượng khổng lồ thì thân thể của hắn rốt cục vẫn bị Tề Nhạc hủy diệt, không có Hạo Thiên tháp hộ thể, hắn cũng không cách nào thừa nhận năng lượng của Tề Nhạc phóng thích.

Mắt nhìn thân ảnh của Ngưu Ma Vương dần dần biến mất, trong lòng Tề Nhạc đột nhiên xuất hiện cảm giác đắng chát. Hắn biết rõ, hắn cùng Ngưu Ma Vương trong quyết đấu cuối cùng đã tìm không ra ai đúng ai sai, thắng lợi vẫn thuộc về hắn, nhưng không biết vì sao, hắn lại thủy chung không thể vui vẻ nổi. Dù sao Ngưu Ma Vương cũng người sống trong thống khổ vài vạn năm. Tề Nhạc có thể cảm giác được sự bi ai trong lòng của hắn, như không phải phần bi ai này thì Ngưu Ma Vương làm sao có thể lĩnh ngộ Khủng Cụ Chi Tâm (lòng mang sợ hãi) cho được?

Oa!

Tề Nhạc phun ra một ngụm máu tươi, thân thể có chút lung lay sắp đổ. Một kích cuối cùng của Bàn Cổ Phủ không phải là dễ ngăn cản, hắn vẫn không thể hoàn toàn khống chế năng lượng, nếu như không phải

Không Động Ấn là bất tử lĩnh vực cùng năng lượng bảo vệ cường hãn của bản thân hắn thì kết quả cuối cùng là đồng quy vu tận, hắn tuy rằng sống tiếp được rồi, nhưng thân thể đã bị trọng thương.

Mắt nhìn thân thể Ngưu Ma Vương biến mất không còn cảm giác, tinh thần lực của Tề Nhạc có thể chính xác cảm giác được linh hồn lạc ấn của Ngưu Ma Vương đã bị của năng lượng mình xé nát bấy, chỉ cần đem linh hồn lạc ấn hoàn toàn tiêu tán ở trong không gian thì Ngưu Ma Vương vĩnh viễn biến mất trên cái thế giới này.

Nếu như thực lực Tề Nhạc còn bảo trì tại trạng thái đỉnh phong nói không chừng có thể lợi dụng năng lượng khổng lồ của chính mình giữ lại linh hồn của Ngưu Ma Vương, nhưng mà giờ khắc này bản thân hắn còn thừa năng lượng chỉ là miễn cưỡng có thể tự bảo vệ mình mà thôi, hắn ddnahf trơ mắt nhìn thân thể Ngưu Ma Vương tiêu tán trong hư không.

- Ngươi đi đi. Những gì ngươi đã dặn dò, ta sẽ nói cho cha mẹ ngươi biết, đến khi lửa giận của họ có xuất hiện thò để ta gánh chịu. Có lẽ ta là thiên ý của ngươi, cha mẹ của ngươi, chính là thiên ý của ta. Dù sao thì tồn tại cường đại như chúng ta không thể xuất hiện trên địa cầu. Chỉ là hy vọng họ có thể sáng suốt như ngươi, nếu không Thái Dương Hệ cùng ta quyết nhất tử chiến rồi. Nếu như chúng ta tại một cái thế giới khác có thể trọng sinh, ta nghĩ chúng ta nhất định sẽ trở thành một đôi hảo huynh đệ.

Ngưu Ma Vương lúc này chỉ còn lại có đầu, tốc độ tiêu tán giảm bớt rất nhiều, từ trên mặt hắn, Tề Nhạc thấy được vẻ tươi cười.

Vừa lúc đó, một cỗ năng lượng bành trướng như mũi tên bắn xẹt qua phương hướng của Tề Nhạc. Tề Nhạc sững sờ, hắn muốn né tránh, nhưng mà kinh mạch trong cơ thể lại đột nhiên truyền đến một hồi đau nhức kịch liệt khiến hắn lập tức đánh mất năng lực bắn ra. Năng lượng khổng lồ chấn động lập tức bắn ra, Tề Nhạc thấy được hai đạo hư ảo. Thật nhanh ah! Đám người lại đến chỗ này nhanh như vậy. Vũ trụ mênh mông cũng không cách nào làm chính mình có thời gian thở dốc, chẳng lẽ chính mình không thể có cơ hội gặp lại người thân sao?

Ngay tại thời điểm Nhạc nhắm mắt chờ đợi tử vong hàng lâm thì đột nhiên hắn cảm giác được năng lượng đánh về phía mình đột nhiên tản ra hai bên, sau đó khí cơ trước người ngưng tụ cùng một chỗ, mục tiêu của nó dĩ nhiên là Ngưu Ma Vương.

Năng lượng khổng lồ trong khoảnh khắc phong ấn chung quanh không gian thân thể Ngưu Ma Vương, thân thể Ngưu Ma Vương sắp hoàn toàn tiêu tán lập tức đọng lại giữa không trung. Hai đạo hư ảnh trong chớp mắt đã đi tới phụ cận. Người bên trái, tay phải huy động phương hướng Địa Cầu, từng ngôn ngữ tối nghĩa không ngừng từ trong miệng nàng thốt ra. Vô số ký hiệu màu vàng xuất hiện phong ấn phong ấn Ngưu Ma Vương, khí tức năng lượng khổng lồ tựa hồ muốn phong ấn cả Thái Dương Hệ.

Đó là một nam một nữ, nam xích lõa trên thân, hạ thân bao trùm một cái áo giáp màu đen. Thân thể cường tráng tràn đầy dương cương chi khí của nam nhân, mỗi một khối cơ bắp góc cạnh, tướng mạo anh tuấn, một đầu tóc đen ở sau ót phiêu tán, trong mắt hàn quang lập loè, khí tức năng lượng khổng lồ không ngừng bốc lên chung quanh thân thể của hắn, tay phải chỉ quơ mộ trảo vào không trung, Cổ Phủ cùng Hạo Thiên tháp chuẩn bị biến mất khi thân thể Ngưu Ma Vương sắp bị tiêu tán được hắn hấp vào lòng bàn tay, hơn nữa trong nháy mắt thì tràn đầy năng lượng.

Nữ tử kia vẫn đang trong lúc ngâm xướng, nàng mặc một cái quần có năm màu. Dung mạo tuyệt mỹ, chỉ có điều giờ khắc này trong mắt đẹp của nàng tràn đầy bi thương bi thương, nước mắt không ngừng từ khuôn mặt của nàng chảy xuống, lúc này khí tức năng lượng trên người nàng phóng xuất ra so với nam tử triệu hoán hai kiện còn mãnh liệt hơn nhiều.

khí tức năng lượng khổng lồ đang không ngừng tăng lên, năng lượng ba động đã rất nhanh tăng cường , Tề Nhạc phát hiện, thân thể của mình đã bị đọng lại. Nhưng mà linh hồn của hắn dù sao cũng đã cường đại

bên người đại thần thì họ đã lâm vào trạng thái hấp hối. Chúng ta sinh hoạt đã thành thói quen trong vũ trụ, hiện tại địa cầu là thuộc về nhân loại, hai vị đại thần trước khi chết đã từng đã phân phó chúng ta, nếu như không phải đại thần mới xuất hiện thì cho dù là hiện tại, chúng ta nói xong những chuyện này cho ngài cũng phải lập tức rời đi. Đây là sứ mạng của thần.

1387. Chương 1386: Bàn Cổ Cùng Nữ Oa (3)

Tề Nhạc cau mày nói:

- vậy còn ta thì sao? Ta hiện tại coi như là thực lực của thần, có cũng cần phải rời đi hay không?

Nữ Oa mỉm cười, nói:

- Đây là điều khẳng định, khi chính thức đạt tới lực lượng của thần, nhất là cấp bậc thần lớn như ngài, nếu như không muốn bị thiên ý tương lai hủy diệt thì nhất định phải ly khai cái thế giới này, ở trong không gian ngao du, tìm kiếm huyền bí cấp độ càng sâu hơn trong vũ trụ, đó mới là thứ mà chúng ta truy tìm.

- Không, ta không đi, dù cho có thiên ý lớn hơn nữa, ta cũng không đi.

Tề Nhạc kiên định nói. Chuyện cười, trên địa cầu còn có hắn nhiều thân nhân cùng bằng hữu nhiều như vậy, hắn như thế nào cam lòng ly khai? Trong lòng hắn vẫn cho rằng mình là một người bình thường, sinh hoạt trên địa cầu mới là điều hắn thích nhất.

Nữ Oa buột miệng cười, nói:

- Không có ai bắt buộc ngài đi ah! Huống chi, hiện tại bản thân ngài không thích hợp ly khai Địa Cầu ??. Ngài không nên quên thời điểm phong ấn ở thần giới vỡ tan, thân thể của ngài ở bên trong hấp thu đại lượng năng lượng. Nếu như không thể đem những năng lượng này hoàn toàn hấp thu, như vậy ngài là không thích hợp lữ hành trong vũ trụ, cường hành phi hành thời gian dài trong vũ trụ tất nhiên sẽ làm cho năng lượng trong cơ thể ngài vỡ tan, vì thế, ngài hiện tại lưu trên địa cầu cũng không tính vi phạm thiên ý.

Ánh mắt của Tề Nhạc sáng lên nói:

- Nói như vậy, chỉ cần ta không đem năng lượng trong cơ thể hoàn toàn hấp thu, có thể một mực lưu trên địa cầu rồi sao?

Nữ Oa gật nhẹ đầu, nói:

- Căn bản là ý tứ này a, đương nhiên, ngài cũng không thể như con của chúng ta sinh ra ảnh hưởng cực lớn đối với địa cầu, nếu không đồng dạng sẽ gọi đến thiên ý hủy diệt. Bên trong bên trong tối tăm mới là chúa tể của vũ trụ.

Tề Nhạc gật nhẹ đầu, nói:

- Ta hiểu được, cám ơn nhị vị.

Đúng lúc này hào quang bảy màu bên cạnh dần dần dần dần biến mất. Ngưu Ma Vương vẻ mặt mờ mịt xuất hiện tại đó, hai mắt nhìn thẳng Nữ Oa cùng Bàn Cổ, lại nói không ra lời.

Nữ Oa cùng Bàn Cổ đồng thời phát hiện sự khác thường của hắn, Bàn Cổ còn đỡ một ít, chỉ là trong mắt toát ra quang mang kích động, mà Nữ Oa làm một người mẹ lúc này lại đã thu hồi nụ cười trên mặt. Nước mắt chảy dài trên má.

- Con trai. Chúng ta trở lại rồi.

Có chút gian nan Nữ Oa từ trong miệng thốt ra mấy chữ này.

Thân thể của Ngưu Ma Vương cứng đờ:

- Có thể đừng có xưng hô như thế với ta không? Ta hiện tại cũng không rõ, chính mình đến tột cùng là dạng tồn tại gì. Các ngươi muốn dẫn ta rời đi sao?"

Nữ Oa cùng Bàn Cổ đồng thời lắc đầu, Bàn Cổ thở dài một tiếng, nói:

- Chúng ta sẽ không yêu cầu xa vời con sẽ tha thứ cho ta, nhưng dù sao con cũng là con trai duy nhất của chúng ta. Chuyện quá khứ đều đã qua, con đã trưởng thành. Có lẽ có một ngày chúng ta sẽ gặp lạiở trong không gian nhưng cũng không phải hiện tại, lực lượng của con còn chưa đủ để phá toái hư không, ngao du trong vũ trụ. Vì thế con nhất định phải lưu lại. Còn không mau bái kiến đại thần.

- Đại thần? Hắn?

Ngưu Ma Vương trợn mắt há hốc mồm nhìn Tề Nhạc bên cạnh.

Tề Nhạc nở nụ cười Nhìn Ngưu Ma Vương một lần nữa khôi phục sinh cơ, hắn đột nhiên phát hiện tình huống lúc này làm hắn hưng phấn hơn lúc tiêu diệt Ngưu Ma Vương:

- Như thế nào, không phục à?

Ngưu Ma Vương cười khổ nói:

- Xem ra ta là lo bò trắng răng rồi. Ta còn tưởng rằng hai người họ sẽ hủy diệt ngươi.

Tề Nhạc nói một câu làm cho Ngưu Ma Vương cực kỳ bất đắc dĩ:

- Nhân phẩm tốt, mọi chuyện đều tốt.

Nữ Oa cùng Bàn Cổ liếc nhau, thần sắc hai người cũng đã bình tĩnh trở lại đồng thời hướng phía Ngưu Ma Vương bay tới.

...

Khi một gã Quân Đoàn Nhiên Thiêu địa ngục cuối cùng của sinh vật địa ngục tiến vào thông đạo địa ngục thì tất cả vị diện tà ác đồng thời biến mất trên địa cầu, trên bầu trời bắt đầu đã xảy ra chuyển biến.

Một tia quang mang màu vàng xuất hiện ở chân trời phương đông, thời gian dần trôi, ráng vàng kia dần dần mở rộng, quang mang ôn hòa mà có chút nóng rực phảng phất thời gian vĩnh cửu đã qua rốt cục xuất hiện lần nữa trên thế giới này.

Trên địa cầu bất luận là phương đông hay là phương tây, toàn bộ nhân loại đều vì điều này mà đôi mắt ẩm ướt. Chẳng bao lâu sau, căn bản không có người sẽ đi chú ý tới nó, nhưng mà hiện tại đó là thần tích mà vạn chúng chờ mong. Đúng vậy, cái đó chính là thái dương trong sinh hoạt của chúng ta, cũng không có khiến cho chúng ta quá nhiều chú ý. Chỉ có đã mất đi mới minh bạch nó trọng yếu như thế nào, mà giờ khắc này nó rốt cục đã trở lại.

Chín đại hành tinh của Thái Dương Hệ một lần nữa tiến nhập quỹ đạo vốn có, nó dùng tốc độ bình thường chuyển động, ánh mặt trời một lần nữa trải dài trên đại địa đem sinh cơ lại cho nhân loại.

Toàn bộ nhân loại đều không cảm giác được ánh nắng chói mắt của mặt trời, hắc ám rời đi rời đi, quang minh một lần nữa trở lại mặt đất. Nguyên bản mọi thứ đã mất đi sinh cơ một lần nữa tỏa sáng. Đã xong kiếp nạn trùng trùng điệp điệp Địa Cầu phải trải qua đã kết thúc hoàn mỹ, hết thảy tất cả đều khôi phục bình thường. Cho dù là những ai chịu đau khổ tại thời khắc này cũng giống như hoàn toàn đã hòa tan triệt để biến mất trong trí nhớ của mọi người, không có ai sẽ nguyện ý nhớ tới thời khắc hắc ám đó. Trong mắt của mỗi người lúc này chỉ có Quang Minh.

...

Tây Phương.

Tất cả quốc gia rất nhanh khôi phục những gì hắc ám phá hư, mà tín đồ của giáo đình lại dùng số lượng trước nay chưa có tăng vọt lên. Các quốc gia Tây Phương tạm thời ở vào thời kì hỗn loạn, có thể từ Đông Phương phản hồi Tây Phương không có một người, thần thánh quân đoàn của giáo đình toàn quân bị diệt. Nhưng mà ánh sáng chói lọi trong trận chiến cuối cùng mà đám người bộc phát lại vĩnh viễn lưu tại bên trong sử sách của giáo đình, Martti, bốn vị Hồng y đại giáo chủ cùng với 3000 chiến sĩ thần thánh quân

đoàn. Danh tự mỗi người đều mang theo ánh sáng chói lọi long lanh nhất, Địch Phạm Cương lưu lại làm chủ trong giáo đường nhận lấy sùng bái của giáo đồ.

Tà ác vị diện đã một lần nữa phong ấn, trên địa cầu Quang Minh cũng trở nên càng ngày càng nóng rực.

So ra mà nói thì Đông Phương bị ảnh hướng nhỏ hơn rất nhiều, ngoại trừ sa mạc Takla Makan bị phá hư nhất định thì cơ hồ không có nhân viên thương vong xuất hiện, Viêm Hoàng không có tôn giáo chân chính, vì thế khi dương quang một lần nữa phổ chiếu đại địa, ôn hòa một lần nữa hàng lâm nhân gian thì Viêm Hoàng rất nhanh cũng khôi phục bình tĩnh, hết thảy tựa như cho tới bây giờ đều không có phát sinh qua.

Nhưng mà trong cao tầng của các quốc thủy chung có một truyền thuyết, khi hắc ám hàng lâm là Đông Phương tuệ tinh chói mắt mang theo các cường giả đông tây phương cùng địch nhân triển khai liều chết chiến đấu, rốt cục chiến thắng địch nhân, khu trừ hắc ám. Mà danh tự của người này vĩnh viễn trở thành cơ mật cao nhất của tất cả quốc gia toàn thế giới.

1388. Chương 1387: Bàn Cổ Cùng Nữ Oa (4)

Không có người đi quấy rầy sinh hoạt của hắn, không ai đi tìm kiếm hắn với vì mỗi một quốc gia đối với hắn chỉ là tôn kính, tôn kính thuần túy. Nước cộng hòa Viêm Hoàng cũng là bởi vì có người này tồn tại, phong tỏa kinh tế của Viêm Hoàng hoàn toàn rộng mở, không lâu trong tương lai các quốc gia ngầm đồng ý rốt cục thay thế Mỹ Kiên Quốc trở thành đệ nhất cường quốc thế giới. Mà hết thảy những điều này chỉ vì một người. Là hắn, dựa vào lực lượng của mình và đồng bạn bảo vệ Viêm Hoàng, thủ hộ Đông Phương. Thần thoại của thủ hộ giả phương đông vĩnh viễn khắc sâu nhất trong nội tâm của mọi người.

...

Kinh thành.

Biệt viện Kỳ Lân.

Hôm nay là ngày đẹp trời, ánh mặt trời tươi đẹp chiếu khắp nơi. Cảm giác ấm áp làm cho tất cả thực vật đều hoán phát ra thanh xuân hoàn mỹ nhất. Biệt viện Kỳ Lân tọa lạc ở phụ cận sân bay kinh thành Đông Giao, nơi này là khu nhà giàu nổi tiếng của phía đông kinh thành, ở kinh thành tấc đất tấc vàng nhưng tại đây thì có một ngoại lệ. Kỳ Lân biệt viện là dựa vào một tòa biệt viện bên cạnh kiến thiết mà một tòa biệt viện khác có tên là biệt thự Long Vực.

Dùng Kỳ Lân biệt viện cùng biệt thự Long Vực làm trung tâm, phạm vi mấy chục ki-lô-mét vuông ngoại trừ sân bay đường cao tốc ra thì không có bất kỳ kiến trúc, hoàn toàn được một màu xanh gần như hoàn mỹ bao bọc. Không khí thanh tân, hoàn cảnh duyên dáng giống như thế ngoại đào nguyên. Chỉ cần là đã đến nơi này, đều rất khó tin tưởng đây là kinh thành của nước cộng hòa Viêm Hoàng. Đương nhiên nếu như mọi người có thể chứng kiến mà trong biệt viện Kỳ Lân chỉ sợ càng sẽ có một loại cảm thụ hoàn toàn mới a.

Bộ dạng của Kỳ Lân Kỳ Lân phi thường đặc biệt, nó chiếm diện tích cơ hồ gấp mười lần biệt thự Long Vực. Chung quanh biệt viện Kỳ Lân thống nhất do đá hoa cương cao tới 10m sửa chữa mà thành, đỉnh tường viện đều trang bị hồng ngoại kiểm tra 24/24. Đương nhiên đối với chủ nhân nơi này mà nói, những vật này căn bản không có ý nghĩa.

Vừa tiến vào Kỳ Lân biệt viện, đầu tiên có thể nhìn thấy chính là màu xanh lá mênh mông cùng màu xanh da trời. Vị trí cửa chính là một đại đạo rộng chừng 10m, từ lúc vào cửa tới lầu chính. Đương nhiên sau khi tiến vào đại môn thì tốt nhất là lựa chọn lái xe, nếu không muốn đi đến lầu chính, ít nhất phải đi bộ một km.

Mới vừa vào cửa chỗ cửa lớn đã gieo trồng đủ loại thực vật đủ để khiến người ta giật mình chính là thực vật thuộc loại nhiệt đới rất nhiều. Trong hoàn cảnh rét lạnh phương bắc, thực vật nhiệt đới có thể sinh tồn sao? Tại địa phương khác có lẽ là không, nhưng mà biệt viện Kỳ Lân thì không có vấn đề gì. Nguyên nhân rất đơn giản cũng là bởi vì nơi này là Kỳ Lân biệt viện.

Theo đại lộ đi vào bên trong là hai cái hồ nước nhân tạo, hai cái hồ dán chặt lấy trung ương của đại lộ. Hai bên đường có lan can cẩm thạch, bên trên điêu khắc đủ loại đồ án, nếu như nhìn kỹ có thể phân biệt ra được đồ án tổng cộng có mười hai chủng loại, đúng là Thập Nhị Sinh Tiếu truyền thống của Viêm Hoàng.

Hai hồ nước cộng lại đã chiếm cứ phía trước lầu chính của Kỳ Lân biệt viện đại khái hơn phân nửa diện tích. Hồ nước thanh tịnh nhìn thấy đáy, nghe nói là nước suối từ trên núi phụ cận nào đó đưa tới. Về phần đưa tới là thế nào, vấn đề này, chỉ sợ chỉ có bộ ngoại giao nước cộng hòa Viêm Hoàng có thể trả lời.

Tiếp tục đi vào bên trong là một thảm thực vật rộng lớn, thảm cỏ thông đến lầu chính, thế giới màu xanh lá khổng lồ khiến cho nơi này tăng thêm vô số sinh cơ. Các loại phương tiện phụ trợ đầy đủ mọi thứ, đương nhiên biệt viện biệt viện không cần bể bơi, hai cái hồ nước tự nhiên do nước suối hình thành chính là bể bơi tốt nhất. Còn một điều là nước suối bên trong hai hồ nhân tạo không giống nhau, màu xanh lam bên

- Như thế nào? Chú lại ngứa thịt à?

Yến Tiểu Ất cười hắc hắc, nói:

- Đây chính là cuối cùng mà cơ hội, mọi người chúng ta sẽ không buông tha cho . Lão đại, hôm nay là ngày đại hỉ của anh, náo động phòng là quy củ, anh cũng không thể phá hư mất quy củ ah!

Tề Nhạc bất đắc dĩ nói:

- Được rồi, vậy các chú muốn ta thế nào?

Chiến Sĩ Sinh Tiểu Thủ Hộ Thần bọn họ liếc nhìn nhau, đều toát ra thần sắc xấu xa, Hồ Quang như ảo thuật phía sau lưng lấy ra một bộ quần áo ném cho Tề Nhạc.

Tề Nhạc nhận lấy xem xét. Chỉ thấy đó là một áo ba lỗ siêu nhân , cùng một bộ đồ lót màu hồng.

- Trời ạ! Làm cái gì vậy? Các chú không phải là để cho anh mặc vào cái này chứ.

Tề Nhạc trợn mắt há hốc mồm mà nói.

Yến Tiểu Ất cười hắc hắc, từ trong lòng lấy ra một chồng trăm nguyên :

- Lão đại, là như thế này đấy, anh chỉ cần mặc vào bộ đồ này, sau đó lại chạy ra đi, đem những đồng tiền đều đổi thành tiền xu, vậy là anh qua cửa thứ nhất rồi.

- Chóng mặt, các chú muốn đùa chết anh à!

Tề Nhạc dở khóc dở cười nhìn mọi người.

Yến Tiểu Ất nghiêm mặt nói:

- Lão đại, chính là vì khó khăn, vì thế anh mới chịu đi dũng cảm đối mặt! Chỉ có như vậy, mới có thể chứng minh anh đối với sáu chị dâu yêu rất nhiều. Lão đại, anh không phải là muốn rút lui a.

Một bên lão Ngưu tức thời nói:

- Làm sao lại như vậy? Tề Nhạc cùng ta đối bính cũng không lùi bước, đừng nói là món đồ chơi này. Ta dám đánh cuộc, dùng phẩm tính của Tề Nhạc, ngay cả năng lượng cũng sẽ không sử dụng, có thể thoải mái mà hoàn thành cái này. Quá đồ chơi cho con nít rồi. Tề Nhạc, ngươi nói có đúng hay không?

- Ta. . .

Dịch An cầm một áo choàng màu hồng kín đáo đưa cho Tề Nhạc:

- Lão đại, tâm động không bằng hành động, chạy nhanh a.

Tề Nhạc từ trên thân mọi người nhìn quét một vòng, cắn răng nói:

- Tốt, cáctiểu tử chờ đó cho ta. Xem ta sau này thu thập các ngươi như thế nào.

Hãn Mã cười hắc hắc nói:

- Chuyện sau này sau này hãy nói, nhanh a.

Thay đổi trang phục siêu nhân, Tề Nhạc chạy, hắn vừa ra khỏi cửa mới nhớ tới, quốc gia vì không có người quấy rầy hắn, chung quanh phạm vi mấy mười km, căn bản cũng không có kiến trúc, lại càng không có người. Không dùng năng lượng là người ngu, ta phi. . .

Một giờ về sau, Tề Nhạc rốt cục trở lại, kỳ thật, dùng thực lực của hắn tự nhiên không cần thời gian dài như vậy đấy, chỉ có điều trên đường cái, trước sau mười lần bị trở thành biến thái, còn gặp sáu lần cảnh sát, lúc này mới làm trễ nải rất nhiều thời gian.

Nhìn một túi lớn tiền xu, nhìn Tề Nhạc mặc đồ siêu nhân, chiến sĩ Sinh Tiểu bọn họ không khỏi cười vang.

- Đã đủ rồi a. Ta còn phải động phòng à nha.

Tề Nhạc cũng mặc kệ đám người cười cái gì, mục quang đã nhìn về phía sáu lão bà của mình, vừa nghĩ tới chăn lớn cùng ngủ, chuyện vừa rồi hắn đã đã quên, dù sao, da mặt của hắn không phải dầy bình thường.

- Lão đại, anh hình như quên mất, náo động phòng mới một nửa ah! Không đến động phòng, sao có thể gọi náo động phòng đâu này?

Tề Nhạc nhìn Yến Tiểu Ấtnói chuyện , so đo nắm đấm của mình:

- Tiểu Ất, có phải chú lại muốn đầy mặt hoa đào nở hay không? Vừa mới có chủ ý biến thái như vậy, coi chừng ta đánh ngươi thành sinh hoạt không thể tự gánh vác.

Yến Tiểu Ất vội vàng cười làm lành nói:

- Không, không, đương nhiên sẽ không, lần này là ở các anh động phòng.

Sắc mặt của Tề Nhạc lúc này mới buông lỏng vài phần, hừ một tiếng, nói

- Này còn không sai biệt lắm.

Đang lúc mọi người mà túm tụm phía dưới, rốt cục tiến vào động phòng. KhiTề Nhạc chứng kiến cái giường vô cùng lớn cơ hồ chiếm cứ hai 10m², không khỏi một hồi huyết mạch ngược dòng. Thoải mái, đây là ai xếp đặt thiết kế đấy, thật sự là quá sung sướng.

Tâm tình thật tốt, Tề Nhạc xúc động nói:

- Tiểu Ất, nói đi, các chú còn muốn anh làm gì?

Yến Tiểu Ất cười hắc hắc, nói:

- Như vậy, lão đại, ngươi cùng chị dâu bọn họ trước chui vào chăn a, ngươi mặc mà ít như vậy, đừng bị cảm.

Tề Nhạc thoả mãn nhìn Yến Tiểu Ất, thầm nghĩ, đây mới là hảo huynh đệ nha, biết rõ ngươi lão đại ta vội vã trên giường.

chiến sĩ Sinh Tiếu đám bọn chúng nhìn kỹ , Tề Nhạc mang theo sáu vị thê tử ngượng ngùng, rốt cục lên cái giường lớn chờ mong đã lâu.

Sinh Tiếu Thủ Hộ Thần bọn họ liếc nhau, Hồ Quang nói:

- Có thể đã bắt đầu. Lão đại, chúng ta cũng không phải là khó anh. Các ngươi chỉ cần từ trong chăn ném ra chín chín tám mươi mốt bộ y phục là các anh vượt qua kiểm tra rồi. Anh cùng đệ muội thì được. Không Động Ấn không tính.

- Ách. . . nào có nhiều như vậy?

Tân nương bọn họ đều đổi thành sườn xám truyền thống của Viêm Hoàng, cho dù bên trong còn có nội y, mỗi người cũng sẽ không vượt qua ba kiện, Tề Nhạc mình cũng có ba kiện mà thôi. Bảy người tổng cộng mới hai mươi mốt kiện, cùng số lượng tám mươi mốt kém nhiều lắm.

- Không đủ ah! Chuyện này khó làm rồi.

Hồ Quang giả trang ra một bộ dạng.

Tề Nhạc tức giận mà nói:

- Các chú còn muốn thế nào?

Hồ Quang cười hắc hắc nói:

- Rất đơn giản, quần áo không đủ đấy thì lấy lông ra bù thôi.

- Lông?

Tề Nhạc sững sờ.

Yến Tiểu Ất cười xấu xa nói:

- Đúng vậy, chính là cọng lông, hơn nữa, muốn phần eo trở xuống, mười lông một bộ y phục.

- Ta kháo, đây là chủ ý cùi bắp ai nghĩ ra được vậy?

- Vì chị dâu bọn họ, anh nhịn a.

Tề Nhạc nhìn về phía sáu vị thê tử của mình , nhìn qua một vài người có bộ dáng đáng thương.

Lông à? cái đậu xanh rau má! Ta x, còn kém 60 kiện, các chú muốn 600 lông. . .

Cái phúc trong sinh hoạt của Tề Nhạc, rốt cục đã bắt đầu.

P/s: The End.

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/sinh-tieu-thu-ho-than